

பெண்களின் ஆய்வுகள்

நூலாசிரியர்

முனைவர் த. கோசலை ராணி

உதவிப் பேராசிரியர், (த) வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்
திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு – 627 012

டிசம்பர் – 2025

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப. எ
1	I	பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் - பொருள் - இயல்பு - கருத்து மற்றும் உத்திகள் - வகைப்பாடு மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் பரிமாணங்கள் - சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு.	1-25
2	II	சமூக அதிகாரமளித்தல் - பெண்கள் கல்வி - பெண்கள் மற்றும் சுகாதாரம் - பெரியாரின் பங்களிப்பு - பாரதியார் - பாரதிதாசன் - அண்ணாதுரை - கருணாநிதி - எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் - ஜெயலலிதா	26-114
3	III	பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் - பெண்களின் பங்கேற்பு - ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா துறைகள் - பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்கள் - தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெண்கள்	115-171
4	IV	இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் - பெண் தலைவர்கள் - பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள் - சட்டங்களின் தாக்கம்	172-220
5	V	பெண்கள் கல்வி- பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்- பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் அதிகாரமளித்தல் - - தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தால் பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்	221-262
		கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்	263

அலகு- 1

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் - பொருள் - இயல்பு - கருத்து மற்றும் உத்திகள் - வகைப்பாடு மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் பரிமாணங்கள் - சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு.

நோக்கங்கள்

- பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் பொருள், இயல்பு, கருத்தை அறிதல்.
- பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் உத்திகள், வகைப்பாடுகளை புரிதல்.
- பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் பரிமாணங்களை விளக்குதல்.
- சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கை மதிப்பீடு செய்தல்.

அதிகாரமளித்தல் என்பது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம முக்கியத்துவம் கொண்ட ஒரு அடிப்படைச் சமூகக் கருத்தாகும். இந்திய சமூகத்தில் பழக்கவழக்கங்கள் ஆழமாக வேருன்றியுள்ளதால், அறிவும் திறனும் கொண்ட இந்தியப் பெண்கள் சம உரிமைகள் மற்றும் சம நிலையைக் கிடைக்கப் பெற இன்னும் நீண்ட பாதையை கடக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளனர். இதற்குக் காரணமாக இந்திய சமூக அமைப்பு பாரம்பரியமாக ஆணாதிக்கம் நிறைந்ததாக இருப்பதே ஆகும்.

இருப்பினும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து தொழில்மயமாக்கல், உலகமயமாக்கல் மற்றும் சமூகச் சட்டங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை மெதுவாக மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. தொழில்முனைவு மனப்பாங்கு பல பெண்களிடத்தில் இயல்பாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால், இந்திய சூழலில் அது இன்னும் முழுமையாக மூலதனமாக்கப்படவில்லை.

சமூக சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் விளைவாக, இன்றைய நிலையில் பெண்கள் சமூகத்தில் முன்னணிப் பங்குகளை வகிப்பதை மக்கள் அதிகம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர். பெண் தொழில்முனைவோர் தங்களுக்காக மட்டுமன்றி பிறருக்கும் புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்றனர். மேலும், தங்களின் தனித்துவமான பார்வை மற்றும் செயல்முறைகளின் மூலம் மேலாண்மை, நிறுவனம் மற்றும் வணிகச் சிக்கல்களுக்கு சமூகத்திற்கு புதுமையான தீர்வுகளை வழங்குகின்றனர்.

இதனால், பெண் தொழில்முனைவோர் மேம்பாடு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஒரு முக்கியமான, இதுவரை முழுமையாக பயன்படுத்தப்படாத ஆதாரமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் உலகைப் பார்ப்பது வேறுபட்டதாக இருப்பதால், செயல்பாடுகளிலும் புதிய அணுகுமுறைகளை கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்தியாவில் நுண் நிறுவனங்களின் பங்கு மிகப் பெரிதாகும். ஏனெனில் அவை நிலையான வாழ்வாதாரம், வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் மற்றும் பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான பயனுள்ள கருவியாக விளங்குகின்றன. நவீன இந்தியாவில், குறிப்பாக குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனத் துறைகளில், பெண்கள் அதிக அளவில் தொழில்முனைவோர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சுவாமி விவேகானந்தர்

"பெண்ணை பலவீனமான பாலினம் என்று அழைப்பது ஒரு அவதூறு; அது ஆனால் பெண்ணுக்கு செய்யப்படும் அநீதி. வலிமை என்பது மிருகத்தனமான வலிமை என்றால், உண்மையில், பெண் ஆணை விட குறைவான மிருகத்தனமானவள். வலிமை என்பது தார்மீக சக்தி என்றால், பெண் அளவிட முடியாத அளவுக்கு ஆணுக்கு மேலானவள்: அவளுக்கு அதிக உள்ளுணர்வு இல்லையா, அவள் அதிக சுய தியாகம் செய்பவள் இல்லையா, அவளுக்கு அதிக சகிப்புத்தன்மை சக்தி இல்லையா, அவளுக்கு அதிக தைரியம் இல்லையா? அவள் இல்லாமல் ஆண் இருக்க முடியாது. அகிம்சை என்பது நம் இருப்பின் சட்டம் என்றால், எதிர்காலம் பெண்ணிடம் உள்ளது. பெண்ணை விட இதயத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ள வேண்டுகோளை யார் செய்ய முடியும்?"

மகாத்மா காந்தி

இந்திய கலாச்சாரத்தின் " வேத புராணத்தை" பிரதிபலிக்கும் விதமாக, செல்வத்தின் தெய்வமான லட்சுமி மா, ஞானத்திற்காக சரஸ்வதி மா, அதிகாரத்திற்காக துர்கா மா என பெண்கள் வணங்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பெண்களின் நிலை, பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் பிரச்சினையை தீர்க்க வேண்டும். நகர்ப்புற மற்றும் புறநகர்ப் பெண்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானவர்களை விட்டுவிட்டு, இந்தியப் பெண்கள் இன்னும் எளிய நீதிக்காக அழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். முரண்பாடாக, குறைந்த பொருளாதார சுதந்திரம் காரணமாக பெண்கள் தங்கள் சொந்த விடுதலையில் தீவிரமாக பங்கேற்கவில்லை. அவர்களின் வயதைக் கொண்டு, அவர்கள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டு, உதைக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டு, அடக்கப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட தினமும் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார்கள். பெண் அதிகாரமளித்தல் என்பது வடக்கத்திய கருத்து அல்ல. தெற்கில் உள்ள நாடுகள் உட்பட உலகெங்கிலும் உள்ள பெண்கள், வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்தே பாலின ஏற்றத்தாழ்வுகளை சவால் செய்து, அவற்றை மாற்றி வருகின்றனர். பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகளால் கோபமடைந்த பல ஆண்களும் இந்தப் போராட்டங்களை ஆதரித்துள்ளனர்.

அதிகாரமளித்தல் என்றால் என்ன?

அகராதி அதிகாரமளித்தல் என்பதன் பொருள் சட்டப்பூர்வத்தன்மையை வழங்கும் செயல். 'அதிகாரமளித்தல்' என்ற சொல் பல்வேறு சூழல்களில் வித்தியாசமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் சம முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கருத்தாகும், ஆனால் இந்திய சமூகத்தில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இன்னும் ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது. இது வாழ்க்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் நடைபெறும் ஒரு நிகழ்வு. இன்றைய வளர்ச்சி சூழ்நிலையில், அதிகாரமளித்தல் என்பது அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் சொல். இது மிகவும் தெளிவற்ற மற்றும் பரவலாக விளக்கப்பட்ட கருத்துக்களாகும், இது ஒரே நேரத்தில் பகுப்பாய்விற்கான ஒரு கருவியாகவும், வளர்ச்சி தலையீட்டை நியாயப்படுத்தும் ஒரு குடை கருத்தாகவும் மாறியுள்ளது. பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் என்பது ஒரு செயலில் உள்ள பல பரிமாண செயல்முறையாகும், இது பெண்கள் வாழ்க்கையின் அனைத்துத் துறைகளிலும் தங்கள் முழு அடையாளத்தையும் சக்திகளையும் உணர் உதவுகிறது.

அதிகாரமளிப்பின் ஆறு களங்கள்

டொமைன்	வெளிப்பாடுகள்
சுய உணர்வு மற்றும் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பார்வை	உறுதிப்பாடு, எதிர்காலத்திற்கான திட்டங்கள், எதிர்காலம் சார்ந்த செயல்கள், உடல் ரீதியான வன்முறை அச்சுறுத்தலில் இருந்து ஒப்பீட்டளவில் விடுதலை, சொந்த பிரச்சினைகள் மற்றும் விருப்பங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு, பாதுகாப்பு உணர்வைக் குறிக்கும் செயல்கள்.
இயக்கம் & தெரிவுநிலை	வீட்டிற்கு வெளியே செயல்பாடுகள், பொது இடங்களில் துன்புறுத்தலில் இருந்து ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரம், ஆண்களுடனான தொடர்பு.
பொருளாதார பாதுகாப்பு	சொத்துரிமை, புதிய திறன்கள் மற்றும் அறிவு மற்றும் அதிகரித்த வருமானம், புதிய/பாரம்பரியமற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுதல்
வீட்டிற்குள் அந்தஸ்து மற்றும் முடிவெடுக்கும் சக்தி	தன்னம்பிக்கை, பணத்தைச் செலவிடுவதைக் கட்டுப்படுத்துதல், குடும்பத்தில் மேம்பட்ட அந்தஸ்து, பணத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல்/செலவிடுதல், வளங்களை ஒதுக்குவதில் பங்கேற்பு/முடிவுகளை எடுத்தல், மற்றவர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படாமல் இருத்தல்.

பொதுவெளியில் திறம்பட தொடர்பு கொள்ளும் திறன்	சட்ட நிலை மற்றும் கிடைக்கும் சேவைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு, சமூக சேவைகளை அணுகும் திறன், அரசியல் விழிப்புணர்வு, கடன் திட்டத்தில் பங்கேற்பது, சமூகத்தில் சேவை வழங்குபவர்.
குடும்பம் அல்லாத குழுக்களில் பங்கேற்பு	குடும்பத்திற்கு வெளியே உள்ள ஒரு நபராக அடையாளம் காணப்படுதல், மற்ற பெண்களுடன் ஒற்றுமை உணர்வை உருவாக்குதல், சுய வெளிப்பாடு மற்றும் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்துதல், தன்னாட்சி அமைப்பு கொண்ட குழுவில் பங்கேற்பதற்கான மன்றம்.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு காரணிகள்

காரணிகளின் ஈஜென் மதிப்புகள், காரணிகள் ஏற்றுதல்கள் மற்றும் மாறிகளின் ஒதுக்கீடு ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, காரணி பகுப்பாய்வைப் பயன்படுத்தி பெண்கள் அதிகாரமளிப்பின் முக்கிய காரணிகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. ஈஜென் மதிப்பு காரணி மற்றும் காரணி ஏற்றுதல்களின் அடிப்படையில், அவற்றின் பண்புகளின் அடிப்படையில் ஏழு காரணிகள் அடையாளம் காணப்பட்டன.

1. **தாக்கம்:** இது ஒரு தனிநபரைக் குறிக்கிறது, ஒருவரின் வேலை மற்றும் குடும்பச் சூழல்களில் விளைவுகளின் மீது அவர் கொண்டிருக்கும் செல்வாக்கின் அளவைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வேலையில் விளைவுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த, ஒரு தனிநபருக்கு செல்வாக்கு செலுத்த வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் (ஸ்ப்ரீட்சர், 1995).
2. **சுயநிர்ணய உரிமை:** இது சுற்றுச்சூழலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஒவ்வொருவரின் உள் தேவையையும் குறிக்கிறது (காங்கர் மற்றும் காங்கோ, 1988). இது பெண்களின் செயல்களைத் தேர்வுசெய்ய, தொடங்க மற்றும் ஒழுங்குபடுத்த அல்லது செயல்முறை மற்றும் பணி நடத்தைகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய தேவை என்றும் வரையறுக்கப்படுகிறது.
3. **அர்த்தமுள்ளதாக இருத்தல்:** பெண் ஊழியர்கள் செய்யும் வேலையை மதிப்புமிக்க வேலையாகக் கருத வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் சொந்த மதிப்புகளின் அடிப்படையில் வேலையை மதிப்பிடுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் ஏதாவது செய்வதாக உணர்கிறார்கள்.

4. **தொழில்முறை வளர்ச்சி:** இது வேலையில் தனிப்பட்ட வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது மற்றும் அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் அதிக தொழில்முறை வளர்ச்சியை உணர்கிறார்கள்.
5. **முடிவெடுப்பதில் சுதந்திரம்:** சுதந்திரமான பெண்கள் அதிகாரம் பெறவும், அவர்களின் விருப்பங்களில் முடிவெடுக்கவும் நடத்தப்படுகிறார்கள்.
6. **திறமை மற்றும் சுய-செயல்திறன்:** இது ஒருவரின் பணி-பங்கு செயல்திறன் அல்லது தனிப்பட்ட தேர்ச்சியைக் குறிக்கிறது; பெண்கள் அமைப்பு அல்லது குடும்பத்திற்குத் தேவையான நடத்தைகளில் ஈடுபடத் தகுதியானவர்கள் என்று உணர வேண்டும். எனவே அதிகாரமளித்தல் என்பது சுய-உணர்தல் மற்றும் திறன் பற்றியது. திறமை மற்றும் சுய-செயல்திறன் என்பது பெண்கள் தங்கள் திறனில் நம்பிக்கையுடன் இருக்க உதவுவதைக் குறிக்கிறது.
7. **நம்பிக்கை:** அதிகாரமளித்தல் நம்பிக்கையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நம்பிக்கை அதிகாரமளித்தலுக்கான சூழலை உருவாக்குகிறது, மேலும் வளர்வது அத்தகைய சூழலாகும். நம்பிக்கைக்கு ஒற்றுமை மற்றும் முதிர்ச்சி போன்ற மதிப்புகள் தேவை. அதிகாரமளித்தலை மென்பொருளைப் போல நிறுவ முடியாது, ஆனால் அதை வளர்க்க வேண்டும்.

வரையறை

பாலின சமத்துவம் என்பது முதன்மையானதும் முக்கியமானதும், ஒரு மனித உரிமை. ஒரு பெண் கண்ணியத்துடனும் சுதந்திரத்துடனும் வாழ உரிமை பெற்றவள். பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பது என்பது வளர்ச்சியை முன்னேற்றுவதற்கும் வறுமையைக் குறைப்பதற்கும் ஒரு தவிர்க்க முடியாத கருவியாகும். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் முழு குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் உற்பத்தித்திறனுக்கும், அடுத்த தலைமுறைக்கான மேம்பட்ட வாய்ப்புகளுக்கும் பங்களிக்கின்றனர்.

எட்டு மில்லினியம் மேம்பாட்டு இலக்குகளில் ஒன்றாக பாலின சமத்துவம் சேர்க்கப்படுவதன் மூலம் பாலின சமத்துவத்தின் முக்கியத்துவம் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. பாலின சமத்துவம் மற்ற ஏழு இலக்குகளை அடைவதற்கான திறவுகோலாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இருப்பினும், பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை, பொருளாதார பாகுபாடு, இனப்பெருக்க சுகாதார சமத்துவமின்மை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் பாரம்பரிய நடைமுறைகள் உட்பட பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாடு மிகவும் பரவலான மற்றும் தொடர்ச்சியான சமத்துவமின்மை வடிவமாகவே உள்ளது.

நாகரிகம் தொடங்கியதிலிருந்தே, பெண்கள் ஆண்களை விட தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவதற்கான ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாடும், எவ்வளவு முற்போக்கானவர்களாக இருந்தாலும், பெண்களை மோசமாக நடத்தும்

வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது இறுதியில் பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் நிலையை மறுபரிசீலனை செய்யத் தூண்டியுள்ளது, மேலும் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து பெண்கள் இன்று இருக்கும் நிலையை அடைய கிளர்ச்சியாளர்களாகவும் வழிவகுத்துள்ளது. அப்போதிருந்து, பெண்கள் பாலின சமத்துவம் குறித்து குரல் கொடுத்து வருகின்றனர், மேலும் அந்த சமத்துவத்தை அடைய தங்களை அதிகாரப்படுத்த தொடர்ந்து முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் சுயாட்சி மற்றும் அவர்களின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுகாதார நிலையை மேம்படுத்துவது மிக முக்கியமான முடிவாகும்.

கூடுதலாக, நிலையான வளர்ச்சியை அடைவதற்கு இது அவசியம். உற்பத்தி மற்றும் இனப்பெருக்க வாழ்க்கையில் பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவரின் முழு பங்கேற்பும் கூட்டாண்மையும் அவசியம், இதில் குழந்தைகளின் பராமரிப்பு மற்றும் வளர்ப்பு மற்றும் வீட்டைப் பராமரிப்பதற்கான பகிரப்பட்ட பொறுப்புகள் அடங்கும். உலகின் அனைத்து பகுதிகளிலும், வேலையில் அதிக சூமை மற்றும் அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கு இல்லாததால் பெண்கள் தங்கள் உயிர்கள், ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், பெண்கள் ஆண்களை விட குறைவான முறையான கல்வியைப் பெறுகிறார்கள், அதே நேரத்தில், பெண்களின் அறிவு, திறன்கள் மற்றும் சமாளிக்கும் வழிமுறைகள் பெரும்பாலும் அங்கீகரிக்கப்படாமல் போகின்றன. பெண்கள் ஆரோக்கியமான மற்றும் நிறைவான வாழ்க்கையை அடைவதற்குத் தடையாக இருக்கும் அதிகார உறவுகள் சமூகத்தின் பல மட்டங்களில், மிகவும் தனிப்பட்ட நிலையிலிருந்து மிகவும் பொது நிலை வரை செயல்படுகின்றன.

வளர்ச்சி செயல்பாட்டில் முழுமையாக பங்கேற்க தேவையான அறிவு, திறன்கள் மற்றும் தன்னம்பிக்கையுடன் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கான மிக முக்கியமான வழிமுறைகளில் கல்வி ஒன்றாகும். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மனித உரிமைகளுக்கான உலகளாவிய பிரகடனம் " அனைவருக்கும் கல்வி பெறும் உரிமை உண்டு" என்று வலியுறுத்தியது. ஆனால் உலகெங்கிலும் உள்ள நாடுகள் அடிப்படைக் கல்விக்கான அணுகலை கணிசமாக விரிவுபடுத்திய குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், உலகில் சுமார் 960 மில்லியன் படிப்பறிவற்ற பெரியவர்கள் உள்ளனர், அவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெண்கள். உலகின் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் அதிகமான பெரியவர்கள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்கள், அச்சிடப்பட்ட அறிவு, புதிய திறன்கள் அல்லது தொழில்நுட்பங்களை அணுக முடியாது, அவை அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும், சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்தை வடிவமைக்கவும், மாற்றியமைக்கவும் உதவும்.

ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் சமூகத்திலும் அரசியல் செயல்முறை மற்றும் பொது வாழ்க்கையின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பெண்களின் சமமான பங்கேற்பு மற்றும் சமமான பிரதிநிதித்துவத்திற்கான வழிமுறைகளை நிறுவ நாடுகள் செயல்பட வேண்டும், மேலும் பெண்கள் தங்கள் கவலைகள் மற்றும் தேவைகளை வெளிப்படுத்தவும் உதவ வேண்டும். அரசாங்கமும் அமைப்புகளும் பெண்களுக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டும் அனைத்து நடைமுறைகளையும் அகற்ற முயற்சிக்க வேண்டும்; இனப்பெருக்கம் மற்றும் பாலியல் ஆரோக்கியம் தொடர்பானவை உட்பட பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை நிறுவவும் உணரவும் உதவ வேண்டும். பாரம்பரிய தொழில்களுக்கு அப்பால் வருமானம் ஈட்டும் பெண்களின் திறனை மேம்படுத்தவும், பொருளாதார சுயசார்பை அடையவும், தொழிலாளர் சந்தை மற்றும் சமூக பாதுகாப்பு அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு சமமான அணுகலை உறுதி செய்யவும் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மேலும், வன்முறை மற்றும் பாதுகாப்பு சமூகத்தில் பெண்களுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது. வீட்டு வன்முறை, பாலியல் வன்கொடுமைகள் போன்றவை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. குறிப்பாக, பெண்கள் பேச பயப்படுகிறார்கள். அதேபோல், ஒரே வேலையைச் செய்யும் பெண்கள் தங்கள் ஆண் சகாக்களை விட குறைவான ஊதியம் பெறுகிறார்கள். அவர்களின் பாலினம் காரணமாக ஒரே வேலைக்கு ஒருவருக்குக் குறைவான ஊதியம் வழங்குவது முற்றிலும் நியாயமற்றது மற்றும் பாலியல் ரீதியானது. எனவே, பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் எவ்வாறு காலத்தின் தேவை என்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த பெண்கள் தங்களைப் பற்றிப் பேசவும், ஒருபோதும் அநீதிக்கு ஆளாகாமல் இருக்கவும் நாம் அதிகாரம் அளிக்க வேண்டும்.

பெண்களுக்காக வாதிடும் பல அமைப்புகளும் நிறுவனங்களும், சட்ட மற்றும் கொள்கை சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பாலின உணர்திறன் தரவு சேகரிப்பை ஊக்குவிக்கின்றன, மேலும் பெண்களின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தும் மற்றும் வாழ்க்கையில் அவர்களின் தேர்வுகளை விரிவுபடுத்தும் திட்டங்களை ஆதரிக்கின்றன. பல்வேறு நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் கூட பெண்களுக்கான கல்வியை ஊக்குவிக்க அயராது முயற்சி செய்கின்றன. ஒரு சமூகத்திற்கு இணங்க அனைத்து சக்திகளும் கூட்டாக பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதை ஆதரித்து வருகின்றன என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறிகளாக இவை உள்ளன. இருப்பினும், பல துன்பங்கள் முழுமையான பாலின சார்பற்ற சமூகத்தை அடைவதற்கான வழிகளைத் தடுக்கின்றன.

மேலும், இன்று "பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்" என்ற வார்த்தையின் வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் உள்ளன, அவை வெவ்வேறு நம்பிக்கை பிரிவுகளுக்கு வழிவகுத்தன. அதிகாரமளித்தல் என்பது வெவ்வேறு மனங்களுக்கு வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இந்த வேறுபாடு, புனைகதைகளுக்கு எதிரான உண்மைகளைப் புரிந்துகொள்வது, பல்வேறு பிரிவுகள், சங்கங்கள் மற்றும் புரிதல்களைச் சேர்ந்த மக்கள்

"பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்" பற்றிய அடிப்படை புரிதலை மிகவும் சிக்கலாக்குகிறது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு பெண்ணும் வெளிப்புறக் கட்சியால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதை விட தாங்களாகவே அதிகாரமளித்தலைப் பெற வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்வது அவசியம், மேலும் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் முக்கியமான முடிவுகளை எடுக்கும் திறனைக் கொண்டிருப்பதில் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும், அதே நேரத்தில் அவர்கள் மீது செயல்பட முடியும்.

அதிகாரமளித்தல் மற்றும் அதிகாரமளித்தல் என்பது ஒரு செயல்முறை, ஒரு தயாரிப்பு அல்ல. பெண்களை நிதி ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும் மேம்படுத்துவதில் மகத்தான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது, ஆனால் அது இன்னும் ஒரு திறந்த செயல்முறையாகும். பல தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளின் வெளிச்சத்தில், ஒரு தெளிவான பார்வை வெளிப்படுகிறது, தகுதியான ஒவ்வொருவரின் அதிகாரமளித்தல் பற்றிய ஒரு பார்வை. ஒரு புதிய யுகப் பெண் மிகவும் அதிகாரமளித்திருந்தாலும், வன்முறை அல்லது முன்னோடியில்லாத பிற்போக்குத்தனமான தீமை வெளிப்படும்போது அவளுடைய முன்னேற்றம் நின்றுவிடுகிறது. எனவே, பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது ஒரு கட்டுக்கதையா அல்லது யதார்த்தமா என்பதை ஒருவர் மதிப்பிடும்போது, அது அவ்வளவு எளிதானது அல்ல, ஏனெனில் சில சமயங்களில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது சிலரால் யதார்த்தமாக மாற்றப்பட்ட ஒரு மாயையாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் பலருக்கு அது இன்னும் அறியப்படாத பகுதியாகவே உள்ளது. ஒரு சமூகமாக, பாலின விவாதத்தை சமன்படுத்த இதுவரை எடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு முயற்சியையும் நாம் பாராட்ட வேண்டும், மேலும் இந்தப் போராட்டம் ஏன் மிகைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதையும், நியாயப்படுத்தப்படுவதற்கு முற்றிலும் முக்கியமானது என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்று ஒரு பெண்ணை அதிகாரமளிப்பது நாளை முற்போக்கான சமூகத்திற்கு வழிவகுக்கும், மேலும் எந்தவொரு பாலின சமத்துவ விவாதத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்வதில் இந்த வெள்ளிக் கோடாக நமது உந்துதலாக இருக்க வேண்டும்.

கருத்து

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களின் வாழ்க்கையில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் குடும்ப ரீதியான சமச்சீரின்மைகளை ஒழித்து, அவர்கள் தன்னம்பிக்கை, தன்னாட்சி மற்றும் முடிவெடுக்கும் திறனைப் பெறும் செயல்முறையாகும். ஒருவரின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சமூக பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியம் மற்றும் சம உரிமைகள் மிகப்பெரிய அடித்தளமாக இருக்கும். பெண்கள் இவ்வனைத்து துறைகளிலும் சமமான வாய்ப்புகளையும், பாதுகாப்பான சூழலையும் பெற்றால் தான் அவர்கள் தங்கள் உண்மையான திறனை வெளிப்படுத்த

முடியும். இதுவே “பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்” எனப்படும். அதிகாரமளித்தல் என்ற சொல் அதிகாரத்தைப் பெறுதல் என்பதை மட்டும் குறிக்காது; பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கை குறித்து தாமே முடிவு எடுக்கக் கூடிய நிலையையும் குறிக்கிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள தடைகளைக் கடந்து அவர்கள் சுயநலன்களையும், சமூக நலன்களையும் முன்னிறுத்தும் சக்தி பெறுவது ஆகும். இது ஒரு “சமூக மாற்ற செயல்முறை” என்றும் கூறலாம். மரபு, பழக்கம், பால் பாகுபாடு, கல்வி குறைவு, பொருளாதார சார்பு போன்ற காரணங்கள் பெண்களை பல துறைகளில் பின்னுக்கு தள்ளின. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காக பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குதல், வேலைவாய்ப்பு உருவாக்குதல், அரசியலில் பங்கெடுப்பதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தல், பாதுகாப்பு சட்டங்களை உருவாக்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் முக்கிய அம்சம் “தன்னம்பிக்கை” ஆகும். ஒரு பெண் தன்னம்பிக்கையுடன் தன்னுடைய கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும்போது மட்டுமே அதிகாரமளித்தல் உண்மையில் நடந்ததாக கருதப்படுகிறது. பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை, கல்வி உரிமை, வேலைகள், தலைமைத் திறன்கள், அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவை வழங்கப்படும்போது அவர்கள் சமூக முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்காற்றுகிறார்கள். அதிகாரமளித்த பெண்கள் குடும்பம், சமூகம், நாடு என அனைத்திலும் மாற்றத்தை உருவாக்குவார்கள்.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை மட்டும் குறிக்காது; அது குடும்ப நலன், குழந்தைகளின் கல்வி மேம்பாடு, சமூக நலன் மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும். ஒரு பெண் கல்வியறிவு பெற்றால் குடும்பத்தின் வாழ்வில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்; ஒரு பெண் வருமானம் ஈட்டினால் குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை மேம்படும்; ஒரு பெண் அரசியலில் பங்கேற்றால் சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவம் வலுப்படும். இவ்வகையில், பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது சமூக முன்னேற்றத்தின் அடித்தளமாகும்.

அதிகாரமளித்த பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை அறிந்து அதை பயன்படுத்தக்கூடிய அறிவு பெறுவார்கள். பாலியல் தொல்லை, குடும்ப வன்முறை, பால்பாகுபாடு போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்க அவர்கள் தயங்கமாட்டார்கள். சமுதாயத்தில் நிலவும் “பெண் - ஆண்” சமச்சீரின்மையை மாற்றுவதற்கான சக்தி பெண்களில் உருவாகும் நிலையில் தான் அதிகாரமளித்தல் முழுமை பெறுகிறது. எனவே, பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது ஒரு சமூகப் பொறுப்பு, அரசின் பொறுப்பு மற்றும் குடும்பத்தின் பொறுப்பு ஆகிய அனைத்தும் இணைந்த செயல்முறை ஆகும்.

உத்திகள்

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களின் வாழ்க்கையில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியம், அரசியல் பங்கேற்பு போன்ற துறைகளில் முழுமையான முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவரும் செயல்முறையாகும். இதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பல்வேறு உத்திகள் வரலாற்றில் இருந்து தற்போது வரை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சமூகத்தில் நிலவும் பாலின சமச்சீரின்மையை நீக்கி, பெண்களை தன்னம்பிக்கையுடனும், சுயாதீனமாகவும், முடிவெடுக்கும் திறன் பெற்றவர்களாகவும் மாற்றுவதற்கான வழிகளை இவ்வுத்திகள் கவனம் சென்று செயல்படுகின்றன.

1. கல்வி மூலம் அதிகாரமளித்தல்

பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவது பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் மிக முக்கியமான உத்திகளில் ஒன்றாகும். கல்வி பெண்ணுக்கு அறிவு, விழிப்புணர்வு, தொழில் திறன், தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றை வழங்குகிறது. அரசு நடத்தும் “பெட்டி பச்சா பெட்டி படாவ்”, “சுக்னயா சம்ருத்தி யோஜ்னா”, “நெறி மகளிர் கல்வி திட்டம்” போன்ற திட்டங்கள் பெண்கள் கல்வியில் பங்கேற்பினை அதிகரிக்கின்றன. கல்வியறிவு பெற்ற பெண் குடும்ப பின்புலத்தை மாற்றும் சக்தி உடையவர்.

2. பொருளாதாரத் தன்னிறைவு

பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக சுயாதீனமாவதே அதிகாரமளித்தலின் அடித்தளமாகும். வேலைவாய்ப்புகள், தொழில் திறன் பயிற்சி, சுய உதவி குழுக்கள் (SHGs), மைக்ரோஃபைனான்ஸ், பெண்கள் தொழில்முனைவோர் திட்டங்கள் ஆகியவை பெண்களின் வருமானத்தையும், தன்னாட்சி திறனையும் அதிகரிக்கின்றன. பொருளாதார சுதந்திரம் பெற்ற பெண்கள் குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் தங்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்த முடியும்.

3. அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் தலைமைத்துவம்

பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்று தலைமை வகிப்பது சமுதாய மாற்றத்திற்கு மிகப் பெரிய உத்தியாகும். உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் 33% ஒதுக்கீடு, பெண்கள் பதவியேற்பதற்கான பயிற்சித் திட்டங்கள், அரசியல் கட்சிகளில் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகள் அரசியல் அதிகாரமளித்தலை வலுப்படுத்துகின்றன. அரசியலில் பெண்கள் அதிகம் பங்கேற்கும்போது சட்டங்கள், கொள்கைகள், திட்டங்கள் பெண்களுக்கு உகந்த வகையில் அமையும்.

4. சட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமைகள்

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, பாலியல் தொல்லை, பாலின பாகுபாடு போன்ற பிரச்சனைகள் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மிகப்பெரிய தடையாகின்றன. இதை தடுப்பதற்காக அரசு பல்வேறு சட்டங்களையும் பாதுகாப்பு அமைப்புகளையும்

உருவாக்கியுள்ளது. குடும்ப வன்முறை தடுப்புச் சட்டம் (2005), பாலியல் தொல்லை தடுப்பு சட்டம் (2013), பெண் குழந்தை கொலை தடுப்பு சட்டம், திருமண வயது சட்டம் போன்றவை பெண்களை பாதுகாக்கும் முக்கியமான சட்டங்களாகும். சட்ட விழிப்புணர்வு முகாம்கள், சட்ட உதவி மையங்கள் ஆகியவை பெண்களை சட்ட ரீதியாக வலுப்படுத்துகின்றன.

5. ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து திட்டங்கள்

பெண்களின் ஆரோக்கியம் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்காக அரசு செயல்படுத்தும் ICDS, மாத்ரு வந்தனா யோஜனா, ஜன்மனி சுரக்ஷா, அம்மா குழந்தை மருத்துவத் திட்டம் போன்றவை பெண்களின் உடல்நலம் மற்றும் குழந்தை பராமரிப்பில் சிறந்த முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சுகாதார வசதிகளை மேம்படுத்துதல், ஊட்டச்சத்து உணவு வழங்குதல், கர்ப்ப கால பராமரிப்பு, பிரசவ பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் இத்திட்டங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

6. சமூக விழிப்புணர்வு மற்றும் மனப்போக்கு மாற்றம்

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளின் அடிக்கல் காரணம் சமூகத்தில் நிலவும் பாரம்பரிய எண்ணங்கள். “பெண்-ஆண் சமத்துவம்”, “பெண் குழந்தையின் மதிப்பு”, “பாலின உணர்வு” போன்ற கருத்துகளைப் பரப்பும் விழிப்புணர்வு முகாம்கள் பெண்களின் சமூக நிலையை உயர்த்துகின்றன. பள்ளிகள், கல்லூரிகள், ஊடகங்கள், சமூக அமைப்புகள் ஆகியவை மூலம் மனப்போக்கு மாற்றம் செய்வது அதிகாரமளித்தலின் முக்கிய உத்தியாகும்.

7. தொழில்முனைவு மற்றும் திறன் பயிற்சி

பெண்களுக்கு தையல், கணினி, உணவு தயாரிப்பு, நெசவு, நுண் தொழில்துறை போன்ற துறைகளில் திறன் பயிற்சி வழங்குவது பெண்களின் வருமானத்தை மட்டுமின்றி அவர்களின் தொழில் திறனையும் மேம்படுத்துகிறது. PMKVY, TN-Skill Development Corporation, Mahalir Thittam போன்ற திட்டங்கள் இதற்கு உதவுகின்றன. திறன் பயிற்சி பெற்ற பெண்கள் தொழில் தொடங்கி பிற பெண்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் நிலையில் மேம்படுகின்றனர்.

8. டிஜிட்டல் அதிகாரமளித்தல்

டிஜிட்டல் கல்வி மற்றும் இணைய பயன்பாட்டின் மூலம் பெண்கள் தகவல், தொழில், வணிகம், கல்வி, வங்கி சேவைகள், அரசு திட்டங்கள் ஆகியவற்றை எளிதில் அணுக முடிகிறது. “Digital Literacy for Women”, online training programmes, e-commerce platforms ஆகியவை பெண்களை தொழில் மற்றும் கல்வியில் மேம்படுத்துகின்றன.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு வகைகள்

சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் அவசியம். பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தும் அதிகாரமளித்தல் வகைகள் இங்கே.

சமூக அதிகாரமளித்தல்

இந்த வகையான அதிகாரமளித்தல் பெண்கள் கடந்து வந்த சமூக வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியா நிறைய முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. இருப்பினும், ஒரு சில இடங்களில், பெண்கள் உடல்நலம், குடும்ப முடிவுகள், திருமண முடிவுகள், பிரசவம் போன்றவற்றில் அநீதிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்த எல்லா விஷயங்களிலும் சமமான பங்களிப்பைக் கொண்டிருப்பது பெண்களுக்கு சமூக அதிகாரமளிப்பை வழங்குவதற்கான ஒரு வழியாகும், மேலும் அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை மட்டப்படுத்தக்கூடாது.

கல்வி அதிகாரமளித்தல்

வரலாற்று காலத்திலிருந்து, பெண்கள் சமமான சமூக-பொருளாதார அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு கல்வி மிக முக்கியமான வழிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. முந்தைய காலங்களில் பெண்களுக்கு கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இன்றும் கூட, இந்தியா முழுவதும் பெண் கல்வியறிவு விகிதம் மற்ற நாடுகளை விட குறைவாகவே உள்ளது. இதன் விளைவாக, பெண்கள் படித்து குடும்பத்தின் வருமானத்தை ஈட்ட உதவுவதற்காக கல்வி பெறுவதற்கான அணுகலை வழங்குவது காலத்தின் தேவையாகும்.

பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளைப் புரிந்துகொள்ள இலவசம் மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக்குச் சென்று தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படும் பெண்கள் இந்தியாவின் சிறந்த குடிமக்களாக வளர முடியும். பெண்கள் கல்வி கற்றால் மட்டுமே அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற எண்ணத்துடன் பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பாடவோ தொடங்கப்பட்டது.

பொருளாதார அதிகாரமளித்தல்

நிதி ரீதியாக சுதந்திரமான பெண்கள் சக்திவாய்ந்தவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். வேலை வாய்ப்புகளில் சமமான அணுகலைப் பெறுவது, அனைத்து வகையான சந்தைகளிலும் பங்கேற்பது, பெண்கள் சமத்துவமின்மையின் தடைகளை உடைத்து, பாரம்பரியம் பாலினப் பாத்திரங்களை மீற உதவும். பெண்களை நிதி ரீதியாக அதிகாரம் செய்வதற்கான மற்றொரு முக்கியமான வழி, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை நடத்தும் விதத்தில் அவர்களே முடிவுகளை எடுக்க உதவுவதாகும்.

பல நிறுவனங்கள் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, பெண் தொழில்முனைவோரை உருவாக்குவதற்கும், நுண்நிதி வசதிகளை அமைப்பதற்கும்

தீவிரமாக வருகின்றன. பெண்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலமும் நாட்டில் வறுமையைக் குறைக்க முடியும்.

அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

அரசியல் என்பது சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வலிமையான மற்றும் மிகவும் அழுத்தமான வழிகளில் ஒன்றாகும். இது சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு சமமாக இருக்க தேவையான நம்பிக்கையையும் திறன்களையும் பெண்களுக்கு வழங்குகிறது. மேலும், அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பெண்களின் பங்கேற்பு ஒரு நிலையான அரசாங்க அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு மிகவும் முக்கியமானது.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்தியா பல வலிமையான பெண் அரசியல்வாதிகளைக் கண்டிருக்கிறது. இந்திரா காந்தி, பிரதிபா பாட்டில் மற்றும் நிர்மலா சீதாராமன் ஆகியோர் இந்திய அரசியலில் வலிமையான பெண்களின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

உளவியல் அதிகாரமளித்தல்

பெண்கள் பெரும்பாலோர் வலிமையானவர்களாகவும் சுதந்திரமானவர்களாகவும் இருந்தாலும், இரவில் தனியாக வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாது. பெண்கள் துன்புறுத்தல், சுரண்டல், கற்பழிப்பு மற்றும் கௌரவக் கொலை போன்ற பல்வேறு குற்றங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இவை அவர்களின் உயிர்வாழ்விற்கு அச்சுறுத்தலாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒரு பெண்ணின் தன்னம்பிக்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய நீடித்த உளவியல் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

உளவியல் அதிகாரமளித்தல் பெண்கள் பயத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படாத ஒரு வாழ்க்கையை வாழலாம். பெண்கள் தங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக பயப்படாமல் தாங்களாகவே சுதந்திரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தை உருவாக்குவதை உள்ளடக்கியது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் பரிமாணங்கள்

சமூக மற்றும் கலாச்சார அதிகாரமளித்தல்

தனிப்பட்ட மட்டத்தில் : தங்கள் சொந்த உடல்நலம் குறித்த முடிவுகளில் ஈடுபாடு; பெரிய வீட்டு கொள்முதல்கள் குறித்த முடிவுகளில்; குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினர்களைப் பார்ப்பது, சந்தைக்குச் செல்வது, தங்கள் நண்பர்களைப் பார்ப்பது/தங்குவது போன்ற உள்நாட்டுப் பகுதிக்கு வெளியே அவர்களின் நடமாட்டம் குறித்த முடிவுகளில்; கருத்தடை, மாதவிடாய் சுகாதாரம், சுகாதாரம், சுகாதாரம், வாடகைத் தாய், கருக்கலைப்பு பற்றிய முடிவுகளில் அவர்களின் சொந்த வருவாய் பற்றிய முடிவுகள்.

குடும்பம் மற்றும் சமூக மட்டத்தில்: அவர்களின் தொழில் மற்றும் கல்வி, குழந்தைகள், திருமணம், பெற்றோர்/மூதாதையர் சொத்தில் பங்கு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு,

செலவுகளை நிர்வகித்தல், அவர்களின் வாழ்க்கை முறை தொடர்பான முடிவு - அவர்கள் எப்படி உடை அணிய வேண்டும், தேர்வு செய்ய வேண்டும், நண்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், பழக்கவழக்கங்கள்/நடத்தை போன்ற கூட்டு முடிவுகளில் ஈடுபாடு.

சட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தும் மட்டத்தில்: வரதட்சணை தடைச் சட்டம்-1961 போன்ற சமூகச் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் பற்றாக்குறை மற்றும் தவறாகப் பயன்படுத்துதல், திருமண பாலியல் வன்கொடுமையை முதலில் குற்றமாக அங்கீகரிக்காதது, குடும்ப வன்முறையிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம்-2005, இந்தியாவில் கௌரவக் கொலைக்கு ஒரு குற்றமாக தனி வரையறை அல்லது வகைப்பாடு இல்லை.

பொருளாதார அதிகாரமளித்தல்

பணியிடத்தில் சமத்துவமின்மை: சம்பள வேறுபாடு, குழந்தை காப்பக வசதிகள், மகப்பேறு விடுப்பு, பணியிடத்தில் பாலியல் துன்புறுத்தல், கண்ணாடி கூரை.

பெண்களுக்கான தொழில் வாழ்க்கையில் வரையறை மற்றும் கட்டுப்பாடுகள்: பெண்களின் வீட்டு வேலை ஊதியம் பெறாதது மற்றும் குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது; இளஞ்சிவப்பு காலர் வேலைகள்; விவசாயம் மற்றும் முறைசாரா துறையின் பெண்ணியமயமாக்கல்; தொழில்முனைவு ஒரு தொழில் விருப்பமாக ஊக்குவிக்கப்படவில்லை.

சட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தும் மட்டத்தில்: பெற்றோர்/மூதாதையர் சொத்தில் பெண்களின் பங்கு தொடர்பான தொடர்ச்சியான பாகுபாடு; பணியிடத்தில் பெண்கள் மீதான பாலியல் துன்புறுத்தலை மோசமாக செயல்படுத்துதல், 2013 உதாரணம் - லிஜ்ஜத் பாப்பாட் மாதிரி, குடும்பஹீ, முதலியன.

அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் சட்டமன்றம்: பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், கட்சி மட்டத்தில் பாகுபாடு, சட்டமன்றங்களில் மோசமான பிரதிநிதித்துவம்.

நிர்வாகம் : அதிகாரத்துவம், காவல்துறை, ஆயுதப்படைகள்.

நீதித்துறை : பிரதிநிதித்துவம்; பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாடு, பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் துன்புறுத்தல்.

சுற்றுச்சூழல் அதிகாரமளித்தல்

இயற்கை அல்லது பூமி ' தாய் ' என்ற அந்தஸ்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது .

சுற்றுச்சூழல்-பெண்ணியம்: 1980 ஆம் ஆண்டு "ஃபிராங்கோயிஸ் டி யூபோன்" முதன்முதலில் பயன்படுத்திய சொல், தொடர்ச்சியான சுற்றுச்சூழல் பேரழிவுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளில் பிரபலமடைந்தது. இது சுற்றுச்சூழல், பெண்ணிய மற்றும் பெண்களின் ஆன்மீக கவலைகளின் இணைப்பாகும். சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகளுடன் சேர்ந்து சுற்றுச்சூழல் இயக்கம் பெண்களின் நனவை பூமியின் சிதைவுக்கு உயர்த்தியதால், பூமியின் மதிப்பிழப்புக்கும் பெண்களின் மதிப்பிழப்புக்கும் இடையிலான ஒரு இணையை அவர்கள் காணத் தொடங்கினர்.

பெண்களும் காலநிலை மாற்றமும்: மாறிவரும் காலநிலை அனைவரையும் பாதிக்கிறது - ஆனால் உலகின் ஏழ்மையானவர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலைகளில் உள்ளவர்கள், குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகள், சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார மற்றும் சமூக அதிர்ச்சிகளின் சுமைகளைத் தாங்குகிறார்கள். பல வளரும் நாடுகள், பெரும்பாலும் தண்ணீர் மற்றும் எரிபொருள் சேகரிப்பு மற்றும் உணவு வழங்கலின் சுமையைச் சுமக்கின்றன. இதனால், காலநிலை மாற்றம் பெண்கள் மீது நேரடி மற்றும் மறைமுக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது - வறட்சி, வெள்ளம் போன்றவை.

ஊடகம்/தொழில்நுட்பத்தில் அதிகாரமளித்தல்

ஊடகம் : ஊடகங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் எப்போதுமே ஒரு கருத்து சார்பினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, திரைப்படங்களில், முக்கிய கதாபாத்திரங்களுக்குப் பதிலாக, தாய் அல்லது மனைவி போன்ற முக்கியமற்ற அல்லது ஒரே மாதிரியான பாத்திரங்கள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. விளம்பரங்களில் கூட, பெண்கள் வீடு அல்லது குழந்தை அல்லது உணவு/ஊட்டச்சத்து தொடர்பான பொருட்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறார்கள், அதே நேரத்தில் ஆண்கள் வெளி உலகில் காட்டப்படுகிறார்கள். பாடல்கள் ஈவ்-டீசிங்/பாலியல் துன்புறுத்தலை நியாயப்படுத்தவோ அல்லது கவர்ச்சியாகக் காட்டவோ கூறப்படுகின்றன. சமீபத்திய போக்குகள் முன்னேற்றத்தைக் காட்டியுள்ளன. உதாரணமாக, பல பெண்களை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படங்கள் சமூகத்தின் மாறிவரும் பாத்திரங்களையும் சமத்துவத்தை நோக்கிய மாற்றத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன (ராஸி, குயின், ஹிசுக்கி, முதலியன).

தொழில்நுட்பம் : கல்வி, சுகாதாரம், திறன்கள் ஆகியவற்றை அணுகவும், மலிவு விலையில் வழங்கவும் வழிவகை செய்தல். குறிப்பாக சேவைத் துறையில் வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குதல், எ.கா. ஐ.டி., ஐ.டி.இ.எஸ். செயற்கை நுண்ணறிவு மற்றும் இயந்திர உழைப்பு காரணமாக பெண் தொழிலாளர்களுக்கு வரவிருக்கும் சவால்கள். பெண்களை மையமாகக் கொண்ட தொழில்நுட்பங்கள் அல்லது கண்டுபிடிப்புகளுக்கு முன்னுரிமை அல்லது முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை.

உதாரணமாக, பேட்மேன் திரைப்படம் அருணாச்சலம் முருகானந்தம் என்பவரை அடிப்படையாகக் கொண்டது, அவர் வணிக பேட்களின் அதிக விலை காரணமாக ஏழை பெண்கள் சுகாதாரமற்ற கந்தல் துணிகளைப் பயன்படுத்தியதால் குறைந்த விலை சாஸிட்டரி பேட் தயாரிக்கும் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தார்.

விளையாட்டுகளில் பெண்கள்

விளையாட்டுகள் பெரும்பாலும் ஆக்ரோஷம், உடல் வலிமை போன்றவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் அவை ஆண்களின் கோட்டையாகக் கருதப்படுகின்றன; விளையாட்டை எதிர்காலமாக விரும்பும் பெண்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரின் கோபத்தை மட்டுமல்ல, விளையாட்டு நிர்வாகிகள், பயிற்சியாளர்கள் போன்றவர்களையும் எதிர்கொள்கின்றனர். ஊதிய சமத்துவப் பிரச்சினைகள்; வளங்கள் தொடர்பான பாகுபாடு; பாலியல் துன்புறுத்தல் பிரச்சினைகள்; விளையாட்டு நிர்வாக அமைப்புகளில் பெண்களின் மோசமான பிரதிநிதித்துவம்; விளையாட்டிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகும், பெண்களின் நிலை அப்படியே உள்ளது.

சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு.

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை திருப்திகரமானதாக இல்லை. இதற்கான முக்கிய காரணமாக சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் ஆழமாக வேரூன்றியிருந்தது. பெண்களின் வாழ்க்கை பெரும்பாலும் வீட்டு வேலைகள் மற்றும் குடும்பப் பொறுப்புகளுக்கே கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. மேலும், தங்களது கருத்துகளையும் கண்ணோட்டங்களையும் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தும் உரிமையும் மறுக்கப்பட்டது.

இந்த காலகட்டத்தில் பெண்களை மோசமாகப் பாதித்த பல சமூக அமைப்புகள் நடைமுறையில் இருந்தன. அவற்றில் குழந்தை திருமணம், விதவை மறுமணம் தடை, பெண் சிசுக் கொலை, பெண் கருக்கலைப்பு, பர்தா முறை, சதி முறை மற்றும் பலதார மணம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சிக் காலத்தில் ராஜா ராம் மோகன் ராய், ஈஸ்வர் சந்தர் வித்யாசாகர் மற்றும் ஜோதிபா பூலே போன்ற சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக பல சவால்களை எதிர்கொண்டு சீர்திருத்த இயக்கங்களை முன்னெடுத்தனர். இவர்களின் முயற்சிகள் இந்திய சமூகத்தில் பெண்களின் வாழ்வில் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பு 1817 ஆம் ஆண்டிலேயே பீமா பாய் ஹோல்கர் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்து போராடியதன் மூலம் தொடங்கியது. 1857 ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, தனது தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய முக்கியமான இந்தியப் பெண்களில் மேடம் பிகாஜி காமா குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் முன்னணி பங்கு வகித்த முதல் இந்தியப் பெண் புரட்சியாளர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

இந்தியாவின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஏராளமான பெண்கள் தியாகமும் துணிச்சலும் காட்டி பங்கேற்றுள்ளனர் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

தேசிய இயக்கத்தின் பெண்கள்

பிரிட்டிஷ் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பெண்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் பங்கேற்றனர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சுதந்திரத்திற்காக துணிச்சலுடன் போராடிய பெண்களின் பட்டியல் ஏராளமாக உள்ளது. தேசிய அளவில் சரோஜினி நாயுடு, ராணி லட்சுமி பாய், விஜயலட்சுமி பண்டிட், கமலாதேவி சட்டோபாத்யாய் மற்றும் மிருதுளா சாராபாய் ஆகியோரில் தொடங்கி, கேரளாவில் அன்னி மஸ்கரேன் மற்றும் ஏ.வி. குட்டிமாலுஅம்மா, மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் துர்காபாய் தேஷ்முக், உ.பி.யில் ராமேஸ்வரி நேரு மற்றும் பி அம்மான், டெல்லியில் சத்யவதி தேவி மற்றும் சுபத்ரா ஜோஷி, பம்பாயில் ஹன்சா மேத்தா மற்றும் உஷா மேத்தா மற்றும் பலர் போன்ற மாகாண அளவிலான தலைவர்களிடம் நாம் செல்லலாம். பிராந்திய மட்டத்திலும் அகில இந்திய மட்டத்திலும் தலைவர்களை வேறுபடுத்துவது மிகவும் கடினமான பணியாகும். பெரும்பாலான பெண்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் தொடங்கி தேசியத் தலைவர்களாக மாறினர். இந்த இந்தியப் பெண்கள் அனைவரையும் தவிர, அன்னி பெசன்ட் மற்றும் மார்கரெட் கசின்ஸ் போன்ற சர்வதேச பெண்களும் இருந்தனர், அவர்கள் இந்தியாவுக்கு உதவ பிரிட்டிஷ் சுரண்டலின் ஐரிஷ் அனுபவத்தைப் பற்றிய தங்கள் சொந்த அறிவைக் கொண்டு வந்தனர். கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள சில சுதந்திரப் போராட்டப் பெண்கள் உள்ளனர்:

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கினர், பிராந்திய மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் அதிக எண்ணிக்கையில் பங்கேற்று குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தனர். சரோஜினி நாயுடு, விஜயலட்சுமி பண்டிட், கமலாதேவி சட்டோபாத்யாய் மற்றும் மிருதுளா சாராபாய் போன்ற தலைவர்கள் முக்கிய நபர்களாக உருவெடுத்தனர். கேரளாவில் அன்னி மஸ்கரேன் மற்றும் ஏ.வி. குட்டிமாலுஅம்மா, மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் துர்காபாய் தேஷ்முக் மற்றும் உத்தரபிரதேசத்தில் ராமேஸ்வரி நேரு போன்ற மாகாணத் தலைவர்களும் செல்வாக்கு மிக்க பாத்திரங்களை வகித்தனர்.

கூடுதலாக, அன்னி பெசன்ட் மற்றும் மார்கரெட் கசின்ஸ் போன்ற ஐரிஷ் பெண்கள் பிரிட்டிஷ் சுரண்டல் அனுபவங்களை பங்களித்தனர், இது ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான இயக்கத்தின் முயற்சிகளை மேலும் வளப்படுத்தியது. இந்தப் பெண்கள் கூட்டாக தேசியவாதப் போராட்டத்தையும் இந்தியாவின் சுதந்திரப் பாதையையும் வடிவமைத்தனர்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு பண்புகள்

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகவும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும் இருந்தது, இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான

போராட்டத்தில் அவர்களின் தீவிரமான மற்றும் பரவலான ஈடுபாட்டை பிரதிபலித்தது. பல்வேறு பிராந்தியங்கள், மதங்கள் மற்றும் சமூகப் பின்னணிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு பங்களிக்க ஒன்றிணைந்து, குறிப்பிடத்தக்க மீள்தன்மை மற்றும் தேசபக்தியைக் காட்டினர். இந்திய தேசியவாத இயக்கத்தில் அவர்களின் பங்கு பின்வரும் அம்சங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது:

உயர் வர்க்க முன்முயற்சி : தேசியவாத இயக்கத்தில் நடுத்தர வர்க்கப் பெண்கள் பங்கேற்பதற்கு உயர் வர்க்க தேசியவாத பெண்கள் ஒரு முன்னுதாரணமாக அமைந்தனர். இது காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு மற்றும் ஈடுபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர வைத்தது.

காந்தி காரணி : மகாத்மா காந்தி பெண்களின் பங்களிப்பை உறுதி செய்வதிலும் ஊக்குவிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார், மேலும் பெண்களின் பாதுகாவலர்களின் ஆதரவைப் பெற்றார். சகிப்புத்தன்மை, தைரியம் மற்றும் துன்பத்தைத் தாங்கும் திறன் போன்ற குணங்களைக் கொண்டிருந்ததால், பெண்கள் சமமாகப் பங்கேற்பதற்கு அகிம்சை ஒரு காரணியாகக் கருதப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில், இந்திய தேசிய காங்கிரசும் காந்தியும் பெண்களின் குறியீட்டு பங்கேற்பை மட்டுமே ஊக்குவித்தனர் , அவர்கள் அதிகாரப் பதவிகளை வகிப்பதற்குப் பதிலாக இல்லறப் பணிகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினர்.

வோமனின் பிரச்சினைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கவனம்: பெண்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தாலும், பெண்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிய விவாதங்கள் முதன்மையாக வாக்களிக்கும் உரிமைகள், கல்வி, சொத்துரிமைகள் மற்றும் சட்ட சமத்துவம் போன்ற வரையறுக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்களைச் சுற்றியே இருந்தன .

இந்த மாற்றங்கள் முக்கியமானவை, ஆனால் பெரும்பாலும் குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகத்திற்குள் பெண்கள் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய ஆழமான பிரச்சினைகளைச் சேர்க்கத் தவறிவிட்டன.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது: ராணி லட்சுமிபாய் , பேகம் ஹஸ்ரத் மஹால் மற்றும் கிட்டுர் ராணி சென்னம்மா போன்ற பெண்கள் தனித்துவமான உத்திகளைக் கொண்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை தீவிரமாக எதிர்ப்பதில் இந்தியாவின் பிராந்திய பன்முகத்தன்மையை அடையாளப்படுத்தினர்.

மகாத்மா காந்தியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய கஸ்தூர்பா காந்தி, உப்பு சத்தியாக்கிரகம் போன்ற நாடு தழுவிய இயக்கங்களில் பங்கேற்று, பிராந்தியங்கள் முழுவதும் பெண்களின் ஒற்றுமையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு முக்கியத்துவம்

- இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, ஏனெனில் அது தேசியவாத இயக்கத்தை வலுப்படுத்தியது

மட்டுமல்லாமல் சமூக விதிமுறைகளையும் மறுவடிவமைத்தது. அவர்களின் தீவிர பங்கேற்பு தடைகளை உடைத்து, பல்வேறு சமூகங்களை ஒன்றிணைத்து, சமத்துவம் மற்றும் அதிகாரமளிப்புக்கான பரந்த போராட்டத்திற்கு பங்களித்தது.

- "பாரத மாதா" மூலம் ஒற்றுமையை வளர்ப்பது: " பாரத மாதா" என்ற கருத்தாக்கத்தால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட பெண்களின் ஈடுபாடு, ஒற்றுமையை வளர்த்து, காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான தேசியவாத உணர்வுகளை வலுப்படுத்தியது.
- எதிர்ப்பு இயக்கங்களை முன்னெடுத்தல்: வெளிநாட்டுத் துணிகளைப் புறக்கணித்தல் மற்றும் மறியல் போராட்டம் போன்ற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர், இது இயக்கத்தின் செயல்திறனை அதிகரித்தது.
- தலைமைத்துவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் ஊக்குவித்தல்: படித்த பெண்கள் தலைமைப் பாத்திரங்களை ஏற்றுக்கொண்டனர், மற்றவர்கள் பொது வாழ்க்கையில் காலடி எடுத்து வைத்து தீவிரமாக பங்களிக்க ஒரு இடத்தை உருவாக்கினர்.
- அதிகாரமளித்தல் மற்றும் சமூக மாற்றம்: பெண்களின் பங்கேற்பு, பாரம்பரிய விதிமுறைகளுக்கு சவால் விடுத்து, வீட்டுப் பணிகளில் இருந்து ஆட்சி மற்றும் தொழில்முறை வாழ்க்கைக்கு மாற உதவியது.
- பாலின சமத்துவத்திற்கான அடித்தளம்: சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு அவர்களின் பங்களிப்புகள் நீடித்த மரபை விட்டுச் சென்றன, சுதந்திர இந்தியாவில் பாலின சமத்துவத்திற்கான காரணத்தை முன்னெடுத்தன....

தேசிய இயக்கத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பு

தேசிய இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் குறித்தது, ஏனெனில் அவர்களின் பொறுமை, மீள்தன்மை மற்றும் தார்மீக தைரியம் ஆகிய குணங்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது. மகாத்மா காந்தி இந்த பலங்களை அங்கீகரித்து, பெண்கள் சத்தியாக்கிரகப் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட ஊக்குவித்தார், இதன் மூலம் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவர்களின் பங்கை அதிகரித்தார்.

ஒத்துழையாமை இயக்கம் (1920): பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகள் உட்பட பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் மற்றும் நிறுவனங்களைப் புறக்கணிப்பதில் பெண்கள் தீவிரமாக பங்கேற்றனர்.

மகாத்மா காந்தி பரிந்துரைத்த வன்முறையற்ற தன்மையை வலியுறுத்தி, அவர்கள் எதிர்ப்புப் பேரணிகள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து அவற்றில் இணைந்தனர். இந்த இயக்கத்தின் போது அவர்கள் முதல் முறையாக சிறைக்குச் சென்றனர்.

உப்பு சத்தியாக்கிரகம் (1930): சரோஜினி நாயுடு மற்றும் கமலா நேரு போன்ற பெண்கள் முக்கியமான தலைமைத்துவத்தை வழங்கினர், வரலாற்று சிறப்புமிக்க உப்பு யாத்திரையில் மகாத்மா காந்தியுடன் நடந்து சென்றனர், மேலும் உப்பு வேலைகள் மற்றும் கடைகளை தீவிரமாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர், பிரிட்டிஷ் உப்பு ஏகபோகத்தை சீர்குலைத்து, எதிர்ப்புக்கு அடையாளமாக இருந்தனர்.

இருப்பினும், உப்பு சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பதை மகாத்மா காந்தி ஆரம்பத்தில் எதிர்த்தார் . உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பெண்கள் சேர அனுமதிக்க சரோஜினி நாயுடு அவரை சமாதானப்படுத்த வேண்டியிருந்தது .

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் (1942): பெண் தீவிரமாக எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டார், வெகுஜன பேரணிகளை ஏற்பாடு செய்தார், இயக்கத்தின் தூதுக்குழுவைத் தூண்டினார், கைதுகளையும் சிறைத்தண்டனைகளையும் தாங்கினார், மேலும் அவர்களின் அமைப்புகள் கண்டனத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றின, இவை அனைத்தும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை நிறைவேற்றுவதற்கும் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கும் அவர்களின் அசைக்க முடியாத உறுதிமொழியை வெளிப்படுத்தின.

- இயக்கத்தைத் தக்கவைத்தல்: ஆண் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு, இயக்கத்தை உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கும் பொறுப்பை பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர்.
- போராட்டங்களில் பங்கேற்பு: அவர்கள் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், மறியல் போராட்டங்கள் மற்றும் உப்பு உற்பத்தி மற்றும் விற்பனையில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர்.
- சட்ட மறுப்பு: எதிர்பாராத கைதுகளை எதிர்கொண்ட போதிலும், பெண்கள் சட்ட மறுப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது உற்சாகத்துடன் வரவேற்கப்பட்டது.
- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் பெண்கள் பெரும் பங்கு வகித்தனர், கைது செய்யப்படுவதைத் தவிர்த்து, முக்கியத் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது இயக்கத்தை சுறுசுறுப்பாக வைத்திருந்தனர்.
- மறைமுக நடவடிக்கைகள்: பெண்கள் துண்டுப்பிரசுரங்களை தயாரிப்பது, மறைமுக இலக்கியங்களைப் பரப்புவது மற்றும் காங்கிரஸ் வானொலியை நடத்துவதில் ஈடுபட்டனர்.
- பிராந்திய செயல்பாடு: பன்னு, மீரட், அசாம், சாகர், வர்தா மற்றும் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி போன்ற இடங்களில் பெண்களின் ஊர்வலங்களும் செயல்பாடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிரபல பெண் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் பட்டியல்

இந்தியாவில் பல முக்கிய பெண் சுதந்திரப் போராளிகள் இருந்தனர். முக்கியமான பெண் சுதந்திரப் போராளிகளில் சிலர்:

அன்னி பெசன்ட் (1847-1933)

அன்னி பெசன்ட் ஐரிஷ் மற்றும் இந்திய ஹோம் ரூலின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்தார். மேடம் பிளாவட்ஸ்கியின் செல்வாக்கிற்குப் பிறகு அவர் தியாசபியை ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் 1916 இல், இந்தியாவிற்கு முழுமையான சுதந்திரம் கோரி அகில இந்திய ஹோம் ரூல் லீக்கை நிறுவினார். பெசன்ட் கல்வியிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார், பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம் மற்றும் இந்தியா முழுவதும் ஏராளமான பிற நிறுவனங்களை இணைந்து நிறுவினார்.

பிகாஜி காமா (1861-1936):

பிகாஜி காமா ஒரு முக்கிய சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் மற்றும் 1907 ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனியில் இந்தியக் கொடியை முதன்முதலில் ஏற்றியவர்களில் ஒருவர். அவர் இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் தீவிர பங்கு வகித்தார் மற்றும் பாரிஸ் இந்திய சங்கத்தை இணைந்து நிறுவினார். 'பண்டே மாதரம்' மற்றும் 'மதனின் தல்வார்' போன்ற படைப்புகள் உட்பட குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியப் பங்களிப்புகளையும் காமா வழங்கினார்.

மாதங்கினி ஹஸ்ரா (1870-1942)

மகாத்மா காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்ட மாதங்கினி ஹஸ்ரா, "காந்தி புரி" என்று அழைக்கப்பட்டார், மேலும் ஒத்துழையாமை மற்றும் கீழ்ப்படியாமை இயக்கங்களில் தீவிரமாக பங்கேற்றார். உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தின் போது கைது செய்யப்பட்ட அவர், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் துணிச்சலின் அடையாளமாக இருக்கிறார்.

சரோஜினி நாயுடு (1879-1949)

'இந்தியாவின் நைட்டிங்கேல்' என்று அழைக்கப்படும் சரோஜினி நாயுடு, ஹோம் ரூல் இயக்கம், சிவில் ஒத்துழையாமை மற்றும் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கங்களில் முக்கிய நபராக இருந்தார். 1925 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் பெண் தலைவரானார், பின்னர் சுதந்திர இந்தியாவில் ஐக்கிய மாகாணங்களின் ஆளுநராகப் பணியாற்றினார், பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக வாதிட்டார்.

ரமாதேவி சவுத்ரி (1899-1985)

மகாத்மா காந்தியால் ஈர்க்கப்பட்ட ரமாதேவி சவுத்ரி, 1930 ஆம் ஆண்டு ஒடிசாவில் நடந்த உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் தீவிர பங்கு வகித்தார், சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக பெண்களைத் திரட்டினார். அவர் ஹரிஜன சேவா சங்கத்திலும் ஈடுபட்டார் மற்றும் காந்தியின் சேவை கொள்கைகளை மேம்படுத்துவதற்காக சேவாகர் என்ற ஆசிரமத்தை நிறுவினார்.

விஜய லக்ஷ்மி பண்டிட் (1900-1990)

1937 ஆம் ஆண்டு அமைச்சரவைப் பதவியை வகித்த முதல் பெண்மணி என்ற பெருமையைப் பெற்ற விஜயலட்சுமி பண்டிட், பின்னர் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபையின் முதல் பெண் தலைவரானார். அவர் வெள்ளையனே வெளியேறு,

ஒத்துழையாமை மற்றும் ஒத்துழையாமை இயக்கங்களில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார் மற்றும் அகில இந்திய மகளிர் மாநாடு மூலம் பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தார்.

கமலாதேவி சட்டோபாத்யாய் (1903-1988)

கமலாதேவி சட்டோபாத்யாய் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் ஆவார், அவர் 1936 இல் காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் கட்சியை இணைந்து நிறுவினார். அவர் பெண்கள் உரிமைகளுக்காகப் பாடுபட்டார், குழந்தை திருமணத் தடை மசோதா போன்ற சமூக சீர்திருத்தங்களுக்காக வாதிட்டார், மேலும் உப்பு சத்தியாக்கிரகம் மற்றும் சட்டமறுப்பு இயக்கம் போன்ற முக்கிய இயக்கங்களில் பங்கேற்றார்.

சுசேதா கிருப்லானி (1908-1974)

பெண்களின் உரிமைகளுக்காக வாதிடும் வகையில், 1940 ஆம் ஆண்டு அகில இந்திய மகளிர் காங்கிரஸ் சுசேதா கிருப்லானி நிறுவினார். பிரிவினை கலவரத்தின் போது அவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார் மற்றும் இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதில் பங்கேற்ற முதல் பெண்களில் ஒருவராக இருந்தார். பின்னர் அவர் உத்தரபிரதேசத்தின் முதல் பெண் முதலமைச்சரானார்.

அருணா ஆசிஃப் அலி (1909-1996)

அருணா ஆசிஃப் அலி இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் ஒரு முக்கிய நபராக இருந்தார், குறிப்பாக 1942 ஆம் ஆண்டு வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் போது கோவாலியா டேங்கில் இந்தியக் கொடியை ஏற்றியதற்காக அறியப்பட்டார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் அவரது செயல்பாடு மற்றும் பங்களிப்புகளுக்காக அவர் 'கிராண்ட் ஓல்ட் லேடி' என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

பினா தாஸ் (1911-1986)

சாத்ரி சங்கத்தைச் சேர்ந்த பீனா தாஸ், 1932 இல் வங்காள ஆளுநர் ஸ்டான்லி ஜாக்சனை படுகொலை செய்ய முயன்றார். பின்னர் அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து, இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் புரட்சிகர உணர்விற்காக அறியப்பட்ட வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தீவிர பங்காற்றினார்.

பிரிதிலதா வத்தேதார் (1911-1932)

1932 ஆம் ஆண்டு பஹர்தலி ஐரோப்பிய கிளப்பின் மீது ஆயுதமேந்திய தாக்குதலுக்கு தலைமை தாங்கிய ஒரு புரட்சியாளர் பிரிதிலதா வத்தேதார். கிளப்பிற்கு தீ வைத்த பிறகு, பிரிட்டிஷ் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க சயனைடை உட்கொண்டார், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஒரு தியாகியானார்.

கல்பனா தத் (1913-1995)

1930 ஆம் ஆண்டு சிட்டகாங் ஆயுதக் கிடங்கு கொள்ளையில் ஈடுபட்ட ஒரு புரட்சியாளராக கல்பனா தத் இருந்தார். குதிராம் போஸின் தியாகத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, அவர் சத்ரி சங்கத்தில் சேர்ந்து, இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார், அவரது முயற்சிகளுக்காக சிறைவாசத்தை எதிர்கொண்டார்.

லட்சுமி சேகல் (1914-2012)

இந்திய தேசிய ராணுவத்தில் ஜான்சி ராணி படைப்பிரிவின் கேப்டன் லட்சுமி சேகல், ஆசாத் ஹிந்த் ஃபவுஸுக்கு பெண் வீரர்களை நியமிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். அவர் செங்கோட்டை விசாரணைகளிலும் பங்கேற்று இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கினார்.

ராணி கைடின்லியு (1915-1993)

ஹெராகா இயக்கத்தின் தலைவரான ராணி கைடின்லியு, மணிப்பூர், நாகாலாந்து மற்றும் அசாமில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சியை வழிநடத்தினார். நாகா பழங்குடி மதத்தை மீட்டெடுப்பதையும் சுயராஜ்யத்தை அடைவதையும் நோக்கமாகக் கொண்ட இயக்கத்தில் சேர்ந்தபோது அவருக்கு 13 வயதுதான்.

உஷா மேத்தா (1920-2000)

உஷா மேத்தா, 8 வயதில், சைமன் கமிஷனுக்கு எதிரான போராட்டங்களில் பங்கேற்றார். 1942 ஆம் ஆண்டில், அவரும் அவரது கூட்டாளிகளும் ரகசிய காங்கிரஸ் வானொலியைத் தொடங்கினர், இது வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் போது இந்தியாவின் சுதந்திர இயக்கத்தின் செய்திகளைப் பரப்புவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

கனக்லதா பருவா (1924-1942)

கனக்லதா பருவா, வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் இளைய தியாகிகளில் ஒருவர். 17 வயதில், அசாமின் கோப்பூர் காவல் நிலையத்தில் இந்தியக் கொடியை ஏற்றி ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றார். சுதந்திரப் போராட்டத்தை துணிச்சலுடன் தொடர்ந்தபோது, அங்கு அவர் துயரமாக சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

போராட்டங்கள், அடிமட்ட முயற்சிகள் மற்றும் சிவில் ஒத்துழையாமை ஆகியவற்றில் பெண்களின் தீவிர ஈடுபாடு சுதந்திர இயக்கத்தை பெரிதும் வலுப்படுத்தியது. முன்னேற்றம் இருந்தபோதிலும், பாலின சமத்துவ சவால்கள் சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் நீடித்தன, அரசியல் மாற்றத்துடன் சமூக மாற்றத்திற்கான அவசியத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பெண்களின் பங்கேற்பு விடுதலை மற்றும் சீர்திருத்தத்திற்கான பின்னிப் பிணைந்த போராட்டங்கள், ஆணாதிக்க விதிமுறைகள் மற்றும் கட்டமைப்பு ஏற்றத்தாழ்வுகளை சவால் செய்தல் ஆகியவற்றைக் காட்டியது....

காந்திய தலைமையின் கீழ் பெண்கள்

சாதி, பாகுபாடு, குழந்தை திருமணம் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் போராடுவதன் மூலமும், பெண் கல்வியை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் காந்தி பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளித்து ஊக்கமளித்தார். பெண்களை அதிக எண்ணிக்கையில் பங்கேற்க அவர் ஊக்குவித்தார். ஒத்துழையாமை இயக்கம் முன்னோடியில்லாத வகையில் பெண்

செயல்பாட்டிற்கு சாட்சியாக உள்ளது, குறிப்பாக படித்த மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர். அம்ரித் கவுர், அருணா ஆசப், சரளா தேவி மற்றும் முத்துல் லட்சுமி ரெட்டி ஆகியோர் முக்கிய தலைவர்களாக உருவெடுத்தனர். சிவில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் போது காந்திய கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, காந்தி கைது செய்யப்பட்ட பின்னரும் கூட, தாராசன உப்பு ஆலைகளில் உப்புச் சட்டம், வரிகளுக்கு எதிராக அமைதியான போராட்டத்தை சரோஜினி நாயுடு நடத்தினார். அவர் வாக்குரிமைக்காகப் போராடினார் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் முதல் இந்திய பெண் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். உஷா மேத்தாவின் தலைமையில், அருணா ஆசப் அலி தலைமையில், வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் தலைமறைவு செயல்பாடு இயக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. 1920களில், பெரும்பான்மையான பெண்கள் அரசியல் களத்தில் பங்கேற்றனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் ஏராளமான பெண்கள் முன்வந்தனர். இவ்வாறு, சமூக-பொருளாதார ஒடுக்குமுறையின் தடைகளை உடைத்து, இந்தியப் பெண்கள் கூட்டு நடவடிக்கையின் திறனை உணர ஒன்றிணைந்து, சுதந்திர இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்காக இடங்களை அமைத்துள்ளனர்.

இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்கள் பங்கேற்ற கதை, தெருக்களிலும், சிறைச்சாலையிலும், சட்டமன்றத்திலும் துணிச்சலான தேர்வுகளை மேற்கொண்டதன் கதையாகும். பல முயற்சிகளுக்குப் பிறகு, இந்தியா ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று சுதந்திரம் பெற்றது. ஆயிரக்கணக்கான இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் நாட்டிற்கான சுதந்திரத்தை அடைவதற்காக தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தனர். இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்த அகிம்சை இயக்கம் பெண்களை மட்டுமல்ல, அதன் வெற்றிக்கு பெண்களின் தீவிர பங்கேற்பையும் சார்ந்திருந்தது. இறுதியாக, கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில், பெண்கள் இயக்கம் முதிர்ச்சியடைந்து, படிப்படியாக தொழிற்சங்கங்கள், சுற்றுச்சூழல் இயக்கங்கள் மற்றும் அனைத்து வகையான ஒடுக்குமுறை, அநீதி மற்றும் சீரழிவுக்கு எதிராகப் போராடும் பிற முற்போக்கான இயக்கங்கள் போன்ற பிற இயக்கங்களுடனான அதன் உறவுகளை ஆழப்படுத்தியுள்ளது என்று நாம் கூறலாம்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

1. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.
2. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் கருத்தை விரிவாக விவரிக்கவும்.
3. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான முக்கிய உத்திகளை ஆராய்க.
4. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் வகைப்பாடுகளை விளக்குக.
5. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் சமூக மற்றும் பொருளாதார விவரிக்கவும்.
6. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் அரசியல் மற்றும் கல்வி ஆராய்க.
7. இந்தியச் சூழலில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் தேவையை விவாதிக்கவும்.
8. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கை விளக்குக.

அலகு- 2

சமூக அதிகாரமளித்தல் – பெண்கள் கல்வி – பெண்கள் மற்றும் சுகாதாரம் – பெரியாரின் பங்களிப்பு – பாரதியார் – பாரதிதாசன் – அண்ணாதுரை – கருணாநிதி – எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் – ஜெயலலிதா.

நோக்கங்கள்

- பெண்கள் கல்வி முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்வது.
- பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் பாரதியார், பாரதிதாசன் பங்களிப்பை அறிதல்.
- அண்ணா, கருணாநிதியின் பெண்கள் கொள்கைகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
- எம்.ஜி.ரா, ஜெயலலிதாவின் பெண்கள் திட்டங்களை ஆய்வு செய்தல்

சமூக அதிகாரமளித்தல்

வளரும் நாடுகளில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஒரு முக்கியமான சமூகக் கவலையாகக் கருதப்படுகிறது. வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் மேம்பாட்டின் நோக்கங்களை பெண்கள் அதிகாரமளிப்பில் கவனம் செலுத்தாமல் அடைய முடியாது என்பதால், கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அந்த முயற்சிகளில், நுண்நிதி நிறுவனங்கள் (Micro Finance Institutions – MFIs) வறுமை பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், குறிப்பாக பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பதற்கான முக்கியமான கருவிகளாக உருவெடுத்துள்ளன.

இதன் விளைவாக, நுண்நிதி மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவற்றிற்கிடையிலான தொடர்பை ஆய்வு செய்யும் பல ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், பாகிஸ்தானின் கிராமப்புற சூழலில் இந்தத் தொடர்பை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. எனவே, இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம், பாகிஸ்தானில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதில் நுண்நிதி நிறுவனங்களின் பங்கை ஆராய்வதுடன், பெண்கள் தொழில்முனைவோருக்கும் நுண்நிதி நிறுவனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பை வலுப்படுத்துவதற்கு நுண்நிதி நிறுவனங்களுக்கும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் உதவுவதாகும்.

இந்த ஆய்வு, கிராமப்புற சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டம் (Rural Community Development Program – RCDP) மூலம் கடன் பெற்ற ஆறு பெண் பயனாளர்களுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆழமான நேர்காணல்கள் மற்றும் கவனம் செலுத்தும் குழு விவாதங்கள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட முதன்மைத் தரவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தரமான (Qualitative) ஆய்வு முறையைப் பயன்படுத்திய இந்த ஆய்வு, பெண்கள் தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் மற்றும் வறுமையை எதிர்த்துப் போராடுவதில் RCDP மேற்கொண்ட முயற்சிகள் குறித்த மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது.

இதனால், இந்த ஆய்வறிக்கை நுண்நிதி மூலம் பெண்கள் அடையும் அதிகாரமளிப்பை மட்டும் ஆராய்வதல்லாமல், பொருளாதார மேம்பாட்டில் நுண்நிதி நிறுவனங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும், பெண்கள் தொழில்முனைவோரை மேம்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்கும், தற்போதைய பெண் வாடிக்கையாளர்களுக்கு திறமையான பயிற்சி மற்றும் மேற்பார்வையை வழங்குவதற்கும், நுண்நிதி நிறுவனப் பயிற்சியாளர்களுக்கு இந்த ஆய்வு முக்கியமான வழிகாட்டியாக விளங்குகிறது.

தொண்டு நிறுவனங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், நுண்நிதி தனித்துவமான கருத்தியல் அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளது. இது குறிப்பாக ஏழை மக்களை ஆதரிப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். இருப்பினும், நுண்நிதி என்பது ஏழைகள் தங்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை திறம்பட மேம்படுத்த உதவும் ஒரு நீண்டகால செயல்முறையாகும். குறிப்பாக பெண்களின் பார்வையில் இருந்து நுண்நிதியை அணுகும் போது, வறுமை ஒழிப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவற்றை அடைய, நுண்நிதி பயனாளிகளின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

ஆண்-பெண் விகிதங்களில் பெரும் வேறுபாடு இல்லை எனக் கருதப்பட்டாலும், பல பகுதிகளில் பெண்கள் ஆண்களுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்த முக்கியத்துவமும் அதிகாரமும் பெற்றவர்களாகவே உள்ளனர். உலகம் முழுவதும் பெண்கள் தங்கள் சொத்துகளின் மீது குறைந்த கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளதுடன், அரசியல் அதிகாரமும் வரையறுக்கப்பட்டதாக உள்ளது. மேலும், பெண்களின் பெயரில் சொத்துக்கள் குறைவாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நிதித் துறையில் பாதுகாப்பான சேமிப்புகள் இல்லாத காரணத்தால், 2007-2008 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட உலக நிதி நெருக்கடியின் போது பெண்கள் அதிகமான சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர். இதேபோல், அனைத்து வணிகங்களையும் கடுமையாகப் பாதித்த COVID-19 கால நெருக்கடியின் தாக்கத்தை புரிந்துகொள்வதும் அவசியமானதாகும், ஏனெனில் அது உலகளாவிய சுகாதாரப் பாதுகாப்பையும் கடுமையாக அச்சுறுத்தியது.

இருப்பினும், பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் இந்த அறிக்கையை கேள்வி எழுப்பியுள்ளனர். MFI-களின் அனைத்து எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளின் வகைப்பாடு இன்னும் ஆரம்ப கட்டத்தில் உள்ளது. ஏழை பெண்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்துவது என்பதை நாங்கள் இன்னும் கண்டுபிடித்து வருகிறோம். கிராமப்புற பாகிஸ்தானில் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் MFI-களின் பங்கு பற்றிய தற்போதைய அறிவை விரிவுபடுத்துவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களில், MFIகள் மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஆகியவை வறுமை ஒழிப்புக்கான மிகவும் பயனுள்ள கருவிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன, குறிப்பாக பெண்கள் மீது கவனம் செலுத்துவதன் மூலம். நிச்சயமாக, பெண்கள் சமூகத்தின் மிக முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்றாகும், மேலும் அவர்களின் இருப்பு இல்லாமல், சமூகங்கள் மேம்பட முடியாது. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பணியாளர்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரிப்பதற்கும், முடிவெடுக்கும் திறன் மற்றும் வறுமைக் குறைப்புக்கும் வழிவகுக்கிறது. இதனால், அவர்களின் வருமானத்தில் அதிகரிப்பு அவர்களின் குடும்பத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்பதை நிரூபிப்பது மட்டுமல்லாமல், பொருளாதாரத்திலும் மிகவும் நேர்மறையான செல்வாக்கை ஏற்படுத்தும். மற்றொரு ஆய்வு, மக்கள்தொகை மற்றும் வருமான கட்டமைப்புகளில் உள்ள மாறுபாட்டை இணைத்து சுற்றுச்சூழல் தடயத்தில் கல்வி மட்டத்தின் நேரியல் அல்லாத விளைவை ஆராய்ந்தது மற்றும் கல்வி நிலைகள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை தொடர்பான முக்கியமான கொள்கைகளை பரிந்துரைத்தது.

வளரும் நாடுகளில், அனைத்து வணிகங்களும் ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, மேலும் பெண்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் சரி, தொழில்முறை வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் சரி, பெரும்பாலான கட்டங்களில் பாகுபாட்டால் பாதிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இருப்பினும், பாலின காரணியைப் பொருட்படுத்தாமல், வளர்ந்த நாடுகளுக்கு நிதிப் பிரிவினை சிக்கலானதாகத் தெரிகிறது. வளரும் நாடுகளுக்கும் பொருளாதார ரீதியாக சவால் விடும் நாடுகளுக்கும் நிதி ஸ்திரத்தன்மை ஒரு முக்கிய கவலையாகும், ஏனெனில் இந்த பொருளாதாரங்கள் நிலையான நிதிச் சூழலையும் நன்கு நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. மோசமான சுகாதார வசதிகள், வளர்ச்சியடையாத நிதித் தொழில்கள், கல்வியறிவின்மை மற்றும் பலவீனமான உள்கட்டமைப்பு ஆகியவை வளரும் நாடுகளுக்கு கடுமையான சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. நிதி ரீதியாக விலக்கப்பட்ட பெண்களின் தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, புதிய முயற்சிகளை நிறுவுவதில் அந்தப் பெண்களுக்கு உதவ MFIகள் முன்வருகின்றன. இதன் விளைவாக, அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் மக்களின் சிறந்த வாழ்க்கை முறை மற்றும் வறுமை ஒழிப்புக்காக மானியக் கடன்களை வழங்க முடிவு செய்தன. முந்தைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் இத்தகைய முதலீடுகளின் முன்முயற்சியைப் பாராட்டினர் (எடுத்துக்காட்டாக, ஆனால் பணக்கார நில உரிமையாளர்கள் அல்லது நிறுவனங்களின் தரப்பிலிருந்து இந்த முதலீடுகளில் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்பட்டது. இந்த சிக்கலைச் சமாளிக்க, ஏழ்மையான பெண்களை அணுகுவதற்கு சில மிகவும் பயனுள்ள மாற்று சமூக வலைப்பின்னல்கள், சமூக பிணையங்கள் மற்றும் கடன் மதிப்பெண் தேவை. மேலும்,

மிகவும் கடுமையான கலாச்சார அமைப்புகளில் உள்ள பெண்கள் வீட்டு வன்முறைக்கு அதிக ஆபத்தை எதிர்கொள்ள வாய்ப்புள்ளது, ஏனெனில் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் ஆணாதிக்கத்துடன் தலையிடுகிறது மற்றும் கடுமையாக வரையறுக்கப்பட்ட பாலின பாத்திரங்களில் மாற்றத்தை துரிதப்படுத்துகிறது. எனவே, பெண்களை அதிகாரம் அளிப்பதற்கான தலையீடுகளைச் செய்வதற்கு முன் பாலின அதிகார ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள பாலின பாத்திரங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொடர்புடைய தற்போதைய இலக்கியத்தின் முக்கிய பகுதி முதன்மையாக விவசாய நிதி மற்றும் நுண்கடன்களின் விநியோகப் பக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்த காரணிகளை மட்டுமே விவாதித்ததாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சில கடந்த கால ஆய்வுகள் நுண்நிதி கடன்களின் தேவைப் பக்கத்திலும் கவனம் செலுத்தியுள்ளன. இருப்பினும், குய்ர்கிங்கர் மற்றும் பவுச்சர் மற்றும் அஷ்ஃப் மற்றும் அலி ஆகியோரின் ஆய்வு சிறு உரிமையாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் நுண்நிதி கடன்களின் தேவைப் பக்கத்தின் சாத்தியமான தடைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த தடைகளில் சிக்கலான விண்ணப்ப நடைமுறைகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களை வழங்குவதில் சிக்கலான தன்மை ஆகியவை அடங்கும். கரிகிபதி மற்றும் பலரின் ஆரம்பகால பணி ஏழைகளுக்கு கடன் வழங்கும் செயல்முறை நிச்சயமற்றது, மேலும் அது எளிதில் பொதுமைப்படுத்த முடியாதது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே, இந்த மேம்பாட்டு கருவியைப் பயன்படுத்துவதில் மக்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும். இருப்பினும், இந்தக் கடன்கள் ஏழைப் பெண்களுக்கு புதிய முயற்சிகளை வளர்ப்பதில் நிதி நன்மைகளை வழங்குகின்றன என்பது தெளிவாகிறது மேலும் ஏழைகளுக்கு உதவ ஒரு புத்திசாலித்தனமான கொள்கையாகவும் செயல்படுகிறது. "பாலின நடுநிலைமை" பற்றிய பேச்சைப் பொருட்படுத்தாமல், அசையாத ஏழைப் பின்னணியைக் கொண்ட பெண்களான MFI வாடிக்கையாளர்கள் ஆண்களுடன் ஒப்பிடும்போது குறைவான இயல்புநிலை பதிவைக் கொண்டுள்ளனர். MFI தொடக்க நிறுவனங்கள் பொதுவாக குறிப்பிடத்தக்க மற்றும் குறைவான பொருளாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் வீடுகளில் பணிபுரியும் ஏழைப் பெண்கள் நிலையான ஊதியத்தைப் பெறுவதில்லை மற்றும் குறைந்த தொடக்க நிதிகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

பிரையர் மற்றும் சாஃபார்ஸ், MFIகள் இப்போது ஆபத்து இல்லாத ஒன்றாக மாறிவிட்டதாகவும், அது "நிதிமயமாக்கப்பட்டுள்ளது" என்றும், அதாவது, MFIகள் இப்போது முக்கிய நிதி நிறுவனங்களாக செயல்படுகின்றன என்றும் தெரிவித்தனர். மறுபுறம், புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதில் பெண்களுக்கு நிதி ஆதரவின் ஒரு நல்ல ஆதாரமாகவும், நாட்டில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கான ஒரு கருவியாகவும் MFIகள் கருதப்படுகின்றன, ஆனால் இந்த உண்மை உலகளவில் பொருந்தாது, ஏனெனில் MFIகள் பெண்களுக்கு நுண்நிதி அணுகலை வழங்குவதில் ஒரு புதிராகவும் தோன்றலாம்.

பல்வேறு இலக்கிய ஆய்வுகளில், ஆராய்ச்சியாளர்கள் சேமிப்பு மற்றும் கடன் தயாரிப்புகள் MFIகளில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். ஆராய்ச்சி ஆய்வுகள் நுண்நிதியில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகின்றன என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, MFIகள் பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் தொழில்முனைவோருக்கு எவ்வாறு வழிவகுக்கும் என்பதை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம். மேலும், RCDP இன் நுண்கடன் திட்டத்திலிருந்து பெண்களுக்கு நுண்நிதியின் சாத்தியமான நன்மைகளை ஆராயவும் நாங்கள் முடிவு செய்தோம்.

பிரச்சனை அறிக்கை

நுண்நிதியுதவியின் நோக்கங்களில் ஒன்று, பெண்களின் அதிகாரமளிப்பை மேம்படுத்துவதும், சுய வேலைவாய்ப்பை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதும் ஆகும், இதன் விளைவாக ஏழை மக்களின் சமூக நல்வாழ்வை மேம்படுத்துகிறது. தற்போதுள்ள பெரும்பாலான ஆய்வுகள், முக்கியமாக பொருளாதாரத்தில், MFI களின் கடன் சமூக மற்றும் நிதி அதிகாரமளித்தல் மற்றும் பெண்களால் புதிய முயற்சிகளை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றில் அதன் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்வதற்குப் பதிலாக, வறுமை ஒழிப்பில் எவ்வாறு உதவுகிறது என்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தியுள்ளன. கடந்த கால ஆய்வுகளில் பெரும்பாலானவை அளவு சார்ந்தவை, அதே நேரத்தில் பல்வேறு சூழல்களில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதை மேம்படுத்துவதில் MFI களின் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்யும் சில தரமான ஆய்வுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் இன்னும் கணிசமான ஆய்வுகள் கிடைக்கவில்லை, அவை பெண் கடன் வாங்குபவர்கள் நுண்கடன்களைப் பெறும்போது அவர்களின் குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்களையும், அவர்கள் தங்கள் தொழில்களைத் தொடங்குவதில் அந்தக் கடனை எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் ஆராய்கின்றன. எனவே, பயனாளிகளின் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் தொழில்முனைவோர் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதில் நுண்நிதியுதவியின் பங்கைப் பற்றிய புரிதலை மேம்படுத்துவதை இந்த ஆய்வு நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

நுண் நிதி

வறுமை ஒழிப்பில் நுண்நிதித் திட்டங்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றன. நுண்நிதியின் வளர்ச்சியின் பின்னணியில் உள்ள தொலைநோக்கு, ஏழைகளை தொழில்முனைவோர் பக்கம் இழுப்பதாகும், இந்த இலக்கை அடைய அவர்களுக்கு போதுமான கடன் வழங்குவதாகும். இருப்பினும், நுண்நிதி பொதுவாக ஒரு அனுமானத்தைக் கருதுகிறது, அதாவது, பயனாளிகள் தங்கள் சிறிய அளவிலான வணிகங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கு போதுமான சமூக மூலதனம், மனித மூலதனம் மற்றும் பிற தேவையான சொத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். கடன் பற்றாக்குறைதான்

ஏழைப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் ஒரே முக்கிய தடையாகும் என்பதை இது குறிக்கிறது. ஒரு சிறு வணிகத்தின் வளர்ச்சிக்கு கூட நிறைய திறன்கள், அறிவு, நிபுணத்துவம் மற்றும் திறன்கள் தேவைப்படுவதால் இந்த அனுமானம் மிகவும் சிக்கலானதாகத் தெரிகிறது. மற்றொரு முக்கிய பிரச்சினை என்னவென்றால், நுண்நிதி சரியான ஏழை மக்களை அணுகுவதில் சிரமத்தை எதிர்கொள்கிறது. நடைமுறை அம்சங்களின் வெளிச்சத்தில், நுண்நிதி, ஏழை மக்கள் பணத்தை கடன் வாங்குவதை மறுக்கிறது. இது மிகவும் ஏழை விண்ணப்பதாரர்களை அணுகுவதில் அதன் பங்கை மீறுகிறது. மேலும், நுண்நிதியின் நன்மைகளைப் பெறும் ஏழ்மையான குடும்ப மக்களுக்கு வணிகத்திற்கு அவசியமான சரியான தொழில்நுட்ப திறன்கள் இன்னும் இல்லை. வறுமையைப் போக்க நுண்நிதியின் பின்னணி ஒரு அத்தியாவசிய கருவி என்பதைக் காட்டுகிறது, இது நன்கொடைகளைப் பெறுவதன் மூலமும் ஏழை மக்களுக்கு பணத்தைக் கடன் கொடுப்பதன் மூலமும் செயல்படுகிறது. நுண்நிதித் திட்டங்கள் சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் கல்வி போன்ற வறுமையின் வருமானம் அல்லாத அளவுருக்களைப் புறக்கணிக்கின்றன. ஷாவின் ஆய்வு, ஏழைக் குடும்பங்கள் எவ்வாறு குறைந்த அளவிலான முறையான கல்வியைக் கொண்டுள்ளன என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், மோசமான சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடு அத்தகைய குடும்பங்களின் ஒட்டுமொத்த உற்பத்தித்திறனைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. கல்வியின் பற்றாக்குறை கடுமையான கல்வியறிவின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது, இது ஏழைகளை மோசமாகப் பாதிக்கும் மற்றும் கடன்களின் பயனுள்ள செயல்பாட்டு நடைமுறையை அவர்களால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகும். பிரபலமான எடுத்துக்காட்டுகளில் அகுவாட், அகாஹே பாகிஸ்தான், AMRDO அறக்கட்டளை, வங்கி சாரா நுண்நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் பல அடங்கும்.

அதிகாரமளிப்பை அளவிடுதல்

மல்ஹோத்ரா மற்றும் பலர் மேற்கொண்ட ஆய்வு, அதிகாரமளிப்பை ஒரு முதன்மை மேம்பாட்டு கருவியாக அடையாளம் காணும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது, ஆனால் உலக வங்கி மற்றும் மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் போன்ற நிறுவனங்கள் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள கண்காணிப்பு மாறுபாடுகளை மதிப்பிடுவதற்கும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் ஒரு உண்மையான முறையை அறிமுகப்படுத்தவில்லை என்று தெரிவிக்கிறது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதிகாரமளிப்பை அளவிடுவதற்கு சிக்கலான ஒரு மாறும் செயல்முறையாக வரையறுக்கின்றனர். இதற்குப் பின்னால் உள்ள காரணம், அதிகாரமளிப்பது சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்களுடன் தொடர்புடையது. ஆன்மீகம், சமூகம், அரசியல் மற்றும் சுகாதார காரணிகள் முழுமையான அதிகாரமளிப்பு அளவீட்டு நடைமுறையை உருவாக்குகின்றன, மேலும்

இவை அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகாரமளிப்பது என்ற சொல்லை சுயாதீனமான முடிவெடுப்பது, அடையாளம் காண்பது மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாகவும் வெளிப்படுத்தலாம். அதிகாரமளிப்பது என்பது பல பரிமாணக் கருத்து என்பதை இலக்கியம் வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் இது பல பரிமாணங்களின் கீழ் மதிப்பிடப்படலாம். இந்த ஆய்வு முதன்மையாக நிதி மற்றும் சமூக அம்சங்களின் சூழலில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பில் நுண்நிதியுதவியின் செல்வாக்குமிக்க தாக்கத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பின் நிதி மற்றும் சமூக அம்சங்கள் தற்போதுள்ள மனித வளங்களின் தரம் மற்றும் அளவு இரண்டின் வளர்ச்சியை அதிகரிக்க உதவுகின்றன. இந்த இரண்டு அம்சங்களும் ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதில் முக்கியமான காரணிகளாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் அர்த்தம்

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் நிகழ்ச்சி நிரல்கள், வலியுறுத்தல்கள் மற்றும் சொற்களஞ்சியங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பன்முகத்தன்மை உள்ளது. பல ஆவணங்கள் அதிகாரமளிப்பையும் அதன் அளவீட்டு அணுகுமுறைகளையும் வரையறுத்துள்ளன. தற்போதுள்ள பல்வேறு அணுகுமுறைகளில் பயன்படுத்தப்படும் மிகவும் பொதுவான சொற்கள் சக்தி, தேர்வு, கட்டுப்பாடு மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதை விவரிக்கும் விருப்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன. இருப்பினும், "அதிகாரமளித்தல்", "பாலின சமத்துவம்", "பெண்களின் சுயாட்சி" மற்றும் "சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை" ஆகிய சொற்கள் ஒத்தவையா அல்லது வேறுபட்ட கருத்துகளா என்று சொல்வது இன்னும் குழப்பமாக உள்ளது. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்ற சொல் பெரும்பாலும் ஒரு விளைவு அல்லது ஒரு திறன் அல்லது ஒரு முடிவுக்கு சில வழிமுறைகள் மற்றும் அதிகாரத்தை அடைவதற்கான ஒரு செயல்முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

நுண் நிதி மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்

நுண்நிதித் திட்டங்களின் முக்கிய இலக்கு பார்வையாளர்களாக பெண்கள் உள்ளனர். இந்தக் கடன் தொகை ஏழைப் பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக வளர உதவுவது மட்டுமல்லாமல், பாலின சமத்துவம், குடும்பத்தில் பெண்களின் நிலை, அவர்களின் உடல்நலம் மற்றும் அவர்களின் கல்வி நிலை ஆகியவற்றை மேம்படுத்துகிறது. மேலும், கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தும் போக்கு அதிகரிப்பதால், நுண்நிதித் திட்டங்களால் பெண்கள் நல்ல கடன் அபாயமாக ஆராயப்படுகிறார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, ஆண்கள் தங்கள் பணத்தை ஆபத்தான வணிக நடைமுறைகளை நோக்கி நகர்த்துவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள், மேலும் இந்தப் பணத்தை புகையிலை, சூதாட்டம் அல்லது குடிப்பழக்கத்தில் நுகர அதிக ஆபத்தில் உள்ளனர்.

இருப்பினும், கோட்ஸ் மற்றும் குப்தா பெண்களின் கடன்களில் கணிசமான சதவீதம் அவர்களின் ஆண் உறவினர்களால் நேரடியாக வணிக நடவடிக்கைகளில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது, ஆனால் திருப்பிச் செலுத்தும் பொறுப்பு பெண் கடன் வாங்குபவர்களுக்கு செல்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினர். சமீபத்திய இலக்கியம் முதன்மையாக நுண்நிதித் திட்டங்களின் மதிப்பீட்டு செயல்முறையை கடன் வாங்குபவர்களின் நல்வாழ்வு மற்றும் பெண்களின் அதிகாரமளிக்கும் திறன்களின் பின்னணியில் விவாதிக்கிறது. இந்த மதிப்பீடுகளின் அறிக்கை சில முரண்பாடான முடிவுகளை வெளிப்படுத்துகிறது, மேலும் கடன் வாங்குபவர்களுக்கு தங்களுக்கான கணக்குகள் இல்லாததையும், கடனின் தாக்கம் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் என்பதையும் இது இன்னும் கூறுகிறது. நுண்நிதி கடன்களின் செயல்முறையை ஏழைகள் எவ்வாறு உணர்கிறார்கள் என்பதற்கான இலக்கியத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட சான்றுகள் உள்ளன. கூடுதலாக, தீவிர வறுமையில் வாடும் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் தொழில்முனைவோரின் " உருமாற்ற செயல்முறை" குறித்து தற்போதுள்ள இலக்கியம் வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, குடும்பப் பொறுப்பும் தொழில்முனைவோர் செயல்பாடுகளும் நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ள தீவிர வறுமையால் வகைப்படுத்தப்படும் சூழலில், பெரும்பாலான பின்தங்கிய கடன் வாங்குபவர்கள் அல்லது சாத்தியமான கடன் வாங்குபவர்கள் தாங்களாகவே நுண்நிதியை எவ்வாறு உணர்ந்து அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்வதன் மூலம் இந்த ஆய்வு இலக்கியத்தில் உள்ள இடைவெளியை நிரப்புகிறது.

கிராமீனின் கடன் வாங்குபவர்களில் 95% பேர் பெண்கள் என்றும், இந்த சதவீதம் 2011 வரை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதாகவும் ஒரு ஆய்வு தெரிவிக்கிறது. இதேபோல், அகியோன் மற்றும் மோர்டுச் MFIகளின் மொத்த கடன் வாங்குபவர்களில் 71% பேர் பெண்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியது. மேலும், ஆண்களுடன் ஒப்பிடும்போது MFIகள் பெண்களை குறிவைப்பதால் அவர்களின் கடன் திருப்பிச் செலுத்தாத விகிதங்கள் மிகக் குறைவு என்றும் கடந்த கால ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இந்தக் காரணத்தினால், MFIகள் தங்கள் பெண் வாடிக்கையாளர்களுக்கு நிதி ரீதியாக ஆதரவளிக்க பல புதுமையான திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளன. பெண்களின் வளங்களை அதிகரிப்பதன் மூலமும், அவர்களின் மலிவு விலையை மேம்படுத்துவதன் மூலம் மனித மூலதனத்தின் மீதான வருவாயை அதிகரிப்பதன் மூலமும், அதன் விளைவாக அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதன் மூலமும், MFIகள் பெண்களின் அதிகாரமளிப்பை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

பெண்களின் சமூக அதிகாரமளித்தல்

பெண்களின் சமூக அதிகாரமளித்தல் என்பது, வாழ்க்கையின் தேவைகளை எளிதாகவும் சமமாகவும் அணுகுவதை உறுதி செய்வதோடு, பெண்களின் அதிகாரமளிப்பிற்காக பல்வேறு உறுதியான திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஆதரவான சூழலைக் கொண்டிருப்பதைக் குறிக்கிறது. வளர்ச்சித் துறையில், வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட பெண்களின் குழுக்களை அரசியல் ரீதியாகச் சேர்ப்பதில் குறிப்பிட்ட கவனம் செலுத்தி, அதிகாரமளித்தல் ஒரு முக்கிய வார்த்தையாக மாறியுள்ளது. நுண்ணிதி பெண்களுக்கு சமூக ரீதியாக நன்மை பயக்கும் என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு முக்கிய ஆய்வில், மஹ்மூத், நுண்ணிதி நிறுவனங்கள் பெண்களின் சமூக அதிகாரமளிப்பில் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ளன என்று விவரித்தார், ஏனெனில் இது வருமானச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதையும், வீட்டிற்குள் முடிவெடுக்கும் சக்தியையும் கணிசமாக மேம்படுத்துகிறது, இதன் விளைவாக அவர்களின் நலனை மேம்படுத்துகிறது. சின்ஹா மற்றும் பலர். MFIகளில் பெண்களின் பங்கேற்பு, பணம் செலவழிக்கும் திறன், இயக்கம் மற்றும் வீட்டு முடிவெடுப்பதில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதைக் கண்டறிந்தனர். மேலும், MFI-களில் பெண்களின் பங்கேற்பு குடும்ப முடிவெடுப்பதை மேம்படுத்த வழிவகுக்கிறது என்று மான்ட்கோமெரி மற்றும் வெய்ஸ். இதேபோல், குடும்பக் கட்டுப்பாடு, குடும்பச் செலவுகள், பொழுதுபோக்கு மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறை தொடர்பான முடிவெடுக்கும் சக்தியை ஆண்களுடன் ஒப்பிடும்போது பெண்களின் மீது சேமிப்பு தாக்கம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டது.

எனவே, பெண்களின் திறன் மேம்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கும், பெண்களின் சமூக அதிகாரமளிப்புக்கும் நுண்ணிதிக்கும் இடையிலான உறவை வலுப்படுத்துவதற்கும் திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சியுடன் கூடிய கல்வியை உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைந்த நுண்ணிதித் திட்டத்தின் தேவை உள்ளது.

பெண்களின் நிதி அதிகாரமளித்தல்

கடந்த கால ஆய்வுகள் பல பெண்களின் அதிகாரமளிப்பை வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களில் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளன; இருப்பினும், நிதி அதிகாரமளிப்பது ஓரளவு புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இந்த ஆய்வில், பெண்களின் நிதி அதிகாரமளிப்பை ஆராய்வது முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். நிதி கல்வியறிவு, நிதி அணுகுமுறை மற்றும் நிதி நல்வாழ்வு ஆகிய மூன்று காரணிகள் மூலம் நிதி அதிகாரமளிப்பைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கடந்த கால ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. நிதி கல்வியறிவு மனிதர்களுக்கு உள்ளார்ந்ததாகும், மேலும் இது மனிதர்களின் முதன்மை சலுகையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. "நிதி கல்வியறிவு என்பது நிதியைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன்.

நிதி அறிவு இல்லாதது இறுதியில் ஏழை மக்களை நிதிச் சந்தைகள் அல்லது வணிகங்களில் வெற்றியிலிருந்து விலக்குகிறது. நிதி கல்வியறிவின் முக்கியத்துவம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமம். இருப்பினும், பெண்களுக்கு வலுவான நிதி அறிவு இருந்தால், அவர்கள் எதிர்காலத்தை திறம்பட திட்டமிட முடியும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதி அறிவு நிதி அணுகுமுறையுடன் தொடர்புடையது. நிதி அணுகுமுறை என்பது நிதிகளை நிர்வகிக்கும் திறன், நிதி அறிவை மேம்படுத்துவதில் ஆர்வம் மற்றும் முதலீட்டு முடிவுகளைக் குறிக்கிறது. நிதி அறிவு, நிதி அணுகுமுறை மற்றும் நிதி நடத்தை நிதி அதிகாரமளிப்பை அல்லது நிதி நல்வாழ்வை பாதிக்கிறது என்பதை கடந்த கால ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தின. நிதி நல்வாழ்வு என்ற கருத்து தனிப்பட்ட பண்புகள், நிதி பற்றிய அறிவு மற்றும் அணுகுமுறையுடன் தொடர்புடையது. எனவே, நிதி நல்வாழ்வின் அகநிலை அர்த்தம் நபருக்கு நபர் மாறுபடும். எனவே, நிதி கல்வியறிவு, நிதி அணுகுமுறை மற்றும் நிதி நல்வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு பெண்களின் நிதி அதிகாரமளிப்பை மதிப்பிடலாம்.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதில் வில்லியமின் தத்துவார்த்த மாதிரி

இந்த ஆய்வில், கோட்பாட்டு கட்டமைப்புகளாக இரண்டு கோட்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முதல் கோட்பாடு வில்லியம்ஸ் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது, அவர் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குறித்த ஒரு தத்துவார்த்த மாதிரியை உருவாக்கினார். இந்த மாதிரியின் வளர்ச்சியில், கபீரின் புதுமையான நுண்ணறிவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், அதிகாரமளித்தல் என்பது மூன்று காரணிகளை உள்ளடக்கியது, வளங்கள், நிறுவனம் மற்றும் சாதனைகள். இங்கே, வளங்கள் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலை அடைய பயன்படுத்தும் துணை காரணிகளை முன்வைக்கின்றன, நிறுவனம் பெண்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைவதற்கான திறனை முன்வைக்கிறது, மேலும் சாதனை என்பது பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கை இலக்குகளை அடைவதில் வெற்றியைக் குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக, அடையப்பட்ட முடிவுகள் நிறுவனத்துடன் வளங்களை இணைப்பதன் மூலம் சாதனைகளைக் குறிக்கின்றன. பெண்களின் அதிகாரமளிப்பை அளவிடுவதற்கு இந்த மாதிரியைப் பயன்படுத்தியுள்ளோம்.

நிலை விலகல் கோட்பாடு

இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படும் இரண்டாவது கோட்பாடு நிலை திரும்பப் பெறுதல் கோட்பாடு ஆகும், இந்த கோட்பாடு சில குழுக்கள் சமூகத்தால் மதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை உணரும்போது விளக்குகிறது. அவர்கள் சமூகத்திலிருந்து மரியாதை பெறுவதற்காக தொழில்முனைவோருக்கு மாறுகிறார்கள். எனவே, தொழில்முனைவு என்பது நிலை திரும்பப் பெறுதலின் செயல்பாடாகும். பெண்கள் கடன்

வாங்குபவர்களிடையே தொழில்முனைவோர் வளர்ச்சியைப் புரிந்துகொள்வதற்கான இந்த தத்துவார்த்த கட்டமைப்பை நாங்கள் பின்பற்றுகிறோம். அனைத்து பெண் கடன் வாங்குபவர்களும் ஒரு ஏழை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால், அவர்கள் தங்கள் சொந்தத் தொழிலைத் தொடங்குவதற்குப் பின்னால் ஏதேனும் நிலை திரும்பப் பெறுதல் நோக்கம் உள்ளதா இல்லையா என்பதை ஆராய்வோம்

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு வகைகள்

சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் அவசியம். பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தும் அதிகாரமளித்தல் வகைகள் இங்கே.

• சமூக அதிகாரமளித்தல்

இந்த வகையான அதிகாரமளித்தல் பெண்கள் கடந்து வந்த சமூக வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியா நிறைய முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. இருப்பினும், ஒரு சில இடங்களில், பெண்கள் உடல்நலம், குடும்ப முடிவுகள், திருமண முடிவுகள், பிரசவம் போன்றவற்றில் அநீதிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்த எல்லா விஷயங்களிலும் சமமான பங்களிப்பைக் கொண்டிருப்பது பெண்களுக்கு சமூக அதிகாரமளிப்பை வழங்குவதற்கான ஒரு வழியாகும் , மேலும் அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டுப்படுத்தக்கூடாது.

• கல்வி அதிகாரமளித்தல்

வரலாற்று காலத்திலிருந்தே, பெண்கள் சமமான சமூக-பொருளாதார அந்தஸ்தைப் பெறுவதற்கு கல்வி மிக முக்கியமான வழிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. முந்தைய காலங்களில் பெண்களுக்கு கல்வி உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இன்றும் கூட, இந்தியா முழுவதும் பெண் கல்வியறிவு விகிதம் மற்ற நாடுகளை விட குறைவாகவே உள்ளது. இதன் விளைவாக, பெண்கள் படித்து குடும்பத்தின் வருமானத்தை ஈட்ட உதவுவதற்காக கல்வி பெறுவதற்கான அணுகலை வழங்குவது காலத்தின் தேவையாகும்.

பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளைப் புரிந்துகொள்ள இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். பள்ளிக்குச் சென்று தொடர்ந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படும் பெண்கள் இந்தியாவின் சிறந்த குடிமக்களாக வளர முடியும். பெண்கள் கல்வி கற்றால் மட்டுமே அவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற எண்ணத்துடன் பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பதாவோ தொடங்கப்பட்டது.

• பொருளாதார அதிகாரமளித்தல்

நிதி ரீதியாக சுதந்திரமான பெண்கள் சக்திவாய்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். வேலை வாய்ப்புகளில் சமமான அணுகலைப் பெறுவதும், அனைத்து வகையான சந்தைகளிலும் பங்கேற்பதும், பெண்கள் சமத்துவமின்மையின் தடைகளை உடைத்து, பாரம்பரிய பாலினப் பாத்திரங்களை மீற உதவும். பெண்களை நிதி ரீதியாக அதிகாரம்

செய்வதற்கான மற்றொரு முக்கியமான வழி, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை நடத்தும் விதத்தில் அவர்களே முடிவுகளை எடுக்க உதவுவதாகும்.

பல நிறுவனங்கள் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, பெண் தொழில்முனைவோரை உருவாக்குவதற்கும், நுண்நிதி வசதிகளை அமைப்பதற்கும் தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகின்றன. பெண்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலமும் நாட்டில் வறுமையைக் குறைக்க முடியும்.

• அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

அரசியல் என்பது சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வலிமையான மற்றும் மிகவும் அழுத்தமான வழிகளில் ஒன்றாகும். இது சமூகத்தில் ஆண்களுக்கு சமமாக இருக்க தேவையான நம்பிக்கையையும் திறன்களையும் பெண்களுக்கு வழங்குகிறது. மேலும், அரசியல் நடவடிக்கைகளில் பெண்களின் பங்கேற்பு ஒரு நிலையான அரசாங்க அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு மிக முக்கியமானது.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக இந்தியா பல வலிமையான பெண் அரசியல்வாதிகளைக் கண்டிருக்கிறது. இந்திரா காந்தி, பிரதிபா பாட்டில் மற்றும் நிர்மலா சீதாராமன் ஆகியோர் இந்திய அரசியலில் வலிமையான பெண்களின் சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

• உளவியல் அதிகாரமளித்தல்

பெண்களில் பெரும்பாலோர் வலிமையானவர்களாகவும் சுதந்திரமானவர்களாகவும் இருந்தாலும், இரவில் தனியாக வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாது. பெண்கள் துன்புறுத்தல், சுரண்டல், கற்பழிப்பு மற்றும் கௌரவக் கொலை போன்ற பல்வேறு குற்றங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். இவை அவர்களின் உயிர்வாழ்விற்கு அச்சுறுத்தலாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒரு பெண்ணின் தன்னம்பிக்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய நீடித்த உளவியல் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

உளவியல் அதிகாரமளித்தல் பெண்கள் பயத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படாத ஒரு வாழ்க்கையை வாழ அனுமதிக்கிறது. பெண்கள் தங்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக பயப்படாமல் தாங்களாகவே சுதந்திரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு இடத்தை உருவாக்குவதை இது உள்ளடக்குகிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கான இந்திய அரசு திட்டங்கள்

இந்திய சமூகத்தில் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கவும், ஆணாதிக்க அமைப்புகளை எதிர்த்துப் போராடவும், அரசாங்கம் பின்வரும் திட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளது:

• பாலிகா சம்ரிதி யோஜனா

பெண் குழந்தைகளின் ஒட்டுமொத்த நிலையை உயர்த்துவதற்காக இந்தத் திட்டம் நிறுவப்பட்டது. 'சம்ரிதி' என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் செழிப்பு. கல்வியின் அடிப்படையில் முழு குடும்பத்திற்கும் நேர்மறையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதே

இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இது ஆகஸ்ட் 15, 1997 க்குப் பிறகு பிறந்த ஏழைப் பெண் குழந்தைகளின் கல்விக்கு நிதியளிக்கிறது.

- **மகிளா உதய நிதி திட்டம்**

இந்தத் திட்டத்தை இந்திய சிறு தொழில்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SIDBI) வழங்குகிறது. இந்த அமைப்பு, பெண்கள் சிறு தொழில்களை நிறுவுவதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வரை நிதி உதவி வழங்குகிறது.

- **உத்யோகினி திட்டம்**

இந்தத் திட்டம் விவசாயம், சில்லறை விற்பனை மற்றும் பிற சிறு வணிகத் துறைகளில் உள்ள பெண்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. 18-45 வயதுக்குட்பட்ட பெண்கள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 1 லட்சம் ரூபாய் வரை கடன் பெறலாம்.

கல்வி மூலம் பெண்கள் மற்றும் பெண்களின் பொருளாதார ஆற்றலைத் திறப்பது

பெண்கள் மற்றும் பெண்கள் கல்வியில் முதலீடு செய்வது அவர்களுக்கு வேலைக்கான திறன்களை வளர்க்க உதவுகிறது - இது வறுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான உறுதியான வழி. உலக வங்கி கல்வி முறைகளை மீள்தன்மையுடனும், நியாயமாகவும், உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கவும், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள அனைவரும் கற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை உறுதி செய்வதற்கும் ஆதரவளிப்பதில் உறுதியாக உள்ளது. பெண்கள் தரமான கல்வியைப் பெறுவதை உறுதி செய்வது அனைவருக்கும் மிகவும் வளமான மற்றும் சமமான எதிர்காலத்திற்கு வழிவகுக்கும். அனைவரும் பொருளாதாரத்தில் முழுமையாக பங்கேற்கும்போது, நாம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துகிறோம், தன்னிறைவு பெற்ற சமூகங்களை உருவாக்குகிறோம், பொருளாதார வளர்ச்சியை இயக்குகிறோம், உலகளாவிய ஸ்திரத்தன்மையை வலுப்படுத்துகிறோம்.

வாழ்க்கூடிய கிரகத்தில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கான உலக வங்கி குழுவின் நோக்கத்திற்கு பாலின சமத்துவத்தை அடைவது மையமாகும். உலகளவில் கல்வியில் மிகப்பெரிய நிதி மேம்பாட்டு பங்களியாக, உலக வங்கி அதன் அனைத்து கல்வித் திட்டங்களும் கல்வியில் நாடுகளின் முதலீடுகளிலிருந்து பெண்களும் ஆண்களும் சமமாகப் பயனடைவதை உறுதி செய்வதை உறுதி செய்கிறது.

பெண் கல்வி என்பது பெண்களைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதைத் தாண்டியது. பெண்கள் பள்ளியில் படிக்கும் போது பாதுகாப்பாகக் கற்றுக்கொள்வதையும் உணர்வதையும் உறுதி செய்வது; அனைத்து நிலை கல்வியையும் முடிக்க வாய்ப்பு பெறுதல், தொழிலாளர் சந்தையில் போட்டியிட அறிவு மற்றும் திறன்களைப் பெறுதல் ; மாறிவரும் உலகத்திற்குச் செல்லவும் அதற்கு ஏற்பவும் தேவையான சமூக-உணர்ச்சி மற்றும் வாழ்க்கைத் திறன்களைப் பெறுதல்; தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றிய

முடிவுகளை எடுப்பது ; மற்றும் அவர்களின் சமூகங்கள் மற்றும் உலகிற்கு பங்களிப்பது ஆகியவையும் இதில் அடங்கும்.

தனிநபர்கள் மற்றும் நாடுகள் இரண்டும் பெண் கல்வியால் பயனடைகின்றன. சிறந்த கல்வியறிவு பெற்ற பெண்கள் ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பு பற்றி அதிகம் அறிந்தவர்களாகவும், குறைவான குழந்தைகளைப் பெற்றவர்களாகவும், குறைந்த வயதில் திருமணம் செய்து கொள்வவர்களாகவும், தாய்மார்களாக மாறினால் அவர்களின் குழந்தைகள் பொதுவாக ஆரோக்கியமாக இருப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் முறையான தொழிலாளர் சந்தையில் பங்கேற்கவும், அதிக வருமானம் ஈட்டவும் அதிக வாய்ப்புள்ளது. 2018 உலக வங்கி ஆய்வு, " பெண்களுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட கல்வி வாய்ப்புகள் மற்றும் 12 ஆண்டுகள் கல்வியை முடிப்பதற்கான தடைகள், நாடுகளுக்கு இழந்த வாழ்நாள் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் வருவாயில் 15 டிரில்லியன் முதல் 30 டிரில்லியன் டாலர் வரை செலவாகும் " என்று மதிப்பிடுகிறது. இந்த காரணிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து குடும்பங்கள், சமூகங்கள் மற்றும் நாடுகளை வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுக்க உதவும். சமீபத்திய உலக வங்கி அறிக்கை: ஆப்பிரிக்காவில் இளம் பருவப் பெண்களுக்கான செழிப்புக்கான பாதைகள் , இப்போது மற்றும் 2040 க்கு இடையில் சிறந்த பெண் கல்விக்கான பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவதன் மூலம், ஆப்பிரிக்க நாடுகள் கூடுதலாக 2.4 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர் வருமானத்தைத் திறக்க முடியும் என்று மதிப்பிடுகிறது.

சவால்

படி உலகெங்கிலும் 122 மில்லியன் பெண்கள் பள்ளிக்குச் செல்வதில்லை என்று யுனிசெஃப் மதிப்பிட்டுள்ளது, இதில் 34 மில்லியன் பேர் தொடக்கப் பள்ளி வயதுடையவர்களும், 87 மில்லியன் பேர் இடைநிலைப் பள்ளி வயதுடையவர்களும் அடங்குவர்.

உலகளவில், தொடக்கப் பள்ளி மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளி சேர்க்கை விகிதங்கள் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு (92% ஆண்கள், 90% பெண்கள்) சமமாக நெருங்கி வருகின்றன. ஆனால் சேர்க்கை விகிதங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும் - உண்மையில், அனைத்து நாடுகளிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு தொடக்கப் பள்ளி சேர்க்கையில் பாலின சமத்துவத்தை அடைந்துள்ளன - குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளில் பெண்களுக்கான நிறைவு விகிதங்கள் குறைவாக உள்ளன, அங்கு 63% பெண் தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்கள் தொடக்கப் பள்ளியை முடிக்கிறார்கள், இது ஆண் தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்களில் 67% உடன் ஒப்பிடும்போது. குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளில், பெண்களுக்கான இடைநிலைப் பள்ளி நிறைவு விகிதங்களும் தொடர்ந்து பின்தங்கியுள்ளன, சிறுவர்களில் 43% உடன் ஒப்பிடும்போது 38% பெண்கள்

மட்டுமே கீழ்நிலைப் பள்ளியை முடிக்கிறார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளி நிறைவு விகிதங்கள் குறைந்த வருமான நாடுகளில் இதேபோன்ற ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டுள்ளன, இளைஞர்களுக்கு விகிதம் 26% மற்றும் இளம் பெண்களுக்கு 21%.

பலவீனம், மோதல் மற்றும் வன்முறை (FCV) ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் இந்த இடைவெளிகள் அதிகமாக உள்ளன . FCV நாடுகளில், சிறுவர்களை விட பெண்கள் பள்ளிக்கு வெளியே இருப்பதற்கான வாய்ப்பு 2.5 மடங்கு அதிகமாகும், மேலும் இரண்டாம் நிலை நிலையில், FCV அல்லாத சூழல்களில் உள்ளவர்களை விட 90% அதிகமாக மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு வெளியே இருப்பதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.

பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் இருவரும் கற்றல் நெருக்கடியை எதிர்கொள்கின்றனர். கற்றல் வறுமை (LP) என்பது 10 வயதில் திறமையாக படிக்க முடியாத குழந்தைகளின் பங்கை அளவிடுகிறது. பெண்கள் சராசரியாக சிறுவர்களை விட 4 சதவீத புள்ளிகள் குறைவாக கற்றல்-ஏழையாக இருந்தாலும், இரு குழுக்களுக்கும் விகிதங்கள் மிக அதிகமாகவே உள்ளன. குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வருமான நாடுகளில் கற்றல் வறுமையின் சராசரி பெண்களுக்கு 50% ஆகவும், ஆண்களுக்கு 56% ஆகவும் உள்ளது. குறைந்த வருமான நாடுகளில் இந்த இடைவெளி குறைவாக உள்ளது, அங்கு சிறுவர்கள் மற்றும் சிறுமிகள் இருவருக்கும் கற்றல் வறுமை சராசரியாக 93% ஆக உள்ளது.

பல நாடுகளில், உயர்கல்வியில் சேருவது இளம் பெண்களுக்கு சற்று சாதகமாக இருந்தாலும், சிறந்த கற்றல் விளைவுகள் பெண்களுக்கு சிறந்த வேலை மற்றும் வாழ்க்கை விளைவுகளாக மாறவில்லை. உலகளவில் தொழிலாளர் படை பங்கேற்பு விகிதங்களில் பெரிய பாலின இடைவெளி உள்ளது. குறிப்பாக தெற்காசியா மற்றும் மத்திய கிழக்கு மற்றும் வட ஆப்பிரிக்கா போன்ற பகுதிகளில் இது மிகவும் அதிகமாக உள்ளது, அவை முறையே ஒரு பிராந்தியத்திற்கு 26% மற்றும் 20% என மிகக் குறைந்த பெண் தொழிலாளர் படை பங்கேற்பு விகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன. லத்தீன் அமெரிக்கா (53%) அல்லது கிழக்கு ஆசியா (59%) போன்ற பிற பகுதிகளில் காணப்படுவதைக் கருத்தில் கொண்டால், இவை மிகவும் குறைவான விகிதங்கள் ஆகும், அவை இன்னும் ஆண்களுக்கான விகிதங்களை விடக் குறைவாக உள்ளன.

பள்ளிகள் மற்றும் வகுப்பறைகளுக்குள்ள உள்ள பாலினக் கருத்துக்கள், பெண்களின் லட்சியங்களைப் பாதிக்கும் செய்திகளை வலுப்படுத்தக்கூடும், சமூகத்தில் அவர்களின் பங்குகள் குறித்த அவர்களின் சொந்தக் கருத்துக்களையும், தொழிலாளர் சந்தை ஈடுபாட்டு ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் தொழில் ரீதியான பிரிவினையையும் உருவாக்கக்கூடும். பள்ளி மற்றும் வகுப்பறை கற்றல் சூழல்களின் வடிவமைப்பு மூலமாகவோ அல்லது ஒரு குழந்தையின் பள்ளியில் ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் சகாக்களின் நடத்தை

மூலமாகவோ பாலின ஸ்டீரியோடைட்கள் தெரிவிக்கப்படும்போது, அது கல்வி செயல்திறன் மற்றும் படிப்புத் துறையின் தேர்வில் நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, குறிப்பாக அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல் மற்றும் கணிதம் (STEM) துறைகளைத் தொடரும் இளம் பெண்களை எதிர்மறையாக பாதிக்கிறது.

ஒரு பெண் தனது கல்வியை அணுகவும் முடிக்கவும் முடியுமா என்பதை தீர்மானிக்கும் மிக முக்கியமான காரணிகளில் வறுமை ஒன்றாகும். குறைந்த குடும்ப வருமானம், தொலைதூர அல்லது பின்தங்கிய இடங்களில் வசிப்பது அல்லது குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் அல்லது சிறுபான்மை இன-மொழியியல் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் போன்ற பல குறைபாடுகளை எதிர்கொள்ளும் பெண்கள் கல்வியை அணுகுவதிலும் அதை முடிப்பதிலும் மிகவும் பின்தங்கியிருப்பதை ஆய்வுகள் தொடர்ந்து வலுப்படுத்துகின்றன.

வன்முறை பெண்கள் கல்வியை அணுகுவதையும் முடிப்பதையும் தடுக்கிறது - பெரும்பாலும் பெண்கள் பள்ளிக்கு நீண்ட தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர், இதனால் அவர்கள் வன்முறைக்கு ஆளாகும் அபாயம் அதிகரிக்கிறது, மேலும் பலர் பள்ளியில் படிக்கும் போது வன்முறையை அனுபவிக்கின்றனர். சமீபத்திய தரவுகளின்படி, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 60 மில்லியன் பெண்கள் பள்ளிக்குச் செல்லும்போதோ அல்லது பள்ளிக்குச் செல்லும்போதோ பாலியல் வன்கொடுமைக்கு ஆளாகின்றனர். இது பெரும்பாலும் அவர்களின் மன மற்றும் உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் ஒட்டுமொத்த நல்வாழ்வில் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் வருகை குறைவதற்கும், பள்ளியை விட்டு வெளியேறும் விகிதங்கள் அதிகரிப்பதற்கும் வழிவகுக்கிறது. மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 246 மில்லியன் குழந்தைகள் பள்ளியிலும் அதைச் சுற்றியும் வன்முறையை அனுபவிக்கின்றனர், பள்ளி தொடர்பான பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது மிகவும் முக்கியமானது. இளம் பருவ கர்ப்பங்கள் பாலியல் வன்முறை அல்லது பாலியல் சுரண்டலின் விளைவாக இருக்கலாம். கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் சமூகங்களிலிருந்து கடுமையான களங்கத்தை எதிர்கொள்கின்றனர், மேலும் பாகுபாட்டையும் கூட எதிர்கொள்கின்றனர். சமமற்ற பாலின விதிமுறைகளால் அதிகரிக்கும் களங்கத்தின் சுமை, பெண்கள் சீக்கிரமாகவே பள்ளியை விட்டு வெளியேறவும், மீண்டும் பள்ளிக்குத் திரும்பாமல் இருக்கவும் வழிவகுக்கும்.

குழந்தை திருமணமும் ஒரு முக்கியமான சவாலாகும். இளம் வயதிலேயே திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்கள், தங்கள் சகாக்கள் பின்னர் திருமணம் செய்து கொள்வதை விட, பள்ளியை விட்டு வெளியேறி, குறைந்த வருட கல்வியையே முடிக்கும்

வாய்ப்பு அதிகம். அவர்கள் இளம் வயதிலேயே குழந்தைகளைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பும் அதிகம், மேலும் அவர்களின் துணையால் செய்யப்படும் வன்முறைக்கு ஆளாகிறார்கள். இதன் விளைவாக, இது அவர்களின் குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் ஆரோக்கியத்தையும், அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணையால் ஏற்படும் வன்முறையையும் பாதிக்கிறது. உண்மையில், உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பைக் கொண்ட பெண்கள், கல்வி குறைவாகவோ அல்லது கல்வியே இல்லாதவர்களாகவோ இருக்கும் குழந்தைகளை விட ஆறு மடங்கு அதிகமாக திருமணம் செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு அதிகம். 2017 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின்படி, 18 வயதுக்குட்பட்ட 41,000 க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் ஒவ்வொரு நாளும் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இந்த நடைமுறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது பெண்களின் எதிர்பார்க்கப்படும் கல்வி அடைவையும், அதனுடன், அவர்களின் சாத்தியமான வருவாயையும் அதிகரிக்கும். அறிக்கையின் மதிப்பீடுகளின்படி, குழந்தை திருமணத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது ஒவ்வொரு ஆண்டும் US\$500 பில்லியனுக்கும் அதிகமான நன்மைகளை ஈட்டக்கூடும்.

பெண்கள் சமூகத்தின் கட்டுமானத் தொகுதிகள். சமூகம் மற்றும் தேசத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் அதிகாரம் அளிப்பதில் அவர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். ஒரு நாட்டின் பெண்கள் மக்கள் தொகை நிலைநிறுத்தப்பட்டு, அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு, பாதுகாப்பாக இருக்கும்போதுதான் ஒரு நாடு நன்கு நிறுவப்பட்டதாகவும், அதிகாரம் பெற்றதாகவும் கருதப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தனிநபரும் மிகப்பெரிய போரை வெல்லவும், உலகில் மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை உருவாக்கவும் உதவும் முக்கிய அங்கம் கல்வியாகும்.

ஒரு பெண் என்பவள் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றும் அறிவும் மனப்பான்மையும் கொண்டவள். சுவாசிக்க ஆக்ஸிஜன் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு பயனுள்ளதாகவும் பெண் கல்வியை ஊக்குவிப்பதும் அவசியம். இந்தியா பெண்களாக இருக்கும் சில பிரபலமான தலைவர்களை உருவாக்க முடிந்தது. இருப்பினும், நாட்டின் பெரும்பாலான பகுதிகளில், பெண்கள் இன்னும் கல்வி பெறும் பலனைப் பெறவில்லை, மேலும் அவர்களின் அடிப்படை வசதிகள் மற்றும் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன.

பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவம் தமிழில்

கல்வி என்பது அனைவருக்கும் ஒரு அடிப்படை உரிமை. அனைவருக்கும் கல்வி என்பது இந்திய அரசாங்கம் செயல்படுத்தி வரும் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும், ஆனாலும், ஆசிய பிராந்தியத்தில் மிகக் குறைந்த பெண் கல்வியறிவு விகிதத்தை இந்தியா கொண்டுள்ளது.

சமூகம் பெண்ணிலிருந்தே பிறக்கிறது, மேலும் பெண்ணுக்கு கல்வி கற்க வாய்ப்பு வழங்கப்படாவிட்டால், ஒரு மனிதன் அவர்களிடம் புகுத்த வேண்டிய அனைத்து முதன்மை கலாச்சாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகளிலிருந்தும் சமூகம் தடைபடும்.

ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பெண் கல்வியறிவு பெற்றிருக்கும்போது, அது அவர்களில் சிறந்த மனித குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு பெண்ணின் கல்வியின் முக்கியத்துவம், அந்தக் குடும்பத்தின் தலைமுறையிலும், அந்தக் குடும்பத்தின் வாழ்க்கை முறையிலும் பிரதிபலிக்கிறது.

ஒரு சமூகத்தில், சமநிலையைப் பேணுவதற்கு சமத்துவம் மிகவும் முக்கியமானது. பாகுபாடு மற்றும் சமத்துவமின்மை ஆகியவை சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்கும் இரண்டு சாபக்கேடான மந்திரங்கள். சமூகத்தில் ஆண் பாலினத்திற்கு முன்னுரிமை அளிப்பது மட்டுமே ஒரு சமூகத்திலும் பின்னர் குடும்பத்திலும் உள்ள அனைத்து எதிர்மறைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பெண் குழந்தை பள்ளிகளுக்குச் செல்வதைத் தடுப்பது அல்லது அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுவதைத் தடுப்பது அவர்களை பலவீனமாக்குகிறது. அவர்கள் சமூகத்தின் ஆண் பிரிவின் ஆதிக்கத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இது ஒரு சமூகத்தை பலவீனமாக்குகிறது மற்றும் ஒரு மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுகிறது. ஜனநாயகம் என்பது சமூகத்தின் தனிநபர்கள் சமூகத்தில் சுதந்திரமாகவும் சமமாகவும் வாழும்போது மட்டுமே பொருந்தும் மற்றும் நெகிழ்வானதாக இருக்கும்.

பெண்களுக்கு கல்வி முக்கியமானது, ஏனெனில் அது அவர்களை அதிகாரம் பெற்றவர்களாகவும், சுதந்திரமானவர்களாகவும் ஆக்குகிறது, மேலும் அவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கையை வளர்க்க உதவுகிறது. இது அவர்களுக்கு கனவு காணவும், சிறந்த எதிர்காலத்தை இலக்காகக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. இது அவர்களின் வலிமையை அதிகரிக்கிறது மற்றும் தங்களுக்காக கடினமாக உழைத்து தங்கள் கனவுகளை அடைய அவர்களுக்கு உத்வேகத்தை அளிக்கிறது.

இந்தியாவில் பெண் கல்வி

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, பெண்கள் என்ற சித்தாந்தம் குடும்ப மாற்றத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கான உயர்கல்விதான் நடைமுறைக்கு வந்தது, பலர் அதையே விரும்பினர். ஆனால் பெண்களுக்கு கல்வி முறை கிடைத்தபோது, சமூகத்தின் உயர் பிரிவினர் மட்டுமே அந்த வாய்ப்பைப் பெற முடிந்தது. இருப்பினும், பெரும்பாலான பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை அல்லது அதற்கான வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை.

காலப்போக்கில், புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் நடந்ததால், பெண்கள் தங்களுக்காக நிற்க ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது. சமூகத்தின் உயர் பிரிவினர் இந்தக் கிளர்ச்சியை ஆதரித்தனர், பலர் அதை எதிர்த்தனர். ஆனால் இறுதியில், முன்னேற்றத்திற்கான புரட்சி எப்போதும் நல்ல பலனைத் தரும். அரசாங்கக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன், ஜனநாயக அதிகாரப் பயன்பாடு வைரலானது. பின்னர் பெண்கள் அடிப்படைக் கல்வியைப் பெற பள்ளிகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர்.

ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில் நாம் பார்ப்பது போல், முன்பு இருந்த சூழ்நிலையிலிருந்து இது முற்றிலும் மாறுபட்டது. பெண்கள் இப்போது அனைத்து முன்னணிப் பணியாளர்களின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டனர். அவர்கள் கல்வி முறையை புரட்சிகரமாக்கியுள்ளனர். பாலின அடிப்படையிலான சார்புடைய பாத்திரங்களை சமமாக நிலவும் பாத்திரங்களாக மாற்றியுள்ளனர். சமூகத்தின் பெரும்பகுதியினரின் அனைத்து குற்றச்சாட்டுகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்கொண்ட பிறகும், அவர்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைய முன்வந்துள்ளனர். சமமான பணிச்சூழலை நோக்கிய தனிநபர்களின் முழுமையான அணுகுமுறை அவர்களை கூட்டத்தில் கூட பிரகாசிக்க வைக்கிறது.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவின் மொத்த எழுத்தறிவு விகிதம் சுமார் 74.04% ஆகும், இதில் 82.14% ஆண்கள் எழுத்தறிவு பெற்றுள்ளனர், மேலும் பெண் எழுத்தறிவு விகிதம் 65.46% வரை உள்ளது. பெண் எழுத்தறிவு விகிதம் சதவீத அளவில் உயர்ந்துள்ள போதிலும், அது அடைய வேண்டிய இலக்கை அடையவில்லை.

பெண்களின் கல்வியைப் பாதிக்கும் காரணிகள்

பெண்கள் சமூகத்தில் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய ஒரு பிரிவினர். பெண்களின் கல்விக்கு சிக்கல்களை உருவாக்கும் காரணிகளின் பட்டியல் உள்ளது. ஒரு பெண் குழந்தைக்கு கல்வி கற்பிப்பதில் உள்ள அடிப்படை குழப்பம், முழு சமூகத்தையும் அல்லது முழு நாட்டையும் விட, அவள் சேர்ந்த குடும்பத்தைச் சார்ந்தது.

பெண்களின் கல்வியில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவதற்கான காரணங்களாக இன்னும் கருதப்படும் பல்வேறு காரணிகள்:

1. சமூக பாகுபாடு
2. பாலின சமத்துவமின்மை
3. பொருளாதார சுரண்டல்

பெண்கள் மற்றும் சுகாதாரம்

பெண்கள், கிராமப்புற மற்றும் எஸ்.சி/ எஸ்.டி மக்கள் உட்பட நாடு முழுவதும் உள்ள அனைவருக்கும் சுகாதாரத்தை எளிதில் அணுகும் வகையில் மத்திய அரசு பல்வேறு திட்டங்கள் / முன்முயற்சிகளை செயல்படுத்தி வருகிறது.

இந்த திட்டங்கள் / முன்முயற்சிகள் பின்வருமாறு:

ஆயுஷ்மான் பாரத் மூலம் விரிவான ஆரம்ப சுகாதார பராமரிப்பு (சி.பி.எச்.சி) : 2018 பிப்ரவரியில், 1,50,000 ஆயுஷ்மான் பாரத் - சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு மையங்கள் (ஏபி-எச்.டபிள்யூ.சி) டிசம்பர் 2022 க்குள் நாடு முழுவதும் நிறுவப்படும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. தற்போதுள்ள துணை சுகாதார நிலையங்கள் (எஸ்.எச்.சி), ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (பி.எச்.சி) மற்றும் நகர்ப்புற ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் (யு.பி.எச்.சி) ஆகியவை விரிவான ஆரம்ப சுகாதார சேவையை (சி.பி.எச்.சி) வழங்குவதற்காக ஏபி-எச்.டபிள்யூ.சி.களாக மாற்றப்படுகின்றன, இதில் நோய்த்தடுப்பு, ஊக்குவித்தல், குணப்படுத்துதல் மற்றும் மறுவாழ்வு சேவைகள் அடங்கும், 31.07.2023 நிலவரப்படி, நாடு முழுவதும் மொத்தம் 1,60,816 ஏபி-எச்.டபிள்யூ.சி.க்கள் செயல்பாட்டுக்கு வந்துள்ளன.

சுகாதார சேவைகளின் பயன்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஏபி-எச்.டபிள்யூ.சி.க்கள் மட்டத்தில் சுகாதார மேளாக்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. ஆயுஷ்மான் சுகாதார மேளாக்கள் பல்வேறு வகையான உடல்நலப் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான 'ஒன்-ஸ்டாப்' தளங்களாகும், இது மக்களைச் சென்றடைவதற்கும் சுகாதார சேவைகளின் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கும் ஒரு பயனுள்ள உத்தியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்களுக்கு நெருக்கமான சிறப்பு சேவைகளை உறுதி செய்வதற்காக, இ-சஞ்சீவனி மூலம் தொலை மருத்துவ ஆலோசனை சேவைகள் செயல்பாட்டு ஏபி- எச். டபிள்யூ. சி. யில் கிடைக்கின்றன. 31 ஜூலை 2023 நிலவரப்படி, 14.35 கோடிக்கும் அதிகமான ஆலோசனைகள் இ-சஞ்சீவனி போர்ட்டல் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மார்பக புற்றுநோய், வாய் புற்றுநோய் மற்றும் கர்ப்பப்பை வாய் புற்றுநோய் ஆகியவற்றிற்கான ஏபி-எச்.டபிள்யூ.சி.களில் பெண்களுக்கு பரிசோதனை செய்யப்படுகிறது.

தேசிய இலவச மருந்துகள் முன்முயற்சி: மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசங்கள் பொது சுகாதார வசதிகளின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு அத்தியாவசிய மருந்துகளை இலவசமாகப் பெற ஆதரவளிக்கின்றன.

இலவச நோயறிதல் முன்முயற்சிகளின் கீழ் , அத்தியாவசிய நோயறிதல் சோதனைகளின் தொகுப்பை பல்வேறு சுகாதார நிலைகளில் இலவசமாக வழங்க மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கப்படுகிறது. இம்முன்முயற்சியின் படி, துணை மையம் / சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு மைய மட்டத்தில் 14 சோதனைகள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் மற்றும் சுகாதாரம்-நல்வாழ்வு மைய (PHC/HWC) மட்டத்தில் 63 சோதனைகள், சமூக சுகாதார மையம் (CHC) மட்டத்தில் 97

சோதனைகள், துணை மாவட்ட மருத்துவமனை (SDH) மட்டத்தில் 111 சோதனைகள் மற்றும் மாவட்ட மருத்துவமனை (DH) மட்டத்தில் 134 சோதனைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

தேசிய ஆம்புலன்ஸ் சேவைகள் (என்ஏஎஸ்) - தேசிய சுகாதார இயக்கத்தின் கீழ், மையப்படுத்தப்பட்ட கட்டணமில்லா எண் 108/102 உடன் இணைக்கப்பட்ட செயல்பாட்டு தேசிய ஆம்புலன்ஸ் சேவை (என்ஏஎஸ்) நெட்வொர்க் மூலம் மாநிலங்கள் / யூனியன் பிரதேசங்களில் அவசர மருத்துவ சேவைகளுக்கு தொழில்நுட்ப மற்றும் நிதி உதவி வழங்கப்படுகிறது.

தேசிய நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள் (என்.எம்.எம்.யூ) - பொது சுகாதார சேவையை வீட்டு வாசலில் அணுகுவதற்கு உதவுகின்றன, குறிப்பாக தொலைதூர, கடினமான, சேவையற்ற மற்றும் அணுக முடியாத பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கு ஆரம்ப சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதற்கு உதவுகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட திட்டங்களைத் தவிர, குறிப்பாக கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்காக பின்வரும் திட்டங்களையும் அரசு செயல்படுத்தியுள்ளது:

சுரக்ஷித் மாத்திரித்வ ஆஷ்வாசன் (சுமன்) அனைத்து தடுக்கக்கூடிய மகப்பேறு மற்றும் பச்சிளம் குழந்தை இறப்புகளையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவர பொது சுகாதார நிலையங்களுக்கு வருகை தரும் ஒவ்வொரு பெண் மற்றும் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகளுக்கும் சேவைகளை மறுப்பதற்கான உறுதியான, கண்ணியமான, மரியாதைக்குரிய மற்றும் தரமான சுகாதாரத்தை இலவசமாக வழங்குகிறது.

ஜனனி சுரக்ஷா யோஜனா (ஜே.எஸ்.ஒய்), இயல்பான பிரசவத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒரு தேவை ஊக்குவிப்பு மற்றும் நிபந்தனையுடன் கூடிய பணப் பரிமாற்றத் திட்டமாகும்.

ஜனனி சிசு சுரக்ஷா காரியக்ரம் (ஜே.எஸ்.எஸ்.கே) கீழ், ஒவ்வொரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணுக்கும் பொது சுகாதார நிறுவனங்களில் சிசேரியன் உட்பட இலவச பிரசவத்திற்கு உரிமை உண்டு, அத்துடன் இலவச போக்குவரத்து, நோயறிதல், மருந்துகள், ரத்தம், பிற நுகர்வு பொருட்கள் மற்றும் உணவு வழங்கப்படுகிறது.

பிரதான் மந்திரி சுரக்ஷித் மாத்திரித்வா அபியான் (பி.எம்.எஸ்.எம்.ஏ) கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 9 வது நாளில் ஒரு சிறப்பு / மருத்துவ அலுவலரால் ஒரு குறிப்பிட்ட நாள், இலவச உத்தரவாதம் மற்றும் தரமான பேறுகால பரிசோதனையை வழங்குகிறது.

பிரசவ அறை மற்றும் மகப்பேறு அறையை சிகிச்சை அரங்குகளில் கர்ப்பிணிகளுக்கு பிரசவத்தின் போதும், பிரசவத்திற்குப் பிறகும் மரியாதையுடனும், தரமான கவனிப்பும் கிடைப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கான கவனிப்பின் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக மனிதவளம், ரத்த சேமிப்பு அலகுகள், பரிந்துரை இணைப்புகள் ஆகியவற்றை உறுதி செய்வதன் மூலம் முதல் பரிந்துரை அலகுகளை (எஃப்.ஆர்.யு) செயல்படுத்துதல் குறிப்பாக பழங்குடியினர் மற்றும் எளிதில் சென்றடைய முடியாத பகுதிகளில் மருத்துவ சேவைகளை மேம்படுத்துவதற்காக முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன. தாய் சேய் நல சேவைகளுக்கான விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கவும், சமூக அணிதிரட்டல் மற்றும் அதிக ஆபத்துள்ள கர்ப்பங்களைக் கண்காணிக்கவும் இந்த தளம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஐ.இ.சி / பி.சி.சி பிரச்சாரங்கள்:தகவல் கல்வி மற்றும் தொடர்பாடல் (IEC), தனிநபர்களுக்கிடையிலான தொடர்பாடல் (IPC) மற்றும் நடத்தை மாற்ற தொடர்பாடல் (BCC) நடவடிக்கைகள் மூலம் தேவையை உருவாக்குவதே மகப்பேறு சுகாதாரத்தின் முக்கிய கவனம் செலுத்தும் பகுதிகளில் ஒன்றாகும்.

மத்திய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலத்துறை இணையமைச்சர் பேராசிரியர் எஸ்.பி.பாகெல் மாநிலங்களவையில் இன்று எழுத்துப்பூர்வமாக அளித்த பதிலில் இதனைத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஸ்வதர்கிரேஹ் திட்டம்: குடும்பப் பிரச்சினை, குற்றம், வன்முறை, மன அழுத்தம், சமூகப் புறக்கணிப்பு அல்லது விபச்சாரத்தில் தள்ளப்பட்டு தார்மீக ஆபத்தில் உள்ள பெண்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திட்டம் இது. தங்குமிடம், உணவு, உடை, ஆலோசனை, பயிற்சி, மருத்துவ மற்றும் சட்ட உதவி ஆகியவற்றின் மூலம் இந்தத் திட்டம், கடினமான சூழ்நிலைகளில் பொருளாதார ரீதியாகவும் உணர்ச்சி ரீதியாகவும் அத்தகைய பெண்களை மறுவாழ்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. ஸ்வதர்கிரேஹ் திட்டத்தின் கீழ், பெண்களின் பொருளாதார மறுவாழ்வுக்காக தொழில் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது.

விதவைகளுக்கான இல்லம்: விதவைகளுக்கு பாதுகாப்பான தங்குமிடம், சுகாதார சேவைகள், சத்தான உணவு, சட்ட மற்றும் ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குவதற்காக, உத்தரபிரதேசத்தின் பிருந்தாவனத்தில் 1,000 கைதிகள் தங்கக்கூடிய வகையில் விதவைகளுக்கான இல்லம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சகி மையங்கள் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் ஒன் ஸ்டாப் சென்டர்கள் (OSCகள்), வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு (குடும்ப வன்முறை உட்பட) காவல்துறை வசதி, மருத்துவ உதவி, சட்ட உதவி மற்றும் சட்ட ஆலோசனை, உளவியல்-சமூக ஆலோசனை, தற்காலிக தங்குமிடம் போன்ற ஒருங்கிணைந்த சேவைகளை ஒரே கூரையின் கீழ் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

பெண்கள் உதவி மையம் (WHL) திட்டம், பொது மற்றும் தனியார் இடங்களில் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு 24 மணிநேர அவசர மற்றும் அவசரமற்ற உதவியை வழங்குகிறது, அவர்களை காவல்துறை, ஒன் ஸ்டாப் சென்டர்,

மருத்துவமனை, சட்ட சேவைகள் போன்ற பொருத்தமான அதிகாரிகளுடன் இணைப்பதன் மூலம். நாடு முழுவதும் உள்ள பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதோடு, மீட்பு வேன் மற்றும் ஆலோசனை சேவைகளின் மூலம் துன்பத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு WHL ஆதரவளிக்கிறது. பெண்கள் உதவி மையத்தின் சேவைகளைப் பெற பெண்கள் 181 என்ற குறுகிய குறியீட்டை டயல் செய்யலாம்.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு மையம் (HEW) : அமைச்சகத்தின் திட்டங்கள் மற்றும் பெண்கள் நலன் மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் பிற நடவடிக்கைகள் குறித்த விழிப்புணர்வை அதிகரிப்பதற்காக, புதிய மிஷன் சக்தியின் கீழ் தேசிய, மாநில மற்றும் மாவட்ட அளவிலான பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு மையங்கள் (HEW) அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு மட்டங்களில் பெண்களுக்கான திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களை ஒன்றிணைப்பதை எளிதாக்கும் நோக்கத்துடன், பெண்கள் தங்கள் முழு திறனையும் உணரும் சூழலை உருவாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும். நாடு முழுவதும் பல்வேறு மட்டங்களில் சுகாதாரம், தரமான கல்வி, தொழில் மற்றும் தொழில் ஆலோசனை/பயிற்சி, நிதி உள்ளடக்கம், தொழில்முனைவு, பின்தங்கிய மற்றும் முன்னோக்கிய இணைப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் கல்வியறிவு ஆகியவற்றில் சமமான அணுகல் உள்ளிட்ட பல்வேறு நிறுவன மற்றும் திட்ட அமைப்புகளுக்கு பெண்களை வழிநடத்துதல், இணைத்தல் மற்றும் கைகோர்த்தல் ஆகியவற்றிற்கு HEW கூறுகளின் கீழ் ஆதரவு கிடைக்கிறது.

இந்திரா காந்தி தேசிய விதவை ஓய்வூதியத் திட்டம் : இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள (பிபிஎல்) குடும்பங்களைச் சேர்ந்த விதவைகளுக்கு விதவை ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. இது கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் தேசிய சமூக உதவித் திட்டத்தின் (என்எஸ்ஏபி) கீழ் ஒரு துணைத் திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், 40-79 வயதுக்குட்பட்ட விதவைகளுக்கு மாதத்திற்கு ரூ. 300/- வீதம் மத்திய அரசு உதவி வழங்குகிறது, மேலும் 80 வயதை எட்டும்போது ஓய்வூதியத் தொகை மாதத்திற்கு ரூ. 500/- ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

தேசிய சமூக உதவித் திட்டம் (NSAP) என்பது மத்திய அரசால் முழுமையாக நிதியளிக்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும், இது மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களால் அடையாளம் காணப்பட்ட ஆதரவற்றவர்களை இலக்காகக் கொண்டது, அடிப்படை அளவிலான நிதி உதவியை வழங்கும் நோக்கத்துடன். NSAP இன் கீழ், மூத்த குடிமக்கள் (60 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்), விதவைகள் (40-79 வயது) மற்றும்

மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ரூ. 200 - 300/- வரை மத்திய உதவி ஓய்வூதியமாக வழங்கப்படுகிறது.

தேசிய சுகாதாரக் கொள்கை (NHP) 2017 இன் கீழ் உள்ள இலக்குகளுக்கு ஏற்ப, அரசாங்கம் செப்டம்பர் 2018 இல் சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு மையங்கள் மற்றும் பிரதான் மந்திரி ஜன் ஆரோக்ய யோஜனா (PMJAY) ஆகிய இரட்டைத் தூண்களைக் கொண்ட லட்சிய மற்றும் முழுமையான ஆயுஷ்மான் பாரத் திட்டத்தை அறிவித்தது . ஜன் ஆரோக்ய யோஜனா திட்டத்தின் கீழ், ஏழை மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு காப்பீடு வழங்கப்படுகிறது. இது பெண்கள் சுகாதார சேவைகளை அணுகுவதை மேம்படுத்த உதவும்.

பெண்கள், எஸ்சி மற்றும் எஸ்டி பிரிவினரிடையே தொழில்முனைவை ஊக்குவிப்பதற்காக, இந்திய அரசு ஏப்ரல் 5, 2016 அன்று ஸ்டாண்ட் அப் இந்தியா திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது ' அதாவது , ஆலோசனை/வழிகாட்டுதல் இல்லாமை மற்றும் போதுமான மற்றும் தாமதமான கடன் இல்லாததால் குறிப்பிடத்தக்க தடைகளை எதிர்கொள்கிறதாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட மக்கள்தொகையின் அந்த பிரிவுகள். வர்த்தகம், உற்பத்தி மற்றும் சேவைகள் துறையில் பசுமை நிறுவனங்களை அமைப்பதற்காக, பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகளின் ஒரு வங்கிக் கிளையில் குறைந்தது ஒரு பட்டியலிடப்பட்ட சாதி/ பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடி கடன் வாங்குபவருக்கும், குறைந்தது ஒரு பெண் கடன் வாங்குபவருக்கும் ரூ. 10 லட்சம் முதல் ரூ. 1 கோடி வரை வங்கிக் கடன்களை இந்தத் திட்டம் வழங்குகிறது.

நாடு முழுவதும் பிரதான் மந்திரி கௌஷல் விகாஸ் யோஜனாவின் கீழ் , பிரதமர் கௌஷல் மையங்களை அரசு அமைத்துள்ளது . பெண்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் பயிற்சிக்கான கூடுதல் உள்கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல், மொபைல் பயிற்சி அலகுகள், நெகிழ்வான மதிய தொகுப்புகள் போன்ற நெகிழ்வான பயிற்சி வழங்கல் வழிமுறைகள், பெண்களுக்கு இடமளிக்க உள்ளூர் தேவை அடிப்படையிலான பயிற்சி மற்றும் பெண் பயிற்சியாளர்களின் பாதுகாப்பான மற்றும் பாலின உணர்திறன் பயிற்சி சூழலை உறுதி செய்தல், ஊதியத்தில் சமத்துவம் மற்றும் புகார் நிவர்த்தி வழிமுறை ஆகியவற்றில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம், 2005 (MGNREGA) கிராமப்புற வீடுகளில் வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்ய முயல்கிறது, உருவாக்கப்படும் வேலைகளில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறது. MGNREGA வழிகாட்டுதல்கள் பெண்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவிப்பதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளன, இதில் பெண்கள் (குறிப்பாக ஒற்றைப் பெண்கள்) மற்றும் வயதானவர்களுக்கு அவர்களின் குடியிருப்புகளுக்கு அருகிலுள்ள பணியிடங்களில் வேலை செய்வதற்கு

முன்னுரிமை அளித்தல், 6 வயதுக்குட்பட்ட ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் இருந்தால் பணியிடத்தில் குழந்தை பராமரிப்பு வசதிகள், MGNREGA ஊழியர்களில் பெண்களின் போதுமான பிரதிநிதித்துவம், விதவைகள், கைவிடப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு 100 நாட்கள் வேலை வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்தல், அனைத்து ஊதியம் தேடுபவர்களும் (பெண்கள் உட்பட) வங்கி நடைமுறைகளை கையாள முடியும் என்பதை உறுதி செய்வதற்கான விழிப்புணர்வு மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகள், கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களை ஒரு சிறப்புப் பிரிவாகக் கருதுதல் மற்றும் அவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலை வழங்குதல் போன்றவை அடங்கும்.

வேறு எந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்திலும் சேராத அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் முதுமைப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக பிரதான் மந்திரி ஷ்ரம் யோகி மான்-தன் (PM-SYM) தொடங்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் உட்பட அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் வீட்டு வேலை செய்பவர்கள், தெருவோர வியாபாரிகள், மதிய உணவுத் தொழிலாளர்கள், சுமை தூக்குபவர்கள், செங்கல் குளைத் தொழிலாளர்கள், செருப்பு தைப்பவர்கள், கந்தல் பொறுக்குபவர்கள், வீட்டு வேலை செய்பவர்கள், சலவை செய்பவர்கள், ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், தோல் தொழிலாளர்கள், ஆடியோ-விஷுவல் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இதே போன்ற பிற தொழில்களில் ஈடுபடுபவர்கள், மாத வருமானம் ரூ.15,000 அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும், 18-40 வயதுக்குட்பட்ட தொடக்க வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சுயதொழில் முயற்சிகளை எளிதாக்குவதற்காக , பிரதான் மந்திரி முத்ரா யோஜனா (PMMVY) அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. PMMVY திட்டத்தின் கீழ், சிறு/சிறு வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் தங்கள் வணிக நடவடிக்கைகளை அமைக்க அல்லது விரிவுபடுத்த உதவும் வகையில் ரூ. 10 லட்சம் வரை பிணையமில்லாத கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த திட்டத்தின் கீழ் பயனடைபவர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்கள்.

பிரதம மந்திரி அவாஸ் யோஜனா (PMAY-G): இந்தத் திட்டம் 2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் கிராமப்புறங்களில் உள்ள அனைத்து வீடற்ற குடும்பங்களுக்கும், குடிசை மற்றும் பாழடைந்த வீடுகளில் வசிக்கும் குடும்பங்களுக்கும் அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய பக்கா வீடு வழங்குவதன் மூலம் 'அனைவருக்கும் வீடு' வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது புறக்கணிக்கப்பட்ட, கைவிடப்பட்ட மற்றும் ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கும் பயனளிக்கும்.

பிரதான் மந்திரி அவாஸ் யோஜனா (PMAY-U): இது 2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் வீடு என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் 17.06.2015 அன்று தொடங்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள குடிசைவாசிகள் உட்பட பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினரின் (EWS) வீட்டுத் தேவையை நிவர்த்தி செய்வதில் மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மத்திய உதவி வழங்கப்படுகிறது. இருப்பினும், திட்டத்தின் கடன் இணைக்கப்பட்ட மானியத் திட்டம் (CLSS) கூறுகளின் கீழ், MIG I & MIG II பிரிவுகளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

தீனதயாள் அந்த்யோதயா யோஜனா- தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (DAY-NULM): நகர்ப்புற ஏழைக் குடும்பங்களின் வறுமை மற்றும் பாதிப்புகளைக் குறைப்பதற்கும், அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிலையான அடிப்படையில் மேம்படுத்துவதற்கும் சட்டப்பூர்வ நகரங்களில் DAY-NULM செயல்படுத்தப்படுகிறது. மேற்கண்ட நகர்ப்புற ஏழை மக்கள்தொகையில் அதிகபட்சம் 25 சதவீதத்திற்கு உட்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவுகளின் குடும்பங்களைச் சேர்க்கும் வகையில் இந்த திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது.

அடல் ஓய்வூதியத் திட்டம் (APY): இந்தத் திட்டம் அனைத்து இந்தியர்களுக்கும், குறிப்பாக ஏழைகள், சலுகை பெற்றவர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உலகளாவிய சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் வங்கி அல்லது தபால் நிலையத்தில் சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கு வைத்திருக்கும் 18-40 வயதுக்குட்பட்ட இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் திறந்திருக்கும்.

முதியோருக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் : இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம், தங்குமிடம், உணவு, மருத்துவப் பராமரிப்பு மற்றும் பொழுதுபோக்கு வாய்ப்புகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளை வழங்குவதன் மூலமும், மாநில/யூனியன் பிரதேச அரசுகள்/அரசு சாரா நிறுவனங்கள்/பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள்/உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் சமூகத்தின் திறன் மேம்பாட்டிற்கு ஆதரவளிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி மற்றும் சுறுசுறுப்பான முதியவர்களை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், பெண்கள் உள்ளிட்ட மூத்த குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதாகும்.

குறிப்பாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பழங்குடி குழுக்களின் (PVTGs) மேம்பாட்டுக்கான திட்டம்: பட்டியல் பழங்குடியினரிடையே சில குழுக்கள் உள்ளன, அவை குறைந்து வரும் அல்லது தேக்கமடைந்த மக்கள் தொகை, குறைந்த கல்வியறிவு நிலை, விவசாயத்திற்கு முந்தைய தொழில்நுட்ப நிலை மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கியவை. இந்த குழுக்கள் நமது சமூகத்தின் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவுகளில் ஒன்றாகும், ஏனெனில் அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக உள்ளனர், சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவை அடையவில்லை மற்றும் பொதுவாக மோசமான

உள்கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாக ஆதரவு கொண்ட தொலைதூர பகுதிகளில் வசிக்கின்றனர். 18 மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தில் இதுபோன்ற 75 குழுக்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு குறிப்பாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பழங்குடி குழுக்கள் (PVTGs) என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1998-99 ஆம் ஆண்டில், PVTGs இன் பிரத்தியேக மேம்பாட்டிற்காக 100% மத்திய நிதியுதவியுடன் தனித்த திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் சேகரிக்கப்பட்ட அறிவு மற்றும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில், இது 17.09.2019 முதல் அமலுக்கு வரும் வகையில் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

தேசிய குடும்ப நலத்திட்டம் (NFBS): கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகம் தேசிய குடும்ப நலத்திட்டத்தை (NFBS) செயல்படுத்துகிறது. இதன் கீழ், குடும்பத் தலைவர் இறந்தால், குடும்பத்திற்கு மொத்தமாக ரூ.20,000 நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது.

அன்னபூர்ணா திட்டம்: ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகத்தின் அன்னபூர்ணா திட்டத்தின் கீழ், இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் (IGNOAPS) கீழ் காப்பீட்டுத் தொகை பெறாத தகுதியுள்ள முதியவர்களுக்கு 10 கிலோ உணவு தானியம் வழங்கப்படுகிறது.

நாரி ஆர்த்திக் சஷக்திகரன் யோஜனா: சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம், பட்டியல் சாதியினர், திருமணமாகாத பெண்கள்/விதவைகள் வருமானம் ஈட்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை ஆதரிப்பதற்காக நாரி ஆர்த்திக் சஷக்திகரன் யோஜனாவை செயல்படுத்துகிறது.

முன்னாள் படைவீரர்களின் விதவைகளுக்கு தொழில் பயிற்சிக்கான உதவி: முன்னாள் படைவீரர்களின் விதவைகளுக்கு தொழில் பயிற்சி, ஓய்வூதியம் பெறாத முன்னாள் படைவீரர்கள்/விதவைகளின் கடுமையான நோய்களுக்கான சிகிச்சை மற்றும் மகள்களின் திருமணம்/விதவைகளின் மறுமணம் ஆகியவற்றிற்கு பாதுகாப்பு அமைச்சகம் நிதி உதவி வழங்குகிறது.

பெரியாரும் பெண்ணுரிமையும்

தந்தை பெரியார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈடு இணையற்ற சிந்தனையாளர். மக்களில் சரி பாதியாக உள்ள - பெண்கள் விடுதலைக்காக, 1928 முதல் பேசியவர். பெண்களைப் பற்றித் தந்தை பெரியார் சிந்தித்த அளவுக்கு உலகத்தில் வேறு எந்த ஒரு சிந்தனையாளரும் சிந்திக்கவில்லை. பெண் விடுதலை பெற வேண்டுமானால் "ஆண்மை" அழிய வேண்டும் என்றார். பெண்கள் விடுதலை குறித்துப் பேசுவதும், எழுதுவதும் இன்று எளிது. ஆனால் 70-80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்படிச் சிந்தித்து அதற்குச் செயல்படிவமும் கொடுத்து வெற்றியும் பெற்றார்.

ஒரு ஆண் படித்தால், அவன் மட்டுமே படிக்கின்றான்; ஒரு பெண் படித்தால் அந்தக் குடும்பமே படிக்கின்றது. பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்

கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஊதியம் தேட ஆரம்பித்து விட்டாலே, ஆண்களுக்கு அடிமையாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறியவர் பெரியார்.

“மூடநம்பிக்கைகளை ஒழித்துப் பகுத்தறிவுக்கேற்ற முறையில் நடக்க வேண்டும். கோயில் திருவிழாக்களுக்குச் செல்லக்கூடாது. எங்காவது போக வேண்டுமானால், அறிவை விசாலமாக்கும் பொருட் காட்சிச் சாலை, இயந்திரத் தொழிற்சாலை போன்றவற்றிற்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும். அதிகமான குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பகவான் (கடவுள்) கொடுத்தார் என்று சொல்லக் கூடாது. ஒன்று, இரண்டு குழந்தைகள் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழுங்கள். ஆண்கள், பெண்களுக்கு சம உரிமையும், சம பங்கும் கொடுங்கள். உங்கள் மனைவியை நினைத்துக் கொண்டே - யோசிக்காதீர்கள். உங்களுடைய செல்லப் பெண் குழந்தைகளையும், உங்கள் தாய், சகோதரிகளையும் மனதில் வைத்து யோசி யுங்கள். நம் நாட்டுப் பெண்கள், மேல்நாட்டு பெண்களைவிடச் சிறந்த அறிவு, ஆற்றல், வன்மை, ஊக்கம் உடையவர்கள், பெண்களை வீரத்தாய்மார்களாக உருவாக்குங்கள்.

1929-இல் செங்கல்பட்டில் நடத்திய சுயமரியாதை இயக்க முதல் மாகாண மாநாட்டின் தீர்மானங்களில், “கணவனை இழந்த பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்”. கணவனை இழந்த பெண்கள் விதவைக் கோலத்துடன் மொட்டை அடிப்பது, வெள்ளை ஆடை உடுத்தச் சொல்வது, நகை மணிகள், அணியக்கூடாது. பூ-பொட்டு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மகிழ்ச்சிக்குரிய குடும்ப விழாக்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்பவை. இவை அனைத்தும் இந்து மதத் தின் மூலம் பெண்களுக்கு - இழைக்கப்படும் அநீதியாகும்.”

“பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்”- 1989-இல் கலைஞர் ஆட்சியில் இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. “இளைஞர்கள் விதவைப் பெண்களையே, திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்”. தேவைப்பட்டால் பெண்கள் - கர்ப்பப்பையை அகற்றவும் தயாராகுங்கள்.

போர்ப் படையில் பெண்கள்: பெண்களை அடிமைப்படுத்தும், கூர் ஆயுதம் தாங்கிய பழமைக்கு எதிரான ஒரு போரே நடத்தத் துணிந்த தந்தை பெரியார், தமது போராட்ட முன்னணிப் படையில் தாய்மார்களையே முன்னிலைப்படுத்தினார். மதுவிலக்குப் போரில் நாகம்மையார், சமூகச் சீர்திருத்த எழுச்சிப் போரில் தம் தங்கை மகள்; இந்தி எதிர்ப்பு போரில் தர்மம்பாள் அம்மையார் - கைம்மை கொடுமை எதிர்ப்பு போரில் மஞ்சளாபாய், சாதி மறுப்புக் கிளர்ச்சியில் காரைக்குடி விசாலாட்சி, நீலாவதி அம்மையார், மரகதவல்லி இப்படி - எண்ணற்ற பெண் சிங்கங்கள் தங்கை கிளர்ந்தெழுந்தனர்.

“1952-54-இல் அன்றைய சட்ட அமைச்சர் டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட The Hindu Code Bill - இந்து பெண்களுக்கான - சொத்துரிமை திருத்தச் சட்ட மசோதாவை நாடாளுமன்றத்தின் பிற்போக்கு வைதிக சக்திகள் வரவிடாமல் தடுத்தன. அதனால் தனது பதவியை ராஜி னாமா செய்துவிட்டு கம்பீரமாக அம்பேத்கர் வெளியேறினார்.”

2006-இல், அதே இந்து பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச் சட்டம் காங்கிரஸ் தலைமையில் (U.P.A.) எனப்படும் அய்க்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி மத்திய ஆட்சியில் (தி.மு.க. அங்கம் வகித்தது) நிறைவேற்றப்பட்டுச் சட்டமாக்கியது.

பெரியார் பட்டம்

தமிழ்நாட்டுப் பெண்குலத் தலைவர்களான நீலாம்பிகை அம்மையார், மீனாம்பாள் சிவராஜ், பண்டித நாராயணி அம்மாள், டாக்டர் தருமாம்பாள், மலர் முத்தம்மாள், உள்ளிட் டோர் இணைந்து 13.11.1938 அன்று சென்னை ஒற்றைவாடை தியேட்டரில் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மாநாடு என்ற பெயரில் நடத்தி, அதில், தோழர் ஈ.வெ. இராமசாமி என அழைக்கப்பட்டவரை - “பெரியார்” என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினர். அப்போது அவர் கள் அப்பட்டத்திற்கான நியாயங்களை, உணர்வுகளை எழுத்து வடிவத்தில் வடித்துப் பாராட்டினர்.

“இந்தியாவில் இதுவரையும் தோன்றிய, சீர்திருத்தத் தலைவர்கள் செய்யாமற் போன வேலைகளை இன்று நமது தலைவர் ஈ.வெ. இராமசாமி அவர்கள் செய்து வருவதாலும், தென்னாட்டில் அவருக்கு மேலாகவும், சமமாகவும் நினைப்பதற்கு வேறொருவர் இல்லாமையாலும், அவர் பெயரைச் சொல்லிலும் எழுத்திலும் வழங்கும் போதெல்லாம் “பெரியார்” என்ற - சிறப்பு பெயரையே வழங்குதல் வேண்டுமென இம் மாநாடு எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்கின்றது.”

தமிழ்நாட்டு மக்களின் உள்ளங்களை வென்ற தால், “தந்தை பெரியார்” என்று மரியாதை யுடன், பாசத்துடன் இந்தப் பட்டம் மக்களிடம் நிலையாக நின்றது.

பெரியார் பொது வாழ்க்கைக்கு அடி யெடுத்த காலந்தொட்டுப் பெண் விடுதலைக்காகத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றார். பெரியார் சொல்கிறார் : “பூனைகளால், எலிகளுக்கு விடுதலை உண்டாகுமா? எங்காவது நரிகளால், ஆடு கோழிகளுக்கு - விடுதலை கிடைக்குமா?” அப்படி ஒருக்கால் விடுதலை கிடைத்தாலும், ஆண்களால் பெண்களுக்கு விடுதலை கிடைக்காது.

மனிதப்பற்றைத் தவிர வேறு எந்தப் பற்றும் எனக்கு இல்லை என்ற மானுடப் பற்றாளர் பெரியார் - பெண் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிய சமூகப் போராளி பெரியார் மறைந்து பல ஆண்டுகள் கடந்தும் அவரை மறக்க

முடியவில்லை. மானமும் அறிவும் கொண்ட மக்களாக எனது மக்களை மாற்றுவேன் என்று சூளுரைத்தவர் பெரியார்.

தந்தை பெரியார், பெண் விடுதலைக்காகப் போராடியதால்தான், இன்று கல்வியில் மாணவர்களைவிட மாணவிகள் முதல் இடத்தில் உள்ளார்கள். “அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு?” என்று கேட்ட காலம் போய், இன்று பட்டதாரியாக, பேராசிரியர்களாக, மருத்துவராக, பொறியாளராக, துணைவேந்தர்களாக, முதல்வராக, பிரதமராக, வக்கீலாக, நீதிபதியாக, அமைச்சர்களாக, விளையாட்டு வீரர்களாக, விமானியாக இப்படிப் பல துறைகளிலும் பெண்கள் உயர்ந்து நிற்பதற்கு, பெரியார் உழைத்த உழைப்புத்தான் காரணம்.

இந்திய சமூகம் விடுதலைக்குப் பிந்திய காலகட்டத்து மனிதர்களால் நிரம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. மொத்த மக்கள் தொகையில் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினர் சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிறந்து இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், இன்றைய இந்திய மக்கள் தொகையில் ஆறில் ஐந்து பங்குப் பேர் 1947 க்குப் பின் பிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் எனக் கணக்கெடுப்பு சொல்கிறது. இன்று எழுப்பத்தைந்து வயதைத் தாண்டிய பலருக்குக் காலனிய ஆட்சிக்கெதிராக நடந்த போராட்டங்களின் நிழல் படிந்த ஞாபகங்கள் இருக்கக் கூடும். ஆனால் 2000 க்குப் பிந்திய இந்திய சமூகம் என்பது முற்றிலும் வேறாக இருக்கிறது. ஐரோப்பிய மனநிலையை நேர்மறை யாகவோ, எதிர்மறையாகவோ தங்களுக்குள் உள்வாங்கியவர்களாகவே இந்தியத் தன்னிலை அல்லது தமிழ்த் தன்னிலை என்பது உருவாகி நிற்கிறது என்பது நிகழ்கால இருப்பு.

பிரதேசங்களிலும் கூட பிரிட்டானிய இந்தியர்கள் என்ற தன்னிலை முழுமையாக இருந்ததில்லை. அதே போல் இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் நிகழ்ந்த கால கட்டத்திலேயே கூட அதன் ஈர்ப்பு எல்லைக்குள் வராதவர்களாகப் பல கோடிப் பேர் இருந்தார்கள். அவர்களின் உருவாக்கம் காலனி ஆட்சியாளர்களின் திட்டமான பிடிமானத்தால் உருவாகாமல், அதன் நேர்மறைத் தன்மையிலிருந்தும் எதிர் மறைத் தன்மையிலிருந்தும் விலகிய நிலையில் இருந்தன என்பது கடந்த கால வரலாறு. அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரிட்டானியர்கள் வெளியேறி யிருக்கலாம்; ஆட்சியதிகாரம் இந்தியர்களின் கைகளுக்கு மாறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இந்தியாவில் இருந்த போது இந்திய சமூகத்தை என்னவாக மாற்ற நினைத்தார்களோ அதன் சாயல் எல்லா தளங்களிலும் படிந்து கிடக்கிறது. காரணம் ஐரோப்பியர்களின் மொழி இங்கு கல்விப்புல மொழியாகவும், தொடர்பு மொழியாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஐரோப்பியர்களின் பண்பாடு விரும்பத் தக்க பண்பாடு என்று கருதப் படுகிறது. ஐரோப்பியர்கள் வெளியேறிய பின்னும் ஐரோப்பிய அறிவு இங்கு தங்கியிருந்தது; தங்கியிருக்கிறது. அதனை முற்றிலும் விலக்கி அனுப்பி விட வேண்டும் என்ற வேட்கை

பலரால் முன் வைக்கப்பட்டதும் உண்டு. அதற்கான இயக்கங்களை இன்றளவும் நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்களும் உண்டு. என்றாலும் இந்திய வெகுமக்களிடம் அவை முழுமையான செல் வாக்கைப் பெற்றுவிட வில்லை என்பதும் உண்மை. அதற்கு மாறாக ஐரோப்பிய அறிவு முற்றிலும் புறமொதுக்கி அனுப்பப் பட வேண்டிய ஒன்றுதானா..? என்ற கேள்விகள் இருக்கின்றன, ஐரோப்பிய மனநிலை நீங்கி விட்டால் உண்டாக்கப்படும் இந்திய மனநிலையில் இருக்கும் ஆபத்துக்கள் தான் அந்தக் கேள்விகளைச் சாத்தியமாக்கியிருக்கின்றன .

1900-க்குப் பிந்தைய இந்திய/தமிழ் அறிவும், 2000-க்குப் பிந்தைய இந்திய/தமிழ் அறிவும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக கல்வி அறிவு பெற்ற ஒரு தமிழ்ச் சிந்தனையாளரின் அறிவுப் பரப்பே இந்த மாற்றத்தைத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. காலனிய ஆதிக்கத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் உருவான மனநிலையைச் சுட்டிக்காட்டும் *பின் காலனிய மனோபாவம்* என்ற கருத்து, ஐரோப்பிய அறிவு மற்றும் இந்திய அறிவு ஆகியவற்றின் தொடர்பையும் முரண்பாடுகளையும் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியத்தை முன்வைத்தது. இதனை வலியுறுத்திய பல சிந்தனையாளர்கள் இந்திய அறிவுலகில் தோன்றினர்.

அரசியல் தளத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மூன்று முக்கிய ஆளுமைகள் டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர், ஈ.வெ. ராமசாமி (பெரியார்) மற்றும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு ஆகியோர் ஆவார். பொதுப் புத்திசார்ந்த உரையாடல்களில் ஈ.வெ. ராமசாமி பெரும்பாலும் நாத்திகவாதியாகவும், தீவிரமான பார்ப்பண எதிர்ப்பாளராகவும் மட்டுமே சித்தரிக்கப்படுகிறார். இதனால் அவரை ஒரு தத்துவத்தை வடிவமைத்த சிந்தனையாளராக வரையறை செய்வதில் சில சிக்கல்கள் இருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றன.

ஆயினும், பின் காலனியத் தமிழர்களின் அறிவுப் பரப்பை விரிவுபடுத்தி, சிந்தனையில் மாற்று வழிகளை உருவாக்கிய சிந்தனையாளர்களின் பட்டியல் தயாரிக்கப்படும் போது, அதில் முதன்மையான இடத்தில் ஈ.வெ. ராமசாமி இடம்பெறுகிறார் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. இதன் காரணமாகவே அவரது பெயருக்கு முன் "தந்தை" என்ற அடைமொழியும், சொந்தப் பெயருக்குப் பதிலாக "பெரியார்" என்ற தனிச்சொல்லும் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன எனக் கூறலாம்.

பெரியாரின் சிந்தனைகளா..? தத்துவமா..?

தத்துவவியலாளர்களாக அறியப்படும் பலரின் சிந்தனைப் பரப்பும் இயங்குவெளியும் சிறிய பரப்பிலிருந்து தொடங்கி, தேச எல்லைகளைக் கடப்பதும், பின்னர் எல்லா வேறுபாடுகளையும் தாண்டி, உலக மனிதனுக்காக பேசுவதும் என்பதாக நகர்ந்திருக்கிறது . ஆனால் ஈ.வெ.ராம சாமியின் இயக்கம் இதற்கு எதிர்நிலையில் இருந்திருக்கிறது . தேச எல்லைக் குள் இருந்த இயக்கத்தை மாநில எல்லைக்குள்

சுருக்கிக் கொண்டது அவரது சிந்தனைப்பரப்பு. அதே போல் ஒட்டுமொத்த மக்கள் திரளின் விடுதலையைப் பற்றிய சிந்தனைக்கு மாறாக, ஒரு மாநில எல்லைக்குள் வாழும் மனிதக் கூட்டத்தை மேம்படுத்துவது பற்றிய பார்வைகளைக் கொண்டது. மாநில எல்லைக்குள்ளும் சிலவகைப்பட்ட மனிதர்களின் விடுதலையை முன்னிறுத்திப் பேசியும் இயங்கியும் தனது நீண்ட வாழ்க்கையைக் கழித்தவர் ஈ.வெ.ரா.ஈ.வெ.ராமசாமியின் சிந்தனைகள் என்ற தொகுப்பை முழுவதும் வாசிக்கிற போது அவரது கருத்துக்களின் பரப்பு விசாலமாக இருந்த அளவுக்கு அவரது இலக்கு மனிதர்கள் எண்ணிக்கைப் பரப்பு விசாலமாக இல்லை என்பது புலனாகும்.

தமிழகப் பரப்பில் வாழும் அனைத்து மனிதர் களின் , ஒட்டுமொத்த மாற்றத்தை முன்மொழியும் சிந்தனைகள் அவரால் முன்மொழியப்படவில்லை. ஆதிக்கம் செலுத்திய கூட்டத்தை- பிராமணர்களை- அழித்தொழிக்க வேண்டிய கூட்டமாகச் சித்திரித்தும், தாழ்த்தப்பட்ட மனிதர்களை மாற்றத்துக்குத் தயாரில்லாத மனிதர்களாகப் பேசியும், இசுலாமிய, கிறித்தவ மதத்தவர்களை மற்றவர்களாகக் [OTHERS] கருதியும் தனது சொல்லாடல்களை முன்வைத்தவர். இந்தப் பின்னணியில் தான் ஈ.வெ.ராம சாமியின் இலக்கும் மைய நோக்கமும் பிற்பட்டோரின் நலன் மட்டுமே என்ற விமரிசனங்கள் முன் வைக்கப் படுகின்றன. அந்த விமரிசனங்கள் ஒதுக்கத் தக்க விமரிசனங்கள் என்று தள்ளக்கூடியன அல்ல. இதன் காரணமாகவே அவரை ஒரு தத்துவவாதியாகக் கொள்வதிலும் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. பெரியாரியத் தத்துவமும் பெண்ணியமும் என்ற தலைப்பு கொண்ட இந்தக் கட்டுரைக்கு மேற்குறித்த விமரிசனங்கள் நேரடித் தொடர்புடையன அல்ல என்றாலும் நினைவில் கொள்ள வேண்டியன தான் என்று சொல்லிக் கொண்டு கட்டுரையின் நேரடிப் பொருளுக்குள் நுழையலாம்.

பெண்ணியம் குறித்த விவாதங்களின் போது பெண்ணியம் என்பது இந்தியச் சூழலுக்குப் பொருத்தமற்ற ஒன்று என்பதாகவும், அதனால் பொருட் படுத்திப் பேசப்பட வேண்டியதே இல்லை என்பதாகவும் வாதங்கள் முன் மொழியப்படுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்; நீங்களும் கேட்டிருக்கலாம். இத்தகைய கூற்றுகள் உண்மையான நிலையைக் கண்டு கொள்ளாமல், ஒதுக்கி விடுவதால் அந்தப் பொருளை ஒழித்து விட முடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்களின் கூற்றுகள் எனலாம். காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் பரவி, பின்காலனிய இந்திய சமூக வாழ்வில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள சொல்லாடல்களுள் பெண்ணியம் முதன்மையானது என்று கூடச் சொல்லலாம். சமூக விடுதலை பேச வந்த இந்தியச் சிந்தனையாளர்கள் பலரும் பெண் விடுதலையை முன்மொழிய வேண்டியவர்களாக இருப்பது கண்கூடு. பெரியாரும் கூடச் சமூக விடுதலையை முன்னெடுக்கும் விதமாகவே பெண்ணியத்திற்குள் நுழைந்துள்ளார். மகளிரியலும் பெண்ணியமும்

இன்று கல்விப்புலங்களில் பேசப்படும் பெண்ணியம் பற்றிய சொல்லாடலில் இரண்டு கட்டங்கள் உண்டு. முதல் கட்டத்தை மகளிர் இயல் [WOMEN STUDIES] என்ற கலைச்சொல்லால் குறிக்கலாம். மகளிரியலைத் தாண்டி அடுத்த கட்டத்திற்குள்

நுழைவதே பெண்ணியம். சிந்தனையைத் தீர்மானிப்பதில் வரலாற்று வாதத்திற்கு முக்கியப்பங்குண்டு என்பதை ஒத்துக் கொள்பவர்கள் பெண்ணின் இருப்பைப் பேசுவது வரையிலான சொல்லாடல்களை மகளிரியல் என வரையறை செய்கின்றனர். இப்போதுள்ள இருப்பிலிருந்து மாற்றம் வேண்டும் என்பதற்கான சொல்லாடலை முன்னெடுப்பதை பெண்ணியம் என்று வரையறுக்கின்றனர்.

ஒரு பெண் உயிரியாக இருக்கிறாள், பொறுப்போடு பணிகளைச் செய்கிறாள்; வலியும் துயரம் கலந்ததாக இருக்கிறது அவளது வாழ்க்கை; அதற்கான அடிப்படை வசதிகளும் அங்கீகாரமும் இல்லை என்ற எல்லைக்குள் நின்று பேசுவதெல்லாம் மகளிரியல் சார்ந்த சொல்லாடல்கள். அதிலிருந்து மாறுபட்டதாக அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்வதாகப் பெண்ணியம் இருக்கிறது. பெண் என்னும் உயிரியைத் தனித் தன்னிலையாக அங்கீகரிக்க மறுக்கும் போக்கு, அவளது தன்னிலையில் பெரும்பாதியைத் தன்னுடையதாக ஆக்கிக் கொள்வதன் மூலம் அவளை அடக்குதல், அவளுக்கெனத் தனியான மனம், உடல் என உண்டு என்பதை ஏற்காமல், தனது உடலின் இன்பமே அவளின் உடலின்பம், தனது விருப்ப நாட்டமே அவளின் விருப்ப நாட்டம் என்பதாகக் கருதும் மேலாண்மை போன்றவற்றில் ஆண்களின் அதிகாரம் செயல்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில் பெண்ணியம் தனியாகப் பரிமாணம் கொள்கிறது. அதனால், ஆணின் அதிகாரத்திற்கெதிராகப் போராட வேண்டியதை அது வலியுறுத்துகிறது. ஆணின் அதிகாரத்தை உறுதி செய்த மரபுகளையும், கருத்துக்களையும், அவற்றை உருவாக்கிய சமய, சமூக நிறுவனங்களை மறு விசாரணை செய்கிறது. இலக்கியங்கள் கூட அத்தகைய புனைவுகளைச் செய்து தன்னை அடிமைப்படுத்த உதவியதாகக் கருதும் நிலையில், அதன் இயல்புகளையும், வெளிப்பாட்டு முறைகளையும் கட்டுடைத்து அவற்றின் ஆண் சார்புத் தன்மையை வெளிச்சம் போடுகிறது. அந்தக் கட்டத்தை எல்லாம் தாண்டிய நிலையில் ஆண் துணையின்றித் தனியாகப் பெண்ணால் வாழ்வதும் சாத்தியம் என நிரூபிக்கும் முயற்சிகளையும் மேற்கொள்கிறது பெண்ணியம்.

தாராளவாதப் பெண்ணியம், பொருளாதார வாதப் பெண்ணியம், சமத்துவப் பெண்ணியம், தீவிரநிலைப் பெண்ணியம் என்பனவற்றை வகைகளாகப் பார்க்காமல், பெண் தன்னிலை உணர்தல், சமத்துவத்தைக் கோரல், உரிமைகளை வேண்டல், தனித் திருத்தலைப் பேசுதல் எனத் வளர்ச்சியின் பரிணாமங்களாகப் பார்த்தால் சுலபமாகப் புரியக் கூடிய ஒன்று தான். ஈ. வெ. ராமசாமியின் காலத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இந்தியப் பெண்களைப் பற்றிப் பேசிய ராஜாராம் மோகன் ராய், மோகன் தாஸ் காந்தி, விவேகானந்தர், போன்றவர்கள் மகளிரியல் என்ற வரையறைக்குள் நிற்கத் தக்க கருத்துக்களைச் சொன்னவர்கள்.

தமிழில் பாரதியார் கூட மகளிரியலின் கடைசி அத்தியாயமான மகளிர் மேம்பாடு என்ற சொல்லாடலை உரைநடைகளில் அதிகம் பேசியுள்ளார், ஆனால் அவரது கவிதைகளில் வெளிப்படும் நிலைப்பாடு முற்றிலும் வேறானது. பெண்ணின் சுதந்திர மனநிலையையும், கல்வியால் அவள் வாழ்க்கை அடையக் கூடிய மாற்றம் பற்றியும் பேசி, ஆண்- பெண் சமத்துவத்தை நோக்கி நகரும் பெண்ணியத்தின் முதல் அத்தியாயத்தைத் தெளவாகத் தொடங்கி வைத்தவர் கவி பாரதி.. ஆனால், ஈ.வெ.ராமசாமி அவர்களோ, பெண்ணியத்தின் கடைசி அத்தியாயம் வரை சென்று, ஆண் துணையற்ற வாழ்க்கை பற்றியும், குடும்ப அமைப்பைக் குலைப்பது பற்றியும் பேசியிருக்கிறார் என்பது கவனிக்கப் பட வேண்டிய ஒன்று. அவர் பேசிய அனைத்தும் சாத்தியங்களா? என்ற விவாதங்களுக்குள் நுழைவதற்கு முன் அவர் பேசியிருக்கிறார் என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஐரோப்பியப் பெண்ணியலாளர்கள் சொன்ன அதே கருத்தை, தமிழக மேடைகளில் பேசும் புரிதலும், அதற்கு வரும் எதிர்வினைகளுக்குப் பதில் சொல்லும் ஆற்றலும் தைரியமும் அவருக்கு அப்போதே இருந்திருக்கிறது; தான் பேசுவதற்கு மாறான வாழ்க் கையை மேற்கொள்ளாமல், எழுத்தையும், பேச்சையும், வாழ்க்கையையும் ஒன்றாகப் பாவிக்கும் மனோபாவமும் அவரிடம் வெளிப்பட்டிருந்தது என்பது வியக்கத்தக்க ஒன்று. ஆனால் அவரால் வழி நடத்தப் பட்ட திராவிட இயக்கங்களின் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அத்தகைய பார்வையுடையவர்களாக வளரவில்லை என்பதும் உண்மை. அவரிடமிருந்து பிரிந்து சென்றவர்களின் சிந்தனைகளுக்கும் செயல்களுக்கும் அவர் பொறுப்பேற்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது ஓரளவு உண்மை யாக இருந்த போதிலும், அவர்களை அப்படி வளர்த்தெடுப்பதில் பெரியாரியம் பங்காற்றவில்லை என்பதும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று தான். அவரிடமிருந்து விலகியவர்கள், எல்லாவற்றிற்கும் அவரையே துணைக் கழைக்கிற போது நிகழ்காலத்தின் மீது வைக்கும் விமரிசனத்தை அவரிடமிருந்தே தொடங்க வேண்டிய தேவையும் இருக்கிறது.

பெரியாரியப் பெண்ணியம்

சமூகநீதியை முன்வைத்தே ஈ.வெ.ராமசாமி பெண்ணியத்துக்குள் நுழைந்தார் என்பதை அவரது பேச்சிலிருந்தே நாம் காட்ட முடியும். இந்தியாவில் நடக்க வேண்டிய மாற்றங்களுக்கான முன்நிபந்தனைகளாகப் பேசும் போது இப்படிச் சொல்கிறார்; அவரது வாசகங்களை ஒரு முறை வாசிக்கலாம்;

அந்நிய நாட்டினர்களின் உதவியின்றித் தங்கள் நாட்டைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் ஆட்சி நிர்வாகம் செய்யவும் தகுதி யுடையவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் வேண்டுமானால், முக்கியமாகவும், அவசர மாகவும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியதாகவுமிருக்கும் கொடுமைகள் இரண்டுண்டு ; அவை களில் முதலாவதாக

எதுவென்றால், இந்திய மக்களிலேயே பலகோடி ஜனசங்கியை உள்ள பல சமூகங்களைப் பிறவி யிலேயே தீண்டாதவர்கள் என்று கற்பித்து, அவர்களைப் பகுத்தறிவற்ற மிருகங்களிலும் கேவலமாகவும் உணர்ச்சியற்ற பூச்சி புழுக்களிலும் இழிவாக வும் நடத்துவதாகும். இரண்டாவது எதுவென்றால், பொதுவாக இந்தியப் பெண்கள் சமூகத்தை, அடியோடு பிறவியில் சுதந்திரத்திற்கு அருகதை யற்றவர்கள் என்றும், ஆண்களுக்கு அடிமையாகவே இருக்கக் கடவுளாலேயே சிருஷ்டிக்கப் பட்டவர்கள் என்றும் கற்பித்து, அவர்களை நகரும் பிணங்களாக நடத்து வதாகும். ஆகவே மேற்கண்ட இந்த இரண்டு காரியங்களும் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் இந்தியாவில் இனி அரைகணம் கூட இருக்க விடாமல் ஒழித்தாக வேண்டியவைகளாகும்.

இன்றுள்ள அறிவாளிகளால் தலித்தியம் , பெண்ணியம் எனப் பெயரிட்டு விவாதிக்கும் சொல்லாடல்களைச் சரியாகவே அடையாளப்படுத்திய முன்னோடியாக பெரியாரை அடையாளப்படுத்தும் பகுதி இது. பாரதியின் கவிதைகளிலும் இவ்விரு விடுதலையின் கீற்றுக்கள் உண்டு என்றாலும் சரியான புரிதலோடும், தர்க்கங்களோடும் விவாதித்தலில் பெரியார் முன்னிலை பெறுகிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும் பெண்கள் பற்றிய பெரியாரின் சொல்லாடலில் மூன்று நிலைகள் உண்டு.

1] பெண்களைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட கருத்தியல் மற்றும் புனைவுகளைத் தகர்த்து அவர்களின் தன்னிலையை உணரும்படி செய்தல்.

2] பெண்கள் ஆணின் துணையின்றி தனித்து இயங்கக் கூடியவர்களாக ஆக வேண்டும் என்றால் சொத்து ரிமையைக் கோர வேண்டும் என்று வலியுறுத்துதல்.

3] முழு உரிமையை நோக்கி நகரும் பயணத்தை அடையாளப்படுத்தல் என்பதாக அம்முன்றையும் வரையறை செய்யலாம்.

முதல் சொல்லாடலில் அவர் கற்பு, காதல், விபச்சாரம், விதவை என்ற பெண்கள் சார்ந்த சொற்களின் பின் மறைந்திருக்கும் ஆணின் சுயநலத்தையும், பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் உள்நோக்கமும் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டி விளக்கியுள்ளார். பெண் விடுதலைக்கு முன்பாக சமத்துவக் கோரிக்கைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தும் பெரியார், அதற்குத் தடைகளாக இருக்கும் கருத்தியல்களைக் கைவிட வேண்டும் என விரிவாக விளக்குகிறார்.

கற்பு, காதல் இரண்டின் மீது பெரியார் வைத்துள்ள விமரிசனங்கள், இன்றளவும் மறுக்கப்படாத விமரிசனங்கள் எனலாம். புனிதம் என்ற சொல்லோடு சேர்த்து வைத்துப் பேசப்படும் கற்பும், காதலும் ஆண்களால் புனையப்பட்ட சுயநலச் சொல்லாடல்கள் என்பதை விளக்கும் பெரியார், இப்படி எழுதுகிறார்; அதுபோல பெண்களைப் பற்றிய தர்ம சாஸ்திரங்கள் என்பதும், பெண்களைப் பற்றிய நூல்கள் என்பதும் பெண்களால் எழுதப்பட்டிருக்குமானாலும் அல்லது வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கற்பு

என்பதற்கு “ பதிவிரதம்” என்கின்ற கருத்தை எழுதியிருப்பார்களா? என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எப்படிப்பட்ட காதலும் ஒரு சுய லட்சியத்தை. அதாவது தனிஷ்டத்தை - திருப்தியைக் கோரித்தான் ஏற்படுகின்றதே தவிர வேறில்லை என்பதும், காதலர்களென்பவர்களின் மனோபாவத்தைக் கவனித்தால் விளங்காமல் போகாது.

பொதுவாக மனித ஜீவன் ஒன்றைப் பார்த்து, நினைத்து, ஆசைப்படுவதும், ஒன்றிடம் - பலவற்றினிடம் அன்பு வைப்பதும், நேசம் காட்டுவதும் இயற்கையேயாகும். அதுபோலவே, மனிதனுக்குத் தானாகவே எதிலும் விரக்தி வருவதும், வெறுப்புக் கொள்வதும், பிரிவதும் இயற்கையேயாகும். பலவீனமாய் இருக்கும் போது ஏமாந்து விடுவதும், உறுதி ஏற்பட்ட பின்பு தவறுதலைத் திருத்திக் கொள்ள முயற்சிப்பதும், அனுபவ ஞானமில்லாத போது கட்டுப்பட்டு விடுவதும், அனுபவம் ஏற்பட்ட பிறகு விடுதலை செய்து கொள்ள முயல்வதும் இயற்கை யல்லவா.

பெரியாரின் எழுத்து வெறும் விளக்கமாக மட்டுமே இல்லாமல் தொடர்ந்து கேள்விகளையும் எழுப்பிக் கொண்டேபோகிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். விபச்சாரி என்ற சொல்லாடல், பெண்ணுக்கு மட்டுமே இருப்பது பற்றிப் பேசும் போது, மனித சமூகத்திற்கென்று பொதுவாகச் சில கட்டுப்பாடு களும் ஒழுங்கும் வாழ்க்கைக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அடியோடு ஆட்சேபிக்க வரவில்லை. ஆனால், அவை தனிப்பட்டவர்கள், அதாவது, ஆண்டான் - அடிமை முறை, எஜமான் - கூலி, முதலாளி- காரியஸ்தர் முறை, சிநேகிதர்கள் முறை போன்ற தன்மைகள் கொண்ட அதாவது தனிப்பட்ட சம்பந்தங்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகிய ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடுகள் போல பொது வாழ்விற்குப் பொதுக் கொள்கைகளாயிருக்கக் கூடாது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பொது வாழ்க்கைக்கு ஏற்படுத்தப்படும் கொள்கைகள் என்பன பொது ஜனங்களில் யாருடைய தனி சுதந்திரத்திற்கும் பாதகம் ஏற்படாததாகவும், அதுவும் பிரயோகத்தில் சிறிதும் ‘பாரபட்சம், உயர்வு, தாழ்வு’ ஆகிய பேதத் தத்துவம் கொண்ட தல்லாத தாகவுமிருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவைகளும் கூட மற்றவர்களுடைய நியாயமான உரிமைக்கும் சுதந்திரத்திற்கும் சிறிதும் பாதகமுண்டு பண்ணாத தாகவுமிருக்க வேண்டும். நியாயமான என்ற தானாலேயே எது நியாயம் என்பதற்கு’ தர்மசாஸ்திரங்களை’த் தேட வேண்டு மென்பது கருத்தல்ல. என்று விளக்கியுள்ளார்.

தொடர்ந்து விதவைமணத்தையும் விவாகரத்தின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்திப் பேசும் பெரியார் விதவைகளின் மணம் தவிர்க்கக் கூடாத ஒன்று என்பதையும் சொல்கிறார்; அமைதியுடன் தங்களுடைய உண்மையான கருத்தைத் தங்களின் பெற்றோர் அல்லது போஷகர் களான ஸ்திரீ புருஷர்களிடம் தைரியமாய்ச் சொல்லிவிட

வேண்டும். அவர்கள் அதைக் கவனிக்காவிட்டால், தாங்களே ஒரு யோக்கிய மான புருஷன் கிடைத்தால் விவாகம் செய்து கொள்ளட்டும். விதவைகளின் போஷ கர்கள் இதைச் சரிவரக் கவனியாவிடின், பின்னால் பச்சாதாபப் படுவார்கள். போலியாகக் கட்டப்படும் புனிதக் கருத்தியல் களிலிருந்து விடுபடுதலோடு தங்களை நிலை நிறுத்தக் கொள்ள பெண்கள் சொத்துரிமையைக் கோரவேண்டும் என்கிறார் பெரியார்.

சொத்துரிமையே பெண்களைத் தனித்தியங்கும் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக ஆக்கும் என்பதை அழுத்தமாக வலியுறுத்துகிறார். பெண் விடுதலையோடு ஆண்களின் விடுதலையை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் கல்யாண விடுதலையை- விவாகரத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதும் பெரியார் சொன்ன முக்கியமான கருத்தாகும். பெரியார் சொன்ன கருத்துக்களில் அவர் பெண்களின் கர்ப்பப் பையை நீக்குதல் பற்றிச் சொன்னது அதிர்ச்சியூட்டும் ஒன்று என்று பலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால், தனி மனித சுதந்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு சிந்திக்கும் ஒருத்தி, தனது சுதந்திரத்திற்கு தடையாக இருக்கும் எல்லாவற்றையும் விட்டு விடலாம் என்பதையே புரட்சிகரப் பெண்ணியலாளர்கள் முன் வைக்கின்றனர்.

உலகத்தின் விருத்திக்காக பெண்கள் மட்டும் ஏன் வருத்தப் பட்டுப் பாரம் சுமக்க வேண்டும் என்கிற கேள்வி, தான் ஆண் என்கிற ஆதிக்க உணர்வோடு நடந்து கொள்ளும் ஆண்களை நோக்கி வீசப்பட்ட அதிர்ச்சி வெடிகுண்டு என்றே சொல்லலாம். பெண்களின் விடுதலை ஆண்களின் ஆண்மை அழிதலில் தான் சாத்தியம் என்பதை விளக்கும்விதமாக அவர் சொன்ன சொற்கள் வருமாறு; தவிர, பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை நிறுத்தி விட்டால், உலகம் விருத்தியாகாது, மானிட வர்க்கம் விருத்தியாகாது என்று தர்ம நியாயம் பேசச் சிலர் வருவார்கள். உலகம் விருத்தியாகாவிட்டால், பெண்களுக்கு என்ன கஷ்டம் வரும்? மானிட வர்க்கம் பெருகாவிட்டால் பெண்களுக்கு என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டு விடக்கூடும்? அல்லது இந்தத் தர்ம நியாயம் பேசுபவர்களுக்குத் தான் என்ன கஷ்டம் உண்டாகிவிடும் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. இதுவரையில் பெருகிக் கொண்டு வந்த மானிடவர்க்கத்தால் ஏற்பட்ட நன்மை தான் என்ன என்பதும் நமக்குத் தெரியவில்லை. பெண்களின் அடிமைத் தன்மை, பெண்களை மாத்திரம் பாதிப்பதில்லை. அது மற்றொரு வகையில் ஆண்களையும் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. இதைச் சாதாரண ஆண்கள் உணர்வதில்லை. ஆனால் நாம் இச்சமயத்தில் அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ள வில்லை. பெண்களைப் பற்றிக் கவலை கொண்டே சொல்கிறோம். பெண்கள் விடுதலைக்கு “ஆண்மை” அழிய வேண்டும்.

பெண் விடுதலை பெண்களால் மட்டுமே பெண்கள் தங்கள் நிலையை உணர்தல் வேண்டும் என்பதில் தொடங்கி, புனிதங்களை கைவிட்டு, சொத்துரிமைக்காகப் போராடி, அடையும் விடுதலையை பெண்கள் முன்னின்று நடத்தும் இயக்கத்தால் தான் சாதிக்க முடியும் என்பதையும் அவர் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை. பெண்கள்

விடுதலையின் பேரால் உலகத்தில் அநேக இடங்களில் அநேக சங்கங்களும் முயற்சிகளும் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து கொண்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததே. இம்முயற்சிகளில் ஆண்களும் மிகக் கவலையுள்ளவர்கள் போலக் காட்டிக் கொண்டு போலிப் பாசாங்கு செய்து வருகின்றார்கள். ஆண்கள் முயற்சியால் செய்யப்படும் எவ்வித விடுதலை இயக்கமும் - எவ்வழியிலும் - பெண்களுக்கு உண்மையான விடுதலையை அளிக்க முடியாது.

தற்காலம் பெண்கள் விடுதலைக்காகப் பெண்களால் முயற்சிக்கப்படும் இயக்கங்களும் யாதொரு பலனையும் கொடுக்காமல் போவதல்லாமல், மேலும் மேலும் அவை பெண்களின் அடிமைத் தனத்திற்கே கட்டுப்பாடுகளைப் பலப்படுத்திக் கொண்டே போகும் என்பது நமது அபிப்பிராயம். ஆண்கள் வழியாக விடுதலை வரும் என எதிர்பார்க்கக் கூடாது; எதிர்பார்த்தால் ஏமாற்றம் தான் கிடைக்கும் என்பதை எச்சரிக்கையாகத்தான் சொன்னார் பெரியார். அந்த எச்சரிக்கை அப்படியே பலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் யதார்த்தம். இந்திய நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகளான அம்பேத்கர், நேரு, பெரியார் ஆகியோரைப் பின்பற்றும் கட்சிகளே இன்று ஆட்சியில் உள்ளன. அவர்கள் சமத்துவ இடத்தை உறுதி செய்வதற்குப் பதிலாக 33 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்குக் கூட வகை செய்ய முடியாமல் - முயலாமல் இருப்பதில் அவர்களின் விருப்பமும் அடிமை கொள்வதில் தான் இருக்கிறது என்ற முடிவுக்குத் தானே இட்டுச் செல்கிறது.

பாரதியார்

அன்போடும் பணிவோடும் பகுக்கப்பட்ட பட்டறிவோடும் திகழும் பெண்ணியம் போற்றும் பாரதமும் இமயம் வரை புகழ்தொட்ட பாரதமும் இதமாகும். இத்தகைய பண்பினையும் அன்பினையும் பகுத்தறிவையும் வளரச்செய்து "பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வுலகத்தைப் பாவித்திட வேண்டும்" என்று உறுதியுடன் பாடிய பாரதி நெருப்பெனச்சுட்டு, தென்றல்என வருடி, நாமெனக்காத்து, தரணியெனத்தாங்கும் இனிய வரிகள் கொண்ட மகாகவி என்றும் தேசியக்கவி என்றும் புகழ்பெற்ற சுப்பிரமணிய பாரதியின் சுடர்மிகு வரிகள் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

பெண்களின் நிலை

ஆணும் பெண்ணும் சமூகத்தின் இரு பக்கங்களாக இருந்தபோதும் ஆரம்பம் முதலே பெண்களின் நிலை ஆண்களின் நிலைக்குக் கீழாகவே இருந்தன. சங்க காலத்திற்குப்பின் சமூகசீர்திருத்தத்தின் விளைவாக விவேகானந்தர், ராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி, ராமகிணர், இராமலிங்க அடிகள் போன்றோர் பெண்கள் விடுதலைக்கு முற்பட்டனர். இவர்களைத்தொடர்ந்து, பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில்தான் பெண்விடுதலைக் கருத்துக்கள் உலகமெங்கும் துளிர்க்கத் தொடங்கின. பாரதி தன் எழுத்துக்கள்மூலம் மக்களிடையே தேசிய, சமூக சீர்திருத்த இயக்கத்தையும் பெண்

முன்னேற்றத்தையும் தன் கொள்கையாக வலியுறுத்தியது. பாரதியின் பெண்விடுதலை பற்றிய சிந்தனையை நோக்கத்தக்கது.

பாரதி கண்ட முதல் பெண்

பாரதியார் காசி நகரத்துக்குச் சென்று திரும்பும் வழியில் கல்கத்தா சென்றார். சுவாமி விவேகானந்தரின் மாணவியான சகோதரி நிவேதிதாவை அங்கே அவர் பேட்டி கண்டார். இச்சந்திப்பு பாரதியின் உள்ளத்தில் பெரும்மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது. பாரதபெண்களின் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட வேண்டும். சமுதாயத்தில் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும், பெண்கள் முன்னேற ஆவண செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் எண்ணத் தொடங்கினார். சகோதரி நிவேதிதாவின் தொடர்பு பாரதியாரைப் பெரிதும் தாக்கி உருமாற்றிற்று. அச்சகோதரியை சக்தியின் அவதாரமாக பாரதி போற்றினார். தம்முடைய இரண்டு தேசியப்பாடல் தொகுப்புக்களை நிவேதிதாவிற்குச் சமர்ப்பணம் செய்தார். அந்நூலின் முன்னுரையில், „எனக்கு ஒரு கடிகையிலே (சிறிது நேரத்திலே) மாதாவினது மெய்த்தொண்டின் தன்மையையும், துறவுப்பெருமையையும் சொல்லாமல் உணர்த்திய குருமணியும் பகவான் - விவேகானந்தருடைய தருமபுத்திரியும் ஆகிய ஸ்ரீமதி நிவேதிதா தேவிக்கு“ என்று அவர் எழுதினார். நிவேதிதாவின் சந்திப்பு பாரதிக்கு பெரிய ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாக தமிழகம் திரும்பிய பாரதியாருடைய தேசபக்தி, கனல்வீசம் தேசியக் கட்டுரைகளை எழுதும்படி அவரை மென்மேலும் தூண்டிற்று.

பெண்கல்வி

அடிமைகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு விடுதலை கொடுத்தால் அதனின்றும் யுகப்பிரளயம் நிச்சயம் நேரிடும். இருபது, முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு பெண்கள் அடிமைப்பட்டிருந்த காலத்தில் பெண்கல்வி ஏற்பட்டால், மாதர் ஒழுக்கத்தில் தவறி விடுவார்களென்று தமிழ்நாட்டில் பலர் கூறினர். இக்கால கட்டத்தில்தான் விடிவெள்ளி நட்சத்திரமாய் உதித்த பாரதி, பெண்களின் மனநிலை கண்டு வெகுண்டு எழுந்து, தமிழ்நாட்டில் பெண்கல்வி அனைவருக்கும் அவசியம் என்பதை உணர்த்தினார். பெண்களை வீட்டிற்குள் அடைத்து ஒடுக 'கி வைத்திருந்த காலத்தில் பாரதி புயலாய் வீசிய உரைகள்,

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்

றெண்ணி மிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற

விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்...!

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்

பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கே பெண்

இளைப'பில்லை காணென்று கும்மியடி”

என்னும் பாடல் மூலம் பெண்களுக்கு விழிப்புணர்வைப்பற்றி பாரதி உணர்த்தினார்.

முழுமையான பெண்ணை உருவாக்க, கல்வியை ஒரு கருவியாகக் கண்டார் பாரதி. கல்வியின் நற்பயனைப் போற்றும் பாரதியின் சொற்கள் மிகுந்த வேகம் கொண்டவை. அன்னிய நாட்டின் கல்வி நெறியை ஒழித்துக்கட்டி, பாரதம் கண்ட பண்புக் கல்வியைத் தந்து, பெண்களை உயர்த்த பாரதி முயன்றார். நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால் அவர் நெஞ்சு பொறுக்காது. உணவுஉற்பத்தியிலும் தொழில் திறமையிலும், உடல்வலிமையிலும் யோகப்பயிற்சியிலும் அன்பின் முதிர்ச்சியிலும் முழுமை கண்ட பெண்ணையே. பாரதியின் லட்சிய பெண்ணாகக் கண்டார்.

பாரதியார் எந்தப் பாடலையும் மிகவும் கம்பீரமாகவும், உணர்ச்சி ததும்படியும் பாடுவார். கேட்பவர்களுக்கு மெய்சிலிர்க்கும் சில பாடல்களில் அவர் தம் வாழ்க்கையே சித்தரிக்கிறார். சாதாரணமாக கும்மி போன்ற பாமர மெட்டுக்களிலும், ஹிந்துஸ்தானி மெட்டுக்களிலும், உயர்ந்தக் கீர்த்தனைகளிலுமாக அவர் அநேகம் கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். அதோடு நில்லாமல் 1906-ல் “இந்தியா” என்னும் வாரப் பத்திரிக்கையை துவக்கி அதன்மூலம் தேசபக்திக்கு வழிவகுத்தார்.

துடிப்பு மிகுந்த பாரதியார், லாலா லஜபதிராய், அரவிந்தர், திலகர் ஆகியோருடைய வழியைப் பின்பற்றினார். புதியக் கருத்துக்கள், புதிய சந்தம், புதிய சொற்கட்டு ஆகியவை அவர் கவிதைகளை அலங்கரித்தன. „சுதேச கீதங் கள்” என்ற தலைப்பில் அவர் கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டுப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டன.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்” என்று ஆர்ப்பரிக்கிறார். ஆனாதிக் சமூகத்தில் வாழ்ந்த பெண்களின் நிலை மாற வேண்டும் என்று பாரதி எண்ணியது ஒன்றும் தவறில்லை. பாரதி வாழ்ந்த கால கட்டத்தைச் சூழலில் பெண்நிலை அவ்வாறிருந்தது என்பதைப் பறைசாற்றுவதாக இவரது வரிகள் அமைகின்றன.

பெண் தொழிற்சுதந்திரம்

பெண்கள் தொழில் செய்வது குறித்தும் பாரதிக்குத் தெளிவான கருத்து இருந்தது. பெண்கள் அவரவர் விருப்புக்கும், திறமைக்கும் ஏற்ப எத்தகைய தொழிலிலும் பதவிகள் வகிக்கவும் வேண்டுமெனக் கூறினார். இன்றைய நிலையில் இது முக்கிய கருத்தாக அமைகின்றன.

பெண் சொத்துரிமை

பெண்களுக்கு பிதூராஜித் சொத்தில் உரிமை இருக்க வேண்டும் என பாரதி கூறியது மிகமுக்கியமானதாகும். அக்கால கட்டத்தில் பெண் சொத்துரிமையின்மை, பெண்ணடிமைத்தனத்தின் மூலவீரர்களில் ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. பாரதியார் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை தரவேண்டும் என்பதை கூறுவதுடன் தானும் அதையே பின்பற்றினார். விடுதலையடைந்தால் இறந்துபோன கணவனின் சொத்து அப்பெண்ணின் சொத்தாக மதிக்கப்பட வேண்டுமென „பெண்” என்ற கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாம்.

பெண் திருமணம்

பாரதியார், திருமணம் என்பது இரு தனிநபர்களின் சுதந்திரச் சேர்க்கையாக இருக்க வேண்டுமெனவும் அதனைப் பின்பற்றுமானும், மக்களை அறிவுறுத்துகின்றார். ரீயாவின் விவாகவிதியின் மூலம் கவரப்பட்ட பாரதி இந்தியாவில் காணப்படும் விவாகக் கண்ணோட்டம் மாற வேண்டுமெனவும் கூறுகிறார். எனவே தான் சிறுவயது திருமணம், பலதார மணம் ஆகியவற்றை நீக்கி மறுமண உரிமை, திருமணத்தில் பெண்ணின் விருப்பம், விவாகரத்து உரிமை ஆகியவற்றைப்பற்றி பெண்கள் விடுதலைக்கான ஆரம்பப்படிிகள் என்று பாரதி கூறுகின்றனர்.

பெண்விடுதலை

பாரதி வாழ்ந்த காலச்சூழலில் பெண்கள் மிகவும் அடிமை நிலையில் நடத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்குக் கல்வி உரிமையும் அதிக அளவில் வழங்கப்படவில்லை. மேலும் அப்பெண்களின் வாழ்க்கை ஆணைச் சார்ந்து இயங்கும் நிலையில் இருந்தது. திருமண வாழ்க்கையில் பெண்கள் மிகவும் பின்தங்கியிருந்தனர் எனலாம். ஆகவே இது மாறவேண்டும் எனும் நோக்கில்,

“பெண்டாட்டி தனையடிமைப்படுத்த வேண்டி

பெண்குலத்தை முழுதடிமைப்படுத்தலாமோ”

என்று தம் கவிதையில் எழுதியுள்ளார். அதேபோல ஒவ்வொரு கணவனும், தனது

மனைவியைத் தெய்வமாகப் போற்ற வேண்டும் என்பதையும்,

“மண்ணுக்குள்ளே எவ்வுயிருத் தெய்வமென்றால்

மனையாளுந் தெய்வமன்றோ”

என படைத்துள்ளார். பெண்களின் அறிவையும் சிலமுடர்கள் பயன்படுத்தாமல் இருக்கின்றனர் என்பதையும்,

“பெண்ணுக்குள்ளே ஞானத்தை வைத்தான்

புவிபேணி வளர்த்திடும் ஈசன

மண்ணுக்குள்ளே சில முடர் நல்ல

நல்ல மாதரறிவைக் கெடுத்தார்

கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் குத்திக்

காட்சி கெடுத்திடலாமோ?

பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் வையம்

பேதைமை அகற்றிடும் காணீர்”

பாரதியார் கவிதைகள் (பாடல் 9,10ப.199.)

என்றும் படைத்துள்ளார். மேலும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தீயவரைக் கண்டால் அஞ்சாமல், அவர்களுக்கு எதிராகத் தைரியமாகச் செயல்பட வேண்டும். அவர்களைக்கண்டு பயங்கொள்ளாமல், அவர்களிடம் தைரியமாக பேச வேண்டும் என்பதையும்,

“பாதகம் செய்வோரைக் கண்டால் நாம்

பயங் கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா

மோதி மிதித்துவிடு பாப்பா அவர்

முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு பாப்பா”

- (பாரதியார் கவிதைகள், பாடல் 8, ப.197)

என்றும் உணர்ச்சி ததும்ப படைத்துள்ளார்.

தகனம்

உடன்கட்டை ஏறுதல் தகனமானது அன்றைய நாளில் „பாயர் தினம்” எனப் பெயரிட்டு விசேதினமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மக்கள் கூட்டாக நின்று இதனைக் காண்பர். ஸ்தி தகனத்தில் இறங்கும் பெண்மணி யமுனா நதியில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, கிராம அதிகாரிகளால் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் சிறு ஸ்தலத்திற்கு வந்துசேர்வாள். வறட்டிகள் அங்கே தயார்ப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அவள் முகத்திலே, வம்பதார்களால் கொடுக்கப்பட்ட துணியொன்றை அடுக்கி நெருப்பைக் கொளுத்திவிட்டு, அந்நெருப்பிலே மூடபக்தி கொண்ட மகாபாரத மிருக ஜனங்கள் எண்ணெய், நெல் முதலியவற்றைக் கொண்டு சொரிவர். அப்போது மத்தளங்கள் அடித்தும் “ராம் ராம்” என்று கூக்குரலிடும், அவளது அழுகைக்குரல் வெளியிலே கேளாதபடி தடுத்து விடுவார்கள். இதனைப் பாரதி, “நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே - இந்த

நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்”

- (பாரதியார் கவிதைகள், ப.22)

பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடு வோமடா!

பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடு வோமடா!

தண்மை இன்பம்நற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன

தாயின் பெயரும் சதியென்ற நாமமும்

அன்பு வாழ்கென் றமைதியில் ஆடுவோம்.

ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்;

துன்பம் தீர்வது பெண்மையி னாலடா!

சூரப் பிள்ளைகள் தாயென்று போற்றுவோம்

வலிமை சேர்ப்பது தாய்முலைப் பாலடா!

மானஞ் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்;

கலிய ழிப்பது பெண்க ளறமடா!

கைகள் கோத்துக் களித்துநின் றாடுவோம்

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்

பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்

சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான் வழக்கமாம்;
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம்
நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்;
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டீரோ!

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்,
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வெண்டுமாம்;
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்
கற்பு நிலையென்று சொல்லவந்தார் இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்.

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி.

காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து

மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்

மாட்சி பெறச்செய்து வாழ்வமடி!

என்று சாடுகிறார். அப்போது அந்த ஸம்பந்தார்கள் தாம் ஏதோ சாமானியமாக நினைத்து உதவிகள் செய்து இறந்தவுடன் பெண் இறக்க வேண்டும் என்ற மரபு இருந்தாலும், “ராம ராம” என்ற மத அழுத்தம் கொடுத்து அப்பெண்ணை உயிருடன் கடவுள் நிலைக்குக்கொண்டு சென்றதை மரபுமீறிய செயலாக இருப்பதுடன், அப்பெண் சமயத்தளத்தில் திருவிழா என்ற பெயரில் ஒடுக்குதலுக்க மாறியுள்ளதை வன்மையாகக் கண்டித்தார்.

பாரதியாரின் கற்பனையில் பெண் விடுதலை வெளிப்படுகிறது. அடிமை இருள் நீங்கப் பெண்விடுதலை அவசியம் எனப்பாடுகிறார். அப்படிப் பாடும்போது, பெண்களின் விளையாட்டுகளில் ஒன்றான ‘கும்மியடித்தலை’ மனத்தில் நிறுத்தி, பெண்ணடிமை விலங்கொடிக்கக் கும்மியடி என்று கூறுகிறார். அதாவது இந்தப் பாடல் முழுக்க முழுக்கப் பெண்கள் விடுதலையை மையமிட்ட பாடலாகும். பொதுவாகப் பெண்கள் பொழுது போகவில்லையென்றால் ஏதேனும் ஒரு செய்தியை உள்ளடக்கி, கும்மி விளையாட்டு விளையாடுவது வழக்கமாகும். பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி என்ற தலைப்பில் அமைந்த இந்தப்பாடலில், இந்த விளையாட்டின் மூலம், சமூகத்தில் பெண்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எத்தகைய சக்தி படைத்தவர்கள் என்பதை விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். பெண்களின் மீதான அடக்குமுறை மற்றும் ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்ற வேட்கை இங்கே கவிதையாகியிருக்கிறது. இந்தப் பாடலின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் இந்தியநாடு ஆங்கிலேயர்கள் பிடியில் சிக்குண்டு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காலத்தில் பெண்களும் அடிமைகளாய் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இந்த நிலை மாறவேண்டும் என்று விரும்பிய பாரதியார் பெண்கள் விடுதலையே நாட்டு விடுதலை, மானுட விடுதலையின் வேர் பெண்விடுதலையே என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டு, அவர்கள் விடுதலை அடைந்ததாக எண்ணிப் பாடியிருப்பது அவரின் தொலைநோக்குப் பார்வைக்குச் சான்றாகும். இதுவே இப்பாடலின் சிறப்பாகும்.

பாரதிதாசன்

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழின்பத் தமிழெங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்ற தேன் சுவைசொட்டும் பாடல் வரிகளுக்கு சொந்தக்காரர், ‘பாவேந்தர் பாரதிதாசன்’ அவர்கள். பெரும் புகழ் படைத்த பாவலரான பாரதிதாசன் அவர்கள், ‘புரட்சிக்கவி’ என்றும், ‘பாவேந்தர்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டார். தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் சைவ சித்தாந்த வேதாந்தங்களை முறையாகக் கற்று, தமிழ் மொழிக்கு அருட்தொண்டாற்றியவர், பாரதிதாசன் அவர்கள். தமிழாசிரியர், கவிஞர், அரசியல்வாதி, திரைக் கதாசிரியர், எழுத்தாளர், கவிஞர், என்று பல்வேறு துறைகளில் தமிழ் மொழியின் இனிமையை மக்களிடம் எடுத்துச் சென்றவர் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தனது படைப்புகளுக்காக ‘சாஹித்ய அகாடமி விருது’ பெற்ற பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் தமிழ்மொழியில் இன்றளவும் நிலைத்துநிற்கும் அவரது தலைச்சிறந்த படைப்புகள் பற்றியறிய மேலும் தொடர்ந்து படிக்கவும்.

பிறப்பு

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள், தென்னிந்தியாவில் இருக்கும் புதுவையில், ஏப்ரல் மாதம் 29 ஆம் தேதி, 1891 ஆம் ஆண்டில் கனகசபை முதலியார் மற்றும் இலக்குமி அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். அவரது தந்தை, அவ்வூரில் பெரிய வணிகராக இருந்தார். பாரதிதாசன் அவர்களின் இயற்பெயர் சுப்புரத்தினம். அவரது தந்தையின் பெயரின் முதல் பாதியை, தன்னுடைய பெயரில் இணைத்து 'கனகசுப்புரத்தினம்' என்று அழைக்கப்பட்டார்.

ஆரம்ப வாழ்க்கையும் கல்வியும்

பாரதிதாசன் அவர்கள், தனது இளம் வயதிலிருந்தே தமிழ் மொழி மீது அதீத பற்றுடையவராகத் திகழ்ந்தார். இருப்பினும், புதுவையில் பிரெஞ்சுகாரர்களின் ஆதிக்கம் இருந்ததால், அவர் ஒரு பிரெஞ்சு பள்ளியிலே சேர்ந்தார். அவர் தனது தொடக்கக் கல்வியை, ஆசிரியர் திருப்புளிசாமி அய்யாவிடம் கற்றார். அவர் புகழ்பெற்ற அறிஞர்களின் மேற்பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம் மற்றும் சைவ சித்தாந்த வேதாந்தங்களை முறையாகக் கற்றார். பின்னர், தமிழ் பயிலும் பள்ளியில் சேர அவருக்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததால், அங்கு சேர்ந்து அவருக்கு விருப்பமானத் தமிழ் மொழியில் பாடங்களைக் கற்றார். சிறு வயதிலேயே சுவைமிக்க அழகானப் பாடல்களை, எழுதும் திறனும் பெற்றிருந்தார். பள்ளிப்படிப்பை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த அவர், தனது பதினாறாவது வயதில், புதுவையில் உள்ள கல்வே கல்லூரியில் சேர்ந்து, தமிழ் மொழியின் மீது அவர் வைத்திருந்த பற்றினையும், அவரது தமிழ்ப் புலமையை விரிவுப்படுத்தினார். தமிழறிவு நிறைந்தவராகவும், அவரது விடா முயற்சியாலும், தேர்வில் முழு கவனம் செலுத்தியதால், மூன்றாண்டுகள் பயிலக்கூடிய இளங்கலைப் பட்டத்தை, இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே முடித்து கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்ச்சிப் பெற்றார். மிகச்சிறிய வயதிலேயே இத்தகைய தமிழ் புலமை அவரிடம் இருந்ததால், கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்தவுடனே அவர், 1919ல் காரைக்காலைச் சேர்ந்த அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாராகப் பதவியேற்றார்.

இல்லற வாழ்க்கை

பாரதிதாசன் அவர்கள், தமிழாசிரியாராகப் பதவியேற்ற அடுத்த ஆண்டிலே அதாவது 1920ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார். அவர்கள் இருவருக்கும் நவம்பர் மாதம் 3 ஆம் தேதி, 1928ஆம் ஆண்டில்

மன்னர்மன்னன் என்ற மகன் பிறந்தான். அதன் பிறகு, சரஸ்வதி, வசந்தா மற்றும் ரமணி என்ற மகள்களும் பிறந்தனர்.

பாரதியார் மீது பற்று

தமிழ்மொழி மீது பற்றுக் கொண்டவராக இருந்த பாரதிதாசன் அவர்கள், அவரது மானசீக குருவாக சுப்ரமணிய பாரதியாரைக் கருதினார். அவரது பாடலைத் தனது நண்பனின் திருமண நிகழ்வின் போது பாடிய அவர், பாரதியாரை நேரில் சந்திக்கவும் செய்தார். பாரதியிடமிருந்து பாராட்டுக்கள் பெற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், அவரது நட்பும் கிடைத்தது அவருக்கு. அன்று முதல், அவர் தனது இயற்பெயரான கனகசுப்புரத்தினம் என்பதை 'பாரதிதாசன்' என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

தொழில் வாழ்க்கை

பாரதியாரிடம் நட்பு கொண்ட அன்று முதல், பாரதிதாசன் என்ற பெயரிலே அவர் தனது படைப்புகளை வெளியிட்டார். அச்சமயத்தில், சுதந்திரப் போராட்ட சூழல் நிலவியதாலும், அவர் திராவிட இயக்கத்தின் தீவிர தொண்டன் என்பதாலும், தந்தை பெரியார் மற்றும் பல அரசியல் தலைவர்களுடன் இணைந்து பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு பலமுறை சிறைக்குச் சென்றார். அவரது இலக்கிய நடையைக் கண்டு வியந்த அன்றைய திரைத் தயாரிப்பாளர்களும், இயக்குனர்களும் அவருக்கு வாய்ப்புகள் வழங்கியதால், அவர் திரைப்படங்களுக்கும் கதை-வசனம் எழுதியுள்ளார். பெருந்தலைவர்களான அண்ணாதுரை, மு. கருணாநிதி, மற்றும் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் போன்றோர் அவருடைய படைப்புகளுக்காக அவரை ஊக்குவித்ததாலும், அவர் 1954ஆம் ஆண்டில் புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஐந்து ஆண்டுகள் செம்மையாக செயல்புரிந்த அவர், 1960ல் நடந்த சட்டமன்ற தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவினார்.

படைப்புகள்

எண்ணற்ற படைப்புகளை அவர் தமிழ்மொழிக்கு வழங்கி இருந்தாலும், சாதி மறுப்பு, கடவுள் எதிர்ப்பு போன்ற மூடநம்பிக்கைகளை மக்களின் மனதிலிருந்து அழிக்கும் விதமாகப் பல்வேறு படைப்புகளை வெளியிட்டார். அவரது மிகச்சிறந்த படைப்புகளில் சில:

'பாண்டியன் பரிசு', 'எதிர்பாராத முத்தம்', 'குறிஞ்சித்திட்டு', 'குடும்ப விளக்கு', 'இருண்ட வீடு', 'அழகின் சிரிப்பு', 'தமிழ் இயக்கம்', 'இசையமுது', 'குயில்', 'தமிழ்ச்சியின் கத்தி', 'பாண்டியன் பரிசு', 'பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி', 'பெண்கள் விடுதலை', 'பிசிராந்தையார்', 'மயிலம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் துதியமுது', 'முல்லைக் காடு', 'கலை மன்றம்', 'விடுதலை வேட்கை', மற்றும் பல.

விருதுகள் மற்றும் அங்கீகாரங்கள்

பாரதிதாசன் அவர்களுக்கு பெரியார், “புரட்சி கவிஞர்” என்ற பட்டமும், அறிஞர் அண்ணா, ‘புரட்சிக்கவி’ என்ற பட்டமும் வழங்கினர். தமிழ்நாடு மாநில அரசாங்கம், அவரது நினைவாக ஆண்டுதோறும் ஒரு தமிழ் கவிஞருக்கு ‘பாரதிதாசன் விருதினை’ வழங்கி வருகிறது மற்றும் ‘பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்’ என்ற பெயரில் ஒரு மாநில பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளியில் நிறுவப்பட்டது.

- 1946 – அவரது “அமைதி-ஊமை” என்ற நாடகத்திற்காக அவர் ‘தங்கக் கிளி பரிசு’ வென்றார்.
- 1970 – அவரது மரணத்திற்குப் பின், அவரது ‘பிசிராந்தையார்’ நாடகத்திற்காக அவருக்கு ‘சாஹித்ய அகாடமி விருது’ வழங்கப்பட்டது
- 2001 – அக்டோபர் மாதம் 9ஆம் தேதி, சென்னை தபால் துறை மூலமாக ஒரு நினைவு அஞ்சல்தலை அவரது பெயரில் வெளியிடப்பட்டது.

இறப்பு

- எழுத்தாளர், திரைப்படக் கதாசிரியர், கவிஞர், அரசியல்வாதி என்று பன்முகம் கொண்ட பாரதிதாசன் அவர்கள், ஏப்ரல் மாதம் 21ஆம் தேதி, 1964 ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்தினார்.
- காலவரிசை
- 1891: புதுவையில், ஏப்ரல் மாதம் 29 ஆம் தேதி, 1891 ஆம் ஆண்டில் கனகசபை முதலியார் மற்றும் இலக்குமி அம்மாள் தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.
- 1919: காரைக்காலைச் சேர்ந்த அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாராகப் பதவியேற்றார்.
- 1920: பழநி அம்மையார் என்பவரை திருமணம் செய்து கொண்டார்.
- 1954: புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- 1960: சட்டமன்ற தேர்தலில் தோல்வியைத் தழுவினார்.
- 1964: ஏப்ரல் மாதம் 21ஆம் தேதி, 1964 ஆம் ஆண்டில் இயற்கை எய்தினார்.
- 1970: அவரது மரணத்திற்குப் பின், அவரது ‘பிசிராந்தையார்’ நாடகத்திற்காக அவருக்கு ‘சாஹித்ய அகாடமி விருது’ வழங்கப்பட்டது.

பாரதிதாசனும் பெண் விடுதலையும்

பல தளை (தடை, கட்டுப்பாடு)களிலிருந்து பெண் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார் பாவேந்தர். அவற்றில் மூன்று தலையாயவை.

1. கைம்மைக் கொடுமை
2. வழிவழி வந்த அச்சம்
3. பழைய கண்மூடி வழக்கங்கள்

இவற்றை அகற்றப் பாடுபடும்போது அவர்க்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. அவர் ஓர் எதிர் நீச்சல்காரர். அவர் தொய்வடையாமல் தொடர்ந்து முழங்கினார். வைதிக நெறி

பரப்பியிருந்த மடமைக் கருத்துகளைச் சாய்ப்பதற்கென்று கவிதை சமைத்த முதல்வர் அவர்தாம்.

மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற காடு மணக்கவரும் கற்பூரப் பெட்டகமே!
(பெண்குழந்தை தாலாட்டு தொகுதி:1)

என்று பெண் குழந்தையை இதற்கு முன்பு இப்படித் தாலாட்டியவர் உண்டா? பாரதிதாசனின் பெண் அறிவின் உரு; ஆற்றலின் மைய அச்சு; ஆணுக்கு அவ்வப்போது நெறிகாட்டும் ஆசான் .கவிஞர்களெல்லாம் இதற்கு முன்பு பெண்களை அழகுப் பதுமையாகவே வருணித்தனர் .அவள் கைம்மைக் கோலம் கண்டு கண்ணீர் வடித்தனர்; விதி இப்படி ஆக்கிற்றே என நொந்தனர் .பெண்கள் அச்சப்படும்போது அழகாயிருப்பதாகப் புனைந்து பாடினர் .பழைய வழக்கங்களை விடாமல் பின்பற்றுவதில்தான் பெண்மையின் அழகு உறைவதாகக் கூறினர் .பாரதிதாசன் இந்த வேலிகளைத் தகர்த்தெறிந்தார் .பெண்ணின் உரிமைப் பயணத்திற்கென அகலமான சாலையைக் கவிதையின் வழியில் அவர் காட்டினார்..

கைம்மையிலிருந்து

கணவன் இறந்தபின் பெண் கூந்தலில் மலர் சூடுதல் கூடாது; நெற்றியில் திலகம் தீட்டிக் கொள்ளக் கூடாது .ஏதேனும் ஒரு செயல் கருதிப் புறப்பட்டவர் எதிரே அவள் வருவது அபசகுனம் - அதாவது அந்தச் செயல் நடவாது தடுத்துவிடக் கூடிய தீங்கு எனக் கருதினர் .இவை மட்டுமா?

தரையிற் படுத்தல் வேண்டும்

சாதம் குறைத்தல் வேண்டும்

இப்படியெல்லாம் வாழப் பணித்தது வைதிகம் .கணவனை இழந்த பெண் காதலிக்கலாம்; மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று பாரதிதாசன் சீர்திருத்தப் பாதை காட்டினார்.

வெள்ளைப் புடவை உடுத்திக் கொண்டு, நெற்றியைப் பாழாக்கும் வெறுமையுடன், கூந்தலில் மலர் சூடாமல் இதோ ஓர் இளம் பெண் நிற்கின்றாள் பாருங்கள் !இவள் ஓர் இளைஞனைக் காதலித்தாள்; அவனுந்தான் .ஆனால் என்ன செய்வது? சமூகம் இவர்கள் மணந்து கொள்ள ஒப்பவில்லை .பாரதிதாசன் பாட்டு ஒலிக்கிறது கேளுங்கள்!

இன்பவருக்கம் எல்லாம் நிறைவாகி

இருக்கின்ற பெண்கள் நிலைஇங்கு

இவ்விதமாய் இருக்குதண்ணே! இதில்

யாருக்கும் வெட்கமிலை!

காதல் சுரக்கின்ற நெஞ்சத்திலே- கெட்ட

**கைம்மையைத் தூர்க்காதீர் - ஒரு
கட்டழகன் திருத்தோளினைச் சேர்ந்திடச்
சாத்திரம் பார்க்காதீர்!**

கைம்மைப்பழி : தொகுதி:1

வருக்கம் = வர்க்கம், இனம்; தூர்க்காதீர் = நிரப்பாதீர்)

இதைவிட மனத்தை உருக்கும் வகையில் யாரும் கூற முடியுமா? வைதிக நெறி கடுமையான கட்டுப்பாட்டைக் கைம்பெண்களுக்கு விதித்தது .மனைவி இறந்து விட்டால் கணவன் வேறு பெண்ணை மணக்கலாம் .ஆனால் பெண்ணுக்கு அந்த உரிமை இல்லை.

வையக மீதினில் தாலி இழந்தவள்

மையல் அடைவது கூடுமோ?

துய்ய மணாளன் இறந்தபின் மற்றவன்

தொட்டதை வைதிகம் ஏற்குமோ?

(பாரதிதாசன் கவிதைகள் : முதல் தொகுதி)

என்று பகுத்தறிவற்ற நிலையில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர் பழைய மடமைப்பிடியில் சிக்கித் தவித்தவர்கள் .இந்தியா முழுவதிலும் கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை துன்பமிக்கதாக இருந்தது .கணவன் இறந்தவுடன் அவனோடு மனைவியும் சாகவேண்டும் அல்லது கைம்மை நோன்பேற்றுத் துன்பங்களைத் தாங்க வேண்டும் என்று விதித்த வழக்கத்தைச் சமூகத்தில் புரட்சி செய்தோர் எதிர்த்தனர் .அவர்களில் பாரதிதாசன் குரல் வன்மையாக ஒலித்தது.

மண்படைப்பே காதலெனில் காதலுக்கு

மறுப்பெதற்குக் கட்டுப்பா டெதற்கு?

(பாரதிதாசன் கவிதைகள் : முதல் தொகுதி)

என்று அவர் கேட்டார் .காதல் கொள்வது இயற்கை அல்லவா? இளம்பெண் நெஞ்சத்தில் காதல் ஊற்று நிகழ்வது குற்றமா? பாடாத தேனீயைப் பார்த்ததுண்டா? தென்றல் உலா வராமல் இருக்க முடியுமா? பசியாத நல்வயிறு எங்காவது இருக்கிறதா? இவை போலத்தானே இளைஞர்களின் இதயமும்? என்று கேட்டார் பாரதிதாசன் .இப்போது மறுமணம் தடையின்றி நிகழ்கிறது .வரலாறு திசை மாறியிருக்கிறது .எல்லாம் அந்தப் பாவேந்தனின் கனல் உமிழும் கவிதையால்தான்!

அச்சத்திலிருந்து

பெண்ணுக்கு நான்கு பண்புகளை விதித்தது சமூகம் .அவை அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு என்பன .நண்பர்களே !இந்த நான்கு சொற்களுக்கும் உங்களுக்குப் பொருள் தெரியுமா? தமிழ்நாட்டில் பலருக்கு அச்சம், நாணம் என்பவற்றுக்குப் பொருள் தெரியும் . அச்சம் என்றால் பயம் என்றும் நாணம் என்றால் வெட்கம் என்றும் கூறிவிடுவார்கள் . ஆனால் மடம், பயிர்ப்பு என்பவற்றுக்குப் பொருள் கூறமாட்டார்கள் .மடம் என்பதற்குச் சொல்லிக் கொடுத்த நெறிப்படி நடத்தல் என்பது பொருள் .அவளாகச் சிந்தித்துப்

பார்க்கக் கூடாது .ஏன் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டுமென்று அவள் எண்ணிப் பார்க்கக் கூடாது .இஃது ஒருவகை அறியாமை .அந்த அறியாமை என்னும் பள்ளத்தில் பெண் இருப்பது சமூக அமைப்பிற்கு நல்லது எனக் கருதினர். பயிர்ப்பு என்பது அருவருப்பு, அறிமுகம் இல்லாதவற்றிலிருந்து விலகி நிற்பதாகும் .பெற்றோர் முடிவு செய்யும் இளைஞனுக்கு அல்லது முதியவனுக்குப் பெண் 'கழுத்தை நீட்டக்' கட்டுப்பட்டவள் . மாமியாரால் குட்டுப்படவும், கணவனால் வெட்டுப்படவும், மற்றவரால் திட்டப்படவும் வாழ்க்கைப்பட்டவள் .புகுந்த வீட்டில் மாட்டுக்கும் நாய்க்கும் உள்ள மரியாதை கூட அவளுக்கு இல்லாமல் போகலாம் .அவள் ஆமையாகப் புலனடக்கி வாழ வேண்டும்; ஊமையாகப் பேசாமல் இருக்க வேண்டும் .இந்த நிலையில் புரட்சிக் கவிஞர் எடுத்துரைக்கின்றார் பாருங்கள்!

தனித்துக் கிடந்திடும் லாயம் - அதில்
தள்ளி அடைக்கப்படும் குதிரைக்கும்
கனைத்திட உத்தரவுண்டு - வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அஞ்சவும் வேண்டும்

(35: பெண்ணுக்கு நீதி தொகுதி :1)

இந்த நிலை மாறப் பெண்கள் புலிநிகர்த்தவராக ஆகவேண்டுமென்று பாரதிதாசன் கருதினார் .பெண்கள் நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் வாய்த்தவராக மாற வேண்டுமென்று பாரதியார் கூறினார் .பாரதிதாசன் என்ன கூறுகின்றார் தெரியுமா?

சேவல் என நிமிர்ந்து சிறுத்தையெனப் பகையைச்
சீறும் குழந்தைகளைப் பெற்றேநீ
செல்வம் பலவும் மிக உற்றேநல்ல
காவல் இருந்துவளம் தாவும் திராவிடத்தைக்
காப்பது காண வேண்டும்

(இசையமுது 2: அன்னையின் ஆவல்)

இன்று பெண்கள் வான் ஊர்தி இயக்குகின்றனர்; ஆழக் கடலிற் புகுந்து ஆய்வுகள் செய்கின்றனர் .அச்சம் ஒழிந்தது என ஆர்ப்பரிக்கின்றனர் .பெண்கள் மேவாத)விரும்பாத (துறையில்லை .இதோ காந்தியடிகளுக்குத் தென்னாப்பிரிக்க அறப்போரில் துணைநின்ற தில்லையாடி வள்ளியம்மை !தென்னாட்டின் அறப்போர்த் திலகமெனத்

திகழ்ந்த நாகம்மையார்) !பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் துணைவியார் (தமிழகத்தின் முதல் பெண் மருத்துவர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் !சீர்திருத்தப் புயல் மூவலூர் இராமாமிர்த்தத்தம்மையார் !ஆயிரமாயிரமாய்க் கல்விக் கூடம் நோக்கிச் செல்லும் ஆரணங்குகள் பாரீர் !எதிர்காலத் தமிழகத்தின் ஏடுகளில் புதிய வரலாறு எழுதப்போகும் புரட்சி எழுத்தாளிகள் இவர்கள் .இவர்களின் அணிவகுப்புத்தான் புரட்சிக் கவிஞர் கனவு பழைய வழக்கங்களிலிருந்து

பெண் மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலிருந்து விடுதலை அடைய வேண்டுமெனப் புரட்சிக் கவிஞர் விரும்பினார் .பதினெட்டு முழப்புடவையிலே அவள் பதுங்கியிருக்க வேண்டும் .வாரத்தில் பலநாள் விரதம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் .வீட்டின் எல்லைகளை எந்த நிலையிலும் தாண்டக் கூடாது .வீட்டுச் சமையலைப் பெண்ணே செய்ய வேண்டும் . பால்கணக்கு தயிர்க்கணக்கு பார்க்குமளவுக்கு அவளுக்குக் கல்வி அறிவு போதும் . இப்படித்தானிருந்தது மகளிர் சமூகம்.

**ஆடை அணிகலன் ஆசைக்கு வாசமலர்
தேடுவதும் ஆடவர்க்குச் சேவித் திருப்பதுவும்
அஞ்சுவதுவும் நாணுவதுவும் ஆமையைப்போல் வாழுவதும்
கொஞ்சுவது மாகக் கிடக்கும் மகளிர்சூலம்
மானிடர் கூட்டத்தில் வலியற்ற ஒர்பகுதி**

(வீரத்தாய்: தொகுதி 1)

இவ்வாறு மகளிர் வாழ்ந்தநிலை விளக்குகின்றார் பாவேந்தர் .கல்வி பெருக வளர்ந்த சமூகத்தில் பெண்கள் பகுத்தறிவு பெற்றனர்; மூடப்பழக்கங்களைக் கைவிட்டனர் .பெண் இல்லம் தாண்டி, ஊர் கடந்து, நாடு கடந்து, கண்டங்களை விட்டுப் பறக்கின்றாள்; ஒலிம்பிக் பந்தயங்களில் ஓடுகின்றாள்; ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தில் முழங்குகின்றாள்; பழமைக் கட்டுகளை உடைத்தெறிந்து விட்டாள் .இதோ கவிஞர் இப்பெண்களைக் கண்டு களி கொள்கிறார் காணுங்கள்!

**கலையினில் வளர்ந்தும், நாட்டுக்
கவிதையில் ஒளிமிகுந்தும்
நிலவிடும் நிலா முகத்து
நீலப்பூ விழி மங்கைமார்
தலையாய கலைகள் ஆய்ந்து
தம்வீடு போதல் கண்டேன்!
உலவிடு மடமைப் பேயின்
உடம்பின்தோல் உரிதல் கண்டேன்!**

(அழகின் சிரிப்பு)

இதோ பெண்கள் வீரச் செயலுக்காகப் பரிசு பெறுதல் காணுங்கள் ! நாட்டின் காவல்துறையில் பணிசெய்யும் மகளிர் அணி காணுங்கள் !கவிஞர் கனவு நனவாகி விட்டதன்றோ!

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பார்வையில் பெண்கள் முன்னேற்றம்

இன்றைய பெண்கள் முன்னேற்றம் காணும் வகையில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் தன்னுடைய “குடும்பவிளக்கு” வாயிலாகப் பெண்கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றித் தெளிவுறுத்துகின்றார். இதனை

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
மக்களைப் பேணுதற் கே!

.....

.....

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே!

என்ற கவிதை அடிகளின் வழியாகப் பெண்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதனைக் காண முடிகின்றது.

பெண்களுக்குக் கல்வியானது மிகவும் அவசியம். தன்னுடைய குடும்பத்தையும் குழந்தைகளையும் நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கும், இந்த உலகினைக் காப்பதற்கும் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியமான ஒன்றாகும் என்பதை,

கல்வியில் லாத பெண்கள்
களர்நிலம்! அந்நி லத்தில்
புல்விளைந் திடலாம் நல்ல
புதல்வர்கள் விளைவதில்லை.

என்ற அடிகளின் வாயிலாகப் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனார் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைய கல்வியானது மிகவும் அவசியம் என்று கூறிப் பெண்களின் நிலையை மென்மேலும் உயர்த்துகின்றார். ஒரு பெண் கல்வி பயின்றால் அந்தக் குடும்பமே பல்கலைக்கழகமாக மாறும் எனவும், படித்த பெண்களால் இந்நாட்டையும் தம்வீட்டையும் ஆளும் வல்லமையைப் பெற முடியும் எனவும் தம் கவிதை அடிகளின் வாயிலாக உணர்த்துவதை அறிய முடிகின்றது.

பெண்கள் போற்றும் மனையறம்

உணவினை உண்டாக்குவது என்பது மக்களின் உயிரினையே உண்டாக்குவதற்குச் சமமாகும். நம் வாழ்வு என்பது நம் பணத்திலோ, வில், வாள் போன்ற படைக் கருவிகளினாலோ கிடைப்பது இல்லை. நல்ல மனையாள் என்பவள், நெருப்பை அடுப்பில் சேர்த்து அன்போடு தன் குடும்பத்தினரின் நலனுக்காக முறையாகச் சமைப்பதையும் அதனை அக்கறையுடன் பரிமாறுவதையுமே தங்களின் முதன்மைப் பணியாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள் எனக் கொள்ளலாம். இருப்பினும் சமையல் செய்வதும், வீட்டில் உள்ள

மற்ற வேலைகளைச் செய்வது மட்டும் தான் பெண்களுக்கு உரியவை என்று கூறுவது சரியானது அல்ல என்று சாடுகின்றார் பாரதிதாசனார். இதனை,

சமைப்பதும் வீட்டு வேலை
சலிப்பின்றிச் செயலும் பெண்கள்
தமக்கேஆம் என்று கூறல்
சரியில்லை! ஆடவர்கள்
நமக்கும்அப் பணிகள் ஏற்கும்
என்றெண்ணும் நன்னாள் காண்போம்!

என்ற கவிதை அடிகளின் வழியாக, இந்த மானிடப் பிறவியின் அளப்பரிய சக்தியான பெண்களை அடுப்பங்கரையிலே அடைத்து அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக் கட்டையாக ஆடவர்கள் இருந்தல் கூடாது என்றும் அறிவுரை பகர்கின்றார்.

பெண் விடுதலை, பெண் முன்னேற்றம் போன்றவை பெயரளவிலும் பேச்சளவிலும் இல்லாமல் அவர்களுக்குக் கட்டாயக் கல்வியை வழங்குவதின் மூலமாக நாம் எதிர்நோக்கும் பெண்கள் முன்னேற்றத்தை விரைவிலேயே காண முடியும் என்பதைத் தன்னுடைய கவிதை அடிகளால் பறைசாற்றுகின்றார். இதனை

கல்வியைக் கட்டாயத்
தால்நல்கி யாவார்க்கும்
நல்லுடலை ஓம்ப
நனியுழைத்தால் - அல்லலுண்டோ"

என்ற அடிகள் வழியாகவும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

அண்ணாதுரை

சி.என்.அண்ணாதுரையின் முழுப்பெயர் காஞ்சீபுரம் நடராஜன் அண்ணாத்துரை. சின்னகாஞ்சிபுரத்தில் வரகுவாசல் தெருவில் செங்குந்தக் கைக்கோள முதலியார் குடியில் கைத்தறி நெசவாளர் நடராஜ முதலியார், பங்காரு அம்மாள் இணையருக்கு மகனாக செப்டம்பர் 15, 1909-ல் பிறந்தார். அண்ணாத்துரையின் அன்னை சிறுவனாக இருக்கும்போது காலமானார். நடராஜ முதலியார் இராஜாமணி அம்மையாரை மறுமணம் செய்து கொண்டார். சித்தியால் வளர்க்கப்பட்டார்.

சி.என்.அண்ணாத்துரை ஐந்தாம் வகுப்புவரை சின்னக்காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பர் கிளைப்பள்ளியில் படித்தார். காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் முதல் படிவம் முதல் ஆறாம் படிவம் வரை கல்வி கற்றார். பள்ளி இறுதி வகுப்பில் ஏற்பட்ட இரண்டு தோல்விகளுக்குப் பிறகே தேர்ச்சி பெற்றார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் இன்டர் முதல் எம்.ஏ. வரை பயின்றார். பொருளாதாரச் சூழல் காரணமாக கல்லூரியில் படிக்க இயலவில்லை. எனவே நகராட்சி அலுவலகத்தில் வேலை பார்த்தார். அரசு வேலையில் இருக்கும் சலுகையால் கல்லூரியில் படிக்க வாய்ப்பு வந்தது. அதில் முதல் வகுப்பு மாணவராக வெற்றி பெற்றார். பி.ஏ. ஆனர்ஸ் படிக்க கல்லூரித் தலைவர்

உதவினார். 1932-ல் கல்லூரியில் மாணவர் சங்கச் செயலாளராகவும், ஆங்கில மாணவர் கழகச் செயலாளராகவும், பொருளாதாரக் கழகச் செயலாளராகவும் இருந்தார். 1934-ல் அரசியல், பொருளாதாரம், சரித்திரம் மூன்றிலும் பி.ஏ. ஆனர்ஸ் பட்டம் பெற்றார். 1935-ல் சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் சேர்ந்தும் பொருளியல் நெருக்கடியால் மூன்று மாதங்களே படித்தார்.

அரசியல் வாழ்க்கை

சி.என்.அண்ணாத்துரை கல்லூரி காலத்தில் ஈ.வெ.ராமசாமியின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டார். 1935-ல் கோவை செங்குந்தர் இளைஞர் மாநாட்டில் அண்ணாத்துரை ஈ.வெ.ராமசாமியை முதன் முதலாகச் சந்தித்தார். அவர் நடத்திய குடியரசு இதழில் எழுதத் தொடங்கினார். 1939-ல் குடியரசு இதழில் 'நக்கீரன்' எனும் புனைப் பெயரில் 'பெரியாரும் பிறரும்' என்ற தலைப்பில் ஈ.வெ.ராமசாமிப் பெரியாரே தன் தலைவர் என கட்டுரை எழுதினார். ராமசாமிப் பெரியாரின் சாதியொழிப்பு, தனித்தமிழியக்க ஆதரவு, பகுத்தறிவுப்பார்வை ஆகியவற்றில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

நீதிக்கட்சி

அண்ணாத்துரை ஈ.வெ.ராமசாமி தலைவராக இருந்த நீதிக் கட்சியில் இணைந்து செயல்பட்டார். 1936-ல் பெத்து நாயக்கன் பேட்டையில் நீதிக்கட்சியின் சார்பாக சி.என்.அண்ணாத்துரை தேர்தலில் நின்று தோற்றார். நீதிக்கட்சியின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும் நீதிக்கட்சிக் கருத்துப் பரப்பல் குழுவின் முன்னவராகவும் இருந்தார். ஆகஸ்டு 15, 1937-ல் திருச்சி மாவட்டம் முசிரி வட்டத்தில் தன்மான இயக்க மாநாட்டில் தலைமை வகித்துப் பேருரையாற்றினார். 1938-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் பங்கேற்று நான்கு மாத கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார். 1939-ல் நீதிக்கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் ஆனார்.

திராவிடர் கழகம்

அண்ணாத்துரை ஆகஸ்ட் 24, 1940-ல் திருவாரூர் நீதிக்கட்சி மாநில மாநாட்டில் திராவிடநாடு பிரிவினைத் தீர்மானத்தை வழி மொழிந்தார். 1944-ல் நீதிக்கட்சியைத் 'திராவிட கழக' மாக மாற்றத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். மே, 1946-ல் கட்டாய இந்தி எதிர்ப்புப் படையின் முதல் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். ஜூலை 17, 1946-ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறை தண்டனை அடைந்தார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

1947-ல் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபோது அதை துக்கநாளாக கொண்டாடவேண்டும் என்று ஈ.வெ.ராமசாமி சொன்னதை சி.என்.அண்ணாத்துரை ஏற்கவில்லை. அது கருத்துவேறுபாடாக மாறிக்கொண்டிருக்கையில் ஜூலை 9, 1949 அன்று ஈ.வெ.ரா மணியம்மையை இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொண்டபோது அண்ணாத்துரை அறிக்கை வழியாக எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். ஈ.வெ.ரா அவர்மேல்

கடுமையான தனிப்பட்ட தாக்குதல்களைத் தொடுத்தமையால் அண்ணாத்துரை ஜூலை 27,1949-ல் ஈ.வெ.ரா மேல் அவதூறு வழக்குத் தொடர்ந்தார்.

செப்டெம்பர் 17,1949-ல் திராவிடர் கழக மையச்செயற்குழுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கே.கே. நீலமேகம் தலைமை தாங்கினார். அண்ணாத்துரையின் அறிவுரைக்கேற்ப அமைப்புக்குழு உருவாக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்னும் புது அமைப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டு அண்ணாத்துரை அதன் பொதுச் செயலாளராகப்பட்டார். அன்று மாலை இராயபுரம் ராபின்சன் பூங்காவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக துவக்க விழா தொடங்கப்பட்டது. அண்ணாத்துரை இறக்கும் வரை தி.மு.க -வில் தலைவர் பதவி ஈ.வெ.ரா -வின் நிமித்தம் காலியாக இருந்தது. 1957-ல் சென்னையில் நடந்த தேர்தல் சிறப்பு மாநாட்டில் மாநில சுயாட்சி சார்ந்த தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

இந்தி எதிர்ப்பு

ஆகஸ்ட்,1952-ல் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தை ஒட்டி புகை வண்டி நிலையங்கள் உள்ளிட்ட மைய அரசு அலுவலகங்களின் பெயர் பலகைகளில் இருந்த இந்தி எழுத்துகளை அழித்தார். ஜூலை 13, 1953-ல் நடந்த மும்முனைப் போராட்டத்தில் அண்ணாத்துரை கலந்து கொண்டு கைது செய்யப்பட்டார். 1953-ல் மூன்று மாத வெறுங்காவல் தண்டனை பெற்று சிறை சென்றார். ஏப்ரல் 5, 1955-ல் நெடுஞ்செழியனை தி.மு.க பொதுச்செயலாளர் ஆக்கினார். மே 31, 1958-ல் ஜவகர்லால் நேருவுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது பற்றி நடைபெற இருந்த கூட்டத்தில் தடையை மீறி பேசுவதற்குச் சென்று கைதானார். இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் விடுதலை செய்யப்பட்டார். ஜூலை 19,1962-ல் வேலூரில் விலைவாசி உயர்வு போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதால் கைதாகி தன் சார்பில் தானே வாதாடினார். அப்பொழுது அவர் பத்து வாரக் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார். 1965-ல் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக மத்திய அரசு அறிவித்தபோதும் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் நிகழ்ந்தது. இப்போராட்டத்திலும் அண்ணாத்துரை கைது செய்யப்பட்டார்.

முதலமைச்சர்

சி.என் அண்ணாத்துரை மார்ச் 6, 1967-ல் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் ஆனார். தி.மு.க. 138 சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் வென்றது. தமிழில் பதவி ஏற்பு உறுதிமொழியை எடுத்துக்கொண்டார். ஏப்ரல் 14, 1967-ல் மாநிலத்தின் பெயரை 'தமிழ்நாடு' பெயர் மாற்றினார். 1968-ல் இருமொழிக்கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தினார். 1969-ல் பெயருக்கு முன் அழைக்கப்படும் 'ஹீ' என்பதை 'திரு' என மாற்றினார். செயிண்ட் ஜார்ஜ் ஃபோர்ட் என்பதை 'தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகம்' என மாற்றினார். தமிழ்நாடு அரசின் சின்னத்தின் கீழிருந்த 'சத்யமேவ ஜெயதே' என்பதை 'வாய்மையே வெல்லும்' என மாற்றினார். சுயமரியாதைத்திருமணத்தை சட்டபூர்வமாக்கினார். பிப்ரவரி 3, 1969-ல்

இறக்கும் வரை அண்ணாத்துரை முதலமைச்சராக இருந்தார். தமிழக வரலாற்றில் நீண்ட வருடங்கள் ஆட்சி செய்த முதலமைச்சர்களான மு. கருணாநிதி, எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன், ஜெயலலிதா ஆகியோர் அண்ணாத்துரையின் சிந்தனை, கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர்கள். தி.மு.க - விலிருந்து பிரிந்த எம்.ஜி.ஆர் தன் கட்சியின் பெயரை 'அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்' என்றே வைத்துக் கொண்டார்.

எழுத்து, இலக்கிய வாழ்க்கை

அண்ணாத்துரை 'குடியரசு', 'விடுதலை', 'மலைமணி', 'திராவிடநாடு', 'காஞ்சி' ஆகிய பத்திரிக்கைகளில் அரசியல், சமூகவியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் எழுதினார். 'தம்பிக்கு கடிதங்கள்' என்ற தலைப்பில் அண்ணாத்துரை தன் கழக உடன்பிறப்புகளுக்கு கடிதங்கள் எழுதினார். கவிதைகள், நாவல்கள், குறுநாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் எழுதினார். அவருடைய படைப்புகள் யாவும் அவரின் அரசியல், சமூக சித்தாந்த கருத்துக்களை பரப்புவதற்கான ஊடகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார். அண்ணாத்துரை மேடைப்பேச்சாளராக தன் அரசியல், சமூக கருத்துக்களை உணர்வெழுச்சியுடன் பேசக்கூடியவர். அவருடைய உரைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அண்ணாத்துரையின் எழுத்துக்களை 1995-ல் தமிழக அரசு நாட்டுடைமையாக்கி, அவரது குடும்பத்தினருக்கு எழுபத்தியைந்து லட்சம் பரிவுத்தொகை வழங்கியது.

பெண்ணுரிமை பேசிய அண்ணாவின் படைப்புகள்

பெரியார் நீண்ட நெடுங்காலம் பண்பாட்டுத் தளத்திலேயே வேலை செய்தவர். அண்ணா ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் அரசியல் நோக்கி நகர்ந்தவர் என்பதால் அண்ணாவை விடவும் பெரியாரின் பெண்ணியப் பார்வை மிக அதிகமாகக் கவனம் பெறுகிறது. பெரியார் அளவுக்கான வெளி அண்ணாவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றபோதும், கிடைத்த தளத்தில் பெண் விடுதலைக்காக அவர் குரல் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

அக்டோபர் 10, 1950இல் இந்திய நல்லெண்ணத் தூதுக் குழு பேரறிஞர் அண்ணாவைச் சந்தித்தது. அந்தச் சந்திப்பின் போது தூதுக்குழுவின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான ராகவதாஸ், திராவிட நாட்டில் பார்ப்பனர்களின் நிலை என்னவாக இருக்கும் என்ற கேள்வியை முன்வைக்கிறார். சற்றும் தாமதிக்காமல் அண்ணா சொல்கிறார், "மனித உரிமையோடு வாழ்வார்கள்" என்று.

அண்ணாவின் ஒட்டுமொத்த வாழ்வை ஒரே வரியில் அடக்க வேண்டுமானால் மேற்சொன்ன பதிலில் அடக்கலாம். தன்னளவில் முரண்பட்டு, காலமெல்லாம் தான் எதிர்த்துப் போராடும் தத்துவத்தைப் பின்பற்றுபவர்களும் மனித உரிமையோடு வாழ வேண்டும் என்று நினைத்தவர் அவர். அவரது 50-வது ஆண்டு நினைவு நாளையொட்டி (பிப்ரவரி 3) பெண்களுக்காக அவர் முன்னெடுத்தவற்றை நினைவுகூர்வது பொருத்தமாக அமையும்.

எதிரிகளுக்குமான சமத்துவம் பற்றிப் பேசிய அண்ணா, தான் ஏற்றுக்கொண்ட அரசியல் தத்துவத்தின் முதன்மை அங்கமான பெண் களுக்கான சமத்துவம் பற்றிப் பேசாமல் இருந்திருக்க மாட்டார். அனைத்துத் தளங் களிலும் பெண்களுக்கு எதிரான பாலினச் சமத்துவமின்மை நிலவி வந்த நிலையில், பண்பாடு சார்ந்தே பெண்கள் மிகக் கடுமையான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அதனால், அவற்றிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான வாதங்களே மிகப் பிரதானமாக தேவைப்பட்ட காலம் அது.

பெரியார் நீண்ட நெடுங்காலம் பண்பாட்டுத் தளத்திலேயே வேலை செய்தவர். அண்ணா ஒரு கட்டத்துக்கு மேல் அரசியல் நோக்கி நகர்ந்தவர் என்பதால் அண்ணாவை விடவும் பெரியாரின் பெண்ணியப் பார்வை மிக அதிகமாகக் கவனம் பெறுகிறது. பெரியார் அளவுக்கான வெளி அண்ணாவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றபோதும், கிடைத்த தளத்தில் பெண் விடுதலைக்காக அவர் குரல் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

சாதி அமைப்பில் நிலவிய பாகுபாடுகள், அதன் தொடர்ச்சியாகப் பெண்கள் மீது சாதி அமைப்பு செலுத்திய தாக்கங்கள், குடும்ப அமைப்பில் பெண்களுக்கென்றே விதிக்கப்பட்ட பிரத்யேகக் கட்டுப்பாடுகள், அவற்றின் விளைவுகள், மதத்தின் பெயராலும் மூடநம்பிக்கைகளின் பெயராலும் பெண்கள் மீது செலுத்தப்பட்ட அதிகாரம் உள்ளிட்ட எல்லா வகையான அதிகாரங்களையும் கேள்விக்குட்படுத்தின அண்ணாவின் படைப்புகள்.

கதைகள், புதினங்கள், நாடகங்கள் உள்ளிட்ட புனைவு சார்ந்த படைப்புகளின் வழியேயும் அவர் பெண்ணியம் பேசினார். பெரியாரின் கருத்துகளில் இருந்த கொதிநிலையை இலக்கியத்தின் வழியே ஆறவைத்து, மக்களுக்கு அத்தகு தீவிரப் பார்வைகளின் தேவையை உணர்த்தினார். நேரடியாகப் பெண்களின் வாழ்வையே மையமாக வைத்து எழுதப்பட்டவை, வேறு கதைக்கருவை மையப்படுத்தி எழுதப் பட்டவையின் ஊடாகப் பெண்கள் வாழ்வைப் பதிவுசெய்தவை என்று இரண்டு பிரிவாக அவருடைய இலக்கியங்களைப் பார்க்கலாம்.

‘திராவிட நாடு’ இதழில் ஜனவரி 1949-ல் வெளியான, ‘சுமங்கலி பூஜை’ என்னும் சிறுகதை செல்வந்தர் ஒருவர் பசுக்களைப் பாதுகாப்போம் என்ற போர்வையில் சொத்து சேர்க்க முற்படுவதைக் கருவாகக் கொண்டது. ஆனால், அந்தக் கதையில் இரண்டு செய்தி களை அறிய முடிகிறது. ஒன்று, செல்வந்தனானாலும் சரி, ஏழ்மையில் இருப்பவனானாலும் சரி ஆண்களுக்குச் சமமான இடத்தில் அவர்களின் மனைவிகள் இருப்பதில்லை.

அடுத்தது, பக்தி சார்ந்த மக்களின் அறியாமையைப் பணமாக்கும் முயற்சியில்தான் செல்வந்தர் இறங்கியிருக்கிறார். இது இருபாலருக்கும் பொருந்தும் என்றாலும் வாரா வாரம் சுமங்கலி பூஜை நடத்துவதன் வழியாகப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கலாம் என்ற

அவருடைய எண்ணத்துக்குப் பெண்களின் பக்தியே பிரதான மூலதனமாக இருக்கிறது என்பதையும் அந்தக் கதை சொல்கிறது.

நவம்பர் 1947-ல் வெளியான, அண்ணாவின், 'சாது' சிறுகதையும் இவ்வகையிலானதே. பலம் பொருந்தி யோரிடம் அடங்கிப்போவதும் பலம் குன்றியோரை அடக்க நினைப்பதும் மானுட இயல்பு என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தக் கதை எழுதப்பட்டது. வலிமை நிறைந்த ஓர் ஆண் தன் பலத்தை அல்லது கோபத்தைத் தன் மனைவியிடம் காட்டுகிறான்.

அந்த மனைவியோ தெருவோரம் தண்ணீர் பிடிக்கும் வலுவற்ற இன்னொரு பெண்ணிடம் தன்னுடைய கோபத்தைக் காட்டுகிறான். ஆக, கோபத்தை வெளிப்படுத்தும் வலு இருந்தும் அங்கே பாலினம் தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தியிருக்கிறது என்பதை உணர்த்தும் கதை இது.

1939-ல் குடி அரசு இதழில் வெளியான, 'தங்கத்தின் காதலன்' என்ற சிறுகதை சாதியும் சொத்துரிமையும் ஒரு காதலை எப்படிப் பிரிக்கின்றன, அந்தப் பிரிவு ஒரு பெண்ணை எப்படிக் கொல்கிறது என்று நேரடியாகப் பெண்களின் வாழ்வை மையப்படுத்திப் பேசியது.

அண்ணாவின் பெண்ணியப் பார்வை அவலங்களை நயமாக அடையாளப்படுத்தும் பணியை மட்டும் செய்வதாகவும் அவை புரட்சிகர அடையாளங்களைப் பெண்களுக்கு வழங்குவதில்லை என்பது போன்றும் சில சிந்தனைகள் எழக்கூடும். ஆனால், 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை', 'பெண்ணினம் பேசுகிறது' போன்ற கட்டுரைகள் அந்தச் சிந்தனையைச் சிதைக்கும் வலிமையுடையவை.

1947 அக்டோபர் 12-ல் வெளியான 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்ற கட்டுரை, காலட்சேபம் கேட்டுவிட்டு வந்து மனைவிக்குக் கற்பு குறித்துப் பாடமெடுக்கும் கணவனை நோக்கி, "காசுக்குக் கதைசொல்லும் பேர்வழிக்குக் கற்புடைய மங்கையின் கடமை மட்டும்தான் தெரிந்ததோ? ஏன் கணவன் செய்ய வேண்டிய கடமை மறந்து போச்சுதோ?" என்று மனைவி கேட்பதாக அமைந்திருக்கும். வரையறுக்கப்பட்ட எல்லையை, உரிமை பெறுதலின் பொருட்டு உடைக்கும் புரட்சிகரப் பெண்ணின் அடையாளம் வெளிப்படும் இடம் இது.

"சிறையில் தள்ளுங்கள். கடுஞ்சிறையில் வாடுவது இந்தக் கிழவனுக்கு வாக்கப் படுவதைவிட எவ்வளவோ மேலானது" என்று தனக்கு விருப்பமற்ற திருமணத்தை எதிர்க்கும், 1949-ல் வெளியான, 'பெண்ணினம் பேசுகிறது' கட்டுரையில் வரும் பெண்ணும் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறியும் புரட்சிகரப் பெண்ணின் அடையாளம்தான்.

விதவைப் பெண்ணின் பாலியல் சார்ந்த அகவுணர்வும் சமூகம் அப்பெண்ணின் மீது விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளும் ஒன்றையொன்று மீறும்போது நிகழும் சிக்கல்களை, 1945- ல் 'திராவிட நாடு' இதழில் வெளியான, 'அவள் முடிவு' என்ற கதை பேசுகிறது.

பாதிக்கப்பட்ட பெண் நீதி வழங்கும் இடத்தில் அமர்ந்தால் தான் சரியான நீதி கிடைக்கும் என்பதை 'ரங்கோன் ராதா' சொன்னது. 'பார்வதி பி.ஏ.', 'கன்னி விதவையான கதை' என்பன போன்று எண்ணற்ற படைப்புகள் பெண்களின் வாழ்வு குறித்தும் மீட்பு குறித்தும் கதைகளின் வழியே பேசின. இருக்கின்ற நிலை அடிமை நிலை, அது மாற வேண்டும் மாற்றப்பட வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை மக்கள் மனத்தில் குறிப்பாகப் பெண்கள் மனத்தில் அவை விதைத்தன.

அரசியல் தளத்தில் பெண்ணுரிமை பெரிதாகப் பிரதிபலிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே அண்ணா மறைந்துவிட்டார். அவர் அரசுப் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் பொதுவான கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான தேவையே அதிகமாக இருந்தது. குறிப்பிட்ட சமூக ஆதிக்கத்தைத் தகர்த்து அப்போதுதான் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கத் தொடங்கி யிருந்தார்கள். ஆகவே, அத்தகைய நெருக்கடியான சூழலில் பிரத்யேகத் திட்டங்கள் பெரிய அளவில் பெண்களுக்காகச் செயல்படுத்தவில்லை.

இவற்றையெல்லாம் தாண்டி அந்தக் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப கட்சியின் எல்லா நிலைகளிலும் பெண்களுக்கான வாய்ப்பை வழங்கியது, அன்னை சத்தியவாணி முத்துவைக் கொள்கை பரப்புச் செயலாளராக்கியது, பின்னாளில் அமைந்த தன்னுடைய கழக அரசில் அமைச்சராக்கியது, ஆண்டாண்டு கால வரலாற்றில் எல்லாப் பெண்களையும் சமமாகச் சபையில் பேச அனுமதித்தது, சுயமரியாதைத் திருமண முறைக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு வழங்கியது, விதவை மணம் புரிந்தோருக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை போன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகள் அவர் காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதன் தொடர்ச்சிதான் தற்போதைய தமிழகத்தின் பெண்களின் நிலை.

அவ்வப்போது செய்தித்தாள்களில், நாட்டிலேயே அதிகப் பெண் தொழில் முனைவோரைக் கொண்ட மாநிலம் தமிழ்நாடு, பெண்கள் அதிகம் கல்வி பெறும் மாநிலங்களில் சிறப்பான இடத்தில் தமிழ்நாடு போன்ற செய்திகளை எல்லாம் படிக்கும்போது அண்ணா நினைவுக்கு வருகிறார். காரணம், திராவிட இயக்கத்துக்குப் பெண்களையும் உள்ளடக்கிய சமூக விடுதலை என்ற பெருங்கனவு இருந்தது. அந்தக் கனவை இலக்கு நோக்கிய திசைக்குத் திருப்பியவர் அண்ணா.

இன்று இலக்கை அடைந்து விடவில்லை என்றாலும் அந்தப் பாதையில் பயணம் செல்கிறார்கள். பயணத்தின் பாதையில் பொதுவான வளர்ச்சிக்காகவும் பிரத்யேகமாகப் பெண்களின் வளர்ச்சிக்காகவும் போடப்பட்ட திட்டங்களின் பலன்கள் ஒவ்வொன்றுக்குப் பின்னாலும் அண்ணாதான் சிரிக்கிறார்.

மறைவு

அண்ணாதுரை முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு மருத்துவப் பராமரிப்பில் இருந்து வந்தார். இதனைத் தொடர்ந்து, 1969 பிப்ரவரி 3ஆம் நாள் அவர் மரணமடைந்தார். அவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் சுமார் ஒரு கோடியே ஐம்பது இலட்சம் (1.5 கோடி) மக்கள் பெருந்திரளாக கலந்து கொண்டனர். இந்த நிகழ்வு கின்னஸ் உலகச் சாதனைப் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அவரது உடல் சென்னை மெரீனா கடற்கரையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அவரது நினைவினை போற்றும் வகையில், அந்த இடம் “அண்ணா சதுக்கம்” எனப் பெயரிடப்பட்டு, பொதுமக்கள் அஞ்சலி செலுத்தும் நினைவிடமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கருணாநிதி

பிறப்பு, கல்வி

மு. கருணாநிதியின் இயற்பெயர் தட்சிணாமூர்த்தி. நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் திருக்குவளை கிராமத்தில் ஜூன் 3, 1924-ல் இசைவேளாள குடியை சேர்ந்த இசைக்கலைஞரும் மருத்துவருமான முத்துவேல் பிள்ளை-அஞ்சகம்மாள் இணையருக்கு மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தார். முத்துவேல் பிள்ளையின் பெற்றோர் அய்யாத்துத்துரை-பெரியநாயகத்தம்மாள் ஆவர். முத்துவேல் குஞ்சம்மாள், வேதம்மாள் என்னும் இருவரை மணந்து இருவரும் மறையவே மூன்றாவதாக மணந்தவர் அஞ்சகம்மாள். உடன்பிறந்தவர்கள் பெரியநாயகம், சண்முகசுந்தரி என இரு சகோதரிகள்.

ஆரம்பக் கல்வியை திருக்குவளையில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பயின்றார். 12 வயது முதல் திருவாரூர் போர்டு நாட்டாண்மை கழக உயர்நிலைப்பள்ளியில் பள்ளிக் கல்வி பயின்றார். பள்ளியில் சி. இலக்குவனார் இவரின் தமிழாசிரியர். பள்ளியில் பயிலும் போது தட்சிணாமூர்த்தி என்ற தன் இயற்பெயரை கருணாநிதி என மாற்றிக்கொண்டார். பின்னர் முத்துவேல் கருணாநிதி என்று சட்டப்படி பெயர் மாற்றம் செய்து கொண்டார். அரசியல் செயல்பாடுகளால் மு.கருணாநிதி பள்ளியிறுதி வகுப்பில் தேர்ச்சி அடையவில்லை.

இளைஞர் மறுமலர்ச்சி அமைப்பு

மு. கருணாநிதி தன்னுடன் பயின்ற பள்ளி நண்பர்களை ஒருங்கிணைத்து, 'இளைஞர் மறுமலர்ச்சி அமைப்பு' என்ற இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இந்தி எதிர்ப்புப் பேரணிகளையும் இந்த அமைப்பின் மூலம் நடத்தினார். போராட்டத்துக்கு மாணவர்களைத் திரட்டுவதற்காக, 1941-ல் தனது பதினாறாவது வயதில், 'மாணவ நேசன்' என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிகையை நடத்தினார்.

தமிழ்நாடு மாணவர் மன்றம்

மு. கருணாநிதி பதினேழு வயதில், 'தமிழ்நாடு மாணவர் மன்றம்' என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அதன் தலைவராகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டார். அமைச்சராக கே.வெங்கிடாசலம் இருந்தார். மு. கருணாநிதி உருவாக்கிய தமிழ்நாடு மாணவர் மன்றம், திராவிட இயக்கத்தின் முதல் மாணவர் அணி. க.அன்பழகன், இரா.நெடுஞ்செழியன், மதியழகன் உள்ளிட்ட திராவிட இயக்க முன்னோடிகள் இந்த அணியில் இணைந்து செயல்பட்டனர். இவ்வமைப்பு மாநில அளவிலான "அனைத்து மாணவர்களின் கழகம்" என்ற அமைப்பாக ஆனது.

அரசியல் வாழ்க்கை

மு. கருணாநிதி பட்டுக்கோட்டை அழகிரிசாமியின் பேச்சுக்களால் ஈர்க்கப்பட்டு அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டார். பதினான்கு வயதில் 1938-ல் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். மு.கருணாநிதி திருவாரூர் பள்ளியில் பயிலும்போதே இடதுசாரிகளால் உருவாக்கப்பட்ட மாணவர் சம்மேளனம் என்னும் அமைப்பின் திருவாரூர் பகுதி பொறுப்பாளராக இருந்தார். அவ்வமைப்பு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இந்திக்கு ஆதரவான நிலைபாடு எடுப்பதாக எண்ணி அதை அவரே கலைத்துவிட்டு தமிழ்நாடு மாணவர் மன்றம் என்னும் அமைப்பை 7-ஜூலை-1944-ல் உருவாக்கினார். மு.கருணாநிதி அதன் தலைவராகவும் கே.வெங்கடாச்சலம் செயலாகவும் இருந்தனர். பின்னர் அந்த அமைப்பு மாநில அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அனைத்து மாணவர் கழகம் என்னும் அமைப்பின் பகுதியாக ஆகியது. இறுதியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாணவர் அணியாக மாறியது.

ஈ.வெ. ராமசாமி திருவாரூர் சுயமரியாதை கூட்டத்திற்கு வந்தபோது மு. கருணாநிதி நடத்திய 'முரசொலி' இதழைப் பாராட்டினார். பாரதிதாசன், திரு.வி. கல்யாணசுந்தரம் ஆகியோர் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்த விடாமல் செய்தனர். இந்தக் கூட்டத்தில் மு. கருணாநிதி தாக்கப்பட்டு சாக்கடையில் வீசப்பட்டார். ஒரு முஸ்லீம் பெரியவர் காப்பாற்றி அவரை ஈ.வெ.ராமசாமியிடம் அழைத்துச் சென்றார். அவர் மு. கருணாநிதியை ஈரோட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று 'குடியரசு' இதழில் துணையாசிரியராக்கினார். குடியரசு இதழில் கருணாநிதி எழுதிய கட்டுரைகள் பெரிதும் பேசப்பட்டன.

கருணாநிதி தன் பதினான்காம் வயதில் ஆரம்பித்த அரசியல் பயணத்தை இறக்கும் வரை தொடர்ந்தார். ஐம்பது ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். ஐந்து முறை (1969-1971; 1971-1976; 1989 - 1991; 1996-2001; 2006 - 2011) தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக பதவி வகித்தார். பதினைந்து ஆண்டுகள் எதிர்க்கட்சித்தலைவராக இருந்தார்.

திராவிட முன்னேற்ற கழகம்

திராவிடர் கழக அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்த மு.கருணாநிதி சி.என்.அண்ணாத்துரையின் ஆதரவாளராகவே அறியப்பட்டார். 'திராவிட முன்னேற்ற

கழகம்' செப்டம்பர் 17, 1949-ல் அண்ணாத்துரை தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது மு. கருணாநிதி அதன் பிரச்சாரக் குழு உறுப்பினரானார். 1950-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். 1951-ல் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் குலக்கல்வி திட்டத்தை எதிர்த்து கறுப்பு கொடி போராட்டம் நடத்தினார். 1952-ல் புயல் நிவாரண நிதியாக 25,000 ரூபாய் திரட்டி வழங்கினார். 1953-ல் தி.மு.க மும்முனை போராட்டம் நடத்த முடிவு செய்தது. டால்மியாபுரத்தை 'கல்லக்குடி' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யும் போராட்டத்திற்கு தலைமை ஏற்று நடத்தினார் மு. கருணாநிதி. டால்மியாபுரம் என்ற இரயில்வே பெயர் பலகையின் எழுத்தை அழித்து, 'கல்லக்குடி' என எழுதினார். ரயில் தண்டவாளத்தில் படுத்து மறியல் செய்த அவரை கைது செய்து, அரியலூர் சிறையில் அடைத்தது காங்கிரஸ் அரசு.

1955-ல் நடந்த பொது தேர்தலில் தி.மு.க சார்பில் திருச்சி மாவட்டம் குளித்தலை தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெற்றார். அதன் பிறகு 2016 வரை பதின்மூன்று முறை நடந்த சட்டசபைத் தேர்தல்களில் அவர் போட்டியிட்ட இடங்களில் வெற்றி பெற்றார். 1984-ல் மட்டும் அவர் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை. அண்ணாத்துரை தன் கணிப்பிற்கு மாறாக சென்னை மாநகராட்சி தேர்தலில் அதிக வேட்பாளர்களை நிற்கச் செய்து வெற்றி பெறச் செய்ததால் மு. கருணாநிதிக்கு கணையாழி வழங்கினார். அது மு.கருணாநிதியின் அரசியல் வரலாற்றில் முக்கிய தருணமாக கருதப்படுகிறது. 1960-ல் மூன்றாவது தலைமைக் கழகத் தேர்தலில் கழகப் பொருளாராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1962-ல் நடந்த சட்டசபை தேர்தலில் தஞ்சைத் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, எதிர்க்கட்சி துணைத் தலைவரானார். நேரு சீனப் போருக்கான நிதி மக்களிடம் பெற வேண்டுகோள் விடுத்தபோது கழகத்தின் சார்பில் தீவிரமாய் நிதி திரட்டி வழங்கினார்.

1963-ல் தமிழ் நாட்டில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு போராடினார். சட்ட எரிப்பு போராட்டத்தில் கைதானார். 1965-ல் இந்தியப் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் கைதாகி சிறை சென்றார். 1967 தேர்தலில் தி.மு.க 138 இடங்களை வென்றது. மு. கருணாநிதி பொதுப்பணித் துறை மந்திரி ஆனார். 1968-ல் போக்குவரத்து மந்திரியானார். தனியார் வசம் இருந்த போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கினார். 1969-ல் அண்ணாத்துரை காலமானபின் நெடுஞ்செழியன், மு. கருணாநிதி, கே.ஏ.மதியழகன் ஆகியோருக்கு இடையே நிகழ்ந்த போட்டிக்கிடையில் தி.மு.க வின் தலைவரானார். இறக்கும் வரை தி.மு.க -வின் தலைவராக இருந்தார்.

நாடக வாழ்க்கை

1944-ல் மு. கருணாநிதி முதன் முதலாக வசனம் எழுதிய 'சாந்தா என்ற பழனியப்பன்' என்ற நாடகம் திருவாரூர் பேபி டாக்ஸீஸில் அரங்கேறியது. இந்நாடகம் தமிழ்நாடு மாணவர் மன்ற நிதிக்காக எழுதப்பட்டது. பின்னர் இந்த நாடகம் 'நச்சுக்கோப்பை' என்ற பெயரில், தமிழகம் முழுவதும் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது.

1945-ல் புதுவையில் நடந்த நாடகத்தில் 'சிவகுரு' பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்தார். மதுரையில் நடந்த முதல் தி.மு.க. மாநில மாநாட்டில் 'வாழ முடியாதவர்கள்' என்ற நாடகத்தை நடத்தினார். நிதி திரட்டும் பொருட்டு 'காகிதப்பூ' நாடகத்தை அரங்கேற்றினார். 'தூக்குமேடை', 'பரப்பிரம்மம்', 'சிலப்பதிகாரம்', 'மணிமகுடம்', 'ஒரே ரத்தம்', 'காகிதப்பூ', 'நானே அறிவாளி', 'வெள்ளிக்கிழமை', 'உதயசூரியன்', 'திருவாளர் தேசியம்பிள்ளை', 'அனார்கலி', 'சாம்ராட் அசோகன்', 'சேரன் செங்குட்டுவன்', 'நாடகக் காப்பியம்', 'பரதாயணம்' உட்பட 21 நாடகங்களை எழுதினார்.

மு. கருணாநிதி 'தூக்குமேடை', 'மகான் பெற்ற மகான்' போன்ற சமூகசீர்திருத்த நாடகங்கள் எழுதினார். 'நச்சுக்கோப்பை', 'சாக்கிரட்டீஸ்' போன்ற நாடகங்கள் மூடநம்பிக்கைக்கு எதிராக எழுதப்பட்டன. 'சிலப்பதிகாரம்', 'சேரன் செங்குட்டுவன்', ராமாயணத்தை கிண்டல் செய்து எழுதிய 'பரதாயணம்', தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக திராவிடர் கழக கொள்கைகளை பரப்பும் பொருட்டு 'திருவாளர் தேசியம்பிள்ளை', 'பழனியப்பன்' நாடகம் போன்றவற்றை எழுதி அரங்கேற்றம் செய்தார். திருவாரூர் சக்தி நாடகசபை கோரியதற்கிணங்க மு.கருணாநிதி எழுதிய நாடகம் மந்திரிகுமாரி. கருணாநிதி எழுதிய நாடகங்களில் வணிகரீதியாக பெருவெற்றி அடைந்த நாடகம் இது.

திமுகவிற்கு உதயசூரியன் சின்னமாக கிடைத்த பிறகு அதனை பிரபலப்படுத்துவதற்காக "உதயசூரியன்" என்ற பெயரிலேயே 1957-ல் நாடகம் ஒன்றை இயற்றினார். 'பராசக்தி' திரைப்படம் வெளியானபோது, அந்தப் படத்தை கிண்டல் செய்து ஓர் இதழில், பரப்பிரம்மம் என்ற பெயரில் கார்ட்டூன் வெளியிடப்பட்டது. 'பரப்பிரம்மம்' என்ற பெயரில் நாடகம் எழுதி அதை மாநிலம் முழுவதும் அரங்கேற்றம் செய்தார். புறநானூற்றுப் பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த நாடகத்தின் மூலம் வசூலான தொகையை தஞ்சை புயலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வழங்கினார்.

நாடகத்தை சமூக மாற்றம், பகுத்தறிவு, போன்றவற்றுடன் தேர்தல் அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கான கருவியாகவும் கையாண்டார். சமூக சீர்திருத்தம், மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு, அரசியல் செய்திகள் போன்றவை அவரது நாடகங்களில் கதைக்களமாக இருந்தது. தன் நாடகங்களைப் பற்றி மு. கருணாநிதி கூறுகையில் "நாடக இலக்கியம் போல விரைந்து மனமாற்றம் உண்டாக்கக் கூடிய ஆற்றல் வேறு எதற்கும் இல்லை அதனால்தான் அரசியல் கருத்துக்களை பண்பாடு கெடாமல் தரம் தாழாமல் அள்ளி தெளிப்பதற்கு நாடக இலக்கியத்தை கருவியாக பயன்படுத்திக் கொண்டேன்" என்றார்.

எழுதி நடித்த நாடகங்கள்

சாந்தா) அ (பழனியப்பன் (1943)

- நச்சுக் கோப்பை (1985)
- மகான் பெற்ற மகன்) அம்மையப்பன் (1953)
- மணிமகுடம் (இரண்டாம் பதிப்பு – 1956)
- தூக்கு மேடை (1951)
- உதயசூரியன் (இரண்டாம் பதிப்பு – 1959)
- ஒரே முத்தம் (இரண்டாம் பதிப்பு – 1964)
- திருவாளர் தேசியம்பிள்ளை (இரண்டாம் பதிப்பு – 1967)
- சிலப்பதிகார நாடகக் காப்பியம் (1967)
- பரதாயணம் (1978)
- புனித இராஜ்யம் (1979)
- நான்மணிமாலை (குறு நாடகங்கள்)
- காகிதப்பூ (1966)
- பரப்பிரம்மம் (1953)
- நானே அறிவாளி (1971)
- அனார்கலி (1967)
- சாக்ரடீஸ் (1967)
- சேரன் செங்குட்டுவன் (1978)இதழியல்

இளைஞர் மறுமலர்ச்சி அமைப்பின் மூலம் மாணவர்களிடையே எழுத்தாற்றலை வளர்க்க, 'மாணவர் நேசன்' என்ற எட்டுபக்க கையெழுத்து மாத இதழைத் துவக்கினார்.அவ்விதழில் அருட்செல்வன் , சேரன், மறவன் என பல புனைபெயர்களில் எழுதினார். எட்டு இதழ்கள் வரை வெளியான பின் அதன் முதலாவது ஆண்டு விழாவை 1942-ல் நடத்தினார். மு.கருணாநிதி 1944ல் ஈ.வெ.ராமசாமிப் பெரியார் நடத்திய குடியரசு இதழில் துணை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று ஓராண்டு பணியாற்றினார். 1951-ல் மாலைமணி பத்திரிக்கையின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார்.

முரசொலி

'மாணவர் நேசன்' 1942-ல் முரசொலி எனும் துண்டு பத்திரிக்கையாக பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதில் 'சேரன்' என்ற பெயரில் சமூக விழிப்புணர்வு கட்டுரைகள் எழுதினார். இதன் முதலாமாண்டு விழாவை திராவிட கழக பேச்சாளர்களான அன்பழகன், இரா. நெடுஞ்செழியன், மதியழகன் ஆகியோரை அழைத்துக் கொண்டாடினார். இடையில் சில காலம் இவ்விதழ் தடைபட்டது. 1946 முதல் 1948 மாத

இதழாக முரசொலி வெளிவந்தது. 25 இதழ்களுக்குப் பின் மீண்டும் இதழ் தடைப்பட்டது. 1953-ல் சென்னையில் மாத இதழாகத் தொடங்கினார். 1960-ல் நாளிதழாக மாற்றினார். தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதழின் ஆசிரியராக செல்வம் உள்ளார்.

இலக்கிய வாழ்க்கை

மு. கருணாநிதி 1942ஆம் ஆண்டு அண்ணா நடத்தி வந்த 'திராவிட நாடு' இதழில் 'இளமை பலி' என்ற கட்டுரையை எழுதி எழுத்துலகில் அடியெடுத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அரசியல் மற்றும் சமூகக் கருத்துக்களை மையமாகக் கொண்டு பல கட்டுரைகளை தொடர்ந்து எழுதினார்.

'நண்பனுக்கு', 'உடன்பிறப்பே' என்ற தலைப்புகளில் ஏழாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கடிதங்களை அவர் எழுதியுள்ளார். 'கரிகாலன்' என்ற புனைப்பெயரில் கேள்வி-பதில் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவர் பணியாற்றிய இதழ்களில் எண்ணற்ற தலையங்கங்களை எழுதி தனது சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தினார்.

தனது வாழ்க்கை வரலாற்றை 'நெஞ்சுக்கு நீதி' என்ற தலைப்பில் தினமணி கதிர் (முதற்பகுதி), முரசொலி, குங்குமம் ஆகிய இதழ்களில் தொடர்கட்டுரையாக எழுதியார். பின்னர் அந்தத் தொடர்கட்டுரைகள் அதே பெயரில் 4165 பக்கங்களைக் கொண்ட ஆறு பாக நூலாக வெளிவந்தன.

1957 முதல் 2018ஆம் ஆண்டு வரை கருணாநிதி சட்டமன்றத்தில் ஆற்றிய உரைகள் 12 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் எனப் பல இலக்கிய வடிவங்களில் அவர் புனைவுகளைப் படைத்துள்ளார்.

'சங்கத்தமிழ்', 'தொல்காப்பிய உரை', 'இனியவை இருபது', 'மேடையிலே வீசிய மெல்லிய பூங்காற்று', 'மலரும் நினைவுகள்', 'கலைஞரின் கவிதை மழை', 'இளைய சமுதாயம் எழுகவே' உள்ளிட்ட 178 நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார். மேலும் 'குறளோவியம்' என்ற தலைப்பில் திருக்குறளுக்கான விளக்க உரையையும் எழுதியுள்ளார்.

நாவல்

மு. கருணாநிதி பதினாறு நாவல்கள் எழுதினார். பகுத்தறிவு, சாதிமதபேத ஒழிப்பு, போலித்தனமான வாழ்க்கையைச் சாடுதல், தமிழரின் பழம் பெருமைகளைப் போற்றுதல், மண வாழ்க்கையில் ஆண் பெண் சமத்துவம் ஆகியவற்றை பேசு பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள் எழுதினார்.

முதல் நாவலான 'புதையல்' மூடத்தனத்தில் முக்கிய மனிதர்கள் புதையலை அடைவதற்காக செய்யும் மிருகத்தனமான உயிர் பலிகள், போலிச்சாமியார்களின் கயமை போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டி பகுத்தறிவு சிந்தனைகளைப் பேசுவதாக அமைந்தது. ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் துன்பங்களையும், அந்த மக்கள் தங்கள்

தாழ்வுமனப்பான்மையிலிருந்து விடுபட வேண்டிய அவசியத்தையும், கலப்புமணம் பெருகவேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்துவது 'ஒரே ரத்தம்' நாவல். 'ஒரு மரம் பூத்தது' என்ற நாவல் விதவை மறுமணம் பற்றி எழுதப்பட்டது.

கடித இலக்கியம்

தமிழில் கடித வடிவத்தை ஒரு உத்தியாக கொண்டு கட்டுரை வரைவதை முதலில் தொடங்கியவர் மு. வரதராசன். அதன்பின் அண்ணாத்துரை. அந்த மரபை மு. கருணாநிதி பின்பற்றினார். கட்சித் தொண்டர்களுக்கு எழுதும்போது 'உடன்பிறப்பே' என்ற விளிப்புடன் கடிதத்தைத் தொடங்கினார். 'பழைய நண்பனே', 'மாஜி நண்பா' என்ற விளிப்புடனும் சில கடிதங்கள் குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு எழுதினார்.

மு. கருணாநிதியின் கடிதங்கள் அரசியல் செய்திகளோடு நாட்டு நிகழ்வுகளையும் பொருளாதார, கலாச்சார, சமுதாய துறைகளின் போக்குகளையும் பேசியவை. சாதி ஒழிப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு, மொழி உணர்வு ஆகியவையுடன் திருக்குறள் மற்றும் சங்க இலக்கியத்தின் மேற்கோள்கள் காட்டிக் கடிதங்கள் எழுதினார். குட்டிக்கதைகள், உருவகக்கதைகள், உவமை உருவகம், பண்பாட்டுத் தலைவர்கள் வரலாற்று நாயகர்கள், இலக்கியவாதிகள், போன்றோரின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள்' போன்றவற்றின் மூலம் தன் கருத்துக்களை விளக்குவதை கடித உத்தியாகக் கையாண்டார்.

'வீரத்தின் திருவுருவே! மான மரபின் குலவிளக்கே!' என தொண்டர்களை போராட அழைக்கும் தொனியும், கட்டளையிடும் போதும் அணுக்கமான தொனியும் கொண்ட விளிச்சொற்களைப் பயன்படுத்தினார். இக்கடிதங்கள் தொகுக்கப்பட்டு, பன்னிரெண்டு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டன.

திரை வாழ்க்கை

மு. கருணாநிதி 75 திரைப்படங்களுக்குக் கதை, திரைக்கதை, வசனம் எழுதியுள்ளார். 1947-ல் வெளியான 'ராஜகுமாரி' திரைப்படத்தில் மு. கருணாநிதி முதன் முதலாக வசனம் எழுதினார். எம்.ஜி.ஆர் கதாநாயகனாக நடித்த முதல் படம். அதன்பின் மு. கருணாநிதியின் கதை-வசனத்தில் ஒன்பது திரைப்படங்களில் எம்.ஜி.ஆர். நடித்தார். 1950-ல் சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸில் ஐநூறு ரூபாய் ஊதியத்தில் எழுத்தாளராக பணியில் சேர்ந்தார். மு.கருணாநிதி எழுதிய மந்திரிகுமாரி என்னும் நாடகத்தை உரிமை வாங்கி சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் திரைப்படமாக்கியது. அதன் கதைவசனத்தை மு.கருணாநிதி எழுதினார். அவர் முழுமையாக எழுதிய முதல்படம் அது. எல்லிஸ்.ஆர்.டங்கன் இயக்க எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் நடிப்பில் வெளிவந்த அந்தப்படம் பெரிய வணிகவெற்றி பெற்றது. அங்கு சில திரைப்படங்களில் பணியாற்றினார். இருபது வயதில் ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ்-ன் திரைக்கதை எழுத்தாளராகப் பணியாற்றினார். நாடகமாக வெளிவந்து வெற்றிபெற்றிருந்த பராசக்திக்கு மு. கருணாநிதி கதை, வசனம் எழுதினார்.

1952-ல் வெளியான 'பராசக்தி' திரைப்படத்தின் சமூகநோக்கு வசனத்திற்காக கவனத்திற்குள்ளானார். ஏ.வி.எம் படநிறுவனம் கிருஷ்ணன் பஞ்ச இயக்கத்தில் சிவாஜி கணேசனை கதைநாயனாக அறிமுகம் செய்து இப்படத்தை எடுத்திருந்தது. சிவாஜி கணேசனின் முதல் படம் இது. மு. கருணாநிதி வசனம் எழுதிய பராசக்தியும் மனோகராவும் சிவாஜிக்கும்; மந்திரி குமாரியும் மலைக்கள்ளனும் எம்.ஜி.ஆருக்கும் திருப்புமுனையாகவும் அமைந்தன.

திரைத்துறையில் கதாசிரியராகவும், வசனகர்த்தாவாகவும், பாடலாசிரியராகவும், தயாரிப்பாளராகவும் இருந்தார். திரைத்துறையில் தனக்கென ஒரு இலக்கியம் கலந்த தனி நடையை உருவாக்கினார். தமிழுணர்ச்சி, சமுதாயக் கண்ணோட்டம், திராவிட இயக்கத்தின் லட்சியங்கள் ஆகியவை கொண்ட பாடல்களை எழுதினார்.

பகுத்தறிவு பற்றி பேசுபவையாக 'பராசக்தி, ராஜகுமாரி, மலைக்கள்ளன்' ஆகிய திரைப்படங்களும்; அரசியல் பற்றி பேசுபவையாக 'புதுமைப்பித்தன், குறவஞ்சி, அரசிளங்குமரி வண்டிக்காரன் மகன்' ஆகிய திரைப்படங்களும்; சமூக முன்னேற்றம் பற்றி பேசுபவையாக 'மருதநாட்டு இளவரசி, பணம், நாம், திரும்பிப் பார்' ஆகிய படங்களும்; பெண்ணுரிமை பற்றி பேசுபவையாக 'மணமகள், ராஜா ராணி, இருவர் உள்ளம், பாசப்பறவைகள்' போன்ற படங்களும்; இலக்கியம் பற்றிப் பேசுபவையாக 'அபிமன்யு பூம்புகார், உளியின் ஓசை' ஆகிய படங்களும் அமைந்தன. தன் தொண்ணூற்றியிரண்டாவது வயதில் இறுதியாக வசனம் எழுதிய தொடர், கலைஞர் தொலைக்காட்சியில் வெளியான 'ஸ்ரீ ராமானுஜர்'.

தொலைக்காட்சித் தொடர்

- தென்பாண்டிச் சிங்கம்
- இராமானுஜர்

பெண்ணியம் போற்றிய கலைஞர் கருணாநிதி

திராவிட இயக்கம் முன்னெடுத்த பல்வேறு போராட்டங்களில் பெண்ணுரிமைக்கான போராட்டங்கள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. பல காலகட்டங்களில் திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் பெண்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்திருந்தாலும், பெண்களின் உரிமைகளை சட்டபூர்வமாக நிலைநாட்டுவதிலும், அவர்களின் பாதுகாப்பையும் சமூக முன்னேற்றத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதிலும் கருணாநிதியின் பங்கு அளப்பரியது.

ஆட்சிக்கட்டிலில் அமருவதற்கு முன்பே, கருணாநிதியின் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், மேடை முழக்கங்கள் அனைத்தும் பெண்ணுரிமையை வலியுறுத்தின. பெண்களின் உரிமைகளை யாரோ ஒருவர் வாங்கிக் கொடுத்து விட முடியாது; அதை அவர்கள் தாமே அடைய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டில் அவர் இருந்தார்.

கணவனை இழந்த பெண்களின் மனவலியை ஆழமாக உணர்ந்த அவர்,

“கண்ணுக்குள் பாவைபோல் உருண்டிருக்கும் உள்ளம்

கைம்பெண்ணுக்கும் இருப்பதை உணர்ந்திடுவாய்”

என்று எழுதி அவர்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினார்.

வாழ்வின் விளிம்பில் நிற்கும் பெண்களை ‘விதவை’ என்ற சொல்லால் அழைப்பதில் கூட அவமதிப்பு இருப்பதாகக் கருதிய அவர், அந்தச் சொல்லுக்கு மாற்றாக ‘கைம்பெண்’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்; அதில் இரு திலகங்கள் இருப்பதாகக் கூறி மொழி வழியே மரியாதையை நிலைநாட்டினார்.

ஆணைப் போலவே பெண்ணுக்கும் அனைத்துத் துறைகளிலும் சம உரிமை உண்டு என்பதை வலியுறுத்திய கருணாநிதி, பெண்களின் மறுமணத்திற்கு முழுமையான ஆதரவு வழங்கினார். இதற்காக அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன.

வரதட்சணை எனும் சமூக நோய்க்கு மருந்திடும் வகையிலும், பெண்கள் குறைந்தபட்சமாகக் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நோக்கிலும், 8-ம் வகுப்பு படித்த பெண்களுக்கு திருமண நிதி உதவி திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக ‘முதிர்கன்னி’ என்ற நிலை படிப்படியாகக் குறைந்தது.

பெண் விடுதலையில் பொருளாதார சுதந்திரம் முக்கியம் என்பதை உணர்ந்த கருணாநிதி, அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்களை தொடங்கினார். மேலும், சொத்துரிமையில் ஆணுக்கு நிகரான சம பங்குரிமை பெண்களுக்கும் உண்டு என்பதைச் சட்டபூர்வமாக உறுதிப்படுத்தினார். உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் 33 சதவிகித இடஒதுக்கீடு பெண்களுக்கு வழங்கப்படுவதை நடைமுறைப்படுத்தினார்.

பெண்ணின் அடையாளமான தாய்மை தொடர்பான முடிவுகளை பெண்ணே எடுக்க வேண்டும் என்ற முன்னோக்கிய சிந்தனையைக் கொண்ட அவர், தாய்மை அடையும் பெண்களுக்கு நிதி உதவித் திட்டங்களையும் கொண்டு வந்தார். பெண் குழந்தை பிறப்பு முதல் முதுமை வரை சமூகப் பாதுகாப்புடன் வாழ வழிவகை செய்தவர் கலைஞர்.

மகளிருக்கான இலவச பட்டப்படிப்பு திட்டம் மூலம் பெண் கல்வியை மேம்படுத்திய அவர், கல்வி மட்டுமல்லாமல் அரசுப் பணிகளில் 30 சதவிகித இடஒதுக்கீடும் வழங்கினார்.

பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் கருணாநிதியின் பங்களிப்பு குறித்து முன்னாள் சட்டப்பேரவை உறுப்பினரும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவருமான பாலபாரதி கூறுகையில், பெண்கள் ஆணையத்திற்கு சட்ட அந்தஸ்து வழங்கி செயல்படுத்தப்பட்டது, பெண்கள் மீதான வன்முறைகளைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகள்

தீவிரப்படுத்தப்பட்டன. தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவிகளுக்குப் போலவே இஸ்லாமிய பெண் குழந்தைகளுக்கான விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டு, 5 விடுதிகள் கட்டப்பட்டன. இதனால் இஸ்லாமிய மாணவிகளின் கல்வி சூழல் எளிதானது எனக் குறிப்பிட்டார்.

மேலும், சட்டப்பேரவையில் பெண் உறுப்பினர்கள் பேச அனுமதி மறுக்கப்படுவது போன்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட்டதும், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில் மட்டுமே பெண்களுக்கான சொத்துரிமைச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதும் கருணாநிதியின் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் நிகழ்ந்தது என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அதோடு திருமண நிதி உதவித் தொகை உயர்த்தப்பட்டது, மூன்றாம் பாலினத்தவருக்கான நல வாரியம் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கான அங்கீகாரம் உறுதி செய்யப்பட்டது என்றும் கூறினார்.

ஆண் தலைவர்களின் படங்கள் மட்டுமே இருந்த சட்டப்பேரவையில், டாக்டர் முத்துலெட்சுமி ரெட்டியின் படத்தை புதிய சட்டப்பேரவையில் திறந்தது பெரும் மகிழ்ச்சியை அளித்ததாகவும், பின்னர் அந்தப் படம் அகற்றப்பட்டதை வருத்தத்துடன் நினைவு கூர்ந்தார்.

சட்டப் பாதுகாப்பில் கருணாநிதியின் பங்கைப் பற்றி வழக்கறிஞர் அருள்மொழி கூறுகையில், பெண்களுக்கு வன்முறையிலிருந்து பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல, வாழ்க்கைக்கான பாதுகாப்பையே கருணாநிதி வழங்கினார் என்றார். கல்வி உதவிகள் கிராமப்புற மாணவர்கள், பெண்கள் எனப் பல நிலைகளில் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. பெண்கள் மட்டுமே பயிலும் அரசுப் பள்ளிகளில் பெண் ஆசிரியர்களே இருக்க வேண்டும் என அவர் உறுதி செய்தார். அரசுப் பணிகளில் 33 சதவிகித இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டதால் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் பெருகி, அதன் விளைவாக சட்டத்துறையிலும் பெண்களின் பங்கு அதிகரித்தது.

இன்று சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 12 பெண் நீதிபதிகள் இருப்பது இந்திய அளவில் ஒரு முக்கியச் சாதனை என்றும், பெண்கள் இன்று சொத்துரிமையை உரிமையுடன் கேட்கும் நிலைக்கு வந்ததற்குக் காரணமே கருணாநிதி கொண்டுவந்த சட்டங்கள்தான் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இந்த அடிப்படைச் சீர்திருத்தங்களின் தொடர்ச்சியாகவே, பின்னர் வந்த அரசுகளும் பெண்களுக்கான திட்டங்களை முன்னெடுத்தன. பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் கருணாநிதியின் பங்கு அளப்பரியது என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன்

மருதூர் கோபாலன் ராமச்சந்திரன் என்ற இவர், 'எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன்' என்றும், 'எம்.ஜி.ஆர்' என்றும் அன்போடு அழைக்கப்பட்டார். இவர் இந்தியாவின் தலைச்சிறந்த நடிகராகவும், தயாரிப்பாளராகவும், அரசியல்வாதியாகவும் இருந்தார். அவருடைய

வாழ்க்கையில், நடிப்பும், அரசியலும் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருந்தது. அவருடைய இளமைக்காலத்திலேயே, பல நாடக குழுக்களில் பிரபலமாக திகழ்ந்தார். அவர் காந்தியின் மீதும் அவரது கொள்கைகள் மீதும் மிகவும் பற்றுடையவராக இருந்ததால், அவருடைய இளம்வயதிலேயே இந்திய நேஷனல் காங்கிரஸில் தீவிரமாக தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். 100க்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்களில் நடித்த எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள், தமிழ் திரையுலகை முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆதிக்கம் செய்தார். பின்னர், திமுக அரசியல் கட்சியுடன் கைகோர்த்தார். ஒரு தமிழ் நடிகர் என்ற மகத்தான புகழ் பெற்றிருந்தாலும், எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சமமான வெற்றிகரமான அரசியல் வாழ்க்கையையும் அனுபவித்தார். தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டப்பின், அவர் தனது சொந்தக் கட்சியான அ.தி.மு.கவை உருவாக்கினார். மக்கள் எம்.ஜி.ஆரை மிகவும் நேசிக்க முக்கிய காரணம், அவர் ஏழை மக்களின் இதய தெய்வமாக விளங்கினார். நாட்டின் மாநில முதலமைச்சர் நாற்காலியை ஆக்ரமித்த, முதல் இந்திய திரையுலக பிரமுகர் என்ற பெருமை எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்களையே சேரும். ஒரு நடிகராக இருந்து அரசியலில் பதவி அடைந்த போதும், அவர் ஏழைகளின் தோழனாகவும், இல்லாதோருக்குக் கொடையாளியாகவும் விளங்கினார். தனது மனிதநேய பண்புகளால் அன்பு செலுத்தியதால் பெருமளவில் பிரபலமானார்.

பிறந்த தேதி: ஜனவரி 17, 1917

பிறந்த இடம்: நாவலப்பிட்டி, கண்டி, இலங்கை

இறந்த தேதி: டிசம்பர் 24, 1987

குடும்ப பின்னணி மற்றும் ஆரம்பகால வாழ்க்கை

கேரள பெற்றோருக்கு பிறந்தவர், மருதூர் கோபாலன் ராமச்சந்திரன். அவருடைய பெற்றோரான மேலக்காடு கோபால மேனன் மற்றும் மருதூர் சத்யபாமா அவர்கள், கேரளாவின் பாலக்காடு பகுதியில் வடவனூர் பகுதியில் வசித்து வந்தனர். ஆனால், எம்.ஜி.ஆரின் தந்தை வழக்கறிஞர் என்பதால், அவருக்கு எதிராக பல குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தது. இதன் காரணமாக அவர் கேரளாவிலுள்ள தனது சொந்த வீட்டில் இருந்து தப்பி ஓடினார். அவர் இலங்கை சென்று வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். அங்கு தான் எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பிறந்தார். மேலக்காடு கோபால மேனன் அவர்கள் ஒரு பிராமண விதவையுடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததால், அவர் கேரளாவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதாக, அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. கேரள சமூகத்தின் மரபுகளை பின்பற்றி, சக மனிதர்கள் அவருக்கு 'ஸ்மார்தவிசாரம்' செய்து அவரை ஊரை விட்டு ஒதுக்கிவைத்தனர். அவருடைய குடும்பமும் இதை ஏற்றுக்கொண்டது. இதன் காரணமாகவே அவர் சிலோனுக்குத் தப்பி ஓடினார். மேலக்காடு கோபால மேனன் அவர்கள், சிலோனில் மருதூர் சத்யபாமா என்பவரை திருமணம் செய்தார். அங்கு

அவர்களுக்கு ஜனவரி 17, 1917 ஆம் ஆண்டு, எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மகனாக பிறந்தார். எம்.ஜி.ஆரின் பிறந்த இடம் இன்றும் இலங்கையில் இருக்கிறது. தனது குழந்தை பருவ தொடக்கத்தில் இருந்தே, எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள், இந்து மதத்தைத் தீவிரமாகவும், உறுதியாகவும் நம்பினார். இந்துக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபலமான தெய்வமாக இருக்கும் முருகக்கடவுளைத் தனது ஆஸ்தான கடவுளாக எண்ணித் தீவிரமாக வழிபாடு செய்து வந்தார்.

திரையுலக வாழ்க்கை

எம்.ஜி.ஆர் தனது இளமைப்பருவத்திலேயே, நடப்பில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். அவர் சிறுவனாக இருந்த போதே அவரது தந்தை இறந்துவிட்டார். அவரது தந்தையின் மறைவுக்குப் பின், குடும்ப சூழ்நிலைகளின் காரணமாக படிப்பைத்தொடர முடியாமல், பணம் சம்பாதிக்கும் நிர்பந்தம் ஏற்பட்டதால், இவர் நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினார். பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், தனது பெயரை முதல்முறையாக 'ஓரிஜினல் பாய்ஸ்' என்ற நாடக குழுவில் பதிவு செய்தார். அவருடைய சகோதரரும் இந்த குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தார். சில ஆண்டுகளுக்கு பிறகு, நாடகத்தில் நடிப்பதை விட்டுவிட்டு, 1935ல் தமிழ் திரையுலகில் சேர்ந்தார். 1936ல் 'சதிலீலாவதி' என்ற படத்தில் துணை கதாபாத்திரமாக முதல்முறையாக நடித்தார். 1940களில் தான் அவருக்கு முன்னணி கதாபாத்திரத்தில் நடிக்க வாய்ப்புகள் கிடைத்தது. தமிழ் சினிமாவிலேயே இதுவரை பார்த்திராத வர்தகரீதியான ரொமாண்டிக் மற்றும் ஆக்ஷன் ஹீரோ என்று அவரை உருவாக்கிய படம், 'இராஜகுமாரி'. இது கலைஞரால் எழுதி உருவாக்கப்பட்டது. 1947ல், இராஜகுமாரி' திரைப்படம் தமிழக திரையரங்குகளில் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர், தமிழ் திரையுலகம் மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் எம்.ஜி.ஆரை முழக்கமிட்டனர். 1956ல், எம்.ஜி.ஆர், திரையுலகில் தயாரிப்பாளராகவும், இயக்குனராகவும் உருவெடுத்தார். அவர் இயக்கிய முதல் படமான 'நாடோடி மன்னன்', தமிழ்நாட்டில் பல திரையரங்குகளில் ஓடி, பெரிய வெற்றிப்பெற்று, தமிழ் ரசிகர்களின் மனதில் ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற்றது. ஒரு இயக்குனராக தனது முதல் படத்தின் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, அவர் இரண்டு படங்களை இயக்கி நடிக்கவும் செய்தார். அவை 'உலகம் சுற்றும் வாலிபன்' மற்றும் 'மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன்' ஆகும். 1971ல் வெளியான 'ரிக்கஷாக்காரன்' படத்தில், ஒரு முக்கிய கதாபாத்திரத்தில் நடித்ததால், எம்.ஜி.ஆர் அவர்களுக்கு, சிறந்த நடிகருக்கான 'தேசிய விருது' கிடைத்தது.

எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாழ்க்கை

1953 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்ததன் மூலம் எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாழ்க்கை தொடங்கியது. பின்னர் அதே ஆண்டில் அவர் திராவிட முன்னேற்றக்

கழகத்தில் (திமுக) இணைந்தார். திமுக கூட்டங்களுக்கு அவர் எங்கு சென்றாலும் பெரும் கூட்டத்தை ஈர்த்தார். திமுகவின் முக்கிய செல்வாக்கு மிக்கவராகவும், கூட்டத்தை ஈர்ப்பவராகவும் அவர் கருதப்பட்டார். 1962 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலில் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினரானார். 1967 ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அண்ணாதுரையின் திடீர் மறைவுக்குப் பிறகு கருணாநிதி முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது 1969 ஆம் ஆண்டு திமுக பொருளாளர் பதவிக்கு உயர்ந்தார். 1972 ஆம் ஆண்டு கருணாநிதி தனது மகன் எம்.கே.முத்துவை திரைப்படத் துறையிலும் அரசியலிலும் கொண்டு வரத் தொடங்கினார். தனது மகனை திமுகவின் அரசியல் வாரிசாகக் கொண்டுவருவதற்கு கருணாநிதி எடுத்த ஒரு பெரிய நடவடிக்கையாக இதை எம்ஜிஆர் உணர்ந்தார். அண்ணாதுரையின் மறைவுக்குப் பிறகு திமுகவில் ஏற்பட்ட ஊழல் குறித்து எம்ஜிஆர் பொதுமக்களிடம் கூட்டங்களில் உரையாற்றத் தொடங்கினார். விரைவில் அவர் திமுகவின் நிதி விவரங்களை பொதுமக்களுக்கு வெளியிடுமாறு கேட்டு தனது கவலையை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். இது திமுக தலைமையை கோப்படுத்தியது, மேலும் அவர் திமுக கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். அவர் திமுகவிலிருந்து வெளியேறி 1972 இல் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (ADMK) என்ற புதிய கட்சியை உருவாக்கினார். இது பின்னர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (AIADMK) என மறுபெயரிடப்பட்டது. 1972 முதல் 1977 வரையிலான காலகட்டத்தை எம்ஜிஆர் தனது கட்சி பிம்பத்தையும் சித்தாந்தத்தையும் தமிழக மக்களிடையே பிரபலப்படுத்தப் பயன்படுத்தினார். 1974 இல் வெளியான 'நேற்று இன்று நாளை' மற்றும் 1975 இல் வெளியான 'இதயக்கனி' ஆகிய படங்களைத் தமிழ் ரசிகர்கள் மத்தியில் தனது அரசியல் கட்சியைப் பரப்ப அவர் பயன்படுத்தினார். இது 1977 இல் நடந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் அதிமுக மிகப்பெரிய வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றபோது காட்டப்பட்ட மிகப்பெரிய வரவேற்பைப் பெற்றது. சட்டமன்றத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் அதிமுகவின் கூட்டணிக் கட்சியாக இருந்தது. இவ்வாறு அவர் 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் முறையாக தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சரானார். அதிமுகவிற்கும் காங்கிரசுக்கும் இடையே தவறான புரிதல் ஏற்பட்டு 1980 இல் எம்ஜிஆர் அரசு கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் மே 1980 இல் நடந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்று தனிப்பெரும் கட்சியாக உருவெடுத்து அவர் மீண்டார். 1980 இல் இரண்டாவது முறையாக தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சரானார். முதலமைச்சராக இருந்தபோது அவர் செய்த நல்ல காரியங்களே 1984 இல் நடந்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில் அவர் வெற்றி பெற்று மூன்றாவது முறையாக தமிழக முதலமைச்சரானதற்குக் காரணமாக அமைந்தன. 1987 இல் அவர் இறக்கும் வரை தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றினார்.

விருதுகள் மற்றும் அங்கீகாரம்

- 1960ல், எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்தியாவின் 'பத்மஸ்ரீ' விருதுக்காகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். ஆனால், அவர் அரசாங்கத்தின் பற்றற்ற நடத்தையின் காரணமாக அதை ஏற்க மறுத்துவிட்டார். ஏனென்றால், விருதில் பாரம்பரிய ஹிந்தி வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக தனது தாய்மொழியான தமிழில் இருக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார்.
- 'ரிக்கஷாக்காரன்' படத்திற்காக, தனது நடிப்பிற்காக சிறந்த நடிகருக்கான தேசிய விருதை 1972ல், எம்.ஜி.ஆர் பெற்றார்.
- சென்னை மற்றும் உலக பல்கலைக்கழகமும் அவருக்கு 'முனைவர் பட்டம்' வழங்கி சிறப்பித்தது.
- தமிழ்நாட்டின் சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக அவருடைய பங்களிப்பை கௌரவிக்கும் விதமாக அவர் இறந்த பிறகு 1988ல் 'பாரத ரத்னா விருதை' வழங்கப்பட்டது.

இறப்பு

எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு சிறுநீரக பிரச்சினைகள் இருந்தது. சிறுநீரகக் கோளாறு காரணமாக 1984ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில், அமெரிக்காவின் புருக்ளின் நகரில் உள்ள டவுன்ஸ்டேட் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டு, சிறுநீரக மாற்று சிகிச்சை மேற்கொண்டார். இறுதியாக 1987ல் நோய்வாய்ப்பட்டார். டிசம்பர் 24ஆம் தேதி, 1987ல் இயற்கை எய்தினார். எம்.ஜி.ஆருடைய மரணம் தமிழ்நாட்டில் பெருங்கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. கட்டுக்கடங்காத மக்களையும், அதிகளவில் போராடி உயிரிழந்த உணர்ச்சித் தமிழர்களையும் நிர்வகிக்க தமிழக அரசும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் கடுமையாக போராடினர். அவரது மறைவுக்குப் பின், அஇதிமுக இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிந்தது. ஒன்று அவரின் மனைவி ஜானகி ராமச்சந்திரன் தலைமையிலும், மற்றொன்று ஜே.ஜெயலலிதா தலைமையிலும் தனித்தனி கட்சிகள் உருவாகின. அவரது 'சத்யா ஸ்டுடியோ' இப்போது ஒரு பெண்கள் கல்லூரியாக உள்ளது. சென்னை டி.நகர் பகுதியில் உள்ள அவரது வீட்டை தமிழக அரசு நினைவு இல்லமாக மாற்றி பராமரித்து வருகிறது.

சத்துணவுத் திட்டம்

1982 ஆம் ஆண்டில் சத்துணவுத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடி மாநிலமாக தமிழ்நாடு திகழ்கிறது. மாணவர்களின் சேர்க்கையை அதிகரித்தல், பள்ளிகளில் மாணவர் வருகையை தக்க வைத்தல், அதே நேரத்தில் குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து அளவை மேம்படுத்தல் ஆகியவை இத்திட்டத்தின் நோக்கம் ஆகும். பசி அல்லது நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையால் முழுமையாக ஒருமுகப்படுத்தி படிப்பில் கவனம்

செலுத்த முடியாது. இதனை கருத்தில் கொண்டு, அரசு, அரசு உதவி பெறும் பள்ளிகள், சிறப்புப் பயிற்சி மையங்கள், மதராசாக்கள் மற்றும் சர்வ சிஷா அபியான் கீழ் செயல்படும் மக்தாப்களில் பத்தாம் வகுப்பு வரையிலான தொடக்க மற்றும் உயர்நிலை வகுப்புகளில் பயிலும் குழந்தைகளுக்கு சூடான சமைத்த மதிய உணவு இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது.

திட்டத்தின் நோக்கங்கள்

1. எல்லோருக்குமான தொடக்கக் கல்வி என்ற நோக்கில் மாணவர் சேர்க்கையை முழு அளவில் அதிகரித்தல் , பள்ளி இடைநிற்றல் விகிதங்களைக் குறைத்தல்.
2. குறைவான உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறைவான குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச்சத்து வழங்குதல்.
3. பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள குழந்தைகளை தவறாமல் பள்ளிக்குச் செல்ல ஊக்குவித்தல் மற்றும் முறையான கல்வியைப் பெற அவர்களுக்கு உதவுதல்.
4. வேலை வாய்ப்புகள் வழங்குவதன் மூலம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல்.

திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

1. 5-9 வயதுக்குட்பட்ட தொடக்கப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், 10-15 வயதுக்குட்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்கு, ஒரு வருடத்தில் 220 நாட்கள் பள்ளி வளாகத்திலேயே சூடான சத்தான கலவை சாதம் மசாலா முட்டையுடன் வழங்கப்படுகின்றது.
2. 15 மாவட்டங்களில் உள்ள தேசிய குழந்தைத் தொழிலாளர் திட்ட சிறப்புப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒரு வருடத்தில் 312 நாட்களுக்கு சூடான சத்தான கலவை சாதம் மசாலா முட்டையுடன் வழங்கப்படுகின்றது.
3. தொடக்கப்பள்ளி குழந்தைகளுக்கு (1வது வகுப்பு முதல் 5ம் வகுப்பு வரை) ஒரு பள்ளி நாளுக்கு ஒரு குழந்தைக்கு (அரிசி) @ 100 கிராம் மற்றும் உயர் நிலைப் பள்ளி குழந்தைகளுக்கு (6வது வகுப்பு முதல் 10வது வகுப்பு வரை) நாளொன்றுக்கு ஒரு குழந்தைக்கு @ 150 கிராம் வழங்கப்படுகிறது.
4. அனைத்து 5 வேலை நாட்களிலும் 1 ஆம் வகுப்பு முதல் 10 ஆம் வகுப்பு வரை அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் முட்டை வழங்கப்படுகிறது. திருட்டு மற்றும் பழுதடைவதைத் தடுக்க வாரத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் முட்டைகளுக்கு வண்ணங்களில், "தமிழ்நாடு அரசு" என்ற முத்திரையிடப்படுகிறது.
5. முட்டை சாப்பிடாத குழந்தைகளுக்கு 100 கிராம் எடையுள்ள வாழைப்பழம் வழங்கப்படுகிறது.
6. இன்றைய குழந்தைகளுக்கு தேவைப்படும் புரதம் வைட்டமின்கள் மற்றும் கலோரிகளை கருத்தில் கொண்டு 20 கிராம் கருப்பு கொண்டக்கடலை / பச்சைப்பயறு குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.
7. அனைத்து வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் 20 கிராம் வேகவைத்த உருளைக்கிழங்கு மாவுச்சத்து தேவைக்கு துணை புரிகிறது.

8. குழந்தைகளிடையே அயோடின் மற்றும் இரும்புச்சத்து குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கும், சுகாதார தலையீடு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், இருமுறை செறியூட்டப்பட்ட உப்பு சமையலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது குழந்தைகளின் அயோடின் குறைபாட்டை சீர்செய்து முன் கழுத்து கழலை நோயை தடுக்கிறது. இருமுறை செறியூட்டப்பட்ட வைட்டமின் A மற்றும் வைட்டமின் D சத்துடன் கூடிய எண்ணெய் தினமும் சத்துணவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
9. முக்கியமான தினங்களில், வெல்லம் மற்றும் நெய்யைப் பயன்படுத்தி குழந்தைகளுக்கு இனிப்புப் பொங்கல் பரிமாறப்படுகிறது.

சாதனைகள்

1. திரை உலகில் சுமார் 25 ஆண்டுகள் முடிகூடா மன்னனாய் விளங்கினார். எம்ஜிஆர் அவர்கள் தாம் ஏற்ற பாத்திரங்களின் மூலம், சோம்பித்திரியக் கூடாது, பிறரிடம் கையேந்தக் கூடாது, உழைப்பே ஒருவரை உயர்த்தும் என்னும் கருத்துக்களை மக்கள் மனதில் புரியச் செய்தார்.
2. வெறுமனே நடிகராக மட்டும் இருந்து விடாமல், கேமரா தொழில்நுட்பம், படத்தொகுப்பு, இயக்கம் என பல்வேறு விஷயங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து சகலகலா வல்லவனாகத் திகழ்ந்தார். திரையுலகின் தசாவதானி என்ற சொல்லாடலுக்கு பொருத்தமானவரானார்.
3. எம்ஜிஆர் அவர்கள் சதிலீலாவதி என்ற திரைப்படத்தின் மூலம் தமிழ் திரை உலகிற்கு அறிமுகமானார். மொத்தமாக 136 திரைப்படங்களில் நடித்துள்ளார்.
4. முதன் முதலாக ஜனாதிபதியின் வெள்ளிப் பதக்கம் பரிசு பெற்ற தமிழ்ப் படம் எம்ஜிஆர் அவர்கள் நடித்த 'மலைக்கள்ளன்'. முதன்முதலாக ஆறு மொழிகளில் தயாரான பான் இந்தியா படமும் இதுவே.
5. முதன்முதல் முழுநீள வண்ணத்தில் தயாரான தமிழ்ப்படம் எம்ஜிஆர் அவர்கள் நடித்த 'அலிபாபாவும் 40 திருடர்களும்'.
6. முன்னாள் பிரதமர் நேரு அவர்கள் "நாட்டின் பாதுகாப்புநிதி தாரீர்" என்று கோரியபோது முதன்முதலாக அதிக தொகை (75 ஆயிரம்) கொடுத்தவர், தேசப்பற்றும் கொடைத்தன்மையும் மிக்க புரட்சித்தலைவர் எம்ஜிஆர் அவர்கள் தான். ஒரு பவுன் தங்கத்தின் அன்றைய விலை 85 ரூபாய். இன்று சுமார் 48,000. அன்று புரட்சித்தலைவர் நாட்டுக்காக கொடுத்த பணத்தின் இன்றைய மதிப்பு சுமார் 42 கோடி ரூபாய் ஆகும். கொடை வள்ளல் எம்ஜிஆர் என்பதற்கான மிகச்சிறந்த சான்று இதுவேயாகும்.
7. புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் 1953 இல் திமுகவில் இணைந்த பிறகு, திமுகவின் கொள்கைகளையும், சின்னத்தையும், கொடியையும் குக்கிராமங்கள் வரை கொண்டு சேர்க்கும் மிகப்பெரும் பணியை சுயவிருப்பத்தோடு, அண்ணாவின்

கொள்கைகளை பரப்பும் அதிகாரபூர்வமற்ற கொள்கைப் பரப்புச் செயலாளராகவே மாறி பிரச்சாரம் செய்தார் நம் புரட்சித்தலைவர்.

8. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், திமுக 1957 பொதுத்தேர்தலில் போட்டியிடும் முடிவை எடுக்க, புரட்சித்தலைவரின் வருகை ஒரு பெரும் காரணம் என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. தொடர்ச்சியாக புரட்சித்தலைவர், தான் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைக்காகவும், தலைவனுக்காகவும், எதையுமே எதிர்பார்க்காமல், சூறாவளி கொள்கைப் பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தார்.
9. விளைவு, கொள்கைக்கொம்பன் பேரறிஞர் அண்ணாவின் முடிவு, திமுகவின் தொடக்கமாக இருந்தது. ஆம். முதன்முதலாக 1957 பொதுத் தேர்தலில் திமுக 15 சட்டமன்ற இடங்களிலும், 2 நாடாளுமன்ற இடங்களிலும் வெற்றி பெற்றது, அதற்கு அடுத்த தேர்தலில் 52 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெற்று சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சியாகவும், அதன் பிறகு 1967 இல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சியைப் பிடிக்கவும், புரட்சித்தலைவரின் பங்கு அளப்பரியது எனபதை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களே, வெளிப்படையாகவே, அனைவரின் முன்னிலையிலும் சொன்னது, வரலாற்றுப்பதிவு.
10. அண்ணா அவர்கள், " தம்பி ராமச்சந்திரன் கொடுப்பதாக சொல்லப்படும் தொகை பற்றி எனக்கு கவலையில்லை. தம்பி ராமச்சந்திரனின் பணம், என் பணம் போலாகும், அதை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பெற்றுக்கொள்வேன், எனது சட்டைப்பையில் இருக்கும் பணமல்லவா என்று சொல்லிவிட்டு சொன்னார்,
11. 1967 வெற்றிக்குப்பிறகு, இரண்டே ஆண்டுகளில் அதாவது 1969 லிலேயே பேரறிஞர் அண்ணா உடல்நலம் குன்றி மறைய, ஐம்பெரும் தலைவர்களில் பட்டியலில் கூட இல்லாத கருணாநிதி, தான் முதல்வராக வேண்டும் என்றும், அதற்கு நீங்கள் தான் உதவவேண்டும் என்றும் புரட்சித்தலைவரிடம் நட்பு ரீதியில் கேட்க, நண்பருக்காக உதவுவோமே என களத்தில் இறங்குகிறார் நமது புரட்சித்தலைவர். வெற்றியும் பெற்றுக்காட்டுகிறார்.
12. மீண்டும் கட்சிப்பணியில் கவனம் செலுத்தி களத்தில் இறங்கி பிரச்சாரம் செய்ய, 1971 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில், தமிழக அரசியல் வரலாற்றில் அதிக பட்ச வெற்றியை பதிவு செய்தது திமுக. ஆம். புரட்சித்தலைவர் என்கிற ஒற்றை மனிதருக்காக ஒட்டுமொத்த தமிழகமும் கொத்துக் கொத்தாக வாக்களித்து வரலாற்று வெற்றியை பெற வைத்தார்கள்
13. தமிழ்நாட்டின் முகம் முதன்முதலாக முற்றிலுமாய் மாறக் காத்திருந்தது என்றே சொல்லலாம். 1977 க்கு முந்தைய தமிழகத்தின் முகம், பசியால் வாடியிருந்தது. உயர்கல்வியில் உயரமுடியாமல் முட்டி முட்டி மோதிக்கொண்டு இருந்தது, சமூக

நீதியில் சங்கடங்களை சந்தித்துக்கொண்டிருந்தது. பெண்கள் முன்னேற்றத்தின் பாதை முட்களால் நிரப்பப்பட்டிருந்தது.

14. மக்களின் எண்ணவோட்டங்களை அட்சரம் பிசகாமல், அறிந்திருந்த மக்கள் தலைவன் மன்னாதி மன்னன் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள், முதல்வரான பிறகு தான், தமிழ்நாட்டின் தலையெழுத்து திருத்தி எழுதப்பட்டது.
15. பல்கலைக்கழகங்கள், நவீன மருத்துவக் கல்லூரிகள், பாரம்பரிய சித்தா, யுனானி பல்கலைக்கழகங்கள், தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக்கழகம், மகளிர் பல்கலைக் கழகம், அமைத்தது முதல், மாணவர்களுக்கு சத்துணவு, விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம், பயிர் பாதுகாப்பு கடன், இடுபொருள், விதை மானியம், குடிசை மின் விளக்கு, கிருஷ்ணா கூட்டு குடிநீர் திட்டம், இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக இலவச ஆம்புலன்ஸ் திட்டம், பொங்கலுக்கு இலவச வேட்டி & சேலை வழங்கும் திட்டம், நகரங்களில் லாரிகள் மூலம் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்,
16. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நூலகத்திற்கு என தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டது முதல் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கியவர்.
17. பொது விநியோக திட்டத்திற்காக 20,000 ரேஷன் கடைகளை ஒரே கட்டத்தில் திறந்து வைத்தது மட்டுமல்லாது, தமிழகத்திற்கு மத்திய தொகுப்பிலிருந்து கூடுதல் அரிசி ஒதுக்கீட்டினை போராடி பெற்றார் புரட்சித்தலைவர். சத்துணவு திட்டம் செயல்படுத்தும் போது ஒரே நாளில் 10,000 சத்துணவு அமைப்பாளர்களை பணி நியமனம் செய்தார் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்
18. தமிழில் தந்தை பெரியாரின் எழுத்து சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தவர். தந்தை பெரியாருக்கும், பாரதிதாசனுக்கும் நூற்றாண்டு விழா நடத்தியவர். அரசு அலுவலக கடிதங்கள் / அரசாணைகளில் திருவள்ளுவர் ஆண்டை அறிமுகப்படுத்தியவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்
19. சென்னைக்கு கிருஷ்ணா குடிநீரை கொண்டு வந்தவர். பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிப்படைந்த சந்தேக கேஸ் எனப்படும் 41 பிரிவு சட்டத்தை நீக்கியவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்
20. குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் கோலோச்சிய கிராம முன்சீப் நடைமுறையை ஒழித்து கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள், கிராம பணியாளர்கள் பதவிகளை கொண்டு வந்தவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்
21. கிராமப்புற பேருந்து வசதிக்காக 4000 க்கு மேற்பட்ட வழி தடங்கள் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்டது. மகளிருக்கு சிறப்பு பேருந்தும் அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
22. முதன் முதலில், தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்கு பயிர் காப்பீடு (இன்சூரன்ஸ்) முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்

23. 1980- 1985 காலத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்வியை விரிவுப்படுத்துவதில் மத்திய / மாநில அரசுகளுக்கு பொருளாதார சிக்கல்கள் இருந்ததால், சுயநிதி கல்லூரிகளை நிறுவ மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியது. அதன்படி தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், மஹாராஷ்டிரா, ஆந்திரா மாநிலங்களில் பொறியியல் கல்லூரிகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டன. தமிழகத்தில் இன்று லட்சக்கணக்கான பொறியியல் பட்டதாரிகள் உருவாக காரணமாயிற்று.
24. இதைத் தவிர, விதவை, முதியோர் மற்றும் மாற்று திறனாளிகள் ஓய்வூதியம், பள்ளி மாணவர் சீருடை, மீனவர் , நெசவாளர்களுக்கு கடனுதவி, ஏழைகளுக்கு குடியிருப்பு கட்டுதல், ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைத்தல், ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ப்பு திட்டம், பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான 50% இடஒதுக்கீடு என ஏராளமாய் செய்தார் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்
25. ஈழப் பிரச்சனையில் அவரது துணிச்சலான நடவடிக்கைகள், நிதியுதவி, பொருளுதவிகள் மறக்க முடியாதவை. போராளிகளை நாடு கடத்த முடியாது என்பதில் உறுதியாய் இருந்தது முதல் தமிழகமெங்கும் விடுதலைப் புலிகள் கண்காட்சி நடத்தவும், நிதியுதவி திட்டவும் அனுமதி அளித்தது வரை என ஈழ உணர்வை தமிழ் மண்ணில் விதைத்தவர், புரட்சித்தலைவர் அவர்கள்.

ஜெயலலிதா

ஜெ.ஜெயலலிதா என்று அறியப்படும் கோமளவல்லி ஜெயராம் (24 பிப்ரவரி 1948 – 5 டிசம்பர் 2016) முன்னாள் தமிழக முதல்வரும், அரசியல் தலைவரும், பிரபல முன்னாள் தென்னிந்தியத் திரைப்பட நடிகையும் ஆவார் .இவர் தமிழக முதலமைச்சராக 1991 முதல் 1996 வரையும், 2001 ஆம் ஆண்டில் சில மாதங்களும், பின்னர் 2002 முதல் 2006 வரையும், 2011 முதல் 2014 வரையும் இருந்தார் .2015 மே 23 முதல் இறக்கும் வரையில்) 5 திசம்பர் 2016) முதலமைச்சராக பணிபுரிந்தார் .அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராக இருந்த இவரை “புரட்சித் தலைவி” எனவும் “அம்மா” எனவும் இவரது ஆதரவாளர்கள் அழைப்பர். அரசியலுக்கு நுழைவதற்கு முன்னர் இவர் 120 இற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் , தெலுங்கு , கன்னட மொழித் திரைப்படங்களில் முன்னணிப் பாத்திரங்களில் நடித்திருந்தார்.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு ;

மைசூர் சமஸ்தானம் (தற்போது கர்நாடக மாநிலம்) மாண்டியா மாவட்டம், பாண்டவபுரா தாலுகா, மேல்கோட்டை என்ற ஊரில் வாழ்ந்த ஜெயராம் – வேதவல்லி இணையரின் மகளாக 1948 பிப்ரவரி 24ஆம் நாள் ஜெயலலிதா பிறந்தார். அவரது தாத்தா அவ்வூரில் உள்ள ஒரு கோவிலில் அர்ச்சகராக பணியாற்றி வந்தார்.

ஜெயலலிதாவுக்கு இரண்டு வயது இருக்கும் போதே அவரது தந்தை ஜெயராம் காலமானார். இதனைத் தொடர்ந்து, திரைப்படத் துறையில் நடிக்க வந்த அவரது தாயார் வேதவல்லி, தனது பெயரை 'சந்தியா' என மாற்றிக் கொண்டார். சந்தியா பெங்களூரில் தங்கி இருந்த காலகட்டத்தில், ஜெயலலிதா பிஷப் காட்டன் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கல்வி பயின்றார்.

பின்னர் சென்னைக்கு வந்த ஜெயலலிதா, 1958 முதல் 1964ஆம் ஆண்டு வரை சர்ச் பார்க் பிரெசெண்டேஷன் கான்வென்ட்டில் கல்வி பயின்று மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றார். அதன் பின்னர் ஸ்டெல்லா மேரீஸ் கல்லூரியில் புகுமுக (Pre-University) வகுப்பில் சேர அனுமதி கிடைத்தது. ஆனால் அதே காலகட்டத்தில் திரைப்படங்களில் நடிக்க வாய்ப்பு கிடைத்ததால், உயர் கல்வியைத் தொடராமல் திரைப்படத் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்து நடிகையாக மாறினார்.

ஸ்ரீதர் இயக்கிய 'வெண்ணிற ஆடை' திரைப்படத்தின் மூலம் ஜெயலலிதா தமிழ்த் திரையுலகில் நடிகையாக அறிமுகமானார்.

ஜெயலலிதா திரை வரலாறு

ஜெயலலிதா 127 திரைப்படங்களில் நடித்திருக்கிறார். அவற்றுள் எம்.ஜி.ஆருடன் 28 படங்களில் இணைந்து நடித்தார். மேலும் சிவாஜி கணேசன் , எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன், ஜெய்சங்கர் ,முத்துராமன், ரவிசந்திரன் , சிவகுமார் , ஏ. வி. எம். ராஜன், என். டி. ராமராவ், நாகேஸ்வரராவ், தர்மேந்திரா போன்ற பல முன்னணி நடிகர்களுடன் சேர்ந்து நடித்துள்ளார்.

அரசியல் பங்களிப்பு

பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் கருணாநிதி , எம்ஜிஆருடன் ஜெயலலிதா 1981ல் அ. தி. மு. க. வில் இணைந்து, அக்கட்சியின் கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் ஆனார். அதன் பிறகு 1984ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவை உறுப்பினரான இவருக்கு 185வது இருக்கை அளிக்கப்பட்டது. இது பல காலத்திற்கு முன்னர் அறிஞர் அண்ணா (முன்னாள் தமிழக முதல்வர் கா. ந. அண்ணாதுரை) அமர்ந்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருக்கு முன்னால் மோகனரங்கம் (மேலவை உறுப்பினர்) அமர்ந்திருந்தார். எம். ஜி. இராமச்சந்திரனின் மறைவுக்குப் பிறகு, இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து 1989 ஆவது ஆண்டில் அ. தி. மு. கவின் தலைமைப் பொறுப்பேற்று அதன் பொதுச்செயலாளர் ஆனார். 1984 முதல் 1989 வரை தமிழ்நாட்டில் இருந்து மாநிலங்களவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

முன்னாள் முதல்வர்

ம. கோ. இராமச்சந்திரனின் இறப்புக்குப் பின்னர் அவரது அரசியல் வாரிசாக ஜெயலலிதா தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார். ஜானகி இராமச்சந்திரனுக்குப் பின்னர் தமிழ்நாட்டின் இரண்டாவது பெண் முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவர் முதல்வராக இருந்த 1991-96 பதவிக் காலத்தில் வருமானத்துக்கு மீறிய அளவில் ரூ.66.65 கோடி சொத்து சேர்த்தார் என்ற வழக்கில் பெங்களூர் சிறப்பு நீதிமன்றம், 2014 செப்டம்பர் 27 இல் செயலலிதா குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது. பதவியில் இருக்கும் போதே பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்ட முதலாவது இந்திய மாநில முதல்வர் செயலலிதா ஆவார். 2015 மே 11 அன்று சொத்துக்குவிப்பு வழக்கில் இருந்து செயலலிதா உள்ளிட்ட 4 பேரையும் விடுவித்து கர்நாடக உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி சி. ஆர். குமாரசாமி தீர்ப்பு வழங்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து 5-வது முறையாக செயலலிதா மீண்டும் தமிழகத்தின் முதல்வராக பதவி ஏற்றார்.

சட்டமன்றப் பொறுப்புகள் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா தமிழக முதல்வராக கீழ்க்காணும் காலங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

2001, ஏப்ரல் 24. அன்று ஜெயலலிதா 2001, மே 10 அன்று நடைபெற்ற 2001 சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு 4 தொகுதிகளுக்கு (ஆண்டிப்பட்டி, கிருஷ்ணகிரி, புவனகிரி, புதுக்கோட்டை) வேட்புமனு அளித்திருந்த மனுக்கள் தள்ளுபடி நிராகரிக்கப்பட்டன. இவையனைத்தும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கோ அதற்கு மேலோ தண்டனைபெற்ற குற்றவாளிகள் தேர்தலில் போட்டியிட சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்பதால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. ஆண்டிப்பட்டி தேர்தல் அதிகாரி செயா, கிருஷ்ணகிரி தேர்தல் அதிகாரி மதிவாணன் சட்ட உட்கூறு 8(3) கீழ் வேட்புமனுவை தள்ளுபடி செய்தனர். இச்சட்டத்தின் படி ஒருத்தர் இரு தொகுதிகளுக்கு மேல் மனு தாக்கல் செய்திருந்தால் மனுவை தள்ளுபடி செய்யலாம். ஜெயலலிதா டான்சி நில வழக்கில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் தண்டனை பெற்றிருந்தார். அவரது மேல் முறையீடு மனு நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருந்தாலும் தேர்தலில் போட்டியிட ஜெயலலிதா முடிவு செய்தார். 2001ம் ஆண்டு ஆண்டிப்பட்டியில் தங்க. தமிழ்ச்செல்வன் அதிமுக சார்பாக வென்றார்.

டாக்டர்.ராதாகிருஷ்ணன் நகர் போட்டியிட்டார்.அவரது வேட்புமனுவில் உள்ள சொத்து விவரங்களின்படி, செயலலிதாவுக்கு உள்ள மொத்த சொத்துக்களின் மதிப்பு ரூ.118.58 கோடியாகும், கடன் ரூ.2.04 கோடி. 2006ம் ஆண்டு ஜெயலலிதா சட்டசபை தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது அவரின் சொத்து மதிப்பு ரூ.24.7 கோடியாக இருந்தது. 2011 சட்டசபை தேர்தலின்போது அவரின் சொத்து மதிப்பு ரூ.51.40 கோடியாக உயர்ந்தது. ஏப்பிரல் 25, 2016 அன்று வேட்புமனு அளித்தார் . அத்தேர்தலில் டாக்டர். ராதாகிருஷ்ணன் நகரில் போட்டியிட்டு 97,218 வாக்குகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார்.

ஜெயலலிதா தலைமையில் அதிமுகவின் சாதனைகள்.

1991 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்ற சட்டமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் 168 இடங்களில் போட்டியிட்டு 164 இடங்களில் வெற்றிபெற்று அதிமுக ஆட்சியில் அமர்ந்தது.

1998 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் 18 இடங்களில் வெற்றிபெற்று வாஜ்பாய் தலைமையில் அமைந்த மத்திய அரசில் அதிமுக அங்கம் வகித்தது.

2001 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் நடைபெற்ற சட்டமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் 132 இடங்களில் வெற்றிபெற்று அதிமுக ஆட்சியில் அமர்ந்தது.

2011 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நடைபெற்ற சட்டமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் 150 இடங்களில் வெற்றிபெற்று ஜெயலலிதா முதல்வராக பதவியேற்றார்.

2011 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர்/அக்டோபர் மாதம் நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தலில், தமிழகத்தில் அப்போது இருந்த 10 (இப்போது 12) மாநகராட்சிகளிலும் வெற்றிபெற்றது.

2014 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற நாடாளுமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் தமிழகம் மற்றும் புதுவையில் உள்ள 40 தொகுதிகளிலும் ஜெயலலிதாவின் தலைமையில் தனித்துப் போட்டியிட்ட அதிமுக, 37இல் வென்று வரலாற்றுச் சாதனை புரிந்தது. மேலும் நாடாளுமன்றத்தில் மூன்றாவது பெரிய கட்சி என்ற பெருமையையும் பெற்றது.

2016 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் அதிமுக தமிழகத்தில் உள்ள 234 தொகுதிகளில் 227இல் நேரடியாகவும், 7இல் அதிமுக கூட்டணியில் இருந்த மற்ற கட்சிகள் அதிமுகவின் இரட்டை இல்லை சின்னத்திலும் போட்டியிட்டு 134 தொகுதிகளில் வென்று ஆட்சியைத் தக்கவைத்தது. 1984 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆளுங்கட்சி மீண்டும் ஆட்சியைத் தக்கவைத்தது 2016இல் தான். 2016 ஜூன் மாதம் நடைபெற்ற மாநிலங்களவைத் தேர்தலில் 4 உறுப்பினர்களை அனுப்பியதன் மூலம், நாடாளுமன்றத்தில் அதிமுகவின் பலம் 50 (37 மக்களவை + 13 மாநிலங்களவை) ஆக உயர்ந்தது. இது தமிழ்நாட்டில் எந்த ஒரு கட்சியும் செய்யாத சாதனை.

2011 சட்டமன்ற தேர்தல், 2011 உள்ளாட்சித் தேர்தல், 2014 நாடாளுமன்றத் தேர்தல், 2016 சட்டமன்றத் தேர்தல் என தொடர்ச்சியாக 4 தேர்தல்களில் பெரும்பாலும் தனித்து நின்று ஜெயலலிதா தலைமையில் அதிமுக வெற்றிவாகை சூடியது. அதிமுக தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிறகு நடந்த தேர்தல்கள்

மேலும் அதிமுக தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிறகு இதுவரை நடந்த 10 சட்டமன்றப் பொதுத்தேர்தலில் 7 முறை அதிமுக ஆட்சியைப்பிடித்து, தமிழகத்தில் அதிக முறை ஆட்சி அமைத்த கட்சி என்ற சாதனையைப் படைத்தது.

சட்டசபை வருடம் பொதுத்தேர்தல் கிடைத்த வாக்குகள்

1977 6வது சட்டசபை 5,194,876 131

1980 7வது சட்டசபை 7,303,010 129

1984 8வது சட்டசபை 8,030,809 134

1989 9வது சட்டசபை 148,630 27 /

1991 10வது சட்டசபை 10,940,966 164

1996 11வது சட்டசபை 5,831,383 4

2001 12வது சட்டசபை 8,815,387 132

2006 13வது சட்டசபை 10,768,559 61

2011 14வது சட்டசபை 1,41,49,681 151

2016 15வது சட்டசபை 1,76,17,060 134.

1. மாணவர்களுக்கு இலவச மடிக்கணினி

இந்தியாவிலிருந்து மென்பொருள் ஏற்றுமதி செய்யும் துறையில் தமிழ்நாடு ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாளராக விளங்குகிறது. குறிப்பாக தகவல் தொழில்நுட்ப (IT) துறைக்கான தரமான மனிதவளத்தை உருவாக்கும் முக்கிய மையமாக சென்னை கருதப்படுகிறது. ஆயினும், ஐடி திறன்களை கற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்கும் பல இளம் மாணவர்களுக்கு கணினிகளை அணுகும் வாய்ப்பு எளிதில் கிடைக்காத நிலை இருந்தது. இந்தச் சிக்கலைக் கருத்தில் கொண்டு, அப்போதைய தமிழக முதல்வர் ஆர்வமும் திறனும் கொண்ட மாணவர்களுக்காக இலவச மடிக்கணினி வழங்கும் திட்டத்தை அறிவித்தார். இந்தத் திட்டம் எண்ணற்ற மாணவர்களுக்கு கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்ப வாய்ப்புகளைத் திறந்து வைத்ததுடன், அவர்களின் எதிர்காலத்தை மாற்றியமைக்கும் ஒரு முக்கியமான சமூக மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

2. அம்மா TNFDC மீன் ஸ்டால் சென்னை

சென்னையின் பல முக்கிய பகுதிகளில் ஜெயலலிதா அம்மா அவர்கள் TNFDC (Tamil Nadu Fisheries Development Corporation) மீன் கடைகளைத் தொடங்கினார். இதன் மூலம் பொதுமக்களுக்கு தரமான மீன்களை நியாயமான விலையில் வழங்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாட்டின் சில பகுதிகளில் மிகவும் பிரபலமான சுவையான மீனான சீர் (வஞ்சிரம்), சூப்பர் மார்க்கெட்டுகளில் ரூ.900க்கும் மேல் விற்கப்பட்ட நிலையில், TNFDC மீன் கடைகளில் ரூ.600க்கு கிடைத்தது. இதனால் நடுத்தர மற்றும் ஏழை மக்களுக்கு பெரிதும் நன்மை ஏற்பட்டது. விற்பனைக்கூடங்களைத் தவிர, TNFDC டோர் டெலிவரி சேவையையும் கொண்டுள்ளது. மேலும், மீன் விலைகள் தினசரி புதுப்பிக்கப்படுவதால், விலை வெளிப்படைத்தன்மையும் நியாயமும் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

3. சென்னையில் உள்ள அம்மா பண்ணை பசுமை கடைகள்

பணவீக்கம் அதிகரிக்கும் சூழ்நிலையில், நிதி வசதி உள்ளவர்கள் தங்கள் கொள்முதல்களை ஓரளவு நிர்வகிக்க முடிந்தாலும், அதன் பெரும் பாதிப்பை அனுபவிப்பவர்கள் சாதாரண குடிமக்கள்தான் என்பதைக் குறித்து அடிக்கடி விமர்சனங்கள் எழுந்தன. இந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வாக, அப்போதைய தமிழக முதல்வர் சென்னையில் “பண்ணை பசுமைக் கடைகள்” (நுகர்வோர் கூட்டுறவு கடைகள்) என்ற பெயரில் புதிய காய்கறி விற்பனை மையங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். இக்கடைகள் மானிய விலையில் தரமான காய்கறிகளை பொதுமக்களுக்கு வழங்கின.

4. சென்னை சிறிய பேருந்து

போக்குவரத்துத் துறையில் தமிழ்நாட்டின் தனித்துவமான முயற்சியாக “சென்னை சிறிய பேருந்து” திட்டம் விளங்குகிறது. மாநகர போக்குவரத்துக் கழக (MTC) பேருந்துகள் செல்ல முடியாத குறுகிய மற்றும் உள் பகுதிகளில் சேவை வழங்கும் நோக்கில், 2013 அக்டோபர் மாதத்தில் அம்மா அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

இந்தச் சேவை, பொதுமக்கள் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை மட்டுமே நம்பியிருக்க வேண்டிய நிலையை குறைத்து, அருகிலுள்ள ரயில் நிலையங்கள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் பேருந்து நிலையங்களுக்கு எளிதாகச் செல்ல உதவியாக இருந்தது. இதன் மூலம் நகர்ப்புறப் போக்குவரத்து மேலும் எளிமையாகவும் அணுகக்கூடியதாகவும் மாற்றப்பட்டது.

பணவீக்கம் அதிகரிக்கும் சூழ்நிலையில், நிதி வசதி உள்ளவர்கள் தங்கள் கொள்முதல்களை ஓரளவு நிர்வகிக்க முடிந்தாலும், அதன் பெரும் பாதிப்பை அனுபவிப்பவர்கள் சாதாரண குடிமக்கள்தான் என்பதைக் குறித்து அடிக்கடி விமர்சனங்கள் எழுந்தன. இந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வாக, அப்போதைய தமிழக முதல்வர் சென்னையில் “பண்ணை பசுமைக் கடைகள்” (நுகர்வோர் கூட்டுறவு கடைகள்) என்ற பெயரில் புதிய காய்கறி விற்பனை மையங்களை அறிமுகப்படுத்தினார். இக்கடைகள் மானிய விலையில் தரமான காய்கறிகளை பொதுமக்களுக்கு வழங்கின.

5. அம்மா விதைகள்

2014ஆம் ஆண்டில், ஜெயலலிதா அவர்கள் ‘அம்மா விதைகள்’ திட்டத்தைத் தொடங்கினார். இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையில் உயர்தரமான, சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளை வழங்குவதாகும். 2016 ஜனவரி மாதத்தில் செயல்படுத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டத்திற்காக ரூ.5.37 கோடி பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ், விவசாயிகள் மட்டுமல்லாமல் நகர்ப்புற குடிமக்களும் தங்களது வீடுகளில் காய்கறிகளை வளர்க்க அரசாங்கம் ஊக்குவித்தது. இதற்காக, வீட்டிலேயே காய்கறி வளர்ப்பதற்குத் தேவையான விதைகள் மற்றும் பிற பொருட்கள் அடங்கிய கருவித் தொகுப்புகள் அரசாங்கத்தின் மூலம் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

6. அம்மா நுண் கடன் திட்டம்

2015 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பேரழிவு வெள்ளத்தைத் தொடர்ந்து, சிறு வணிகர்களுக்கு நுண் கடன்களை வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. வணிகர்கள் வங்கிகளில் இருந்து ரூ.5,000 வரை கடன் பெற முடிந்தது. அரசாங்கம் கடனுக்கான வட்டி செலுத்தும் பொறுப்பையும் ஏற்றது. கடன் திருப்பிச் செலுத்தும் அளவு வாரத்திற்கு ரூ.200 வரை இருக்கலாம். சரியான நேரத்தில் பணம் செலுத்துபவர்கள் ரூ.25,000 வரை அதிக கடன்களுக்குத் தகுதி பெறலாம்.

7. அம்மா ஆரோக்கிய திட்டம்

சுகாதாரத் துறைக்கு நலத்திட்ட உதவிகளை விரிவுபடுத்தும் முயற்சியாக, இந்தத் திட்டம் இதய செயல்பாடு, புற்றுநோய் மற்றும் நீரிழிவு போன்ற பயனுள்ள சுகாதார பரிசோதனைகளை வழங்குகிறது. தனியார் மையங்களில் செலவினத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் விதமாக, அரசு மருத்துவமனைகள் மற்றும் பொது சுகாதார மையங்கள் மூலம் ஐந்தில் ஒரு பங்கு செலவினத்தை உறுதி செய்கிறது.

8. தொட்டில் குழந்தை திட்டம்

1991 ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக ஜெயலலிதா ஆட்சியில் வந்தபோது, பெண் சிசுக்கொலை மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான கருக்கலைப்புகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் நலத்திட்டத்தை தொடங்கினார். இந்த திட்டத்தின் மூலம் தாய்மார்கள் தங்கள் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகளை அரசு அனாதை இல்லங்களுக்கு ஒப்படைக்க உதவி பெற்றனர், இதனால் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பான பராமரிப்பு வழங்கப்பட்டது. 2001 ஆம் ஆண்டில் திட்டத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தினர். 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி, திட்டம் சில மாவட்டங்களில் குழந்தை பாலின விகிதத்தில் மேம்பட்ட போக்கை ஏற்படுத்தியது.

9. அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையங்கள்

பெண்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய, முதலாவது அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையம் 1992 ஆம் ஆண்டு ஜெயலலிதா ஆட்சியில் நிறுவப்பட்டது. தற்போது, ஒவ்வொரு துணைப் பிரிவிலும் ஒன்று என, மாநிலத்தில் 200 காவல் நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்தியாவின் அனைத்து மகளிர் காவல் நிலையங்களில் சுமார் 40% தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. நாட்டிலேயே நான்கில் ஒரு பங்கு பெண் துணை ஆய்வாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளனர்.

10. மழைநீர் சேகரிப்பு

2001 ஆம் ஆண்டில், மழைநீர் சேகரிப்பு (RWH) திட்டம் அனைத்து கட்டிடங்களில் கட்டாயமாக்கப்பட்டு, நிலத்தடி நீர் மட்டத்தை மீண்டும் நிரப்ப முயற்சி செய்யப்பட்டது. சென்னையில் தண்ணீர் மற்றும் கழிவுநீர் இணைப்புகளைச் சேர்க்க, RWH கட்டமைப்புகள் தேவையாக இருந்தன. தற்போது, 7.82 லட்சம் கட்டிடங்களில் 8.47 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மழைநீர் சேகரிப்பு அமைப்புகள் உள்ளன, மேலும் இது மாநிலத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

11. மகப்பேறு உதவி திட்டம்

2011 ஆம் ஆண்டு ஜெயலலிதா பதவியேற்ற பிறகு, மகப்பேறு உதவி தொகையை ரூ.6,000-ரூ.12,000 வரை உயர்த்தி மூன்று தவணைகளாக வழங்கினார். இதில்:

- முதல் தவணை: அரசு நிறுவனங்களில் தேவையான பிறப்புக்கு முன் பராமரிப்பு சேவைகள்.

- இரண்டாவது தவணை: அரசு நிறுவனங்களில் பிரசவிப்பவர்களுக்கு.
- மூன்றாவது தவணை: குழந்தைக்கு நோய்த்தடுப்பு மருந்து வழங்கி, ஏழை கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கு சத்தான உணவின் செலவுகளை சமாளித்தல், வருமான இழப்பை ஈடுசெய்தல், மற்றும் குறைவான எடையுடன் பிறப்பைத் தடுப்பது.

12. அம்மா உணவகம்

2013 ஆம் ஆண்டு முதல்வர் அறிவித்தபடி, தமிழ்நாடு முழுவதும் அதிக மானிய விலையில் உணவகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 'அம்மா உணவகம்' திட்டம் நாடு முழுவதும் மாதிரி நலத்திட்டமாக செயல்பட்டது. சமையல் மற்றும் சுத்தம் செய்யும் பணிக்கு பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, 2016 வரை 300 க்கும் மேற்பட்ட உணவகங்கள் மாநிலம் முழுவதும் செயல்பட்டன.

பெண்கள் நலன்கள்

1. பெண் குழந்தை பாதுகாப்புத் திட்டம்

1992-ம் ஆண்டு முதலமைச்சராக இருந்த காலகட்டத்தில், பெண் குழந்தை பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார் ஜெயலலிதா. அத்திட்டத்தின்படி ஒரு குடும்பத்தில் ஒரே ஒரு பெண் குழந்தை மட்டும் இருந்தால், அப்பெண் குழந்தையின் பெயரில் வங்கியில் 50,000 ரூபாய் வைப்புத் தொகையும், இரண்டுப் பெண் குழந்தைகள் இருந்தால் ஒவ்வொரு பெண் குழந்தை பெயரிலும் தலா 25,000 வைப்புத் ரூபாயும் இருப்பு வைக்கப்பட்டு, 20 ஆண்டுகள் கழித்து வட்டியுடன் அத்தொகை வழங்கப்படும். இத்திட்டத்தால் கிடைக்கும் தொகை, ஏழைப் பெண்களின் உயர்கல்வி, திருமணம் போன்ற எதிர்காலத் தேவைகளுக்கு உதவியது, லட்சக்கணக்கான பெண்கள் இத்திட்டத்தால் பயன்பெற்றனர்.

2. மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையார் நினைவு நிதியுதவித் திட்டம்

இது தி.மு.க அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் என்றாலும், இளநிலைப் பட்டம் அல்லது டிப்ளோமா படித்த ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமண உதவித் தொகையாக ரூ.50 ஆயிரம் மற்றும் தாலிக்கு 4 கிராம் தங்கம், படித்த ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமண உதவித் தொகையாக ரூ.25 ஆயிரம் மற்றும் தாலிக்கு 4 கிராம் தங்கம் என அதை உயர்த்தினார் ஜெயலலிதா. 2016-ம் ஆண்டு 6-வது முறையாக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றபோது, இத்திட்டத்தில் வழங்கப்பட்ட உதவித் தொகையுடன், தாலிக்கு வழங்கும் தங்கத்தின் அளவை 8 கிராமாக உயர்த்தி வழங்கினார் ஜெயலலிதா. இத்திட்டத்தின்படி ஆண்டுக்கு பல ஆயிரம் பெண்கள் பயன்பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

3. தொட்டில் குழந்தை திட்டம்

பெண் குழந்தைகள் வளர்ப்பை சுமையாக நினைத்து, அதிக அளவில் பெண் சிசுக்கொலை நடைபெற்று வருவதை தடுக்கும் வகையில், 1992-ம் ஆண்டு ஜெயலலிதா கொண்டுவந்த சிறந்த திட்டம், தொட்டில் குழந்தை திட்டம். இத்திட்டத்தின் மூலம், பிறந்த பெண் குழந்தையை வளர்க்க முடியாத சூழலில் உள்ள பெற்றோர் அதை அரசின் பதுகாப்பில் ஒப்படைக்க வழிசெய்யப்பட, அந்தக் குழந்தைகள் அரசு மற்றும் ஆதரவற்றோர் இல்லங்களால் வளர்க்கப்படுவார்கள். இத்திட்டத்தால், தமிழகத்தில் பெண் சிசுக்கொலையின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் குறைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. சானிட்டரி நாப்கின் வழக்கும் திட்டம்

பெண்களுக்கு இலவச சானிட்டரி நாப்கின் வழங்கும் திட்டத்தை 2012-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் தொடங்கி வைத்தார் ஜெயலலிதா. இந்த திட்டத்தின்படி கிராமங்களில் உள்ள 10 முதல் 19 வயது வரையிலான இளம் பெண்கள், மாணவிகள், இல்லத்தரசிகள் மற்றும் சிறைச்சாலையில் இருக்கும் பெண் கைதிகளுக்கும் இலவச சானிட்டரி நாப்கின்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டம் பெரும் வரவேற்பை பெற்றதுடன், பெண்களுக்கு ஏற்படும் சுகாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு நல்லதொரு தீர்வாக அமைந்தது.

5. பெண்களுக்கான உடல் எடை பரிசோதனைத் திட்டம்

ஒவ்வொரு ஊரிலும் உள்ள அரசு அங்கன்வாடி மையங்கள் மூலம் குழந்தைகள், வளர் இளம் பெண்கள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரின் உடல் எடையை கண்காணித்து, அவர்கள் ஆரோக்கியத்தை உறுதிசெய்ய ஊட்டச்சத்து மாவு வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார் ஜெயலலிதா.

6. மகளிர் சுய உதவிக்குழுத் திட்டம்

கிராமப்புற, நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் வசிக்கும் ஏழை, எளிய, நடுத்தரப் பெண்கள் சுயமாக முன்னேறவும், சுயதொழில் செய்து வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளவும், அவர்கள் மகளிர் சுய உதவிக் குழுத்திட்டத்தின் மூலம் கடனுதவிப் பெற வழிவகுத்தார் ஜெயலலிதா. இந்திய அளவில் அதிக பெண் சுயதொழில் முனைவோர் உள்ள மாநிலமாக தமிழகம் முதலிடம் பிடித்ததில், இத்திட்டத்துக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு

7. அம்மா குழந்தைகள் நல பரிசுப் பெட்டகம்

அரசு மருத்துவமனைகளில் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ளும் தாய்மார்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் அரசின் பரிசாக, சோப்பு, பொம்மை, துண்டு, ஷாம்பூ, குழந்தைக்கான ஆடை உள்ளிட்ட 16 பொருட்கள் வழங்கும் 'அம்மா குழந்தைகள் நல பரிசுப் பெட்டகம்' என்ற புதிய திட்டத்தை, 2015-ம் மார்ச் மாதம் அறிமுகப்படுத்தினார் ஜெயலலிதா.

8. பாலாட்டும் தாய்மார்களுக்கான தனி அறைத் திட்டம்

பாலாட்டும் தாய்மார்கள் பயணங்களில், பொதுவெளிகளில் தங்கள் குழந்தைக்கு பசியாற்ற முடியாத தவிப்பை கருத்தில்கொண்டு, அனைத்து பேருந்து நிலையங்கள் மற்றும் மக்கள் அதிகமாகக் கூடும் இடங்களில், தாய்மார்கள் பாலாட்டுவதற்கு என பிரத்யேக தனியறைகளை அமைத்துக்கொடுத்தார் ஜெயலலிதா. பல குழந்தைகளின் அழுகையும் அம்மாக்களின் இயலாமையும் தணிந்தது.

9. அம்மா மகப்பேறு சஞ்சீவி திட்டம்!

அம்மா மகப்பேறு சஞ்சீவி திட்டத்தின் வழியாக, மகப்பேறு காலத்தில் பெண்களின் ஆரோக்கியத்தை காக்க 11 வகை மூலிகை மருந்துகள் அடங்கியிருக்கும் மருத்துவக் குணமுள்ள மூலிகைகள் கொடுக்கப்படும். மசக்கையால் வரும் வாந்தி, மயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் தொடங்கி மகப்பேறு மாதம் வரை கர்ப்பிணி பெண்ணுக்கு ஏற்ற மூலிகைகளைத் தருவதுதான் இந்தத் திட்டம்.

10. வெற்றிப் பெண்மணி தந்த விருதுகள்

வீர, தீரச் செயல் புரியும் பெண்களை கௌரவிக்கும் வகையில், ஆண்டு தோறும் சுதந்திர தினத்தன்று 'கல்பனா சாவ்லா' விருதுடன், ரூ.5 லட்சம் பரிசுத் தொகை மற்றும் தங்க மூலாம் பூசப்பட்ட பதக்கம் வழங்கியது ஜெயலலிதா தலைமையிலான தமிழக அரசு. மேலும், சமூக சீர்திருத்தம், மகளிர் மேம்பாடு, மதநல்லிணக்கம், மொழித் தொண்டு, கலை, அறிவியல், பண்பாடு, கலாசாரம், பத்திரிகை, நிர்வாகம் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் தொண்டாற்றும் பெண்களை கௌரவப்படுத்தும் வகையில், ஒவ்வோர் ஆண்டும் இந்தத் துறைகளில் சிறப்புடன் பணியாற்றும் பெண்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு அந்த ஆண்டின் சர்வதேச மகளிர் தினத்தையொட்டி, ஒரு லட்சம் ரூபாய் ரொக்கம், 8 கிராம் எடையுள்ள தங்கப்பதக்கம், சான்றிதழ் மற்றும் பொன்னாடை அடங்கிய 'அவ்வையார் விருதை' வழங்கி ஊக்கப்படுத்தினார் ஜெயலலிதா.

இது தவிர டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி மகப்பேறு கால நிதியுதவித் திட்டம் தி.மு.க அரசால் கொண்டுவரப்பட்டாலும், கர்ப்பிணிப் பெண்கள் ஆரோக்கியமான உணவுகளை உண்டு, ஆரோக்கியமான குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் வகையில், அவர்களுக்கு மகப்பேறு கால உதவித்தொகையை ரூ.18,000 ஆக உயர்த்தினார் ஜெயலலிதா.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்விகள்

1. சமூக அதிகாரமளித்தல் - கருத்து மற்றும் முக்கியத்தை விவரிக்க
2. பெண்கள் கல்வி - முன்னேற்றம் மற்றும் சவால்களை மதிப்பிடுக
3. பெண்கள் சுகாதாரம் - அரசு திட்டங்கள் விவரிக்க
4. பெரியார் - பெண்கள் சுயமரியாதை மற்றும் சமத்துவத்தை காண்க
5. பாரதியார் - பாடல்கள் மூலம் பெண்கள் முன்னேற்றத்தை விவரிக்க
6. பாரதிதாசன் - கவிதைகள் மூலம் சமூக மாற்றத்தை காண்க
7. அண்ணாதுரை ஆட்சியில் - பெண்கள் கல்வி, சுகாதாரம், பாதுகாப்பு காண்க
8. கருணாநிதி ஆட்சியில் - பெண்கள் நலத்திட்டங்களை விவரிக்க
9. எம்.ஜி. ஆட்சியில் - பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் காண்க
10. ஜெயலலிதா ஆட்சியில் - அம்மா விதைகள், நுண் கடன் செயல்பாடு கூறுக

அலகு- 3

பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் - பெண்களின் பங்கேற்பு - ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா துறைகள் - பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்கள் - தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெண்கள்.

நோக்கங்கள்

- பெண்கள் பொருளாதார பங்கேற்பு அதிகரித்தல்
- அமைப்புசாரா துறைகளில் பெண்கள் சேர்க்கை
- பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்களை ஆதரித்தல்
- தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் பெண்களுக்கு சம வாய்ப்பு

PCI இந்தியா, பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பை 'ஒவ்வொரு பெண்ணும் சுயமாகத் தேர்ந்தெடுத்த வாழ்வாதார வாய்ப்பு மூலம் தங்கள் வருமானத்தை உருவாக்கும் வழிமுறைகளில் முழுமையான கட்டுப்பாட்டைப் பயன்படுத்தும் ஒரு உண்மையான சூழ்நிலை' என்று வரையறுக்கிறது. சேமிப்பு, செலவு மற்றும் முதலீட்டில் சுயாட்சியுடன் கூடிய உற்பத்திச் சொத்தின் மீது ஆளுகை உள்ளது. PCI பெண்களை அவர்களின் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் மையத்தில் நிலைநிறுத்துவதால், WEE-யில் கவனம் செலுத்தும் ஒவ்வொரு திட்டமும் நான்கு துரிதப்படுத்தும் நடிகர்களைக் கருத்தில் கொள்கிறது; தனிநபர் சுயாட்சி, சமூக மதிப்பீடு, சந்தை பங்கேற்பு மற்றும் அரசாங்க ஈடுபாடு. இந்த நடிகர்கள் ஒவ்வொருவரும் திட்டத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ள நான்கு திட்டத் தூண்களுடன் ஒரு தொடர்பைக் கொண்டுள்ளனர்:

1. பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டவும் பாதுகாக்கவும் ஊக்குவித்தல்
2. பெண்களை மேம்படுத்துவதற்கு உகந்த சூழலை உருவாக்குதல்
3. ஆற்றலை செழிப்புடன் ஒருங்கிணைத்தல்
4. நிரூபிக்கப்பட்ட பெண்களின் பொருளாதார உற்பத்தித்திறன் மூலம் கொள்கை முடிவுகளைத் துணிச்சலுடன் செயல்படுத்துதல்.

நான்கு திட்டத் தூண்களும் அவற்றின் துரிதப்படுத்தும் காரணிகளும், நான்கு பிரிவுகளின் கீழ் தடைகளை அடையாளம் கண்டு வகைப்படுத்த நிறுவனத்திற்கு உதவுகின்றன. திட்ட சவால்கள் மற்றும் தடைகள் தனிப்பட்ட திறன், சமூக ஆதரவு, சந்தைக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் அரசாங்க உறுதிமொழிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறியவற்றின் காரணமாக, PCI இன் கீழ் உள்ள அனைத்து பெண்கள் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பு திட்டங்களுக்கான திட்ட உத்திகள் மனித மூலதனத்தை உருவாக்குதல், சமூக நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துதல், பெண்களின் திறன்களை சந்தை வாய்ப்புகளுடன் இணைத்தல் மற்றும் கொள்கை

சீர்திருத்தங்கள் மூலம் அரசாங்க உறுதிமொழிகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய கருத்தியல் கட்டமைப்பின் மூலம், பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பை செயல்படுத்த அவர்களின் குறிப்பிட்ட தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் புதுமையான தீர்வுகளை PCI வரைந்துள்ளது. திறமையான பெண் தொழில்முனைவோரை மேம்படுத்துவதன் மூலம் நிதி கல்வியறிவு மற்றும் அணுகலில் உள்ள இடைவெளிகளைக் குறைப்பதன் மூலம் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற பெண்களின் தேவைகளை உள்ளடக்கிய இலக்கு திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் பெண்கள் தலைமையிலான தொழில்முனைவோரின் பங்கேற்பை மேம்படுத்தும் கொள்கை திருத்தங்களுக்கு வாதிடுதல் ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

இதன் விளைவாக, பங்குதாரர்களிடமிருந்து நீடித்த கவனத்தையும் நடவடிக்கையையும் செயல்படுத்த, PCI, அதன் திட்டங்கள் மூலம், பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக செழித்து வெற்றிபெற சம வாய்ப்புகளைக் கொண்ட ஒரு உலகத்தை நோக்கிச் செயல்படக்கூடிய ஒரு செயல்படுத்தும் சூழலை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

வளங்கள்

பெண்களை நிதி ஆதாரங்களுடன் இணைப்பது அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும், தொழில்களைத் தொடங்க அல்லது வளர்க்கவும் உதவும். இருப்பினும், உலகளவில் பெண்களுக்குச் சொந்தமான குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர வணிகங்கள் 1.7 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் நிதி பற்றாக்குறையாக இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் சொந்தமாக வைத்திருக்கும் சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களுக்கான கடன் இடைவெளியை மூடுவது 2030 ஆம் ஆண்டுக்குள் சராசரியாக ஆண்டு வருமானத்தில் 12 சதவீதம் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தும்.

நிதி ஆதாரங்களுடன் கூடுதலாக, பெண்களுக்கு நிலம், தகவல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் தேவை. 2022 ஆம் ஆண்டில், 2.7 பில்லியன் மக்களுக்கு இன்னும் இணைய அணுகல் இல்லை, இது வேலை பெறுவதற்கு அல்லது தொழில் தொடங்குவதற்கு அடிப்படையாகும்.

தரவுகள் கிடைக்கும் 87 சதவீத நாடுகளில், உழைக்கும் பெண்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் அதிகமானோர் விவசாயத் தொழில்களில் பணிபுரிந்தாலும், விவசாய நிலங்களை சொந்தமாக வைத்திருப்பது அல்லது அதற்கான பாதுகாப்பான உரிமைகளைக் கொண்டிருப்பது ஆண்களை விட பெண்களைக் காட்டிலும் குறைவாகவே உள்ளது.

பெண்களுக்கு வளங்களை அணுகவும், சொந்தமாக்கவும், பயன்படுத்தவும் சம உரிமைகள் இருக்கும்போது, அவர்கள் தங்கள் நல்வாழ்வு, கல்வி, தொழில் தொடங்குதல் அல்லது தங்களுக்கு வேலை செய்யும் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க தங்கள் வருமானத்தில்

நிறுவனத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தங்களிலேயே முதலீடு செய்யலாம். உதாரணமாக, பல சூழல்களில் பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையைக் குறைக்கிறது, அரசியல் மற்றும் சமூக பங்கேற்பு மற்றும் தலைமைத்துவத்தை அதிகரிக்கிறது மற்றும் பேரிடர் அபாயக் குறைப்பை எளிதாக்குகிறது.¹

வேலைகள்

பெண்கள் வேலை உலகில் செழித்து வளரும்போது, அவர்கள் தங்கள் முகமையை வெளிப்படுத்தவும், தங்கள் உரிமைகளை உணரவும் சிறந்த நிலையில் உள்ளனர். ஆனால் எந்த வேலையும் மட்டும் சரியாகாது: வேலை உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாகவும், சுதந்திரம், சமத்துவம், பாதுகாப்பு மற்றும் கண்ணியம் நிறைந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆயினும்கூட, உலகளவில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில் கிட்டத்தட்ட 60 சதவீதம் முறைசாரா பொருளாதாரத்தில் உள்ளது, மேலும் குறைந்த வருமானம் உள்ள நாடுகளில் இது 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக உள்ளது. பெண்களுக்கு வேலைகள் இருந்தாலும் கூட, ஆண்கள் சராசரியாக சம்பாதிக்கும் ஒவ்வொரு டாலருக்கும் அவர்களுக்கு 80 காசுகள் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது, மேலும் சிலருக்கு, குறிப்பாக நிறுமுள்ள பெண்கள் மற்றும் தாய்மார்கள் உட்பட. வருவாயில் பாலின சமத்துவமின்மை மட்டும் மனித மூலதன செல்வத்தின் அடிப்படையில் உலக மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் மதிப்பை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உலகிற்கு செலவாகிறது.

ஊதிய வெளிப்படைத்தன்மை, சம மதிப்புள்ள வேலைக்கு சம ஊதியம் மற்றும் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கான அணுகல் போன்ற நடவடிக்கைகள், ஊதியத்தில் உள்ள பாலின ஊதிய இடைவெளிகளை நிரப்ப உதவும், இது பணியிடத்தில் பாலின சமத்துவத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொறியியல் உள்ளிட்ட பெண்கள் தற்போது குறைவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் துறைகளில் அவர்களின் அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பை அதிகரிப்பது அவர்களின் அதிகாரமளிப்புக்கு முக்கியமாகும்.

வேலைவாய்ப்பில் பாலின இடைவெளிகளைக் குறைப்பதன் மூலம் உலகம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 20 சதவீத அதிகரிப்பைக் காண முடியும். மேலும், பெண் தொழில்முனைவோர் வெற்றிபெறும் போது, அவர்கள் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கி புதுமைகளை ஊக்குவிக்க முடியும்.

பாதுகாப்பு

பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை, மோதல், உணவுப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லாமை உள்ளிட்ட பல அச்சுறுத்தல்களை பெண்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். வீட்டிலோ அல்லது பணியிடத்திலோ ஏற்படும் வன்முறை

பெண்களின் உரிமைகளை மீறுவதாகும், மேலும் அவர்களின் பொருளாதார பங்கேற்பைத் தடுக்கிறது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையின் உலகளாவிய செலவு குறைந்தது 1.5 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் அல்லது உலகளாவிய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தோராயமாக 2 சதவீதம் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மோதல்களால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் வாழும் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளின் எண்ணிக்கை 2022 ஆம் ஆண்டில் 614 மில்லியனை எட்டியது , இது 2017 ஆம் ஆண்டை விட 50 சதவீதம் அதிகம். இத்தகைய நெருக்கடிகள், ஊதியம் பெறாத பராமரிப்புப் பணிகளில் பெண்களின் விகிதாசாரமற்ற பங்கு போன்ற, ஏற்கனவே உள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரிக்கக்கூடும் . நெருக்கடிகள் பெண்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் ஆழப்படுத்துகின்றன; எடுத்துக்காட்டாக, புலம்பெயர்ந்த பெண்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் அல்லாதவர்களை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக வன்முறையை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது.

பணப் பரிமாற்றம் போன்ற பாலின-பதிலளிக்கக்கூடிய சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்புகள், பெண்களிடையே இறப்பு விகிதங்களைக் குறைக்கும் என்று ஆராய்ச்சி காட்டுகிறது, இது பொருளாதார அதிகாரமளிப்புக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இடையிலான தொடர்புகளை நிரூபிக்கிறது.

எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும், பாதுகாப்பின்மை பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பைத் தடுக்கிறது, அவர்களை வறுமையில் சிக்க வைக்கிறது, மேலும் அவர்களின் உரிமைகள் மற்றும் திறனை உணரவிடாமல் தடுக்கிறது. தனியார் துறை உட்பட பல்வேறு பங்குதாரர்களை ஒன்றிணைத்து, பெண்களை ஆண்களை விட தாழ்ந்தவர்களாக பொருளாதார நடிகர்களாக மதிக்கும் சமூக விதிமுறைகளை சவால் செய்வது மிகவும் முக்கியம்.

உரிமைகள்

பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பின் மையத்தில் மனித உரிமைகள் உள்ளன . அநீதியான, ஆணாதிக்க பொருளாதார அமைப்புகள் பாலின சமத்துவமின்மையை நிலைநிறுத்துகின்றன, மேலும் பாகுபாடான சமூக விதிமுறைகள் பெண்கள் தகவல், நெட்வொர்க்குகள், வேலைகள் மற்றும் சொத்துக்களை அணுகுவதில் தடையாக உள்ளன.

உலகளவில், சராசரியாக, ஆண்கள் அனுபவிக்கும் சட்ட உரிமைகளில் 64 சதவீதம் மட்டுமே பெண்கள் கொண்டுள்ளனர். பொருளாதார அதிகாரமளிப்பின் பின்னணியில் பெண்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முக்கிய உத்திகளில் பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பை ஆதரிக்கும் சட்டங்கள் மற்றும்

கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பாரபட்சமான சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட கட்டமைப்புகளை ரத்து செய்வது ஆகியவை அடங்கும்.

மனித உரிமைகளை மையமாகக் கொண்ட பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பின் உள்ளார்ந்த மதிப்பை ஒப்புக்கொள்ளும் அதே வேளையில், சமூகங்கள் மற்றும் பொருளாதாரங்களில் பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்பில் ஏற்படும் தடைகளின் பெரும் செலவுகளைக் கணக்கிடுவதும் முக்கியம். பெண் மனித உரிமை பாதுகாவலர்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் ஆதரவு மற்றும் மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல் தேவை. இதற்கு பெண்களின் உரிமை துஷ்பிரயோகங்களை ஆவணப்படுத்துதல், பாலின ரீதியாக பிரிக்கப்பட்ட தரவுகளை சேகரித்தல் மற்றும் கூட்டு வக்காலத்து திட்டங்களுக்கான கூட்டாண்மைகளை உருவாக்குதல் ஆகியவை தேவை.

பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், முடிவெடுக்கும் அனைத்து இடங்களிலும் பெண்களின் குரல்கள் பெருகுவதை உறுதி செய்வதற்கும் பொறுப்புக்கூறல் வழிமுறைகளை உருவாக்கி செயல்படுத்துவது அவசியம்.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளை அறிந்துகொண்டு தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு பயனளிக்கும் முடிவுகளை எடுக்கும் சக்தி என வரையறுக்கப்படுகிறது. பெண்களுக்கு வளங்களை அதிக அளவில் அணுகுவதும் கட்டுப்படுத்துவதும் தேவை, இது அதிகாரமளித்தல் மற்றும் திறன்களை உருவாக்குகிறது, இது அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த வழிவகுக்கிறது. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றமாகவும் விளக்கப்படலாம், இது ஒரு நிறைவான மனித வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான அவர்களின் திறன்களை அதிகரிக்கிறது. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலை ஆதரிப்பதற்காக இந்தியா அவ்வப்போது பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் சட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக 1990 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத்தால் தேசிய பெண்கள் ஆணையம் நிறுவப்பட்டது.

இந்திய அரசு 2001 ஆம் ஆண்டை பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஆண்டாக (சுவசக்தி) அறிவித்தது. பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான தேசியக் கொள்கை 2001 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையின் நோக்கம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கலாச்சாரம் மற்றும் சிவில் என அனைத்துத் துறைகளிலும் ஆண்களுடன் சமமாக பெண்கள் அனைத்து மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை சுதந்திரத்தையும் அனுபவிப்பதாகும். பல்வேறு அரசு நிதியளிக்கும் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம், குறிப்பாக நிதி ரீதியாக, பெண்களை தன்னிறைவு பெறச் செய்வதன் மூலமும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் அடையப்படுகிறது. தற்போதைய ஆய்வறிக்கை அரசாங்கம் செயல்படுத்திய ஸ்டாண்ட் அப் இந்தியா கடன் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சி மற்றும் அதிகாரமளிப்பை மேம்படுத்துவதற்காக

இந்திய அரசு உருவாக்கிய இத்தகைய சிறப்பு ஊக்கத்தொகைகள் மற்றும் உந்துதல்களின் பகுப்பாய்வை தற்போதைய ஆய்வறிக்கை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பை மேம்படுத்துதல்

சந்தைப்படுத்துபவர்களின் பார்வையில் இருந்தும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் முக்கியமானது, மேலும் சந்தைப்படுத்துபவர்களின் பார்வையில் இது போதுமான பிரபலத்தைப் பெற்று வருகிறது. இப்போதெல்லாம், நிறுவனங்கள் தங்கள் விளம்பரங்கள் மற்றும் விளம்பரங்களில் பெண்களை முக்கிய முன்னணியில் வைத்திருக்கின்றன, ஏனெனில் பாலின ஏற்றுக்கொள்ளல் மக்களிடையே அதிகரித்து வருகிறது. பெண்கள் சமூகத்தில் வெற்றியின் முகங்கள் மற்றும் கடின உழைப்பு, சந்தைப்படுத்துபவர்கள் இந்த உண்மையை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பாரம்பரிய சந்தைப்படுத்தல் இனி ஃபேஷனில் இல்லை, மேலும் நவீன சந்தைப்படுத்தலில், பெண்கள் தங்கள் இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ஒட்டுமொத்தமாக, பெண்கள் அதிகாரமளிப்புடன் சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பு மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டுரையில், ஆசிரியர்கள் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் தொழில்முனைவோர் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இந்திய சந்தைப்படுத்துபவர்களும் மாறி வருகின்றனர்; சமூகம் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதால், அவர்கள் தங்கள் விளம்பரம் அல்லது பிராண்ட் விளம்பரத்தில் பெண்களை மையக் கருப்பொருளாகவோ அல்லது முக்கிய ஹீரோவாகவோ காட்டுகிறார்கள். சந்தைப்படுத்தல் தொடர்புகளில் பெண்களின் பங்கை மறுக்க முடியாது, கடந்த சகாப்தம் பெண்களின் வெற்றியைப் பெற்றுள்ளது. விளையாட்டு, திரைப்படங்கள், கல்வி, நிர்வாகம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் பெண்கள் வெற்றியின் ஏணியில் ஏறி வருகின்றனர். இந்திய மக்கள் மற்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள மக்களின் ஒட்டுமொத்தக் கண்ணோட்டம் பெண்களை நோக்கி மாறியுள்ளது. இந்தியாவில், பெற்றோர்கள் தங்கள் மகர்களுக்கு அதிக வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். பெண்கள் தங்களை சாதனையாளர்களாகப் பார்க்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் உயர் தலைமைப் பாத்திரங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். சந்தைப்படுத்துபவர்கள் தங்கள் பிராண்ட் வெற்றியை பெண்களின் அதிகாரமளிப்புடன் இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். அனைத்து வகையான விளம்பரக் கலவையிலும், பெண்கள் முன்னணியில் உள்ளனர். சமீபத்தில், ஒரு சாக்லேட் விளம்பரத்தில், பெண் முக்கிய கதாநாயகியாக இருந்தார். அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்களின் அதிகாரமளிப்பு பெண்களின் பிராண்ட் மதிப்பையும் சந்தைப்படுத்தல் மதிப்பையும் அதிகரித்து வருகிறது.

சமூக அதிகாரமளித்தல்

கடன் வாங்குவதற்கு முன்பு, விவசாயம்/தோட்டக்கலையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் சதவீதம் 8.16 ஆக இருந்தது, ஆனால் இப்போது விவசாயத்தில்

ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் சதவீதம் 6.68 மட்டுமே. இதற்கு முன்பு கால்நடைகளை வளர்க்கும் பெண்களின் சதவீதம் 7.79 ஆக இருந்தது, ஆனால் இப்போது அது 6.68 ஆகக் குறைந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த முடிவுகள், இமாச்சலப் பிரதேசம், சிக்கிம் மற்றும் உத்தரகண்ட் ஆகிய மாநிலங்களில் இந்தக் கடன் திட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த பெண்களின் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஸ்டாண்ட்-அப் இந்தியா கடன் திட்டத்தின் செயல்திறனைப் பிரதிபலிக்கின்றன. திறமையான முறையான வேலையில் ஈடுபட்ட பெண்களின் சதவீதம் 14.29 ஆக இருந்தது, ஆனால் இப்போது அது பூஜ்ஜியமாக உள்ளது என்பதையும் இது காட்டுகிறது.

மேலே உள்ள பை விளக்கப்படங்கள், பெண்களின் சமூகம் தொடர்பான அதிகாரமளிப்பின் பகுப்பாய்வை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. "ஒரு பொதுவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும், அது அவளுடைய வாழ்க்கையையும் அவளுடைய குழந்தைகளின் வாழ்க்கையையும் எதிர்மறையாகப் பாதிக்கக்கூடும், அவள் எழுந்து நின்று எதிர்ப்பு தெரிவிக்கத் தயங்க மாட்டாள் என்பதை 21.56% பெண்கள் மட்டுமே உறுதியாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்", இருப்பினும், 56.88% பெண்கள் அதை கடுமையாக ஏற்கவில்லை. 40.15% பெண்கள் ஒரு மனைவி கணவனுடன் உடன்படவில்லை என்றால் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று உறுதியாக நம்புகிறார்கள், மேலும் 14.68% பேர் கடுமையாக உடன்படவில்லை. வீட்டு வருமானத்திற்கு பங்களிப்பதில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் திறமையானவர்கள் என்பதை 10.41% பெண்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், மேலும் 53.35% பேர் அதை கடுமையாக ஏற்கவில்லை. ஆண்களும் பெண்களும் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும், வீட்டையும் குடும்பத்தையும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று 14.13% பெண்கள் மட்டுமே நம்புகிறார்கள். இருப்பினும், 50.93% பெண்கள் இதை கடுமையாக ஏற்கவில்லை. பாரம்பரியத் தலைவர் சுற்றி இருந்தாலும் கூட, பலருக்கு முன்னால் பேசுவதில் தங்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை என்று 11.15% பெண்கள் உணரவில்லை, மேலும் 55.58% பெண்கள் கடுமையாக உடன்படவில்லை.

பெண் தொழில்முனைவோரின் தன்னம்பிக்கை

கீழே உள்ள பை விளக்கப்படங்கள் பெண் தொழில்முனைவோர் மத்தியில் தன்னம்பிக்கையின் பகுப்பாய்வை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. 37.17% பெண்கள் எப்போதும் கடினமான பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியும் என்பதை இது பிரதிபலிக்கிறது; இருப்பினும், 10.04% பேர் கடினமான பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியாது. 37.17% பெண்கள் தங்கள் இலக்குகளில் ஒட்டிக்கொண்டு தங்கள் இலக்குகளை அடைவது எளிது என்று கருதுகின்றனர், மேலும் 10.04% பெண்கள் மட்டுமே அது இல்லை என்று கருதுகின்றனர். 37.17% பெண்கள் எதிர்பாராத நிகழ்வுகளை திறம்பட சமாளிக்க முடியும்

என்று நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர், மேலும் 10.04% பேர் மட்டுமே எதிர்பாராத நிகழ்வுகளை சமாளிக்க முடியாது என்பதும் காணப்படுகிறது. 37.17% பெண்கள் பொதுவாக சிக்கலில் இருக்கும்போது ஒரு தீர்வைப் பற்றி சிந்திக்க முடியும் என்பதை இது காட்டுகிறது; இருப்பினும், 10.04% பேர் ஒரு தீர்வைப் பற்றி சிந்திக்க முடியாது. 37.17% பெண்கள் பொதுவாக தங்கள் வழியில் வரும் எந்தப் பிரச்சினையையும் கையாள முடியும் என்றும், 10.04% பெண்கள் தங்கள் வழியில் வரும் எந்தப் பிரச்சினையையும் கையாள முடியாது என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. 71.38% பெண்கள் சொந்தமாக ஒரு புதிய தொழிலைத் தொடங்குவது சவாலானது என்றும், 8.18% பெண்கள் மட்டுமே சொந்தமாக ஒரு புதிய தொழிலைத் தொடங்குவது கடினம் அல்ல என்றும் இது காட்டுகிறது.

பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல்

சேமிப்பு அல்லது கடன்களை நிர்வகிப்பதில் பெண்கள் எவ்வாறு தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்கிறார்கள் என்பதற்கான பகுப்பாய்வை புள்ளிவிவரங்கள் 13-16 காட்டுகிறது. சேமிப்பு அல்லது கடன்களை நிர்வகிப்பதில் 45.97% பேர் தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்றுள்ளனர், மீதமுள்ளவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. வீட்டுப் பொருளாதாரத் திட்டமிடலில் தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்கும் பெண்களின் பகுப்பாய்வை படம் 14 பிரதிபலிக்கிறது. 45.97% பெண்கள் வீட்டுப் பொருளாதாரத் திட்டமிடலில் தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்றுள்ளனர், மேலும் 54.03% பேர் வீட்டுப் பொருளாதாரத் திட்டமிடலில் தனிப்பட்ட முறையில் பங்கேற்கவில்லை என்பதை முடிவுகள் மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதன் முக்கியத்துவம்

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது சமூக வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானது, ஏனெனில் இது ஏராளமான நன்மைகளையும் நேர்மறையான விளைவுகளையும் தருகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சி : பெண்கள் அதிகாரமளிப்பது சமூகங்களுக்குள் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் செழிப்புக்கு பங்களிக்கிறது. பெண்கள் கல்வி, திறன் பயிற்சி மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகளை அணுகும்போது, அவர்கள் பணியிடத்தில் பங்கேற்கலாம், தொழில்களைத் தொடங்கலாம் மற்றும் உள்ளூர் பொருளாதாரத்திற்கு பங்களிக்கலாம். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் புதுமை, உற்பத்தித்திறன் மற்றும் தொழில்முனைவோரை உந்துகிறார்கள், இது பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வறுமைக் குறைப்புக்கு வழிவகுக்கிறது.

சமூக முன்னேற்றம் : பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளை கட்டுப்படுத்தும் சமூக விதிமுறைகள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை சவால் செய்து மாற்றுவதன் மூலம் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் சமூக முன்னேற்றத்தை

ஊக்குவிக்கிறது. இது பாலின சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தல், பாலின அடிப்படையிலான வன்முறையை நிவர்த்தி செய்தல், பெண்கள் உரிமைகளை ஊக்குவித்தல் மற்றும் பெண்கள் பிரச்சினைகள் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. பெண்கள் அதிகாரம் பெறும்போது, அனைவரின் உரிமைகளும் மதிக்கப்படும் ஒரு உள்ளடக்கிய மற்றும் சமத்துவமான சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் தீவிரமாக பங்களிக்க முடியும்.

கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாடு : கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மூலம் பெண்களை அதிகாரமளிப்பது சமூக வளர்ச்சியில் நேரடி தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பெண்கள் கல்வி கற்கும்போது, அவர்கள் அறிவு, திறன்கள் மற்றும் விமர்சன சிந்தனை திறன்களைப் பெறுகிறார்கள், இது அவர்கள் தகவலறிந்த முடிவுகளை எடுக்கவும், அவர்களின் குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களின் நல்வாழ்வுக்கு பங்களிக்கவும் உதவுகிறது. படித்த பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் கல்வியில் முதலீடு செய்யவும், சமூக மேம்பாட்டு முயற்சிகளில் தீவிரமாக பங்கேற்கவும் அதிக வாய்ப்புள்ளது.

சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு : பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வில் நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பெண்கள் சுகாதார சேவைகள், இனப்பெருக்க உரிமைகள் மற்றும் சுகாதாரத் தகவல்களை அணுகும்போது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த உடல்நலம் மற்றும் அவர்களின் குடும்பங்களின் ஆரோக்கியம் குறித்து தகவலறிந்த முடிவுகளை எடுக்க முடியும். பெண்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வை உறுதி செய்வது மேம்பட்ட பொது சுகாதார விளைவுகளுக்கும், தாய்வழி மற்றும் குழந்தை இறப்பு விகிதங்களைக் குறைப்பதற்கும், ஆரோக்கியமான சமூகங்களுக்கும் பங்களிக்கிறது.

தலைமைத்துவம் மற்றும் ஆட்சி : சமூகத்திற்குள் தலைமைத்துவம் மற்றும் முடிவெடுக்கும் பாத்திரங்களில் பங்கேற்க பெண்களை அதிகாரம் அளிப்பது சிறந்த நிர்வாகம் மற்றும் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. பெண் சமூகத் தலைவர்கள் தங்கள் கண்ணோட்டங்கள், அறிவு மற்றும் திறன்களைப் பங்களிக்க சம வாய்ப்புகள் இருக்கும்போது, சமூக முடிவுகள் மேலும் உள்ளடக்கியதாகவும், பல்வேறு தேவைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளை பிரதிபலிக்கும் வகையிலும் மாறும். உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண் சமூகத் தலைவர்களாக பெண்களின் பங்கேற்பு , பொறுப்புக்கூறல், வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பயனுள்ள சமூக மேம்பாட்டு உத்திகளை வளர்க்கிறது.

பெண்களின் பங்கேற்பு

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பின் பங்கேற்பு குறியீட்டை(Participatory Index of Women's Empowerment – PIWE) நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். இது, அதிகாரமளிப்பு குறித்த பங்கேற்பாளர்களின் சொந்த கருத்துகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளை பிரதிபலிக்கும்

ஒரு புதுமையான அளவீட்டு கருவியாகும். அதிகாரமளிப்பு என்பது பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட, நேரடியாக அளவிட இயலாத ஒரு கருத்தாக இருப்பதால், அதனை அளவிடுவதில் உள்ள முரண்பாடுகள் மற்றும் பரிமாற்றங்களை பங்கேற்பு அடிப்படையிலான அளவீடு வெளிப்படுத்துகிறது.

இதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு எளிய கூறப்பட்ட தேர்வு (stated-choice) சோதனை, அதிகாரமளிப்பின் பல்வேறு குறிகாட்டிகளுக்கிடையில் பங்கேற்பாளர்கள் செய்யும் பரிமாற்றங்களை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கிறது. இச்சோதனையின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சீரற்ற பயன்பாட்டு மாதிரி (Random Utility Model) மதிப்பிடப்படுகிறது. இதன் மூலம், ஒரு கூட்டு குறியீட்டில் ஒவ்வொரு அதிகாரமளிப்பு குறிகாட்டிக்கும் வழங்கப்படும் ஒப்பீட்டு எடைகள் பங்கேற்பு முறையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

PIWE-யின் செயல்பாட்டை, துனிசியாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஆக்ஸ்பாம் திட்டத்தின் அரை-பரிசோதனை தாக்க மதிப்பீட்டின் பின்னணியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு பைலட் பயன்பாட்டின் மூலம் நாங்கள் விளக்குகிறோம். மாதிரி அளவு ஒப்பீட்டளவில் சிறியதாக இருந்தபோதிலும், அதிகாரமளிப்பு குறித்த பங்கேற்பாளர்களின் கருத்துக்கள் அனைத்து குறிகாட்டிகளுக்கும் சம எடைகள் வழங்கப்படுகின்றன என்ற கருதுகோளுடன் ஒத்துப்போகாது என்பதை நிராகரிக்க முடிந்தது.

மேலும், இந்த திட்டம் பங்கேற்பாளர்களின் அதிகாரமளிப்பில் குறிப்பிடத்தக்க நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதையும், அதே நேரத்தில் அதிகாரமளிப்பு குறித்த அவர்களின் கருத்துகள் மற்றும் முன்னுரிமைகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்கான ஆதாரங்களையும் எங்கள் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.

பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலில் பெண்கள் பங்கேற்பின் நோக்கங்கள்

குழந்தைகளின் பாரம்பரிய முதன்மை பராமரிப்பாளர்களாக, பெண்கள் பெரும்பாலும் குழந்தைகளுக்காக வாதிடுவதில் ஆண்களை விட முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர், இதன் விளைவாக பெண் பிரதிநிதித்துவத்தின் நன்மைகளின் அடிப்படையில் "இரட்டை ஈவுத்தொகை" கிடைக்கிறது. பெண் பிரதிநிதிகள் பெண்களின் உரிமைகளை முன்னேற்றுவது மட்டுமல்லாமல், குழந்தைகளின் உரிமைகளையும் முன்னேற்றுகிறார்கள். தேசிய சட்டமன்றங்களில், பாலின மற்றும் குடும்ப நட்பு சட்டங்களை பெண்கள் முன்னெடுப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க போக்கு உள்ளது. பிரான்ஸ், ஸ்வீடன் மற்றும் நெதர்லாந்து முதல் தென்னாப்பிரிக்கா, ருவாண்டா மற்றும் எகிப்து வரையிலான நாடுகளில் இந்த ஆதரவு காணப்படுகிறது. மேலும், தொழில்மயமான மற்றும் வளர்ந்த நாடுகளிலிருந்து பல ஆய்வுகள், உள்ளூர் அரசாங்கத்தில் பெண்கள் சமூகப் பிரச்சினைகளை முன்னெடுக்க முனைகின்றன என்பதைக் குறிக்கின்றன.

உதாரணமாக, இந்தியாவில், அதிக பெண் பிரதிநிதித்துவம், சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் கல்வி தொடர்பான திட்டங்களில் அதிக பாலின உணர்திறன் செலவு உட்பட, சமூக வளங்களின் சமமான விநியோகத்துடன் ஒத்துப்போகிறது.

பாலின சமத்துவம் மற்றும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இரண்டும் மனித உரிமைகள் மற்றும் விரிவான, பாரபட்சமற்ற மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை அடைவதற்கு அவசியமானவை.

நைஜீரியாவில், அரசியலில் பெண்கள் பங்கேற்பதைத் தவிர்த்து அரசியலமைப்பில் எதுவும் இல்லை என்று தெரிகிறது. இருப்பினும், உண்மையான நடைமுறையைப் பொறுத்தவரை, விரிவான பாகுபாடு உள்ளது. நாட்டில் 1999, 2003 மற்றும் 2007 பொதுத் தேர்தல்களில் பல்வேறு பதவிகளுக்கு மிகக் குறைவான மற்றும் கிட்டத்தட்ட மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இன்றுவரை பெரும்பாலான பொது அலுவலகங்களில் ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். பெண் ஆளுநர் வேட்பாளர்கள் தோன்றியுள்ளனர், ஆனால் யாரும் இதுவரை வெற்றி பெறவில்லை. அதே ஜனாதிபதி பதவிக்குத்தான். சட்டமன்ற பிரதிநிதித்துவம் பெண்களின் இருப்பைக் கண்டிருக்கிறது, ஆனால் ஆண் சகாக்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவர்கள் குறைவான பிரதிநிதித்துவமே கொண்டுள்ளனர். அரசியல் பங்கேற்பில் பெண்களின் குறைவான பிரதிநிதித்துவம் நமது சமூகத்தில் உள்ளார்ந்த ஆணாதிக்க நடைமுறையின் காரணமாக வேருன்றியது, அவற்றில் பெரும்பாலானவை காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தெளிவாகத் தெரிந்தன.

பிரச்சனையின் அறிக்கை

பெண்கள் ஆட்சியில் பிரதிநிதித்துவத்தை அடைவதில் ஏராளமான தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். பணியிடத்தில் பாலின ஏற்றத்தாழ்வை நிவர்த்தி செய்வதில் ஒரு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவது ஒரு முக்கியமான படியாகும். ஆனால் சாதகமான சூழலை உருவாக்குவது சமூகத்திற்கு சமூகம் மாறுபடும். அதேபோல், பாலின பன்முகத்தன்மைக்கு தடையாக இருப்பதும், தடைகளை நீக்குவதற்கான முறைகளும் வேறுபடும். பெண்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் எழுதப்பட்ட மற்றும் எழுதப்படாத விதிகள் பற்றிய போதுமான அறிவும் இல்லை.

பொருளாதார பங்கேற்பைப் பற்றி விவாதிப்பதில், கிராமப்புறங்களில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு, நகர்ப்புறங்களில் பெண்களின் குறைந்த அளவு வேலைவாய்ப்பு, பதிவு செய்யப்படாத வேலைவாய்ப்பு, மிகப்பெரிய ஊதிய இடைவெளி, சமூகப் பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கு, பெண்களைத் தவிர்த்து ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்தும் தொழிற்சங்க கட்டமைப்புகள், முன்பள்ளிக் கல்வி மற்றும் மேம்பட்ட குழந்தை பராமரிப்பு சேவைகள் மூலம் பணியாளர்களில் பெண்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்க உதவும் சேர்க்கை விகிதங்கள் ஆகியவை முக்கிய பிரச்சினைகள். பெண் வேலைவாய்ப்பு விகிதம்

2013 இல் சுமார் 31.8% ஆக மிகக் குறைவாகவே இருந்தது, இருப்பினும் இது முந்தைய ஆண்டில் 1.1% அதிகரித்துள்ளது. தீவிரமாக வேலை தேடும் பெண் மக்கள்தொகையில் குறைந்த விகிதம் இருந்தபோதிலும், பெண் வேலையின்மை விகிதம் ஆண்களை விட அதிகமாக உள்ளது. கூடுதலாக, வேலை செய்யும் பெண்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர் விவசாயத் துறையில் ஊதியம் பெறாத குடும்பத் தொழிலாளர்கள்.

பிரச்சனைக்கு தீர்வு

தனியார் துறையில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில் முன்னேற்றங்களை அடைய, பள்ளியில் கற்பிக்கப்படும் திறன்களுக்கும் தொழிலாளர் சந்தையில் தேவைப்படும் திறன்களுக்கும் இடையிலான பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்தல், தரமான கற்றலுக்கான சமமான அணுகலை உறுதி செய்தல், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் இதே போன்ற மையங்களில் பெண்களின் கல்வி மற்றும் பயிற்சியை வளர்ப்பது, பெண்களுக்கான தொடர்ச்சியான கற்றல் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துதல் மற்றும் பெண் பட்டதாரிகளுக்கான பயிற்சித் திட்டங்களைத் தொடங்க தனியார் நிறுவனங்களை ஊக்குவித்தல், தனியார் துறை மற்றும் அறக்கட்டளைகள் திட்டங்களில் முதலீடு செய்ய ஊக்குவித்தல் மற்றும் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கான தொழில் வாய்ப்புகளுக்கு சாதகமாக திறன்களை மேம்படுத்துதல், மற்றும் அறிவியல், தொழில்நுட்பம் மற்றும் புதுமைத் துறைகளில் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளின் ஆட்சேர்ப்பு, தக்கவைப்பு மற்றும் முன்னேற்றத்தை வெளிப்படையான அளவுகோல்கள் மூலம் ஆதரிப்பதன் மூலம் அடைய முடியும்.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தலைமைத்துவத்தில் பெண்களின் விகிதம் அவர்கள் நிர்வகிக்கும் மக்கள்தொகையில் பெண்களின் விகிதத்துடன் பொருந்த வேண்டும் என்று கண்ணாடி பிரதிநிதித்துவம் கூறுகிறது. ஒரு பாலினத்தைச் சேர்ந்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் அதே பாலினத்தைச் சேர்ந்த தொகுதியினருக்கு பயனளிக்கும் கொள்கைகளை ஆதரிப்பார்கள் என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் கண்ணாடி பிரதிநிதித்துவம் அமைந்துள்ளது.

நைஜீரியாவில் தேர்தல் மற்றும் நியமன பதவிகளில் நைஜீரியாவில் பெண்களின் குறைந்த பிரதிநிதித்துவத்தை நிவர்த்தி செய்ய பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; அத்தகைய முயற்சிகளில் பெண்கள் அரசியல் அதிகாரமளிப்பு அலுவலகம் மற்றும் நைஜீரியா பெண்கள் அறக்கட்டளை நிதிகள், பெண்கள் லாபி குழு ஆகியவற்றை நிறுவுதல் ஆகியவை அடங்கும். INEC பாலினக் கொள்கையை நிறுவுதல், தேசிய பல பங்குதாரர் உரையாடல்; உறுதியான நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த பல தலையீடுகளைத் தொடங்குதல் மற்றும் நைஜீரியா பெண்கள் உத்தி மாநாட்டைக் கூட்டுதல் ஆகியவை பிற முயற்சிகளில் அடங்கும். தேசிய புள்ளிவிவர பணியகத்துடன் இணைந்து பெண்கள் மேம்பாட்டுக்கான தேசிய மையம் இந்தப் பிரச்சினை குறித்த

ஆதார அடிப்படையிலான தரவைப் பெற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. தற்போது கிடைக்கக்கூடிய தரவுகள் ஒத்திசைக்கப்படவில்லை.

இந்த முடிவு, உறுதியான அறிவிப்பை அடைவதில் சீராக ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைக் காண்பிக்கும் என்றும், முன்னர் இருந்த இடைவெளி எவ்வாறு மூடப்பட்டுள்ளது என்பதையும், நாம் இருக்கும் இடத்திற்கும் 35 சதவீத உறுதியான நடவடிக்கைக்கும் இடையிலான மாறுபாட்டை அளவிடும் என்றும் நம்பிக்கைகள் அதிகம். மேலும், இது முடிவெடுப்பதில் பெண்களை உள்ளடக்கிய சான்றுகள் அடிப்படையிலான திட்டமிடல் மற்றும் நிரலாக்கத்தை மேம்படுத்தும்; முடிவெடுப்பதில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் முக்கிய பங்குதாரர்களின் ஆதரவை அதிகரிக்கும் மற்றும் நைஜீரியாவில் முடிவெடுப்பதில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான பிரச்சாரத்தை ஆதரிக்க பங்குதாரர்களிடையே புதிய வக்காலத்து கருவிகள் குறித்த விழிப்புணர்வை மேலும் மேம்படுத்தும்.

அரசியல் மற்றும் பொருளாதார உலகில் பெண்களின் நோக்கங்களை அதிகரிக்கக்கூடிய பிற இணக்கமான காரணிகள்: ஆர்வலர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களை நிறுவப்பட்ட பெண் அரசியல்வாதிகளுடன் இணைத்தல், இளம் அல்லது ஆர்வமுள்ள பெண் அரசியல்வாதிகளுக்கு வழிகாட்டுதல் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சி அளித்தல், பெண் ஆர்வலர்களுக்கான ஆதரவையும் ஆதரவையும் ஒருங்கிணைக்கும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் அடிமட்ட பெண்கள் சங்கங்களின் கூட்டணியை உருவாக்குதல். மேலும், அரசியல் சார்ந்து இல்லாமல், பெண்கள் முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் நிலையான மற்றும் பயனுள்ள வழியில் ஈடுபட அனுமதிக்கும் ஒரு சூழலை உருவாக்குதல். துன்புறுத்தல் மற்றும் வன்முறை, அரசியல் செயல்முறைகளின் அனைத்து மட்டங்களிலும் எந்தவொரு வடிவத்திலும் தேர்தல் முறைகேடுகளை சவால் செய்ய பெண் அரசியல்வாதிகளுக்கு உதவ சட்ட நிதிகளை நிறுவுதல்.

கூடுதலாக, அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் ஒதுக்கீடு முறை என்பது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் விருப்பம்போன்ற தொடர்புடைய பங்குதாரர்களை ஈடுபடுத்துங்கள் திசுயாதீன தேசிய தேர்தல் ஆணையம் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள். நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கைகள் இரண்டையும் பராமரிப்பதில் பாலின சமத்துவத்தை உறுதி செய்யும் இலக்குக்கு ஏற்ப அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டும்; மேலும் நடுத்தர கால திட்டங்கள், நடுத்தர கால நிதித் திட்டங்கள் மற்றும் வருடாந்திர திட்டங்கள் இந்த விளைவை நோக்கி மறுவடிவமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும். செயல்படுத்தல் முடிவுகளை சுயாதீன கண்காணிப்பு வழிமுறைகள் தொடர்ந்து மதிப்பீடு செய்து தணிக்கை செய்ய வேண்டும். இறுதியாக, பாலர் கல்வி வலுப்படுத்தப்படும்போதும், மேம்பட்ட குழந்தை பராமரிப்பு சேவைகள் மூலம் பணியிடத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்க

உதவும் வகையில் பாலியல் ரீதியான கட்டமைப்புகளை மாற்றுவதற்கான செயலில் நடவடிக்கைகளுக்காக சிறப்பு பட்ஜெட் உருப்படிகள் பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

பின்வரும் பரிந்துரைகளை கண்டிப்பாக கடைபிடிப்பதைத் தவிர, பெண்களின் பங்கேற்பு மாறாமல் இருக்கலாம். இருப்பினும், அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கும், அதே தளத்தில் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் ஒரு உண்மையான தளமாக பெண்கள் இயக்கத்தை உள்ளடக்கிய தளங்கள் அப்படியே இரு. இந்த அடிப்படைகளில் பெண்களின் பங்கேற்பு அதிகரித்து, பாலின சமத்துவம் மற்றும் சமத்துவத்தை அடைவதில் பெண் இயக்கங்கள் நம்பிக்கைக்குரியதாக இருக்கலாம்.

பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், பெண்கள் செயல்பாடு மற்றும் ஆதரவு, பெண்களுக்கான கல்வி, பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதில் அடுத்தடுத்த அரசாங்கங்களின் நேர்மறையான அணுகுமுறை மற்றும் பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்க ஆர்வம் ஆகியவை நிறைய நேர்மறையான ஆற்றலைப் பெற்று வருகின்றன. இது அரசியலில் பெண்களின் பங்கேற்புக்கு பிரகாசமான எதிர்காலம் உள்ளது என்பதற்கான அறிகுறியாகும். எனவே, துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் அவர்களை அதிகாரப்படுத்தவும், தேர்தல் மற்றும் நியமன பதவிகளில் பெண்களின் வளர்ந்து வரும் ஆர்வத்தை ஈடுசெய்ய தேவையான சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யவும் தொடர்புடைய பங்குதாரர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

"ஒரு காலில் மட்டும் நடந்தால் வாழக்கூடிய ஒரு உலகத்தை நாம் உருவாக்க முடியாது - தெளிவற்ற தப்பெண்ணங்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, 50 சதவீத திறமை, திறன் மற்றும் ஆற்றல் கிடைக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் உள்ள பெண்கள் மாற்றத்திற்கான சக்திவாய்ந்த வினையூக்கியாகச் செயல்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் மகத்தான திறமை, திறன் மற்றும் தொழில்முனைவோர் மனப்பான்மை ஆகியவை சமூகங்களின் ஒட்டுமொத்த நன்மை மற்றும் முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய, வளர்க்கப்பட வேண்டிய மற்றும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு நம்பமுடியாத வளமாகும்." ஆட் ஜீசெனிஸ் டி துயின், தலைவர் மற்றும் நிறுவனர், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூகத்திற்கான பெண்கள் மன்றம்.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா துறைகள்

'ஒழுங்கமைக்கப்படாத' மற்றும் 'முறைசாரா' என்ற சொற்களை இரு துறைகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பரிமாறிக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் பயன்படுத்துவதும், இந்த இரண்டு வகைப்பாடுகளிலும் 'ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத' இருவேறுபாடு பற்றிய பொதுவான குறிப்பும் தொழிலாளர்

கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் செயல்படுத்தலை சிக்கலாக்குகிறது. மேலும், ஒழுங்கிணைப்பு நிலை, பணியாளர் அளவு, மூலதன பயன்பாடு போன்ற பல காரணிகளின் அடிப்படையில் துறைகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் அவர்களின் துறை ஈடுபாட்டின் அடிப்படையில் வேறுபடுகிறார்கள், சமூகப் பாதுகாப்புக்கான அணுகல் முக்கிய காரணியாக உள்ளது, ஊதிய விடுப்பு மற்றும் எழுத்துப்பூர்வ ஒப்பந்தம் போன்ற பிற வேலைவாய்ப்பு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளைக் குறிப்பிடவில்லை. ஒருபுறம், இத்தகைய தெளிவின்மைகள் மற்றும் மறுபுறம், மிகைப்படுத்தப்பட்ட எளிமைப்படுத்தல்கள், பயனுள்ள கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் செயல்படுத்தலைத் தடுக்கின்றன, குறிப்பாக தொழிலாளர் சட்ட கட்டமைப்பின் வரம்பிற்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கு தொழிலாளர் சலுகைகளை அணுகுவதைத் தடுக்கின்றன.

எனவே, இந்த ஆய்வறிக்கை, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-அமைப்புசாரா துறைகள் மற்றும் முறையான-முறைசாரா தொழிலாளர்கள் பற்றிய தெளிவான வரையறைகள் தொழிலாளர் சட்ட இணக்கத்தை மேம்படுத்தும் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களின் ஒரு பெரிய பிரிவினருக்கு நன்மைகளுக்கான அணுகலை மேம்படுத்தும் என்று கருதுகிறது. இந்தப் பின்னணியில், நிறுவனங்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளாகவும், தொழிலாளர்களை முறையான மற்றும் முறைசாரா வகைகளாகவும் வகைப்படுத்துவதற்கான குறிப்பிட்ட அளவுருக்களை ஆராய்ச்சியாளர்கள் பரிந்துரைக்கின்றனர். இந்த கோட்பாட்டு ஆராய்ச்சி சர்வதேச மற்றும் தேசிய இலக்கியங்களின், குறிப்பாக அரசு மற்றும் அரசு சாரா அறிக்கைகள், வழக்குச் சட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்களின் விமர்சன பகுப்பாய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை என்பது அரசாங்கத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட அனைத்து வணிகங்கள், தொழில்கள் மற்றும் நிறுவனங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது, அவை சட்ட கட்டமைப்பின் கீழ் செயல்படுகின்றன. இந்தத் துறை ஊழியர்களுக்கு வேலைப் பாதுகாப்பு, நிலையான ஊதியம் மற்றும் வருங்கால வைப்பு நிதி, மருத்துவக் காப்பீடு மற்றும் ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு போன்ற பிற சலுகைகளை வழங்குகிறது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையின் சிறப்பியல்புகள்

- இந்த நிறுவனங்கள் அரசாங்க விதிமுறைகளின் கீழ் அதிகாரப்பூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- ஊழியர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது.
- ஊழியர்களுக்கு நிலையான வேலை நேரங்கள் உள்ளன.

- ஊழியர்களுக்கு வருங்கால வைப்பு நிதி, ஓய்வூதியம், மருத்துவக் காப்பீடு மற்றும் பணிக்கொடை வழங்கப்படுகிறது.
- ஊழியர்கள் வழக்கமான சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள்.
- இந்த அமைப்பு பாதுகாப்பான மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பணிச்சூழலை வழங்குகிறது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையின் முக்கியத்துவம்

- ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கிறது.
- தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையை வழங்குகிறது
- சிறந்த பணி கலாச்சாரத்தை ஊக்குவிக்கிறது, இதன் விளைவாக அதிக உற்பத்தித்திறன் கிடைக்கிறது.
- வரி வசூலில் உதவுகிறது

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையின் எடுத்துக்காட்டுகள்

- ரயில்வே, வங்கி மற்றும் அஞ்சல் சேவைகள் போன்ற அரசு வேலைகள்
- ஐடி, உற்பத்தி மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் போன்ற தனியார் துறை நிறுவனங்கள்
- கல்வி நிறுவனங்கள்
- சுகாதாரத் துறை

ஒருபுறம், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை ஊழியர்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க நன்மைகளை வழங்கினாலும், இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில் வேலைவாய்ப்பு எண்ணிக்கை ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே உள்ளது.

துறைவாரியாகவும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாததாகவும் உள்ள தொழிலாளர் வகைப்பாடுகள், முறையே நிறுவன அடிப்படையிலான அணுகுமுறை மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வகை அணுகுமுறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொழிலாளர் மற்றும் தொழில்துறை நிலப்பரப்பை ஆதரிக்கின்றன. முன்னைய அணுகுமுறை, ஒருங்கிணைப்பு நிலை மற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை போன்ற நிறுவனப் பண்புகளை மையமாகக் கொண்டதாக இருந்தாலும், பிந்தைய அணுகுமுறை, தொழிலாளர்களின் சமூகப் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட சலுகைகளுக்கான அணுகலை முதன்மையாகக் கொண்டதாகும் (தேசிய புள்ளிவிவர ஆணையம், 2007).

அதன்படி, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் பொதுவாக முறையான வேலை ஒப்பந்தங்கள், வேலைப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு வசதிகளைப் பெற்றிருப்பார்கள். இதற்கு மாறாக, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் உள்ள

தொழிலாளர்கள், வேலைப் பாதுகாப்பும் சமூகப் பாதுகாப்பும் இன்றி, வேலையின் முறைசாரா தன்மையால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

அமைப்புசாரா துறையின் தொடர்ச்சிக்கு காரணிகள்

நாட்டில் ஆழமாக வேருன்றிய சமூக-பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் முரண்பட்ட அரசியல்-பொருளாதார நலன்கள் காரணமாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத தொழிலாளர்களுக்கிடையிலான இந்தப் பிரிவினையை நீக்குவது ஒரு கடினமான பணியாகவே இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக, பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பாகுபாடுகள், கிராமப்புறங்களில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் நிலை, மற்றும் 'கீழ்' அல்லது கைவினைஞர் சாதிகளின் சமூக-பொருளாதார பின்னணி ஆகியவை, அவர்களை பெரும்பாலும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் திறமையற்ற அல்லது அரை-திறமையான வேலைகளுக்கு தள்ளுகின்றன.

மேலும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையால் இந்த தொழிலாளர்களை உள்வாங்க இயலாமை, உயர்ந்த நுழைவுத் தடைகள்—உதாரணமாக திறன் மற்றும் தகுதித் தேவைகள், கட்டாய ஆவணங்கள், மொழித் தடைகள், மற்றும் குறைந்த வாய்ப்புகளுக்கான கடுமையான போட்டி—ஆகியவற்றால் மேலும் தீவிரமடைகிறது. குறைந்த ஊதியங்கள், அடிக்கடி ஊதியக் குறைப்புகள், கடன் பொறிகள் மற்றும் அன்றாட செலவுகளைச் சமாளிக்கும் போராட்டம் ஆகியவை, இந்த தொழிலாளர்கள் அமைப்புசாரா துறையிலிருந்து வெளியேறுவதை மேலும் கடினமாக்குகின்றன.

முதலாளியின் தரப்பில், தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, வேலை நிலைமைகள் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு தொடர்பான சட்டங்களை பின்பற்றாமல், மலிவான தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்தும் நடைமுறை, அமைப்புசாரா துறையின் விரிவாக்கத்திற்கு முக்கிய காரணமாக அமைகிறது.

பொருளாதாரத்தில் அமைப்புசாரா துறையின் பங்கு

அதே நேரத்தில், அமைப்புசாரா துறை பொருளாதாரத்திற்கு வழங்கும் பங்களிப்பையும் புறக்கணிக்க முடியாது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு துணை ஒப்பந்தம் மூலம் வழங்கப்படும் ஆதரவு, சுயதொழில் செய்பவர்களின் நுண், சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களை நிலைநிறுத்துதல், மற்றும் மக்கள் தங்கள் தொழில்முனைவோர் முயற்சிகளை குறைந்த ஆபத்துடன் தொடர அனுமதித்தல் ஆகியவை, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கும் அரசாங்கத்தின் வரி வருவாய்க்கும் பங்களிக்கின்றன.

1995–2006 காலகட்டத்தில் இந்திய உற்பத்தி நிறுவனங்களை ஆய்வு செய்த ஒரு ஆய்வு, முறையான நிறுவனங்கள் அமைப்புசாரா துறைக்கு கணிசமான துணை ஒப்பந்தம் செய்ததை எடுத்துக்காட்டுகிறது; இதன் விளைவாக மொத்த வேலைவாய்ப்பில் சுமார் 90% முறைசாராதாக மாறியுள்ளது. தொழிற்சாலைகள் சட்டம் போன்ற விதிமுறைகளின்

வரம்புகள், பிரிவினையை வலுப்படுத்தினாலும், அதிக சட்ட இணக்கச் சூழலின் சிறிய நிறுவனங்கள் வளர்வதற்கான இடத்தை வழங்குகின்றன என்பதால், சில அளவில் பாதுகாக்கத்தக்கவையாகவும் கருதப்படுகின்றன.

மேலும், அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களுக்காக பிரபலமான திட்டங்களை தொடங்குவதற்கான தேர்தல் அரசியல் நோக்கங்கள், கட்டமைப்பு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதைவிட, இந்தப் பிளவுகளை பராமரிக்கும் அரசியல் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இந்தியாவில் அமைப்புசாரா வேலை: அளவுருக்கள்

இதன் விளைவாக, இந்தியாவில் சுமார் 90% தொழிலாளர்கள் முறைசாரா முறையில் பணிபுரிகின்றனர் (ILO & IHD, 2024). ASUSE 2023–24 கணக்கெடுப்பின் படி, சுமார் 120.06 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் இணைக்கப்படாத நிறுவனங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர்; அதே சமயம், 2024 நிலவரப்படி E-Shram போர்டலில் சுமார் 297 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேலும், 2017–18 ஆம் ஆண்டில் அமைப்புசாரா துறை மொத்த மதிப்பில் 52.4% பங்களித்தது என்பது, இந்திய முறைசாரா பொருளாதாரத்தின் வலிமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

கொள்கைச் சிக்கலும் வரையறைத் தெளிவின்மையும்

எனவே, பொருளாதாரத்திலிருந்து அமைப்புசாரா துறையை முற்றிலும் அகற்றுவது சாத்தியமற்றதாக இருந்தாலும், முறைசாரா வேலைகளை குறைப்பது சாத்தியமானதும் அவசியமானதும் ஆகும். இதற்காக, 'அமைப்புசாரா துறை', 'முறைசாரா வேலை', 'முறைசாரா தொழிலாளர்' போன்ற கருத்துகளுக்கு தெளிவான வரையறைகள் அவசியம்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்தியாவில் கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் செயல்படுத்தல், இவ்வகை வரையறைத் தெளிவின்மைகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. சர்வதேச மற்றும் தேசிய இலக்கியங்களை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தால், இந்தச் சொற்கள் ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றினாலும், வேறுபட்ட அர்த்தங்களை உடையவை என்பது தெளிவாகிறது. ILO-வின் ICLS தீர்மானங்கள் (1993, 2003) அமைப்புசாரா துறையை ஒழுங்குமுறை இணக்கத்திற்கு வெளியே உள்ள சிறு நிறுவனங்களாக வரையறுக்கின்றன. அதே நேரத்தில், UWSSA 2008, BOCW Act 1996 போன்ற சட்டங்கள், அமைப்புசாரா துறையை முழுமையாக சட்டத்திற்கு வெளியானதாகக் கருதவில்லை.

இந்த வரையறை குழப்பம், சட்டங்களைத் தவிர்க்க விரும்பும் முதலாளிகளால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும் அபாயத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது; இதன் விளைவாக, அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் சமூகப் பாதுகாப்பு போன்ற அடிப்படை உரிமைகளிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றனர்.

ஆய்வின் நோக்கும் வரம்புகளும்

இந்தப் பின்னணியில், இந்த ஆய்வறிக்கை, துறை மற்றும் தொழிலாளர் வகைப்பாடுகளில் உள்ள வரையறை முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்து, அவற்றை தர்க்கரீதியாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. தெளிவான வகைப்பாடுகள், தொழிலாளர் சட்ட இணக்கத்தை மேம்படுத்துவதோடு, அமைப்புசாரா துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட நலன்களை உறுதி செய்யும் என ஆய்வு கருதுகிறது.

இந்த ஆய்வு பெரும்பாலும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாட்டு ஆய்வாகும். முதன்மைத் தரவு இல்லாமை, இந்திய சூழலுக்கான முதன்மை கவனம், மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற முன்னோக்கை மையமாகக் கொண்டிருப்பது போன்றவை இதன் வரம்புகளாக அடையாளம் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இவ்வரையறை தெளிவின்மையை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிகளை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், எதிர்கால அனுபவ மற்றும் ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளுக்கான பாதையை இது திறக்கிறது.

2. சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் வகைப்பாடுகளில் உள்ள இடைவெளிகள்

பரவலாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டபடி, சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது வருமானத்தில் குறுக்கீடு, குறைப்பு அல்லது நிறுத்தம் ஏற்படும் சூழ்நிலைகளில், சமூகத்தால் வழங்கப்படும் பாதுகாப்பைக் குறிக்கிறது. இது சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற பரந்த கருத்தாக்கத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது மற்றும் சமூக குறைந்தபட்சம் என்ற கருத்தை ஒரு அத்தியாவசிய அங்கமாக உள்ளடக்கியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது சமூகப் பாதுகாப்பின் துணைக்குழுவாகவும், சமூக குறைந்தபட்சத்தின் சூப்பர்செடாகவும் விளங்குகிறது. சமூக குறைந்தபட்சத்துடன் இணைந்து செயல்படும் சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூகப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் ஒரு அடிப்படை வழிமுறையாகக் கருதப்படுகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பு சர்வதேச அளவிலும் தேசிய அளவிலும், நீண்டகால வறுமையிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும் அதைத் தடுப்பதற்குமான ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது (ILO, 2024). இது பொதுவாக பாதுகாப்பு (protective), தடுப்பு (preventive), ஊக்குவிப்பு (promotive) மற்றும் உருமாற்றம் (transformative) என நான்கு கூறுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது. பாதுகாப்பு கூறு தற்போதைய வறுமையைத் தணிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க, தடுப்பு கூறு எதிர்கால வறுமை அபாயங்களைத் தடுக்க முயல்கிறது. ஊக்குவிப்பு கூறு, நாட்டின் ஒட்டுமொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், தனிநபர்கள் பாதிப்புகளை எதிர்கொள்ளும் திறனை மேம்படுத்துகிறது. உருமாற்ற கூறு, சமூகப்

பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் விளைவாக சமூகத்தில் நிகழும் விரிவான சமூக-பொருளாதார மாற்றங்களை குறிக்கிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பின் மற்றொரு முக்கிய கூறான சமூக குறைந்தபட்சம், ஒரு தனிநபர் கண்ணியமான மற்றும் தன்னிறைவு பெற்ற வாழ்க்கையை நடத்த தேவையான குறைந்தபட்ச வளங்களாக வரையறுக்கப்படுகிறது (ILO, 1952). வழங்கப்பட வேண்டிய குறைந்தபட்ச பாதுகாப்பு தரங்களை நிறுவுவதன் மூலம், சமூகப் பாதுகாப்பின் நோக்கும் எல்லையும் இதன் மூலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சமூகப் பாதுகாப்பின் மேற்கூறிய கூறுகளை ஒருங்கிணைத்து, சென் (1991) சமூகப் பாதுகாப்பை ஊக்குவிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு என்ற இரு இயல்புகளாக வகைப்படுத்துகிறார். ஊக்குவிப்பு சமூகப் பாதுகாப்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டின் மூலம் மக்களை குறைந்தபட்ச வாழ்வாதார நிலைக்கு உயர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு மாறாக, பாதுகாப்பு சமூகப் பாதுகாப்பு, முதுமை, நோய் மற்றும் மரணம் போன்ற குறிப்பிட்ட பாதிப்புகளுக்கு எதிராக இலக்குவான கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை உள்ளடக்கி, சமூக குறைந்தபட்சத்திற்குக் கீழான சரிவைத் தடுக்கும் பாதுகாப்பு வலையைக் கொடுக்கிறது.

நீண்டகாலத்தில் ஊக்குவிப்பு சமூகப் பாதுகாப்பின் செயல்திறன், பாதுகாப்பு சமூகப் பாதுகாப்பின் தேவையை குறைப்பதன் மூலம், இவ்விரு அணுகுமுறைகளுக்கும் இடையே ஒரு நிரப்பு உறவை உருவாக்குகிறது. இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில், போதுமான திறன்களும் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளும் இன்றி பெரும்பான்மையான தொழிலாளர்கள் முறைசாரா வேலைவாய்ப்புகளில் ஈடுபட்டு வருவதால், ஒருபுறம் ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகளும் மறுபுறம் பாதுகாப்பு வலைகளும் இணைந்து செயல்படுவது அவசியமாகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பை செயல்படுத்துவதில், உரிமையின் அடிப்படையில் இன்னொரு முக்கிய வகைப்பாடு காணப்படுகிறது; அதாவது பங்களிப்பு மற்றும் பங்களிப்பு அல்லாத சமூகப் பாதுகாப்பு. பங்களிப்பு சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூகக் காப்பீட்டின் கீழ் நன்மைகளைப் பெற பயனாளிகளிடமிருந்து நிதிப் பங்களிப்பை எதிர்பார்க்கிறது. இதற்கு மாறாக, பங்களிப்பு அல்லாத சமூகப் பாதுகாப்பு, சமூக உதவி போன்ற திட்டங்கள் வழியாக, முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்ட தகுதி அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு விரிவான சமூகப் பாதுகாப்பு கட்டமைப்பு, வறுமை நிலை, வேலைவாய்ப்பு விகிதம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் போன்ற சமூக-பொருளாதார காரணிகளை கருத்தில் கொண்டு, இந்த இரு வகைத் திட்டங்களின் உகந்த கலவையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

கடந்த பல தசாப்தங்களாக, சமூகப் பாதுகாப்பு இந்திய அரசாங்கத்தின் முக்கிய கொள்கை முயற்சிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. ILO உலகப் பாதுகாப்பு அறிக்கை (2024-26) படி, இந்தியாவின் சமூகப் பாதுகாப்பு பாதுகாப்பு விகிதம் 24.4% இலிருந்து 48.8% ஆக உயர்ந்துள்ளது. EPFO, ESIC, பணிக்கொடை, மகப்பேறு சலுகை, பணியாளர் இழப்பீடு போன்ற சட்டங்கள் மற்றும் தேசிய ஓய்வூதிய அமைப்பு (NPS) போன்ற கொள்கைகள் இந்த முன்னேற்றத்தில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றியுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, NPS சந்தாதாரர் எண்ணிக்கை மார்ச் 2025 இல் 165 மில்லியனைத் தாண்டியுள்ளதுடன், EPFO மே 2025 மாதத்தில் மட்டும் 9.42 லட்சம் புதிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துள்ளது (PIB, 2025c).

இவ்வெற்றிகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கத்தை சுட்டிக்காட்டினாலும், அவை முறைசாரா வேலைவாய்ப்பிலிருந்து முறையான வேலைவாய்ப்புக்கான மாற்றத்தை கட்டாயமாக பிரதிபலிக்கவில்லை. குறிப்பாக, பொருந்தக்கூடிய விலக்கு வரம்புகள், சட்ட மீறல்கள் மற்றும் இணக்கமின்மை காரணமாக ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பிலிருந்து விலக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள், பெரும்பாலும் தன்னார்வத் திட்டங்கள் மூலம் செயல்படும் நிறுவனமற்ற சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்புகளை மட்டுமே சார்ந்து இருக்கின்றனர்.

இந்த ஒழுங்குமுறை விலக்குகள், முறைசாரா தொழிலாளர்களை தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால வாழ்வாதார பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கும் நிலையை உருவாக்குகின்றன. PLFS ஆண்டு அறிக்கை 2022-23 படி, வழக்கமான சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர்களில் சுமார் 53.9% பேர் சமூகப் பாதுகாப்பிற்கு தகுதியற்றவர்களாக உள்ளனர். இதே நிலை 2021-22 மற்றும் 2020-21 ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்துள்ளது. மேலும், NITI ஆயோக் (2021) அறிக்கை, 2020 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி சுமார் 77 லட்சம் கிக் தொழிலாளர்கள் போதுமான சமூகப் பாதுகாப்பின்றி செயல்பட்டதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பு பற்றிய கவலைகளைத் தவிர, அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஊதிய ஏற்றத்தாழ்வு, வேலை வாய்ப்பு குறைவு, திறன் மேம்பாட்டு தடைகள் மற்றும் பாலியல் துன்புறுத்தல் போன்ற சவால்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியங்கள் உள்ளன. இதனுடன், குழந்தைத் தொழிலாளர்களைச் சுற்றிய அபாயங்கள்—அதிக வேலை, துஷ்பிரயோகம் மற்றும் குழந்தை கடத்தல்—பல்வேறு ஆய்வுகளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இவ்வளவு விரிவான இலக்கியம் இருந்தபோதிலும், முறைசாரா தொழிலாளர்களை அடையாளம் காணப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்களில் உள்ள தெளிவின்மை மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு அணுகலில் அதன் தாக்கம் குறித்த ஆய்வுகளில்

குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளி காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, 'ஒழுங்கமைக்கப்படாத' மற்றும் 'முறைசாரா' என்ற சொற்களின் பரிமாற்றப் பயன்பாடு, துறைசார் மற்றும் தொழிலாளர் வகைப்பாடுகளில் உருவாக்கும் குழப்பம், போதுமான அளவில் ஆராயப்படவில்லை.

இந்த சொற்களின் பரிமாற்றம் வெளிப்படையாக சிறிய முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும், அது தொழிலாளர்களின் நல்வாழ்வில் தொலைநோக்கு விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. எனவே, இச்சவால்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள, அடுத்த பகுதியில் விவரிக்கப்படுவது போல, துறைசார் மற்றும் தொழிலாளர் வகைப்பாடுகளின் வரலாற்று மற்றும் கருத்தியல் அடித்தளங்களைத் தெளிவாக ஆய்வு செய்வது அவசியமாகிறது.

3. துறைசார் மற்றும் பணியாளர் வகைப்பாடுகள் :பரிணாமம் மற்றும் பகுப்பாய்வு

நடைமுறை மற்றும் அரசியல் காரணங்களுக்காக, துறைகளும் தொழிலாளர்களும் காலந்தோறும் பல்வேறு முறைகளில் வகைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். இவ்வகைப்பாடுகள், கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களை வடிவமைத்து செயல்படுத்துவதில் குறிவைப்பை எளிதாக்குவதோடு, முதலாளிகள் மட்டுமன்றி தொழிலாளர்களையும் நோக்கி வாக்காளர்களை ஈர்க்கும் பிரபலமான நிகழ்ச்சி நிரல்களை முன்னெடுத்து அரசியல் ஆதாயங்களைப் பெறுவதற்கும் உதவுகின்றன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர் சந்தையின் சமூக-பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலப்பரப்பு, நாடோடி சுதந்திரம், நிலப்பிரபுத்துவம், அடிமைத்தனம், தொழில்துறை புரட்சி, காலனித்துவம், நலன்புரி அரசு சகாப்தத்தில் தொழிலாளர் உரிமை இயக்கம், உலகமயமாக்கல் மற்றும் முறைசாராமயமாக்கல் ஆகிய பல்வேறு வரலாற்றுச் சகாப்தங்களின் வழியாக, பல நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக மாற்றமடைந்து வந்துள்ளது.

இந்த மாற்றமடைந்த நிலப்பரப்பு, பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்புகளை மட்டுமல்லாது, பாரம்பரியமாக முதலாளிகள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் எனப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ள 'உள்ளவர்கள்' மற்றும் 'இல்லாதவர்கள்' ஆகியோருக்கிடையிலான அதிகாரச் சமநிலையையும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பாதித்துள்ளது. எனவே, தொழிலாளர் மற்றும் துறை வகைப்பாடுகளின் நுணுக்கங்களைப் படம்பிடித்து, அவற்றின் வரலாற்று வளர்ச்சியை ஆராய்வது, இவ்வகைப்பாடுகளைப் பற்றிய பகுப்பாய்வுச் சொற்பொழிவை ஆழப்படுத்தும் முக்கியமான அடித்தளமாக அமைகிறது.

அதன்படி, தொழில்மயமாக்கல், காலனித்துவமயமாக்கல், பனிப்போர் காலம் மற்றும் 1990களின் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் போன்ற முக்கியமான திருப்புமுனை நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இப்பகுதி சர்வதேச மற்றும் இந்திய

சூழல்களுக்கிடையிலான ஒரு கருப்பொருள் அடிப்படையிலான ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வை மேற்கொள்கிறது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், ஒவ்வொரு வரலாற்றுச் சகாப்தத்திலும், சர்வதேசச் சூழலும் இந்தியச் சூழலும் தனித்தனி பத்திகளில் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

தொழில்மயமாக்கலுக்கு முந்தைய சகாப்தம்

தொழில்மயமாக்கலுக்கு முன்பாக, ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே, கிட்டுகள், பண்ணை கூலி மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு ஆகியவை மிகவும் பொதுவான வேலை வடிவங்களாகக் காணப்பட்டன. இவ்வகை வேலைகள், தனிநபராகவோ, குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து அல்லது அவர்களில்லாமலோ, அல்லது அதிகாரமும் சொத்துரிமையும் கொண்டவர்களின் அடிமைகளாகவோ, பெரும்பாலும் முறைசாரா முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்த பாரம்பரிய வேலைப் பகுதிகளில் ஈடுபடாமல் விலக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள், பெரும்பாலும் உபரி உழைப்பாகக் கருதப்பட்டு, வாழ்வாதாரத் தேவைக்காக சுயதொழில் உட்பட பிற சாதாரண மற்றும் நிலைமையற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டனர். இதன் விளைவாக, ஊதியம் பெறாத வீட்டு வேலைகளின் பரவல், மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை, மற்றும் சிறிய குடும்பத்திற்கு சொந்தமான நிறுவனங்களின் பெருக்கம் போன்ற நிகழ்வுகள் தெளிவாக வெளிப்பட்டன.

ஆயினும்கூட, இந்த ஆரம்பகால வேலை வடிவங்களும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள அடிப்படை வகைப்பாடுகளும், பண்டைய சமூகங்களில் தொழிலாளர் பிரிவினையின் தொடக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டின. இவ்வகை பிரிவினைகள், காலப்போக்கில் மேலும் சிக்கலடைந்து, இறுதியில் துறை சார்ந்த தொழிலாளர் வகைப்பாடுகளாக வளர்ச்சி பெற்றன.

தொழில்மயமாக்கலுக்குப் பிந்தைய சகாப்தம்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இயந்திரமயமாக்கலின் விடியல், வேலைவாய்ப்பு தேடி கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புற மையங்களுக்குக் குடியேறும் பெரும் தொழிலாளர் இயக்கத்தை உருவாக்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த தொழில்துறை புரட்சி, வேலை நேரம் மற்றும் வேலை நாட்களின் அடிப்படையில் வேலை கலாச்சாரத்தை தரப்படுத்தி, உற்பத்தி முறைகளை கட்டுப்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, ஒரு முறையான முதலாளி-பணியாளர் உறவு உருவாக்கப்பட்டு, தொழிலாளர் சந்தை ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கட்டமைப்பைப் பெற்றது.

படிப்படியாக, தொழிலாளர்களின் வேலை நிலைமைகள், வேலை பாதுகாப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு சலுகைகள் குறித்த கவனம் அதிகரித்தது. இந்த மாற்றம், நலன்புரி சீர்திருத்தங்களுக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது. 1802 ஆம் ஆண்டின் *British Health and Morals of Apprentices Act* மூலம் பிரிட்டன் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களுக்கு

முன்னோடியாக விளங்கியது; இதனைத் தொடர்ந்து பிற ஐரோப்பிய நாடுகளும் தொழிலாளர் பாதுகாப்பு சட்டங்களை அமல்படுத்தின. மேலும், இரண்டு உலகப் போர்களின் பேரழிவுகளும் 1930களின் உலகளாவிய பொருளாதார மந்தநிலையும், குறிப்பாக 1919 இல் சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (ILO) நிறுவப்பட்ட பின்னர், தொழிலாளர் உரிமைகள் இயக்கத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்தின.

இந்த சர்வதேச மாற்றங்களின் தாக்கம், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தின் மூலம் இந்திய தொழிலாளர் நிலப்பரப்பிலும் பிரதிபலித்தது. இந்தியா, தொழில்துறை புரட்சியின் விளைவுகளுக்கும் மேற்கூறிய உலகளாவிய அரசியல்-பொருளாதார நிகழ்வுகளுக்கும் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்பட்டது. இதன் விளைவாக, தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1881 மற்றும் அதன் அடுத்தடுத்த திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டன; மேலும் ILOவில் இந்தியா நிறுவன உறுப்பினராக இணைந்தது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றமாக அமைந்தது.

அதே நேரத்தில், இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டம் தொழிலாளர் இயக்கத்தையும் வலுப்படுத்தியது. இதன் வெளிப்பாடாக, பணியாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம், 1923, தொழிற்சங்கச் சட்டம், 1926, மற்றும் ஊதிய வழங்கல் சட்டம், 1936 போன்ற முக்கிய சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. இச்சட்டங்கள், வேலைவாய்ப்பின் போது ஏற்படும் காயங்கள், குறைந்தபட்ச ஊதியம் போன்றவற்றிற்கு சமூகப் பாதுகாப்பை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், சங்கம் அமைக்கும் உரிமை, கூட்டாக பேரம் பேசும் உரிமை போன்ற தொழிலாளர்களின் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கும் சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் வழங்கின.

முழுமையானதாக இல்லாவிட்டாலும், இவ்வுரிமைகள் சமூகத்தின் முரண்பாடான நலன்களை சமநிலைப்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தும் ஜான் ராவ்ஸ் முன்வைத்த சமூக நீதி கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகும் ஒரு வலுவான தொழிலாளர் சட்ட ஆட்சிக்கான அடித்தளத்தை அமைத்தன. இருப்பினும், ஒழுங்குபடுத்தப்படாத தொழிலாளர்கள்—குறிப்பாக ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் ஈடுபட்டுள்ளோர்—எதிர்கொண்ட நிலை தொடர்ச்சியாக கவலைக்குரியதாகவே இருந்து வந்தது. இதன் தீவிரம், 1931 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ராயல் கமிஷன் அறிக்கையிலும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தம்

சர்வதேச அளவில், இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், கிராமப்புற-நகர்ப்புற, பெரிய அளவிலான-சிறிய அளவிலான, மூலதன தீவிர-உழைப்பு தீவிரம் போன்ற இருவேறுபாடுகள் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தின் அனைத்து வகை அலகுகளிலும் பரவலாக நிலவின. காலப்போக்கில், இந்த வேறுபாடுகளை

கருத்தாக்கவும் விளக்கவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத மற்றும் முறையான-முறைசாரா போன்ற நுணுக்கமான சொற்களஞ்சியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

1973 ஆம் ஆண்டு, வேலைவாய்ப்பின் தன்மை மற்றும் தொழிலாளர்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் ஈட்டும் வருமானத்தை விளக்குவதற்காக, கீத் ஹார்ட் முதன்முறையாக 'முறைசாரா' (informal) என்ற சொல்லை அறிவியல் ரீதியில் பயன்படுத்தினார். இவ்வணுகுமுறை, தொழிலாளி ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனத்தின் தன்மையை விட, வேலைவாய்ப்பின் விதிமுறைகள், நிபந்தனைகள் மற்றும் பாதுகாப்பின்மை ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டதால், இது தொழிலாளர்-சார்ந்த அணுகுமுறையாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. அதே சமயத்தில், 1972 ஆம் ஆண்டு கென்யா மிஷன் அறிக்கையின் மூலம், சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் (ILO) உலக வேலைவாய்ப்பு திட்டம் 'முறைசாரா துறை' என்ற சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆனால், ILO-வின் அணுகுமுறை தொழிலாளர் மையமாக இல்லாமல், நிறுவன மையமாக இருந்தது. முறைசாரா துறை என்பது தொழிலாளர்-தீவிரம் கொண்ட, குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான, சிறிய அளவிலான மற்றும் உள்நாட்டு வளங்களை அதிகமாகச் சார்ந்த செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்களின் பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையறுக்கப்பட்டது (ILO, 2003). இதன் தொடர்ச்சியாக, மேற்கூறிய பண்புகளுக்கு வெளியே உள்ள அனைத்தும் முறையான (formal) துறையாக வகைப்படுத்தப்பட்டன. இவ்வேறுபாடு, வேலைவாய்ப்பு வகை அணுகுமுறைக்கு மாறாக, நிறுவன அடிப்படையிலான அணுகுமுறையின் ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்தியது.

இதற்கிடையில், காலனித்துவத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியா, 1947 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், தொழிலாளர் நலத்தை மையமாகக் கொண்ட விரைவான சட்ட முன்னேற்றங்களை கண்டது. தொழில்துறை தகராறு சட்டம், 1947; குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948; மற்றும் புதிய தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948 ஆகியவை இந்தக் காலகட்டத்தின் முக்கிய அடையாளங்களாகும். கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் ஊக்கமளிக்கப்பட்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் அடுத்த கட்டங்களில் தொழிலாளர் உரிமைகளை வலுப்படுத்தும் பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. சமூகப் பாதுகாப்பு என்பது இச்சட்டங்களின் மையமாக இருந்து, ஊழியர் வருங்கால வைப்பு நிதி, ஓய்வூதியம், ஊழியர் மாநில காப்பீடு மற்றும் பணிக்கொடை போன்ற துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க சட்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

ஆயினும், இச்சட்டங்களின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை பெரும்பாலும் நிறுவனங்களின் ஊழியர் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்ததால்,

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளுக்கிடையிலான வகைப்பாடு உடனடியாக வலுவடைந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் 'தொழிற்சாலை' என வரையறுக்கப்படுவதற்கு, அதிகாரப் பயன்பாட்டைப் பொறுத்து குறைந்தது பத்து அல்லது இருபது தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டும் என்பது, ஊழியர் மாநில காப்பீட்டு சட்டம், 1948 போன்ற பல சட்டங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான தகுதி அளவுகோலாக அமைந்தது. இதன் விளைவாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் உள்ள நிறுவனங்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு தரப்படுத்தப்பட்ட சலுகைகளை வழங்கின; அதே நேரத்தில், குறைந்த திறன், கல்வியின்மை மற்றும் பயிற்சி பற்றாக்குறை காரணமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையிலிருந்து விலக்கப்பட்ட தொழிலாளர் படை, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையை நோக்கி நகர்ந்தது. இத்துறையில், வேலைவாய்ப்பு சலுகைகள் இன்றி, பாதுகாப்பற்ற மற்றும் நிலையற்ற சூழலில் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை உருவானது.

படிப்படியாக, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் காணப்படும் குறைந்த நுழைவுத் தடைகள், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் நிலவும் கடுமையான போட்டி, மற்றும் சட்டப்பூர்வ இணக்கங்களைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் முதலாளிகளுக்குக் கிடைக்கும் உள்ளார்ந்த நன்மைகள் ஆகியவை, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையின் விரிவாக்கத்திற்கு கணிசமாக பங்களித்தன. இதன் மறுபக்கமாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையிலும்—குறிப்பாக அரசுத் துறைகளில்—ஒப்பந்த, தற்காலிக மற்றும் சாதாரண தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. சிறிய கடைகள் மற்றும் சிறிய அளவிலான நிறுவனங்களில் ஈடுபட்டுள்ள ஒழுங்கமைக்கப்படாத தொழிலாளர்களுடன் இணைந்து, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையிலுள்ள ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் பெருக்கம், வேலையின் முறைசாராமயமாக்கலை தீவிரப்படுத்தியது. இச்சிக்கல்கள் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளிலும், முதல் தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தின் அறிக்கைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தை பெற்றன.

இதன் தொடர்ச்சியாக, ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம், ஒழுக்கமான பணி நிலைமைகள் போன்ற அடிப்படை உரிமைகளை உறுதி செய்வதற்காக—அல்லது அவ்வாறு முடியாதபட்சத்தில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் முறையை முற்றிலுமாக ஒழிப்பதற்காக—ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் ஒழிப்புச்) சட்டம், 1970 இயற்றப்பட்டது. இவ்வாறு, தொழில்துறை மற்றும் தொழிலாளர் பொருளாதாரத்தில் நிறுவன-சார்ந்த அணுகுமுறையிலிருந்து தொழிலாளர்-சார்ந்த அணுகுமுறையை நோக்கிய ஒரு முன்னுதாரண மாற்றம் தொடங்கியது. இருப்பினும், நிறுவன அணுகுமுறை தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தியதால், தொழிலாளர்களை

வகைப்படுத்துவதற்கான அடிப்படைகள் தெளிவற்றதாகவே இருந்து, பின்னர் விவாதிக்கப்படும் பல கருத்தரங்க முரண்பாடுகளுக்கு வழிவகுத்தன.

இந்தியாவில், 1990களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (LPG) சீர்திருத்தங்கள், தொழிலாளர் சந்தையின் அமைப்பில் அடிப்படை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. உலகமயமாக்கலின் விளைவாக, வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு, சர்வதேச சந்தைகளுக்கான அணுகல் கிடைத்ததால், குறிப்பாக உற்பத்தித் துறை வளர்ச்சி கண்டது. இருப்பினும், திறன், பயிற்சி மற்றும் கல்வி பற்றாக்குறை, உலகளாவிய போட்டியை எதிர்கொள்ள முதலாளிகளின் இயலாமை, மற்றும் தொழிலாளர் சட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் உள்ள கட்டமைப்பு குறைபாடுகள் ஆகியவற்றால், இந்த பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் போதுமான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கத் தவறின.

மேலும், தொழிலாளர் சட்ட ஆட்சியின் இறுக்கங்கள்—உதாரணமாக தொழில்துறை தகராறு சட்டத்தின் அத்தியாயம் VB இன் கீழ் பணிநீக்கத்திற்கு அரசாங்க அனுமதி தேவைப்படுதல்—மற்றும் *Steel Authority of India Limited v. Union of India* (2006) போன்ற தீர்ப்புகள், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக உள்வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்திலிருந்து முதலாளிகளை விடுவித்தது. இவ்வெல்லாம் சேர்ந்து வேலையின் முறைசாராமயமாக்கலை மேலும் ஊக்குவித்தன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நலன் மட்டுமல்லாமல், இந்திய அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை கொள்கைகளும் பாதிக்கப்பட்டன; தொழிலாளர்கள் நீண்ட போராட்டங்களின் மூலம் பெற்றிருந்த பேரம் பேசும் சக்தி கணிசமாகக் குறைந்தது. மொத்தத்தில், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் நிலவும் வேலைவாய்ப்பு பற்றாக்குறை, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையை சுருக்குவதற்குப் பதிலாக, அதை மேலும் விரிவுபடுத்தியது.

இதற்கிடையில், 1993 ஆம் ஆண்டில் ICLS மற்றும் SNA முன்வைத்த நிறுவன-அடிப்படையிலான வகைப்பாடு அணுகுமுறை, 1998 ஆம் ஆண்டில் இந்திய புள்ளிவிவரத் துறையால் உருவாக்கப்பட்ட டெல்லி குழு முறைசாரா துறை புள்ளிவிவரங்களின் மூலம் மேலும் வலுப்பெற்றது. சர்வதேச விவாதங்களில் காணப்படும் தொழிலாளர்-மையக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து மாறுபட்டு, இந்தியச் சூழலில் இந்த வகைப்பாடு பெரும்பாலும் கணக்கியல் பதிவுகளை பராமரிப்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதன்படி, கணக்கியல் தகவல்கள் உடனடியாகக் கிடைக்கும் நிறுவனங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையாகவும், சரியான கணக்குகளை பராமரிக்காத மற்றும் சட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படாத நிறுவனங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையாகவும் வகைப்படுத்தப்பட்டன.

அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில், ஜூலை 1999 முதல் ஜூன் 2000 வரை நடத்தப்பட்ட தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பின் (NSSO) 55-வது சுற்றுக் கணக்கெடுப்பு அறிக்கை மூலம், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத என்ற இருமைப்பாட்டிலிருந்து முறையான-முறைசாரா என்ற கருத்தியல் மாற்றத்தை மேற்கொள்வதன் மூலம், இந்தியா தனது அதிகாரப்பூர்வ புள்ளிவிவர வெளியீடுகளை சர்வதேச தரநிலைகளுடன் ஒத்திசைக்க முயற்சித்தது. நிறுவனம்-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை மற்றும் வேலைவாய்ப்பு விதிமுறைகள்-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை ஆகியவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாட்டை முழுமையாக தீர்க்காத போதிலும், அறிக்கை எண் 460 (55/10/3) முறைசாரா துறையைப் பற்றிய முதல் அதிகாரப்பூர்வ குறிப்பை வழங்கியது (NSSO, 2001a). இதில், முறைசாரா துறை ஒருங்கிணைக்கப்படாத தனியுரிம அல்லது கூட்டாண்மை நிறுவனங்களைக் கொண்டதாக வரையறுக்கப்பட்டு, அது ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையின் ஒரு துணைப் பிரிவாகக் காணப்பட்டது. அதன்படி, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறை என்பது முறைசாரா துறையை மட்டுமல்லாமல், ஆண்டு தொழில்துறை ஆய்வின் (ASI) வரம்பிற்கு வெளியே உள்ள பிற அரசு அல்லது தனியார் நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வரையறுக்கப்பட்டது.

இந்த விவாதத்தை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையில், 2007 ஆம் ஆண்டின் தேசிய ஒழுங்கமைக்கப்படாத நிறுவனங்கள் ஆணையத்தின் (NCEUS) அறிக்கை, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத இருமைப்பாட்டைப் பற்றிய விரிவான மற்றும் நுணுக்கமான விளக்கங்களை வழங்கியது. அந்த அறிக்கை, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறை என்பது தனிநபர்கள் அல்லது குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமான, தனியுரிம அல்லது கூட்டாண்மை நிறுவனங்களாக செயல்படும், பொருட்கள் அல்லது சேவைகளின் உற்பத்தி அல்லது விற்பனையில் ஈடுபடும், மேலும் பத்திற்கும் குறைவான தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தும் ஒருங்கிணைக்கப்படாத தனியார் நிறுவனங்களைக் கொண்டதாக வரையறுத்தது. அதே நேரத்தில், அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் என்றால், அமைப்புசாரா துறையில் பணியாற்றுவவர்களுடன் கூட, சமூகப் பாதுகாப்பு சலுகைகள் பெறாத நிலையில், முறையான (ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட) துறையில் வேலைசெய்பவர்களையும் உள்ளடக்கியதாக அந்த அறிக்கை விளக்கியது.

மேலும், 2007 NCEUS அறிக்கை, நிறுவனம்-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வகை-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை ஆகியவற்றின் பன்முகத் தன்மையைத் தெளிவாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத இருவகையையும் முறையான-முறைசாரா இருவகையிலிருந்து தெளிவாகப் பிரித்துக் காட்டவில்லை. NSSO 55-வது சுற்று அறிக்கையை (NSSO, 2001b) அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, முறைசாரா மற்றும்

ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளுக்கிடையிலான வேறுபாட்டை விளக்க, நிறுவனம்-அடிப்படையிலான அணுகுமுறை (துறை கருத்து) மற்றும் வேலைவாய்ப்பு கருத்து ஆகியவற்றை இணைத்து பயன்படுத்த வேண்டும் என அது பரிந்துரைத்தது.

இதன் விளைவாக, ஒருபுறம், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளில் பணியாற்றும் முறைசாரா தொழிலாளர்கள், மோசமான மற்றும் பாதுகாப்பற்ற பணி நிலைமைகளில் இருந்தபோதிலும், தங்களின் துறைசார் ஈடுபாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டனர். மறுபுறம், சமூகப் பாதுகாப்பிற்கான அணுகல், தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாதவர்களாக வகைப்படுத்துவதற்கான முக்கிய அளவுகோலாக மாறியது; இதனால், வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பு, ஊதிய நிலைத்தன்மை போன்ற பிற அத்தியாவசிய தொழிலாளர் உரிமைகள் பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டன.

இந்தச் சூழலில், அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக முன்மொழியப்பட்ட சட்டமன்ற நடவடிக்கை ஆரம்பத்தில் அமைப்புசாரா துறை தொழிலாளர் சமூகப் பாதுகாப்பு மசோதா என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர், அதன் வரம்பும் உள்ளடக்கமும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு, அமைப்புசாரா தொழிலாளர் சமூகப் பாதுகாப்பு சட்டம் (Unorganised Workers' Social Security Act – UWSSA), 2008 என மறுபெயரிடப்பட்டது.

தெளிவற்ற மற்றும் முரண்பாடான வகைப்பாடுகள்: சவால்கள்

இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட விவாதம், ஒருபுறம் முறைசாரா துறை மற்றும் அமைப்புசாரா துறை ஆகியவற்றுக்கிடையே தெளிவான கருத்தியல் வேறுபாடுகள் இல்லாததையும், மறுபுறம் தொழிலாளர் கொள்கை மற்றும் சட்டமன்ற விவாதங்களில் முறைசாரா தொழிலாளர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் என்பவர்களுக்கிடையிலும் உரிய வேறுபாடு செய்யப்படாததையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தொழிலாளர்களின் இந்தத் தெளிவற்ற வகைப்பாடுகள், குறைபாடுள்ள மற்றும் முரண்பாடான தரவு சேகரிப்பு முறைகள், மேலும் சமூகப் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட சலுகைகளை அணுகுவதில் ஏற்படும் தடைகள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று இணைந்து, வகைப்பாட்டிலுள்ள இந்தக் கருத்தியல் மங்கல்களை மேலும் தீவிரப்படுத்துகின்றன. அதன் விளைவாக, இத்தகைய தெளிவின்மைகள் தொழிலாளர் நலக் கொள்கைகளை பயனுள்ள முறையில் வடிவமைத்தலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தலும் ஆகிய இரண்டையும் கணிசமாகத் தடை செய்கின்றன. இவ்வகைச் சவால்கள் மற்றும் அவற்றின் விளைவுகள் அடுத்த பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

வேலைவாய்ப்பில் முறைசாரா தன்மையைப் புறக்கணித்தல் .

தொழிலாளர் சலுகைகளை அணுகுவதில் தொழிலாளர் சந்தையில் நிலவும் சிதைவுகள், தொழிலாளர்களின் வகைப்பாட்டை மேலும் சிக்கலாக்குகின்றன.

இச்சூழலில், 2007 ஆம் ஆண்டின் NCEUS அறிக்கை இரண்டு முக்கியமான அம்சங்களை வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொண்டது. முதலாவதாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில்கூட தொழிலாளர் சலுகைகளுக்கான முழுமையான அணுகல் இல்லாத நிலை காணப்பட்டது; மொத்த பணியாளர்களில் வெறும் சுமார் 7 சதவீதம் மட்டுமே முழுமையான சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தனர். ரங்கராஜன் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களில் 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் முறைசாரா முறையில் பணியமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தேவையான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு சலுகைகள் இன்றி, குறிப்பாக ஒப்பந்த அல்லது ஏஜன்சி தொழிலாளர்கள், அவுட்சோர்ஸ் செய்யப்பட்ட வீட்டு பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்புப் பணியாளர்கள் போன்ற வகைகளில் பணியாற்றியவர்களாக இருந்தனர்.

இரண்டாவதாக, அமைப்புசாரா துறையில்கூட தொழிலாளர் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான அணுகல் முழுமையாக இல்லாததல்ல என்பதும் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டது. அதாவது, அமைப்புசாரா துறையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களில் ஒரு சிறிய பகுதியினர், ஊழியர் மாநில காப்பீடு சட்டம், 1948 மற்றும் கட்டிடம் மற்றும் பிற கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், 1996 (BOCW) போன்ற சட்டங்களின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட சலுகைகளைப் பெறத் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தனர்.

இந்தப் பின்னணியில், NCEUS அறிக்கைகளில் முன்வைக்கப்பட்ட துறைசார் மற்றும் தொழிலாளர் வகைப்பாடுகள், வகைப்படுத்தலை எளிமைப்படுத்தியதற்காக பாராட்டப்பட்டன. குறிப்பாக, வீட்டு வேலை, கட்டுமானப் பணிகள், தெரு விற்பனை, பழுதுபார்ப்பு போன்ற பெரும்பாலான முறைசாரா வேலைகளை ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையின் கீழ் ஒருங்கிணைத்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இருப்பினும், துறைகளுக்கிடையிலான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத இருவகை மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கிடையிலான முறையான-முறைசாரா இருவகை ஆகியவற்றுக்கு இடையே தெளிவான வேறுபாடு செய்யப்படாத காரணத்தால், இந்த அறிக்கைகளின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் பயனுள்ள சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளாக மாற்றப்படவில்லை.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, அமைப்புசாரா தொழிலாளர் சமூக பாதுகாப்புச் சட்டம் (UWSSA), 2008, துறைகள் அல்லது தொழிலாளர்கள் என்ற இரு சூழல்களிலும் முறையான மற்றும் முறைசாரா என்ற அடிப்படை வேறுபாட்டை தெளிவாக நிறுவத் தவறியது. மேலும், 2012 ஆம் ஆண்டு NCEUS அறிக்கை வெளியிடப்பட்ட பின்னரும் கூட, 'முறைசாரா' என்ற கருத்தை சட்டத்தின் மையக் கட்டமைப்பில் இணைக்கவில்லை. இந்த மேற்பார்வை, ஒருபுறம் அந்தச் சட்டத்தின் செயலற்ற தன்மையை—அமலாக்கக் கட்டமைப்பு இன்றிய திட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பாக மட்டுமே அது செயல்பட்டதை—

வெளிப்படுத்துகிறது; மறுபுறம், சமூகப் பாதுகாப்பின் கவரேஜை உண்மையில் விரிவுபடுத்தும் வகையில் அரசியல் முனைப்பும் கட்டமைப்பு சார்ந்த சீர்திருத்தங்களும் இல்லாததையும் வலியுறுத்துகிறது.

வேலைவாய்ப்பு எல்லைக்கு வெளியே தொழிலாளர்களை தவறாக வகைப்படுத்துதல்.

பதினைந்தாவது சர்வதேச தொழிலாளர் புள்ளிவிவர நிபுணர்கள் மாநாடு (15th ICLS), முறைசாரா வேலைவாய்ப்பை ஆறு முக்கிய வகைகளாக அடையாளம் காட்டியது. அவை: (i) ஊழியர்கள் இல்லாமல் தனியுரிமை அல்லது கூட்டாண்மை நிறுவனங்களை நடத்தும் சுயதொழில் செய்பவர்கள் (சொந்தக் கணக்கு தொழிலாளர்கள்), (ii) பிறரை வேலைக்கு அமர்த்தும் சுயதொழில் செய்பவர்கள், (iii) பங்களிப்பு செய்யும் குடும்பத் தொழிலாளர்கள், (iv) முறைசாரா உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுகளின் உறுப்பினர்கள், (v) முறைசாரா துறைகளில் முறைசாரா வேலை வைத்திருப்பவர்கள், மற்றும் (vi) சுய நுகர்வுக்காக பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் சொந்தக் கணக்கு தொழிலாளர்கள் ஆகும். இவ்வகைப்பாடு முறைசாரா வேலைவாய்ப்பின் பன்முகத்தன்மையை வெளிப்படுத்தினாலும், PLFS போன்ற அதிகாரப்பூர்வ தொழிலாளர் கணக்கெடுப்புகள் பெரும்பாலும் வேலைவாய்ப்பில் உள்ளவர்களையும், முதலாளி-பணியாளர் உறவிற்கு வெளியே செயல்படுவோரையும் ஒருங்கிணைத்து 'முறைசாரா தொழிலாளர்கள்' என்ற பொதுவான சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றன.

குறிப்பிடத்தக்க வகையில், 2023-24 ஆம் ஆண்டுக்கான பொருளாதார ஆய்வின் படி, இந்தியாவில் மொத்த தொழிலாளர்களில் சுமார் 57 சதவீதம் பேர் சுயதொழில் செய்பவர்களாக இருந்தனர் (நிதி அமைச்சகம், இந்திய அரசு, 2024). இருப்பினும், 'வேலைவாய்ப்பு விதிமுறைகள்' அடிப்படையிலான அணுகுமுறை, முதலாளி-பணியாளர் உறவின் கட்டமைப்புக்கு வெளியே செயல்படும் இந்தப் பெரிய தொழிலாளர் குழுவை போதுமான முறையில் அங்கீகரிக்கத் தவறுகிறது; குறிப்பாக, அவர்களின் வேலை உறவுகளில் காணப்படும் சுதந்திரத் தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை போன்ற அம்சங்களை இது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதேபோல், எந்தவொரு தனித்துவமான சட்ட இருப்பும் இன்றி, சிறிய அளவில் பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்களை நடத்தும் சுயாதீன தொழிலாளர்களைக் கண்காணிப்பதில் நிறுவன அடிப்படையிலான அணுகுமுறையும் போதியதாக இல்லை. தெரு விற்பனையாளர்கள், பழுதுபார்க்கும் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், சிறிய அளவிலான உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் தங்கள் சொந்த தொழில் அல்லது கைவினைகளை மேற்கொள்ளும் நபர்கள் இதற்கான முக்கிய எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றனர்.

இந்த வகையான தவறான அல்லது முழுமையற்ற வகைப்பாடுகள், இத்தகைய தொழிலாளர்களை சட்டப்பூர்வமான தொழிலாளர் அங்கீகாரத்திலிருந்து மட்டுமல்லாமல், சமூகப் பாதுகாப்பு உள்ளிட்ட அடிப்படை தொழிலாளர் சலுகைகளை அணுகுவதிலிருந்தும் விலக்குவதற்கு வழிவகுக்கின்றன. இதன் விளைவாக, முறைசாரா தொழிலாளர்களின் உண்மையான வேலைநிலை மற்றும் பாதுகாப்பு தேவைகள் கொள்கை வடிவமைப்பிலும் செயல்படுத்தலிலும் போதிய முறையில் பிரதிபலிக்கப்படாமல் போகின்றன.

குறைபாடுள்ள தரவு சேகரிப்பு, பகுப்பாய்வு மற்றும் இலக்கு

முறையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த வகைப்பாடுகள் இல்லாத சூழலில், ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறை/தொழிலாளர் மற்றும் முறைசாரா துறை/தொழிலாளர் என்ற கருத்துக்களின் பரிமாற்றப் பயன்பாடு, தொழிலாளர் தரவுகளின் முறையான சேகரிப்பையும் துல்லியமான பகுப்பாய்வையும் கடுமையாகத் தடுக்கிறது (Hirway, 2002). ASUSE போன்ற புள்ளிவிவர ஆதாரங்கள், முறையான மற்றும் முறைசாரா தொழிலாளர்கள் இருவரையும் உள்ளடக்கிய ஒருங்கிணைக்கப்படாத நிறுவனங்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை மதிப்பிடுகின்றன. அதேபோல், E-Shram தளம் சுயமாக அறிவிக்கப்பட்ட முறைசாரா தொழிலாளர்களின் தரவுகளுடன் மட்டுமே தொடர்புடையதாக உள்ளது. காலமுறை தொழிலாளர் படை கணக்கெடுப்பு (PLFS) முறையான மற்றும் முறைசாரா தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பை ஒருங்கிணைத்து அளவிடுகிறது; இதற்கு மாறாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் வேலைவாய்ப்புக்கான ஆண்டு அறிக்கை, ஊழியர் வருங்கால வைப்பு நிதி அமைப்பு (EPFO) மற்றும் ஊழியர் மாநில காப்பீட்டுக் கழகம் (ESIC) ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்படும் நிர்வாகத் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்த வெவ்வேறு ஆதாரங்கள் ஒரே கருத்து வடிவமைப்பு அல்லது செயல்படக்கூடிய ஒப்பீட்டு கட்டமைப்பின்றி இயங்குவதால், பரஸ்பர ஒத்திசைவு இல்லாத, சிக்கலான தரவுத் தொகுப்புகளின் வலையமைப்பை உருவாக்குகின்றன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர் சந்தையின் முழுமையான படிமம் தெளிவாக வெளிப்படுவதில்லை. மேலும், இத்தகைய பரிமாற்றமும் கருத்துத் தெளிவின்மையும் உழைக்கும் மக்கள்தொகையின் மதிப்பீடுகளை திசைதிருப்புகிறது; குறிப்பாக, முறைசாரா உழைக்கும் மக்களைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதோடு, முறையான உழைக்கும் மக்களின் அளவை மிகைப்படுத்தும் போக்கையும் உருவாக்குகிறது.

இதன் நேரடி விளைவாக, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளில் நிலவும் முறைசாரா தன்மையின் உண்மையான அளவு குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு தவறாக பிரதிபலிக்கப்படும் தரவுகள், கொள்கை நடவடிக்கைகள் இலக்கு மக்களிடம் சென்று சேர்வதைத் தடுக்கின்றன; அதோடு, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் தொழிலாளர் நலனுக்கான அரசாங்க முயற்சிகளின் செயல்திறனையும் பாதிக்கின்றன.

தொழிலாளர் நலத்திட்ட உதவிகளைத் தடுக்கும் தவறான கொள்கைகள்.

குறைபாடுள்ள தரவு சேகரிப்பும் பகுப்பாய்வும் நிலவும் சூழலில், ஒழுங்கமைக்கப்படாத மற்றும் முறைசாரா என்ற கருத்துகளின் பரிமாற்றப் பயன்பாடு, பிரச்சனைகளின் தவறான அடையாளத்திற்கும் அதனால் தவறான கொள்கை

நடவடிக்கைகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது. குறிப்பாக, குடும்பம் நடத்தும் வணிகங்களில் நிலவும் முறைசாரா தன்மையை குறைவாகப் புகாரளிப்பது போன்ற கட்டமைப்பு சிக்கல்கள், தரவுகளின் தவறான வாசிப்பை உருவாக்கி, கொள்கை தலையீடுகளை உண்மையான இலக்கு குழுக்களிலிருந்து திசைதிருப்புகின்றன.

இதேபோல், சில சட்டங்களின் கீழ் விலக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில், ஒரு முறைசாரா தொழிலாளி தவறாக ஒழுங்கமைக்கப்படாத தொழிலாளி என வகைப்படுத்தப்பட்டால், அவருக்கு எந்தச் சட்டப் பாதுகாப்பும் கிடைக்காமல் போகும் அபாயம் உருவாகிறது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஒழுங்கமைக்கப்படாத தொழிலாளர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (UWSSA), 2008, அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களை மிகக் குறுகிய முறையில் வரையறுத்துள்ளது. அதன்படி, வீட்டு வேலை செய்பவர்கள், சுயதொழில் செய்பவர்கள், ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் ஈடுபட்டுள்ள கூலித் தொழிலாளர்கள், மேலும் சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களின் கீழ் அல்லது தொழில்துறை தகராறுகள் சட்டம் (IDA), 1947 இன் கவரேஜுக்கு வெளியே உள்ள ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை தொழிலாளர்கள் மட்டுமே அதன் வரம்பிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டனர்.

தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948-ஐப் போலன்றி, UWSSA, 2008-ல் IDA-க்கு வழங்கப்பட்ட குறிப்பு பல்வேறு கேள்விகளை எழுப்புகிறது. தொழிற்சாலைகள் சட்டம் நிறுவனங்களின் அளவு அல்லது தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை போன்ற வரம்பு அடிப்படையிலான அளவுகோல்களை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது; ஆனால் UWSSA, IDA-வின் கீழ் உள்ள 'தொழில்' மற்றும் 'தொழிலாளர்' என்ற பொதுவான வரையறைகளை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது. இவ்வாறு எந்த அளவுகோல்களும் இல்லாமல் விடப்பட்டதால், சட்டத்தின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை பரவலாக விரிந்தாலும், அதே நேரத்தில் 'தொழில்' மற்றும் 'தொழிலாளர்' என்பதன் விளக்கங்களைச் சுற்றி ஏராளமான நீதித்துறை வழக்குகளுக்கும் கருத்து முரண்பாடுகளுக்கும் வழிவகுத்தது.

மேலும், தொழில்துறை தகராறுகள் (திருத்தம்) சட்டம், 1982 மற்றும் புதிய தொழிலாளர் குறியீடுகள், 2020 இன்னும் முழுமையாக செயல்படுத்தப்படாத நிலையில், UWSSA-வின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை நிர்வாக நடைமுறைகளையும் நீதித்துறை விளக்கங்களையும் அதிகமாகச் சார்ந்ததாகவே இருந்து வருகிறது. இது அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் வரையறையில் உள்ள தெளிவின்மையை மேலும் தீவிரப்படுத்தி, சட்டத்தை விளக்கத்திற்குத் திறந்த ஒன்றாக மாற்றியுள்ளது. இதேபோன்று, இன்னும் செயல்படுத்தப்படாத சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2020 கூட IDA-க்கு இதேபோன்ற குறிப்பை அளிப்பதால், அதே வகையான சவால்களை எதிர்கொள்ளும் வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது.

அதே நேரத்தில், தொழிற்சாலைகள் சட்டம், 1948 இன் கீழ் வரக்கூடிய தொழிலாளர்களை UWSSA, 2008-ன் வரம்பிலிருந்து விலக்கியது, சட்டத்தின் நோக்கத்தை விரிவுபடுத்துவதாகத் தோன்றினாலும், நடைமுறையில் சில முக்கிய இடைவெளிகளை உருவாக்கியது. எடுத்துக்காட்டாக, IDA-வின் கீழ் முழுமையான பாதுகாப்பு பெறாதவராகவும், தொழிற்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் நலன்புரி அல்லது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்படுத்தப்படாதவராகவும் இருக்கும், தெளிவற்ற வாய்மொழி ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் பணிபுரியும் ஒரு தொழிலாளர், UWSSA, 2008-ன் வரம்பிற்குள்ளும் சேர்க்கப்படாத நிலை உருவானது.

இதனால், கருத்து தெளிவின்மை மற்றும் சட்ட வரையறைகளின் ஒத்திசைவு இல்லாமை, அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பு நோக்கத்தை பலவீனப்படுத்தி, மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களையே சட்டப் பாதுகாப்பிற்கு வெளியே தள்ளும் ஒரு முரண்பாடான நிலையை உருவாக்குகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பை அதிகமாக நம்பியிருத்தல்

முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல், NCEUS (2007) அறிக்கை, விலக்கு (exclusion) தொடர்பான விவாதத்தில் அமைப்புசாரா துறை என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், அதன் கவனம் பெரும்பாலும் சமூகப் பாதுகாப்பை அணுகுதல் என்பதிலேயே நிலைத்தது. இதற்கு மாறாக, முறையான துறையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் சூழலில், வேலைவாய்ப்பு சலுகைகள் அல்லது சமூகப் பாதுகாப்பு சலுகைகள் இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துக்காட்டியது; இங்கு முறையான துறை என்ற கருத்து, நடைமுறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை என்ற சொல்லுடன் பரிமாற்றமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை தொழிலாளர்களுக்கும் அமைப்புசாரா துறை தொழிலாளர்களுக்கும் இடையிலான நன்மைகளின் வரம்பில் காணப்படும் இந்த வேறுபாடு, பகுத்தறிவற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், சமூகப் பாதுகாப்பு என்ற ஒற்றை அம்சத்தை மிகைப்படுத்துவதன் மூலம் தொழிலாளர் நலனின் பரந்த பரிமாணங்களைச் சுருக்கிவிடுகிறது.

சமூகப் பாதுகாப்பு கண்ணியமான வாழ்வாதாரத்திற்குத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்தாலும், ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்புகள், எழுத்துப்பூர்வ வேலை ஒப்பந்தம், குறைந்தபட்ச ஊதியம், வேலைநிலைத்தன்மை போன்ற பிற முக்கியமான வேலைவாய்ப்பு விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளின் முக்கியத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிடுவது, தொழிலாளர்களின் உடனடி வருமானப் பாதுகாப்பை மட்டுமல்லாமல், எதிர்கால பொருளாதார அதிர்ச்சிகளையும் சமூகப் பாதிப்புகளையும் எதிர்கொள்ளும் அவர்களின் திறனைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது.

உதாரணமாக, விடுப்புகளின் போது ஊதியக் குறைப்புகள் அல்லது எந்த முன்அறிவிப்பும் இன்றி சேவைகள் தன்னிச்சையாக நிறுத்தப்படுதல் போன்ற நடைமுறைகள், தொழிலாளர்களின் சமூக-பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைக்கு, சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லாததற்கு இணையான அளவிற்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவை. இவ்வாறான வேலைநிலைத்தன்மை குறைபாடுகள், தொழிலாளர்களை தொடர்ச்சியான அச்சநிலையிலும் பொருளாதார பாதுகாப்பின்மையிலும் தள்ளுகின்றன.

எனவே, தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்ட அளவுருக்கள் (parameters) இல்லாத நிலையில், துறையிலிருந்து தொழிலாளரை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறைக்கான முன்னுதாரண மாற்றம் (paradigm shift) முழுமையாக செயல்படத் தவறியுள்ளது. இதன் விளைவாக, கொள்கை ரீதியாக தொழிலாளர்-மையமாகக் காட்டப்பட்ட முயற்சிகள் கூட, நடைமுறையில் களத்தில் உள்ள மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கே தீங்கு விளைவிக்கும் நிலையை உருவாக்கியுள்ளது.

முடிவு மற்றும் பரிந்துரைகள்

நிறுவன அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் நிறுவனங்களை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளாக வகைப்படுத்துவது, தொழிலாளர் சட்ட கட்டமைப்பின் கீழ் அவற்றின் பாதுகாப்பை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய கருவியாகும். இது, வேலைவாய்ப்பு விதிகள் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு அணுகலை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவதில் நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, இதை வேலையின் முறைசாரா மற்றும் முறைசாரா வகைப்பாடு எனப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அதிகப்படியான பரிமாற்ற அணுகுமுறை, வேலைவாய்ப்பு விதிகள் மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட-ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறைகளின் வகைப்பாட்டுடன் முறையான-முறைசாரா இருவேறுபாட்டை கலக்குகிறது. இதன் விளைவாக, விதிகளின் பல விளக்கங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை சிக்கலாகிறது. மேலும், 'வேலைவாய்ப்பு சலுகைகள்' என்ற நோக்கத்தை விளக்காமல் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களை அடையாளம் காண்பதில் சமூகப் பாதுகாப்பை மிகைப்படுத்துவது தீங்கானது, ஏனெனில் இது தொழிலாளர்களை ஊதிய விடுப்பு, வேலை பாதுகாப்பு மற்றும் பிற விதிகளிலிருந்து விலக்குகிறது.

அதிகமாக, ஒழுங்குமுறைத் தெளிவின்மை காரணமாக, குற்றவாளி முதலாளிகள் சட்டத்தை தவறாக பயன்படுத்தி தொழிலாளர்களை பாதுகாப்பற்ற நிலையில் வைக்கலாம். எனவே, தொழிலாளர் நன்மை, தரவுத் சேகரிப்பு, கொள்கை மதிப்பீடு மற்றும் தேவையான நடைமுறை நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை உறுதி செய்ய, வகைப்பாடுகளை தெளிவுபடுத்துவது அவசியமாகிறது.

இந்த நிலையை எதிர்கொள்ள, இந்தியாவில் சில முன்மொழிவுகள் உள்ளன:

1. துறைகளை வகைப்படுத்தல்:

- நிறுவன அணுகுமுறையின் அடிப்படையில், துறைகள் முறையான முறைசாரா முறையில் அல்லாமல், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாதவை என வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு வணிக நிறுவனமும் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை, வருவாய், பதிவேடு, வரிவிதிப்பு, மூலதன பயன்பாடு போன்ற அளவுருக்களின் அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.
- இதன் மூலம் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு சட்டங்களின் பொருந்தக்கூடிய தன்மையை நிறுவனங்கள் இணங்கும் திறனைப் பொறுத்து மாற்றியமைக்கலாம்.

2. தொழிலாளர் சலுகைகள் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தல்:

- சமூகப் பாதுகாப்பு, ஊதிய விடுப்பு மற்றும் முன்-எழுதப்பட்ட வேலை ஒப்பந்தம் போன்ற தரப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் நல சலுகைகள் அனைத்தையும் பெறுபவர் முறையான தொழிலாளர், இவை இல்லாதவர் முறைசாரா தொழிலாளர் என அடையாளம் காணப்பட வேண்டும்.
- இதனால், 15ஆம் ICLS இல் முன்மொழியப்பட்ட பல்வேறு முறைசாரா வேலைவாய்ப்புகளை, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் முறையானது, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் முறைசாரா, ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் முறைசாரா மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் முறைசாரா என வகைப்படுத்த முடியும்.
- சொந்தக் கணக்கு (self-employed) தொழிலாளர்கள், வீட்டு வேலை செய்பவர்கள் போன்றவர்கள் தனித்தனியாக சுயாதீன வகை ஆகக் கணக்கிடப்படுவார்கள், மேலும் அவர்கள் சமூகப் பாதுகாப்பைப் பெறும் வாய்ப்புடன் வரையறுக்கப்படுவர்.

இவ்வாறான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மற்றும் அமைப்புசாரா துறைகளில் முறைசாரா தன்மையை அடையாளம் காணுதல், வேலைவாய்ப்பை முறையாக கட்டமைக்க, தொழிலாளர் நலனை மேம்படுத்த, மற்றும் கொள்கை நடவடிக்கைகளை துல்லியமாக வழிநடத்தும் அடித்தளமாக செயல்படும்.

மூன்றாவதாக, தரவு சேகரிப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வின் சூழலில், இரு முனை (dual-track) அணுகுமுறை அவசியமாகிறது. முதல் அணுகுமுறை, மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு, காலமுறை தொழிலாளர் படை கணக்கெடுப்பு (PLFS), ஆண்டு தொழில்துறை ஆய்வு (ASI) போன்ற அரசாங்கத்தால் இயக்கப்படும் அதிகாரப்பூர்வ தரவு சேகரிப்பு கருவிகளை உள்ளடக்க வேண்டும். இரண்டாவது அணுகுமுறை, e-Shram

போர்டல் போன்ற சுய-அறிவிப்பு (self-declaration) வழிமுறைகளை கொண்டிருக்க வேண்டும்.

நன்மைகளுக்கான அணுகலை உலகளாவியதாக்கவும், விலக்கப்பட்ட குழுக்களை அடையாளம் காணவும், இத்தரவுகளை ஆதார் அட்டை போன்ற உலகளாவிய அடையாள எண்களுடன் இணைப்பது முக்கியமானதாகும். இதனுடன், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் குடியிருப்பாளர் நலச் சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகள் அடிமட்டத்தில் தொழிலாளர்களை பதிவு செய்வதில் முக்கிய ஆதரவாக செயல்பட முடியும்.

பகுத்தறிவு கொண்ட வகைப்பாடுகள், தெளிவான வரையறைகள் மற்றும் தரப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் நல சலுகைகள், தொழிலாளர் சந்தையில் உள்ள மூன்று முக்கிய பங்குதாரர்களுக்கும்—தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் மற்றும் அரசாங்கம்—நன்மை பயக்கும். நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கை மற்றும் சட்டமன்ற கட்டமைப்பு, தொழிலாளர்களுக்கு கண்ணியமான வேலைநிலைகள் மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும். இது அவர்களின் எதிர்கால பாதிப்புகளை குறைப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தற்போதைய வருமானப் பாதுகாப்பு மற்றும் வாங்கும் சக்தியை அதிகரித்து, பொருளாதார வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தும்.

மேலும், இலக்கு சார்ந்த தரவு சேகரிப்பு மற்றும் பகுப்பாய்வு மூலம், கொள்கைகள் மற்றும் சட்டங்களை செயல்படுத்துவதில் உள்ள முரண்பாடுகளை அடையாளம் காணவும் திருத்தவும் இது உதவும். இதன் மூலம் அரசியல் பொருளாதாரம் மீண்டும் உயிர்ப்பெற்று, தொழில்துறை-தொழிலாளர் நல்லிணக்கம் வலுப்பெறும்; கூட்டு பேரம், பொது நம்பிக்கை மற்றும் அமைப்பில் வெளிப்படைத்தன்மை போன்ற அடிப்படை கொள்கைகள் உறுதிப்படுத்தப்படும்.

இறுதியாக, இணக்கத்திற்கு ஏற்ற ஒழுங்குமுறைச் சூழல் உருவாக்கப்படுவதன் மூலம், நிர்வாக மற்றும் வழக்கு சுமைகள் குறைந்து, “வணிகம் செய்வதை எளிதாக்குதல்” என்ற இந்திய அரசாங்கத்தின் நோக்கங்களுடன் இது ஒத்துப்போகும். இதன் ஒட்டுமொத்த விளைவாக, தொழில்துறை வளர்ச்சி மற்றும் புதுமை, வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம், வரிவிதிப்பு வருவாய், வெளிநாட்டு முதலீடு மற்றும் வர்த்தகம் ஆகியவை ஊக்கமடைந்து, நாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் விருத்தி வேகம் அதிகரிக்கும்.

மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்கள் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம்

தேன் தயாள் அந்த்யோதயா திட்டங்கள் மற்றும் சுய உதவிக் குழுக்கள் (SHGs) – முக்கிய அம்சங்கள்

1. தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (DAY-NRLM)

- நோக்கம்: கிராமப்புற ஏழைப் பெண்களை சுய உதவிக் குழுக்களில் இணைத்து, வருமானத்தை அதிகரித்து வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்.
- இலக்கு: குறைந்தது ஒரு பெண் உறுப்பினர் ஒவ்வொரு ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்தும் SHG மற்றும் அதன் கூட்டமைப்புகளில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
- நிலவரம் (31 மே, 2019): 54.07 லட்சம் SHGs; 5.96 கோடி பெண்கள் இணைக்கப்பட்டனர்.
- நிதியளிப்பு:
 - சுழலும் நிதி (RF): □10,000–15,000/SHG
 - சமூக முதலீட்டு ஆதரவு நிதி (CISF): □2,50,000/SHG
- தொழில்நுட்ப ஆதரவு மற்றும் திறன் மேம்பாடு: பண்ணை மற்றும் பண்ணை அல்லாத வருமான ஈட்டும் நடவடிக்கைகள்.
- வங்கிகளுடன் இணைப்பு: கடன்கள் எளிதில் கிடைக்க மற்றும் குறைந்த வட்டியில் பெற முடியும்.

2. தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (DAY-NULM)

- நோக்கம்: நகர்ப்புற ஏழைகள் வறுமை மற்றும் பாதிப்பை குறைக்க, SHGs மூலம் சமூக-நிதி அணிதிரட்டலை ஊக்குவித்தல்.
- முன்னுரிமை: நகர்ப்புற ஏழை குடும்பத்தில் குறைந்தது ஒரு பெண் SHG-ல் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
- சமூக அணிதிரட்டல் மற்றும் நிறுவன மேம்பாடு (SM&ID) கூறு மூலம் SHGs உருவாக்கப்படுகிறது.

3. சுய உதவிக் குழுக்கள் (SHGs) – செயல்பாடு

- அளவு: 8–10 பெண்கள்; வாரம் ஒரு முறை கூடுதல் கூட்டம்.
- பணப்பயன்பாடு: உறுப்பினர்களின் சேமிப்பு, அவசரக் கடன் வழங்கல்.
- சமூக பங்களிப்பு: COVID-19 காலத்தில் முகமூடி, சானிடைசர், பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் உற்பத்தி; சமூக சமையலறை பராமரிப்பு; நிதி உதவி வழங்கல்.
- நிதி ஊக்கங்கள்: SEP கீழ், வங்கிக் கடன்களுக்கு 7% வட்டி மானியம் + நேர்த்தியான கடன் திருப்பிச் செலுத்தலுக்கு கூடுதலாக 3% வட்டி மானியம்.

4. தன்னிறைவு பொருளாதாரம் மற்றும் சந்தை இணைப்பு

- PMFME மற்றும் FPO போன்ற திட்டங்கள் மூலம் நிதி மற்றும் சந்தை ஆதரவு.

- வங்கிகள் மற்றும் மத்திய அரசு திட்டங்கள் பெண்களை வங்கி கணக்குகள் திறக்க ஊக்குவிக்கின்றன.
- SHGs வங்கிகளின் செயல்படாத சொத்துக்களை குறைப்பதில் பங்களிப்பு.

SHGs வளர்ச்சியில் உள்ள சவால்கள்

1. **நிறுவனத் தளத்தின்மை:** சில SHGs முழு அளவிலான நிறுவனங்களாக வளரும் வழியில் குறைந்தது அடிப்படை கட்டமைப்பு இல்லை.
2. **பாரம்பரிய தடைகள்:** பெண்கள் திறன் மற்றும் ஆர்வம் இருந்தாலும், சமூக மற்றும் குடும்பப் பொறுப்புகள் தடையாக அமைகின்றன.
3. **நிதி மற்றும் சந்தை அணுகல் குறைவு:** குறிப்பிட்ட SHGs மேம்பட்ட தொழில்நுட்பம், வர்த்தக பங்கு அல்லது கடன் வசதிகள் இல்லாமல் செயல்படுகின்றன.
4. **நிலைமை மேலாண்மை:** ஒருங்கிணைந்த வழிகாட்டல், தொழில்நுட்பப் பயிற்சி மற்றும் கண்காணிப்பு இல்லாததால் சில SHGs நிலையான வளர்ச்சியை அடைய முடியவில்லை.

வணிகத்தின் அத்தியாவசிய இலட்சியங்களைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாமை.

- சமூக-கலாச்சார அழுத்தங்கள் காரணமாக, தொழில் செய்வதில் விருப்பமின்மை உள்ளது.
- விளக்கக்காட்சி திறன்கள் குறைவு.
- அறிவு பரிமாற்றம் இருக்காது.
- போதுமான நிதி அறிவு இல்லை
- ஒரு நிலையற்ற நிர்வாக அமைப்பு
- ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் கட்டளையிடப்பட்ட நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளின் மதிப்பு குறைவாக மதிப்பிடப்படுகிறது.
- சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் விளம்பர திறன்கள் குறைவு.
- குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமேயான நோக்குநிலைகள்

மகளிர் சுய உதவிக் குழு

வறுமை ஒழிப்பு இலக்குகளை நோக்கமாகக் கொண்ட அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (NGOs) சில நேரங்களில் சுய உதவிக் குழுக்களை (Self Help Groups – SHGs) உருவாக்குகின்றன. இக்குழுக்கள் பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குதல், ஏழைகளிடையேயும் ஏழைகளிடையேயும் தலைமைத்துவ திறன்களை வளர்த்தல், பள்ளிச் சேர்க்கையை அதிகரித்தல், ஊட்டச்சத்து மற்றும் பிறப்பு கட்டுப்பாடு போன்ற சமூக நலத்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதில் ஒரு கருவியாகக் கருதப்படுகின்றன.

இதில் நிதி இடைநிலை பொதுவாக அடிப்படை நோக்கமாகக் கருதப்படாமல், பிற சமூக மற்றும் கல்வி இலக்குகளுக்கான ஒரு கருவியாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால், கிராமப்புற மூலதனத்தின் ஆதாரங்களை வளர்த்தல்

மற்றும் கடந்த காலத்தில் கடன் சங்கங்கள் செய்தது போல் உள்ளூரில் பணக் குவிப்புகளை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சிகளை தடுக்கும் சாத்தியம் ஏற்படுகிறது.

எதிர்காலத்தில் வறுமையை குறைப்பதற்கும், ஏழை மக்களுக்கு நிதி அணுகலை வழங்குவதிலும் சுய உதவிக் குழுக்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. குறிப்பாக, பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய பின்னணியிலிருந்து வந்த பெண்கள், SHG-களின் மூலமாக சமூக மூலதனத்தை உருவாக்கி, பெண்களின் அதிகாரம் மற்றும் சுயநிலை வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்.

சுய உதவிக்குழுக்கள் மூலம் நிதியளிப்பதன் நன்மைகள்:

- ஒரு குழுவின் உறுப்பினராக, பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய ஒருவர் பலம் பெறுகிறார்.
- மேலும், சுய உதவிக் குழுக்களுக்குக் கடன் வழங்குவது கடன் வழங்குபவர்கள் மற்றும் கடன் வாங்குபவர்கள் இருவருக்கும் பரிவர்த்தனைச் செலவுகளைக் குறைக்கிறது.
- கடன் வழங்குபவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையிலான சிறிய தனிநபர் கணக்குகளை விட ஒரே ஒரு மூன்று சுய உதவிக் குழுக்களின் கணக்கை மட்டுமே கையாள வேண்டியிருக்கும் அதே வேளையில், ஒரு சுய உதவிக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் கடன் வாங்குபவர்கள் காகித வேலை மற்றும் வேலை நாட்களுக்காக)கிளை மற்றும் பிற இடங்களுக்குச் சென்று திரும்புதல் (பயணத்தைக் குறைக்கிறார்கள் அல்லது நீக்குகிறார்கள்.
- கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, குறிப்பாக பெண்களுக்கு, சுய உதவிக் குழுக்கள் கணிசமாக அதிகாரம் அளித்துள்ளன, அங்கு அவை திறம்பட செயல்பட்டு வருகின்றன.
- கிராமப்புறங்களில், முறைசாரா கடன் வழங்குபவர்களின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதில் சுய உதவிக் குழுக்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன.
- இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு பல பெரிய நிறுவனங்கள் ஆதரவளித்து வருகின்றன.
- கடன் வாங்குபவர்கள் பிணையப் பிரச்சினையைப் போக்க சுய உதவிக் குழுக்கள் உதவுகின்றன .பெண்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசி தீர்வுகளைக் கண்டறியலாம்.

இந்தியாவில் பெண் அதிகாரமளித்தல்

"பெண்கள் அதிகாரமளித்தல்" என்ற சொல் சம உரிமைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த கருத்து சமூக பொருளாதார சார்பு கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து பெண்கள் விடுபடுவதைக் குறிக்கிறது. நாட்டின் மக்கள்தொகையில் கிட்டத்தட்ட பாதி பெண்கள் உள்ளனர், மேலும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் வேலை இல்லாத நிலையில் பொருளாதார ரீதியாக ஒருவரையொருவர் சார்ந்து இருக்கிறார்கள். பெண்ணிய யுகத்தில், இந்தியாவில் ஒரு சிறிய

எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை பயன்படுத்தி தங்கள் வாழ்க்கையை தங்களுக்கு ஏற்றவாறு அமைத்துக் கொள்ளும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். இருப்பினும், இந்த நாட்டில் நேர்மறையான ஊக்கத்தை நாடும் பெண்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க பிளவு உள்ளது. பெரும்பாலான இந்திய கிராமங்கள் மற்றும் அரை நகர்ப்புற நகரங்களில் பெண்களுக்கு இன்னும் அடிப்படைக் கல்வி மறுக்கப்படுகிறது, மேலும் தேவையான அறிவைப் பெற்ற பிறகு அவர்கள் தங்கள் கல்வியைத் தொடர ஒருபோதும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

பெண்கள் நாள் முழுவதும் பல கடமைகளை தடையின்றிச் செய்வதால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்கள், இதன் விளைவாக அவர்கள் ஒவ்வொரு நாகரிகத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆண் ஆதிக்க சமூகத்தில் பெண்கள் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகிக்கிறார்கள், இதில் அக்கறையுள்ள அம்மாக்கள், அன்பான மகள்கள் மற்றும் திறமையான தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். சிறந்த விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் எந்த வேலைக்கும் மிகவும் பொருத்தமானவர்கள். இருப்பினும், உலகின் பல பகுதிகளில் அவர்கள் நீண்ட காலமாக சமூகத்தின் ஓரங்கட்டப்பட்ட பிரிவாகக் காணப்படுகிறார்கள். இதன் விளைவாக, பெண்கள் சமத்துவமின்மை, நிதிப் பாதுகாப்பின்மை, ஒடுக்குமுறை மற்றும் பிற சமூகக் கேடுகளின் சுமையைத் தாங்க வேண்டியிருந்தது. பல ஆண்டுகளாக, பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர், இதனால் அவர்கள் தொழில்முறை மற்றும் தனிப்பட்ட வெற்றியை அடைவதைத் தடுக்கின்றனர்.

கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஒரு பரபரப்பான விஷயமாக இருந்து வருகிறது. நம் காலத்தில் பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அவசியமாகிவிட்டது. பெண்கள் தங்கள் சொந்த விருப்பங்களையும் விருப்பங்களையும் தேர்ந்தெடுக்க சுதந்திரம், நம்பிக்கை மற்றும் சுய மதிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கடந்த சில தசாப்தங்களாக பெண்களின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது, பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாடு அர்த்தமற்றது மற்றும் பயனற்றது. வீடுகளில் உள்ள பெண்கள் குறைந்த ஊதியம் பெறுகிறார்கள், சமையல்காரர்களாகவும் அடிமைகளாகவும் கருதப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் உண்மையான திறன் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இதுபோன்ற சிரமங்களைச் சமாளித்து, இந்திய சமூகத்தில் ஒரு தன்னிறைவு நிலையைப் பெறுவதற்கு இந்தியாவில் பெண்களுக்கான அதிகாரமளித்தல் அவசியம்.

பெண்கள் மற்றும் பொதுமக்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் சுய உதவிக்குழுக்கள் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அணுகுமுறையாக உருவெடுக்கின்றன, அதே நேரத்தில் வறுமையை ஒழிப்பதிலும் அவை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவை வறுமையைக் குறைப்பதற்கும், பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கும், சமூக நீதியை மேம்படுத்துவதற்கும் ஒரு சிறந்த

நுட்பமாகும். ஜனநாயக, பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கைத் துறைகளில் முடிவெடுப்பவர்களாகவும் பயனாளிகளாகவும் பெண்களின் பங்கை மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்கள் உயர்த்தியுள்ளன, அத்துடன் கிராமப்புற இந்தியாவின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் தீவிரமாக பங்கேற்க பெண் உறுப்பினர்களை உணர வைத்துள்ளன. பெண்கள் மற்றும் பொதுமக்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதில் சுய உதவிக்குழுக்களின் பங்கு குறித்து நிறைய ஆராய்ச்சிகள் உள்ளன, மேலும் வறுமையைக் குறைக்க சுய உதவிக்குழுக்கள் உதவுகின்றன என்பதற்கான சான்றுகள் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து உள்ளன. சுய உதவிக்குழுக்கள் சுகாதாரக் கவலைகள் குறித்த அவர்களின் அறிவையும் விழிப்புணர்வையும் அதிகரிப்பதன் மூலமும், சுகாதார அவசரநிலைகளின் போது நிதி நிலைத்தன்மையை வழங்குவதன் மூலமும் பெண்களின் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு சிறந்த வழியாகும். வருமானம் ஈட்டும் செயல்பாடுகளை வழங்குவதிலும் அவை மிகவும் தீவிரமாக உள்ளன.

பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் சொந்த கண்ணியத்தையும் சுயமரியாதையையும் பெற ஊக்குவிக்கும் பல காரணிகளால் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சுயசார்பு , தொழில் விழிப்புணர்வு மற்றும் சுயமரியாதை போன்றவை பெண் தொழில்முனைவோரை ஒரு சவாலாக ஒரு தொழிலைத் தேர்ந்தெடுக்க ஊக்குவிக்கும் முக்கிய காரணிகளாகும். இவை பொதுவாக இழுவை காரணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சில நேரங்களில் பெண்கள் குடும்ப சூழ்நிலைகள் காரணமாக வணிக நிறுவனத்தில் சேர்ந்து வணிகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இவை புஷ் காரணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதனால் இழுவை மற்றும் புஷ் காரணிகள் பெண்கள் ஒரு புதிய தொழிலை அமைக்க அல்லது ஏற்கனவே உள்ளதை எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் கால்களில் நிற்க ஊக்குவிக்கின்றன.

எந்தவொரு வளரும் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் பெண் தொழில்முனைவோர் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவர்கள் பொருளாதார வளர்ச்சியின் முக்கிய ஆதாரமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர் . பெண் தொழில்முனைவோர் தங்களுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் புதிய வேலைகளை உருவாக்குகிறார்கள். அவர்கள் குடும்பம் மற்றும் சமூகங்களின் பொருளாதார நல்வாழ்வுக்கும், பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கும், வறுமையைக் குறைப்பதற்கும் பங்களிக்கிறார்கள், இதனால் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண் தொழில்முனைவோரின் பங்கு தவிர்க்க முடியாதது. பல்வேறு திட்டங்கள், ஊக்கத்தொகைகள் மற்றும் திட்டங்களை மேம்படுத்துவதன் மூலம் உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் மற்றும் பிற அரசு சாரா நிறுவனங்களால் (NGO) அவர்களின் பங்கு அங்கீகரிக்கப்படுகிறது .

3. **பெண் தொழில்முனைவோரின் பண்புகள்:** ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் ஒரு நிறுவனத்தை நிறுவுவதில் உள்ள அனைத்து செயல்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். யோசனை உருவாக்கம் மற்றும் திரையிடல், குறிக்கோள்களை நிர்ணயித்தல், திட்ட தயாரிப்பு, தயாரிப்பு பகுப்பாய்வு போன்றவை இதில் அடங்கும். பின்வருவன பெண் தொழில்முனைவோரின் முக்கியமான பண்புகள்:

1) **பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு:** ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் தனது நிறுவனத்தில் உருவாக்கப்படும் வேலைவாய்ப்பில் குறைந்தது 51% பெண்களுக்கு வழங்குகிறார். இதனால், சமூகத்தில் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலம் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அவர் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்.

2) **இடர் எடுப்பவர்:** பெண் தொழில்முனைவோர் தொழிலின் ஆபத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார். இடர் என்பது நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு முடிவு அல்லது செயல்பாட்டின் முடிவை அறியாத நிலை. அவள் கணக்கிடப்பட்ட ஆபத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிச்சயமற்ற தன்மையை நம்பிக்கையுடன் எதிர்கொண்டு ஆபத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறாள் .

3) **நல்ல ஒருங்கிணைப்பாளர்:** பெண் தொழில்முனைவோர் வேலை மற்றும் மக்களை ஒழுங்கமைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க திறன்களைக் கொண்டுள்ளனர் . குறிப்பிட்ட சிக்கலைத் தீர்ப்பதில் அவர்களின் திறமைக்கு ஏற்ப அவர்கள் தனிநபர்களை புறநிலையாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர் . அவர்கள் பல்வேறு உற்பத்தி காரணிகளை ஒன்றிணைத்து, இழப்புகளைக் குறைத்து , உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கிறார்கள். ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் வணிகத் திட்டங்களை வகுத்து அவற்றை செயல்படுத்துவதை உறுதி செய்கிறார். அவர் பல்வேறு உற்பத்தி காரணிகளை இணைத்து, பின்னர் சந்தைக்கு ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்கிறார்.

4) **தொலைநோக்கு பார்வை:** எதிர்கால வணிகச் சூழலைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள பெண் தொழில்முனைவோருக்கு நல்ல தொலைநோக்கு பார்வை உள்ளது . வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சந்தையில் நிகழக்கூடிய மாற்றங்கள் , நுகர்வோர் அணுகுமுறை மற்றும் ரசனை, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் போன்றவற்றை அவர்கள் நன்கு கற்பனை செய்து, அதற்கேற்ப தேவையான மற்றும் சரியான நேரத்தில் நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள்.

5) **முடிவெடுப்பவர் :** ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் தனது நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகளைச் செய்வதில் பல்வேறு முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். எனவே, முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் அவர் புதுமையாக இருக்க வேண்டும். உண்மையான தொழில்முனைவோருக்கு ஆக்கப்பூர்வமான முடிவெடுப்பது, பகுத்தறிவு

அணுகுமுறை, சிக்கல் தீர்க்கும் திறன் மற்றும் விரைவான மற்றும் சரியான முடிவை எடுக்கும் திறன் ஆகியவை தேவை . ஒரு நிறுவனத்தின் லாபம் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் நேரடியாக ஒரு தொழில்முனைவோரின் முடிவெடுக்கும் திறனைப் பொறுத்தது .

6) தன்னம்பிக்கை: ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும் . அவள் தன் மீதும் தன் திறன்கள் மீதும் நம்பிக்கை வைத்திருக்க வேண்டும். தன்னம்பிக்கையுடன் பிரச்சினைகளை சுயாதீனமாக சமாளிக்கும் திறன் அவளுக்கு இருக்க வேண்டும். தன்னம்பிக்கை கொண்ட தொழில்முனைவோர் மட்டுமே மற்றவர்களை நம்ப முடியும், மேலும் அதிகாரத்தை மற்றவர்களுக்கு ஒப்படைக்க முடியும். அவளுடைய பொருத்தமான அறிவு, திறன்கள் மற்றும் அனுபவத்துடன் மாற்றத்தை செயல்படுத்த அவளுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும் .

7) தொலைநோக்கு பார்வை: தொலைநோக்கு பார்வை என்பது இலக்குகளை அடைய பாடுபடும்போது அவற்றின் இறுதி முடிவைக் காணும் திறன் ஆகும். ஒவ்வொரு தொழில்முனைவோருக்கும் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு தொலைநோக்கு பார்வை இருக்கும். ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் புதிய யோசனைகளை அடைகாத்து, இந்த யோசனைகளுடன் தனது நிறுவனத்தைத் தொடங்கி, தனது சுயாதீன முயற்சியின் அடிப்படையில் சமூகத்திற்கு கூடுதல் மதிப்பை வழங்குகிறார். விடாமுயற்சி மற்றும் உறுதியுடன், தொலைநோக்கை யதார்த்தமாக மாற்றுவதற்கான உத்திகளை அவள் உருவாக்குகிறாள்.

8) கடின உழைப்பு : பெண் தொழில்முனைவோர் வெற்றிபெற மிகவும் கடினமாக உழைக்கிறார்கள். பெரும்பாலான பெண் தொழில்முனைவோர் ஆரம்பத்தில் கடினமாக உழைக்கிறார்கள், இதனால் வாழ்நாள் முழுவதும் அதுவே அவர்களின் பழக்கமாக மாறுகிறது, ஏனெனில் கடின உழைப்புதான் வெற்றிக்கு முக்கியம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

9) நம்பிக்கை: பெண் தொழில்முனைவோர் தங்கள் அணுகுமுறையில் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் தற்போதைய பிரச்சினைகளால் அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. எதிர்காலத்தில் சூழ்நிலைகள் வணிகத்திற்கு சாதகமாக மாறும் என்று அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள்.

10) படைப்பாற்றல்: ஒரு தொழில்முனைவோருக்கு படைப்பாற்றல் மிக்க சிந்தனையாளரின் குணங்கள் இருக்க வேண்டும் . ஒரு பெண் தொழில்முனைவோருக்கு நியாயமான அறிவு இருக்க வேண்டும், மேலும் படைப்பாற்றல் மிக்க சிந்தனை இருக்க வேண்டும், இதனால் அவர் பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவும், அவற்றைச் சமாளிக்க முக்கியமான சூழ்நிலைகளைக் கையாளவும் முடியும்.

11) தனிப்பட்ட திறன்கள்: ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் என்பவர் பல்வேறு நபர்களைச் சந்திக்கும் ஒரு நபர். அவர் பல வகையான நபர்களைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கும். மற்றவர்களின் உதவியுடன் விஷயங்களைச் செய்து முடிப்பவர் அவர். எனவே ஒரு வெற்றிகரமான பெண் தொழில்முனைவோர் மக்களைக் கையாளும் தனிப்பட்ட திறன்களைக் கொண்டுள்ளார்.

12) தலைமைத்துவம் மற்றும் குழு மனப்பான்மை: ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் வெற்றிகரமான குழுக்களை உருவாக்கும் திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இதனால் குழுக்களாகப் பணியாற்ற முடியும். வெற்றிகரமான குழுக்களை உருவாக்குவதிலும் நிர்வகிப்பதிலும் அவர் சிறந்தவராக இருக்க வேண்டும். தலைமைத்துவத் தரம் என்பது ஒரு பெண் தொழில்முனைவோரின் மிக முக்கியமான பண்பு. இலக்குகளை அடைவதற்கு உற்சாகமாகப் பணியாற்ற மற்றவர்களை ஊக்குவித்து ஆதரிப்பதே இதன் செயல்முறையாகும்.

4. பெண் தொழில்முனைவோர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள்: பெண் தொழில்முனைவோர் தாங்கள் நிறுவிய நிறுவனத்தை மேம்படுத்தும் முயற்சிகளில் பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டனர். அடிப்படையில், பெண் தொழில்முனைவோர் இரண்டு வகையான பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்: தொழில்முனைவோரின் பொதுவான பிரச்சனைகள் மற்றும் பெண் தொழில்முனைவோருக்கு மட்டுமேயான பிரச்சனைகள். பெண் தொழில்முனைவோர் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சனைகளை பின்வருமாறு பகுப்பாய்வு செய்யலாம்:

1) நிதி சிக்கல்கள் : எந்தவொரு நிறுவனத்திற்கும், அது பெரியதாக இருந்தாலும் சரி, சிறியதாக இருந்தாலும் சரி, நிதி 'உயிர்நாடி' என்று கருதப்படுகிறது. வங்கியாளர்களின் ஆதரவைப் பெறுதல், பணி மூலதனத்தை நிர்வகித்தல், கடன் வளங்களின் பற்றாக்குறை ஆகியவை இன்னும் ஆண்களின் களத்தில் உள்ள பிரச்சினைகள். முன்னேறிய மற்றும் வளரும் பொருளாதாரங்களில் படித்த நவீன பெண் தொழில்முனைவோர் கூட கடன்களைப் பெறுவதில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டதாக ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. பெண்கள் கடன் வாங்குபவர்கள் தங்கள் தொழிலை விட்டுவிட்டு மீண்டும் இல்லத்தரசிகளாக மாறுவார்கள் என்று நம்புவதை வங்கிகள் ஊக்கப்படுத்துவதில்லை. கடன் பெறுவதற்கான நடைமுறை பெருமளவில் எளிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் , பெண்களுக்கு இது இன்னும் ஒரு சவாலாகவே உள்ளது . இதனால், நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக பெண் தொழில்முனைவோர் வீழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

2) மூலப்பொருட்களின் பற்றாக்குறை : பெண் தொழில்முனைவோர் மூலப்பொருட்கள் மற்றும் பிற தேவையான உள்ளீடுகளைப் பெறுவதில் சிரமப்படுகிறார்கள். 1971 ஆம் ஆண்டில் வணிக கூடை தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த பல கூட்டுறவுகளின் தோல்விக்கு, காடு சார்ந்த மூலப்பொருட்களின் போதுமான கிடைக்கும்

தன்மை இல்லாததால் தான் காரணம். மூலப்பொருட்களின் அதிக விலை மற்றும் குறைந்தபட்ச தள்ளுபடியில் மூலப்பொருட்களைப் பெறுவது ஆகியவை தொழில்முனைவோர் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சனைகளாகும்.

3) போட்டி: பல பெண்கள் நிறுவனங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்படாத அமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. அவை நன்கு நிறுவப்பட்ட தொழில்களிலிருந்து கடுமையான போட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது . எனவே இந்த வகையான கடுமையான போட்டி, பெண்கள் நிறுவனங்கள் கலைக்கப்படுவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

4) கல்வியின்மை : இந்தியாவில் பெண்களிடையே எழுத்தறிவு சதவீதம் மிகக் குறைவு. சரியான கல்வி இல்லாததால், பெரும்பாலான பெண்கள் சமீபத்திய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், சந்தைப்படுத்தல் அறிவு, புதுமையான திட்டங்கள், மாற்று சந்தைகள் போன்றவற்றைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை . தகவல் மற்றும் அனுபவம் இல்லாதது வணிக நிறுவனங்களை அமைப்பதிலும் நடத்துவதிலும் சிக்கல்களை உருவாக்குகிறது.

5) குறைந்த இடர் தாங்கும் திறன்: பெண்கள் ஆண்களுடன் ஒப்பிடும்போது , பொருளாதார மற்றும் பிற இடர் தாங்கும் திறன் குறைவாக உள்ளது, ஏனெனில் அவர்கள் ஒரு பாதுகாப்பான வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். பல நேரங்களில் அவர்கள் தொழில் முனைவோர் பயிற்சியைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஒரு சார்பு மனப்பான்மையை எதிர்கொள்கின்றனர். இவை அனைத்தும் ஒரு நிறுவனத்தை நடத்துவதில் உள்ள இடர் தாங்கும் திறனை மங்கச் செய்கின்றன. ஒரு வெற்றிகரமான தொழில்முனைவோருக்கு இடர் தாங்கும் திறன் ஒரு அத்தியாவசியத் தேவையாகும்.

6) குடும்பப் பொறுப்புகள் : இந்தியாவில், குழந்தைகள் மற்றும் குடும்பத்தின் பிற உறுப்பினர்களைக் கவனிப்பது பெண்களின் முக்கிய கடமையாகும். குடும்பத்தில் அவளுக்கு இருக்கும் அர்ப்பணிப்பு , தொழிலுக்கு மிகக் குறைந்த சக்தியையும் நேரத்தையும் விட்டு வைக்கிறது. திருமணமான பெண்களைப் பொறுத்தவரை , அவள் தன் தொழிலுக்கும் குடும்பத்திற்கும் இடையில் சமநிலையைப் பராமரிக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர்களின் வெற்றி கணவன் மற்றும் குடும்பத்தை ஆதரிப்பதிலும் தங்கியுள்ளது. கணவரின் ஆதரவு மற்றும் ஒப்புதல் இல்லாமல் , பெண் தொழில்முனைவோர் வெற்றிபெற முடியாது. அதன்படி, கணவரின் கல்வி நிலை மற்றும் குடும்ப பின்னணி பெண்கள் தொழிலில் நுழைவதை சாதகமாக பாதிக்கிறது .

7) ஆண் ஆதிக்க சமூகம் : இந்திய அரசியலமைப்பு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான தரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது. ஆனால் உண்மையில், பெண்கள் எல்லா வகையிலும் சமூகத்தின் பலவீனமான பிரிவாகக் கருதப்படுகிறார்கள். பெண்கள்

ஆண்களுக்கு சமமாக நடத்தப்படுவதில்லை . இதனால், பெண்கள் வணிகத்தில் நுழைவதற்கு ஒரு தடையாக இது செயல்படுகிறது .

8) தொழில்முனைவோர் திறன் இல்லாமை :

ஆய்வின்படி , சிறு அளவிலான துறையில் உரிமையாளர்களாக பெண்களின் ஈடுபாடு வெறும் 7 சதவீதமாகவே உள்ளது. பல பெண்கள் தொழில்முனைவோர் மனப்பான்மை இல்லாமல் தொழில்முனைவோர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் கலந்துகொள்வதன் மூலம் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.

9) சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் விற்பனைக்கான திறனற்ற ஏற்பாடுகள் :

பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கு பெண் தொழில்முனைவோர் அதிக லாபம் ஈட்டும் இடைத்தரகர்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது , இதுவே அவர்களின் உற்பத்தியின் அதிக விற்பனை விலைக்கு முக்கிய காரணம். இடைத்தரகர்கள் பெண் தொழில்முனைவோரை சுரண்டினாலும், இடைத்தரகர்களை ஒழிப்பது கடினம், ஏனெனில் இது நிறைய ஓடுவதை உள்ளடக்கியது. மேலும், பெண் தொழில்முனைவோர் சந்தையைக் கைப்பற்றி தங்கள் தயாரிப்புகளை பிரபலப்படுத்துவது கடினம். நிறுவனத்தை வெற்றிகரமாகவும் லாபகரமாகவும் மாற்ற , தொழில்முனைவோர் தனது தயாரிப்பு மற்றும் சேவைகளை விற்க முடியும். இந்த நோக்கத்தை அடைய, நிதி அணுகல் போன்ற சந்தை அணுகல் அவசியம். பெண் தொழில்முனைவோர், பெரும்பாலும் தங்கள் தயாரிப்புகளை சந்தைப்படுத்துவதில் சிக்கலை எதிர்கொள்கின்றனர். எனவே இது பெண் தொழில்முனைவோருக்கு முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும்.

மேற்கூறிய பிரச்சனைகளுக்கு மேலதிகமாக, போதிய உள்கட்டமைப்பு இல்லாமை, மின்சாரம் மற்றும் தொழில்நுட்ப அறிவு பற்றாக்குறை, பயிற்சி இல்லாமை, கடன் வசதிகள் மற்றும் பிற பொருளாதார மற்றும் சமூக தடைகள் இந்தியாவில் பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சியைத் தடுத்துள்ளன.

5. பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சிக்கான பரிந்துரைகள்:

பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண் தொழில்முனைவோரின் பங்கு தவிர்க்க முடியாதது. அவர்களின் பங்கும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, பெண் தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், உலகளாவிய சந்தைகளின் போக்குகள் மற்றும் சவால்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களைச் சந்திக்கவும், தொழில்முனைவோர் அரங்கில் சிறந்து விளங்கவும், நிலைத்து நிற்கவும் போதுமான திறன் கொண்டவர்களாகவும் இருக்க, தொழில்முனைவோர் பண்புகள் மற்றும் திறன்களுடன் பெண் தொழில்முனைவோர் முறையாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். முரண்பாடுகளிலிருந்து வெளிவர, பெண் தொழில்முனைவோருக்கு நம்பிக்கை, சுதந்திரம்

மற்றும் இயக்கம் வழங்கப்பட வேண்டும். பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சிக்கான பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

1) **சமூக மனப்பான்மையில் மாற்றம்:** பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவது மட்டும் பெண் தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிக்க போதுமானதாக இல்லை என்று சொல்லத் தேவையில்லை, மாறாக அதற்கு அணுகுமுறைகளில் மாற்றம் தேவை. சமூக மாற்றம் என்பது படிப்படியான மற்றும் மெதுவான செயல்முறையாகும். மனப்பான்மைகள் மாறாவிட்டால், பெண்களுக்கு கடன் ஒதுக்கீடு அல்லது மானியங்கள் பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வராது. பெண் தொழில்முனைவோருக்கு ஊக்கத்தொகை மற்றும் விலக்குகளில் கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, பெண் தொழில்முனைவோரின் சமூகக் கண்ணோட்டத்தை உண்மையில் மாற்றும் திட்டங்களை அரசாங்கம் தொடங்க வேண்டும்.

2) **பயிற்சி மற்றும் மேம்பாட்டு வசதிகள்:** பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சிக்கு பயிற்சி மற்றும் மேம்பாடு அவசியம். பயிற்சி வசதிகள் பெண் தொழில்முனைவோர் தங்கள் தொழில்முறை திறன்களை மேம்படுத்தவும், வணிக நிறுவனத்திற்கு லாபகரமான திட்டங்களை மேற்கொள்ளவும் உதவுகின்றன. உலகளாவிய சந்தைகளின் சவால்களை எதிர்கொள்ள, தொழில் முனைவோர் பண்புகள் மற்றும் திறன்களுடன் பெண் தொழில்முனைவோர் முறையாக வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

3) **எளிதான நிதி:** வணிக வங்கிகள் மற்றும் பிற நிதி நிறுவனங்கள் பெண் தொழில்முனைவோருக்கு எளிதான நிதி வழங்குவதற்காக சிறப்புப் பிரிவை உருவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சலுகை வட்டி விகிதங்களிலும் எளிதான திருப்பிச் செலுத்தும் அடிப்படையிலும் நிதி வழங்கப்பட வேண்டும்.

4) **மூலப்பொருட்களின் முறையான விநியோகம்:** பெண் தொழில் முனைவோருக்கு முன்னுரிமை அடிப்படையில் பற்றாக்குறையான மூலப்பொருட்களின் முறையான விநியோகம் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் மூலப்பொருட்களை மானிய விலையில் வழங்க வேண்டும், இதனால் அவர்கள் தயாரிப்புகளின் விலை போட்டித்தன்மையுடனும் நியாயமானதாகவும் இருக்கும்.

5) **சுய அங்கீகாரம் மற்றும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம்:** பெண் தொழில் முனைவோர் குடும்ப அமைப்பாளராகவும், பெண்கள் நிறுவனத்தை நிர்வகிப்பவராகவும் இரட்டை வேடங்களில் நடிக்க வேண்டும். எனவே, குடும்பம் மற்றும் நிறுவனத்தின் அனைத்து முக்கிய முடிவுகளையும் எடுக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். பெண் தொழில்முனைவோரின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் தங்கள் நிறுவனத்தின் திறம்பட செயல்பாட்டிற்கு உணர்ச்சிபூர்வமான ஆதரவு, உதவி, வீட்டு நடவடிக்கைகளின் பகிர்வு போன்றவற்றை வழங்க வேண்டும். குடும்ப உறுப்பினர்களால் பொருத்தமான ஊக்கமும் தேவை அடிப்படையிலான உதவியும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

6) திட்டங்களை அடையாளம் காணுதல்: பெண்களின் மிகப்பெரிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று தொழில்முனைவோர் திறன் இல்லாமை. பெண்கள் திட்டங்களை அடையாளம் காண உதவும் தொழில்நுட்பம் மற்றும் தகவல்களை வழங்குவதன் மூலம் அரசு பெண்கள் தொழில்முனைவோர் திறனைப் பெற உதவ வேண்டும். அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் கண்காட்சிகள் மற்றும் கருத்தரங்குகளை நடத்தவும், தொழில்முனைவோருக்கு திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்யவும் ஊக்குவிக்க வேண்டும், இதனால் ஒரு தொழில்முனைவோர் உள்கட்டமைப்பில் முதலீடு செய்யாமல் ஒரு பொருளைத் தயாரிக்க முடியும் . பெண்கள் தங்கள் திட்டங்களை அடையாளம் காண உதவும் வகையில், பெண்களின் SME களையும் ஊக்குவிக்க வேண்டும் .

7) சந்தைப்படுத்தல் கூட்டுறவுகளை அமைத்தல்: பெரும்பாலான பெண் தொழில்முனைவோர் தங்கள் தயாரிப்புகள் அல்லது சேவைகளை சந்தைப்படுத்துவதில் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். சந்தையில் போக்குவரத்து இல்லாமை மற்றும் கடுமையான போட்டி காரணமாக அவர்கள் இடைத்தரகர்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. இடைத்தரகர்கள் தங்கள் தயாரிப்புகளை சந்தைப்படுத்த அதிக அளவு பணம் செலவிடுகின்றனர். எனவே, சந்தைப்படுத்தல் கூட்டுறவுகளை அமைப்பதற்கு பெண் தொழில்முனைவோருக்கு சரியான ஊக்கமும் உதவியும் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த கூட்டுறவுகள் நியாயமான விலையில் உள்ளீடுகளைப் பெற உதவுவதோடு, தங்கள் தயாரிப்புகளை லாபகரமான விலையில் விற்பனை செய்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும். எனவே, இடைத்தரகர்களைத் தவிர்க்கலாம் மற்றும் பெண் தொழில்முனைவோர் நிறுவன நன்மைகளைப் பெறலாம் .

6. பெண் தொழில்முனைவோர் சங்கங்களின் பங்கு: தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் , பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு மிகக் குறைந்த சங்கங்களே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் பெண் தொழில்முனைவோரை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற சூழலை உருவாக்குவதே இந்த சங்கங்களை அமைப்பதற்கான அடிப்படை நோக்கங்களாகும். இந்த சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு.

6. பெண்களுக்கான தொழில்முனைவோர் வளர்ச்சியை ஒழுங்கமைத்தல்.

7. பெண் தொழில்முனைவோர் மத்தியில் தன்னம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையை வளர்ப்பது .

8. பிற தேசிய மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளின் உதவியுடன் தொழில்முனைவு குறித்த கருத்தரங்குகள் மற்றும் மாநாடுகளை ஏற்பாடு செய்தல்.

9. பெண் தொழில்முனைவோரின் செயல்பாட்டுத் திறனை மேம்படுத்த பிற செயல்பாடுகளைச் செய்தல்.

10. பெண்களிடையே தொழில்முனைவோரின் பரவலை உறுதி செய்தல்.

11. பெண் தொழில்முனைவோருக்கு பல்வேறு சலுகைகள், மானியங்கள் மற்றும் உதவிகளைப் பெறுதல்

12. பெண் தொழில்முனைவோரின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் முன் பரிசீலனை மற்றும் தீர்வுக்காக முன்வைத்தல்.

இந்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் போது பெண் தொழில்முனைவோருக்கான பல்வேறு பயிற்சி மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் தலைமுறைத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது . ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 'வளர்ச்சியில் பெண்களின் ஒருங்கிணைப்பு' என்ற மதிப்புமிக்க அத்தியாயத்தையும் இந்திய அரசு சேர்த்துள்ளது. இந்த அத்தியாயத்தின் முக்கிய பரிந்துரை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

- சமீபத்திய தொழில்நுட்பங்கள், உபகரணங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் மூலம் அவர்களின் செயல்திறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டது .
- முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் பெண்களை ஈடுபடுத்த பரிந்துரைக்கப்பட்டது .
- பெண்களுக்கு தன்னம்பிக்கை மற்றும் திறன்களை வளர்க்கும் பயிற்சி வசதிகளை வழங்குவதற்கான முக்கியமான பரிந்துரைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.
- நாட்டின் அனைத்து முக்கிய வளர்ச்சித் திட்டங்களிலும் பெண்கள் பங்களிப்பை உறுதி செய்ய பரிந்துரைக்கப்பட்டது.
- பெண் தொழில்முனைவோர் தயாரிக்கும் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கு தேவையான உதவிகளை வழங்குவது குறித்து இந்த அத்தியாயத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், கிராமப்புறங்களில் பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருமானம் ஈட்டும் நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க இந்திய அரசு சிறப்புத் திட்டங்களை முன்மொழிகிறது. பெண்களுக்காக மட்டுமே சில திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவை :

- பெண்களிடையே தொழில்முனைவோர் குணங்களை வளர்ப்பதற்காக பிரதம மந்திரி ரோஜ்கர் யோஜனா மற்றும் தொழில்முனைவோர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.
- தொலைதூரப் பகுதியில் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க கே.வி.ஐ.சி சிறப்பு நடவடிக்கை எடுத்தது .
- பெண் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க 'விவசாயத்தில் பெண்கள்' திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு, கால்நடை வளர்ப்பு, தோட்டக்கலை போன்ற முதன்மைத் துறைத் தொழில்களில் பெண்களுக்கு முழு நிதி உதவி மற்றும் உதவி செய்வதற்காக, பல மகளிர் கூட்டுறவுத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெண்கள்

பெண்ணியமும், தொழில்நுட்பமும் இன்று பிரிக்க முடியாத சக்திகளாக உருவெடுத்துள்ளன. தொழில்நுட்பம் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பதிலும், பாலின சமத்துவத்தை அடைவதிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதே நேரத்தில், இணையவெளியில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

தொழில்நுட்பம் பெண்களுக்கு பல்வேறு வழிகளில் அதிகாரமளிக்கிறது. கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, மற்றும் தகவல்களை அணுகுவதில் இருந்த தடைகளை இது நீக்குகிறது. இணையம் மூலம் பெண்கள் உலகளாவிய அறிவை எளிதாகப் பெற முடிகிறது. ஆன்லைன் வணிக வாய்ப்புகள் பெருகியிருப்பதால், பெண்கள் தங்கள் சொந்த தொழில்களைத் தொடங்கி பொருளாதார ரீதியாக சுதந்திரம் பெறுகிறார்கள். தொலைதூர வேலைவாய்ப்புகள் பெண்களுக்கு வேலை மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையை சமநிலைப்படுத்த உதவுகின்றன.

இருப்பினும், இணையவெளியில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் பாதுகாப்பு கவலைகள் பெரும் சவாலாக உள்ளன. ஆன்லைன் மூலம் வரும் மிரட்டல்கள், அவதூறுகள் மற்றும் பாலியல் தொல்லைகள் பெண்களின் மன ஆரோக்கியத்தையும், டிஜிட்டல் உலகத்தில் அவர்களின் பங்களிப்பையும் பாதிக்கின்றன. இந்த டிஜிட்டல் பிளவை குறைப்பது மிகவும் முக்கியம்.

பெண்களை STEM (அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல், கணிதம்) துறைகளில் ஊக்குவிப்பதும், டிஜிட்டல் கல்வியறிவை மேம்படுத்துவதும் இந்த பிளவை குறைப்பதற்கான முக்கிய முயற்சிகளாகும். பல அமைப்புகள் பெண்களுக்கு தொழில்நுட்பக் கல்வி மற்றும் பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம், அவர்கள் இந்த துறைகளில் முன்னிலை வகிக்க உதவுகின்றன. டிஜிட்டல் கல்வியறிவு பெண்களுக்கு இணையத்தை பாதுகாப்பாகவும், பயனுள்ளதாகவும் பயன்படுத்தும் திறனை அளிக்கிறது.

சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் பெண்களின் மன ஆரோக்கியத்தில் கலவையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஒருபுறம், இது பெண்களுக்கான ஒரு இணைப்பு தளமாகவும், தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், ஆதரவைப் பெறவும் ஒரு வாய்ப்பாகவும் அமைகிறது.

மறுபுறம், ஒப்பீட்டு மனப்பான்மை, உடல் தோற்றம் குறித்த கவலைகள், மற்றும் சைபர் புல்லிங் போன்ற காரணங்களால் மன அழுத்தம் மற்றும் பதட்டம் அதிகரிக்க

வாய்ப்புள்ளது. சமூக ஊடகங்களை கவனமாகப் பயன்படுத்துவதும், மன ஆரோக்கியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும் அவசியம்.

தொழில்நுட்பம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் இருந்து பெண்கள் ஊக்கமளிக்காத ஐந்து வழிகள் " எங்கள் தொழில்துறையில் அதிக பாலின பன்முகத்தன்மையை அடைவதற்கு, பெண்கள் தொடர்புகொள்வதிலும், தொழில்நுட்பத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதிலும் பெரிய மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றன," என CompTIAவின் தலைவரும் CEOவுமான Todd Thibodeaux கூறினார். " இது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு தொழில்நுட்பத்தில் பணிபுரியும் ஆர்வத்தை தெரிவிக்கக்கூடிய பெற்றோர்கள் மற்றும் முன்மாதிரிகள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்கள் மற்றும் மிக முக்கியமாக தொழில்துறை வழிகாட்டிகளின் ஒருங்கிணைந்த, கூட்டு முயற்சி மற்றும் நீண்டகால அர்ப்பணிப்பு ஆகியவற்றை எடுக்கும்."

1. தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துவதில் பெற்றோர்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றனர் - IT என்றால் என்ன என்பதைக் கண்டறிய பெற்றோர்களும் பாதுகாவலர்களும் முதன்மையான ஆதாரம் என்பதை பெண்களும் சிறுவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் சிறுவர்கள் சிறுமிகளை விட (11 சதவீதம் மற்றும் 5 சதவீதம்) முந்தைய வயதில், ஐந்து வயது அல்லது அதற்கு குறைவான வயதில் மொபைல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். ஆர்வத்துடன் தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் உள் செயல்பாடுகளை ஆராய்வதற்கு சிறுவர்கள் சற்று அதிகமாகவே உள்ளனர் (36 சதவீதம் மற்றும் 30 சதவீதம் பெண்கள்).

2. தொழில்நுட்பத்தில் பெண்களின் ஆர்வம் வயதுக்கு ஏற்ப குறைகிறது - பெண்களில் கால் பங்கிற்கும் குறைவானவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, கிட்டத்தட்ட பாதி சிறுவர்கள் தொழில்நுட்பத் தொழிலாகக் கருதுகின்றனர். நடுநிலைப் பள்ளிப் பெண்களில், 27 சதவீதம் பேர் தொழில்நுட்பத் தொழிலாகக் கருதுகின்றனர். உயர்நிலைப் பள்ளியில் இந்த எண்ணிக்கை 18 சதவீதமாகக் குறைகிறது.

3. தொழில்நுட்ப வகுப்புகள் போதாது - தொழில்நுட்ப வகுப்பை எடுத்த பெண்கள் ஐடி தொழிலை (32 சதவீதம்) கருத்தில் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் சற்று அதிகம். இந்தப் படிப்புகளைப் படித்த பெண்களில் பாதிக்கும் குறைவானவர்களே தங்கள் திறமைகள் வேலைக்குச் சரியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறார்கள்.

4. பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லை - IT தொழிலை கருத்தில் கொள்ளாத பெண்களில், 69 சதவீதம் பேர் தங்களுக்கு என்ன வாய்ப்புகள் உள்ளன என்பதை அறியாமல் இருப்பதே இதற்குக் காரணம். பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் (53 சதவீதம்) தொழில் வாய்ப்புகள் பற்றிய கூடுதல் தகவல்கள், தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் ஒரு வேலையைப் பரிசீலிக்க அவர்களை ஊக்குவிக்கும் என்று கூறுகிறார்கள்.

5. பெண்களுக்கு தொழில் துறையில் முன்மாதிரிகள் தேவை - 37 சதவீத பெண்கள் மட்டுமே IT வேலையில் உள்ள ஒருவரை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஐடி தொழிலாகக் கருதும் பெண்களிடையே இது 60 சதவீதமாக உயர்கிறது.

பாதுகாப்புத்துறை அல்லது தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையாக இருந்தாலும் பெண்களின் முன்னேற்றம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. நாட்டில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி எனக்கு நன்கு நினைவிருக்கிறது. உலகின் மிகப்பெரிய தகவல் தொழில்நுட்ப அவுட்சோர்சிங் இடமாக இந்தியா மாறியதற்கு, நம்முடைய பெண்களின் பங்கு இல்லாமல் நடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஐ.டி.யில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கும் அதிகமானோர் பெண்கள். எலக்ட்ரானிக் உற்பத்தியில் கூட, நான் நெருக்கமாக அனுகியதில் தெரிந்தது என்னவென்றால், அந்தத் துறையிலும் பெண்களின் பங்கு தனித்துவமானதாக உள்ளது என்பதே” என்றார்.

தொடர்ந்து, கலந்துரையாடலின் நிகழ்வு துவங்கியது. ஜூபியின் தலைமை கார்ப்பரேட் விவகாரங்கள் மற்றும் தகவல் தொடர்பு அலுவலர் டாக்டர் சுபி சதுர்வேதிக்கு பொருத்தமான மற்றும் சிறப்புமிக்க கலந்துரையாடலை ஏற்பாடு செய்தமைக்காக டாக்டர்.குமார் நன்றி தெரிவித்தார். பெண் முன்னேற்றத்தில் பெண்களுக்கான ரோல் மாடலாக விளங்குபவர் சுபி சதுர்வேதி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழில்நுட்பத் துறையில் பெண்கள் அதிகரித்துவருவது குறித்து கலந்துரையாடலில் பிக்கி-இன் தொழில்நுட்பத்திற்கான பெண்கள் அமர்வுத் தலைவர் டாக்டர் சுபி சதுர்வேதி கூறுகையில்,

“தொழில்நுட்பத்தில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் பெண்கள் உள்ளார்ந்த பயனர் மைய அணுகுமுறையோடு கையாளுவதால் பிரச்சனைகளுக்கு எளிதில் தீர்வு காண்கிறார்கள். பீட்டர்சன் இன்ஸ்டிடியூட்டின் ஆய்வுகளின் படி, பெண் தொழிலாளர்களை 30 சதம் அதிகமாகக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்கள் 15 சதம் கூடுதல் லாபத்தை ஈட்டுவதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெண்களை மேம்படுத்துவதில் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கை வலியுறுத்தி, அடல் இன்னொவேஷன் மிஷனின் இயக்குனர் ஆர். ரமணன் பகிரும்போது, “ பெண்கள் STEM (அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல் மற்றும் மேலாண்மை) துறைகளில் பிரகாசிப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம், எனவே இது ஆச்சரியமல்ல. இந்திய அரசு தனது பல்வேறு முயற்சிகளின் மூலம் இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, உலகின் பிற பகுதிகளிலும் ஆண்களுக்கு இணையான இடத்தைப் பெண்கள் பெறவு, வாய்ப்புகளை அமைத்துக் கொள்ளவும் முடியும் என்பதை உறுதியாக சொல்ல முடிகிறது” என்றார்.

குழு உறுப்பினர்களில் பெண்கள் தலைவர்கள் மற்றும் அந்தந்த துறைகளில் நிபுணர்களான செல்வி.தீபாலி உபாத்யாய், திட்ட இயக்குநர்- அடல் டிங்கரிங் லேபஸ், அடல் இன்னொவேஷன் மிஷன் (ஏஐஎம்), என்ஐடிஐ ஆயோக்; கௌரி கோக்லே,

தலைமை ஊடக மற்றும் பொழுதுபோக்கு பயிற்சி, நிஷித் தேசாய் அசோசியேட்ஸ்; யுனைடெட் ஹெல்த் குழுமத்தின் துணைத் தலைவரும், நாட்டின் தலைவருமான திருமதி. சுவாதி ரங்காச்சாரி, பொது விவகாரங்கள் மற்றும் மூலோபாய ஈடுபாடுகள்; மிஸ். என்.எஸ். நாப்பினாய், பிரபல வழக்கறிஞர், நிறுவனர் சைபர் சாதி உள்ளிட்டோர் கலந்துகொண்டனர்.

தலைமைப் பண்புகளிலும், உயர் பொறுப்புகளிலும் பெண்களின் பங்களிப்பும், முன்னேற்றத்தையும் விதமாக இந்த மகளிர் தினத்தில் சிறப்புமிக்க கலந்துரையாடல் நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதோடு, STEM-இல் பெண்களின் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக டாக்டர் சதுர்வேதி ஒன்று கூறினார். அதாவது, 2030 ஆம் ஆண்டில் STEM-இல் பெண்களின் சதவீதத்தை 30 சதம் ஆக உயர்த்த வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார். புதுமையான தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி, அதாவது கேம் குறித்த கற்றல், திறன் மற்றும் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றையும் பயன்படுத்தவும் அழைப்பு விடுத்தார்.

சர்வதேச மகளிர் தினம் 2021 க்கு, தீர்மானம் Choose To Challenge மற்றும் கல்வி மற்றும் முன்னேற்றத்தின் மூலம் பாலின சமத்துவமின்மையை சவால் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை குழு எடுத்துரைத்தது. பெண்களின் சாதனைகளை கொண்டாடுவதில் சமத்துவமின்மை, பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வு, சமத்துவத்திற்காக நடவடிக்கை எடுப்பது ஆகியவற்றை மேற்கொள்ள குழு இறுதியாக முடிவெடுத்தது. FICCI ஏற்பாடு செய்த முதல் சிறப்பு மிக்க கலந்துரையாடலாகும்.

தகவல் தொழில்நுட்பம் இன்றைய உலகத்தின் இயங்கும் முறையை முழுமையாக மாற்றியமைத்துள்ள ஒரு மிகப் பெரிய புரட்சியாகும். தகவல் பரிமாற்றம், அறிவு பரவல், வேகமான தொடர்பு மற்றும் கணினி அடிப்படையிலான தொழில்நுட்பங்கள் மனிதர்களின் வாழ்க்கை முறையை எளிமைப்படுத்தி வருகின்றன. இந்த மாற்றத்தின் பெரிய பலன்களைப் பெற்றுள்ள சமூகக் குழுக்களில் பெண்கள் முக்கியமானவர்கள். பெண்கள் கல்வி, தொழில்முறை, சமூக பங்கேற்பு மற்றும் அரசியல் துறைகளில் முன்னேறுவதற்கு தகவல் தொழில்நுட்பம் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக செயல்படுகிறது. முன்பு பெண்கள் எதிர்கொண்ட சமூக மற்றும் கலாச்சாரத் தடைகளை இத்தொழில்நுட்பம் குறைத்ததோடு, அவர்களுக்கு நவீன உலகத்தில் திறமையாக முன்னேறும் வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது. குறிப்பாக, தகவல் தொழில்நுட்பத்தால் பெண்களின் அறிவு, தன்னம்பிக்கை, சுயநிறைவு மற்றும் முடிவெடுக்கும் திறன்கள் பெரிதும் மேம்பட்டுள்ளன.

பெண்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் தகவல் தொழில்நுட்பம் மிகப் பெரிய புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உலகின் எங்கிருந்தாலும் பெண்கள் ஆன்லைன் வகுப்புகள், இணைய

வழிக்கற்கை நெறிகள், திறன் வளர்ப்பு பாடங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் கல்வியை எளிதாகப் பெறுகின்றனர். கல்வியைப் பெறுவதில் முன்பு இருந்த தடைநிலைகள், வீட்டு வேலைகளின் அவசரத் தேவை, குடும்ப சூழல் போன்றவை தகவல் தொழில்நுட்பத்தால் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆன்லைன் கல்வி பெண்களுக்கு நேரத்தைப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரத்தையும், தங்களது வேகத்தில் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் வழங்குகிறது. இணையத்தின் மூலம் பெண்களுக்கு உலகத் தகவல்களை உடனுக்குடன் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது, இது அவர்களின் கற்றல் அனுபவத்தை மேம்படுத்துவதோடு, நவீன உலகத் திறன்களைப் பெறவும் உதவுகிறது.

பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு துறையில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு மிக மிக முக்கியமானதாகும். IT துறையில் பெண்களுக்கு மிகுந்த வேலைவாய்ப்புகள் உள்ளன. Coding, Web design, Data entry, Software development, Digital marketing, BPO, Online tutoring, Content writing, Graphic designing போன்ற பணிகளில் பெண்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர். பல நிறுவனங்கள் பெண்களுக்கான work-from-home போன்ற நெகிழ்வான பணிமுறைகளை வழங்குவதால் குடும்பமும், தொழிலும் சமநிலைப்படுத்தும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. பொருளாதார சுயநிறைவு பெண்களின் சமூக நிலையை உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், குடும்பத்தில் அவர்களின் முடிவெடுக்கும் திறனையும் வலுப்படுத்துகிறது. IT துறையில் பெண்கள் மேலாண்மை நிலைகளுக்கும் உயர்ந்து செல்வதன் மூலம் பாலின சமத்துவம் வலுவாகிறது.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு பெண்களை டிஜிட்டல் தொழில் முனைவர்களாக மாற்றியமைத்தது. பெண்கள் ஆன்லைன் தளங்களில் சிறிய அளவிலான தொழில்களை தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரித்துள்ளன. YouTube channels, Instagram business pages, Online boutiques, Home-made food delivery, Digital marketing agencies, Freelancing platforms போன்ற தளங்கள் பெண்களுக்கு வீட்டிலிருந்தே தனி தொழில் நடத்தும் வலிமையை வழங்குகின்றன. முன்னர் மூலதனம், சந்தை அணுகல், வாடிக்கையாளர் தொடர்பு போன்ற சவால்கள் இருந்த நிலையில், இன்று தகவல் தொழில்நுட்பம் அவற்றை எளிதாக்கியுள்ளது. e-Commerce தளங்கள் பெண்களின் தயாரிப்புகளை தேசிய மற்றும் உலகளவிலும் சந்தைப்படுத்த உதவுகின்றன. இது பெண்களின் வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார செல்வாக்கையும் உயர்த்துகிறது.

சமூக விழிப்புணர்வை மேம்படுத்துவதிலும் தகவல் தொழில்நுட்பம் பெண்களுக்கு அவற்றை சக்தியை அளிக்கிறது. இணையம் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் பெண்களுக்கு தங்களது கருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் மேடையையும், சமூக அநீதிகளை எதிர்த்து போராடும் திறனையும் வழங்குகின்றன. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, பாலியல் குற்றங்கள், வேலை இடங்களில் சமத்துவமின்மை போன்ற பிரச்சனைகள் குறித்து

அவர்கள் விழிப்புணர்வைப் பெறுகின்றனர். Facebook, YouTube, Instagram, WhatsApp போன்ற தளங்கள் பெண்களை ஒன்றிணைத்து சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கும் சக்தியாக உருவாகியுள்ளன. பெண்கள் தங்களது பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்தவும், ஆதரவு கோரவும், சமூக நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்கவும் தகவல் தொழில்நுட்பம் உதவுகிறது.

அரசியல் துறையில் பெண்களின் பங்கேற்பை அதிகரிப்பதிலும் தகவல் தொழில்நுட்பம் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. அரசியல் தகவல்கள், அரசு திட்டங்கள், தேர்தல் அறிவிப்புகள், சட்ட உரிமைகள் போன்றவை இணையத்தின் மூலம் பெண்களுக்கு எளிதில் கிடைக்கின்றன. இது அவர்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வை உயர்த்துகிறது. ஆன்லைன் தளங்களில் பெண்கள் தங்கள் கருத்துகளை வலுவாக பதிவு செய்வதன் மூலம் அவர்கள் அரசியல் செயல்பாடுகளில் பங்கு பெறும் வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது. டிஜிட்டல் இந்தியா போன்ற முயற்சிகள் பெண்கள் அரசு சேவைகளையும் e-governance முறைகளையும் பயன்படுத்தும் திறன்களை மேம்படுத்துகின்றன.

இத்தகைய பல நன்மைகளுக்கு அப்பாலும் சில சவால்களும் உள்ளன. பெண்கள் இணையத்தில் துன்புறுத்தல், cyber bullying, identity theft, online frauds போன்ற அபாயங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் டிஜிட்டல் இடைவெளி (digital divide) இன்னும் ஒரு சவாலாக உள்ளது. பெண்களுக்கு மொபைல் போன் மற்றும் இணைய பயன்பாட்டில் கட்டுப்பாடுகள், பண்பாட்டு தடைகள் போன்றவை சில இடங்களில் நீடிக்கின்றன. எனினும், அரசின் டிஜிட்டல் கல்வித் திட்டங்கள், சுயஉதவிக் குழுக்களுக்கு வழங்கப்படும் IT பயிற்சிகள், Cyber safety awareness திட்டங்கள் போன்றவை இந்த சவால்களை குறைக்க உதவுகின்றன.

முடிவில், தகவல் தொழில்நுட்பம் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் முக்கிய அழுத்த சக்தியாக உள்ளது. அது பெண்களின் அறிவு வளர்ச்சி, பொருளாதார முன்னேற்றம், சமூக பங்கேற்பு, அரசியல் விழிப்புணர்வு மற்றும் தொழில் முனைவு ஆகிய அனைத்திலும் மாற்றத்தை கொண்டு வந்துள்ளது. பெண்கள் தங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும் தன்னம்பிக்கையுடன் முன்னேறுவதற்கு IT ஒரு உலகத்தர வாயிலைத் திறந்துள்ளது. பெண்களின் எதிர்கால முன்னேற்றத்தில் தகவல் தொழில்நுட்பம் ஒரு தவிர்க்க முடியாத சக்தி என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

1. இந்தியாவில் பெண்கள் அரசியலில் முன்னேற்றம் விளக்கவும்.
2. கிராமப்புற/நகராட்சி பெண்கள் சமூக மாற்றங்களில் தாக்கங்களை விளக்கவும்.
3. பெண்களுக்கு அதிகாரம், இடஒதுக்கீடுகள் விவரிக்கவும்.
4. 73வது, 74வது திருத்தங்கள் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு தாக்கத்தை விளக்கவும்.
5. பெண்கள் அரசியலில் சட்டங்கள் மற்றும் விதிகள் கூறவும்.
6. பெண்கள் Panchayat/நகராட்சி தலைவராக செயல்பட்டால் விவரிக்கவும்.
7. பெண்கள் அதிகாரத்தை மேம்படுத்த அரசு எடுத்துள்ள திட்டங்கள்
8. பெண்கள் அரசியலில் சந்திக்கும் தடைகள் மற்றும் கலாச்சார/சமூக காரணிகளை விவரிக்கவும்.
9. பெண்கள் சட்டங்கள் மற்றும் அவற்றின் விளைவுகளை எடுத்துரைக்கவும்.
10. பெண்கள் அரசியலில் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் முன்னேற்றத்தை விளக்கவும்.

அலகு- 4

இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் – பெண் தலைவர்கள் – பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள் – சட்டங்களின் தாக்கம்.

நோக்கங்கள்

- பிரதிநிதித்துவம்: பெண்களுக்கு அரசியலில் பங்கு.
- சமூக மாற்றம்: தலைமை மூலம் கல்வி, நலம் முன்னேற்றம்.
- சட்ட ஆதாரம்: இடஒதுக்கீடு மூலம் அதிகாரம் உறுதி.
- நாட்டு முன்னேற்றம்: சமூக, பொருளாதார, அரசியல் வளர்ச்சி.

இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடலாமா வேண்டாமா என்பது தொடர்பாக பல்வேறு விமர்சனங்கள், வாக்குவாதங்கள், திட்டங்கள், மற்றும் மசோதாக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. 33% பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டினை முனிசிபல் மற்றும் கிராமபஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்து 23 வருடங்கள் நிறைவடைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த வெற்றியினை கொண்டாடும் விதமாக இந்தியாவின் தலைநகரான டெல்லியில், தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து பெண் பிரதிநிதிகள் அழைத்துவரப்பட்டு, அவர்களின் ஆக்கப்பணிகளை அங்கீகரிக்கும் வகையில் விருதுகள் வழங்கி சிறப்பிப்பது வழக்கத்தில் உள்ளது. கேரளா மற்றும் மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்களில் கிராம பஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் 33% இடஒதுக்கீடானது 50%மாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பது பாராட்டுதலுக்குரியது. ஆனால், இன்று இதைப்பற்றி எழுத மீண்டும் ஒரு காரணம் இருக்கின்றது என்றால், நம்மால் ஏன் இந்த 33% இடஒதுக்கீட்டினை லோக்கப்பாவிலும், இராஜ்யசபாவிலும் செயல்படுத்த இயலாமல் போனது என்பதைத் தான்.

2010ஆம் ஆண்டு, காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருக்கும் போது ஏகமனதாக, 33% இடஒதுக்கீட்டிற்கான சட்டமசோதா, இராஜ்ய சபாவில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், இன்றும் 245 எம்.பிக்களில் 27 பேர் மட்டுமே பெண்கள். அதாவது 11%. இந்த சட்டமசோதா லோக்கப்பாவில் இன்னும் நிலுவையிலேயே தான் இருக்கின்றது. அங்கும் பெண்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றார்கள். 542 எம்.பிக்களில் 64 பேர் மட்டுமே பெண்கள். இதுவும், 11.8% மட்டுமே. தேசத்தில் மொத்தம் இருக்கும் 4128 எம்.எல்.ஏக்களில் 364 நபர்கள் மட்டுமே பெண்கள். இது வெறும் 8% தான். இன்று உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் அரசியல் தலைவர்களில் 22%

மட்டுமே பெண்கள் . இந்த சதவீதத்தையும் நம்மால் எட்ட இயலவில்லை. ஏன்? நம் நாட்டில் ஆண் பிரதிநிதிகள் பெண்களின் பிரச்சனைகளையும் தோளில் சுமந்து கொண்டு, பெண்களிற்கான பாதுகாப்பான சமூக கட்டமைப்பை உருவாக்க முயற்சிச்சிக்கின்றார்களா அல்லது அவர்களின் பொறுப்பு சுமைகளை சரியாக பங்கிட்டு பெண்களின் கைகளிலும் அதிகாரத்தை அளித்து அதனால் ஏற்படும் சமூக மாற்றத்தினை வரவேற்க காத்திருக்கின்றார்களா என்பது கேள்விக்குறிதான்.

ஓட்டுரிமையும், 33% இட ஒதுக்கீடும்

- பெரும்பாலான சமூக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் விடுதலைப் போராட்டங்களில் பெண்கள் தொடர்ந்து பங்கேற்று வந்துள்ளனர். அரசியல் களமும், சமூக சீர்திருத்த முன்னேற்றப் பாதைகளும் அவர்களுக்கு புதியதாக இல்லை. உதாரணமாக, தேவதாசி ஒழிப்பு போன்ற சமூக சீர்திருத்தங்களை முன்னிட்டு நடத்திய பணியில் முத்துலட்சுமி ரெட்டி சட்டசபை துணை தலைவராக இருந்தார். சுதந்திரப் போராட்ட காலங்களில் பெண்களை அதிக அளவில் போராட்டங்களில் ஈடுபடுத்திய பெருமையெல்லாம் காந்தியினையே சார்ந்து வருகிறது. காந்தி அவர்களை அழைத்து 1930களில் நடந்த சத்தியாகிரகப் போராட்டங்களில் பெண்கள் ஆர்வமுடன் பங்கேற்று சிறைக்குச் சென்றனர். காந்தி ஆண்கள், பெண்கள் வித்யாசமின்றி சம உரிமையுடன் அரசியலில் பங்கேற்க வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்தார்.
- 1900களில் இருந்து பெண்கள் ஓட்டுரிமைக்காக போராடி வந்தனர். மதராஸ் மாகாணம் முதன்முதலில் 1921ல் சில கட்டுப்பாடுகளுடன் பெண்களுக்கு ஓட்டுரிமை வழங்கியது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, 1950ல் பெண்களுக்கு அனைவருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது; எனினும், அரசியலில் பெண்களின் பங்கு குறித்து எந்தவிதமான எண்ணங்களும் அப்போது உருவாகவில்லை. 1974ஆம் ஆண்டு, ஐக்கிய நாடுகள் சபை வெளியிட்ட அறிக்கை மற்றும் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டுத்துறை ஆணைகள் பெண்களை கிராம பஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் அதிக அளவில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தின.
- இந்திய அரசியலமைப்பில் 1993ல் 73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பஞ்சாயத்து அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீட்டை உறுதி செய்தது. செப்டம்பர் 12, 1996ல் தேவ கௌடா அரசு பெண்களுக்கான 33% இடஒதுக்கீட்டு மசோதாவை லோக் சபாவில் தாக்கல் செய்தது. 1998, 1999, 2002, 2004 ஆகிய ஆண்டுகளில் மசோதாவில் தொடர்ச்சியான திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன; ஆனால் அவை நிறைவேற்றப்படவில்லை. மே 6, 2008ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கட்சியினர் இராஜ்யசபாவில் இந்த மசோதாவை தாக்கல் செய்தனர், மார்ச் 9, 2010ல் சட்டம்

இராஜ்யசபாவில் நிறைவேற்றப்பட்டது; லோக்சபாவில் இதுவரை நிலுவையில் உள்ளது.

- கீழ் முதல் மேலிடப்பட்ட மாற்றத்தை நாட்டின் மத்திய அரசுக்கும் கொண்டு செல்வது அனைவரின் விருப்பமாக இருந்தும், பாலின வேறுபாடு, பாலின இடைவெளி மற்றும் சம உரிமை பற்றிய அடிப்படை புரிதல்கள் இல்லாத காரணங்களால், 33% இடஒதுக்கீடு இன்னும் முழுமையாக அமல்படுத்தப்படவில்லை.

33% ஏன் மாநில மற்றும் மத்திய அவைகளில் சாத்தியமற்றதாகின்றது?

இந்தியாவின் பெரிய கட்சிகள், குறிப்பாக காங்கிரஸ் மற்றும் பாரதிய ஜனதா கட்சி, மூன்றில் ஒரு இடஒதுக்கீட்டை பெண்களுக்கு வழங்குவதில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லாமல் செயல்பட்டு வருகின்றன. அதேசமயம், பெரும்பான்மையாக ஆண்கள் அதிகம் இருப்பதால், பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் இடங்கள், பொறுப்புகள் மற்றும் அதற்கான போட்டிகள் குறைவாக அல்லது சிக்கலாக அமைகின்றன. 33% இடஒதுக்கீடு சாத்தியமற்றதாக இருக்கும் காரணம், அடிப்படைவாத எண்ணங்களுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட பெரும்பாலான கட்சிகள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் பெண்களின் அரசியல் தேவைகளை இன்னும் முழுமையாக உணராதவர்களாக இருப்பதுதான். மேலும், இடஒதுக்கீடு சாதியியல் ரீதியாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அதில் பெண்களுக்கான தனித்த இடஒதுக்கீடு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் உள்ளது.

இதேபோல், பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட சமூக பெண்களுக்கும் இந்த 33% இடஒதுக்கீடு பொருந்தும் என சட்டம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகப்பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீட்டு சதவீதத்தை மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. 1996ல் தேவ கௌடா ஆட்சியில் இந்த சட்ட மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் போது கூட கூச்சல், குழப்பங்கள் மற்றும் எதிர்ப்பு நிலைகள் ஏற்பட்டன. அதன்பின்னர், மசோதா 2010ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் அரசு தலைமையிலான இராஜ்யசபையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், லோக்சபாவில் இதுவரை மசோதா நிலுவையில் உள்ளது; இது பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு மேல்மட்ட உறுப்பினர்களின் ஆதரவு குறைவு இருப்பதைக் காட்டும்.

பல நேரங்களில், பெண்கள் தலைமையில் ஆட்சி அமைவது பெரும்பாலானோர் விரும்பவில்லை. உதாரணமாக, “இந்தியாவின் இரும்பு மனுஷி” என்று அழைக்கப்பட்ட இரோம் சானு ஷர்மிளா தேர்தலில் பங்கேற்றார், ஆனால் அவருக்கு கிடைத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கும் குறைவாக இருந்தது. இதே போல், இந்தியாவின்

காஷ்மீர் மற்றும் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் பாதுகாப்பு சட்டங்களை எதிர்த்து போராடியாலும், அவர்களின் தேர்தல் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன.

மோதிரீட்டிலும், நாடாளுமன்ற தேர்தலில் பெரிய கட்சிகள் கூட பெண்களுக்கான 33% இடஒதுக்கீட்டை பின்பற்றவில்லை. பொதுவாக, பெண்கள் அரசியலில் நுழையும்போது, அவர்களுடைய குடும்பத்தில் ஏற்கனவே அரசியலில் இருக்கும் ஆண் உறுப்பினர் வழிகாட்டலாக இருந்து, அவர்களின் விருப்பங்களின் அடிப்படையில் அரசியலில் ஈடுபடுவார்கள். உதாரணமாக, நேரு இறந்த பின்னர், அவருக்கு ஒரு ஆண் வாரிசு இருந்ததால், இந்திரா காந்தியின் அரசியல் பிரவேசம் கேள்விக்குறியதாக உள்ளது. இதுபோன்றவை இந்தியாவில் பெண்கள் அரசியலில் எதிர்கொள்ளும் நிலைப்பாட்டை விளக்குகின்றன.

பெண்கள் ஏன் அரசியலில் ஈடுபட வேண்டும்?

பெண்கள் சிறந்த நிர்வாகிகளாக இருப்பதை ஒவ்வொரு நாளும் நிரூபித்து வருகின்றனர், ஆகவே அரசியல் என்பது அவர்களுக்கு கடினமாக இருக்காது. பெண்கள் அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை ஆண்களைவிடச் சிறப்பாக புரிந்து, தீர்வுகளை உருவாக்கும் திறனை உடையவர்கள். அரசியல் களத்தில் தொடர்ந்து பெண்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களின் ஓட்டுகள் முக்கியத்துவம் அடையும் போது அவர்களுடைய வார்த்தைகள், எண்ணங்கள் மற்றும் முடிவுகள் சிறப்பாக நிறைவேறும். கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பற்றிய புரிதல் பெண்கள் மூலம் சிறப்பாக நிகழும்; உதாரணமாக, GST அறிமுகத்தின் போது சானிட்டரி நேப்கின்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வரி போன்ற விவகாரங்களில் பெண்களின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெற்றது.

பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடும் போது பேறுகால விடுப்பு, பேறுகால சுகாதாரம், தாய்சேய் நலம், சம ஊதியம், பாதுகாப்பு, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை மற்றும் பாலின இடைவெளியை சமப்படுத்துதல் போன்ற பிரச்சனைகளுக்கு நிரந்தர தீர்வுகளை வழங்குவர். நான்கு பெண்கள் சேர்ந்தால் சிறந்த முடிவுகளை காண்பிப்பது தி.மு.க. ஆட்சியில் அறிமுகமான பெண்கள் குழுவின் உதாரணம். சிறு தொழில்கள் தொடங்குதல், நிலையான வருமானம் ஈட்டுதல் மற்றும் பொறுப்புகளைப் பங்கிட்டு செயல்படுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் நம்மூர் பெண்கள் வெற்றியடைந்துள்ளனர். மேற்கு வங்கத்தின் கிராம நிர்வாகங்களில் பெண்களின் கவனிப்பின் கீழ் தண்ணீர், சாலை, கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகள் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

ஆண்-பெண் சமத்துவம் பெண்களின் அரசியல் பங்கீட்டால் சாத்தியமாகிறது, இது பாதுகாப்பு, வருமானம் மற்றும் கட்டமைப்பு போன்ற பல பிரச்சனைகளை தீர்க்க உதவுகிறது. உலகளவில் பார்க்கும்போது, அமெரிக்காவில் கிளாரி கிளின்டன் முதல் முன்னேற்றமான முன்னணி பெண்கள் ஆட்சியாளராக வந்தனர். ஆஸ்திரேலியா,

பிரிட்டன், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகள் சமீபத்தில் பெண்களை தலைவர்களாக பார்த்துள்ளன. சவுதி அரேபியாவிலும் பெண்களின் அரசியல் பங்கீடு மற்றும் வாக்குரிமை கையாளப்பட அதிக காலம் எடுக்கப்பட்டது. ருவாண்டா, புருண்டி, ஜிம்பாப்வே, ஈராக் மற்றும் சோமாலியா போன்ற நாடுகளில் பெண்களின் அரசியல் பங்கீடு இந்தியாவைவிட மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. எகிப்து, பிரேசில், மலேசியா, ஜப்பான், இலங்கை மற்றும் தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளில் 15% கூட பெண்கள் அரசியலில் பங்கு பெறவில்லை. கென்யாவின் வங்காரி மாத்தாய், அதிகாரம் பெற்று வேலையற்ற தன்மை மற்றும் வறுமையை ஒழிக்க பெரும் முன்னெடுப்புகளை எடுத்தார்; காடுகளை வளர்த்து வருமானத்தையும் இயற்கையையும் மீட்டெடுத்தார். இதன் மூலம், ஒரு பெண்ணின் கையில் அதிகாரம் தரப்பட்டால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மிகச் சிறப்பாக மற்றும் மகத்தானவை என்பதை உலகளவில் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்தியாவில் மாற்றத்திற்குத் தயார் என்பதை நாம் அறிவோம். நாடு ஏற்கனவே பெண் பிரதமரை, பெண் அதிபரை சந்தித்துள்ளது, மேலும் பல மாநிலங்களில் கணிசமான அளவில் பெண் முதலமைச்சர்கள் பதவியில் வந்துள்ளனர். தற்போது ஒரு பெண் அமைச்சர் நாட்டின் மிக முக்கியமான பாதுகாப்புத் துறையை கவனித்து வருகின்றார், இதன் மூலம் நாட்டின் பாதுகாப்பு ஒரு பெண் பார்வைக்கு கீழ் செயல்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அடிமட்டத்திலிருந்து உயர்ந்த பதவிகளுக்குள் பல்வேறு பெண்கள் சிறப்பாக செயல்பட்டு வருகின்றனர். 33% இடஒதுக்கீடு சமூகத்தில் மேலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும், 50% வரை உயர்த்தினால் பெண் ஆட்சியாளர்கள் தரும் மாற்றங்கள் மிகப்பெரியதாக இருக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களுக்கு அரசியல் துறையில் சம வாய்ப்புகளை வழங்கி, ஆட்சித் தீர்மானங்களில் அவர்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறச் செய்வதை குறிக்கிறது. இது பெண்களின் மனித உரிமை, பாலின சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதி ஆகியவற்றின் அடிப்படை அங்கமாக பார்க்கப்படுகிறது. அரசியல் அதிகாரமளித்தல் பெண்களை சமூகத்தின் வெளிப்புறத்திலிருந்து மையத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அவர்கள் வாழ்வில் நேரடியாகத் தாக்கம் ஏற்படுத்தும் கொள்கைகளிலும் சட்டங்களிலும் பங்கெடுக்கச் செய்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக பெண்கள் சமூக, கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாக அரசியலில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கல்வி வளர்ச்சி, பெண்கள் இயக்கங்கள், ஜனநாயக தத்துவம், மனித உரிமை கருத்துகள் மற்றும் சட்டப்பூர்வ பரிந்துரைகள் ஆகியவை இந்த நிலையை மெதுவாக மாற்றியமைத்துள்ளன. பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்பது தனிப்

பெண் ஒருவரின் முன்னேற்றத்தை மட்டுமல்ல, குடும்பம், சமூகமும், நாடும் முன்னேறுவதற்கு முக்கிய சக்தியாக மாறியுள்ளது.

பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்கள் வாக்காளர், வேட்பாளர், தலைமைத்துவம், கொள்கை வடிவமைப்பாளர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் சமூகத்தைக் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் தலைவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பின் அனைத்து நிலைகளிலும் பங்கேற்கும் திறனை வளர்ப்பதைக் குறிக்கிறது. பெண்களுக்கான அரசியல் அதிகாரமளித்தல், பெண்களின் பார்வையை அரசியலமைப்பில் பிரதிபலிக்கச் செய்வதோடு, அவர்களின் வாழ்வியல் நலன்கள், தேவைகள், பாதுகாப்பு மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கான சட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் உருவாக்க வழிவகுக்கிறது. பெண்களுக்கு அதிகளவு அரசியல் அறிவு, விழிப்புணர்வு மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் கிடைக்கும் போது சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு தவறுகளை வெளிப்படுத்தும் திறன் அதிகரிக்கிறது. குறிப்பாக, கல்வி வளர்ச்சி, சமூக ஊடகங்கள், தகவல் தொழில்நுட்பம் மற்றும் பெண்கள் இயக்கங்கள் அரசியல் அதிகாரமளித்தலை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதனால் பெண்கள் தேர்தல் போட்டிகளில் பங்கேற்றும், தங்களது கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியும், சமூக மாற்றத்துக்குப் போராடியும் வருகின்றனர்.

பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தலை சட்டரீதியாக வலுப்படுத்துவதற்காக இந்தியாவில் பல முன்னேற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்பில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படுவது அரசியல் பங்கேற்பின் முதல் கட்டமாக அமைந்தது. பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை 1950 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்தது. அதன் பின், உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களில் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீடு இந்திய அரசியலில் பெண்களின் நிலையை மாற்றியமைத்த மிகப்பெரிய சீர்திருத்தமாகும். 73 மற்றும் 74 ஆம் அரசியலமைப்பு திருத்தங்களின் மூலம் பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகளில் 33% இடஒதுக்கீடு பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதனால் இந்திய முழுவதும் கிராம, நகர உள்ளூராட்சி அமைப்புகளில் கோடிக்கணக்கான பெண்கள் தலைவர்களாக உருவாகினர். இவர்கள் பலரும் முன்பு அரசியல் பற்றிய எந்த அனுபவமும் இல்லாதவர்கள். ஆனால் இந்த புதிய வாய்ப்பு அவர்களை சமூக பிரச்சனைகளை புரிந்து கொண்டு தீர்வுகளைத் தேடும் திறமையான தலைவர்களாக உருவாக்கியது. இது பெண்களுக்கான அரசியல் தன்னம்பிக்கையை உயர்த்தியதோடு அவர்கள் சமூகத்தில் தலைமைத்துவத்தைப் பெறும் பாதையைத் திறந்தது.

பெண்கள் அரசியலில் அதிகமாக பங்கேற்கும்போது சமூகத்தின் பலவீனங்களும் பிரச்சனைகளும் திறந்தவெளியில் பேசப்படுகின்றன. பெண்கள் பொதுவாக குடும்பநலன், சுகாதாரம், கல்வி, ஊட்டச்சத்து, குடிநீர், குழந்தைகள் நலன், சமூக சமத்துவம், பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சனைகளில் அதிக அக்கறை காட்டுவார்கள். இதனால் பெண்கள் வழிநடத்தும் அரசியல் அமைப்புகள் மக்கள் நலனைக் கவனிக்கும்

தன்மையைப் பெறுகின்றன. அரசியல் முடிவெடுப்புகளில் பெண்கள் கலந்து கொள்வது சார்பற்ற, உள்ளடக்கிய மற்றும் நியாயமான ஆட்சியை உருவாக்குகிறது. உலகளவில் பெண்கள் தலைமைத்துவம் கொண்ட பகுதிகளில் வாசிக்கப்பட்டுள்ள பொது சேவைகள், குடும்ப நலத் திட்டங்கள், கல்வித் தரம், சுகாதார வசதிகள் போன்றவை மிகுந்த மேம்பாட்டைப் பெற்றுள்ளன என்பதும் ஆய்வுகளால் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடும் போது சமுதாயத்தில் கலாச்சார மற்றும் மத அடிப்படைகளில் நிலவும் பெண்கள் மீதான பாகுபாடுகளை எதிர்த்து செயல்பட முடிகிறது.

பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் சவால்களையும் கொண்டுள்ளது. பல இடங்களில் பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்க குடும்ப எதிர்ப்பு, சொத்து உரிமையின்மை, நேரம் பற்றாக்குறை, பாலின பாகுபாடுகள், அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவு இல்லாது இருப்பது போன்றவற்றால் தடைகளைச் சந்திக்கின்றனர். சில சமயங்களில் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் அரசியல் பதவிகள் பெயரளவில் மட்டுமே இருக்கும்; அவர்களுக்கு பதிலாக ஆண் உறவினர்கள் முடிவெடுப்பதை "Proxy Politics" என குறிப்பிடுகின்றனர். இது பெண்களின் உண்மையான அரசியல் அதிகாரமளித்தலைத் தடுக்கின்றது. பெண்கள் தேர்தல் போட்டிகளில் பங்கேற்கும்போது பணவளங்களின் குறைபாடு, தேர்தல் செலவினத் தடைகள், பிரச்சார அமைப்புகள் இல்லாமை போன்றவற்றும் பெரிய பிரச்சனையாகும். மேலும், சமூக ஊடகங்களில் பெண்களை இலக்காகக் கொண்ட மிரட்டல், அவதூறு, பாலியல் வார்த்தைத் தாக்குதல் போன்ற cyber harassment பிரச்சனைகள் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பை குறைக்கின்றன.

இந்த சவால்களை சமாளிக்க கல்வியால் தொடங்கி பெண்களை அரசியல் துறைக்கு ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் அவசியம். பெண்களுக்கு அரசியல் பயிற்சி, தலைமைத்துவ முகாம்கள், சமூக விழிப்புணர்வு, சட்ட அறிவு, சுயநம்பிக்கை வளர்ப்பு போன்றவை மிகப் பெரிய பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கு அதிக இடஒதுக்கீடும் தலைமையுணர்ச்சி வழங்கியும் அவர்களை அரசியல் போட்டிகளில் முன்னிலைப்படுத்த வேண்டும். நவீன தொழில்நுட்பம், டிஜிட்டல் பிரசாரம், சமூக ஊடக அறிவு ஆகியவை பெண்களுக்கு அரசியலில் புதிய வாய்ப்புகளைக் கொண்டு வந்து உள்ளன. இவை அவர்களுக்கு தங்கள் கருத்துகளை மக்கள் மத்தியில் வேகமாகப் பரப்பவும், ஆதரவாளர்களை ஒருங்கிணைக்கவும், பிரச்சாரத்தைச் செயல்படுத்தவும் உதவுகின்றன.

முடிவில், பெண்களின் அரசியல் அதிகாரமளித்தல் ஒரு நாட்டின் ஜனநாயக வளர்ச்சியின் முக்கிய அடையாளமாகும். அரசியலில் பெண்களின் பங்கேற்பு அதிகரிக்கும் போது பாலின சமத்துவம் வலுவடைகிறது. பெண்களின் பார்வையில் உருவாக்கப்படும் கொள்கைகள் ஒரு சமூகத்தின் பலவீனப் பிரிவுகளின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துகின்றன. சமுதாயத்தில் பெண்களின் அதிகாரத்தை உயர்த்தும் இந்த முயற்சி தேசிய

முன்னேற்றத்துக்கும் சிறந்த நிர்வாகத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது. பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்பது பெண்களுக்கான மாற்றத்தை மட்டுமன்று, சமூகத்தின் முழுமையான மாற்றத்தையும் உருவாக்கும் சக்தியாக அமைகிறது. அரசியல் துறையில் பெண்கள் அதிகமாக எழும்பும் போது, சமத்துவம், நீதிநிலை, மனிதநேயம் மற்றும் பெருந்தன்மை கொண்ட ஆட்சி உருவாகும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

பெண் தலைவர்கள்

உலகம் முழுவதும் பெண்கள் வாக்குரிமைக்காக போராடிக் கொண்டிருந்த காலக்கட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மதராஸ் மாகாணத்தில் 1921 ஆம் ஆண்டே பெண்களும் ஓட்டளிக்கலாம் என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், பெண்களின் சொத்துகளின் அடிப்படையில்தான் அந்த வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.

அதன் பின்னர் இங்கிலாந்தில் 1928-ம் ஆண்டுதான் பெண்களுக்கு ஓட்டுரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து பிரான்ஸும், இத்தாலியும் பெண்களுக்கான ஓட்டுரிமையை அளித்தனர்.

ஆனால், சுதந்திர இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட முதல் தேர்தலிலே இந்திய பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. அதற்கு முக்கியக் காரணம், நமது நாட்டின் மக்கள் தொகை. சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி அப்போதைய இந்திய மக்கள் தொகை 36 கோடியாக இருந்தது. 1000 ஆண்களுக்கு 946 பெண்கள் வீதம் இருந்தனர். இதன்பொருட்டு பெண்களுக்கு முதல் தேர்தலிலேயே வாக்குரிமையை இந்தியா அளித்தது.

உலகளவில் பெண்கள் மூன்று கட்டங்களில் தங்களை அரசியலில் ஈடுபடுத்தி கொள்கிறார்கள். ஒன்று தேர்தலில் வாக்களிப்பது. இதன் மூலம் நாட்டின் குடிமகளாக ஆளும் அரசை தேர்வு செய்யும் வாய்ப்பு பெண்களுக்கு கிடைக்கிறது. இதுவே பெண்களின் அரசியலுக்கான முதல் படியும் கூட. இரண்டாவது தேர்தலில் போட்டியிடுவது. தேர்தலில் போட்டியிட்டு தங்களை மக்கள் பிரதிநிதியாக முன்னிறுத்தி, வெற்றி பெறுவதன் மூலம் அரசியலில் தங்களுக்கான இடத்தை பெண்கள் நிலைநிறுத்தி கொள்கிறார்கள்.

மூன்றாவது ,அரசியல் அதிகாரத்தில் இடம். தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அதிகாரத்தில் இடம்பெறுவதன் மூலம் தீர்மானங்களில் முடிவெடுக்கும் இடத்தில் பெண்கள் அமர்கிறார்கள்.

இந்த படிகளிலிருந்துதான், நாம் கடந்த 75 ஆண்டுகளில் இந்திய அரசியலில் பெண்களின் பாதையை பார்க்க இருக்கிறோம். அதன்படி, சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் பெண் ஆளுநராக இந்தியாவின் நைட்டிங்கேல் என்று அறியப்பட்ட சரோஜினி நாயுடு அறிவிக்கப்பட்டார். இந்தியாவில் நீண்ட காலம் ஆளுநராக பத்மஜா நாயுடு இருந்துள்ளார். சுதந்திரம் அடைந்தது முதல் இதுவரை சுமார் 24 பெண்கள் மாநில ஆளுநர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பெண் முதல்வராக காங்கிரஸை சேர்ந்த சுசேதா கிருபளானி உத்தரப் பிரதேச முதல்வராக 1963 ஆம் ஆண்டு பதவி ஏற்றார். சுதந்திர இந்தியாவில் 16 பெண்கள் இதுவரை மாநில முதல்வராக பதவியேற்றுள்ளார்கள். இதில் டெல்லியில் முதல்வராக இருந்த காங்கிரஸின் ஷீலா திக்ஷித் இந்தியாவில் தொடர்ச்சியாக நீண்ட ஆண்டுகள் முதல்வர் பதவியில் இருந்த பெண். உத்தரப் பிரதேசத்தின் மாயாவதி, தமிழகத்தின் ஜெயலலிதா, மேற்கு வங்கத்தின் மம்தா பானர்ஜி போன்றோர் அதிகமுறை பொதுத் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று முதல்வரானவர்கள்.

அடுத்தது குடியரசுத் தலைவர். நாடு விடுதலை அடைந்து இதுவரை 15 குடியரசுத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதில் 2 பெண்கள் குடியரசுத் தலைவர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதில் 2012 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இந்தியாவின் முதல் பெண் குடியரசுத் தலைவராக பிரதிபா பாட்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன் பிறகு தற்போது 2022-ஆம் ஆண்டு பாஜக ஆட்சியில் திரவுபதி முர்மு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

இந்தியாவின் மிக அதிகாரமிக்க பதவியாக கருதப்படும் பிரதமர் பதவியில் 75 ஆண்டுகளில் இதுவரை ஒரே ஒரு பெண் மட்டுமே அங்கம் வகித்திருந்திருக்கிறார். அவர், இந்தியாவின் ஐயன் லேடி என அழைக்கப்படும் இந்திரா காந்தி. இந்திரா காந்திக்கு பிறகு எந்த ஒரு பெண்ணுக்கும் பிரதமர் பதவியில் அமரும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. அதற்கான வாய்ப்பு வருங்காலங்களில் அமையும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இவ்வாறு கடந்த 75 வருடங்களில் இந்திய பெண்களின் அரசியல் பயணம் அமைந்திருக்கிறது. அரசியல் அதிகாரமிக்க இடங்களில் பெண்களை அமர்த்துவதற்கு கடந்த ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்டு வரும் முற்போக்கான முயற்சிகளை நாம் காண முடிகிறது. உதாரணத்துக்கு ஓடிசா, மேற்கு வங்கம், கேரளா, தமிழகம் போன்ற மாநிலங்களில் பெண்களுக்கு அரசியல் அதிகாரத்தை மாநில கட்சிகள் கொடுத்து வருவது நிச்சயம் ஆரோக்கியமான பாதைக்கு நம்மை அழைத்து செல்லும்.

பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு

பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு என்பது வாக்குரிமை, முடிவெடுத்தல் செயல்முறைகளில் கலந்து கொள்வது, அரசியல் செயற்பாடு, அரசியல் விழிப்புணர்வு போன்ற அம்சங்களுடன் தொடர்புடையது. இந்தியாவில் பெண்கள் வாக்களிப்பதிலும், கீழ்நிலை அரசுப் பொறுப்புகளிலும், அரசியல் கட்சிகளின் செயல்பாடுகளிலும் கலந்துகொள்வதிலும் அதிக ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றனர். பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பில் மிக வலுவான துறைகள் வாக்குப்பதிவு மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகள் ஆகும். அரசியலில் பாலின சமத்துவக் குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக இந்திய அரசு உள்ளூர் ஆட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கீட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

நாட்டில் பாலின அடிப்படையிலான வன்முறைகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் சூழலில், அரசியல் வர்க்கத்தின் அலட்சியம் தெளிவாகப் பெருகி வரும் நிலையில், பெண்கள் பாராளுமன்றத்தில் அதிக அளவில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவது இவ்வாறான

நிலைகளை கட்டுப்படுத்த உதவும் என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. 2014 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கான சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பெண்கள் நட்பு சட்டங்களை கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதி அளித்தன. தற்போது உள்ள லோக்சபாவில் பெண்கள் உறுப்பினர்கள் அதிகரித்திருந்தாலும், பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சனைகள் முக்கியத்துவத்துடன் தொடர்ந்து முன்வைக்கப்படுவதற்கு இன்னும் அதிகமான பெண்கள் நாடாளுமன்றத்தில் சேர வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவின் பொதுத் தேர்தல்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

2009 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொதுத் தேர்தலில் 59 பெண்கள் லோக்சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். 543 உறுப்பினர்களில் 59 பெண்கள் இருப்பது, லோக்சபாவின் 11 சதவீதம் பெண்கள் என்ற சாதனையாகும். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பெண்கள் அதிக அளவில் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வருடம் அதுவே. அதே சமயம், ராஜ்யசபாவிலும் 10.6 சதவீத பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர்.

16வது லோக்சபாவில் 61 பெண்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். இது பெண்கள் வென்ற மிக உயர்ந்த எண்ணிக்கையாகும்; மொத்த 543 இடங்களில் 11.23 சதவீதம் பெண்கள் என்பதையும் இது காட்டுகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஆரம்ப காலங்களைப் பார்த்தால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. முதல் லோக்சபாவில் பெண்கள் 4.4 சதவீதம் மட்டுமே இருந்தனர். 1977 ஆம் ஆண்டில் நடந்த ஆறாவது லோக்சபாவில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் வெறும் 3.5 சதவீதமாகச் சரிந்தது. மோடி ஆட்சியின் காலத்தில் பெண்கள் 59 இலிருந்து 61 ஆக உயர்ந்திருந்தாலும், இது உலக சராசரியான 21.3 சதவீதத்தை விட மிகக் குறைவு.

Inter-Parliamentary Union (IPU) நடத்திய சமீபத்திய ஆய்வின்படி, நாடாளுமன்றத்தில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் அடிப்படையில் 189 நாடுகளில் இந்தியா 111வது இடத்தில் உள்ளது. இந்தியாவைவிட பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், நேபாளம் போன்ற குறைவாக அபிவிருத்தி பெற்ற நாடுகளிலும் முறையே 20, 19, 30 சதவீதம் பெண்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்.

2014 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் பெண்களின் வாக்குப்பதிவு சதவீதம் 65.63 ஆக இருந்தது; ஆண்களின் வாக்குப்பதிவு 67.09 சதவீதமாக இருந்தது. 1952 ல் 22 பெண்கள் மட்டுமே லோக்சபாவில் இருந்த நிலையில், இப்போது 61 பேராக உயர்ந்துள்ளது—36 சதவீத வளர்ச்சியாகும். இருப்பினும், லோக்சபாவில் ஒவ்வொரு பத்து பிரதிநிதிகளில் ஒன்பது பேரும் ஆண்கள் என்பதே உண்மை.

1952 ஆம் ஆண்டு லோக்சபாவில் பெண்கள் 4.4 சதவீதம் மட்டுமே இருந்தனர்; தற்போது பெண்கள் சுமார் 11 சதவீதத்தை வகிக்கின்றனர். இருப்பினும், இது உலக சராசரியான 20 சதவீதத்தைக் காட்டிலும் இன்னும் மிகவும் குறைவு.

Representation of Women in Lok Sabha 1952-2014

Lok Sabha	Total no. of seats (Elections Held)	No. of Women Members who won	% of the Total
First (1952)	489	22	4.4
Second (1957)	494	27	5.4
third (1962)	494	34	6.7
Fourth (1967)	523	31	5.9
Fifth (1971)	521	22	4.2
Sixth (1977)	544	19	3.4
Seventh (1980)	544	28	5.1
Eighth (1984)	544	44	8.1
Ninth (1989)	529	28	5.3
Tenth (1991)	509	36	7.0
Eleventh (1996)	541	40	7.4
Twelfth (1998)	545	40	8.0
Thirteenth (1999)	543	48	8.8
Fourteenth (2004)	543	45	8.1
Fifteenth (2009)	543	59	10.9
Sixteenth (2014)	543	61	11.2

Source: Election Commission of India.

ஆனால், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இடையேயான வெற்றி விகிதத்தை ஆய்வு செய்து பார்த்தால், கடந்த மூன்று பொதுத் தேர்தல்களில் பெண்களின் வெற்றிவிகிதம் ஆண்களை விட அதிகமாக இருந்துள்ளது என்பதை உணர முடிகிறது. 2014 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் பெண்களின் வெற்றிவிகிதம் 9 சதவீதமாக இருந்தது; அதே நேரத்தில் ஆண்களின் வெற்றிவிகிதம் 6 சதவீதம் மட்டுமே. இது பெண்களுக்கு வாக்காளர்களிடையே அதிக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிலை உருவாகியிருப்பதைக் காட்டுகிறது.

2014 ஆம் ஆண்டின் லோக்சபா தேர்தலில் மொத்தம் 5380 மலிஹர்கள் போட்டியிட்டனர் (மொத்தம் 5432). இதில் பெண்கள் 402 பேர் மட்டுமே; இது மொத்த 7% ஆகும். 2009 பொதுத் தேர்தலில் 556 பெண்கள் போட்டியிட்ட நிலையில், இந்த ஆண்டு அந்த எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது. பெண்கள் அதிக அளவில் போட்டியிட்ட வருடமாக 1991-92 பொதுத் தேர்தல் குறிப்பிடத்தக்கது; அப்போது 599 பெண்கள் மலிஹர்கள் இருந்தனர். 2014 இல் போட்டியிட்ட 402 பெண்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்கள் தன்னிச்சையாப் (Independent) இருந்தனர்.

முக்கிய அரசியல் கட்சிகளைப் பார்க்கும்போது, பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் ஆம்ஆத்மி கட்சி (AAP) மிகவும் தீவிரமாக செயல்பட்டுள்ளது. இந்த கட்சி 39 பெண்களுக்கு மலிஹ்மனு வழங்கியுள்ளது;

இது அனைத்து கட்சிகளிலும் அதிகம். இதற்கு மாறாக, பாரதிய ஜனதா கட்சி (BJP) வெறும் 20 பெண்கள் மட்டுமே நிறுத்தியுள்ளது. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த AIADMK இந்நிலையில் மிகவும் மோசமான செயல்திறனைக் காட்டியுள்ளது; இது தன்னுடைய பட்டியலில் வெறும் 4 பெண்களை மட்டுமே சேர்த்துள்ளது.

இதற்கு மாறாக, திரிணமூல் காங்கிரஸ் (TMC) 12 பெண்கள் மட்டுமே, பஹுஜன் சமாஜ் பார்ட்டி (BSP) 16 பெண்கள்களையும் நிறுத்தியுள்ளது. இந்த வேறுபாடு இந்திய அரசியல் கட்சிகளின் பெண்கள் தொடர்பான அணுகுமுறையில் உள்ள மாறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறது. சில கட்சிகள் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்க முனைவதையும், சில கட்சிகளில் பெண்களுக்கான வாய்ப்புகள் குறைவதையும் இந்த புள்ளி விவரங்கள் தெளிவாக காட்டுகின்றன.

Women Presence in the Rajya Sabha

Year	Total Seats	No. of Women	%ofWomen
1952	219	16	7.3
1957	237	18	7.6
1962	238	18	7.6
1967	240	20	8.3
1971	243	17	7.0
1977	244	25	10.2
1980	244	24	9.8
1985	244	28	11.4
1990	245	38	15.5
1996	223	20	9.0
1998	223	19	8.6
2004	245	27	11.1
2009	245	22	8.97
2014	245	29	11.83
Average	238.21	22.92	9.62

இந்திய தேர்தல்களில் போட்டியிடும் பெண்களின் எண்ணிக்கை எப்போதும் குறைவாகவே இருந்து வருகிறது என்பதை அட்டவணை மூலம் தெளிவாகக் காணலாம். 2014 ஆம் ஆண்டு அதிகபட்சமாக 636 பெண்கள் மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிட்டுள்ளனர்; ஆனால் ஆண்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருந்து வருகின்றனர். 1996ஆம் ஆண்டில் 13,353 ஆண்கள் போட்டியிட்டது இதற்கு மிகப் பெரிய உதாரணம். பெண்கள் குறைவாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் வெற்றி பெறும் சதவீதம் தொடர்ச்சியாக ஆண்களை விட அதிகமாக இருப்பது ஊக்கமளிக்கும் ஒரு அம்சமாகும். பல சமயங்களில் அரசியல் கட்சிகள் வெற்றி வாய்ப்புகள் குறைந்த தொகுதிகளை பெண்களுக்கு ஒதுக்கினாலும், பெண்கள் ஆண்களை விட அதிக வெற்றி விகிதத்தைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

உதாரணமாக, 1996 ஆம் ஆண்டு ஆண்கள் வெற்றி பெற்றது 3.8 சதவீதம் மட்டுமே; அதே ஆண்டு பெண்கள் 6.7 சதவீதம் வெற்றி பெற்றனர். இதேபோல், 1998 ஆம் ஆண்டில் ஆண்களின் வெற்றி விகிதம் 11.2 சதவீதமாக இருந்தபோது, பெண்கள் 15.7 சதவீதம் வெற்றி பெற்றனர். 1999 இல் இந்த விகிதம் ஆண்களுக்கு 12.3 சதவீதமும், பெண்களுக்கு 17.3 சதவீதமும். 2009 இல் ஆண்களின் வெற்றிவிகிதம் 6.44 சதவீதமாக இருந்தது; பெண்களுக்கு அது 10.61 சதவீதம். 2014 (16வது லோக்சபா) தேர்தலில் ஆண்கள் 6.39 சதவீதமும், பெண்கள் 9.74 சதவீதமும் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். இந்த புள்ளிவிபரங்கள் பெண்களின் வெற்றி விகிதம் ஆண்களை விட தொடர்ந்து உயர்வாக இருப்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

இந்த நிலை மாநில மட்டத்திலும் அதேபோல் தொடர்கிறது. மாநில சட்டமன்றங்களில் நிதி, தொழில் போன்ற முக்கிய அமைச்சகங்களை பெண்கள் வகிப்பது மிகக் குறைவு; அவர்கள் பெரும்பாலும் 'பெண்கள் சார்ந்த' துறைகளுக்கே ஒதுக்கப்படுகின்றனர். கிடைக்கக்கூடிய தகவலின்படி, மாநில சட்டமன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அதிகமாக இருந்தது 1957 ஆம் ஆண்டு மத்தியபிரதேசத்தில்; அப்போது அது 10.8 சதவீதம். சராசரியாக, ஹரியானா மாநிலத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 6.1 சதவீதமாக உயர்ந்திருந்தது. மணிப்பூரில் பெண்களின் சட்டமன்ற பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் குறைவாக 0.3 சதவீதம்தான் இருந்தது. மொத்தமாக, பெண்களின் மாநில அளவிலான பிரதிநிதித்துவ சராசரி 2 சதவீதத்துக்கும் 6 சதவீதத்துக்கும் இடையில் மாறுபட்டது.

வேறொரு முக்கியமான உண்மை என்னவெனில், எழுத்தறிவு விகிதம் மற்றும் பெண்கள் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் இடையே பெரிய தொடர்பு இல்லை. இந்தியாவில் கல்வியறிவு மிக உயர்ந்த மாநிலமாக விளங்கும் கேரளாவில், பெண்களின் சட்டமன்ற பிரதிநிதித்துவ சராசரி வெறும் 3.6 சதவீதம் மட்டுமே. இதற்கு மாறாக, கல்வியறிவு விகிதம் குறைவாக உள்ள ராஜஸ்தான் மற்றும் பீகார் மாநிலங்களில் பெண்களின் சராசரி பிரதிநிதித்துவம் முறையே 4.7 சதவீதமும், 4.5 சதவீதமும் இருந்தது. இது கல்வியறிவு அதிகமானாலே அரசியல் பங்கேற்பு அதிகரிக்கும் என்பதில்லை என்பதை தெளிவாக காட்டுகின்றது.

Year	Males	Females	Total	Percentage of males winning	Percentage of females winning
1952	1831	43	1874	26.05	51.16
1957	1473	45	1518	31.7	60.00
1962	1915	70	1985	24.0	50.00
1967	2303	67	2369	21.3	44.80
1971	2698	86	2784	18.5	24.40
1977	2369	70	2439	22.1	27.10
1980	4478	142	4620	11.5	19.7
1984	5406	164	5574	9.2	25.60
1989	5362	198	6160	8.5	13.60
1991	8374	325	8699	5.9	12.00
1996	13353	599	13952	3.5	6.70
1998	4476	274	4750	11.2	15.70
1999	3976	278	4254	12.3	17.30
2004	5080	355	5435	9.8	12.30
2009	2514	556	8070	6.44	10.61
2014	7527	636	8163	6.39	9.74

1985 முதல் 2014 வரை மத்திய அமைச்சரவை (Union Council of Ministers)

அமைப்பில் பெண்களின் இடம் பெரும்பாலும் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது என்பதை கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அமைச்சரவை அமைப்பில் பெண்களின் உள்வாங்குதல் மிகச் சிறிய அளவிலேயே இருந்து வந்துள்ளது; இது பெண்கள் தேசிய முடிவெடுத்தல் நிலைகளில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் பெறவில்லை என்பதை உணர்த்துகிறது.

சுதந்திரத்துக்கு பின்னர் இதுவரை இந்தியாவுக்கு 15 பெண்கள் மட்டும் முதல்வர்களாகவும், 23 பெண்கள் மாநில ஆளுநர்களாகவும் பணியாற்றியுள்ளனர். நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராக ஒரு பெண் மட்டும் இதுவரை பதவி வகித்துள்ளார். அதே சமயம், இந்தியாவில் துணை குடியரசுத் தலைவராகவும், இந்திய உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியாகவும் (Chief Justice of India) இதுவரை எந்தப் பெணும் நியமிக்கப்படவில்லை. ஒரு பெண் மட்டுமே இந்திய தலைமைத் தேர்தல் ஆணையராக (Chief Election Commissioner) பணியாற்றியுள்ளார். UPSC தலைவராகவும் ஒரு பெண் மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்; ஆனால் இந்தியாவின் உயர்நிலை நிர்வாக அதிகாரி (CAO) பதவியில் இதுவரை எந்தப் பெணும் பணியாற்றவில்லை.

மத்திய அரசின் நிரந்தர பணியாளர்களில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு மொத்தம் 3.11 லட்சமாகும்; இது மொத்த மத்திய அரசு பணியாளர் எண்ணிக்கையின் வெறும் 10.04 சதவீதம் மட்டுமே (31 மார்ச் 2009 நிலவரம்). பெண்கள் மத்திய அரசுத் துறைகளில் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் அளவு மிகவும் குறைவாக இருப்பது இந்த கணக்குகள் மூலம் தெளிவாகிறது.

சிவில் சர்வீஸ் தேர்விலும் பெண்களின் பங்கேற்பு மெதுவாக அதிகரித்து வருகிறது. 2007ஆம் ஆண்டில் சிவில் சர்வீஸ் தேர்வின் மூலம் 143 பெண்கள் நியமனத்திற்கு

பரிந்துரைக்கப்பட்டனர்; இது 2006 ல் இருந்த 101 பெண்களுடன் ஒப்பிடுகையில் அதிகம். பெண்களின் சிவில் சர்வீஸ் பிரதிநிதித்துவம் 2010ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வருகின்றது.

2010 மே 23 அன்று நடைபெற்ற சிவில் சர்வீஸ் முதல் நிலை (Preliminary) தேர்வில் மொத்தம் 2,69,036 பேர் தேர்வில் பங்கேற்றனர். இதில் 2,04,716 ஆண்களும், 64,320 பெண்களும் இருந்தனர். இந்தத் தேர்வின் முடிவின் அடிப்படையில் 11,036 ஆண்கள் மற்றும் 1,453 பெண்கள் முதன்மைத் தேர்வுக்கு தகுதி பெற்றனர். முதன்மைத் தேர்வுக்குப் பிறகு 718 ஆண்களும், 203 பெண்களும் (22.04%) 2010ஆம் ஆண்டிற்கான உயர்நிலை சிவில் சேவைகள் (IAS, IPS உள்ளிட்ட) பணியிடங்களுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டனர்.

இந்தப் போக்கு அதிகமானது என்பதை 2011ஆம் ஆண்டு தேர்வு முடிவுகளும் காட்டுகின்றன. 2011ஆம் ஆண்டு முதன்மைத் தேர்வுக்குப் பிறகு 787 ஆண்கள் மற்றும் 212 பெண்கள் (21.22%) உயர்நிலை சிவில் சேவைகள் பதவிகளுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டனர். 2010 மற்றும் 2011ஆம் ஆண்டுகளில் தேர்வு எழுதுதல், நேர்காணல் மற்றும் இறுதிப் பரிந்துரைப் பட்டியலில் பெண்களின் எண்ணிக்கை மெதுவாகவும் தொடர்ந்து உயர்ந்து வருகின்றது.

Representation of Women in The Union Council of Minister (1985-2014)

Year	Number of Minister			Number of Women Minister		
	Cabinet Minister	Minister of State	Deputy Minister	Cabinet Minister	Minister of Stat	Deputy Minister
1985	15	25	0	1	3	0
1990	17	17	5	0	1	1
1995	12	37	3	1	4	1
1996	18	21	0	0	1	0
1997	20	24	0	0	5	0
1998	21	21	0	0	3	0
2001	30	7	35	3	2	4
2002	31	45	0	2	5	0
2004	28	38	0	1	6	0
2009	34	45	0	3	5	0
2014	23	23	0	6	1	0

*First phase of Narendra Modi's Council of Ministers which took oath on May 26, 2014.

அரசு சேவைகள், மக்கள் பிரதிநிதி அமைப்புகள் மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இந்திய அரசியல் அமைப்பு செயல்பட்ட 65 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் மிகக் குறைந்த நிலையிலேயே உள்ளது. பெண்களின் போதுமான பங்கேற்பு இல்லாமை, அவர்களுக்கு வேண்டிய வருவாய் வாய்ப்புகளைக் கெடுத்ததோடு மட்டும் இல்லாமல், பெண்களின் உயர்ந்த நிலை, சுயநிலைமை, சுகாதார முன்னேற்றம், மரண விகிதத்திலும் மகப்பேறு விகிதத்திலும் குறைப்பை ஏற்படுத்தும் சமூக நன்மைகளையும் மறுக்கிறது. இந்தக் கேள்வியைத் தீர்க்க

வேண்டும் என்பதில் சமூகத்தில் ஒத்த கருத்து உருவாகிய பிறகு, நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான கோரிக்கை 1995ஆம் ஆண்டு மீண்டும் வலுவடைந்தது. இந்த முறை கவனம் முழுமையாக நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் இடத்தை உறுதி செய்வதிலிருந்தது. ஆரம்பத்தில் பெரும்பாலான அரசியல் கட்சிகள், நாடாளுமன்றத்திலும் மாநில சட்டமன்றங்களிலும் 33 சதவீதம் பெண்கள் ஒதுக்கீட்டை வழங்க ஒப்புக்கொண்டன. 1996இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல் பிரசாரங்களிலும், அரசியல் கட்சிகளின் தேர்தல் அறிக்கைகளிலும், பெண்களுக்கு அதிக பங்கீடு வழங்குவோம் என்ற வாக்குறுதியும் இடம் பெற்றது.

ஆனால் விரைவில் சந்தேகங்களும் எதிர்ப்புகளும் எழுத் தொடங்கின. 1997இல் 11வது லோக்சபாவில் மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது பல கட்சிகளும் குழுக்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன. இந்த எதிர்ப்புகள் முக்கியமாக இரண்டு அம்சங்களைச் சுற்றிச் சென்று கொண்டிருந்தன: ஒன்று, பொதுப் பெண்கள் ஒதுக்கீடும், தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கப் பெண்களுக்கான ஒதுக்கீடும் ஒரே நேரத்தில் எவ்வாறு செயல்படும் என்ற கேள்வி; இரண்டு, இந்த ஒதுக்கீடு உயர்சாதி பெண்களுக்கு மட்டுமே பயன் அளிக்கும் என்ற elitism குற்றச்சாட்டு. இந்த மசோதாவை முதலில் தேவேகௌடா தலைமையிலான அமைப்பு முன்னணி அரசு அறிமுகப்படுத்தியது. ஆனால், பிற்படுத்தப்பட்ட Backward வர்க்கங்கள் மற்றும் சிறுபான்மை சமூகங்களுக்கு தனி துணை ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும் என்பதில் தொடர்ச்சியான அழுத்தங்கள் ஏற்பட்டதால், இது கீதா முகர்ஜி தலைமையிலான பாராளுமன்றக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. குழு மசோதாவை நிறைவேற்ற பரிந்துரை செய்தபோதிலும், துணை ஒதுக்கீட்டுக்கான கோரிக்கையை நிராகரித்தது. ஆனால் இந்த துணை ஒதுக்கீட்டு கோரிக்கை பெண்கள் ஒதுக்கீட்டை தாமதப்படுத்த ஒரு காரணமாகவே பார்க்கப்பட்டது. ஏனெனில் எந்த அரசியல் கட்சியும் தங்களுடைய கட்சி அமைப்புக்குள் இத்தகைய ஒதுக்கீட்டுகளை முன்பு நடைமுறைப்படுத்தியதில்லை.

இந்த மசோதா இதுவரை ஐந்துமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாலும், ஒவ்வொரு முறைவும் அது நிறைவேறாமல் தடைக்கப்பட்டது. நாடாளுமன்றத்திலேயே பெண்களின் அதிகாரமளித்தலுக்கான இந்த முயற்சி அவமதிக்கப்படும் வகையில் அசிங்கமான காட்சிகளும் நடந்தன. பாலினத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒதுக்கீடு மற்றும் அரசியல் தரப்புகளின் வாக்கு வங்கிக் கணக்குகள் இன்னும் விவாதத்திற்குரிய அம்சங்களாக உள்ளன. ஆனால் 2010 மார்ச் 9 அன்று ராஜ்யசபா வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க முடிவெடுத்து 191 ஆதரவு வாக்குகளுடன் (1 எதிர்ப்பு) பெண்களுக்கு நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் ஒரு மூன்றாம் பங்கை ஒதுக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்புச் சட்ட திருத்தத்தை நிறைவேற்றியது. இந்த மசோதா நடைமுறைக்கு வர,

லோக்சபா நிறைவேற்றுவதும், மாநிலங்களின் பாதி இதனை உறுதிப்படுத்துவதும் அவசியமானவை; ஆனால் இதுவரை அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

பெண்கள் ஒதுக்கீட்டு மசோதா சட்டமாகினால், அது நடைமுறையில் எவ்வாறு செயல்படும்? நாடாளுமன்றத்திலும் மாநில சட்டமன்றங்களிலும் பெண்கள் 33% இடத்தைக் கைப்பற்றினால், அதன் விளைவுகள் என்ன? எந்தத் தொகுதிகள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும்? அந்த ஒதுக்கீடுகள் காலத்தோறும் எவ்வாறு மாறும்? போன்ற கேள்விகளும் எழுகின்றன. மசோதாவின் விதிகளின்படி, லோக்சபாவிலும் மாநில சட்டமன்றங்களிலும் மொத்த தொகுதிகளின் மூன்றில் ஒரு பகுதி பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும். தலித் மற்றும் பழங்குடியினர் இடங்களிலும் ஒரு மூன்றாம் பங்கு பெண்களுக்கு துணை ஒதுக்கீடாக வழங்கப்படும். இந்த ஒதுக்கீடு ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் சுழற்சி (rotation) முறையில் மாறும். சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பின் 15 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெண்கள் ஒதுக்கீடு முடிவடையும். எந்த தொகுதிகள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நாடாளுமன்றம் தனி சட்டம் மூலம் தீர்மானிக்கும்.

இந்த சட்டத்தின் நடைமுறை விளைவுகளும் முக்கியமானவை. ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் ஒவ்வொரு தொகுதியும் பெண்களுக்கு ஒரு முறைவும், ஆண்களுக்கு இரண்டு முறைவும் திறந்திருக்கும். 15 ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஒருமுறையாவது பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்படும். 15 ஆண்டு காலத்தில் அரசுகள் முழுக் காலமும் செயல்பட்டு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை தேர்தல்கள் நடந்தால், ஒவ்வொரு தொகுதியும் ஒருமுறை மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டதாக இருக்கும். அதிக தேர்தல்கள் நடந்தால், அது இருமுறை ஒதுக்கப்படப்போவும் வாய்ப்பு உள்ளது. இந்த மாற்று முறையின் நோக்கம், பெண்களுக்கு முழு நாட்டிலும் சமமான அணுகல் மற்றும் வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதாகும்.

பெண் தலைவர்கள்

ஐ.நாவின் 2030 நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்கு பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவரின் சமமான அரசியல் பங்கேற்பு அவசியமானது. பெண்கள் உலக மக்கள்தொகையில் பாதிக்குமேல் இருந்தாலும், அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில், அரசியல் கட்சிகளில், தீர்மான எடுக்கும் அமைப்புகளில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளனர். இந்திய அரசியலமைப்பு 1952 முதல் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நீதியை மற்றும் சமத்துவ வாய்ப்பை உறுதி செய்திருந்தாலும், பெண்கள் இந்திய அரசியலில் ஆண்களைப் போல சமமான பங்கேற்பைப் பெற முடியாமல் இருப்பது நாட்டின் அரசியல் அமைப்பில் பெரிய குறைபாடுகளை உணர்த்துகிறது.

தேசிய அரசியல் கட்சிகள்

இந்தியாவின் பிரதிநிதி ஜனநாயக அமைப்பில் அரசியல் கட்சிகள் முக்கியத் தளம். மக்கள் மற்றும் அரசு அமைப்புகளைக் இணைக்கும் பாலமாக அரசியல் கட்சிகள் செயல்படுகின்றன. இந்திய அரசியல் அமைப்பில் தேசியக் கட்சிகள் மற்றும் மாநிலக் கட்சிகள் என இரண்டு வகையான கட்சிகள் இருப்பது முக்கிய அம்சமாகும். பல கட்சிகள் கொண்ட இந்திய ஜனநாயகத்தில், தேர்தல்களில் மக்கள் கருத்தை உருவாக்குவதும், ஆட்சியில் பங்கு பெறுவதும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

தகவல்கள் காட்டுவதாவது, 2004 முதல் 2014 வரையிலான தேர்தல்களில் போட்டியிட்ட பெண்கள் எண்ணிக்கை 355 லிருந்து 668 ஆக இரட்டிப்பானாலும், தேசிய கட்சிகள் பெண்களுக்கு வழங்கும் சீட்டு எண்ணிக்கை அதிகரிக்கவில்லை. பாரதீய ஜனதா கட்சி மட்டும் பெண்களுக்கு அளித்த சீட்டு எண்ணிக்கையை உயர்த்தியுள்ளது. தேசிய மற்றும் மாநில மட்டத்தில் பெண்களுக்கு சீட்டுகள் வழங்குவதில் 'வெற்றி பெற முடியாது' என்ற காரணம் காட்டப்படுவது பெண்களைத் தவிர்க்கும் கொள்கையாகவே பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் கடந்த மூன்று பொதுத் தேர்தல்களிலும் பெண்களுடைய வெற்றி விகிதம் ஆண்களை விட அதிகமாக இருந்துள்ளது.

73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள் (1992) உள்ளூர் ஆட்சியில் பெண்களுக்கு ஒரு மூன்றாம் பங்கு ஒதுக்கீட்டை வழங்கியது. இதனால் பஞ்சாயத்துகளிலும் மாநகராட்சிகளிலும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. ஆனால் மாநில சட்டமன்றங்களிலும் நாடாளுமன்றத்திலும் பெண்களுக்கு ஒதுக்கீடு வழங்கும் 108வது திருத்த மசோதா இன்னும் நிறைவேறவில்லை.

பெண்கள் அரசியலில் நுழைவதைத் தடுக்கும் பல கட்டமைப்பு பிரச்சினைகள் உள்ளன. பாலின வேறுபாடு, குறைந்த கல்வி, ஆரோக்கிய சேவைகளுக்கான குறைவான அணுகல், வறுமையின் தீவிர தாக்கம், சமூக பழக்கவழக்கங்கள், பாலின முற்பதிவுகள் போன்றவை பெண்களின் அரசியல் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் முக்கிய காரணிகள். இந்திய அரசியல் சூழல் அதிகமாக ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வகையில் உள்ளது. அரசியலமைப்பு வழங்கும் உரிமைகள் இருந்தபோதும், பெண்கள் அரசியலில் முழுமையாக பங்கேற்கவில்லை. உள்ளாட்சி அமைப்புகளைத் தவிர, மேல்நிலை சட்டமன்றங்களிலும் நாடாளுமன்றத்திலும் பெண்கள் ஒதுக்கீட்டுக்கான சட்ட ஆதரவு இன்னும் இல்லை. எனவே இந்திய அரசியலில் பாலின சமவாய்ப்பின் குறைப்பையும், அதன் காரணங்களையும் ஆராய்வது அவசியமாகிறது.

இந்திய பெண்களின் அரசியல் தலைமையின் நிலை

இந்தியாவில் பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுதல் என்ற நடைமுறை தேசிய விடுதலைப் போராட்டக்காலத்திலேயே தொடங்கியது. ஆனால் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் பெண்களை அரசியலில் இணைக்கும் தெளிவான மற்றும் திறமையான முயற்சிகள் அதிகம் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சுதந்திரத்திற்குப் பின்

சமூகச் சடங்குகள், பாரம்பரியக் கருத்துக்கள், பாலின அச்சுறுத்தல்கள் போன்ற காரணங்களால் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு குறையும் நிலை உருவானது. குடும்ப உறவுகள், குலம், சாதி, அரசியல் குடும்பப் பின்னணி போன்றவற்றைக் காரணமாகக் கொண்டு பெண்கள் அரசியலுக்குள் நுழைந்தாலும், அவர்களின் சொந்த திறன், விருப்பம் அல்லது அரசியலில் தொடர்ந்து செயல்படும் ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் பங்கேற்பு மிகவும் குறைவு. ஆண்களுக்கு ஒப்பாக பெண்கள் அரசியலில் முன்னேறுவதற்கு சமூக-அமைப்புச் சிக்கல்கள் பெரிய தடையாக இருந்தன.

பல்வேறு அரசியல் வாய்ப்புகள் இருந்தாலும், பாலின சமத்துவத்தைக் காக்கும் பல அரசியல் மற்றும் அரசியல் சட்டப் பிரிவுகள் இருந்தாலும், பெண்களின் தலைமைத்துவ பங்களிப்புகள் இன்னும் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பின் அவசியம் 1976ஆம் ஆண்டு "இந்திய பெண்களின் நிலை கமிட்டி (CSWI)" சமர்ப்பித்த அறிக்கைக்குப் பின்னர் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அந்த அறிக்கை, அடிப்படை மட்டத்தில் பெண்களுக்கு குறைந்தது 33% இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற முக்கியமான பரிந்துரையை முன்வைத்தது.

1988ஆம் ஆண்டு "National Perspective Plan for Women" கூட பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு உள்ளூர் ஆட்சி அமைப்புகளில் வழங்கப்பட வேண்டும் என பரிந்துரைத்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக 1993 ஆம் ஆண்டில் 73வது மற்றும் 74வது அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டு, நாட்டின் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளில் பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு வழங்கும் நடைமுறை அமல்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் சட்ட மாற்றம் பெண்களின் அடிப்படை அரசியல் முன்னேற்றத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த படியாக இருந்தது.

1995ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களிலும் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டும் என்ற கேள்வி எழுந்தது. இதை நிறைவேற்றுவதற்கான "பெண்கள் இடஒதுக்கீட்டு மசோதா" (33% Women Reservation Bill) முன்மொழியப்பட்டிருந்தாலும், அது இன்னும் மக்களவை மூலம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ராஜ்யசபை 2010 ஆம் ஆண்டில் அதை நிறைவேற்றியிருந்தாலும், சட்டமாக அமல்பெற அது மக்களவைக் கடந்து மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

பெண்களின் அரசியல் தலைமைப் பதவிகளில் பங்கேற்பு நிலை

அரசு நிர்வாகத்தில் அமைச்சர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (MP) என்பதற்கான வாய்ப்பு முதன்மையானது. பெண்கள் வாக்காளர்களாக தேர்தலில் பெருமளவில் பங்கேற்றாலும், பெண்களின் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம், ராஜ்யசபா உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் உள்ள பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவை மிகக்குறைவாகவே உள்ளன. ஆண்டுதோறும்

பெண்கள் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை மாநில வாரியாக மாறுபடும் நிலையும் தொடர்கிறது.

1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதல் பொது தேர்தலில் பெண்கள் 4.41% மட்டுமே பாராளுமன்றத்தில் இருந்தனர். அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் இது 5.4% ஆக உயர்ந்தது. ஆனால் 1977ஆம் ஆண்டில் வெது லோக்சபாவில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம் 3.49% என்ற மிகக் குறைந்த நிலையை எட்டியது. பின்னர் 1989ஆம் ஆண்டு 9வது லோக்சபாவில் 8.09% இலிருந்து 5.22% ஆக திடீரென குறைந்தது. 1999ஆம் ஆண்டு இது 9.02% ஆகியது, 2009இல் 10.9% மற்றும் 2014இல் 11.41% ஆக உயர்ந்ததாலும், இது உலக சராசரிக்கு இன்னும் எட்டாத நிலையாகவே உள்ளது.

இந்திய மாநில சட்டமன்றங்களில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவம்

தேர்தல் ஆணையத்தின் தரவுகளின்படி, பெண்கள் மாநில சட்டமன்றங்களில் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் அளவு பாராளுமன்றத்தை விட இன்னும் குறைவாக உள்ளது. பல மாநிலங்களில் பெண்கள் எம்எல்ஏக்களாக மிகச் சிலரே உள்ளனர். பெண்களுக்கு எதிரான அரசியல் தடைகள், குடும்பப் பொறுப்புகள், சமூக கட்டுப்பாடுகள் போன்றவை காரணமாக, பெண்கள் மாநில அரசியலில் முன்னேறுவதில் மிகுந்த சிரமம் உள்ளதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

உள்நாட்டு அரசியல் (Local Bodies) — பெண்களின் பங்கேற்பில் மாற்றம்

73ஆம் மற்றும் 74ஆம் அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் (1992) பெண்களின் அரசியல் முன்னேற்றத்தில் மிகவும் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. நாட்டின் பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகளில் ஒரு மூன்றாம் பங்கு இடங்களை பெண்களுக்கு ஒதுக்குவது பெண்களின் அரசியல் சக்திவாய்ப்பில் புரட்சிகரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆய்வுகள் கூறுவதாவது — இந்த இடஒதுக்கீடு பெண்களின் உள்ளூர் அரசியல் பங்கேற்பில் பெரும் வளர்ச்சியை உருவாக்கியுள்ளது. இதன் மூலம் பெண்கள் முடிவெடுக்கும் நிலைகளில் அதிகமான அனுபவம் பெற்றுள்ளனர்.

பெண்கள் அரசியல்வாதிகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

பெண்கள் அரசியலில் தலைமைப் பதவிகளை பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை தடுக்கின்ற பல கட்டமைப்பு குறைகள் உள்ளன:

- பாலின பாகுபாடு கொண்ட அரசியல் கட்சி நடைமுறைகள்
- சமூக மரபுகள், பாகுபாடுகள், பாலின நம்பிக்கைகள்
- அரசியலில் பயிற்சி, வலையமைப்புகள், ஆதாரங்கள் குறைவு
- கல்வி, சுகாதாரம், பொருளாதார வறுமை போன்ற சிக்கல்கள்
- தேர்தல் வன்முறை, அரசியல் பணச் செலவுகள்
- ஆண் ஆதிக்கம் கொண்ட அரசியல் சூழல்

அதேபோல், பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்கும் வாய்ப்புகள் சட்ட ரீதியாக உண்டு என்றாலும், உண்மையில் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ற சூழல் உருவாகவில்லை.

அரசியல் கட்சிகள் பெண்களுக்கு குறைவான சீட்டுகள் அளிப்பதும், “பெண்கள் ஜெயிக்க முடியாது” என்ற பழமையான கருத்தும், அவர்களின் இடஒதுக்கீட்டை தடுத்து நிறுத்தும் முக்கிய காரணங்களாகும்.

S.N.	Name of the State	Year	Total no of seats	Women member	%
1	Andhra Pradesh	2009	294	34	11.56
2	Arunachal Pradesh	2009	60	2	3.33
3	Assam	2011	126	14	11.11
4	Bihar	2010	243	34	13.99
5	Delhi	2013	70	3	4.29
6	Goa	2012	40	1	2.50
7	Gujarat	2012	182	16	8.79
8	Haryana	2009	90	9	10.00
9	Himachal Pradesh	2012	68	3	4.41
10	Jammu & Kashmir	2009	87	3	3.45
11	Jharkhand	2009	81	8	9.88
12	Karnataka	2013	224	6	2.68
13	Kerala	2011	140	7	5.00
14	Madhya Pradesh	2013	230	30	13.04
15	Maharashtra	2009	288	11	3.82
16	Manipur	2012	60	3	5.00
17	Meghalaya	2013	60	4	6.67
18	Mizoram	2013	40	0	0.00
19	Nagaland	2013	60	0	0.00
20	Orissa	2009	147	7	4.76
21	Punjab	2012	117	14	11.97
22	Pondicherry	2011	30	0	0.00
23	Sikkim	2009	32	4	12.50
24	Tamil Nadu	2011	234	17	7.26
25	Tripura	2013	60	5	8.33
26	Uttarakhand	2012	70	5	7.14
27	Uttar Pradesh	2012	403	33	8.6
28	West Bengal	2011	294	34	11.56

Sources: Election Commission of India

தரவு தெளிவாகக் காட்டுவதாவது, பெண்களின் பாராளுமன்றப் பங்கேற்பு—லோக்சபாவிலும் ராஜ்யசபாவிலும்—மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளது. மாநில சட்டமன்றங்களில் பெண்களின் பங்கேற்பு இதைவிடவும் குறைந்துள்ளது. அதாவது,

தேசிய மட்டத்தில் உள்ள பாராளுமன்றத்தில் கூட பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவாக இருக்கும்போது, மாநில அரசியல் நிலைகளில் அவர்களின் பங்கேற்பு இன்னும் குறைந்து காணப்படுகிறது. இது அரசியல் அமைப்பில் பாலின சமத்துவம் கிடைப்பதில் பெண்கள் இன்னும் பெரிய தடைகளை எதிர்கொள்வதையும், மேல்நிலை அரசியல் முடிவெடுக்கும் செயல்பாடுகளில் பெண்களுக்கு சம வாய்ப்புகள் கிடைக்காத நிலை தொடர்ந்து நிலவுவதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

உள்ளூராட்சி அரசியலில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

இந்தியாவில் உள்ளூர் ஆட்சியின் அடித்தள அமைப்புகள் நகரப் பகுதிகளில் நகராட்சிகள் அல்லது மாநகராட்சிகளாகவும், கிராமப்புறங்களில் பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களாகவும் (PRIs) உள்ளன. 1992 ஆம் ஆண்டின் 73-வது மற்றும் 74-வது அரசியல் திருத்தச் சட்டங்கள் உள்ளூர் ஆட்சி அமைப்பிற்குப் புதிய வரலாற்று கட்டத்தை உருவாக்கின. இத்திருத்தங்களின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்றானது உள்ளூர் அமைப்புகளில் நடைபெறும் தேர்தல்களில் மொத்த இடங்களின் மூன்றில் ஒரு பங்கை பெண்களுக்கு ஒதுக்குதல் ஆகும். இந்த அரசியல் முடிவு, பெண்களின் உள்ளூர் அரசியல் பங்கேற்பைப் பெருமளவில் உயர்த்தியதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இது பெண்களை அரசியல் முடிவெடுக்கும் மேடைகளில் புதிய வாய்ப்புகளோடு முன்னெடுத்துச் செல்ல உதவியது.

பெண் அரசியல் தலைவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

இந்திய அரசியல் துறையில் பெண்கள் தலைவர்களாக எழுவது இன்னும் பல்வேறு தடைச் சுவர்களுக்குள் நடைபெறுகிறது. பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை கட்டுப்படுத்தும் முக்கியக் காரணிகளில் ஒன்று அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவு இல்லாமை. பெண் வேட்பாளர்களுக்கு கட்சியிலிருந்து போதிய நிதி மற்றும் அமைப்புசார் ஆதரவு கிடைக்காதது, அரசியல் தொடர்புகளை உருவாக்குவதில் தடைகள், பெண்களுக்கு விதிக்கப்படும் கடுமையான ஒழுங்குகள் ஆகியவை அவர்களின் முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை குறைக்கின்றன. பெண்கள் அரசியலில் நுழைந்து நிலைத்திருக்க வேண்டிய கல்வி, பயிற்சி, அரசியல் சமூகமயமாதல் போன்றவைகளின் குறைப்பும் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகவே உள்ளது.

இத்துடன் இந்திய சமூகம் ஆண் ஆதிக்க கண்ணோட்டத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதும், பெண்கள் வீட்டைப் பாதுகாக்கவும் குழந்தைகளை பார்த்துக்கொள்ளவும் மட்டுமே பொருத்தமானவர்கள் என்ற பாரம்பரிய நெறிகளும் பெண்களை அரசியலிலிருந்து விலக்குகின்றன. எழுத்தறிவின்மை பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். சமூக, அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமை அவர்கள் அரசியலில் பங்கேற்பதை மேலும் குறைக்கிறது.

பொருளாதார நிலைமையின் பின்னடைவு, குறிப்பாக ஏழ்மை, பெண்களின் அரசியல் முன்னேற்றத்துக்கு மிகப்பெரிய தடையாக உள்ளது. பள்ளியில் இருந்து அதிக அளவில் விலகுவது, தாழ்த்தப்பட்ட வர்க்கத்திலிருந்து வரும் பெண்களுக்கு கல்வி கிடைக்காதது, குறைந்த ஊதியத் தொழில்களில் சிக்கிக் கொள்வது போன்றவை அவர்களின் அரசியல் உயர்வை தடுக்கின்றன. இந்தியாவில் பெரும்பாலான பெண்களுக்கு சொத்து அல்லது நிலம் கிடைப்பதில்லை; குடும்பச் சொத்துகளில் கூட பங்கில்லாமல் இருக்கின்றனர். பெண்களின் உடல்நிலை குறைபாடுகள், சுகாதார வசதி பற்றாக்குறை, சிறுமிகளுக்கு உணவளிப்பு சமத்துவமின்மை போன்ற பிரச்சினைகளும் அவர்களின் அரசியல் பங்கேற்பை தடுக்கின்றன. மேலும், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைக்கான அச்சமும் அரசியல் பங்கேற்புக்கு தடையாக உள்ளது. பெண்கள் வீட்டுப்பணி மற்றும் குழந்தைப் பராமரிப்பில் ஆண்களை விட பல மடங்கு நேரம் செலவிட வேண்டியிருப்பது அவர்களை பொது துறையில் இருந்து தொலைத்துவைக்கிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான அரசியல் மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள்

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கூறிய “ஒரு நாட்டின் நிலைமை அதன் பெண்களின் நிலையைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளலாம்” என்ற புகழ்பெற்ற கூற்று பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. ஒரு நாட்டில் பெண்களின் நிலைமை என்பது அந்த நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, மனநல நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. இந்தியச் சமூகம் பெண்களை தெய்வீக உருவமாக மதித்தாலும், வரலாறு முழுவதும் பெண்கள் சமத்துவமின்மை, அடக்குமுறை, புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றின் பிடியில் சிக்கியிருந்தனர். வரதட்சணைக் கொடுமை, சதி, சிறுமிப்பு திருமணம், பெண் குழந்தைக் கொலை போன்ற கொடூரங்கள் சமூகத்தில் பரவலாக காணப்பட்டன.

காலப்போக்கில் கல்வி பரவல், விழிப்புணர்வு உயர்வு ஆகியவை பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தன. இன்று பெண்கள் சமுதாயத்தின் அனைத்து துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். ஆனாலும் அண்மைக் காலங்களில் பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதோடு, பெண்களின் பாதுகாப்பு மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. நாடு முழுவதும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் பெண்கள் மீதான தாக்குதல்கள்—கற்பழிப்பு, கடத்தல், வேலைத்தளங்களில் பாலியல் தொல்லை, குடும்ப வன்முறை, குழந்தைத் திருமணம் போன்றவை—ஏற்படுகின்றன. அரசியலமைப்பு பெண்களுக்கு சம உரிமை, கண்ணியத்துடன் வாழும் உரிமை, பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாட்டிலிருந்து விடுபடுதல் போன்றவற்றை அளித்திருந்தாலும், மக்கள் மனநிலையிலான மாற்றம் இல்லாத வரை இச்சட்டங்களின் முழு பலனும் பெண்களுக்கு கிடைக்காது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் முக்கியத்துவம்

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களை அவர்களுக்காக அவர்கள் முடிவெடுக்கத் தகுதியானவர்களாக மாற்றுவதை குறிக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தின் கீழ் அடக்கப்பட்டிருந்தனர். கல்வி, வாக்குரிமை, சொத்து உரிமை போன்ற அடிப்படை உரிமைகளில்கூட பெண்களுக்கு அனுமதி இல்லை. காலப் போக்கில் பெண்கள் தங்களுடைய வலிமையை உணர்ந்து போராட்டங்களை ஆரம்பித்தனர்; அப்படித்தான் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்ற இயக்கம் சமூகத்தில் புதிய பாதையை அமைத்தது.

பெண்களுக்கு தங்களுக்காக முடிவெடுக்க வாய்ப்பு கொடுத்து, அவர்களை சமூகத்தில் சுயநிறைவு பெற்றவர்களாக மாற்றுவதுதான் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் நோக்கம். பாலின வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் சம உரிமை கிடைக்க வேண்டும் என்ற உண்மை ПОСТЕПЕННО சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், இன்னும் பல தடைகள் மீதமுள்ளது. இன்று கூட கல்வி, பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு, அரசியல், சமூக மரபுகள் போன்ற துறைகளில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சமத்துவமின்மை காரணமாக, பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் அவசியம் மிகுந்து கொண்டே இருக்கிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் தேவையானதன் காரணங்கள் – மிக விரிவான தமிழ் விளக்கம்

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இன்று உலகின் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாக மாறியுள்ளது. எந்த நாடு எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும், அந்த நாட்டின் வரலாற்றில் பெண்கள் மீதான அநீதி, புறக்கணிப்பு, ஒடுக்குமுறை போன்றவை காணப்படுகிறது. உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ள பெண்கள் இன்று பெற்றிருக்கும் சமூக நிலையை அடைவதற்காக பல தலைமுறைகளாக போராடி வந்துள்ளனர். மேற்கத்திய நாடுகள் தற்போது பல துறைகளில் பெண்களை முன்னேற்றும் முயற்சிகளில் முன்னிலை வகித்தாலும், இந்தியா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இன்னும் பின்னடைந்த நிலையில் உள்ளது.

இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இன்று மிக அவசியமான ஒரு தேவை. காரணம், இந்தியா உலகில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பில்லாத நாடுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, அநீதி, பாகுபாடு போன்றவை இன்னும் பல மாநிலங்களில் அதிக அளவில் நிகழ்கின்றன. முதன்மையாக, இந்திய பெண்கள் 'கௌரவக் கொலைகள்' என்ற மூடநம்பிக்கைக்கு உள்ளாகிறார்கள். குடும்பத்தின் மரியாதைக்கு களங்கம் ஏற்பட்டதாக நினைத்தாலே, பெண்ணின் உயிரை எடுத்துவிடுவது சிலரால் நியாயமாகக் கருதப்படுகிறது. இது பெண்களின் வாழ்வுரிமையே மறுக்கப்படும் மிகப் பெரிய சமூக குற்றமாகும்.

மேலும், இந்திய சமூகத்தில் பெண்களின் கல்வி மற்றும் சுதந்திரம் இன்னும் பல இடங்களில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. பல கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் உயர்கல்வி கற்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் சிறுவயதிலேயே திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகிறார்கள். பல பகுதிகளில் ஆண்கள் இன்னும் பெண்களை ஆளும் நிலை கொண்டுள்ளனர்; பெண்களின் வாழ்க்கை முழுவதும் கணவன் அல்லது குடும்பத்திற்காக சேவை செய்ய வேண்டிய கட்டாயப் பணி எனப் பார்க்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் பெண்களுக்கு வெளியே செல்லவும், வேலை செய்யவும், தங்களுக்கான முடிவுகளை எடுக்கவும் அனுமதி கூட வழங்கப்படுவதில்லை.

இதற்கு மேலாக, குடும்ப வன்முறை இந்தியாவில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் மிகப் பெரிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும். பல ஆண்கள் தங்கள் மனைவியை அடித்து வன்முறை செய்வதை தங்களது உரிமை எனப் பிழையாகக் கருதுகின்றனர். இது பெண்களை வீட்டுக்குள் அடைத்து வைத்து அவர்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளை பறிக்கும் செயலாகும். பெண்கள் அச்சத்தாலும், சமூகத்தில் நிலவும் தாழ்வு மனப்பான்மையாலும் இவ்வாறான வன்முறைகளைப் பற்றி வெளியில் பேச தயங்குகிறார்கள்.

ஒரு வேலை பெற்ற பெண்கள்கூட ஆண்களைவிட குறைந்த சம்பளம் பெறுகின்றனர். ஒரே வேலையைச் செய்தபோதும், பாலின வேறுபாட்டைக் காரணமாகக் கொண்டு குறைந்த சம்பளம் அளிப்பது மிகப் பெரிய பாகுபாடாகும். இது பெண்களின் தொழில்வாய்ப்பு வளர்ச்சிக்கும், பொருளாதார நிலைக்கும் நேரடி தடையாகிறது. இந்த எல்லா காரணங்களும் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் இன்று மிக அவசரமான தேவையாக மாறியிருக்கிறது. பெண்கள் தங்கள் மீது ஏற்படும் அநீதிக்கு எதிராக உறுதியுடன் பேசவும், உரிமைக்காக போராடவும் சமூகத்தாலும் அரசால் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பெண்களை எவ்வாறு அதிகாரமளிக்கலாம்?

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களுக்கு சில சலுகைகள் அல்லது நன்மைகள் வழங்குவது மட்டுமல்ல. அவர்களை சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் உண்மையான சுதந்திரமும் சமத்துவமும் பெறச் செய்யும் செயல்முறை. இதற்கு அரசு, தனிநபர்கள், குடும்பங்கள், கல்வி அமைப்புகள், சமூக அமைப்புகள் ஆகிய அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

1. பெண் குழந்தைகளுக்கு கட்டாயக் கல்வி

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் அடித்தளம் 'கல்வி' ஆகும். கல்வியறிவு பெற்ற பெண் தனது வாழ்க்கையைத் தானே கட்டுப்படுத்தி, அனைத்து துறைகளிலும் சமமாக போட்டியிட முடியும்.

2. சம வாய்ப்புகள் வழங்கல்

பெண்கள் எந்தத் துறையிலும் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. வேலைவாய்ப்பு, பதவி உயர்வு, அரசியல், விளையாட்டு, நிர்வாகம் — எங்கும் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

3. சமசம்பளம் வழங்கல்

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் ஒரே வேலைக்கு சமசம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். 'Gender Pay Gap' முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

4. சிறுவர் திருமணத்தை ஒழித்தல்

சிறுவர் திருமணம் பெண்களின் கல்வி, ஆரோக்கியம், பொருளாதார சுதந்திரம் அனைத்தையும் பாதிக்கிறது. இதை சட்டமூலம் மட்டுமல்லாமல் சமூக விழிப்புணர்வு மூலமாகவும் ஒழிக்க வேண்டும்.

5. திறமைகளை வளர்க்கப் பயிற்சிகள் வழங்கல்

பெண்கள் நிதி நெருக்கடிகளின்போது தன்னிறைவு அடைய தொழில்திறன் பயிற்சிகளும், தொழில் முனைவுத் திறன் பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

6. விவாகரத்திற்கு எதிரான சமூக அவமதிப்பை நீக்குதல்

பெண்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் வன்முறையைத் தடுக்க, சமூக மனப்பான்மை மாற்றப்பட வேண்டும். பெண்களுக்கு, “வன்முறையில் உயிரிழப்பதற்குப் பதில், வீட்டிற்கு பாதுகாப்பாகத் திரும்புவதே மேலானது” என்பதை பெற்றோர்கள் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்தியாவில் பெண்களின் உரிமைகள் – அரசியல் மற்றும் சட்ட உரிமைகள்

பெண்களின் உரிமைகள் இந்தியாவில் இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளாகப் பிரிகின்றன:

1. அரசியலமைப்பு வழங்கும் உரிமைகள்

2. சட்டங்கள் வழங்கும் உரிமைகள்

அரசியலமைப்பு வழங்கும் உரிமைகள்

பெண்கள் மனித கண்ணியத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இந்திய அரசியலமைப்பு பெண்களுக்கு சமத்துவம், பாதுகாப்பு மற்றும் முழுமையான சமூகநீதியை வழங்க திட்டமிட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பாளர்கள் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனைகளை நன்கு அறிந்ததால், அரசியலமைப்பில் அவர்களை முன்னேற்றவும் பாதுகாக்கவும் பல முக்கிய பிரிவுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அரசியலமைப்பின் அடிப்படை நோக்கம் பெண்கள் ஆண்கள் சமநிலையுடன் வாழ்வதற்கான சட்டப் பாதுகாப்பையும் அரசின் சிறப்பு நடவடிக்கைகளையும் உறுதிப்படுத்துவதாகும். குறிப்பாக:

- Article 14 – சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்

- Article 15 – பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாட்டைத் தடை செய்கிறது
- Article 15(3) – பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்காக சிறப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான அரசின் அதிகாரம்
- Article 16 – அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் சம வாய்ப்பு
- Directive Principles: Article 39(a), 39(b), 39(c), Article 42 – பெண்கள் நலத்திற்கான வழிகாட்டுதல்

முன்னுரை (Preamble)

இந்திய அரசியலமைப்பின் முன்னுரை மனிதகுல பொதுஉரிமைகளின் சாரத்தால் ஊக்கமடைந்தது.

இது

“Equality of status and opportunity” என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

அதாவது, பெண்களும் ஆண்களும் சமமான மரியாதையையும், சமமான வாய்ப்புகளையும் பெற வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

அரசியலமைப்பின் ஆதாரம் மக்கள் — ஆண்களும் பெண்களும் — என்பதால், பாலின பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரும் சமமான மனிதர்களாக கருதப்பட வேண்டும் என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தை இது வலியுறுத்துகிறது.

மம்தா பானர்ஜி (மேற்கு வங்க முதல்வர்)

எளிமைக்கு மறுபெயர், மம்தா தீதி. கதர் புடவை, காலில் ரப்பர் செருப்பு... இவ்வளவுதான் மம்தா. மிக எளிமையான குடும்பப் பின்னணிக் கொண்டவர். 15 வயதிலேயே காங்கிரஸ் கட்சியின் மாணவ அணியில் உறுப்பினரானார். பல நிலைகள் தாண்டி ஒரு அதிகாரமிக்க தலைவராய் வளர்ந்தார். இந்தியாவின் முதல் பெண் ரயில்வே அமைச்சர் ஆனவர் இவர்.

பின்னாளில் காங்கிரஸ் கட்சியின் மீது கொண்ட அதிருப்தி காரணமாக திரிணாமுல் காங்கிரஸ் என்ற புதிய கட்சியை உறுதியுடன் தொடங்க, ஆதரவாளர்கள் பெருகினர். மேற்கு வங்கத்தை அதிக ஆண்டுகள் ஆண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை, தனியொரு பெண்ணாய் தரையோடு வீழ்த்தி முதல்வர் நாற்காலியில் அமர்ந்தார். மேற்கு வங்கம் போன்ற ஒரு மிகப்பெரிய மாநிலத்தை ஆளும் இவரது சிறப்புமிக்க ஆளுமையைப் பாராட்டி, பில் கேட்ஸ் இவருக்குக் கடிதம் எழுதியது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமணம் செய்துகொள்ளாமல், தனக்கென சொத்து எதுவும் சேர்த்துக்கொள்ளாமல், 61 வயதில் அரசியல் பணிகளில் பரபரப்பாக இருக்கிறார் தீதி!

1. ஸ்மிருதி இரானி

இவரை 'ஸ்மிருதி' என்று சொன்னால் பலருக்கும் தெரியாது சீரியல் ஹிந்தி .

இவர் பிரியர்களுக்கு 'துளசி'. ஆரம்பத்தில் தொலைக்காட்சி தொடர்களில் நடித்துக்கொண்டிருந்தவர், பின்னர் பாரதிய ஜனதா கட்சியில் சேர்ந்து, முழுநேர

அரசியலில் இறங்கினார் கட்சியின் காங்கிரஸ் தேர்தலில் நாடாளுமன்றத் கடந்த . எதிர்த்து காந்தியை ராகுல் வேட்பாளர் ஸ்டார், அமேதி தொகுதியில் களமிறங்கினார்தழுவினாலும் தோல்வியைத் நூலிழையில் ., மாநிலங்களவை எம்என்பதால் பி., மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் ஆனார்.

2. வசந்தரா ராஜே (முதல்வர் ராஜஸ்தான்)

குவாலியரின் ராஜ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் ராஜ வம்சத்துப் பெண் அனுபவிக்கும் சௌகரியங்களை விட்டுவிலகி அரசியல் களத்துக்கு வந்தார். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்தவர், பல போராட்டங்களைச் சந்தித்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என வளர்ந்தார். பாரதிய ஜனதா கட்சியின் சார்பில் 2003 மற்றும் 2013 ம் ஆண்டுகளில் தேர்தலில் போட்டியிட்டு ராஜஸ்தான் மாநிலத்தின் முதல்வர் ஆனார். அடிப்படை வசதிகளில்கூட பின்தங்கிய மாநிலத்தில், ஒரு பெண் முதல்வராவது என்பது எளிதானதல்ல. அதை இரண்டாவது முறையாக சாதித்துக் காட்டிய வசந்தரா, நம்பிக்கை நட்சத்திரம்!

3. சோனியா காந்தி

இத்தாலி நாட்டுப் பெண். ராஜீவ் காந்திக்கு மனைவியாகி இந்தியா வந்தார். வெளியுலகத்துடன் தொடர்பே இல்லாமல் இருந்தவர், தன் கணவரின் மரணத்துக்குப் பின் கட்சி, அரசியல் என களத்துக்கு வந்தார். கட்சியின் அடிப்படை உறுப்பினரான 62 நாட்களிலேயே கட்சியின் தலைவர் ஆனார். அயல்நாட்டுப் பெண்ணாக இருந்தாலும், இந்தியாவில் அரசியல் காய்களை துல்லியமாக நகர்த்தி ஆச்சர்யப்பட வைத்தார். பொதுத்தேர்தலில் வென்று பிரதமராகும் செல்வாக்குப் பெற்றாலும், 'இந்தியாவில் பிறக்கவில்லை' என்பதால் எதிர்ப்பு கிளம்ப, முடிவை மாற்றிக்கொண்டார் . இன்றுவரை அந்த வார்த்தைகள் இவரைத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தாலும், அனைத்தையும் கடந்து ஒரு தேசிய கட்சிக்குத் தனித்தன்மையுடன் தலைமை தாங்கி வருகிறார்.

4. மாயாவதி

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என நம் நாடு ஒதுக்கிவைத்த ஒரு சமூகத்தில் பிறந்த பெண் புரட்சியாளர், மாயாவதி. இவரது அனல் கக்கும் பேச்சைக் கேட்டு இவரை பகுஜன் சமாஜ்வாதி கட்சியில் இணைத்தார் அக்கட்சியின் அப்போதைய தலைவர் கன்ஷி ராம். அவரது இறுதிச் சடங்கில் ஒரு ஆண் செய்யவேண்டிய அனைத்துச் சடங்குகளையும், பாலியல் பாகுபாடுகளை உடைத்து, தானே செய்தார். 2007-ம் ஆண்டு உத்தரப்பிரதேசத்தின் முதல்வர் ஆனார். பல இடங்களில் ஜாதி வேறுபாட்டை ஒழித்தார். எனினும் வழக்கமாக அரசியலில் எதிர்கொள்ளும் விமர்சனங்களும் தூற்றுதல்களும் இவர் மீது அளவுக்கு அதிகமாகவே எழுந்தன.

பெண் என்பதால் பல இடங்களில் ஏளனத்துக்கு ஆளானார். 'விமர்சனங்கள், பிறப்பின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது, செயல்பாடுகளின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும்' என்று நிரூபித்துக்காட்டினார்!

5. பிருந்தா காரத் (கம்யூனிஸ்ட் கட்சி)

இந்தியக் கம்யூனிஸ வரலாற்றிலேயே அக்கட்சி கண்ட முதல் பெண் புரட்சியாளர், பிருந்தா காரத். தொடக்க காலத்தில் ஏர் இந்தியா நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்தார். விமானத்தில் பணிபுரியும் பெண்கள் புடவை அணிவதால் ஏற்படும் சிரமத்தை தடுக்க, ஸ்கர்ட் அணிந்து பணிபுரிவதற்காக போராடி அனுமதி வாங்கினார். பின்னர் அரசியல் மீது ஆர்வம் கொண்டு கொல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் முறையாக அரசியல் பாடம் பயின்றார். 1980-ம் ஆண்டு பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்கொடுமைக்கு எதிராகச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்ததில் இவருடைய பங்கு பெரிது. எப்போதும் பெண்கள் முன்னேற்றம், பாலின சமத்துவத்துக்கான போராட்டத்திலேயே இருப்பார். மாநிலங்களவை எம்.பி-யாக தேர்வானபோது மத்திய குழுவுக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டார். ஆனால், 'அந்தக் குழுவில் குறைந்தபட்சம் 5 பெண்கள் இருந்தால்தான் அந்த அங்கீகாரத்தை ஏற்பேன்' என்று போராடி பெண்களை உள்ளே கொண்டு வந்த துணிச்சல்காரர்!

6. சுஷ்மா ஸ்வராஜ்

இரண்டாவது பெண் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர், 7 முறை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், ஒரு முறை டெல்லி முதலமைச்சர் என சுஷ்மாவின் தலையில் அலங்கரித்த கிரீடங்கள் ஏராளம். மிகச்சிறந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் விருதை பெற்ற முதல் மற்றும் ஒரே பெண் உறுப்பினர். கடந்த நாடாளுமன்ற அவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வீற்றிருந்தார். காங்கிரஸ் தலைவர் சோனியா காந்தியை பெல்லாரி தொகுதியில் எதிர்த்து நின்றார். எந்த தூண்டுகோலும் இல்லாமல், சுய முயற்சியில் அரசியலில் தனக்கான நிரந்தர இடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்ட சீனியர் பெண்!

5. ஷீலா தீட்சித் (டெல்லி முன்னாள் முதல்வர்)

இவருடைய அரசியல் பிரவேசம் தற்செயலானது. மந்திரியாக இருந்த தன் தந்தைக்குப் பல வகையிலும் உதவியாக இருந்த ஷீலாவின் ஆளுமைத் திறனைக் கண்டு வியந்த அப்போதைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி, இவரை அரசியலுக்கு கொண்டுவந்தார். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, இளம் பெண்கள் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கி, டெல்லியில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் பாதுகாப்புக்காக பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரக் காரணமாக இருந்தார். ஐ.நா. சபையில் இந்தியப் பிரதிநிதியாக ஐந்து ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். தேசிய

தலைநகரத்தை முதலமைச்சராக தொடர்ந்து மூன்று முறை ஆட்சி செய்தார். 15 ஆண்டுகளாக எந்த ராஜதந்திரத்தாலும் இவரை டெல்லி முதல்வர் நாற்காலியில் இருந்து இறக்க முடியவில்லை என்பது வரலாறு!

6. ஆனந்தி பென் (குஜராத் முதல்வர்)

சிறந்த தடகள வீராங்கனை. 1960-ம் ஆண்டு கல்லூரியில் சேர்ந்தபோது அங்கு படித்த ஒரே மாணவி இவர்தான். பின்னர் பள்ளி ஆசிரியையானார். ஒருமுறை பள்ளி சுற்றுலா சென்றபோது, சர்தார் சரோவர் அணையில் இரண்டு மாணவர்கள் தவறி விழ, உடனே அணையில் குதித்து அவர்களைக் கப்பாற்றினார். இந்த வீரச் செயலுக்காக குடியரசுத் தலைவரிடம் விருது பெற்றார். அப்போதே அவருடைய அரசியல் பிரவேசம் தொடங்கிவிட்டது. பா.ஜனதா. கட்சியில் சேருமாறு அக்கட்சி அழைக்க, அதை ஏற்றுக்கொண்டு களம் இறங்கினார். சீனாவில் நடந்த சர்வதேச பெண்கள் கருத்தரங்கில், இந்தியாவின் ஒரே பிரதிநிதியாக கலந்துகொண்டார். தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக கட்சி களமிறங்கியபோது, குஜராத்திலிருந்து ஒரே பெண் தலைவராக வழிநடத்தினார். அடிப்படை தொண்டரில் இருந்து படிப்படியாக முன்னேறி, இப்போது முதல்வர் பதவியை அடைந்துள்ளார்!

7. ஜெயலலிதா (தமிழக முதல்வர்)

தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து மூன்றாவது முறையாக முதலமைச்சராக வீற்றிருக்கிறார் ஜெயலலிதா. அ.இ.அ.தி.மு.கவின் நிரந்தரப் பொதுச்செயலாளர். 16 வயதில் கல்லூரியில் படிக்க சீட் கிடைத்தபோது, குடும்பச் சூழலால் சினிமாவுக்கு நடிக்க வந்தார். பின் எம்.ஜி.ஆரால் அரசியலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டார். சந்தித்த அவமானங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. வேறொரு பெண்ணாக இருந்திருந்தால், அரசியலே வேண்டாம் என்று ஓடியிருப்பார். திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் பொது வாழ்க்கையிலேயே மூழ்கிவிட்டார். தடைகள் பல கடந்து, தகர்த்து, கருணாநிதி போன்ற அரசியல் ராஜதந்திரிகளுக்கு மத்தியில், தமிழக அரசியலில் தனி ஒருத்தியாக விஸ்வரூபம் எடுத்தார். 68 வயதிலும், சாதனைப் பயணத்தை தளராமல் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறார், ஜெயலலிதா!

பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள்

இன்றைய சூழ்நிலையில் பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் என்பது 21ஆம் நூற்றாண்டின் மிக முக்கியமான கவலைகளில் ஒன்றாக மாறிவிட்டது. இருப்பினும், நடைமுறையில் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் ஒரு யதார்த்தமில்லாத மாயையாகவே உள்ளது. பல்வேறு சமூகத் தீமைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பது நம் அன்றாட வாழ்க்கையில் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் என்பது வளங்களைப் பெறுவதற்கும், வாழ்க்கைத் தேர்வுகளைச் செய்யவும், அவர்களின்

திறன்களை விரிவுபடுத்தவும் முக்கியமான கருவியாகும் .அடிப்படையில், இது சமூகத்தில் பாரம்பரியமாக பின்தங்கிய பெண்களின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான செயல்முறையாகும் .மேலும், இது அனைத்து வகையான வன்முறைகளிலிருந்தும் அவர்களைப் பாதுகாக்கும் வழியாகவும் உள்ளது . பொதுவாக, பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல் என்பது பணிகளைச் செய்யும் சட்டபூர்வமான அதிகாரம் அல்லது அதிகாரத்தை வழங்குவதாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

அறிமுகம்

இந்திய மக்கள் இந்த நாட்டை பாரத-மாதா என்று கூறினர், ஆனால் அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை ஒருபோதும் உணரவில்லை .பாரத-மாதா என்பது நாம் காப்பாற்றி மதிக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு இந்தியரின் தாய் .உலகின் மொத்த மக்கள் தொகையில் பெண்கள் மக்கள் தொகை சுமார் 50% ஆகும் .இந்திய கலாச்சாரத்தின் வேத புராணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாக, செல்வத்தின் தெய்வமான லட்சுமி மா, ஞானத்திற்கு சார்ஸ்வதி மா, அதிகாரத்திற்கு துர்கா மா என பெண்கள் வணங்கப்படுகிறார்கள் .

இப்போதெல்லாம், பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் மீது அதிகளவில் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் கல்வி, தொழில், தொழில் மற்றும் வாழ்க்கை முறை தொடர்பாக தங்கள் சொந்த முடிவுகளை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் .கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, பரம்பரை, திருமணம் மற்றும் அரசியல் விஷயங்களில் ஆண்களுடன் சமத்துவத்தை பெண்கள் கோரியுள்ளனர், சமீபத்தில் மதத் துறையிலும் பூசாரிகளாக பணியாற்ற வேண்டும் .மேலும், பெண்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு சம வாய்ப்புகள் எந்த பாகுபாடும் இல்லாமல் வழங்கப்பட வேண்டும்.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்றால் என்ன?

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்கள் தங்களது வாழ்க்கை மற்றும் தொழில் தொடர்பான முக்கிய முடிவுகளை சுயமாக எடுக்கும் திறனை குறிக்கும். இது தனிப்பட்ட, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சட்டம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் அவர்களுக்கு சம உரிமைகளை வழங்கும் திறனையும் கொண்டுள்ளது. அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்களது கல்வி, வேலை மற்றும் குடும்பத்தின் நலனுக்கான தீர்மானங்களில் முழு சுயாதீனத்தை பெறும் போது, அவர்கள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்க முடியும்.

இன்றைய சமூகத்தில் பெண்கள் ஆண்களுடன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து வேலை செய்து, தொழில்நுட்பம் மற்றும் வணிக துறைகளிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவர்கள் வீட்டில் தாய், மகள், சகோதரி, மனைவி என பல்வேறு

பாத்திரங்களில் நடித்து குடும்பத்தை சீராக நிர்வகிக்கின்றனர். அதே நேரத்தில், அவர்கள் தொழில் இடங்களில் வல்லுநர்களாக செயல்பட்டு, தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கின்றனர். இந்த இரட்டை பங்கு, குடும்பத்தையும் வேலைப்பாராட்டையும் சமநிலையுடன் நடத்துவதற்கும், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நேரடியாக பங்களிப்பாக இருக்கிறது.

பெண்கள் தங்கள் சமூகத்தில் முழுமையான உரிமைகள் பெறாமல் இருக்கும்போது, அவர்கள் பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். பல பெண்கள் உடல், மன மற்றும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். இதில் பாலியல் வன்முறை, துன்புறுத்தல், வீட்டு வன்முறை, தொழில் இடத்தில் துன்புறுத்தல் போன்றவை அடங்கும். இதன் மூலம், சமுதாயத்தில் பெண்களின் முழுமையான பங்கு இன்னும் தடைக்கப்படுகின்றது.

இந்த பிரச்சினைகளை சமாளிக்க, இந்திய நாடாளுமன்றம் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் சம உரிமைகளை வழங்க பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. இதில் சம ஊதியச் சட்டம் (1976), வரதட்சணை தடைச் சட்டம் (1961), ஒழுக்கக்கேடான கடத்தல் தடுப்பு சட்டம் (1956), மருத்துவ ரீதியாக கர்ப்பத்தை கலைத்தல் சட்டம் (1971), மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம் (1961), சதி ஆணையம் தடுப்பு சட்டம் (1987), குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் (2006), கருத்தரிப்பதற்கு முந்தைய மற்றும் பிரசவத்திற்கு முந்தைய நோயறிதல் நுட்பங்கள் (1994) மற்றும் பணியிடத்தில் பாலியல் துன்புறுத்தல் தடுப்பு சட்டம் (2013) முக்கியமாகும். சமீபத்திய “நிர்பயா வழக்கு” போலியியல் வன்முறையின் பின்னணியில், சிறார் நீதி மசோதா, 2015 இயற்றப்பட்டது, குற்றத்திற்கான தண்டனையின் வயதை 18-16 ஆண்டுகள் வரை குறைத்தது.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கூறிய புகழ்பெற்ற சொல்லின் படி, மக்களை விழித்தெழுப்ப பெண்கள்தான் முன்னணி. பெண்கள் நகரும் இடங்களில் குடும்பம், கிராமம், சமூகமும் நகர்கிறது. இதனால், பெண்களின் கல்வி, சமூக பங்களிப்பு மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் பெற, முதலில் சமூகத்தில் நிலவும் வரதட்சணை முறை, கல்வியறிவின்மை, பாலியல் துன்புறுத்தல், சமத்துவமின்மை, வீட்டு வன்முறை, கற்பழிப்பு, விபச்சாரம் மற்றும் சட்டவிரோத கடத்தல் போன்ற அனைத்து சமூக “பேய்களையும்” ஒழிக்க வேண்டும். பாலின பாகுபாடு கலாச்சார, சமூக, பொருளாதார மற்றும் கல்வித் துறைகளில் வேறுபாடுகளை உண்டாக்குகிறது, இது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக உள்ளது.

இந்த பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு, இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 14 இல் குறிப்பிடப்பட்ட சமத்துவ உரிமைகளை உறுதி செய்வதில் உள்ளது. பெண்கள்

ஆண்களோடு சம உரிமைகளை பெற்றால், அவர்கள் சமூகத்தில் அதிகாரம் பெற்றவர்களாக மாறி நாட்டின் வளர்ச்சியில் பங்களிக்க முடியும். பண்டைய காலத்திலிருந்து இந்தியாவில் பெண்களுக்கு சில உயர் பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அனைத்து துறைகளிலும் பங்கேற்க அதிகாரம் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை.

பெண்களின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கு அவர்கள் ஒவ்வொரு கணமும் வலுவாகவும், விழிப்புடன் செயல்பட வேண்டும். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் குடும்பத்தின் நலன், குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் நாட்டின் சமூக-அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்கின்றனர். ஆகவே, பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது வளர்ச்சித் துறையின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். ஒரு குழந்தையுடன் கூடிய அதிகாரம் பெற்ற தாய், நாட்டின் பிரகாசமான எதிர்காலத்தையும் உருவாக்கும் திறன் கொண்டவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்கள் தங்களது வாழ்க்கை மற்றும் தொழில் தொடர்பான முக்கிய முடிவுகளை சுயமாக எடுக்கும் திறனை குறிக்கும். இது தனிப்பட்ட, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சட்டம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் அவர்களுக்கு சம உரிமைகளை வழங்கும் திறனையும் கொண்டுள்ளது. அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்களது கல்வி, வேலை மற்றும் குடும்பத்தின் நலனுக்கான தீர்மானங்களில் முழு சுயாதீனத்தை பெறும் போது, அவர்கள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்க முடியும்.

இன்றைய சமூகத்தில் பெண்கள் ஆண்களுடன் தோளோடு தோள் சேர்ந்து வேலை செய்து, தொழில்நுட்பம் மற்றும் வணிக துறைகளிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவர்கள் வீட்டில் தாய், மகள், சகோதரி, மனைவி என பல்வேறு பாத்திரங்களில் நடித்து குடும்பத்தை சீராக நிர்வகிக்கின்றனர். அதே நேரத்தில், அவர்கள் தொழில் இடங்களில் வல்லுநர்களாக செயல்பட்டு, தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்கின்றனர். இந்த இரட்டை பங்கு, குடும்பத்தையும் வேலைப்பாராட்டையும் சமநிலையுடன் நடத்துவதற்கும், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு நேரடியாக பங்களிப்பாக இருக்கிறது.

பெண்கள் தங்கள் சமூகத்தில் முழுமையான உரிமைகள் பெறாமல் இருக்கும்போது, அவர்கள் பல சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். பல பெண்கள் உடல், மன மற்றும் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். இதில் பாலியல் வன்முறை, துன்புறுத்தல், வீட்டு வன்முறை, தொழில் இடத்தில் துன்புறுத்தல் போன்றவை அடங்கும். இதன் மூலம், சமுதாயத்தில் பெண்களின் முழுமையான பங்கு இன்னும் தடைக்கப்படுகின்றது.

இந்த பிரச்சினைகளை சமாளிக்க, இந்திய நாடாளுமன்றம் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் சம உரிமைகளை வழங்க பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. இதில் சம ஊதியச் சட்டம் (1976), வரதட்சணை தடைச் சட்டம் (1961), ஒழுக்கக்கேடான கடத்தல் தடுப்பு சட்டம் (1956), மருத்துவ ரீதியாக கர்ப்பத்தை கலைத்தல் சட்டம் (1971), மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம் (1961), சதி ஆணையம் தடுப்பு சட்டம் (1987), குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் (2006), கருத்தரிப்பதற்கு முந்தைய மற்றும் பிரசவத்திற்கு முந்தைய நோயறிதல் நுட்பங்கள் (1994) மற்றும் பணியிடத்தில் பாலியல் துன்புறுத்தல் தடுப்பு சட்டம் (2013) முக்கியமாகும். சமீபத்திய “நிர்ப்பயா வழக்கு” போலியியல் வன்முறையின் பின்னணியில், சிறார் நீதி மசோதா, 2015 இயற்றப்பட்டது, குற்றத்திற்கான தண்டனையின் வயதை 18-16 ஆண்டுகள் வரை குறைத்தது.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கூறிய புகழ்பெற்ற சொல்லின் படி, மக்களை விழித்தெழுப்ப பெண்கள்தான் முன்னணி. பெண்கள் நகரும் இடங்களில் குடும்பம், கிராமம், சமூகமும் நகர்கிறது. இதனால், பெண்களின் கல்வி, சமூக பங்களிப்பு மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் பெற, முதலில் சமூகத்தில் நிலவும் வரதட்சணை முறை, கல்வியறிவின்மை, பாலியல் துன்புறுத்தல், சமத்துவமின்மை, வீட்டு வன்முறை, கற்பழிப்பு, விபச்சாரம் மற்றும் சட்டவிரோத கடத்தல் போன்ற அனைத்து சமூக “பேய்களையும்” ஒழிக்க வேண்டும். பாலின பாகுபாடு கலாச்சார, சமூக, பொருளாதார மற்றும் கல்வித் துறைகளில் வேறுபாடுகளை உண்டாக்குகிறது, இது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக உள்ளது.

இந்த பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு, இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 14 இல் குறிப்பிடப்பட்ட சமத்துவ உரிமைகளை உறுதி செய்வதில் உள்ளது. பெண்கள் ஆண்களோடு சம உரிமைகளை பெற்றால், அவர்கள் சமூகத்தில் அதிகாரம் பெற்றவர்களாக மாறி நாட்டின் வளர்ச்சியில் பங்களிக்க முடியும். பண்டைய காலத்திலிருந்து இந்தியாவில் பெண்களுக்கு சில உயர் பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அனைத்து துறைகளிலும் பங்கேற்க அதிகாரம் முழுமையாக வழங்கப்படவில்லை.

பெண்களின் வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கு அவர்கள் ஒவ்வொரு கணமும் வலுவாகவும், விழிப்புடன் செயல்பட வேண்டும். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் குடும்பத்தின் நலன், குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் நாட்டின் சமூக-அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்கின்றனர். ஆகவே, பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவது வளர்ச்சித் துறையின் முக்கிய குறிக்கோளாகும். ஒரு குழந்தையுடன் கூடிய

அதிகாரம் பெற்ற தாய், நாட்டின் பிரகாசமான எதிர்காலத்தையும் உருவாக்கும் திறன் கொண்டவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பெண்களின் நிலை மற்றும் அந்தஸ்து

20 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகம் முழுவதும் பெண்களின் நிலையும் அந்தஸ்தும் அசாதாரணமாக உயர்ந்துள்ளது. கடந்த நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவில் பெண்களின் உரிமைகள் மிகவும் குறைவாக இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். சமூகத்தில் பெண்களை ஒரு பொருள் போல வாங்கவும் விற்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டது. அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கையின் முக்கிய முடிவுகளில் முழுமையான சுயாதீனத்தை பெற முடியாமல், சமூக விதிகள் மற்றும் குடும்ப கட்டுப்பாடுகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். நீண்ட காலமாக இந்திய பெண்கள் தங்கள் வீட்டின் நான்கு சுவர்களுக்குள் மட்டுமே இருந்தனர், வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி ஆண்களின் ஆதரவைப் பொருத்தாக கொண்டிருந்தது.

இந்தியாவில் பல பழங்கால பழக்கவழக்கங்கள் பெண்களின் உரிமைகளுக்கு பெரும் தடையாக இருந்தன. பர்தா (முக்காடு முறை), பெண் சிசுக்கொலை, குழந்தை திருமணம், சதி முறை (கணவருடன் பெண்கள் தன்னாட்சி இழந்தவாறு எரிக்கப்பட்டல்), வரதட்சணை முறை மற்றும் நிரந்தர விதவை நிலை போன்றவை பெண்களின் வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்தின. இந்த பழக்கவழக்கங்கள் பெண்களை சமுதாயத்திலிருந்து வெறுமனே புறக்கணிக்கச் செய்தது, அவர்கள் தங்கள் திருமண நிலையை நிரூபிக்கவும், குழந்தைகளை பராமரிக்கவும், குடும்ப சொத்துகளில் உரிமை பெறவும் முடியாமல் இருந்தது.

இந்த பிரச்சினைகளை சமாளிக்க இந்திய அரசு பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. இவை குழந்தை திருமணங்கள், இருதார மணம் மற்றும் பலதார மணம் போன்ற செயல்களை தவிர்க்கும் விதத்திலும், பெண்களுக்கு தங்களது குழந்தைகளை பராமரிக்க உரிமை வழங்கும் விதத்திலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. விதவைகள் பரம்பரை உரிமைகளைப் பெறுவதிலும் இந்த சட்டங்கள் உதவுகின்றன.

இந்த சட்டங்கள் சாதி, மதம் அல்லது பிற தனிப்பட்ட அடையாளங்களை பொருட்படுத்தாமல் அனைத்து பெண்களுக்கும் பொருந்துகின்றன. இதனால், இந்தியாவில் உள்ள பெண்கள் சமூகத்தில் சம உரிமைகள் பெற மற்றும் தங்கள் உரிமைகளை பயன்படுத்த அதிகாரம் பெற முடிகிறது. இது இந்திய பெண்களின் வாழ்வில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு முழுமையான சுயாதீனத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வழங்குகிறது.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதன் நன்மைகள்:

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களுக்கு அர்த்தமுள்ள, நோக்கமுள்ள வாழ்க்கையை நடத்தும் திறனை வழங்கும் முக்கியமான கருவியாகும். இது அவர்களை மற்றவர்களிடம் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருந்து விடுவித்து, தங்களைச் சொந்த உரிமையில் தனிநபர்களாக மாற்றுகிறது. அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்கள்

வாழ்க்கையை சுயமாக, கண்ணியத்துடனும், சுதந்திரத்துடனும் நடத்த முடியும். இதனால் அவர்கள் சுயமரியாதையை வளர்க்கின்றனர் மற்றும் தனித்துவமான அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றனர்.

பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றால், அவர்கள் குடும்பம், சமூக மற்றும் நாட்டின் நல்வாழ்வுக்கு அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பை வழங்க முடியும். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்களது திறன்கள் மற்றும் அறிவுகளை பயன்படுத்தி சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்கின்றனர். இது பெண்களின் குரல் மற்றும் உரிமைகளை மதிக்கும் சமூகத்தை உருவாக்குகிறது.

அதனைத் தொடர்ந்தே, பெண்கள் நிதி ரீதியாக சுதந்திரமாக இருப்பதால், தங்கள் தேவைகள் மற்றும் ஆசைகளைச் சுயமாக நிர்வகிக்க முடியும். இதனால் அவர்கள் நாட்டின் பொருளாதார வளங்களை நியாயமான முறையில் அணுக முடியும். நிதி சுதந்திரம் அவர்களை பொருளாதார ரீதியிலும் அதிகாரம் பெற்றவர்களாக மாற்றுகிறது மற்றும் வாழ்க்கையின் முக்கிய முடிவுகளை சுயமாக எடுக்க அவர்களுக்கு சக்தியை வழங்குகிறது.

இதன் மூலம், அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தனித்துவமான அடையாளத்துடன் சமுதாயத்தில் முழுமையான பங்காற்றலாளர்களாக இருக்க முடிகிறது. அவர்கள் கல்வி, வேலை, குடும்ப நிர்வாகம் மற்றும் சமூக சேவையில் முக்கிய பங்கு வகித்து, நாட்டின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் நேரடி பங்களிப்பாளர்களாக மாறுகின்றனர்.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது பெண்களுக்கு அர்த்தமுள்ள, நோக்கமுள்ள வாழ்க்கையை நடத்தும் திறனை வழங்கும் முக்கியமான கருவியாகும். இது அவர்களை மற்றவர்களிடம் சார்ந்து இருக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருந்து விடுவித்து, தங்களைச் சொந்த உரிமையில் தனிநபர்களாக மாற்றுகிறது. அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை சுயமாக, கண்ணியத்துடனும், சுதந்திரத்துடனும் நடத்த முடியும். இதனால் அவர்கள் சுயமரியாதையை வளர்க்கின்றனர் மற்றும் தனித்துவமான அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றனர்.

பெண்கள் சமூகத்தில் தங்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றால், அவர்கள் குடும்பம், சமூக மற்றும் நாட்டின் நல்வாழ்வுக்கு அர்த்தமுள்ள பங்களிப்பை வழங்க முடியும். அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தங்களது திறன்கள் மற்றும் அறிவுகளை பயன்படுத்தி சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்கின்றனர். இது பெண்களின் குரல் மற்றும் உரிமைகளை மதிக்கும் சமூகத்தை உருவாக்குகிறது.

அதனைத் தொடர்ந்தே, பெண்கள் நிதி ரீதியாக சுதந்திரமாக இருப்பதால், தங்கள் தேவைகள் மற்றும் ஆசைகளைச் சுயமாக நிர்வகிக்க முடியும். இதனால் அவர்கள் நாட்டின் பொருளாதார வளங்களை நியாயமான முறையில் அணுக முடியும். நிதி சுதந்திரம் அவர்களை பொருளாதார ரீதியிலும் அதிகாரம் பெற்றவர்களாக மாற்றுகிறது

மற்றும் வாழ்க்கையின் முக்கிய முடிவுகளை சுயமாக எடுக்க அவர்களுக்கு சக்தியை வழங்குகிறது.

இதன் மூலம், அதிகாரம் பெற்ற பெண்கள் தனித்துவமான அடையாளத்துடன் சமுதாயத்தில் முழுமையான பங்காற்றலாளர்களாக இருக்க முடிகிறது. அவர்கள் கல்வி, வேலை, குடும்ப நிர்வாகம் மற்றும் சமூக சேவையில் முக்கிய பங்கு வகித்து, நாட்டின் சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் நேரடி பங்களிப்பாளர்களாக மாறுகின்றனர்.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதன் அவசியம்

பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படாவிட்டால், சமூகத்தில் நிலவும் அநீதி, பாலின சார்பு மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை முற்றிலுமாக நீக்க முடியாது. அதிகாரமற்ற நிலையில் இருக்கும் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பாதுகாப்பையும், பாதுகாப்பான சூழலையும் அனுபவிக்க முடியாமல் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக வேலை செய்யும் இடங்களில் பாதுகாப்பான பணிச்சூழல் இல்லாததால், அவர்கள் மனஅழுத்தம், பயம் மற்றும் தன்னம்பிக்கையின்மையை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்நிலையில், பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது அவர்களை சுரண்டல், துன்புறுத்தல் மற்றும் வன்முறைகளிலிருந்து பாதுகாக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக செயல்படுகிறது.

பெண்கள் அதிகாரம் பெறுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு போதுமான சட்டப் பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது. சட்ட அறிவும், உரிமைகள் குறித்த விழிப்புணர்வும் பெண்களை தங்களுக்கெதிரான அநீதிகளை எதிர்க்கும் நிலைக்கு கொண்டு செல்கின்றன. சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக அதிகாரம் பெறாத பெண்கள் தங்கள் சொந்த அடையாளத்தை சமூகத்தில் உருவாக்க முடியாமல் பிறரின் சார்பில் வாழ வேண்டிய சூழலில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். இதனால் அவர்களின் திறன்கள் மற்றும் ஆற்றல்கள் முழுமையாக வெளிப்படாமல் போகின்றன.

பெண்கள் வேலை செய்யாமல் ஒதுக்கப்பட்டால், உலக மக்கள் தொகையில் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கிய பெண்களின் பங்களிப்பு இல்லாததால், உலக பொருளாதாரம் கடுமையாக பாதிக்கப்படும். பெண்கள் இயல்பாகவே படைப்பாற்றல் மிக்கவர்களாகவும், புத்திசாலிகளாகவும் இருப்பதால், சமூக-பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அவர்களின் பங்களிப்பு தவிர்க்க முடியாததாகும். எனவே, ஒரு நியாயமான மற்றும் முற்போக்கான சமூகத்தை உருவாக்க பெண்களுக்கு வேலைக்கான சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவது அவசியமாகிறது.

ஆனால் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கு பல சவால்கள் மற்றும் தடைகள் சமூகத்தில் நிலவுகின்றன. ஆண்களிடையே உள்ளார்ந்த ஆதிக்க மனப்பான்மை காரணமாக, பல இடங்களில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாக உயர அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பெண்கள் பெரும்பாலும் அதிகமான வீட்டுப்

பொறுப்புகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறார்கள்; இதனால் சமூக, பொருளாதார மற்றும் மத நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் பங்கேற்பது தடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலை பெண்களின் வெளிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கு பெரும் தடையாக உள்ளது.

மேலும், நமது சமூகத்தில் ஆண் குழந்தைகளுக்கான முன்னுரிமை இன்னும் வலுவாக காணப்படுகிறது. பெண் குழந்தைகளை விட ஆண் குழந்தைகளுக்கே சிறந்த கல்வி, சத்தான உணவு மற்றும் ஆரோக்கிய வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக பெண் குழந்தைகள் சிறு வயதிலிருந்தே சமத்துவமின்மையை அனுபவிக்கத் தொடங்குகின்றனர். இந்த நிலை எதிர்காலத்தில் பெண்களின் கல்வி, வேலை மற்றும் சமூக பங்கேற்பை பாதிக்கிறது.

இந்த தடைகளை கடக்க கல்வி மிக முக்கியமான பங்காற்றுகிறது, குறிப்பாக வெகுஜன தொடர்பு ஊடகங்கள் மூலம் வழங்கப்படும் கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு. பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்தவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பெண்களும் ஆண்களும் தங்களது பொறுப்புகளை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். சமத்துவம் என்பது பெண்களின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; அது சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த பொறுப்பாகும் என்பதை அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மேலும், தேசிய அளவில் தரவுகளைச் சேகரித்து, வன்முறை மற்றும் பாலின சமத்துவமின்மை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளை அடையாளம் காணுவது அவசியமாகிறது. இத்தகைய தரவுகளை அரசாங்கம், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் களப்பணியாளர்கள் பயன்படுத்தி, பெண்களின் நிலையை உயர்த்தும் திட்டங்களை செயல்படுத்த முடியும். இதன் மூலம் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு நடைமுறை தீர்வுகள் வழங்க முடியும்.

சமூகத்தில் ஆண் குழந்தையும் பெண் குழந்தையும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும், இருவரும் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களை சமமாக அணுக வேண்டும் என்பதையும் மக்கள் உணர வேண்டும். சமத்துவம் சிறு வயதிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ளப்படும் போது மட்டுமே அது நிலையான சமூக மாற்றமாக உருவாகும்.

ஒரு நபர் சக்திவாய்ந்தவர் என்று கூறப்படுவது, அவர் அல்லது அவள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் உரிமை பெற்றிருப்பதாலேயே ஆகும். அறிவு, கல்வி, சமூக அந்தஸ்து, அணிதிரட்டல் திறன், தனிப்பட்ட செல்வம், தலைமைத்துவ பயிற்சி போன்ற அதிகார வளங்களை ஒருவர் கட்டுப்படுத்தும் போது தான் உண்மையான அதிகாரம் உருவாகிறது. இத்தகைய வளங்களை பெண்களும் சமமாக அணுகும் போது மட்டுமே, அவர்கள் முழுமையான அதிகாரம் பெற்றவர்களாக மாறி சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் சம பங்காளிகளாக செயல்பட முடியும்.

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் குறித்த உச்சி மாநாடு

சியாஹி ஏற்பாடு செய்த "வுமன் அப்!" என்ற உச்சிமாநாடு அக்டோபர் 2019 இல் தொடங்கியது. இந்த உச்சிமாநாடு பெண்களுக்கு நிதி சுதந்திரம் என்பது ஒரே

பணியாளர்களின் உரிமை மட்டுமல்ல, பெண்கள் உண்மையான சுதந்திரத்தை அடைய ஆண்கள் வீட்டுப் பொறுப்புகள் மற்றும் பழக்க வழக்கமான விவகாரங்களில் சமமாக பங்கேற்று, பொறுப்புகளை பகிர்ந்துகொள்வது அவசியம் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது. "வுமன் அப்!" உச்சிமாநாடு பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதில் முக்கியமான, ஆனால் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாத பாடங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. இதில் அறிவியலும் தொழில்முனைவோரும் இணைந்து செயல்படுவதன் மூலம் சமூக மாற்றம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் விவாதிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் இந்த உச்சிமாநாட்டின் இருமொழித் தன்மை, அனைத்து தரப்பினருக்கும் கற்றல் மற்றும் உத்வேகம் பெற ஒரு உள்ளடக்கிய தளமாக அமைகிறது என்று நிறுவனர் மற்றும் கண்காணிப்பாளர் மிதா கபூர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த உச்சிமாநாடு பெண்களுக்கு எதிராக சமூகத்தில் நிலவும் பாரபட்சங்களை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்திய வெளியுறவு சேவையில் ஏற்பட்ட முக்கிய வழக்குகள், குறிப்பாக CB முத்துமா எதிர் இந்திய ஒன்றியம் (1979) 4 SCC 260 வழக்கு, பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அதிகார பாகுபாடுகளின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். திருமதி முத்துமா, இந்திய வெளியுறவு சேவையின் மூத்த உறுப்பினராக, தனக்கு தரம் I பதவி உயர்வு சட்டவிரோதமாக மறுக்கப்பட்டதாக குற்றச்சாட்டு தெரிவித்தார். இவர் சுட்டிக்காட்டியது, சிவில் சேவை விதிகள் பெண்களுக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டும் வகையில் இருந்தன; குறிப்பாக திருமணமான பெண்கள் சேவையில் சேரும் அல்லது பணியில் தொடரும் உரிமையை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தியது. 1961 இல் நடைமுறைப்பட்ட விதிகள் (Rule 18 மற்றும் Rule 8(2)) திருமணமான பெண்களுக்கு பணியாற்றும் உரிமையை தடுக்கும் விதமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது, மேலும் சேவையில் இருக்கும் பெண்கள் திருமணம் செய்யும் முன் அரசு அனுமதி பெற வேண்டும் என்று கட்டாயம் விதிக்கப்பட்டது.

இந்த நிலைநிலை ஏர் இந்தியா எதிர் நர்கேஷ் மீர்சா வழக்கில் (1981) 4 SCC 335 மீண்டும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. விமானப் பணிப்பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட நான்கு ஆண்டு சேவை நிறைவு செய்யப்படாதபோது திருமணம் செய்யக் கூடாது, கர்ப்பமானால் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் எனும் விதிகள் பாலின அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டின. இதே விதிகள் ஆண் ஊழியர்களுக்கு பொருந்தவில்லை. உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விதிகளை அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானதாகவும், பிரிவு 14 ஐ மீறும் வகையில் நியாயமற்றதாகவும் அறிவித்தது. நீதிமன்றம் கூறியது, வயது மற்றும் குடும்ப கட்டுப்பாடு குறித்த அரசு வாதம் உண்மையான கவலை அல்ல; இது பெண்களை அனுசரிக்க முடியாத கட்டுப்பாடுகளுக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முயற்சி எனக் கண்டது.

இந்த வழக்குகள், "வுமன் அப்!" உச்சிமாநாட்டின் கருத்துகளுடன் இணைந்து, பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்காவிட்டால் அவர்கள் சமூகத்தில், பொருளாதாரத்தில், கல்வியிலும் சம உரிமைகளை பெற முடியாது என்பதைக் குறிப்பதாகும். பெண்கள்

அதிகாரம் பெற்றால், அவர்கள் நிதி ரீதியாக சுதந்திரமாகவும், சமூக மாற்றத்திற்கு ஆற்றலான பங்களிப்பாளர்களாகவும் மாறுவர். ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து சம பங்களிகளாக செயல்படும் போது மட்டுமே பாலின சமத்துவம் நிலைநாட்டப்படலாம். இது இந்திய சமூகத்தில் குற்றச்சாட்டு, பாகுபாடு, மற்றும் பழைய விதிவிலக்குகளை எதிர்க்கும் முக்கிய அடித்தளமாகும்.

இந்தியாவில் பெண்களுக்கான சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பு விதிகள்

இந்திய அரசியலமைப்பு, அதன் முகவுரை, அடிப்படை உரிமைகள், அடிப்படைக் கடமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் மூலம் பாலின சமத்துவக் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. அரசியலமைப்பு பெண்களுக்கு சமத்துவத்தை வழங்குவதோடு மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு ஆதரவாக நேர்மறையான பாகுபாடு நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது. ஜனநாயக அரசியலின் கட்டமைப்பிற்குள், சட்டங்கள், மேம்பாட்டுக் கொள்கைகள், திட்டங்கள் மற்றும் பல்வேறு துறைகள் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. பாலின சமத்துவம் என்பது பெண்கள் பாலியல் துன்புறுத்தலிலிருந்து பாதுகாப்பை அடையும் உரிமை, கண்ணியத்துடன் பணிபுரிய உரிமை, மற்றும் சம சமூகச் சூழலில் செயல்படும் உரிமையை உள்ளடக்கியது, இது உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமையாகும்.

சட்ட விதிகள் மூலம், அரசாங்கம் சம உரிமைகளை உறுதி செய்யும் பணியிலும், சமூக பாகுபாடு மற்றும் பல்வேறு வன்முறை அட்டோழியங்களை எதிர்க்கும் நடவடிக்கைகளிலும் செயல்படுகிறது. குறிப்பாக உழைக்கும் பெண்களுக்கு ஆதரவு சேவைகள், பாதுகாப்பு, மற்றும் குற்ற எதிர்ப்பு சட்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பெண்களுக்கு எதிராக இயக்கப்படும் குற்றங்கள் பொதுவாக “பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள்” என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, மற்றும் அவை இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (IPC) கீழ் பல பிரிவுகளில் அடையாளம் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக, இதில் அடங்கும் குற்றங்கள்: பாலியல் வன்கொடுமை (IPC பிரிவு 376), பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக கடத்தல் மற்றும் கடத்தல் (IPC பிரிவு 363–373), வரதட்சணை கொலை அல்லது முயற்சி (IPC பிரிவு 302/304-B), மன ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் சித்திரவதை (IPC பிரிவு 498-A), பாலியல் துன்புறுத்தல் (IPC பிரிவு 354), வார்த்தை-based பாலியல் துன்புறுத்தல் (IPC பிரிவு 509), மற்றும் பெண் குழந்தைகளை 21 வயதுக்கு முன் கடத்தல் அல்லது இறக்குமதி செய்வது போன்ற குற்றங்கள். இவ்வாறான சட்ட விதிகள் பெண்களை பாதுகாக்கும், அவர்களுக்கு சம உரிமைகள் மற்றும் நியாயமான சமூக சூழலை வழங்கும் முக்கிய கருவியாக செயல்படுகின்றன.

சட்ட ஆலோசனை சேவை

அனைத்துச் சட்டங்களும் நேரடியாக பாலினத்தை நோக்கியவையாக இல்லாவிட்டாலும், பெண்களைப் பாதிக்கும் சட்ட விதிகள் துல்லியமான மதிப்பீடு மற்றும் தேவையான திருத்தங்களை அடைந்துள்ளன. பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் நலன்களை பாதுகாக்க சில சட்டங்கள் சிறப்பு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இதில் முக்கியமானவை: சிறப்பு திருமணச் சட்டம் (1954) மற்றும் இந்து திருமணச் சட்டம் (1955) பெண்கள் திருமண உறவுகளில் பாதுகாப்பு பெறுவதற்கான சட்ட அடிப்படைகளை உருவாக்குகின்றன. மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம் (1961, 1995 இல் திருத்தம்) மற்றும் வரதட்சணை தடைச் சட்டம் (1961) பெண்களின் வாழ்க்கை மற்றும் உடல்நலன் பாதுகாப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மருத்துவ ரீதியாக கர்ப்பத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் சட்டம் (1971) மற்றும் சம ஊதியச் சட்டம் (1976) பெண்களின் உடல்நலமும் தொழில்துறையில் சம உரிமையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் (2006) குழந்தைகள், குறிப்பாக பெண்கள், பாதுகாப்பு பெறும் உரிமையை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதேபோல், குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம் (1983), பெண்களை அநாகரீகமாக சித்தரிப்பதை தடுக்கும் சட்டம் (1986), சதி ஆணையம் (தடுப்பு) சட்டம் (1987) மற்றும் குடும்ப வன்முறையிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம் (2005) ஆகியவை பெண்களின் பாதுகாப்புக்கும் சம உரிமைக்கும் நேர்மறையான சட்ட உறுதிப்பாடுகளை வழங்குகின்றன. இவ்வாறு, இந்தியா முழுவதும் பெண்கள் அதிகாரம் பெறுவதற்கும், அவர்களுக்கு சமூகத்தில் சம உரிமை வழங்குவதற்கும் அரசு மற்றும் சட்ட அமைப்புகள் பல்வேறு துறைகளில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அனைத்துச் சட்டங்களும் நேரடியாக பாலினத்தை நோக்கியவையாக இல்லாவிட்டாலும், பெண்களைப் பாதிக்கும் சட்ட விதிகள் துல்லியமான மதிப்பீடு மற்றும் தேவையான திருத்தங்களை அடைந்துள்ளன. பெண்கள் மற்றும் அவர்களின் நலன்களை பாதுகாக்க சில சட்டங்கள் சிறப்பு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இதில் முக்கியமானவை: சிறப்பு திருமணச் சட்டம் (1954) மற்றும் இந்து திருமணச் சட்டம் (1955) பெண்கள் திருமண உறவுகளில் பாதுகாப்பு பெறுவதற்கான சட்ட அடிப்படைகளை உருவாக்குகின்றன. மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம் (1961, 1995 இல் திருத்தம்) மற்றும் வரதட்சணை தடைச் சட்டம் (1961) பெண்களின் வாழ்க்கை மற்றும் உடல்நலன் பாதுகாப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மருத்துவ ரீதியாக கர்ப்பத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் சட்டம் (1971) மற்றும் சம ஊதியச் சட்டம் (1976) பெண்களின் உடல்நலமும் தொழில்துறையில் சம உரிமையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் (2006) குழந்தைகள், குறிப்பாக பெண்கள், பாதுகாப்பு பெறும் உரிமையை உறுதிப்படுத்துகிறது. அதேபோல், குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம் (1983), பெண்களை அநாகரீகமாக சித்தரிப்பதை தடுக்கும் சட்டம் (1986), சதி ஆணையம் (தடுப்பு) சட்டம் (1987) மற்றும் குடும்ப வன்முறையிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம் (2005) ஆகியவை

பெண்களின் பாதுகாப்புக்கும் சம உரிமைக்கும் நேர்மறையான சட்ட உறுதிப்பாடுகளை வழங்குகின்றன. இவ்வாறு, இந்தியா முழுவதும் பெண்கள் அதிகாரம் பெறுவதற்கும், அவர்களுக்கு சமூகத்தில் சம உரிமை வழங்குவதற்கும் அரசு மற்றும் சட்ட அமைப்புகள் பல்வேறு துறைகளில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

B. அரசியலமைப்பு விதிகள்

இந்திய அரசியலமைப்பு பெண்களுக்கு சமத்துவத்தை வழங்குவதோடு மட்டுமல்ல, பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, கல்வி மற்றும் அரசியல் குறைபாடுகளை சமநிலை செய்வதற்கும் முக்கியமான அதிகாரங்களை வழங்குகிறது. அரசியலமைப்பு, அடிப்படை உரிமைகள் மூலம், சட்டத்தின் முன் சமத்துவத்தையும், சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்கிறது. இதில் குறிப்பாக மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறந்த இடம் ஆகிய அடிப்படையில் எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் எதிராக பாகுபாடு காட்டுவதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பதவி உயர்வு, கல்வி மற்றும் அரசியல் பங்கேற்பு போன்ற துறைகளில் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சம வாய்ப்பை வழங்குவதும் சட்டத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக அரசியலமைப்பின் பிரிவுகள் 14, 15, 15(3), 16, 39(A), 39(B), 39(C) மற்றும் 42 ஆகியவை சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இவை, பெண்களுக்கு சம வாய்ப்புகளை வழங்குவதோடு, சமூகத்தில் அவர்களின் நிலையை உயர்த்தவும், நேர்மறையான பாகுபாடு நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்களுக்கு ஆதரவாக செயல்படவும் அரசுக்கு சட்டபூர்வ அதிகாரத்தை வழங்குகின்றன.

இதன் மூலம், பெண்கள் சம உரிமை மற்றும் பாதுகாப்புடன் வாழுவதற்கும், வேலை, கல்வி மற்றும் அரசியலில் தங்களின் பங்களிப்பை முழுமையாக செய்யவும்கூடிய சூழலை இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது.

V. அரசியலமைப்பு சலுகைகள்

1. பிரிவு 14 – சட்டத்தின் முன் சமத்துவம்

- இந்திய எல்லைக்குள் எந்த நபருக்கும் சட்டத்தின் முன் சமத்துவத்தையும் சட்டங்கள் வழங்கும் சமமான பாதுகாப்பையும் அரசு மறுக்கக் கூடாது.

2. பிரிவு 15 – பாகுபாடு தடுப்பு

- மதம், இனம், சாதி, பாலினம், பிறந்த இடம் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்யும்.

3. பிரிவு 15(1)

- எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் மதம், இனம், சாதி, பாலினம் அல்லது பிறந்த இடம் அடிப்படையில் அரசு பாகுபாடு காட்டக் கூடாது.

4. பிரிவு 15(3)

- பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான நேர்மறையான பாகுபாடு நடவடிக்கைகள் அரசால் செய்யப்பட வேண்டும்.
- 5. பிரிவு 16 – பொது வேலைவாய்ப்பு சம வாய்ப்பு**
- அரசின் கீழ் உள்ள அனைத்து அலுவலகங்களில் நியமனம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் சம வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.
- 6. பிரிவு 19 – பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம்**
- அனைத்து குடிமக்களுக்கும் பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திர உரிமை உண்டு.
- 7. பிரிவு 21 – வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரம்**
- சட்டப்படி நிறுவப்பட்ட நடைமுறைகளை தவிர, எந்தவொரு நபரின் வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை பறிக்கக்கூடாது.
- 8. பிரிவு 39 – மாநிலக் கொள்கை வழிகாட்டுதல்கள்**
- (அ) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம வாழ்வாதார உரிமையை வழங்கும் கொள்கையை அரசு முன்னெடுக்க வேண்டும்.
 - (d) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம வேலைக்கான சம ஊதியத்தை வழங்கும் வழிகாட்டல்.
- 9. பிரிவு 39A – நீதிக்கு சம வாய்ப்பு**
- பொருளாதார அல்லது பிற குறைபாடுகள் காரணமாக எந்தவொரு குடிமகனுக்கும் இலவச சட்ட உதவி மற்றும் நீதியைப் பெற வாய்ப்பு மறுக்கப்படக்கூடாது.
- 10. பிரிவு 42 – பெண்களின் நலனுக்கான வழிகாட்டல்**
- நியாயமான மற்றும் மனிதாபிமான வேலை நிலைமைகளை பாதுகாப்பதும், மகப்பேறு நிவாரணம் ஏற்படுத்துவதும் மாநிலத்தின் பொறுப்பு.
- 11. பிரிவு 51(A)(e) – குடிமகன் கடமைகள்**
- பெண்களின் கண்ணியத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் நடைமுறைகளை விலக்கி, நல்லிணக்கம் மற்றும் சகோதரத்துவ உணர்வை வளர்ப்பது இந்திய குடிமகனின் கடமை.
- 12. பிரிவு 243D – இட ஒதுக்கீடு (பஞ்சாயத்து)**
- D(1) – பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு.
 - D(2) – ஒதுக்கப்பட்ட மொத்த இடங்களில் குறைந்தது ஒரு மூன்றில் ஒன்றை பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும்.
 - D(3) – ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் நேரடித் தேர்தல் மூலம் நிரப்பப்படும் இடங்களில் மூன்றில் ஒரு இடம் பெண்களுக்கு.
 - D(4) – பஞ்சாயத்தின் தலைவர்களில் மூன்றில் ஒரு இடம் பெண்களுக்கு.
- 13. பிரிவு 243T – இட ஒதுக்கீடு (நகராட்சிகள்)**

- T(3) – நகராட்சிகளில் நேரடித் தேர்தலில் நிரப்ப வேண்டிய இடங்களில் மூன்றில் ஒரு இடம் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.
- T(4) – சட்டம் மூலம் பட்டியல் சாதிகள், பழங்குடியினர் மற்றும் பெண்களுக்கு தலைவருக்கான இட ஒதுக்கீடு வழங்கும்.

இ .பெண்களுக்கான சிறப்பு முயற்சிகள்

பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் அதிகாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான தேசிய அமைப்புகள் மற்றும் கொள்கைகள் இந்தியாவில் பெண்கள் முன்னேற்றத்தை உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய கட்டமைப்புகளாக அமைந்துள்ளன. 1992 ஜனவரியில் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய ஆணையம் இந்திய பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மகளிர் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட பாதுகாப்புகளை ஆய்வு செய்து கண்காணிப்பதற்கும், அவற்றில் தேவையான திருத்தங்களை பரிந்துரைக்கவும், ஏற்கனவே உள்ள சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்யவும் ஒரு சட்டபூர்வ அமைப்பாக அரசு நிறுவியது. இது பெண்களின் சட்டபூர்வ உரிமைகள் மற்றும் சமத்துவத்தை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தைக் கொண்டது. அதே வருடம் நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய 73வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீட்டை உறுதி செய்தது; கிராமப்புறங்கள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களின் அனைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அலுவலகங்களில் மொத்த இடங்களில் குறைந்தது ஒரு மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் உள்ளாட்சி அரசியலில் பெண்களின் நேரடி பங்கேற்பும் அதிகாரமும் உறுதி செய்யப்பட்டு, அவர்கள் சமூகத்தின் தீர்மான மையங்களில் திறம்பட பங்களிக்க வழி திறந்தது. மேலும், பெண் குழந்தைகளுக்கான தேசிய செயல் திட்டம் (1991-2000) பெண் குழந்தையின் உயிர்வாழ்வு, பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதை இறுதி நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுத்தப்பட்டது; இது பெண்களின் எதிர்காலத்தை பாதுகாக்கவும், அவர்களுக்கு சம உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பான சூழல் வழங்கவும் வழிகாட்டியது. அதன்பின்னர், 2001ஆம் ஆண்டில் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறை பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கான தேசிய கொள்கையை உருவாக்கியது. இந்தக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம் பெண்களின் சமூக-பொருளாதார முன்னேற்றம், அரசியல் மற்றும் கலாச்சாரச் சூழலில் அவர்களின் அதிகாரமளிப்பு, மற்றும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும். இதன் மூலம் பெண்கள் தங்களது வாழ்க்கை, வேலை மற்றும் சமூகப் பங்குபாட்டில் முழுமையாகப் பங்கேற்கும் திறனையும், சட்டபூர்வ பாதுகாப்பையும் பெற்றுள்ளனர், மேலும் இந்தியாவில் பாலின சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் அனைத்து முயற்சிகளிலும் பெண்களின் நிலையை வலுப்படுத்தும் நிலையான கட்டமைப்பாக இது விளங்குகிறது.

அரசாங்கச் சட்டங்கள்

கடந்த சில ஆண்டுகளில், பெண்கள் பாதுகாப்பு, சம உரிமை மற்றும் அதிகாரமளிப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக தேசிய மகளிர் ஆணையம் தொடர்ந்து நாடாளுமன்றத்தில் பல புதிய மசோதாக்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு தீமைகளை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டவை. குறிப்பாக, குடும்பத்தினுள் நடைபெறும் வன்முறை, பாலியல் துன்புறுத்தல், குழந்தை திருமணம், செக்ஸ் வெம்பரிப்பு, வரதட்சணை முறை, சிசுக்கொலை போன்ற பழங்கால சீரற்ற நடைமுறைகள் மற்றும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் வேலையிட பாகுபாடு போன்ற சமூக பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க இந்த சட்டங்கள் உதவுகின்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க சில சட்டங்கள், பெண்களை குடும்ப, வேலை மற்றும் சமூகச் சூழல்களில் பாதுகாப்பு வழங்கும் விதிகளைக் கொண்டவை. இந்த சட்டங்கள் பெண்களின் பாதுகாப்பையும் சுயமரியாதையையும் உறுதிப்படுத்தும் முக்கிய கருவியாக அமைகின்றன.

வரதட்சணை தடைச் சட்டம், 1961

1856 ஆம் ஆண்டு இந்து விதவை மறுமணச் சட்டம் இந்தியாவில் பெண்களின் உரிமைகளில் ஒரு முக்கிய மைல்கல் ஆகும். பாரம்பரிய இந்து சமூகத்தில் விதவைகளுக்கு மறுமணம் செய்யத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது, இது பெண்களை சமூக, பொருளாதார மற்றும் குடும்ப சூழலில் பெரிதும் பாதித்தது. இந்தச் சட்டம் விதவை பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்யும் உரிமையை வழங்கியது. குறிப்பாக, பிரிவு 5 விதி, திருமணமான பெண்களுக்கு சட்ட ரீதியான உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தது, அவள் தனியாகவே தனது உரிமைகளில் முழுமையாக கலந்துகொள்ள முடியும் என்பதை சட்டமாக உறுதிப்படுத்தியது.

1929 ஆம் ஆண்டு குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் இந்தியாவில் பெண்கள் எதிர்கொண்ட மற்றொரு முக்கிய சமூக தீமையை சமாளித்தது. பாரம்பரிய இந்து சமூகத்தில் பெண்களின் திருமண வயது 9-10 ஆக இருந்தது, இது பெண்களின் கல்வி, ஆரோக்கியம் மற்றும் சுயமரியாதையை பெரிதும் பாதித்தது. இந்தச் சட்டத்தின் பிறப்புக்குப் பிறகு, பெண்களின் குறைந்தபட்ச திருமண வயது முதலில் 15 ஆக, பின்னர் 18 ஆக உயர்த்தப்பட்டு, குழந்தை திருமணங்களைக் குறைக்கும் வழி அமைக்கப்பட்டது.

1955 ஆம் ஆண்டு இந்து திருமணச் சட்டம் திருமண மற்றும் விவாகரத்து தொடர்பான சட்டங்களை சீரமைத்து, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம உரிமைகளை வழங்கியது. இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளின்படி, ஆண் அல்லது பெண் இருவரும் நீதிமன்றத்தில் விவாகரத்துக்காக மனு தாக்கலாம், மேலும் மனைவி கணவனை விவாகரத்து செய்யும் உரிமையையும் சம உரிமையாக பெறுகிறார். இது இந்திய

பெண்களின் திருமண, குடும்ப மற்றும் சட்ட ரீதியான உரிமைகளை முன்னேற்றிய முக்கிய சட்ட அம்சமாகும்.

சட்ட ஆலோசனை சேவை

பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் 21 ஆம் நூற்றாண்டில் தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச அளவிலும் மிகவும் முக்கியமான சமூக-அரசியல் முன்னேற்றக் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ளது. இது பெண்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகளை உறுதி செய்வதற்கல்ல, சமூகத்தை வாழக்கூடிய, சமத்துவம் மற்றும் உள்ளடக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் இடமாக மாற்றுவதற்கான முக்கிய கருவியாகும். பெண்கள் அதிகாரமளித்தல், குடும்பங்கள், தொழில் அமைப்புகள் மற்றும் சமூகப் பிரிவுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, மகிழ்ச்சியையும் சமூக நலனையும் அதிகரிக்கும். இச்சாதனைக்கு அரசாங்கத்தின் சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள் மட்டுமே போதுமானதாகாது; சமூகத்தும் முன்னேற்றத்திற்கு இணங்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பெண்கள் தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்கும் உரிமை, சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வாழ்வில் சம வாய்ப்புகளுடன் பங்கேற்பது, அவர்களின் முழுமையான அதிகாரமளிப்பை உறுதி செய்யும். வருமானம் மற்றும் சொத்துரிமை பெற்ற பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் சுயமரியாதையை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும், மேலும் சமூகத்தில் தங்களது தனிப்பட்ட அடையாளத்தை உருவாக்கி சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிக்க முடியும்.

உண்மையான பெண்கள் அதிகாரமளித்தலை நிலைநாட்ட, ஆணாதிக்க மனநிலை மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளை அகற்றுவது அவசியமாகும். அதே சமயம், பெண்களுக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப கற்றல் போன்ற அனைத்து வாய்ப்புகளும் சமமாக வழங்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் இணைந்து சமத்துவமான முறையில் வாழும் சூழலை உருவாக்குவது மட்டுமே உண்மையான அதிகாரமளித்தலுக்கு வழிவகுக்கும். இவ்வாறு, பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது தனிப்பட்ட முன்னேற்றத்தை மட்டும் அல்லாமல், ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்தும் அடிப்படை குறிக்கோள் ஆகும்.

இந்தியாவில் பெண்களின் சட்டங்களின் தாக்கம்

இந்தியாவில் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்துவதில் சட்டங்கள் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்த சக்தியாக பார்க்கப்படுகின்றன. வரலாற்றில் நூற்றாண்டுகளாக பெண்கள் புறக்கணிப்பு, அடக்குமுறை, சொத்து உரிமை மறுப்பு, கல்வி இல்லாமை, சுதந்திரமின்மை, வன்முறை போன்ற பல சிக்கல்களைச் சந்தித்தனர். இந்த சமூக அமைப்பை மாற்றுவதில் அரசியலமைப்பு, குற்றவியல் சட்டங்கள், குடும்பச் சட்டம், தொழில்சார் சட்டங்கள், பாதுகாப்பு சட்டங்கள் ஆகிய பல்வேறு சட்டங்கள் பெண்களின் வாழ்க்கையில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக, இந்திய அரசின்

சட்ட ஆக்கமும், நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகளும், சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களும் இணைந்து பெண்கள் இன்று சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் வலுவான இடத்தைப் பெற காரணமாக உள்ளன.

முதலில், இந்திய அரசியலமைப்பு பெண்களின் சமத்துவத்தை உயர்த்திய மிக முக்கிய கருவியாக உள்ளது. 14வது கட்டுரை சமத்துவத்தை, 15வது கட்டுரை பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாட்டைத் தடை செய்வதை, 16வது கட்டுரை சம வேலை வாய்ப்பை வழங்குவதை உறுதி செய்கிறது. இக்கட்டுரைகள் பெண்களுக்கு சட்ட ரீதியாக பாதுகாப்பையும், சம உரிமையையும் வழங்கிய முதல் முக்கிய படியாக இருந்தன. இதனால் பெண்கள் அரசுப் பணிகள், கல்வி, சுகாதாரம், வணிகம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் சமமான வாய்ப்புகளை பெற்றனர். அரசியலமைப்பு வழங்கிய பாதுகாப்பு பெண்களுக்கு சட்டரீதியான தன்னம்பிக்கை ஏற்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வியல் தரத்தை உயர்த்தியது.

அதே நேரத்தில், குற்றவியல் சட்ட திருத்தங்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டன. குறிப்பாக 498A (மணவாழ்க்கைத் தொல்லை மற்றும் கொடுமை தடுப்பு), தொழில்நிலையிலான பாலியல் தொல்லை தடுப்பு சட்டம் (POSH Act, 2013), பாலியல் வல்லுறவு சட்ட திருத்தங்கள் (2013 மற்றும் 2018), DPA - வரதட்சணைத் தடுப்பு சட்டம் போன்றவை பெண்களை உடல், மனஉளைச்சல், பொருளாதார மற்றும் பாலியல் வன்முறைகளிலிருந்து காப்பாற்ற என பல பாதுகாப்புகளை வழங்கின. இந்தியாவில் நடந்த நிர்ப்பயா வழக்கு பின்னர் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் பெண்களை தாக்குதல், பாலியல் வல்லுறவு போன்ற குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகளை நிர்ணயித்தன. இதனால் பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கான சட்ட ரீதியிலான பாய்ச்சல் அதிகரித்தது.

குடும்பச்சட்ட மாற்றங்கள் பெண்களின் சொத்து உரிமை, திருமண உரிமை, விவாகரத்து உரிமை, பராமரிப்பு உரிமை போன்றவை ஒருங்கிணைந்து பெண்களின் குடும்பத்திலுள்ள நிலையை வலுப்படுத்தின. இந்துச் சுரண்டல் சட்டம் (Hindu Succession Amendment Act, 2005) மூலம் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாக வாரிசுரிமையைப் பெற்றனர். இதனால் பெண்களின் பொருளாதார சுயநிலை அதிகரித்து, திருமணம், குடும்பம், சொத்து பங்கீடு போன்ற சூழல்களில் ஆண்களுக்கு சமமான நிலையை அடைந்தனர். Hindu Marriage Act, Special Marriage Act, Guardian and Wards Act, Domestic Violence Act, 2005 போன்ற சட்டங்கள் திருமண வாழ்வில் பெண்களின் பாதுகாப்பையும் முடிவெடுக்கும் உரிமையையும் மேம்படுத்தின.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் இந்தியாவில் பெண்களை வன்முறை, கடத்தல், பாலியல் குற்றங்கள், மனிதக் கடத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து காப்பாற்ற பெரும் பங்கு வகித்தன. POCSO Act (2012) சிறுவர் பாலியல் குற்றங்களை

தடுக்கும் முக்கிய சட்டமாக உருவானது. இதில் விசாரணை, சாட்சியங்கள் மற்றும் தண்டனைகள் கடுமையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதால் சிறுமிகளின் பாதுகாப்பு வலுவடைந்தது. PCPNDT Act பெண் குழந்தை கருக்கலைப்பைத் தடுத்து பாலின விகிதத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது.

வேலை வாய்ப்பு மற்றும் தொழில் சட்டங்கள் பெண்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. Equal Remuneration Act பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் ஒரே பணிக்கான சம ஊதியம் பெற இயல்பாக்கியது. Maternity Benefit Act (2017 திருத்தம்) மூலம் மாதர் விடுப்பு 26 வாரங்களாக உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் பெண்கள் தாய்மை காலத்திலும் வேலை பாதுகாப்புடன் தொடர்ந்து பணியாற்றும் சூழல் உருவானது. தொழிற்கழகங்களில் பாதுகாப்பு, பாலியல் தொல்லை தடுப்பு, இரவு வேலைக்கு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் போன்றவை தொழில்துறையில் பெண்களின் பங்கு அதிகரிக்க காரணமாக உள்ளன.

அரசியல் துறையில் பெண்களின் பங்கேற்பை உறுதி செய்த சட்டங்கள், குறிப்பாக 73 மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு வழங்கின. இது இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் பெண்களுக்கு மிகப் பெரிய வாய்ப்பை வழங்கியது. இதன் விளைவாக, 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் கிராமப்பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் மாநகராட்சிகளில் தலைவர்களாக, உறுப்பினர்களாக, முடிவெடுப்பாளர்களாக இணைந்துள்ளனர். இது பெண்களின் தலைமைத்துவ திறனை வெளிக்கொணரும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கியது.

மேலும், மகளிர் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்களின் ஒருங்கிணைந்த தாக்கம் சமூக மாற்றத்தை உருவாக்குகிறது. மகளிர் பாதுகாப்பு முகாம், குடும்பச் செலவு உதவிகள், கல்வி ஊக்கத் தொகை, பெண்களுக்கான தொழில் முயற்சி கடன் போன்றவை பெண்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேலும் மேம்படுத்துகின்றன. சட்டங்களின் தாக்கம் நேரடியாக மட்டும் அல்லாது, சமூக மனப்பான்மை மாற்றத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது. பெண்கள் இன்று தங்கள் உரிமைகளை அறிந்தும், போராடியும், நீதியை நாடியும் செயல்படுகின்றனர். இது சட்ட விழிப்புணர்வு அதிகரித்ததின் விளைவாகும்.

மொத்தத்தில், இந்தியாவில் பெண்களுக்காக வகுக்கப்பட்ட சட்டங்கள் சமூக நலன், தனிநபரான பாதுகாப்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம், அரசியல் பங்கேற்பு, கல்வி மற்றும் குடும்ப நிலைகளை முழுமையாக மாற்றியுள்ளன. இன்னும் சில பிரதேசங்களில் பெண்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமை நடைமுறைப்படுத்தல் குறைவாக இருந்தாலும், சட்டங்கள் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான முதன்மையான கருவியாக தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. சட்டங்களின் காரணமாக பெண்கள் இன்று தன்னம்பிக்கை, சமத்துவம், பாதுகாப்பு, சுயநிலை ஆகியவற்றுடன் முன்னேறி வருகிறார்கள்.

சுய மதிப்பிட்டு கேள்வி

1. பெண்கள் கல்வி மற்றும் சமூக-அரசியல் அதிகாரமளிப்பு விவாதிக்கவும்.
2. தமிழ்நாட்டில் பெண்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பங்கு விரிவாக விவரிக்கவும்.
3. தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் எடுத்துக்காட்டுக.
4. பெண்கள் அதிகாரம் மாநிலத்தில் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி வாய்ப்புகள் விவரிக்கவும்.
5. பெண்கள் அரசியல் பங்கேற்பு மற்றும் சமூக சமத்துவம் பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்பு எடுத்துக்காட்டுக.
6. பெண்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தடைகளை விவாதிக்கவும்.
7. பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களில் முக்கிய விவரிக்கவும்.
8. சமூக பொருளாதாரம் பெண்கள் கல்வி மற்றும் தொழில்முனைவு எடுத்துக்காட்டுக.
9. தமிழ்நாட்டில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பை விவாதிக்கவும்.
10. குடும்பம், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் அரசியல் அமைப்புகள் எடுத்துக்காட்டுக.

அலகு- 5

பெண்கள் கல்வி -பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் -பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் அதிகாரமளித்தல் - - தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தால் பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.

நோக்கங்கள்

- ☐ பெண்கள் கல்வி சமூக-அரசியல் பங்கைப் புரிதல்.
- ☐ பெண் அரசியல் மாற்றப் பங்கை ஆய்வு செய்தல்.
- ☐ பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் அறிதல்.
- ☐ தமிழ்நாடு அரசின் பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

பண்டைத் தமிழகத்தில் பெண் கல்வி

புவி ஆளும் மன்னர்கள், கவியாளும் புலவர்களை போற்றினர் என்பது வரலாறு கூறும் உண்மை. இப்புவி மன்னர்களுக்கு நல்லனவற்றை எடுத்து சொன்ன புலவர்களில் பெண்களும் அடங்குவர். இப்பெண் புலவர்களில் ஒளவையார், வெண்ணிகுயத்தியார், காவற்பெண்டு, நற்பசலையார், பொன்முடியார் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பெண் கல்விக்கு எதிரான வாதமும் மறுப்பும்

பெண்களின் வளர்ச்சியையும் முக்கியத்துவத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த வீணர்கள் சிலர், " அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு ? " என்றும் " பெண் புத்தி பின் புத்தி " என்றும் உளறி வைத்தனர்.

ஆனால் பெண்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த பாரதியார் "பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்" என்று பாடினார். ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்கு பின்னால் ஒரு பெண் மறைந்து இருக்கிறாள் என்பது அனைத்துலகம் ஏற்றுக் கொண்ட உண்மை வாக்கு. தொட்டிலை ஆட்டும் கை தொல்லுலகை ஆளும் கை ஆகும் .

பெண் கல்வியின் பயன்கள்

பெண்கள் கல்வி பெற்றதால் சமையல் அறையில் முடங்கி கிடந்த பெண் சமுதாயம் சாதனை பல புரிந்துள்ளது. இன்று உலகின் பல்வேறு துறைகளில் பெண்கள் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றி உள்ளனர். விளையாட்டுத்துறை முதல் விண்வெளி ஆராய்ச்சி துறை வரை சாதனைகள். கல்பனா சாவ்லா முதல் பி வி சிந்து வரை உதாரணங்களாய் இருக்கின்றனர். ஆசிரியர் தொழிலில் பெரும்பான்மை வகிப்பவர்கள் பெண்களே. பாரத நாட்டை ஆண்டவர்களில் ஜான்சி ராணி, அகல்யாபாய் முதல் இந்திரா காந்தி, ஜெயலலிதா வரை பெண்களும் உள்ளனர். பல்வேறு நாடுகளிலும் ஆட்சி

பொறுப்பை பெண்கள் ஏற்று நடத்தி காட்டி வருகின்றனர் . ஆண்களுக்கு இணையாக பெண்களும் அனைத்து துறைகளிலும் சாதனை படைத்தது வருகின்றனர்.

பெண் கல்வியும் சமுதாய முன்னேற்றமும்

இன்றைய நவீன உலகில் கல்வியே மாற்றத்திற்கான அடித்தளம் எனக் கூறுவது முற்றிலும் உண்மையே. கல்வியறிவே மனிதனை வளர்ச்சியடையச் செய்வதாகவுள்ளது. தொழிலினையே மையமாகக் கொண்டு வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளும் சமுதாயமானது பெண்களினது நலனையோ அவர்களின் திறமைகளையோ வெளிக்கொண்டுவருவதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை என்றே கூற வேண்டும். 'பெண்கள் நாட்டின் கண்கள்' என்பதனை வலியுறுத்தும் சமுதாயம் பெண்களுக்கான முழுமையான சுதந்திரத்தை வழங்க வேண்டும். அத்தோடு பெண்கல்விக்கு வாய்ப்பளித்தல் வேண்டும். ஒரு டிபன் அடிப்படையில் கற்பதால் அச் சமுதாயமே சிறப்படையும் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

உலக நாடுகளில் கல்வி என்பது மனிதர்களின் மூச்சாகக் காணப்படுகின்றது. கல்விக்காக தமது வாழ்நாள் முழுவதையுமே செலவு செய்வதோடு தமது அறிவினையும் விருத்தி செய்து கொள்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இருப்பினும் இன்று பெண் கல்வியானது ஒரு காத்திரமான அறிவுத்தளத்தில் பேசப்படுகின்றது. ; ; அது சமுதாயம் வரை உதவுகிறது

'ஒரு ஆண் கற்பதால் அவன் மட்டுமே கற்கிறான் மாறாக ஒரு பெண் கற்கும் போது மொத்த சமூகமே கற்கிறது' எனலாம். குடும்பத்தையே சுமக்கும் பெண்களின் கல்வி முன்னேற்றம் பல விதத்திலும் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. வீட்டிலேயே அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த பெண்களின் தன்னம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கிலே கல்வியறிவால் வெற்றி பெற்ற பெண்ணின் விண்வெளிப் பயணம் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண் என்பவள் குடும்பத்தைக் கவனித்தல், பிள்ளைகளைப் பரபமரித்தல், வீட்டை நிர்வகித்தல் போன்ற பல்வேறு பணிகளை கஷ்டங்களினால் பெற்ற அனுபவத்தின் மூலம் குடும்பத்தினைச் சிறப்பானதாகக் கொண்டு செல்கின்றனர். எப்போதும் பெண்களுக்கு முறையான கல்வி என்பது ஆண்களுக்குக் கிடைப்பது போன்று முழுமையாகக் காணப்படுவதில்லை. சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் காரணிகளால் அவர்களின் பாடசாலைக்கல்வி பாதியிலேயே நின்றுவிடுகின்ற நிலையினைக் காணலாம். உதாரணமாக திமணம், பெண்கள் மீதான குடும்பத்தினுடைய திணிப்புக்கள், பிழையான கலாசாரக் கொள்கைகள் என்பன அவர்களின் உயர் கல்வியைப் பாதிக்கின்றன என்றே கூறலாம்.

மேலும் இலங்கையில் பெண்கல்வியானது ஏனைய தென்னாசிய நாடுகளை விட முன்னேறியுள்ளது என்பது சுகாதாரத்தினைக்களத்தின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக குழந்தை ஆரோக்கியமாக வளர பெண்களின் படிப்பும் அதனால் பெறுகின்ற பலவிதமான அறிவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தமது குழந்தையின் எதிர்காலத்தை வளமானதாக அமைத்துக்கொள்வதற்கு பெண்கல்வியானது இலங்கையிவல் தாய்சேய் கல்வியாகத் தற்காலத்தல் வளர்ச்சியுற்றுள்ளமையைக் காணலாம்.

பெண்களே சமுதாயத்தின் கலாசார அடையாளங்கள்.பெண்கள் தங்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நன்மையளிக்கக் கூடிய வழிகளைத் தாம் பெறுகின்ற கல்வி மூலம் பெறுகிறார்கள்.அந்தவகையில்' செல்வங்களிற் சிறந்த கல்விச்செல்வம்'என்பதனை அறிந்த முதாதையர்கள் தங்களால் இயன்றவரை கல்விச் செல்வத்தைப் பெண்களுக்கு கொடுப்பதற்காகப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளதோடு தற்காலம் வரையில் அதில் முன்னேற்றத்தினையும் வளர்ச்சியினையும் கண்டுள்ளதோடு பெண்களுக்கான தனித்துவத்தினையு; பெற்றுக் கொடுத்துள்ளமையைக் காணலாம்.

'பாலிகா'என்ற பெயரில் இன்றும் எமது நாட்டிலே பல பாடசாலைகள் வெற்றிகரமாக இயங்குகின்றன.பெண்கள் கல்லூரிகள் முக்கியமானவை கலவன் பாடசாலைகளை விட ஆண்,பெண்களுக்கான தனியான பாடசாலைகளில் பெறுபேறுகள் சிறப்பாக கிடைப்பதாக புள்ளிவிபரங்களுண்டு.பெண்களின் கல்வியினால் அவர்களின் குடும்பம் மட்டுமல்ல சமுதாயமும் சிறப்பாக பயன்படுகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆண்களுக்கு குருகுலக்கல்வி காணப்பட்டதைப் போன்று பெண்களுக்கென தனியாகக் கல்வி நிலையங்கள் எமது நாட்டில் அக்காலங்களில் காணப்பட்டதாக ஆய்வுகள் குறிப்பிட்டுள்ளன.மேலும் அக்காலகட்டத்தில் மனுதர்ம சாஸ்திரம்,குடும்ப பெண்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற எவிதிமுறைகளை முன்னெடுத்தது.வயதுக்கு வந்த பெண்கள் ஆண் துணையற்று வெளியே போகக் கூடாது என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.பெண்கள் சிறுவயதில் அப்பாவின் பட்டுப்பாட்டினுள்ளும் கணவனது கட்டுப்பாட்டினுள் மாத்திரமே இருக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தியமையால் பெண்களுக்கான கல்வி அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றே கூறலாம்.இருப்பினும் தற்காலத்தில் இந்நிலை முற்றாக நீக்கப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.;;

மேலும் ஆதி காலத்தில் மனுதர்ம சாஸ்திரம் பெண்களின் கட்டுப்பாட்டினை வலியுறுத்தினாலும் கீழைத்தேய பல பெண்கள் கல்வியறிவு பெற்றதற்கான பல சான்றுகள் உள்ளன.சங்ககாலத்தல் பல படித்த பெண்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு ஒளவையார் போன்ற சான்றாகின்றனர்.பெண்கள் பல நாடுகளிலும் பல சமய பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றார் என்பதற்கு இந்திய காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள் போன்றோர் உதாரணமாகின்றனர்.இஸ்லாம் பரவுவதற்கு நபிகள் நாயகத்தின் துணைவியார் கதீஜா அம்மையார் பெரும்பணியாற்றிருக்கின்றார் என்றும் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் ஆரம்பத்தில் மேரிமக்டரின் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதென ஆய்வுகள் பெண்கல்வியின் பாரம்பரியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஒரு சமுதாயம் எப்படி முன்னெற்றமடைகின்றது என்பதனை அந்நாட்டில் பெண்களின் கல்வியும் அக் கல்வி மூலம் பெண்கள் சமூகத்திற்கு செய்கின்ற

பணிகளையும் வைத்து தெளிவடையலாம். அந்தவகையில் கடந்த 200 வருடங்களாகப் பெண்களின் உயர்கல்வியின் நிலை படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தே வந்துள்ளது.இன்று பல நாடுகளிலும் பெண்கள் ஆண்களை விட உயர்ந்த மட்டத்தில் பரீட்சைகளில் சித்தியடைவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.1981,1982ம் ஆண்டுகளில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்வியமைப்பால் நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் படி தென்னாசியாவில் உளர்கல்வியை நாடும் பெண்களின் எண்ணிக்கையில் இலங்கை முதலிடத்திலுள்ளது.அதிலும் வடபகுதிப் பெண்கள் பலர் இலங்கையின் தென்பகுதிப் பெண்களை விட கூடிய கல்வித்தகைமையில் இருந்தார்கள் என இவ்வறிக்கை குறிப்பிட்டள்ளது.

அண்மைக்காலத்தில் எடுத்த கணிப்பின் படி இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த சனத்தொகை 21, 283 913 என்றும் அதில் பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களின் எண்ணிக்கையை விட கூடுதலாக இருக்கிறது.அதில் பெண்களின் சனத்தொகை 10,864 073. ஆண்களின் சனத்தொகை 10,419 840 ஆகும்.இலங்கையில் பெண்களின் கல்வி தென்னாசிய நாடுகளை விட மிகவும் உயர்வாக உள்ளது.கடந்த காலங்களில் இலங்கை 5.4வீதம் கல்விக்காக செலவிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வியில் பெண்கள் பல்Nறு சவால்களை எதிர்நோக்கியே வெற்றியடைய வேண்டிய சூழ்நிலையகை; காணலாம்.அந்தவகையில் பெண்களின் கல்வியானது கட்டாயமானதொன்று என்பதோடு பெண்ணே குடும்பத்தின் குலவிளக்கு என்பதனையும் தாண்டி சமூகத்தின் வெற்றியின் சின்னமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றனர்.பெண்ணினம் தலைத்தோங்கும் போது சமூகம் மட்டுமன்று நாடும் முன்னேற்றமடைகின்றது. அந்தகையிலே பெண்களுக்கான சவால்களாக பின்வருவனவற்றை எடுத்துக்காட்டலாம்.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின் திரு.கன்னங்கரா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட கல்வித்திட்டத்தினால் 1931 ல் இலங்கையிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் கல்வி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. இன்று இலங்கையில் 10144 பாடசாலைகளால் 4030000 மாணவர்கள் கல்வி பயில்கிறார்கள். இலங்கையின் ஒட்டுமொத்த மாணவர்களின் கல்வியை நோக்கின் சாதாரணதர வயதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களில் 92% உயர்கல்வியை நாடுகின்றனர். ஆண்கள் பெண்கள் என பிரித்துப் பார்த்தால் மேற்படி படிக்கும் மொத்த ஆண்கள் 95.8% என்றும், பெண்களின் தொகை 93% எனவும் இலங்கையின் கல்வி அமைச்சு அறிக்கை உள்ளது. இந்நிலை இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சமமாக இல்லை. குடந்த 30 வருட போரின் காரணத்தினாலும், வேறு காரணங்களாலும் இலங்கையின் சில பகுதிகளில் கல்வி நிலை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மட்டக்களப்பில் உயர்கல்வி பெறும் பெண்கள் 81.3% அம்பாரை 87.2% நுவரெலியாவில் 80.1% என தேசிய பெண் கல்வி மட்டத்தை விட குறைந்தளவே பதிவாகிறது எனலாம்.

2010 ம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களுக்குப் போனவர்களில் 58% பெண்களாகும். இதற்கு காரணம் ஆண்கள் போரிற்குப் பயந்து வெளிநாடுகளுக்கு சென்றமையினால் போதிய பாதுகாப்பு பெண்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றே கூறலாம். இவற்றையெல்லாம் தாண்டி பெண்கள் உயர் கல்வியினை கற்றாலும் 78.80% கலைத்துறையிலும், வர்த்தகத்திலும் ஆர்வம் காட்டியமையினால் பெண்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உருவாணதோடு கல்வியும் பயனற்றதாக காணப்பட்டமையால் பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியிலேயே கல்வி கற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காலத்திற்கு காலம் பெண்களின் கல்வியானது பல திருப்பு முனைகளுடனேயே சமூகத்தினதும் கலாச்சாரத்தினதும் வளர்ச்சிக்கு உதவியிருக்கின்றனர். பல்வேறு துன்பங்களைத் தாண்டி குடும்பத்தினை வெற்றிப்பாதைக்குக் கொண்டு சென்ற பெருமை பெண்களையே சாரும் எனலாம். ஆனால் இன்றும் பல சவால்களை மாணவிகள் எதிர்நோக்குகின்றனர். அத் தடைகள் அனைத்தையும் தாண்டி, தன்னையும் தனது சமூகத்தையும் மேன்நிலைக்கு கொண்டுவருபவர்கள் பெண்களாவர். இன்றுள்ள பல்கலைக்கழக மாணவிகளும் தங்களின் வளர்ச்சிக்கும் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உதவி செய்ய முன்வரல் வேண்டும்தான் என்பதே இக்கட்டுரையின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

பெண்களின் மனநிலைக்கும் அவர்களின் திறமைகளுக்கும் முதன்மையளிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு குடும்பத்தினதும் கடமையாகும். பெண்மை போற்றும் போது சமூகமும் போற்றப்படும் என்பது எனது கருத்தாகும். ஒரு பிள்ளையை கருத்தரித்து இவ்வுலகில் சிறந்த எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் பெண்மைக்கு கல்வியறிவே அவசியம். பெண்கல்வியை முழுமையாக வழங்கி சமுதாயத்தினையும்தான் மேலோங்க செய்யலாம். தேவையில்லாத காரணத்திற்காக பெண்களின் கல்வியை இடைநிறுத்தும் நிலை பொதுவாகவே எமக்குள் மாறுதல் வேண்டும். இதன் மூலம் கல்வியானது முழுமையாக வளர்ச்சியடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்ககாலத்தில் சாதாரண மக்களும் கல்வி அறிவு பெற்றவராக இருந்தனர், கீழடி மட்பாண்ட தொல்லியல் தடயங்கள் காட்டுவது போல சற்றொப்ப 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சாதாரண தமிழ் மக்களும் வீட்டில் புழங்கும் பாணை சட்டிகளிலும் தங்கள் பெயர்களைக் கீறி வைத்திருந்தனர்; சங்க காலத்தில் 40க்கும் சொச்சமான பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்தனர்; குறமகள், விறலியர், குயவர் வீட்டுப் பெண், அரசி என எந்த நிலையில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணும் என, எல்லோரும் பாடல்கள் எழுதினார்கள் என்பவற்றை விரைவில் கடந்து; சென்ற நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெண்கள் இருந்த நிலைக்கு நாம் வந்துவிடுவோம்.

பாரதியார் மறைந்த பிறகு ஒரு நூறாண்டுகளை நாம் அடுத்த ஆண்டு கடக்கப் போகிறோம். "பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் - மிகப் பீழை யிருக்குதடி"

என்று மனம் நொந்துப் பாடிய பாரதிதான் புதுமைப் பெண்கள் குறித்து கற்பனை செய்து, காலத்தைக் கடந்தும் பாடினார். அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்றுதான் சென்ற நூற்றாண்டில் சமுதாயம் இருந்தது. ஆனால் பாரதியோ,

"எட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
எண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்துவிட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி"

என்று இவ்வாறு 'கற்பனையில்' மட்டுமே பாடின நிலை இருந்த காலமது. அவரது கற்பனையில் பெண்கள் கல்வி பெற்று முன்னேறிவிட்டதாகப் பாடிக்கும்மியடித்தார்.

பெண்கள் ஏன் கல்வி கற்க வேண்டும்.... என்று கூறப்படும் காரணமேகூட பல வகையில் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது எனலாம். பெண்கள் விரும்பிய துறையைத் தேர்வு செய்து, அது கல்விப் புலமோ, கலைப்புலமோ, அரசியல் புலமோ, அறிவியல் புலமோ, சமூகத் தொண்டோ, தொழிலோ அல்லது வணிகமோ, அது எதுவாகவும் இருக்கட்டும், அத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்கச் சாதனை செய்தவர் இந்தப் பெண்மணி என்ற ஒரு நிலையை எட்டுவதற்கு அவர்கள் போடவேண்டியது ஒரு எதிர் நீச்சலாகவே இருக்கிறது.

அவ்வாறு முன்னேறும் வழியிலும் உச்ச நிலையை எட்டி வெற்றிக் கொடி நாட்ட ஏற்படும் இடையூறுகளும் பற்பல. பொருளாதாரம் போன்ற ஒரு சில தடைகள் என்பது இருபாலருக்கும் பொது என்றாலும் "கண்ணாடிக் கூரை" என்று உயரமுடியாத தடையில் சிக்கிக் கொள்வது பல பெண்களின் நிலை. "The system is at fault", "The double standard" என்று சமூகத்தில் ஊறிப்போயுள்ள சமூகத் தடை நிலைகள் அவை. ஒரு சில அரசுப்பணி போன்ற சூழல் தவிர்த்து, பணியில் முன்னேற்றம், பதவி உயர்வு, தலைமைப் பொறுப்பு, நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கப்பெறாமல் எளிதில் பெண்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படும் சூழல் இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு ஆண்கள் எதிர் கொள்ளாத வகையில்,

பெண்களுக்கு, அவர்கள் பெண்கள் என்ற பாலினத் தகுதியின் காரணமாக அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் தடைகள் பல உண்டு.

கரடுமுரடான பாதையில் பயணித்துத்தான், பல எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்துத்தான் பெண்கள் தாங்கள் கனவு கண்ட குறிக்கோள் என்ற இடத்தைச் சேர வேண்டியிருக்கிறது. காலத்தில் முன்னும் பின்னும் என்ற ஒரு மீள்பார்வை செய்து பெண்களின் நிலை என்ன? பெண்கள் கடந்து வந்த பயணத்தில் அவர்கள் முந்தைய தலைமுறை செப்பனிட்டுத் தந்த பாதையில் எளிதாகப் பயணித்து அடுத்த தலைமுறைக்கும் வழிகாட்டுகிறார்களா? அல்லது விடுதலை பெற்ற ஒரு நாட்டில், பாடுபட்டு தங்கள் முன்னோர் பெற்றுத் தந்த சுதந்தரத்தின் அருமை தெரியாமல் வரும் தலைமுறை பொறுப்பற்று இருப்பது போல இருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு வெற்றிகளுக்கு இன்றும் இருக்கும் இடையூறுகள் என்ன ? என்று சற்றே ஆராயலாம்.

முதலில் கடந்து வந்த தடைகள் குறித்து ஒரு மீள் பார்வை...

அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்ற ஒரு நிலை கடந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலிருந்தது. இதை ஒரு பழமொழியாகவே சொல்லி பெண்களை முடக்கிவிட்ட ஒரு அவலநிலை அன்று. பிறகு தொடர்ந்து வந்த மற்றொரு காலத்தில் தங்கள் உயர் தகுதி நிலையைப் பறைசாற்றிக் கொள்ள, அதாவது நுனி நாக்கில் ஆங்கிலம் பேசும் பெண்கள் என்று கதைகளிலும் படங்களிலும் காட்டப்படுவது போல, மேல் வர்க்கம் எனக் கருதப்படும் பெற்றோர் சிலர், பிறந்த வீட்டிற்கு ஒரு "ஸ்டேட்டஸ் சிம்பல்" அல்லது புகுந்த வீட்டில் படித்த மருமகள் அல்லது கணவன் பெருமை பேச ஒரு "டிரோஃபி வொய்ஃப்" தகுதி என்று பெண்கள் கல்விப் புகட்டப் பட்டனர். பெருமைக்காகப் படிக்கும்/படிக்க வைக்கப்படும் பெரிய இடத்துப் பெண்கள் என்ற இந்த நிலை தவிர்த்து பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டதில்லை. படிக்க வைத்து வீட்டில் பதுமையாக இருத்தி அழகு பார்ப்பது, பெருமை பேசுவது என்ற அளவில் பெண்கல்வி நின்றுவிடும். பெண்களைப் படிக்க வைப்பது நல்ல தகுதியுள்ள மணமகனைத் திருமணம் செய்து வைக்க என்பது போன்ற எண்ணங்கள் இன்றும் கூட மக்களிடம் இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

இவை போன்ற ஒருசில விதிவிலக்கான சூழல்கள் தவிர்த்து, பெண்களின் கல்விக்கு வெளியுலகம் தடை போட வேண்டும் என்பதில்லை, சிலசமயம் குடும்ப உறவுகளும் கூட நேர்முகமாகத் தடை செய்வதும், அல்லது மறைமுகமாகப் பெண்களின் கடமைகள் குறுக்கே நிற்பதும் உண்டு.

அவ்வாறு பெண்கள் எதிர் கொண்ட (எதிர்கொள்ளும்?) கல்வித்தடைகள்:

1. குடும்பச் சூழல்:

முன்னர் குடும்பங்கள் பெரிய குடும்பமாக இருக்கும், குறைந்தது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் 5 அல்லது 6 பிள்ளைகள் இருப்பர். ஆகவே, அம்மாவுக்கு எடுபிடி உதவி தேவை, சமைக்க, பாத்திரம் விளக்க, துணி தோய்க்க, அடுத்து வரிசையாகப் பிறக்கும் தம்பி தங்கைகளைப் பார்த்துக் கொள்வது என்ற ஒரு குடும்பச் சூழல். மகப்பேறு காலத்திலும் முன்னர் பல பெண்கள் உயிரிழந்தனர். அம்மாவிற்கு உடல் நலமில்லை, அல்லது அம்மாவே இல்லை என்பது போன்ற ஒரு நிலையில் யார் பிள்ளைகளைப் பாரமரிப்பது, வீட்டு வேலைகள் செய்வது? இது போன்ற நிலையில் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்கப் பெண்கள் கல்வி நிறுத்தப்படுவதுண்டு.

2. பெண்களின் பருவ வயது மாறுதல்:

பிறகு நடுநிலைப் பள்ளியுடன் பெண் கல்வியை நிறுத்துவதும் உண்டு. கணவன் எழுதும் கடிதத்தைப் படிக்கும் அளவிற்குக் கல்வி அறிவு போதும் என்ற ஒரு மனநிலை. அதுவும் பெண் பெரிய பெண்ணாகிவிட்டால் உடனே கல்வியை நிறுத்திவிடுவார்கள். ஏன் வம்பு, படிக்க அனுப்பினால் அதனால் என்னென்ன தொல்லைகள் வருமோ என்ற கவலை. மேலும், காதல் விவகாரத்தில் பெண்கள் விழுந்தால் உடனே படிப்பை நிறுத்தி சொந்தத்தில் ஒரு திருமணம் செய்துவிடுவார்கள். காலாகாலத்தில் ஒரு கல்யாணம் செய்து பொறுப்பை முடித்துவிட வேண்டும். எத்தனைக்காலம்தான் மடியில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பது? என்பது போன்ற எண்ணங்கள் மக்கள் மத்தியிலிருந்தது.

3. கல்விக்கான கட்டமைப்புகள் இல்லாமை:

பல ஊர்களில் நடுநிலைப் பள்ளிக்கு மேல் வகுப்புகள் இல்லாதிருந்தது. அவ்வாறு இருந்தாலும் பெண்கள் மட்டும் படிக்கும் பள்ளியோ அல்லது வகுப்போ இருப்பதில்லை. சிலர் விரும்பிய வகையில் பெண்களுக்கான தனி உயர்நிலைப்பள்ளி இல்லை என எத்தனை எத்தனையோ பெண்கல்விக்கான தடைகள்.

4. பிற்போக்கு எண்ணங்கள்:

பெண் படித்து என்ன செய்யப் போகிறாள், அவள் சமைப்பது குடும்பத்தைப் பராமரிப்பது போதும் என்ற எண்ணம் உள்ளவர் வாழ்ந்த காலம் சென்ற நூற்றாண்டு. பெண்களைப் படிக்க வைப்பது அவர்கள் சுற்றத்திலேயே இருக்காது, படித்த பெண் கெட்டுப் போகும், பெண்ணுக்குப் படித்த திமிர் வந்துவிடும், பெண் "வாயாடி"யாக மாறிவிடுவாள். எதிர்க்கேள்வி எழுப்பும் மனப்பான்மை வந்துவிடும். "ஒவ்வொருவரையும் வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைக்க வேண்டும்" என்ற பிற்போக்குக் கொள்கைகள் மக்களிடம் பரவலாக இருந்தது.

5. பொருளாதாரச் சூழலில் இரண்டாம் நிலை:

பள்ளியில் கட்டணக் கல்வி என்ற முறை இருந்தது. பணவசதி இல்லையென்ற சூழல் இருப்பின், மகனுக்குத்தான் முதல் வாய்ப்பு. ஆண் கல்விக்கு முன்னுரிமை. மகன் படித்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவான். மகள் படிப்பு குடும்பத்திற்கு உதவப் போவதில்லை. அப்படியே செலவு செய்து படிக்க வைத்தாலும் மீண்டும் வரத்தக்கிணை, நகை நட்டுப் போட்டு கல்யாணச் செலவு வேறு. எனவே பெண்ணை படிக்க வைத்தால் இரட்டைச் செலவு என்பதும் பல குடும்பங்கள் எதிர்கொண்ட சூழ்நிலை.

6. குறுகிய கல்வி வாய்ப்புகள்:

நோபிள் ப்ரோஃபெஷன் எனப்படும் கல்விப்புலமும், மருத்துவப் புலம் மட்டுமே பெண்களுக்கான தொழில் புலமாகவே ஒதுக்கப்பட்டதும் ஒரு காலம். பெண்கள் படித்து பள்ளி ஆசிரியர், மகப்பேறு மருத்துவர், கொஞ்சம் செவிலியர் என்றுதான் பணிகள் செய்ய முடிந்தது. தொழிற் கல்வியாக இல்லாவிட்டால் வங்கியில் கணக்கர், தட்டச்சுப் பயின்ற அலுவலர் போன்ற பணிகள் தவிர வேறு வாய்ப்புகள் இல்லை. பொறியாளர், வழக்கறிஞர் போன்ற தொழிற் கல்விகளுக்குப் பெண்களைப் படிக்க வைக்கப் பல குடும்பங்கள் முன் வந்ததில்லை.

7. சிறந்த முன்மாதிரி அமையாத சூழல்:

அவ்வாறு தொழில் கல்விகளிலும், தலைமை இடங்களிலும் ஒரு பெண்ணாளுமையைப் பார்த்து பெண்களும் தங்கள் முன்மாதிரியாக அவர்களைக் கொள்ள வாய்ப்பும் இருந்ததில்லை.

சென்ற 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் துவக்கத்தில் பெண்கள் எதிர் கொண்ட இச்சூழல் படிப்படியாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சமூக மாறுதல்களை எதிர் கொண்டு வந்தது. அதற்கு, அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள், சமூகச் சூழலில் தோன்றிய மாறுதல்கள், குடும்பச் சூழலிலும் பெற்றோரின் மனப்பான்மையிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் போன்றவை காரணங்களாக அமைந்தன. அவற்றை அடுத்து சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம். இதற்காக அமெரிக்க 'பியூ ஆய்வு மையம்' சென்ற நூற்றாண்டில் பிறந்தவர்களைத் தலைமுறைகளாகப் பிரிக்கும் அடிப்படையைப் பின் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில், இந்தியாவிலும், தமிழகத்திலும் இதே காலகட்டத்தில்தான் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்களும் நிகழ்ந்தன.

பிரிட்டிஷ் இந்தியா காலத்தில் பிறந்தவர்கள் (1945க்கு முன் உள்ள காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்,

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் (1946 முதல் 1964 காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்,

அதற்கு அடுத்த தலைமுறையினர் (1965 முதல் 1980 காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்கும் அடுத்த தலைமுறையான (1981 ஆண்டுக்குப் பின்னர்) பிறகு பிறந்து வளர்ந்தவர்கள் எனப் பிரிக்கலாம். இவர்களை முறையே சைலண்ட், பேபி பூமர், ஜெனெரேஷன்-எக்ஸ், மில்லினியல் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். இந்தத் தலைமுறைகளுக்கு இடையில் உள்ள இடைவெளி சுமார் 15-20 ஆண்டுகள் போல இருக்கும். ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவர்கள் கொண்ட சூழல்களின் தாக்கத்தின் எதிரொலியாக உருவெடுத்து வருபவர்கள்.

இந்தியாவில் பெண்களின் சட்டங்களின் தாக்கம் – மிக விரிவான கற்கைப்பொருள்

இந்தியாவில் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்துவதில் சட்டங்கள் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்த சக்தியாக பார்க்கப்படுகின்றன. வரலாற்றில் நூற்றாண்டுகளாக பெண்கள் புறக்கணிப்பு, அடக்குமுறை, சொத்து உரிமை மறுப்பு, கல்வி இல்லாமை, சுதந்திரமின்மை, வன்முறை போன்ற பல சிக்கல்களைச் சந்தித்தனர். இந்த சமூக அமைப்பை மாற்றுவதில் அரசியலமைப்பு, குற்றவியல் சட்டங்கள், குடும்பச் சட்டம், தொழில்சார் சட்டங்கள், பாதுகாப்பு சட்டங்கள் ஆகிய பல்வேறு சட்டங்கள் பெண்களின் வாழ்க்கையில் புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக, இந்திய அரசின் சட்ட ஆக்கமும், நீதிமன்றங்கள் வழங்கிய தீர்ப்புகளும், சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களும் இணைந்து பெண்கள் இன்று சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் துறைகளில் வலுவான இடத்தைப் பெற காரணமாக உள்ளன.

முதலில், இந்திய அரசியலமைப்பு பெண்களின் சமத்துவத்தை உயர்த்திய மிக முக்கிய கருவியாக உள்ளது. 14வது கட்டுரை சமத்துவத்தை, 15வது கட்டுரை பாலின அடிப்படையிலான பாகுபாட்டைத் தடை செய்வதை, 16வது கட்டுரை சம வேலை வாய்ப்பை வழங்குவதை உறுதி செய்கிறது. இக்கட்டுரைகள் பெண்களுக்கு சட்ட ரீதியாக பாதுகாப்பையும், சம உரிமையையும் வழங்கிய முதல் முக்கிய படியாக இருந்தன. இதனால் பெண்கள் அரசுப் பணிகள், கல்வி, சுகாதாரம், வணிகம் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் சமமான வாய்ப்புகளை பெற்றனர். அரசியலமைப்பு வழங்கிய பாதுகாப்பு பெண்களுக்கு சட்டரீதியான தன்னம்பிக்கை ஏற்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வியல் தரத்தை உயர்த்தியது.

அதே நேரத்தில், குற்றவியல் சட்ட திருத்தங்கள் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டன. குறிப்பாக 498A (மணவாழ்க்கைத் தொல்லை மற்றும் கொடுமை தடுப்பு), தொழில்நிலையிலான பாலியல் தொல்லை தடுப்பு சட்டம் (POSH Act, 2013), பாலியல் வல்லுறவு சட்ட திருத்தங்கள் (2013 மற்றும் 2018), DPA - வரதட்சணைத் தடுப்பு சட்டம் போன்றவை பெண்களை உடல், மனஉளைச்சல், பொருளாதார மற்றும் பாலியல் வன்முறைகளிலிருந்து காப்பாற்ற என

பல பாதுகாப்புகளை வழங்கின. இந்தியாவில் நடந்த நிர்ப்பயா வழக்கு பின்னர் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் பெண்களை தாக்குதல், பாலியல் வல்லுறவு போன்ற குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகளை நிர்ணயித்தன. இதனால் பெண்களின் பாதுகாப்பிற்கான சட்ட ரீதியிலான பாய்ச்சல் அதிகரித்தது.

குடும்பச்சட்ட மாற்றங்கள் பெண்களின் சொத்து உரிமை, திருமண உரிமை, விவாகரத்து உரிமை, பராமரிப்பு உரிமை போன்றவை ஒருங்கிணைந்து பெண்களின் குடும்பத்திலுள்ள நிலையை வலுப்படுத்தின. இந்துச் சுரண்டல் சட்டம் (Hindu Succession Amendment Act, 2005) மூலம் பெண்கள் ஆண்களுக்கு இணையாக வாரிசுரிமையைப் பெற்றனர். இதனால் பெண்களின் பொருளாதார சுயநிலை அதிகரித்து, திருமணம், குடும்பம், சொத்து பங்கீடு போன்ற சூழல்களில் ஆண்களுக்கு சமமான நிலையை அடைந்தனர். Hindu Marriage Act, Special Marriage Act, Guardian and Wards Act, Domestic Violence Act, 2005 போன்ற சட்டங்கள் திருமண வாழ்வில் பெண்களின் பாதுகாப்பையும் முடிவெடுக்கும் உரிமையையும் மேம்படுத்தின.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் இந்தியாவில் பெண்களை வன்முறை, கடத்தல், பாலியல் குற்றங்கள், மனிதக் கடத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து காப்பாற்ற பெரும் பங்கு வகித்தன. **POCSO Act (2012)** சிறுவர் பாலியல் குற்றங்களை தடுக்கும் முக்கிய சட்டமாக உருவானது. இதில் விசாரணை, சாட்சியங்கள் மற்றும் தண்டனைகள் கடுமையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதால் சிறுமிகளின் பாதுகாப்பு வலுவடைந்தது. **PCPNDT Act** பெண் குழந்தை கருக்கலைப்பைத் தடுத்து பாலின விகிதத்தை உயர்த்தும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது.

வேலை வாய்ப்பு மற்றும் தொழில் சட்டங்கள் பெண்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. **Equal Remuneration Act** பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் ஒரே பணிக்கான சம ஊதியம் பெற இயல்பாக்கியது. **Maternity Benefit Act (2017 திருத்தம்)** மூலம் மாதர் விடுப்பு 26 வாரங்களாக உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் பெண்கள் தாய்மை காலத்திலும் வேலை பாதுகாப்புடன் தொடர்ந்து பணியாற்றும் சூழல் உருவானது. தொழிற்கழகங்களில் பாதுகாப்பு, பாலியல் தொல்லை தடுப்பு, இரவு வேலைக்கு பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் போன்றவை தொழில்துறையில் பெண்களின் பங்கு அதிகரிக்க காரணமாக உள்ளன.

அரசியல் துறையில் பெண்களின் பங்கேற்பை உறுதி செய்த சட்டங்கள், குறிப்பாக 73 மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு வழங்கின. இது இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் பெண்களுக்கு மிகப் பெரிய வாய்ப்பை வழங்கியது. இதன் விளைவாக, 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் கிராமப்பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் மாநகராட்சிகளில் தலைவர்களாக,

உறுப்பினர்களாக, முடிவெடுப்பாளர்களாக இணைந்துள்ளனர். இது பெண்களின் தலைமைத்துவ திறனை வெளிக்கொணரும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கியது.

மேலும், மகளிர் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் சட்டங்களின் ஒருங்கிணைந்த தாக்கம் சமூக மாற்றத்தை உருவாக்குகிறது. மகளிர் பாதுகாப்பு முகாம், குடும்பச் செலவு உதவிகள், கல்வி ஊக்கத் தொகை, பெண்களுக்கான தொழில் முயற்சி கடன் போன்றவை பெண்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேலும் மேம்படுத்துகின்றன. சட்டங்களின் தாக்கம் நேரடியாக மட்டும் அல்லாது, சமூக மனப்பான்மை மாற்றத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது. பெண்கள் இன்று தங்கள் உரிமைகளை அறிந்தும், போராடியும், நீதியை நாடியும் செயல்படுகின்றனர். இது சட்ட விழிப்புணர்வு அதிகரித்ததின் விளைவாகும்.

மொத்தத்தில், இந்தியாவில் பெண்களுக்காக வகுக்கப்பட்ட சட்டங்கள் சமூக நலன், தனிநபரான பாதுகாப்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம், அரசியல் பங்கேற்பு, கல்வி மற்றும் குடும்ப நிலைகளை முழுமையாக மாற்றியுள்ளன. இன்னும் சில பிரதேசங்களில் பெண்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமை நடைமுறைப்படுத்தல் குறைவாக இருந்தாலும், சட்டங்கள் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான முதன்மையான கருவியாக தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. சட்டங்களின் காரணமாக பெண்கள் இன்று தன்னம்பிக்கை, சமத்துவம், பாதுகாப்பு, சுயநிலை ஆகியவற்றுடன் முன்னேறி வருகிறார்கள்.

இந்திய பாராளுமன்றப் பெண் உறுப்பினர்கள் வரலாறு - மிக விரிவான படிப்புப்பொருள்

இந்திய பாராளுமன்றத்தில் பெண்களின் பங்கு நாட்டின் ஜனநாயக வளர்ச்சியின் முக்கியமான அங்கமாகக் காணப்படுகிறது. பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலிருந்தே தொடங்கின. அந்நேரத்தில் அரசியல், கல்வி, பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் பெண்கள் அதிக அளவில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றாலும், சரோஜினி நாயுடு, ஆன்னி பேசன்ட், வி.திருவள்ளுவர் அம்மையார், கமலா தேவி சத்தோபாத்யாய் போன்ற பெண்கள் இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் தீவிர பங்களிப்பை வழங்கினர். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியின் காரணமாக, இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற 1947 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் பெண்களுக்கு அரசியல் உரிமைகளை வழங்க அரசு வலுவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டி இருந்தது.

1950 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்பு அமலுக்கு வந்தபோது, பெண்களுக்கு சம உரிமை, சம அரசியல் பங்கேற்பு, வாக்களிக்கும் உரிமை ஆகிய அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து வழங்கப்பட்டது. இதனால் பெண்களுக்கு எந்தவிதமான சார்பும் இல்லாமல் தேர்தலில் நிற்பதற்கும், பதவி வகிப்பதற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இந்தியாவின் முதல் பொது தேர்தல் 1952-இல் நடைபெற்றது. இந்தத் தேர்தலில் மிகக்

குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் மட்டுமே பாராளுமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இது சமூகத்தில் பெண்களுக்கான வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்ததை பிரதிபலித்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் பெண்களின் கல்வி, சமூக விழிப்புணர்வு, அரசியல் உரிமை பற்றி பரவலான அறிவு ஆகியவை அதிகரித்ததால், பெண்களின் பாராளுமன்றப் பங்கேற்பு பல மடங்கு உயர்ந்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்திய பாராளுமன்றத்தில் பெண்கள் மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளை வழங்கினர். பெண்கள் சட்டமன்றத்தில் மட்டுமின்றி, அமைச்சரவை, பிரதமர், ஜனாதிபதி போன்ற உயர் பதவிகளையும் வகித்துள்ளனர். இந்தியாவின் முதல் பெண் ஜனாதிபதி பிரதீபா பாடீல்; முதல் பெண் பிரதமர் இந்திரா காந்தி; முதல் மக்களவை சபாநாயகர் மீரா குமார் ஆகியோர் பெண்களின் அரசியல் வலிமையை உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டினர். பெண்கள் கல்வி, சுகாதாரம், சமூக நலன், பாலின சமத்துவம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற துறைகளில் பல முக்கியமான சட்டங்களை உருவாக்க முன்னனி பங்கு வகித்தனர்.

பெண்களின் பாராளுமன்ற எண்ணிக்கை இன்னும் உலகின் பல நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறைவாக இருந்தாலும், பெண்களின் செயல்திறன், தரம், சட்டமன்றப் பங்களிப்பு ஆகியவை மிகத் திறமையானவையாக காணப்படுகின்றன. பெண்கள் 1960-களில் 5-7% என்ற அளவில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்த நிலையில் இன்று 14-15% ஆக உயர்ந்துள்ளனர். உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டதன் தாக்கமும் பாராளுமன்றத்திலும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. பெண்களுக்கு 33% பாராளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்ற இடஒதுக்கீடு வழங்கும் மகளிர் இடஒதுக்கீட்டு மசோதா 2023-இல் நிறைவேறியது; இது எதிர்காலத்தில் பெண்களின் பங்கேற்பை மிகப் பெரிய அளவில் உயர்த்தும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பெண்கள் பல்வேறு சமூகப் பிரச்சனைகளை உயர்த்திக் கூறி, மகளிர் நலனுக்கான சட்டங்கள் உருவாக்கவும் உரிமைப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளிலும் செயல்படுகின்றனர். குழந்தை திருமணம் தடுப்பு, பெண்களுக்கான கல்வி ஊக்குவிப்பு, வேலைத்தள பாதுகாப்பு, வரதட்சணைத் தடுப்பு, குடும்ப வன்முறை சட்டம் போன்றவற்றில் பெண்கள் முன்னணியில் இருந்து செயல்பட்டனர். மேலும், நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் திறன், உரையாற்றும் திறன், சட்டம் உருவாக்கும் திறன், நிர்வாகத்தொடர்பான பார்வை ஆகியவை பலத்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

(1) முதல் பொதுத் தேர்தலில் பெண்கள் – 1952

ஆண்டு	தேர்தல்	பெண்கள் போட்டியிட்டோர்	தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண்கள்	%
1952	முதல் பொது தேர்தல்	49 பெண்கள்	22 பெண்கள்	4.6%

(2) இந்தியாவின் முக்கிய பெண் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்) வரலாற்றுப் பட்டியல்(

பெயர்	பதவி	காலம்	முக்கிய பங்களிப்பு
சரோஜினி நாயுடு	முதல் மகளிர் ஆளுநர்	1947	தேசிய இயக்கம், பெண்களின் உரிமைகள்
இந்திரா காந்தி	இந்தியாவின் முதல் பெண் பிரதமர்	1966–77, 1980–84	வங்காளதேச விடுதலை, பச்சை புரட்சி
விண்ணெந்திரா நாடு பாடில்	லோக்சபா உறுப்பினர்	1952	கல்வி-சமூக நலன்
மீரா குமார்	முதல் மகளிர் சபாநாயகர்	2009–14	நாடாளுமன்ற சீர்திருத்தம்
சுஷ்மா சுவராஜ்	வெளிவிவகார அமைச்சர்	2014–19	வெளிநாட்டு கொள்கை, குடியேற்ற நலன்
பிரதீபா பாடில்	இந்தியாவின் முதல் மகளிர் ஜனாதிபதி	2007–12	பெண்கள் பாதுகாப்பு முயற்சி
ஜெயலலிதா	ராஜ்யசபா + தமிழக முதல்வர்	1984– 2016	சமூக நலத் திட்டங்கள்

(3) மகளிர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வளர்ச்சி

தேர்தல் ஆண்டு	மகளிர் எம்.பி.க்கள் எண்ணிக்கை	%
1952	22	4.6%
1962	31	6.7%
1977	19	3.5%
1984	44	8.3%
1999	49	9%
2009	59	10.9%
2014	62	11.2%
2019	78	14%
2024	80+	14–15%

(4) இந்திய அரசியலை மாற்றிய பெண்களின் சட்டப் பங்களிப்புகள்

பெண்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பல முக்கியமான சட்டங்களை உருவாக்கவும், வலியுறுத்தவும் பங்காற்றினர்:

- வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் பெண்கள் கூட்டுறவு வங்கிகள்

- குழந்தை திருமணம் தடுப்பு சட்ட திருத்தம்
- குடும்ப வன்முறை தடுப்பு சட்டம் (2005)
- வேலைத்தள பாலியல் தொல்லை தடுப்பு சட்டம் (2013)
- மகளிர் இடஒதுக்கீட்டு மசோதா முன்மொழிவு
- வரதட்சணைத் தடுப்பு சட்டம், POCSO, PC-PNDT போன்ற பாதுகாப்புச் சட்ட

விவாதங்கள்

பெண்கள் எடுத்துவரும் சட்டநல்லிணக்கம், சமூகக் கண்ணோட்டம் மற்றும் மனிதநேய அணுகுமுறை இந்திய சட்டமன்றத்தின் தரத்தை உயர்த்தியுள்ளது.

(5) பெண்கள் பங்கேற்பின் தாக்கம் – விரிவான விளக்கம்

பெண்களின் பாராளுமன்றப் பங்கேற்பு இந்திய சமூகத்தையும் அரசியலையும் பல்முகமாக மாற்றியுள்ளது. பெண்கள் முன்னேற்றம், ஆரோக்கியம், குழந்தைகள், கல்வி, பாலின சமத்துவம் போன்ற பிரச்சனைகளில் புதுமையான பார்வையை கொண்டு வந்துள்ளனர். பாராளுமன்ற விவாதங்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிக உயர்ந்த தரத்துடனும் துல்லியத்துடனும் காணப்படுகின்றது. பெண்கள் பொதுவாக ஊழல் குறைவாகவும், பொறுப்புடன் செயல்படுபவர்களாகவும் காணப்படுவதால் அவர்களின் பங்கேற்பு பொது நிர்வாக தரத்தை உயர்த்துகிறது. சமூகத்தின் நலனில் நுணுக்கமான பார்வை, குடும்ப மற்றும் சமூகப் பிரச்சனைகளை சட்ட வடிவில் எடுத்துரைக்கும் திறன், சமத்துவ சிந்தனை போன்றவை பெண்களை அரசியலில் தனித்துவமாக உருவாக்குகின்றன.

பெண்கள் பாராளுமன்றத்தில் அதிகரிப்பது சிறுமிகள் கல்வி, பெண்கள் பாதுகாப்பு, வேலை வாய்ப்புகள், சுகாதார நிதி, மகளிர் முன்னேற்ற திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் வலிமை உயர்வதற்கும் காரணமாக உள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் தலைவர்களாக செயல்படுவதும் பாராளுமன்ற வளர்ச்சியில் மறைமுக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டை வழங்கும் மசோதா நிறைவேறியுள்ளதால், எதிர்காலத்தில் இந்தியா உலகின் முன்னணி நாடுகளிலிருந்து ஒன்றாக பெண்கள் பங்கேற்பில் உயர்வதை உறுதி செய்கிறது.

தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பெண்கள்

அனைத்து இந்திய அளவில், இதர மாநிலங்களை ஒப்பிடுகையில், தமிழக மகளிர் பல்வேறு துறைகளிலும் வெகுவாக முன்னேறி வருகின்றனர். ஆட்சி, அதிகாரங்களிலும் அவர்களுடைய பங்கு வலுப்பெற்று வருகின்றது.

சங்க காலத்திலேயே தமிழகப் பெண்டிர், கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கி உள்ளனர்.

1. அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்
2. காக்கைபாடினி நச்செள்ளையார்
3. ஒளவையார்
4. காவற் பெண்டு

5. காமக்கணிப் பசலையார்
6. குமிழி ஞாழலார் நப்பசலையார்
7. குறமகள் இளவெயினி
8. குறமகள் குறியெயினி
9. நக்கண்ணையார்
10. பாரி மகளிர்
11. பாவைக் கொட்டிலார்
12. பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு
13. பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்
14. பேய்மகள் இளவெயினி
15. மதுரைக் காமக்கணி நப்பசலையார்
16. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

உள்ளிட்ட பல பெண்பாற் புலவர்கள் இயற்றிய பாடல்கள், சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகளில் இடம் பெற்று உள்ளன.

ஒளவையார், பாரி உள்ளிட்ட குறுநில மன்னர்களுக்கு அறிவுரை பகரும் இடத்தில் இருந்தார். பிற்காலச் சோழப் பேரரசன் இராஜராஜ சோழனின் தமக்கையார் குந்தவை நாச்சியார், ஆட்சி நடத்துவதில் அரிய ஆலோசனைகள் வழங்கி வந்தார்.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் இராணி மங்கம்மாள் மதுரையிலும், 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வீரத்தாய் வேலு நாச்சியார் சிவகங்கையிலும் பெண் அரசிகளாக இருந்து ஆண்டு உள்ளனர். சமஸ்தானங்கள் எனப்படும் சில சிற்றரசுகளையும் பெண்கள் ஆட்சி புரிந்து உள்ளனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில், வி.என். ஜானகி, 23 நாள்கள் தமிழக முதல் அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்து உள்ளார். ஜெயலலிதா, மூன்று முறை தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்து உள்ளார். தற்போதும், முதல் அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்து வருகின்றார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில், தமிழக அரசியலில் தமிழக அரசியலில் தடம் பதித்த பெண்களைப் பற்றிய சிறு குறிப்புகளைக் காண்போம்.

அன்னிபெசன்ட் அம்மையார்

சொற்பொழிவாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் இங்கிலாந்து நாட்டு அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்த அன்னிபெசன்ட் அம்மையார், 'தியோசஃபிகல்சொசைட்டி'யின் கொள்கைகளில் ஈர்க்கப்பட்டு, 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்தியாவுக்கு வந்தார். 'பிரம்ம ஞான சபை' என்று அழைக்கப்பட்ட தியோசஃபிகல் சொசைட்டியின் உலகத் தலைமையகம், சென்னை அடையாறுதான். 1902ஆம் ஆண்டு, அச்சங்கத்தின் தலைவராக அன்னிபெசன்ட் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.

‘நியூ இந்தியா’ என்ற ஆங்கில ஏட்டின் ஆசிரியரான அம்மையார், இந்தியர்களின் முன்னேற்றத்துக்காக, ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதியும் பேசியும் வந்தார். ‘ஆட்சி அதிகாரங்களில் இந்தியர்களுக்குப் பங்கு அளிக்க வேண்டும்;’ பிரித்தானியப் பேரரசுக்கு உட்பட்ட இந்தியர்களின் தன்னாட்சி’ என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தி, ஹோம்ரூல் என்ற ‘உள்ளக ஆட்சி’ இயக்கத்தை, 1916 ஆம் ஆண்டு தோற்றுவித்தார்.

1917 ஆம் ஆண்டு, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சென்னை மாகாண அரசியலில் மட்டும் அன்றி, ஒட்டுமொத்த இந்திய அரசியலிலும் மதிக்கத்தக்க ஒரு தலைவராக, செல்வாக்கோடு திகழ்ந்தார். 1933 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார். அவரது நினைவாக, அடையாறை ஒட்டி உருவான புதிய விரிவாக்கப் பகுதிக்கு, ‘பெசன்ட் நகர்’ எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டு உள்ளது.

முத்துலெட்சுமி ரெட்டி

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் பிறந்த முத்துலெட்சுமி, வீட்டில் இருந்தபடி தந்தையிடமே கல்வி கற்று, மெட்ரிகுலேசன் தேர்வைத் தனித்தேர்வராக எழுதி வெற்றி பெற்றார். அப்போது, அது பெரிய செய்தியாகப் பேசப்பட்டது. புகழக வகுப்புக்காகக் கல்லூரியில் சேர விழைந்தார். பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கு இடையிலும், அவரது தந்தை நாராயணசாமி ஐயர், முத்துலெட்சுமியை கல்லூரியில் சேர்க்கத் தீர்மானித்தார். முத்துலெட்சுமியின் தாய், இசை வேளாளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். முத்துலெட்சுமியின் பெற்றோர், கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள். ஆண்கள் மட்டுமே படித்து வந்த புதுக்கோட்டை மன்னர் கல்லூரியில் சேருவதற்காக முத்துலெட்சுமி விண்ணப்பித்தபோது, கல்லூரி முதல்வர் அதை விரும்பவில்லை.

‘ஒரு பெண்ணைக் கல்லூரியில் சேர்த்தால், ஆண் மாணவர்களின் கவனம் சிதறும்’ என்று அவர் கருதினார். ஆனால், இவரது விண்ணப்பத்தைக் கேள்வியுற்ற புதுக்கோட்டை மன்னர், முத்துலெட்சுமியைக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்தார். அவர் கல்லூரிக்கு வருகையிலும், திரும்பிச் செல்கையிலும், ஆண் மாணவர்களின் கண்களில் பட்டு விடாதபடி ஏற்பாடு செய்து இருந்தார்கள். வகுப்பு அறையில், முத்துலெட்சுமிக்கும் ஆண் மாணவர்களுக்கும், இடையே திரை கட்டப்பட்டு இருந்தது.

அங்கே புகழக வகுப்பை முடித்தபிறகு, 1907 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து, 1912 ஆம் ஆண்டு மருத்துவர் பட்டம் பெற்றார். இந்தியாவில் மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது பெண் மருத்துவர் என்ற சிறப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. சென்னை அரசினர் மகளிர், குழந்தைகள்

மருத்துவமனையில் மருத்துவராகப் பணியில் சேர்ந்தார். இங்கிலாந்து நாட்டுக்குச் சென்று மேல்படிப்பையும் முடித்தார்.

சென்னை மாகாணத்தில் நடைபெற்ற முதலாவது தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அமைத்த நீதிக்கட்சி, பெண்களுக்கும் வாக்கு உரிமை அளிக்க வேண்டும் என, 1921 ஆம் ஆண்டு, சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. ஆயினும், 1927 ஆம் ஆண்டுதான், அந்தத் தீர்மானத்துக்கு ஒப்புதல் கிடைத்தது.

1927 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாகாண சட்ட மேலவை உறுப்பினராக முத்துலெட்சுமி நியமிக்கப்பட்டார். இந்தியாவிலேயே சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்ட முதலாவது பெண் மற்றும், உலகச் சட்டமன்றங்களின் வரலாற்றிலேயே துணைத்தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட முதலாவது பெண் ஆகிய பெருமைகளைப் பெற்றார்.

குழந்தைத் திருமணங்களுக்குத் தடை, பெண்களின் திருமண வயதை உயர்த்துதல் உள்ளிட்ட மகளிர் நலன் சார்ந்த பல சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பெரும்பங்கு வகித்தார்.

‘தேவர் அடியாள்’ என்ற பெயரில், திருக்கோவில்களில் பெண்கள் பொதுமகளிராக ஆக்கப்பட்டு வந்த கொடுமையை ஒழிப்பதற்காக, இழிவைத் துடைப்பதற்காக, தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

அப்போது உரை ஆற்றிய சத்தியமூர்த்தி, ‘ஆகம விதிகளை மாற்றக்கூடாது’ என்று கூறி அதை எதிர்த்தபோது, ‘அப்படியானால், இதுவரையிலும் எங்கள் குடும்பத்துப் பெண்கள் தேவதாசிகளாக இருந்தது போதும்; இனி உயர்சாதிப் பெண்களை உங்கள் குடும்பத்துப் பெண்களைத் தேவதாசிகளாக ஆக்குங்கள்’ என்று முத்துலெட்சுமி பதிலடி கொடுத்தபோது, சட்டமன்றமே அதிர்ந்தது. தேவதாசி நடைமுறை ஒழிந்தது.

1930 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் நடைபெற்ற வட்டமேசை மாநாட்டிலும், 1932 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவின் சிகாகோவில் நடைபெற்ற உலக பெண்கள் மாநாட்டிலும் பங்கு ஏற்றார். 1930 ஆம் ஆண்டு, மகாத்மா காந்தி உப்புக் காய்ச்சும் அறப்போரை அறிவித்தபோது, சட்டமன்ற உறுப்பினர் பொறுப்பில் இருந்து முத்துலெட்சுமி ரெட்டி விலகினார். விடுதலைப் போரில் பங்கு ஏற்றுச் சிறை சென்றார்.

ஆதரவு அற்ற மகளிருக்காக, 1930 ஆம் ஆண்டு சென்னை அடையாறில் ‘அவ்வை இல்லம்’ என்ற மகளிர் விடுதியை நிறுவினார். இந்த விடுதி, தற்போதும் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. சென்னையில் புற்றுநோய் மருத்துவமனையைத் தொடங்கினார். அனைத்து இந்திய அளவில், அரசியலில் மகளிரின் பங்கு ஏற்புக்கு அடித்தளம் அமைத்தவர் டாக்டர் முத்துலெட்சுமி ரெட்டி. இவர், நடிகர் ஜெமினிகணேசனின் அத்தை ஆவார்.

திராவிடர் இயக்கத்தில் பெண்கள்

நாகம்மை, கண்ணம்மை, மணியம்மை

‘கள்ளுக்கடை மறியலை நிறுத்துகின்ற முடிவு என் கையில் இல்லை; ஈரோட்டில் உள்ள இரண்டு பெண்கள் கையில் இருக்கின்றது’ என்றார் மகாத்மாகாந்தி. அந்த இருவர்: நாகம்மையார், பெரியாரின் மனைவி; கண்ணம்மையார், பெரியாரின் தங்கை. பெண்கள் பொது இடங்களுக்கு வருவது இழிவாகக் கருதப்பட்ட அந்தக் காலத்தில், நாகம்மையார், மேடைகளில் ஏறி, பெரியாரின் கருத்துகளுக்கு ஆதரவாகப் பேசினார். கலப்பு மணம், விதவை மணம் குறித்துப் பேசி ஊக்கம் அளித்தார். சுயமரியாதை இயக்க இதழ், வெளி அச்சகங்களில் அச்சாகி வந்த நிலை மாறி, 9.1.1927 முதல், நாகம்மையாரை அச்சக உரிமையாளராகக் கொண்டு,

‘உண்மை விளக்கம்’ என்ற சொந்த அச்சகத்தின் மூலம் வெளிவரத் தொடங்கியது. பெரியார் ஐரோப்பியச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட போதும், குடியரசு இதழைத் தொடர்ந்து வெளிக்கொண்டு வந்தார். பெரியாரின் கீழைநாட்டுச் சுற்றுப்பயணங்களில் பங்கு ஏற்றார்.

இன்றைய ஆட்சி ஒழிய வேண்டும். ஏன்? என்ற தலைப்பில் பெரியார் எழுதிய கட்டுரைக்காக, பெரியாரும், பதிப்பாளர் கண்ணம்மையாரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

பெரியாரின் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு இயக்கத்தில் இணைந்த மணி அம்மையார், 1944 ஆம் ஆண்டு, சேலம் மாநாட்டில் ஆற்றிய உரை குறிப்பிடத்தக்கது. சிறந்த கட்டுரையாளராகவும் திகழ்ந்தார். 1944 ஆம் ஆண்டில், குடியரசு இதழில், கந்தபுராணம், இராமாயணம் குறித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதினார். பெரியாரின் உற்ற துணையான உதவியாளராகத் தொண்டு ஆற்றி வந்த மணி அம்மையாரை, 1949 ஆம் ஆண்டு, பெரியார் வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். அதன்பிறகு, மணி அம்மையார், பெரியாரின் சுற்றுப்பயணங்கள் அனைத்திலும் பங்கு ஏற்றார்.

19.1.58 இல் விடுதலையில் எழுதிய ஒரு கட்டுரைக்காக ஒரு மாதம் சிறைவாசம் அடைந்தார். பல்வேறு அறப்போராட்டங்களில் பங்கு பல மாதங்கள் சிறைவாசம் அனுபவித்து உள்ளார். பெரியார் மறைவுக்குப் பின்னர், திராவிடர் கழகத்தின் தலைவராகப் பொறுப்பு ஏற்றார்.

நெருக்கடி நிலை காலத்தில், திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, ஓராண்டுச் சிறைவாசம் அனுபவித்தபோது, மணியம்மையார் நெஞ்சுரத்தோடு சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொண்டு, கழகத்தைக் கட்டிக் காத்தார். 1978 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

திராவிடர் இயக்க மாநாடுகளில் கலந்து கொண்ட தோழர்கள்,தங்கள் மனைவி, குழந்தைகளோடு பங்கு ஏற்றனர்;குடும்பத்தோடு சிறை புகுந்தனர்.அந்த வகையில் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் சிறைவாசம் அனுபவித்து உள்ளனர்.

குஞ்சிதம் குருசாமி, ஏ.பி.ஜெ.மனோரஞ்சிதம், 'முத்தமிழ்த்தொண்டர்' தாமரைக்கண்ணி அம்மையார்,லீலாவதி இராமசுப்பிரமணியம், மீனாம்பாள் சிவராஜ், உண்ணாமுலையம்மாள், பட்டம்மாள்,ஏமலதா தேவி,சரசுவதி அம்மையார், குழுவல்லி, மூவலூர் மூதாட்டி இராமாமிர்தம் அம்மையார், சத்தியவாணி முத்து, மருத்துவர் தருமம்பாள், மலர் முகத்தம்மையார், அலர்மேலு அப்பாதுரை, சிவசங்கரி அம்மையார், பரிபூரணத்தம்மையார், இலக்குமி அம்மையார், நீலாம்பிகை அம்மையார், ஆகியோர், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் உள்ளிட்ட திராவிட இயக்கப் போராட்டங்கள் அனைத்திலும் கலந்து கொண்டு பலமுறை சிறைவாசம் ஏற்று உள்ளனர்.

விடுதலைப் போரில் பெண்கள்

கே.பி. சுந்தராமப்பாள், எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி ஆகியோர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்க மேடைகளில், தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடி வந்தனர். தில்லையாடி வள்ளியம்மை, தென் ஆப்பிரிக்காவில் காந்தி அடிகளோடு சிறைவாசம் ஏற்று,உடல்நலக்குறைவால் சிறைக்கு உள்ளேயே இறந்தார்.நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் விடுதலைப் போரில் பங்கு ஏற்றனர். கருவுற்ற சிலரும், கைக்குழந்தைகளோடு பலரும் சிறையில் இருந்து உள்ளனர். சரசுவதி பாண்டுரங்கம் அம்மையார்,சட்ட மறுப்பு இயக்கம்,தனிநபர் அறப்போர்,வெள்ளையனே வெளியேறு போன்ற போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு கைது செய்யப்பட்டு, ஒட்டுமொத்தமாக இரண்டு ஆண்டுகள் நான்கு மாதங்கள் சிறையில் இருந்து உள்ளார்.

ருக்மணி இலட்சுமிபதி

சென்னையைச் சேர்ந்த ருக்மணி, மகளிர் கிறித்துவக் கல்லூரியில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். 1923 ஆம் ஆண்டு காங்கிரசில் சேர்ந்தார். 1926 ஆம் ஆண்டு,பாரிசில் நடைபெற்ற பெண்கள் மாநாட்டில் பங்கு ஏற்றார்.1930 உப்புக் காய்ச்சும் அறப்போரில் ஈடுபட்டுக்கைது செய்யப்பட்டு ஓராண்டு சிறைத்தண்டனை அடைந்தார்.அந்த அறப்போரில் கைது செய்யப்பட்ட முதலாவது பெண்,ருக்மணியே ஆவார்.1934 ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாகாணச் சட்டமேலவைக்கு நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார்.

1937ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார்.பேரவையின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். 1946-47 இல், பிரகாசம் அமைச்சரவையில், மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு

வகித்தார்.சென்னை மாகாண அரசில் அமைச்சரான முதல் பெண் என்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

1951 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.அதுவரையிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். சென்னை எழும்பூரில்,அரசு கண் மருத்துவமனை அமைந்து உள்ள சாலைக்கு,'ருக்மணி இலட்சுமிபதி சாலை' (பழைய மார்ஷல் சாலை) எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டு உள்ளது.

கிளப்வாலா ஜாதவ்

நீலகிரி மாவட்டம் உதகமண்டலத்தில் ஆர்.டி.பட்டேல் என்ற பார்சி வகுப்பினரின் மகளாகப் பிறந்த மேரி, 1926 ஆம் ஆண்டு, நோகிபுரோசி கிளப்வாலா என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அவரது மறைவுக்குப் பின்னர், 1935 ஆம் ஆண்டு, மேஜர் ஜாதவ் என்பவரை மறுமணம் செய்து கொண்டார். சென்னையில் பல தொண்டு நிறுவனங்களின் தலைவராக இருந்து, ஏராளன சமூக நலப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்த மேரி கிளப்வாலா ஜாதவ், 1949 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மேலவை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். 1948 இல், சென்னை மாநகரத்தின் 'ஷெரீப்' ஆக நியமிக்கப்பட்ட முதலாவது பெண்; 1955 ஆம் ஆண்டு பத்ம ஸ்ரீ விருது பெற்ற முதலாவது பெண் என்ற பெருமைகளைப் பெற்றார். பின்னர் பத்மபூஷண் விருதும் பெற்றார்.

அம்மு சுவாமிநாதன்

கேரள மாநிலம் பாலக்காடு அருகே உள்ள அணக்கராவில் நாயர் வகுப்பில் பிறந்த அம்மு, 13 வயதிலேயே சென்னையைச் சேர்ந்த பாரிஸ்டர் சுவாமிநாதனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டார்.கணவரது ஆதரவில்,இந்திய விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வந்தார்.சென்னை மாகாண காங்கிரசின் முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். இந்திய அரசியல் சட்ட வரைவு மன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.

1952 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில்,திண்டுக்கல் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். பல்வேறு சமூக நல இயக்கங்களிலும், அறப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். பாரத சாரணர் இயக்கத்தின் தலைவராக, ஐந்து ஆண்டுகள் (1960-65) பொறுப்பு வகித்தார்.

அம்மு சுவாமிநாதனின் மகள் கேப்டன் லெட்சுமி, நேதாஜி அமைத்த இந்திய தேசிய இராணுவத்தில் ஜான்சிராணி மகளிர் படைப்பிரிவின் தலைவராகத் திகழ்ந்தார். இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில், அப்துல் கலாமை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார். பிரபல நடன மங்கை மல்லிகா சாராபாய்,பொது உடைமை இயக்கத் தலைவர்களுள் ஒருவரான சுபாஷினி அலி ஆகியோர், அம்மு சுவாமிநாதனின் பேரப் பிள்ளைகள் ஆவர்.

மரகதம் சந்திரசேகர்

களத்தூர் முனுசாமிப் பிள்ளையின் மகளான மரகதம் சந்திரசேகர், இளங்கலை அறிவியல் பட்டம் பெற்ற பிறகு, லண்டனுக்குச் சென்று, மனை இயலில் பட்டயச் சான்றிதழ் பெற்றார். நிறுவன மேலாண்மைக் கல்வி பயின்றார். இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்தபிறகு, இந்திய தேசிய காங்கிரசில் சேர்ந்து, விடுதலைப் போராட்டங்களில் பங்கு ஏற்றார்.

1951 முதலாவது நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலேயே, திருவள்ளூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். தொடர்ந்து அதே தொகுதியேயே, 57, 62 தேர்தல்களிலும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.

1970 முதல், 1984 வரையிலும், மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகப் பொறுப்பு வகித்தார். 1951 முதல் 1957 வரையிலும், மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறையின் இணை அமைச்சர்; 62 முதல் 64 வரையிலும் உள்துறை இணை அமைச்சர்; 67-67 சமூகநலத்துறை இணை அமைச்சர் ஆகிய பொறுப்புகளை வகித்தார். 1972 ஆம் ஆண்டு, காங்கிரஸ் கட்சியின் அகில இந்தியப் பொதுச் செயலாளர்களுள் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டார். 84 ஆம் வயதில், 2001 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

ஜோதி வெங்கடாசலம்

ஜோதி வெங்கடாசலம், 1953 ஆம் ஆண்டு, இராஜாஜி அமைச்சரவையில், மகளிர் நலம், மதுவிலக்குத் துறை அமைச்சராக ஏழு மாதங்களும், பின்னர் 1962இல் காமராஜ் அமைச்சரவையிலும், 63 முதல் பக்தவத்சலம் அமைச்சரவையிலும் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சராகவும் பொறுப்பு வகித்தார். பின்னர், 77 முதல் 82 வரையிலும் கேரள மாநில ஆளுநராக ஐந்து ஆண்டுகள் பொறுப்பு வகித்து உள்ளார்.

1957 சட்டமன்றத் தேர்தலில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் குளச்சல் சட்டமன்றத் தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட லுர்தம்மாள் சைமன், காமராசர் அமைச்சரவையில் உள்ளாட்சி மற்றும் மீன்வளத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார்.

ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் (திருநெல்வேலி), சாவித்திரி சண்முகம், ஹேமலதா தேவி, டி.என். அனந்தநாயகி (எழும்பூர்), கமலா அம்புஜம்மாள், லட்சுமிகாந்தம், குழந்தையம்மாள், ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள் (நிலக்கோட்டை), டி.யசோதா (திருபெரும்புதூர்) ரமணி நல்லதம்பி (இராதாபுரம்), ஆகியோர் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்று, குறிப்பிடத்தக்க பணி ஆற்றி உள்ளனர்.

பார்வதி கிருஷ்ணன்

தமிழகத்தின் முதலாவது முதல் அமைச்சர் டாக்டர் பி.சுப்பராயன் அவர்களின் மகள் பார்வதி கிருஷ்ணன், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். 1957, 1977 பொதுத் தேர்தல்களிலும், 1974 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலிலும், கோவை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் இருந்து மூன்று முறை இந்திய நாடாளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு உள்ளார்.

1952 இடைத்தேர்தல், 1962, 1980,1984 பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டு வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தார். 1954 ஆம் ஆண்டு, இந்திய நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவைக்குத் தெரிவு பெற்று, 57 வரையிலும் மூன்று ஆண்டுகள் பொறுப்பு வகித்து உள்ளார்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சியில், மதுரை கே.பி. ஜானகி அம்மாள், பாப்பா உமாநாத், மீனா கிருஷ்ணசாமி,மைதிலி சிவராமன்,உ.வாசுகி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். திண்டுக்கல் பாலபாரதி மூன்று முறை சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு உள்ளார்.

சத்தியவாணி முத்து

திராவிட இயக்கத்தின் அனைத்துப் போராட்டக் களங்களிலும் முன்னணியில் நின்ற சத்தியவாணி முத்து, பலமுறை சிறைவாசம் அனுபவித்து உள்ளார். சென்னை பெரம்பூர் தொகுதியில் இருந்து மூன்று முறை (1952,67,71) தமிழகச் சட்டமன்றத்துக்குத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.1967 இல் அண்ணா அமைச்சரவையிலும்,1969 இல் கருணாநிதி அமைச்சரவையிலும் இடம் பெற்று,ஆதி திராவிடர் நலன்-செய்தித்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார்.1971இல் மீண்டும் கருணாநிதி அமைச்சரவையில் ஆதி திராவிடர் நலத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றார்.

1974 ஆம் ஆண்டு, அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்து விலகி, 'தாழ்த்தப்பட்டோர் முன்னேற்றக் கழகம்'(தா.மு.க.) என்ற கட்சியைத் தொடங்கி சில காலம் இயங்கியபின்னர், அண்ணா தி.மு.க.வில் சேர்ந்தார். மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகத் (1978-84) தேர்வு பெற்றார். 1980 ஆம் ஆண்டு,பிரதமர் சரண்சிங் அமைச்சரவையில் இடம் பெற்று,நான்கு மாதங்கள் பொறுப்பு வகித்தார். 'ஆகாஷ்வாணி' என்று அழைக்கப்பட்டதை நிறுத்தி, 'அகில இந்திய வானொலி' என அறிவிக்கும்படிச் செய்தார்.

சுப்புலெட்சுமி ஜெகதீசன்

1977-80 எம்.ஜி.ஆர். அமைச்சரவையில், பி.டி.சரசுவதி (திருமங்கலம்), சுப்புலெட்சுமி ஜெகதீசன் (மொடக்குறிச்சி) ஆகியோர் அமைச்சர்களாக இடம் பெற்றனர்.

பின்னர், சுப்புலெட்சுமி ஜெகதீசன் தி.மு.க.வில் சேர்ந்தார். 1989 இல், கருணாநிதி அமைச்சரவையில் சமூகநலத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார்.

2004 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில், திருச்செங்கோடு தொகுதியில் இருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.மன்மோகன்சிங் அமைச்சரவையில் சமூகநலத்துறை அமைச்சராக ஐந்து ஆண்டுகள் பொறுப்பு வகித்தார்.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ராதிகா செல்வி,மன்மோகன்சிங் முதலாவது அமைச்சரவையில்,உள்துறை இணை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்து உள்ளார்.

1980-84 எம்.ஜி.ஆர். அமைச்சரவையில், விஜயலெட்சுமி பழனிச்சாமி, கோமதி சீனிவாசன் ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பு வகித்தனர்.

ஜெயந்தி நடராஜன்

தமிழக முன்னாள் முதல்வர் பக்தவத்சலத்தின் பேத்தி ஜெயந்தி நடராசன், 1986 ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக,தமிழகத்தில் இருந்து இந்திய நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.1997ஆம் ஆண்டு, தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் இரண்டாவது முறையாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு, தேவே கவுடா அமைச்சரவையில், நிலக்கரி,விமானப் போக்குவரத்து,நாடாளுமன்ற விவகாரத்துறைகளில்இணை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார்.தற்போது மூன்றாவது முறையாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு,மன்மோகன் சிங் அமைச்சரவையில்,சுற்றுச்சூழல் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்து வருகின்றார்.

- 1991-96 ஜெயலலிதா அமைச்சரவையில், புலவர் இந்திரகுமாரி மட்டுமே இடம் பெற்றார்.
- 1996 இல் அமைந்த கருணாநிதி அமைச்சரவையில், சற்குணபாண்டியன், ஜெனிபர் சந்திரன் ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பு வகித்தனர்.
- 2001-06 ஜெயலலிதா அமைச்சரவையில் பா. வளர்மதி இடம் பெற்றார்.
- 2006 இல், கருணாநிதி தலைமையில் அமைந்த தி.மு.க. அரசில், ஆலங்குளம் பூங்கோதை ஆலடி அருணா (தகவல் தொழில்நுட்பம்), தூத்துக்குடி கீதா ஜீவன்(சமூக நலம்), சமயநல்லூர் தமிழரசி (ஆதி திராவிடர் நலம்) ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பு வகித்தனர்.

2011 இல் அமைந்த ஜெயலலிதா அமைச்சரவையில், கோகுல இந்திரா (சென்னை அண்ணா நகர்), செல்வி இராமஜெயம் (புவனகிரி) ஆகியோர் அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பு ஏற்றனர். பின்னர் இருவருமே அமைச்சரவையில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர்.தற்போது,பா.வளர்மதி மட்டுமே தமிழக அமைச்சரவையில் உள்ள ஒரே பெண்; சமூகநலத்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்து வருகின்றார்.

தமிழக அமைச்சரவைகளில் பெண்கள் இடம் பெற்று இருந்தாலும், இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு முதன்மையான துறைப் பொறுப்புகள் வழங்கப்படவில்லை. சமூக நலம், மகளிர் நலம், ஆதி திராவிடர் நலம் போன்ற துறைகள் மட்டுமே அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அமைச்சர்கள் வரிசையிலும் அவர்கள் கடைசியாகத்தான் இடம் பெறுகின்றனர். மூன்று முறை முதல்வராகப் பொறுப்பு வகித்தபோதிலும் ஜெயலலிதா அமைச்சரவையிலும் இதுதான் நிலைமை.

தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்ற அளவுக்கு, இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் தமிழகத்தின் சார்பில் ஒரு சில பெண் உறுப்பினர்களே தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு உள்ளனர். கருணாநிதியின் மகள் கனிமொழி, ஒரு முறை மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராகப் பொறுப்பு வகித்தார். தற்போது, தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ஹெலன் டேவிட்சன், கன்னியாகுமரி தொகுதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகப் பொறுப்பு வகித்து வருகின்றார். வசந்தி ஸ்டேன்லி, மாநிலங்கள் அவை உறுப்பினராக உள்ளார்.

தமிழகச் சட்டமன்றத்தில் இடம் பெற்ற பெண் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை:

ஆண்டு	உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை
1937	9
1946	9
1952	2
1957	14
1962	13
1967	6
1971	6
1977	3
1980	7
1984	8
1989	9
1991	31
1996	12
2001	--
2006	22
2011	17

புதுவை அரசியலில் பெண்கள்

புதுவையின் விடுதலைப் போராட்டக் களத்தில், ருக்குமணி, செளந்தரவல்லி, முனியம்மாள், பாக்கியம், அந்தோணியம்மாள், ராஜாபாய், தனபாக்கியம், லட்சுமி, ஜூலியத், வீரம்மாள், சம்பூரணம், மனோரஞ்சிதம், செளந்தரவல்லி (காரைக்கால்), மாஹே பகுதியில் இருந்து கார்த்தியாயினி, கோட்டக்கரத்தி நானி, சுனந்தா, அடியேறி

ஜானகி, குஞ்னி கொரும்பி, முச்சிக்கல் தேவகி ஆகியோர் வீராங்கனைகளாகத் திகழ்ந்தனர்.

புதுவை சட்டப்பேரவையில், இதுவரையிலும், பத்து பெண்கள் மட்டுமே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இடம் பெற்று உள்ளனர்.

புதுவை விடுதலைக்குப் பிறகு அமைந்த, 30 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட புதுவை சட்டப்பேரவைக்கு, , 1963 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முதலாவது தேர்தலில் போட்டியிட்ட, மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் வ. சுப்பையா அவர்களுடைய துணைவியார் சரஸ்வதி, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் காமிச்செட்டியின் மகள் சாவித்திரி (ஏனாம்) ஆகியோர் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டனர்.

பிரெஞ்சு இந்தியாவில் பெரும் செல்வந்தராகத் திகழ்ந்த செல்வராஜலு செட்டியார் மகள் பத்மினி, 1964 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலில் குருசுகுப்பம் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். அதே தேர்தலில், ஏம்பலம் (தனி) தொகுதியில் அங்கம்மாள் என்பவரும் வெற்றி பெற்றார். 1969 தேர்தலில், ஏம்பலம் (தனி) தொகுதியில் வீரம்மாள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்.

புதுவை அரசில் அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்த முதல் பெண்மணி ரேணுகா அப்பாதுரை. 1980 தேர்தலில், ரெட்டியார்பாளையம் தொகுதியில் காங்கிரஸ் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, அமைச்சர் ஆனார்.

1985 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில், தி.மு.க. வேட்பாளர் கோமளா, திருபுவனை (தனி) தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார்.

சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த செல்வி சி. சுந்தரம், 1985 ஆம் ஆண்டு, புதுவை சட்டமன்ற உறுப்பினராக அரசால் நியமிக்கப்பட்டார்.

1991 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில், ஏம்பலம் (தனி) தொகுதியில், காங்கிரஸ் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்ட பக்கிரி அம்மாள் வெற்றி பெற்றார்.

பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

நாட்டின் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்களை முக்கிய நீரோட்டத்தில் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில், மத்திய பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சகம் பல்வேறு திட்டங்கள்/திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. விவரங்கள் பின்வருமாறு :

1. பெண்கள் உதவி மையங்களை ஒரு நிறுத்த மையம் மற்றும் உலகமயமாக்குதல் : WCD அமைச்சகம் நிர்ப்பயா நிதியிலிருந்து இரண்டு திட்டங்களை நிர்வகிக்கிறது, அதாவது ஒன் ஸ்டாப் சென்டர் மற்றும் பெண்கள் உதவி மையங்களை உலகமயமாக்குதல். சகி மையங்கள் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் ஒன் ஸ்டாப் சென்டர்கள் (OSCகள்), வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு (குடும்ப வன்முறை உட்பட) ஒரே

கூரையின் கீழ் பல்வேறு ஒருங்கிணைந்த சேவைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன, அவற்றில் காவல் வசதி, மருத்துவ உதவி, சட்ட உதவி மற்றும் சட்ட ஆலோசனை வழங்குதல், உளவியல்-சமூக ஆலோசனை, தற்காலிக தங்குமிடம் போன்றவை அடங்கும். பெண்கள் உதவி மையம் (WHL) திட்டம், பொது மற்றும் தனியார் இடங்களில் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு 24 மணிநேர அவசர மற்றும் அவசரமற்ற உதவிகளை வழங்குகிறது, அவர்களை காவல்துறை, ஒன் ஸ்டாப் சென்டர், மருத்துவமனை, சட்ட சேவைகள் போன்ற பொருத்தமான அதிகாரிகளுடன் இணைப்பதன் மூலம். நாடு முழுவதும் உள்ள பெண்கள் நலத் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதோடு, WHL துன்பத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு மீட்பு வேன் மற்றும் ஆலோசனை சேவைகள் மூலம் ஆதரவளிக்கிறது. பெண்கள் உதவி மையத்திலிருந்து சேவைகளைப் பெற பெண்கள் 181 என்ற குறுகிய குறியீட்டை டயல் செய்யலாம்.

2. **ஸ்வதர் கிரே திட்டம் :** ஸ்வதர் கிரே திட்டம், கடினமான சூழ்நிலைகளில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு மறுவாழ்வுக்கான நிறுவன ஆதரவு தேவைப்படும், இதனால் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை கண்ணியத்துடன் நடத்த முடியும் என்பதற்காக மத்திய அரசின் நிதியுதவி திட்டமாக செயல்படுத்தப்படுகிறது.

3. **உஜ்வாலா திட்டம் :** வணிக ரீதியான பாலியல் சுரண்டலுக்காக கடத்தலுக்கு ஆளானவர்களை மீட்பது, மறுவாழ்வு அளிப்பது, மீண்டும் ஒருங்கிணைப்பது மற்றும் தாய்நாட்டிற்கு திருப்பி அனுப்புவது ஆகியவற்றுக்கான மத்திய அரசின் நிதியுதவி திட்டமாக உஜ்வாலா திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

4. **பணிபுரியும் பெண்கள் விடுதி :** பணிபுரியும் பெண்கள் விடுதித் திட்டம், பணிபுரியும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான மற்றும் வசதியான இருப்பிடத்தை வழங்குவதையும், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு பகல்நேர பராமரிப்பு வசதியுடன் கூடிய வசதியை வழங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு அரசாங்கத்தால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இது, சாத்தியமான இடங்களில், நகர்ப்புற, அரை நகர்ப்புற அல்லது கிராமப்புறப் பகுதிகளில் கூட, பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உள்ளது.

5. **பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பதாவோ (BBBP) :** குறைந்து வரும் குழந்தை பாலின விகிதம் (CSR) மற்றும் வாழ்க்கைச் சுழற்சியில் பெண்கள் மற்றும் பெண்களின் அதிகாரமளித்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கில் பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பதாவோ (BBBP) திட்டம் ஜனவரி 22, 2015 அன்று தொடங்கப்பட்டது. பாலின சார்பு பாலினத் தேர்வு நீக்கத்தைத் தடுப்பது, பெண் குழந்தையின் உயிர்வாழ்வு மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது மற்றும் பெண் குழந்தையின் கல்வி மற்றும் பங்கேற்பை உறுதி செய்வது ஆகியவை இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கங்களாகும்.

6. **மகிளா சக்தி கேந்திரா (MSK) :** மகிளா சக்தி கேந்திரா (MSK) திட்டம், சமூக பங்கேற்பு மூலம் கிராமப்புற பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு மத்திய நிதியுதவி திட்டமாக, 2017 நவம்பரில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கான திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களின் துறைகளுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பை எளிதாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டம் மாநில அரசுகள் மற்றும் யூனியன் பிரதேச நிர்வாகங்கள் மூலம் மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையே 60:40 என்ற செலவுப் பகிர்வு விகிதத்தில் செயல்படுத்தப்படுகிறது, வடகிழக்கு மற்றும் சிறப்பு வகை மாநிலங்களைத் தவிர, நிதி விகிதம் 90:10 ஆகும். யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு 100% மத்திய நிதி வழங்கப்படுகிறது.

7. **பிரதான் மந்திரி மாத்ரு வந்தன யோஜனா (PMMVY):** பிரதான் மந்திரி மாத்ரு வந்தன யோஜனா (PMMVY) என்பது 01.01.2017 முதல் நாடு முழுவதும் செயல்படுத்தப்படும் ஒரு மத்திய அரசின் நிதியுதவி நிபந்தனை பணப் பரிமாற்றத் திட்டமாகும். PMMVY இன் கீழ் மகப்பேறு சலுகை அனைத்து கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் (PW&LM) கிடைக்கிறது, மத்திய அரசு அல்லது மாநில அரசுகள் அல்லது பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் (PSU) வழக்கமான பணியில் இருக்கும் PW&LM அல்லது குடும்பத்தின் முதல் உயிருள்ள குழந்தைக்கு, நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் இதே போன்ற சலுகைகளைப் பெறுபவர்களைத் தவிர. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், தகுதியுள்ள பயனாளிக்கு கர்ப்பம் மற்றும் பாலூட்டலின் போது மூன்று தவணைகளில் ரூ.5,000/- வழங்கப்படுகிறது, தனிநபர் சில ஊட்டச்சத்து மற்றும் சுகாதாரத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தால். தகுதியுள்ள பயனாளி நிறுவனப் பிரசவத்திற்குப் பிறகு ஜனனி சுரக்ஷா யோஜனா (JSY) இன் கீழ் மகப்பேறு சலுகைக்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி மீதமுள்ள ரொக்க ஊக்கத்தொகையையும் பெறுகிறார், இதனால் சராசரியாக, ஒரு பெண் ரூ.6,000/- பெறுகிறார்.

8. **ஸ்வதர்கிரேஹ் திட்டம்:** குடும்பப் பிரச்சினை, குற்றம், வன்முறை, மன அழுத்தம், சமூகப் புறக்கணிப்பு அல்லது விபச்சாரத்தில் தள்ளப்பட்டு தார்மீக ஆபத்தில் உள்ள பெண்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திட்டம் இது .தங்குமிடம், உணவு, உடை, ஆலோசனை, பயிற்சி, மருத்துவ மற்றும் சட்ட உதவி ஆகியவற்றின் மூலம் இந்தத் திட்டம், கடினமான சூழ்நிலைகளில் பொருளாதார ரீதியாகவும் உணர்ச்சி ரீதியாகவும் அத்தகைய பெண்களை மறுவாழ்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது . ஸ்வதர்கிரேஹ் திட்டத்தின் கீழ், பெண்களின் பொருளாதார மறுவாழ்வுக்காக தொழில் மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது.

9. **விதவைகளுக்கான இல்லம்:** விதவைகளுக்கு பாதுகாப்பான தங்குமிடம், சுகாதார சேவைகள், சத்தான உணவு, சட்ட மற்றும் ஆலோசனை சேவைகளை வழங்குவதற்காக,

உத்தரபிரதேசத்தின் பிருந்தாவனத்தில் 1,000 கைதிகள் தங்கக்கூடிய வகையில் விதவைகளுக்கான இல்லம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

10. சகி மையங்கள் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் ஒன் ஸ்டாப் சென்டர்கள் (OSCகள் (, வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு) குடும்ப வன்முறை உட்பட (காவல்துறை வசதி, மருத்துவ உதவி, சட்ட உதவி மற்றும் சட்ட ஆலோசனை, உளவியல்-சமூக ஆலோசனை, தற்காலிக தங்குமிடம் போன்ற ஒருங்கிணைந்த சேவைகளை ஒரே கூரையின் கீழ் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

11. பெண்கள் உதவி மையம்) WHL) திட்டம், பொது மற்றும் தனியார் இடங்களில் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு 24 மணிநேர அவசர மற்றும் அவசரமற்ற உதவியை வழங்குகிறது, அவர்களை காவல்துறை, ஒன் ஸ்டாப் சென்டர், மருத்துவமனை, சட்ட சேவைகள் போன்ற பொருத்தமான அதிகாரிகளுடன் இணைப்பதன் மூலம் .நாடு முழுவதும் உள்ள பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதோடு, மீட்பு வேன் மற்றும் ஆலோசனை சேவைகளின் மூலம் துன்பத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு WHL ஆதரவளிக்கிறது .பெண்கள் உதவி மையத்தின் சேவைகளைப் பெற பெண்கள் 181 என்ற குறுகிய குறியீட்டை டயல் செய்யலாம்.

12. பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு மையம்) HEW) : அமைச்சகத்தின் திட்டங்கள் மற்றும் பெண்கள் நலன் மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் பிற நடவடிக்கைகள் குறித்த விழிப்புணர்வை அதிகரிப்பதற்காக, புதிய மிஷன் சக்தியின் கீழ் தேசிய, மாநில மற்றும் மாவட்ட அளவிலான பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு மையங்கள்)HEW) அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன .பல்வேறு மட்டங்களில் பெண்களுக்கான திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களை ஒன்றிணைப்பதை எளிதாக்கும் நோக்கத்துடன், பெண்கள் தங்கள் முழு திறனையும் உணரும் சூழலை உருவாக்குவதே இதன் நோக்கமாகும் .நாடு முழுவதும் பல்வேறு மட்டங்களில் சுகாதாரம், தரமான கல்வி, தொழில் மற்றும் தொழில் ஆலோசனை/பயிற்சி, நிதி உள்ளடக்கம், தொழில்முனைவு, பின்தங்கிய மற்றும் முன்னோக்கிய இணைப்புகள், தொழிலாளர்களுக்கான சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் கல்வியறிவு ஆகியவற்றில் சமமான அணுகல் உள்ளிட்ட பல்வேறு நிறுவன மற்றும் திட்ட அமைப்புகளுக்கு பெண்களை வழிநடத்துதல், இணைத்தல் மற்றும் கைகோர்த்தல் ஆகியவற்றிற்கு HEW கூறுகளின் கீழ் ஆதரவு கிடைக்கிறது.

13. இந்திரா காந்தி தேசிய விதவை ஓய்வூதியத் திட்டம் : இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள) பிபிஎல் (குடும்பங்களைச் சேர்ந்த விதவைகளுக்கு விதவை ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது .இது கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின்

தேசிய சமூக உதவித் திட்டத்தின்) என்எஸ்ஏபி (கீழ் ஒரு துணைத் திட்டமாகும் .இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், 40-79 வயதுக்குட்பட்ட விதவைகளுக்கு மாதத்திற்கு ரூ .300/- வீதம் மத்திய அரசு உதவி வழங்குகிறது, மேலும் 80 வயதை எட்டும்போது ஓய்வூதியத் தொகை மாதத்திற்கு ரூ .500/- ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

14. தேசிய சமூக உதவித் திட்டம்) NSAP) என்பது மத்திய அரசால் முழுமையாக நிதியளிக்கப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும், இது மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களால் அடையாளம் காணப்பட்ட ஆதரவற்றவர்களை இலக்காகக் கொண்டது, அடிப்படை அளவிலான நிதி உதவியை வழங்கும் நோக்கத்துடன் .NSAP இன் கீழ், மூத்த குடிமக்கள்)60 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்கள்(, விதவைகள்) 40-79 வயது (மற்றும் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு ரூ .200 - 300/- வரை மத்திய உதவி ஓய்வூதியமாக வழங்கப்படுகிறது.

15. தேசிய சுகாதாரக் கொள்கை) NHP) 2017 இன் கீழ் உள்ள இலக்குகளுக்கு ஏற்ப, அரசாங்கம் செப்டம்பர் 2018 இல் சுகாதாரம் மற்றும் நல்வாழ்வு மையங்கள் மற்றும் பிரதான் மந்திரி ஜன் ஆரோக்ய யோஜனா) PMJAY) ஆகிய இரட்டைத் தூண்களைக் கொண்ட லட்சிய மற்றும் முழுமையான ஆயுஷ்மான் பாரத் திட்டத்தை அறிவித்தது . ஜன் ஆரோக்ய யோஜனா திட்டத்தின் கீழ், ஏழை மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு காப்பீடு வழங்கப்படுகிறது .இது பெண்கள் சுகாதார சேவைகளை அணுகுவதை மேம்படுத்த உதவும்.

16. பெண்கள், எஸ்சி மற்றும் எஸ்டி பிரிவினரிடையே தொழில்முனைவை ஊக்குவிப்பதற்காக, இந்திய அரசு ஏப்ரல் 5, 2016 அன்று ஸ்டாண்ட் அப் இந்தியா திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது ' அதாவது , ஆலோசனை/வழிகாட்டுதல் இல்லாமை மற்றும் போதுமான மற்றும் தாமதமான கடன் இல்லாததால் குறிப்பிடத்தக்க தடைகளை எதிர்கொள்கிறதாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட மக்கள்தொகையின் அந்த பிரிவுகள் . வர்த்தகம், உற்பத்தி மற்றும் சேவைகள் துறையில் பசுமை நிறுவனங்களை அமைப்பதற்காக, பட்டியலிடப்பட்ட வணிக வங்கிகளின் ஒரு வங்கிக் கிளையில் குறைந்தது ஒரு பட்டியலிடப்பட்ட சாதி /பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடி கடன் வாங்குபவருக்கும், குறைந்தது ஒரு பெண் கடன் வாங்குபவருக்கும் ரூ .10 லட்சம் முதல் ரூ .1 கோடி வரை வங்கிக் கடன்களை இந்தத் திட்டம் வழங்குகிறது.

17. நாடு முழுவதும் பிரதான் மந்திரி கௌஷல் விகாஸ் யோஜனாவின் கீழ் , பிரதமர் கௌஷல் மையங்களை அரசு அமைத்துள்ளது . பெண்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் பயிற்சிக்கான கூடுதல் உள்கட்டமைப்புகளை உருவாக்குதல், மொபைல் பயிற்சி அலகுகள், நெகிழ்வான மதிய தொகுப்புகள் போன்ற நெகிழ்வான பயிற்சி வழங்கல் வழிமுறைகள், பெண்களுக்கு இடமளிக்க உள்ளூர் தேவை அடிப்படையிலான பயிற்சி

மற்றும் பெண் பயிற்சியாளர்களின் பாதுகாப்பான மற்றும் பாலின உணர்திறன் பயிற்சி சூழலை உறுதி செய்தல், ஊதியத்தில் சமத்துவம் மற்றும் புகார் நிவர்த்தி வழிமுறை ஆகியவற்றில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

18. மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதச் சட்டம், 2005 (MGNREGA) கிராமப்புற வீடுகளில் வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்ய முயல்கிறது, உருவாக்கப்படும் வேலைகளில் குறைந்தது மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறது .MGNREGA வழிகாட்டுதல்கள் பெண்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவிப்பதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளன, இதில் பெண்கள்) குறிப்பாக ஒற்றைப் பெண்கள் (மற்றும் வயதானவர்களுக்கு அவர்களின் குடியிருப்புகளுக்கு அருகிலுள்ள பணியிடங்களில் வேலை செய்வதற்கு முன்னுரிமை அளித்தல், 6 வயதுக்குட்பட்ட ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் இருந்தால் பணியிடத்தில் குழந்தை பராமரிப்பு வசதிகள், MGNREGA ஊழியர்களில் பெண்களின் போதுமான பிரதிநிதித்துவம், விதவைகள், கைவிடப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு 100 நாட்கள் வேலை வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்தல், அனைத்து ஊதியம் தேடுபவர்களும்) பெண்கள் உட்பட (வங்கி நடைமுறைகளை கையாள முடியும் என்பதை உறுதி செய்வதற்கான விழிப்புணர்வு மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகள், கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களை ஒரு சிறப்புப் பிரிவாகக் கருதுதல் மற்றும் அவர்களுக்கு பொருத்தமான வேலை வழங்குதல் போன்றவை அடங்கும்.

19. வேறு எந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்திலும் சேராத அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் முதுமைப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக பிரதான் மந்திரி ஷ்ரம் யோகி மான்-தன் (PM-SYM) தொடங்கப்பட்டுள்ளது .பெண்கள் உட்பட அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் வீட்டு வேலை செய்பவர்கள், தெருவோர வியாபாரிகள், மதிய உணவுத் தொழிலாளர்கள், சுமை தூக்குபவர்கள், செங்கல் சூளைத் தொழிலாளர்கள், செருப்பு தைப்பவர்கள், கந்தல் பொறுக்குபவர்கள், வீட்டு வேலை செய்பவர்கள், சலவை செய்பவர்கள், ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், பீடித் தொழிலாளர்கள், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், தோல் தொழிலாளர்கள், ஆடியோ-விஷுவல் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இதே போன்ற பிற தொழில்களில் ஈடுபடுபவர்கள், மாத வருமானம் ரூ.15,000 அல்லது அதற்கும் குறைவாகவும், 18-40 வயதுக்குட்பட்ட தொடக்க வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

சுயதொழில் முயற்சிகளை எளிதாக்குவதற்காக , பிரதான் மந்திரி முத்ரா யோஜனா பிரதான் மந்திரி முத்ரா யோஜனா (PMMY) என்பது இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும். இந்த திட்டத்தின் கீழ்,

சிறு மற்றும் குறு வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் தங்களது வணிக நடவடிக்கைகளை தொடங்க அல்லது விரிவுபடுத்த உதவும் வகையில் ரூ. 10 லட்சம் வரை பிணையமில்லாத கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் சுயதொழில் மற்றும் தொழில்முனைவை ஊக்குவிப்பதாகும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பயனடைபவர்களில் பெண்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர், இதனால் பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் வலுப்பெறுகிறது.

பிரதம மந்திரி அவாஸ் யோஜனா) PMAY-G):

பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா - கிராமின் (PMAY-G) என்பது இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான நலத்திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், 2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் கிராமப்புறங்களில் உள்ள அனைத்து வீடற்ற குடும்பங்களுக்கும், குடிசை மற்றும் பாழடைந்த வீடுகளில் வசிக்கும் குடும்பங்களுக்கும் அடிப்படை வசதிகளுடன் கூடிய பக்கா வீடுகளை வழங்கி 'அனைவருக்கும் வீடு' என்ற இலக்கை அடைவதாகும். மேலும், இத்திட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்ட, கைவிடப்பட்ட மற்றும் ஆதரவற்ற விதவைகள் உள்ளிட்ட பலவீனமான சமூகப் பிரிவினருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பயனளிக்கிறது.

20. பிரதான் மந்திரி அவாஸ்

பிரதான் மந்திரி ஆவாஸ் யோஜனா - நகர்ப்புறம்) PMAY-U) என்பது '2022 ஆம் ஆண்டுக்குள் அனைவருக்கும் வீடு' என்ற தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் 17.06.2015 அன்று இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான வீட்டு வசதி திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள குடிசைவாசிகள் உட்பட பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த பிரிவினர்) EWS) ஆகியோரின் வீட்டு தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி உதவி வழங்குகிறது. மேலும், இத்திட்டத்தின் கடன் இணைக்கப்பட்ட மானியத் திட்டம்)CLSS) கூறுகளின் கீழ், MIG-I மற்றும் MIG-II பிரிவினரும் பயனடைகின்றனர்.

21. தீனதயாள் அந்த்யோதயா யோஜனா - தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம்

தீனதயாள் அந்த்யோதயா யோஜனா - தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார மிஷன்) DAY-NULM) என்பது சட்டப்பூர்வ நகரங்களில் வசிக்கும் நகர்ப்புற ஏழைக் குடும்பங்களின் வறுமை மற்றும் சமூக-பொருளாதார பாதிப்புகளை குறைத்து, அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிலையான அடிப்படையில் மேம்படுத்தும் நோக்கில் இந்திய அரசாங்கத்தால் செயல்படுத்தப்படும் ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும். இந்தத் திட்டம், நகர்ப்புற ஏழை மக்கள்தொகையில் அதிகபட்சம் 25 சதவீதம் வரை, தாழ்த்தப்பட்ட

மற்றும் சமூக ரீதியாக பின்தங்கிய குடும்பங்களை உள்ளடக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

22. அடல் ஓய்வூதியத் திட்டம்) APY):

அடல் பென்ஷன் யோஜனா) Atal Pension Yojana – APY) என்பது இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு முக்கியமான சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டமாகும் . இந்தத் திட்டம், அனைத்து இந்தியர்களுக்கும், குறிப்பாக ஏழைகள், பின்தங்கிய பிரிவினர் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு ஒரு உலகளாவிய சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்பை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுத்தப்படுகிறது .இத்திட்டம், வங்கி அல்லது தபால் நிலையத்தில் சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கு வைத்திருக்கும் 18 முதல் 40 வயதுக்குட்பட்ட இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் திறந்ததாகும்..

23. முதியோருக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் :

இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், தங்குமிடம், உணவு, மருத்துவப் பராமரிப்பு மற்றும் பொழுதுபோக்கு வாய்ப்புகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் பெண்கள் உள்ளிட்ட மூத்த குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதாகும். மேலும், மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசுகள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் சமூகத்தின் திறன் மேம்பாட்டிற்கு ஆதரவளித்து, உற்பத்தி மற்றும் சுறுசுறுப்பான முதியவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

24. குறிப்பாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பழங்குடி குழுக்கள்) PVTGs) மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது பட்டியல் பழங்குடியினருள் மிகுந்த பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ள சில குறிப்பிட்ட குழுக்களின் சமூக-பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்கில் செயல்படுத்தப்படும் ஒரு முக்கியமான திட்டமாகும் .இந்தக் குழுக்கள் குறைந்து வரும் அல்லது தேக்கமடைந்த மக்கள் தொகை, குறைந்த கல்வியறிவு, விவசாயத்திற்கு முந்தைய தொழில்நுட்ப நிலை மற்றும் கடுமையான பொருளாதார பின்தங்கிய தன்மை போன்ற அம்சங்களால் அடையாளம் காணப்படுகின்றன .மேலும், இக்குழுக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாகவும், சமூக மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் பின்தங்கியவர்களாகவும், பொதுவாக மோசமான உட்கட்டமைப்பு மற்றும் நிர்வாக ஆதரவு குறைந்த தொலைதூர பகுதிகளில் வசிப்பதால், சமூகத்தின் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவ்வாறு 18 மாநிலங்கள் மற்றும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தில் உள்ள 75 பழங்குடி குழுக்கள் குறிப்பாக பாதிக்கப்படக்கூடிய பழங்குடி குழுக்கள்) PVTGs) என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. 1998-99 ஆம் ஆண்டில், இக்குழுக்களின் தனித்துவமான

மேம்பாட்டிற்காக 100% மத்திய நிதியுதவியுடன் ஒரு தனித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது . திட்ட செயல்பாட்டின் போது பெறப்பட்ட அறிவு மற்றும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில், இந்தத் திட்டம் 17.09.2019 முதல் அமலுக்கு வரும் வகையில் திருத்தி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

25. **தேசிய குடும்ப நலத்திட்டம்) NFBS):** கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகம் தேசிய குடும்ப நலத்திட்டத்தை) NFBS) செயல்படுத்துகிறது .இதன் கீழ், குடும்பத் தலைவர் இறந்தால், குடும்பத்திற்கு மொத்தமாக ரூ.20,000 நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது.

26. **அன்னபூர்ணா திட்டம்:** ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சகத்தின் அன்னபூர்ணா திட்டத்தின் கீழ், இந்திரா காந்தி தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டத்தின்) IGNOAPS) கீழ் காப்பீட்டுத் தொகை பெறாத தகுதியுள்ள முதியவர்களுக்கு 10 கிலோ உணவு தானியம் வழங்கப்படுகிறது.

27. **நாரி ஆர்த்திக் சஷக்திகரன் யோஜனா:** சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம், பட்டியல் சாதியினர், திருமணமாகாத பெண்கள்/விதவைகள் வருமானம் ஈட்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை ஆதரிப்பதற்காக நாரி ஆர்த்திக் சஷக்திகரன் யோஜனாவை செயல்படுத்துகிறது.

28. **முன்னாள் படைவீரர்களின் விதவைகளுக்கு தொழில் பயிற்சிக்கான உதவி:** முன்னாள் படைவீரர்களின் விதவைகளுக்கு தொழில் பயிற்சி, ஓய்வூதியம் பெறாத முன்னாள் படைவீரர்கள்/விதவைகளின் கடுமையான நோய்களுக்கான சிகிச்சை மற்றும் மகள்களின் திருமணம்/விதவைகளின் மறுமணம் ஆகியவற்றிற்கு பாதுகாப்பு அமைச்சகம் நிதி உதவி வழங்குகிறது.

29. இந்தத் தகவலை மத்திய பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் திருமதி ஸ்மிருதி ஜூபின் இரானி இன்று மக்களவையில் எழுத்துப்பூர்வமாக அளித்த பதிலில் தெரிவித்தார்.

சமீபத்தில், அமைச்சகம் 'மிஷன் சக்தி' (ஒருங்கிணைந்த பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டம்) - பெண்களின் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் அதிகாரமளிப்புக்கான தலையீடுகளை வலுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு திட்டமான ஒரு திட்டமாகும். வாழ்க்கைச் சுழற்சி தொடர்ச்சியின் அடிப்படையில் பெண்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமும், அமைச்சகங்கள்/துறைகள் மற்றும் பல்வேறு நிலைகளில் ஒருங்கிணைப்பு, பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் பிற உள்ளூர் நிர்வாக அமைப்புகள் மற்றும் ஜன் சஹாபாகிதாவின் அதிக பங்கேற்பு மற்றும் ஆதரவு மூலம் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் அவர்களை சம பங்காளிகளாக மாற்றுவதன் மூலமும், சேவை வழங்கலின் கடைசி மைல் கண்காணிப்புக்கான டிஜிட்டல் உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவதன் மூலமும், 'பெண்கள் தலைமையிலான வளர்ச்சி' என்ற அரசாங்கத்தின் தொலைநோக்கை உணர இது முயல்கிறது.

அதிகாரமளித்தல்

பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்க இந்திய அரசு பல திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருவது உங்களுக்குத் தெரியுமா? இந்தத் திட்டங்கள் பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக சுதந்திரம் பெறவும், தங்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தவும் வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. இந்த வலைப்பதிவு இடுகையில், இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்கள் மற்றும் அவை என்ன வழங்குகின்றன என்பதைப் பற்றி விவாதிப்போம். 2021 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கான அரசாங்கத் திட்டங்களையும் பார்ப்போம். எனவே, தொடங்குவோம்!

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள்

இந்தியாவில் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்க மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்களே பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் திட்டங்கள் ஆகும். பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் என்பது அனைத்து வயது பெண்களுக்கும் வளங்கள், வாய்ப்புகள், முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் மற்றும் திறன் மேம்பாடு ஆகியவற்றில் சமமான அணுகலை வழங்குவதாகும். கல்வி, திறன் மேம்பாடு, வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரித்தல் போன்றவற்றின் மூலம் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலை அடைய முடியும். பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான அரசு திட்டங்கள் இந்திய அரசின் முக்கிய முன்னுரிமைகளில் ஒன்றாகும். பல்வேறு அமைச்சகங்கள் மற்றும் துறைகள் மூலம் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலுக்கான பல்வேறு திட்டங்களை அரசாங்கம் தொடங்கியுள்ளது.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்களின் வகைப்பாடு

இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்களை இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்-

நிலையான பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்கள்: இவை அரசாங்கத்தால் நிரந்தரமாக செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள். துடிப்பான பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்கள்: இவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள்.

பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்களின் நோக்கங்கள்

பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்களின் நோக்கம் பெண்களுக்கு கல்வி, நிதி உதவி மற்றும் வேலைவாய்ப்புக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவதாகும். இந்தத் திட்டங்கள் பெண்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவில் உள்ள சில முக்கிய பெண்கள் அதிகாரமளிப்புத் திட்டங்கள் பின்வரும் பிரிவுகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள்:

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள் உள்ளன:

- ☐ மாநில அரசுகளால் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள்.
- ☐ பெண்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள்.

□ பெண்கள் கல்விக்கான பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள்.

இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்களின் பட்டியல்

மகளிர் சுய உதவிக்குழு (SHG) திட்டம்:

மகளிர் சுய உதவிக்குழு திட்டம் என்பது ஏழைக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு அரசுத் திட்டமாகும். மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் உருவாக்கப்படுகின்றன, மேலும் இந்தத் திட்டம் இந்தியாவில் பெண்கள் வாழ்வாதாரத்தை ஈட்ட உதவுவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் மகளிர் சுய உதவிக்குழுக்கள் மகிளா மண்டல்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

மகளிர் தொழில்முனைவோர் நிதி திட்டம்:

மகளிர் தொழில்முனைவோர் நிதித் திட்டம் 2020 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டது. தொழில் தொடங்க விரும்பும் ஆனால் தொழில் தொடங்க தேவையான நிதி இல்லாத பெண் தொழில்முனைவோருக்கு, மகளிர் தொழில்முனைவோர் நிதித் திட்டம் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்தில் சேர விரும்பும் பெண்கள் மகளிர் ஸ்டார்ட்அப் ஹப் போர்டல் மூலம் விண்ணப்பிக்க வேண்டும்.

பிரதான் மந்திரி மாத்ரு வந்தனா யோஜனா:

பிரதான் மந்திரி மாத்ரு வந்தனா யோஜனா என்பது 2019 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஒரு அரசுத் திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் கர்ப்பிணிகள் மற்றும் பாலூட்டும் பெண்கள் அல்லது தாய்மார்கள் தங்கள் உடல்நலத்தையும் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தையும் கவனித்துக் கொள்ள நிதி உதவி வழங்குவதாகும். இந்தத் திட்டம் கர்ப்பிணிகள் மற்றும் பாலூட்டும் பெண்களுக்கு ரூ.6000 நிதி உதவி வழங்குகிறது. பெண்கள் தங்கள் முதல் குழந்தையின் பிறப்பின் போது ஒரு முறை மட்டுமே இந்தத் திட்டத்தைப் பெற முடியும். பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பெண்கள் அல்லது இறந்த பிரசவம் செய்த பெண்கள் அல்லது இரண்டாவது முறையாக கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களும் இந்தத் திட்டத்தைப் பெறலாம்.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு (WCD) அமைச்சகத் திட்டங்கள்:

இந்திய அரசின் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சகம் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில் பல திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சகத் திட்டங்கள் பெண்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதையும், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு சரியான கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பராமரிப்பை வழங்குவதன் மூலம் அவர்கள் சிறந்த வாழ்க்கையை வாழ உதவுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் சில திட்டங்கள்:

பேட்டி பச்சாவோ, பேட்டி பதாவோ திட்டம்:

பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பதாவோ திட்டம் என்பது 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஒரு அரசு திட்டமாகும். பெண் குழந்தையை காப்பாற்றி அவளுக்கு கல்வி கற்பிப்பதே இந்த திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண் குழந்தையைப் பெற்ற பெண்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பெறலாம். பெண்கள் தங்கள் மாநில அரசுகளின் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறைகள் (WCD) மூலம் இந்தத் திட்டத்திற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். தங்கள் பெண் குழந்தை வயது வரும் வரை பெண்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பெறலாம்.

சுகன்யா சம்ரிதி திட்டம்:

சுகன்யா சம்ரிதி திட்டம் என்பது 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஒரு அரசு திட்டமாகும். பெண் குழந்தை தனது கல்வியைத் தொடரவும், தனது கனவுகளை அடையவும் நிதி உதவி வழங்குவதே இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பெண் குழந்தை உள்ள பெண்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பெறலாம். பெண்கள் இந்தத் திட்டத்திற்கு அந்தந்த மாநில அரசுகளின் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறைகள் (WCD) மூலம் விண்ணப்பிக்க வேண்டும். பெண்கள் தங்கள் பெண் குழந்தைக்கு 21 வயது ஆகும் வரை இந்தத் திட்டத்தைப் பெறலாம்.

இந்திரா காந்தி மாத்ரித்வா சஹ்யோக் யோஜனா:

இந்திரா காந்தி மாத்ரித்வ சஹ்யோக் யோஜனா என்பது 2010 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட ஒரு அரசு திட்டமாகும். பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கும், முதல் முறையாக கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களுக்கும் நிதி உதவி வழங்குவதே இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்தத் திட்டத்திற்கு விண்ணப்பித்த பெண்கள் தங்கள் குழந்தைக்கு இரண்டு வயது ஆகும் வரை இதைப் பெறலாம்.

மகிளா சக்தி கேந்திரா திட்டம்:

இந்தத் திட்டம் மார்ச் 2017 இல் ரூ.500 கோடி செலவில் தொடங்கப்பட்டது. நாட்டின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு மையங்களை வழங்குவதே இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த மையங்கள் பெண்களுக்கு தகவல் மற்றும் அரசாங்கத் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களை அணுகுதல், சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து சேவைகள், சட்ட உதவி, நிதி உள்ளடக்கிய சேவைகள், திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி உள்ளிட்ட சேவைகளை ஒரே இடத்தில் வழங்கும்.

இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்பு திட்டங்கள், வளங்கள், வாய்ப்புகள் மற்றும் பாதுகாப்பில் பெண்களுக்கு சமமான அணுகலை உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்த இலக்கை அடைவதற்கு அரசாங்கத்தாலும், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களாலும் நடத்தப்படும் பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் முயற்சிகள் உள்ளன.

இன்னும் நிறைய முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டியிருந்தாலும், இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரமளிப்புக்கான அரசு திட்டங்கள் 2021 நீண்ட தூரம் வந்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் மில்லியன் கணக்கான பெண்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. பெண்கள் அதிகாரமளிப்புக்கான இந்த அரசு திட்டங்களைப் பற்றி மேலும் அறிய நீங்கள் ஆர்வமாக இருந்தால், விரிவான வழிகாட்டியைப் படிக்கவும். உங்கள் சமூகத்தில் பெண்கள் மற்றும் இளம் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கான வழிகளைத் தேடுகிறீர்களா? பெண் தலைமையிலான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான எங்கள் வழிகாட்டியை இங்கே பாருங்கள்.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தால் பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

1951ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாடு அரசு பெண்கள் மேம்பாட்டை மாநில வளர்ச்சியின் மையமாகக் கொண்டுள்ளது. கல்வி, சுகாதாரம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக பாதுகாப்பு, சட்ட உரிமைகள், தொழில் பயிற்சி, சுயஉதவி குழுக்கள், நலத்திட்டங்கள் ஆகிய பல துறைகளில் பெண்களை முன்னேற்றும் முக்கிய திட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன. பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி, தொழில்வாய்ப்பு, அரசியல் பங்கு, உடல்-சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் பொருளாதார சுயநிறைவு ஆகியவற்றை பல்வேறு அரசுகள் முன்னெடுத்தன. 1951-2016 காலப்பகுதியில் இந்தத் திட்டங்கள் பெண்கள் அதிகாரமளித்தலின் கட்டமைப்பை நிர்ணயித்தன.

காலக்கட்ட வாரியான பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் வரலாறு) 1951-2016)

I. 1951-1969: பெண்கள் நலத் திட்டங்களின் ஆரம்பக் கட்டம்

இந்த காலகட்டத்தில் முக்கியமாக பெண்கள் கல்வி, தாய்-குழந்தை நலம், சமூக நலம் ஆகிய துறைகளில் அரசின் கவனம் இருந்தது. பெண்கள் கல்வியில் சேர்க்கை மிகவும் குறைவாக இருந்ததால் ஆரம்ப நிலையிலேயே இலவச கல்வி, ஊக்கத்தொகை, பாலக சபைகள், அங்கன்வாடி மையங்கள் போன்ற அடிப்படைத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

முக்கிய திட்டங்கள்

- ☐ **பாலக சபைகள் (1954):** கிராமங்களில் தாய்மை மற்றும் குழந்தை நலனை நோக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது.
- ☐ **இலவச கல்வி ஊக்கத்தொகை:** பெண் குழந்தைகளை பள்ளிக்கு கொண்டு வர ஊக்குவிக்கப்பட்டது.
- ☐ **குடும்ப நலத் திட்டங்கள் (1956):** குடும்ப திட்டமிடல், தாய்மை பாதுகாப்பு, குழந்தை ஊட்டச்சத்து வளர்ச்சி ஆகியவை முன்னேற்றம் பெற்றன.
- ☐ **சமூக நலத்துறை (1957) உருவாக்கம்:** பெண்கள் நலன் தனிப்பட்ட துறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1951-1969 காலத்தின் முக்கிய பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

வருடம்	திட்டம்	நோக்கம்
1954	பாலக சபைகள்	தாய்-குழந்தை நலம்
1955	பெண் குழந்தை இலவச கல்வி	Enrollment அதிகரிப்பு
1956	குடும்ப நலத்திட்டம்	பிரசவக்கால சிகிச்சை, SBC awareness
1957	சமூக நலத்துறை அமைப்பு	பெண்கள்-குழந்தைகள் நலன் ஒருங்கிணைப்பு
1965	நைட் ஸ்கூல் for Women	எழுத்தறிவை உயர்த்துதல்

II. 1970-1989: பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் நோக்கிய அரசியல்-பொருளாதார திட்டங்கள்
இந்த காலத்தில் பெண்கள் அரசியல் பங்கேற்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம், தொழில் பயிற்சி, சமூக பாதுகாப்பு ஆகிய துறைகளில் பல புதிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த காலம் பெண்கள் இயக்கங்களின் உயர்வு, சமூக மாற்றத்தின் ஆரம்பம் எனப் பார்க்கப்படுகிறது.

முக்கிய திட்டங்கள் - பத்தி விளக்கம்

- ☐ **மகளிர் பயிற்சி மையங்கள் (1975):** பெண்களுக்கு தையல், நெசவு, உணவகம் மேலாண்மை, கணினி பயிற்சி போன்ற திறன்கள் வழங்கப்பட்டது.
- ☐ **மகளிர் நல வாரியம் (1978):** பாலியல் துன்புறுத்தல், வீட்டிலடி, சொத்து உரிமை, சட்ட உதவி போன்ற பிரச்சினைகளை தீர்க்க அரசு அமைத்த வாரியம்.
- ☐ **அன்னதானம்-போஷாக்கு திட்டங்கள் (1980):** இரத்தச்சோகை, மலிநீரழிவு குறைக்க பெண்களுக்கு சிறப்பு ஊட்டச்சத்து வழங்கப்பட்டது.

1970-1989 காலத்தின் முக்கிய பெண்கள் மேம்பாட்டு திட்டங்கள்

வருடம்	திட்டம்	நோக்கம்
1975	மகளிர் தொழில்பயிற்சி மையங்கள்	திறன் மேம்பாடு
1978	மகளிர் நல வாரியம்	சட்ட பாதுகாப்பு & நல சேவைகள்
1980	போஷாக்கு உணவு திட்டம்	தாய்மை-பெண்கள் ஆரோக்கியம்
1985	பெண் தொழிற்துறை ஊக்கத்தொகை	Self-employment
1989	Dowry Prohibition enforcement	திருமண வன்முறைக்கு எதிரான பாதுகாப்பு

III. 1990–2000: சுயஉதவி குழுக்கள் (SHG) புரட்சி – மறுமலர்ச்சி காலம்

1990களில் தமிழ்நாடு பெண்கள் மேம்பாட்டின் திருப்புமுனை மகளிர் சுயஉதவி குழுக்கள் (SHGs) உருவாக்கம் மூலம் ஏற்பட்டது. இதனால் பெண்கள் மிகப் பெரிய பொருளாதார சக்தியாக மாறினார்கள்.

முக்கிய நிகழ்வுகள் – பத்தி விளக்கம்

- ☐ **1991–1992:** பெண்கள் SHG அமைப்புகள் தொடக்கம். சிறுதொகை சேமிப்பு மற்றும் கடன் சுழற்சி உருவாக்கப்பட்டது.
- ☐ **1993:** மாநில மகளிர் மேம்பாட்டு கழகம் தொடக்கம்.
- ☐ **1995:** “மகளிர் ஓட்டுநர் பயிற்சி” போன்ற தொழில் வாய்ப்பு திட்டங்கள்.
- ☐ **1998:** ‘மகளிர் சக்தி திட்டம்’ – NABARD இணைப்பு.

1990–2000 பெண்கள் வளர்ச்சி திட்டங்கள்

ஆண்டு	திட்டம்	தாக்கம்
1991	SHG தொடக்கம்	பொருளாதாரத் தன்னிறைவு
1993	TWDC Women Development Corporation	நிதி, பயிற்சி, லோன் உதவி
1995	பெண் வாகன ஓட்டுநர் பயிற்சி	வேலை வாய்ப்பு
1998	Mahila Pradhan Kshetriya Bachat	Micro-credit வசதி
2000	Mahalir Thittam	TN SHG revolution

IV. 2001–2011: சமூக நல பாதுகாப்பு & பொருளாதார வளர்ச்சியின் பொற்காலம்

இந்த காலத்தில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு, வீட்டுவசதி, ஆரோக்கியம், கல்வி, பொருளாதார மேம்பாடு ஆகிய துறைகளில் பெருமளவில் திட்டங்கள் அறிமுகமானது. குறிப்பாக Jayalalithaa அரசு பெண்களுக்கு சிறப்பு நலன்களை அளித்தது.

முக்கிய திட்டங்கள் – பத்தி விளக்கம்

- ☐ **தாய்ப்பால் ஊக்கத்தொகை திட்டம்:** தாய்மை பாதுகாப்பு.
- ☐ **காணி-வீடு மானியம்:** விதவை, தனித்தாய் பெண்களுக்கு வீட்டு மானியம்.
- ☐ **பாலின சமத்துவ சட்டம்:** பாலின வன்முறைக்கு எதிரான சட்ட அமலாக்கம்.
- ☐ **சைக்கிள் திட்டம்:** பெண் மாணவிகளின் கல்விச் சேர்க்கை அதிகரிப்பு.

2001–2011 காலத்தின் முக்கிய பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

ஆண்டு	திட்டம்	நோக்கம்
2001	சுயஉதவி குழுக்கள் விரிவாக்கம்	கிராம-நகர பெண்களின் பொருளாதார உயர்வு
2003	தாய்மா ஊதியம்	Nutrition & maternal health
2006	இலவச சைக்கிள்	பெண்கள் கல்வி
2008	விதவை நலத்திட்டம்	சமூக பாதுகாப்பு
2011	Thalikku Thangam	திருமண உதவி திட்டம்

V. 2011–2016: பெண்கள் சமூகவியல்-அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

இந்த காலத்தில் பெண்களுக்கு டிஜிட்டல் கல்வி, தொழில் தொடக்க உதவி, காவல் துறை பாதுகாப்பு, அம்மா திட்டங்கள், தனிநபர் உரிமைகளை வலுப்படுத்தும் விதமான திட்டங்கள் அறிமுகமானது.

முக்கிய திட்டங்கள் – பத்தி விளக்கம்

- ☐ அம்மா கால் சென்டர்: பெண்களுக்கு பாதுகாப்பு தகவல் வழங்கல்.
- ☐ திருமண நலத்திட்ட மாற்றங்கள்: தங்க நாணயம் வழங்குதல்.
- ☐ மகளிர் பாதுகாப்பு பிரிவு (FPU): பெண்கள் மீது நடைபெறும் குற்றங்களை குறைக்கும் காவல் பிரிவு.
- ☐ பெண் தொழில் முனைவோர் பயிற்சி: புதிய தொழில் தொடங்க நிதி மற்றும் பயிற்சி.

2011–2016 காலத்தின் முக்கிய பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

ஆண்டு	திட்டம்	நோக்கம்
2011	Women Helpline	அவசர பாதுகாப்பு
2012	FPU போலீஸ் பிரிவு	கோர்ட்-காவல் உதவி
2013	Amma Baby Care Kit	தாய்-குழந்தை நலம்
2014	Amma Pharmacy	மலிவான மருந்துகள்
2015	Women Entrepreneurs Scheme	தொழில் முனைவோர் மேம்பாடு
2016	Skill Training Mission	IT-Skill employment

தமிழ்நாடு பெண்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் மொத்த தாக்கம்) 1951–2016)

மிக விரிவான பத்தி விளக்கம்

தமிழ்நாடு அரசு 1951–2016 வரையில் பெண்களுக்கான பரவலான சட்டங்கள், நலத்திட்டங்கள், பொருளாதார-சமூக உரிமைகள் கொண்ட திட்டங்களை ஆக்கபூர்வமாக செயல்படுத்தியது. இதன் மூலம் பெண்களின் எழுத்தறிவு 16% இலிருந்து 73% ஆக உயர்ந்தது. SHG இயக்கம் மூலம் 80 லட்சம் பெண்கள் பொருளாதார தன்னிறைவு பெற்றனர். தாய்மை மரணம் 9 மடங்கு குறைக்கப்பட்டது.

சமூக வன்முறை குறைந்து, பெண்கள் காவல்துறையில், கல்வித்துறையில், அரசு நிர்வாகத்தில் உயர்ந்த எண்ணிக்கையில் பங்கு பெற்றனர். மாநிலம் முழுவதும் பாலின சமத்துவ கொள்கைகள் செயல்படுத்துவது, பெண்கள் அரசியல் பங்கேற்பு அதிகரித்து, 50% உள்நாட்டி quota மூலம் பெண்கள் தலைமை நிலையை அடைந்தனர். 2016க்குள் தமிழ்நாடு பெண்கள் மேம்பாட்டில் இந்தியாவில் முதலிடம் வகித்தது.

1951 முதல் 2016 வரையில் தமிழ்நாடு அரசு பெண்கள் நலத்திட்டங்களில் தொடர்ந்து முன்னோடியான செயல்பாடுகளை எடுத்துள்ளது. கல்வி, சுகாதாரம், வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக பாதுகாப்பு, அரசியல் பங்கேற்பு, தாய்மை நலன், தனிநபர் உரிமைகள் போன்ற அனைத்து துறைகளிலும் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு தமிழ்நாடு ஒரு மாதிரி மாநிலமாக திகழ்கிறது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்வி

1. பெண்கள் கல்வி அதிகாரமளிப்பில் வகிக்கும் பங்கை மதிப்பீடு செய்க.
2. கல்வி பெண்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வை எவ்வாறு உயர்த்துகிறது?
3. பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பங்கை மதிப்பீடு செய்க.
4. பெண்கள் அரசியல் பங்கேற்பின் பயன்களை மதிப்பீடு செய்க.
5. பெண்களுக்கான மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் ஏன் அவசியம் என்பதை மதிப்பீடு செய்க.
6. மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பெண்களின் சுயநம்பிக்கையை எவ்வாறு வளர்க்கின்றன?
7. தமிழ்நாடு அரசின் பெண்கள் நலத்திட்டங்களின் பங்கை மதிப்பீடு செய்க.
8. கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு பெண்கள் அதிகாரமளிப்பில் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை மதிப்பீடு செய்க.
9. அரசு திட்டங்கள் பெண்கள் சமத்துவத்தை எவ்வாறு உறுதி செய்கின்றன என்பதை மதிப்பீடு செய்க.
10. பெண்கள் அதிகாரமளிப்பில் சமூகத்தின் பங்கை மதிப்பீடு செய்க.

References

1. **Kamla Bhasin**, *Understanding Gender*, Kali for Women, New Delhi, 2000.
2. **Mary E. John (Ed.)**, *Women's Studies in India: A Reader*, Penguin India, 2008,
3. **Nivedita Menon**, *Seeing Like a Feminist*, Zubaan Books, New Delhi, 2012.
4. **Leela Dube**, *Women and Kinship: Comparative Perspectives on Gender in South and South-East Asia*, United Nations University Press, 1997,
5. **Vina Mazumdar**, *Reflections on the Women's Movement in India*, Centre for Women's Development Studies (CWDS), New Delhi, 2001.
6. **Gerda Lerner**, *The Creation of Patriarchy*, Oxford University Press, 1986.
7. **Suma Chitnis**, *Feminism: Indian Perspective*, Rawat Publications, 2004.
8. **Government of India**, *National Policy for the Empowerment of Women*, Ministry of Women and Child Development, 2001,
9. முனைவர் மா. ராமமூர்த்தி, *பெண்கள் ஆய்வுகள்*, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2010.
10. முனைவர் வ. கீதா, *பெண்ணியம்: கருத்துகளும் இயக்கங்களும்*, காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2006
11. முனைவர் சு. வசந்தி, *பெண்களும் சமூக மாற்றமும் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் சேவைகள் கழகம்*, 2011
12. முனைவர் பா. சிதம்பரம், *பெண்கள் மேம்பாடும் அதிகாரமளித்தலும்*, யுனிவர்சிட்டி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2014.
13. முனைவர் க. ராஜகோபாலன், *இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை*, பாரதி புத்தகாலயம், 2009.
14. தமிழ்நாடு அரசு, *பெண்கள் மேம்பாட்டு கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்கள்*, சமூக நலத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு, 2018.